INSCRIPTIONES GRAECAE

AD RES ROMANAS PERTINENTES

TOMVS IV

INSCRIPTIONES GRAECAE

AD RES ROMANAS PERTINENTES

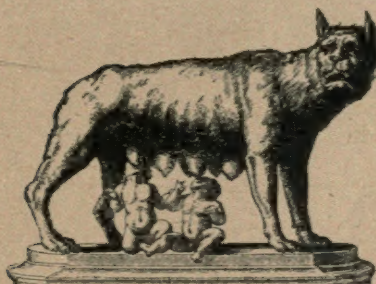
AVCTORITATE ET IMPENSIS

ACADEMIAE INSCRIPTIONVM ET LITTERARVM HVMANIORVM

COLLECTAE ET EDITAE

TOMVS QVARTVS

EDIDIT G. LAFAYE

PARIS

LIBRAIRIE ERNEST LEROUX

28, RUE BONAPARTE, 28

MDCCCCXXVII

Quarto *Inscriptionum graecarum ad res romanas pertinentium* volumine iam fere absoluto Georgius Lafaye, incipiente mense Octobri, subito decessit, grande litteris latinis detrimentum, gravis collegis et amicis luctus. Qua industria et constantia hunc librum usque ad ultimam paginam confecerit et imprimendum curaverit mihi, iussu Academiae nostrae operis moderatori, licuit comperire et ad meum officium pertinere reor ultro testari. Per plus quam viginti annos G. Lafaye, Instituti Gallici auxiliarius, inscriptionibus graecis aetatis romanae, quotquot in Asia innotuerunt, colligendis et illustrandis strenuam operam navit, ideoque de nobis optime meritus est; unde illi magnam gratiam et habemus et hic agimus.

Ave, amice. Sit tibi terra levis!

R. CAGNAT.

Lutetiae Parisiorum, Id. Dec., anno p. C. n. 1927.

CONSPECTUS OPERIS

ASIA

INDICES, p. 583 et sqq.

RECENSUS LOCORUM

TAM VETERUM QUAM RECENTIORUM

ASIA

ASIA

INSULA TENEDUS

1. Tenedi. — *I. Gr.*, XII, II, 643.

Κ. Λόλ(λιος) Χαρίδημος | σοφιστὴς ζήσας | ἔτη κ' Βυζάντιος.

INSULA LESBUS

2. Methymnae. — *I. Gr.*, XII, II, 510; Dittenberger, *Sylloge* (éd. II), n. 319.

...... [μήτε ὅπλοις μήτε χρήμασιν μήτ]ε [ναυσ]ὶ[ν βοηθείτωσαν [1] | δημοσίαι βουλῆ δόλωι πο]νηρῶι. Ὁ δῆμος [ὁ Ῥωμαίων | τοὺς πολεμίους καὶ ὑπεν]αντίους τοῦ δήμου τοῦ Μ[η|θυμναίων διὰ τῆς ἰδίας χ]ώρας καὶ δι' ἧς ἂν ὁ δῆμος ὁ Ῥ[ω‖μαίων κρατῆι μὴ διιέτω]σαν δημοσίαι βουλῆ δόλω[ι | πονηρῶι, ὥστε τῶι δήμ]ωι τῶι Μηθυμναίων καὶ οἷς | [ἂν ὁ δῆμος ὁ Μηθυμναίων] ἄρχη πόλεμον ἐπιφέρειν, | [μηδὲ τοῖς πολεμίοις [2] μήτε ὅπλ]οις μήτε χρήμασιν μήτε να[υ|σὶν βοηθείτωσαν δημοσ]ίαι βουλῆ μετὰ δόλου πονηροῦ. ‖ [Ἐάν τις πόλεμον πρότερο]ς ἐπιφέρη τῶι δήμωι τῶι Μηθ[υμ|ναίων, τότε ὁ δῆμος ὁ Ῥωμ]αίων τῶι δήμωι τῶι Μηθυ[μ]ναίων | [βοηθείτω ὡς ἂν ἦι [3]] εὔκαιρον · ἐὰν δέ τις πόλεμ[ον | πρότερος ἐπιφέρη τῶι δή]μωι τῶι Ῥωμαίων, τότε ὁ δ[ῆ|μος ὁ Μηθυμναίων τῶι δή]μωι τῶι Ῥωμαίων βοηθείτω ‖ [ὡς ἂν εὔκαιρον ἐκ τῶ]ν συνθηκῶν καὶ ὁρκίων [τ]ῶι | [δήμωι τῶι Ῥωμαίων καὶ τῶι] δήμωι τῶι Μηθυμναίων | [φαίνηται. Ἐάν τι [4] πρὸς ταύ]τας τὰς συνθήκας κοινῆ [βου|λῆ προσθεῖναι ἢ ἆραι βούλωντα]ι, δημοσίαι βουλῆ ἑκατέρ[ων | ἐξέστω · ἃ δὲ ἂν προσθῶσιν ἢ ἄ]ρωσιν ἐν ταῖς συνθήκ[αις, ‖ ἐκτὸς ἔστω ταῦτα προσγεγραμμένα ἐν ταῖς] συνθήκαις [5].

Foedus inter Romanos et Methymnaeos ictum, quod, quantum de aetate ex litterarum forma judicari potest, videtur referendum esse ad bellum ab Aristonico concitatum inter annos 132 et 129 ante C. n. (Cichorius, *Rhein. Mus.*, XLIV, p. 440; Mommsen, *Sitzungsber. der Berl. Akad.*, 1895, p. 900). Fere iisdem verbis conceptum est foedus Astypalaeense (Hiller von Gärtringen, *Inscr. Gr.*, XII, III, 173), ad restituenda ea quae in hoc titulo perierunt utilissimum.

1. (ὁ δῆμος ὁ Μηθυμναίων). — 2. [μήτε πολεμίοις] Paton. — 3. [ὡς ἂν] εὔκαιρον Mommsen, Paton. — 4. [ἐὰν δέ τίς τι... βούλητα]ι Mommsen, Paton. — 5. [προσγεγραμμένα] ταῖς Paton. Restitutum ex foedere Astypalaeensi.

---

3. Methymnae. — *I. Gr.*, XII, II, 516.

Ὁ δᾶμος | Ἀ[δ]οβογιώναν Δηιοτάρω, εὐεργετήκοισαν | τὰν πόλιν πόλλα καὶ μέγαλα, ἀρέτας ἔννεκα | [κ]αὶ εὐνοίας τᾶς εἰς ἑαύταν [1].

Dejotarus ille, rege Tolistobogiorum minus nobilis, ortus ex stirpe tetrarchica Galata-

rum Trocmorum, Syllae temporibus vixit; nomen Adobogionae restituit Hirschfeld (*Hermes*, XIV, 1879, p. 474), collato et correcto Strabone, XIII, 4, 3. Cf. titulum Didymis inventum (B. Haussoullier, *Études sur l'histoire de Milet...*, 1902, p. 210, l. 38 et p. 211), ubi eadem Ἀδαδογιώνα audit.

1. ἑαύταν errore lapicidae pro ἑαύτον.

---

4. Methymnae. — *I. Gr.*, XII, ii, 517.

.... | [Ἀ]πολλωνίδαν Πατρ..... | [γ]ενόμενον ἄνδρα κάλ[ον καὶ .... σαν|τ]α κάλως καὶ κοσμίως..... ‖ χρυσίω [στεφάνω] |.

In coronis :

Ὁ δᾶμος καὶ οἱ Ῥώμαιοι [1] |.
Ὁ δᾶ[μο]ς ὁ.......

1. « Cives Romani qui Mytilenis negotiantur. » (*C. I. L.*, III, 7160). Cf. n. 5.

---

5. Methymnae. — *I. Gr.*, XII, ii, 518.

[Ὁ δᾶμ]ος καὶ οἱ Ῥώ[μαιοι [1] χρυσίοισι | στεφά]νοισι Θεοδ......|.... γενόμενον.......

1. Cf. n. 4.

---

6. Methymnae. — *I. Gr.*, XII, ii, 519.

Ἡ βουλὴ | Γ. Κορνήλιον | Σεκοῦνδον Π(ρ)ό|κλον τὸν τῶν ‖ μελῶν ποιητὴν | καὶ προφήτην | τοῦ Σμινθέως [1].

1. Apollo Sminthius, qui in Troade praecipue inter patrios deos colebatur, oraculis suis magnam auctoritatem sibi constituerat.

---

7. Eresi. — *I. Gr.*, XII, ii, 531.

...τω..|.ολ...πολιτ..|.ον Λεσβ..|..ν [ἐν]σκευ[ασάμενο]...‖...θηκε... ὑπ...|..ν εἰς Ῥ[ώμην] ..|..οποταν π...|..λιν γ.......|..ον μαρτυ...‖.. ἀπόκριμα..|..ποιῶ ἐκ Καί[σαρος ..|.. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Θεοῦ υἱὸς Σεβαστὸς, δημαρχι]κῆς ἐξουσ[ίας τὸ...|. αὐτοκράτωρ τὸ..... καιδέ]κατ[ον Ἐρ]εσίων ἄρχο[υσι βουλῇ δήμῳ

χαίρειν ·].....|.....α τὸ παρ' ὑμῶν ψήφισμα...‖...μ.. καὶ ὑπερεθέμην ...|..ινω καὶ αὐτὸν...|. καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ...|.. Ἀγρίππας ὁ διαφέρω[ν] ...|.... όμενος τῷ θεῷ Καίσαρι ...‖.. τὸ παρ' αὐτὸν ἀπ' ἀμ[φοτέρων] ...|.. Κάλλιππον Δια.......

V. 12 incipit epistula Augusti ad Eresios missa certe cum jam esset imp. X (v. 13), post annum 15 ante C. n., et fortasse recentius, ut existimat Paton, postquam jam obierat Agrippa (v. 18), id est post annum 12; nam spatia v. 12-13 videntur numeros longiores requirere.

---

8. Eresi. — *I. Gr.*, XII, ii, 536.

Α[ὐτοκρ]άτο[ρι] Καί[σ]α[ρ]ι Θ[έ]ῳ παῖδι Θέω Σ[εβάστω] | καὶ τῷ δάμῳ | Γαίος Κορνήλιος Ζοίττα υἶος......

---

9. Eresi. — *I. Gr.*, XII, ii, 537; *C. I. L.*, III, 7156, 7157.

Iuliae Caesaris f. Veneri Genetrici. |
Ἰουλίᾳ Καίσαρος θύγατρι Ἀφροδίτᾳ Γενετείρᾳ.

Titulus positus est inter annum 39 ante C. n., Juliae natalem, et 27, quo pater Augustus appellatus est.

---

10. Eresi. — *I. Gr.*, XII, ii, 539.

Αὐτοκράτορα Τιβέριον [Καίσαρα Θ]έω | Σεβάστω παῖδα [1] Σέβαστον [ἀρχεί]ρεα | δαμαρχίκας ἐξουσίας τὸ ὀ[κτ]ω|καιδέκατον αὐτοκράτορα τ[ὸ] ὄγδοον [2] ‖ Δάμαρχος Λέοντος εὐσ.......

1. παῖς pro υἱὸς constanter usurpatur in titulis imperatorum Lesbiacis. — 2. Erravit lapidarius : Tiberius enim fuit trib. pot. XVIII anno 16 p. C. n., imp. autem VIII nonnisi anno 18, cum jam esset trib. pot. XX. Imperator autem praenomen, quo appellari se Tiberius semper vetuit, occurrit in aliquot titulis etiam latinis, Cagnat *(Cours d'épigr. lat.*, ed. III, p. 179-180). Cf. ea quae de hoc titulo disputavit Henzen apud Conze, *Reise auf Lesbos*, p. 30.

---

11. Eresi. — *I. Gr.*, XII, ii, 540.

Γερμάνικον Κλα[ύδιον Καίσαρα, Α]ὐτοκρά|τορος [Τιβερίω Καίσαρος]

Σεβάστω | παῖδα, παιδόπ[αιδα δὲ Αὐτοκράτορ]ος Καί|σαρος Ὀλ[υ]μπίω [Σεβάστω [1] τὸν] εὐεργέ[ταν] ‖ ὁ [ἀρχείρευς] [2] Δάμ[αργος Λέο]ντος.

1. Germanicus, a Tiberio patruo adoptatus, iter in Asiam fecit anno 18 p. C. n. et mortuus est Antiochiae a. d. VI idus Oct. anni 19. Cf. *Prosop. imp. rom.*, II, p. 178, n. 146. — 2. Cf. n. 18 et 12, 13.

---

12. Eresi. — *I. Gr.*, XII, II, 541.

Τιβέριον Κλαύδιο[ν Καίσαρα Σέβασ]|τον τὸν Αὐτοκρά[τορα τὸν σα]|ώτηρα τᾶς οἰκημ[ένας οἱ αὔτω καὶ] | τῶν ἄλλων Σε[βάστων ἴερεες καθιέ]‖ρωσαν, [Δ]άμ[αργος Λέοντος] [1].......

1. Cf. nn. 11, 13, 18.

---

13. Eresi. — *I. Gr.*, XII, II, 542.

[Αὐτοκράτορ]α Καίσαρ[α.....|.. Δία μ]έγιστον τὸ[ν]... | ...όνων τᾶς οἰκημένας πα[ίσας..... | πάτερα πάτρι]δος καὶ τῶ σύμπαντος ἀνθρω[π]ίνω γένεος εὐεργέταν ‖ ὁ] ἴερευς αὔτω Δάμαργος Λέ[οντος] [1].

1. Cf. nn. 11, 12, 18.

---

14. Eresi. — *I. Gr.*, XII, II, 543.

[Αὐτοκράτ]ορα Καίσαρα Οὐεσπασίανον [Σέβασ|τον]..... τὸν εὐεργέταν τᾶς οἰκημένας | ὁ δᾶμος.

---

15. Eresi. — *I. Gr.*, XII, II, 544.

Νέρουαν Τραιανὸν Καίσαρα Γερμάνικον Σέβαστον τὸν εὐεργέταν | καὶ σαώτηρα τᾶς οἰκημένας ὁ δᾶμος διὰ τῶ πρώτω | στροτάγω [1] Μουσαίω τῶ Μουσαίω.

1. Summi Eresiorum, ut Mytilenaeorum, magistratus, στρατηγοί, administrandae civitati electi, pluresne duobus quotannis fuerint, non constat. Liebenam, *Städteverwalt.*, p. 286.

16. Eresi. — *I. Gr.*, XII, II, 545.

....[Καίσαρ]α Σέβαστον | .....[τὸν σαώ]τηρα καὶ κτίσ|[ταν παίσας τᾶς οἰκ]η-μένας | [τὸν εὐεργέταν τῶ] σύνπαντος ‖ [ἀνθρωπίνω γένεο]ς.......|..... μασαιων.

17. Eresi. — *I. Gr.*, XII, II, 562.

Αὐρήλιος Πίνυτος Γλύκωνος Ἐρέσιος | καὶ Μηθυμναῖος βουλευτὴς καὶ Ἀσιάρχης ναῶν | τῶν ἐν Σμύρνῃ [1] ἔθηκα τὸ μνημεῖον τοῦτο | ἐμαυτῷ καὶ τῇ συμβίῳ μου Λισιννίᾳ Αὐρ. Χρυσίῳ ‖ ἐπὶ τῷ ἕτερον μηδέ[ν]α βληθῆναι· εἰ δέ τις τολ|μήσ[ῃ ἐπι]βαλέσθαι πτῶμα ἤτε ἀπὸ τοῦ γένους | μου ἢ καὶ ἕτερός τις, δώσει τῷ ἱερωτάτῳ | ταμείῳ δηναρίων μυριάδας.... | καὶ τῷ προσανγείλ[λ]α[ντι]...

1. Notum est templa Romae et Augustorum totius provinciae sumptibus exstructa et sustentata esse non modo Ephesi, in urbe Asiae capite, sed etiam Cyzici, Pergami, Smyrnae et Sardibus; quibus curandis praeerant certi Ἀσιάρχαι et ἀρχιερεῖς Ἀσίας, quanquam non discernitur quid illi a ceteris differrent (Brandis, Ἀρχιερεύς et *Asiarches* apud Pauly et Wissowa, *Realencyclopädie;* Chapot, *La province rom. d'Asie*, p. 468). Nota hominem Lesbium Asiarcham; Lesbum enim Asiae provinciae partem fuisse, nemo est qui negare possit. Chapot, p. 82.

18. Eresi. — *I. Gr.*, XII, II, 549.

Τὸν εἴρεα καὶ ἀρχείρεα τῶν Σεβάστων καὶ | τῶν ἄλλων θέων πάντων καὶ παίσαν διὰ βίω [1] | Τιβέριον Κλαύδιον Λέοντος ὔιον Κυρείνᾳ | Δάμαρχον Μᾶρκος Καίσιος Μάρκω ὔιος Πα‖λατείνᾳ Κούαρτος, τὸν ὑφαγήταν αὔτω [2], | παίσας ἀρέτας ἔννεκα καὶ τᾶς πρὸς αὔτον | εὐνοίας.

1. Sacerdos Claudii viventis, maximus autem sacerdos Divorum Augustorum in urbe Ereso. Ἀρχιερεῖς municipales enumeravit Brandis s. v. apud Pauly et Wissowa, *Realencyclopädie,* II, col. 478. — 2. Ducem suum, fortasse quia M. Caesius Quartus sub sacerdote maximo sacris Augustorum ministrabat.

19. Eresi. — *I. Gr.*, XII, II, 548.

.....[ιον Εὐαγ]όρα ὔιον Εὐαγόραν | ..... δωρος Μάμα Καισάρεες τῶν πρὸς τ[ῷ | Ἀργαίῳ [1] π]αίσας ἀρέτας ἔννεκα καὶ εὐνοίας.

1. Caesarea ad montem Argaeum, urbs Cappadociae. Supplevit Conze, *Reise auf Lesbos,* p. 31.

20. Thermis. — *I. Gr.*, XII, II, 104.

.....Αὐτοκράτορος Θε[ῶ υἱω Σεβάστω] | καὶ Ἀπόλλωνος Θερμί[ω] [1].........

1. Apollo et Diana Thermii, ut in aliis locis, ita Thermis prope Mytilenas colebantur, ubi calidi fontes etiam nunc scaturiunt ad sanitatem curandam apti. Vide Curtius, *Hermes*, VII (1873), p. 411, Patonis geographicam tabulam 2 et Conze, *Reise auf Lesbos*, p. 16.

---

21. Thermis. — *I. Gr.*, XII, II, 203.

Ὁ δᾶμος | θέον σώτηρα τᾶς πόλιος Μᾶρκον | Ἀγρίππαν τὸν εὐεργέταν καὶ κτίσταν [1].

1. Anno 22 ante C. n. Agrippa, in Syriam ab Augusto missus, ut transmarinas provincias loco principis regeret, propter simultates cum Marcello Mytilenas secessit, ubi permansit usque ad annum 20. Cf. *Prosop. imp. rom.*, III, p. 440, 441, n. 457.

---

22. Thermis. — *I. Gr.*, XII, II, 208.

Ὁ δᾶμος Θέαν Σεβάσταν Βολ|λάαν Αἴολιν Καρπόφορον Ἀγριπ|πείναν τὰν γυμνασίαρχον ἐς τὸν | αἴωνα.

Anno 18 p. C. n. Germanicus Caesar Lesbum tramisit, ubi uxor ejus Vipsania Agrippina tertiam filiam Juliam Livillam peperit (Tac. *Ann.*, II, 54); quae fortasse causa fuit cur et in titulis et in nummis Mytilenaeorum Agrippina vocaretur Θέα Αἴολις Καρπόφορος, eodem nempe cognomine quo Ceres Aeolum dea. Cf. *Prosop. imp. rom.*, III, p. 443, n. 463. Βουλαία etiam, ut Βουλαῖοι Augustus et Hadrianus, sic quoque Agrippina dicta est, ad similitudinem deorum Jovis, Minervae, Dianae, etc. (Boeckh ad *C. I. Gr.*, 1307, 1392), videlicet quia imaginem ejus in curia venerabantur senatores Mytilenaei.

---

23. Thermis. — *I. Gr.*, XII, II, 262.

.....[ο]ν τὸν πάτερα | ..[θέαν Ε]ὐε[τ]ηρίαν Σεβάστ[αν] [1] |..... ἐπιτάγα |..... βίω [α]ὔτων.

1. Ceres, quae anni segetes laetas facit, cum aliqua Augustarum, imo probabilius cum alterutra Agrippinarum (cf. n. 22) aequata. Ejusdem cognominis alia exempla congessit Waser s. v. *Eueteria* apud Pauly et Wissowa, *Realencyclopädie*, VI, col. 982.

24. Thermis. — *I. Gr.*, XII, II, 237.

Ἀ βόλλα καὶ ὁ δᾶμος Κορνηλία(ν) Κεθ(ή)γιλλαν τ(ὰ)ν εὐέργετιν | τᾶς πόλιος, θυγάτερα Μάρκω Γαβίω (Σ)κυί(λλ)α Γαλλικάνω | ὑπατίκω | καὶ Πομπηίας Ἀγριππίλλ(α)ς, παιδόπαιδα δὲ Μάρκω Πομ‖πηίω Θεο(φ)άνν(η), τ(ῶ)ν εὐεργέταν καὶ κτίσταν τᾶς | πόλιος [1].

1. M. Pompeius Macrinus Theophanes, historici abnepos (*Prosop. imp. rom.*, III, p. 69, n. 476), genuit Pompeiam Agrippillam (*ibid.*, n. 503), quam cum in matrimonium duxisset M. Gavius Squilla Gallicanus, cos. a. 127 (*ibid.*, II, p. 113, n. 66), filiam habuit Corneliam Cethegillam (*ibid.*, I, p. 470, n. 1214). Totius gentis stemma vide *ibid.*, III, p. 67, n. 471.

---

25. Thermis. — *I. Gr.*, XII, II, 255, ex apographo Cyriaci.

Ἀ βόλλα καὶ ὁ δᾶμος <τὰν> Αὐρ. Ἀρτεμισίαν [1], τ[ὰν ..|δί]κω τῶ Εὐτύχω θύγατρα, τὰν (λ)όγιον πρ(ύ)ταν(ι)ν [2] | καὶ εὐέργετιν, ἱερέα(ν) τᾶν θέαν Ἐτ(η)φίλαν [3] καὶ Κα|ρίσσαν [4] καὶ ἐρ(σ)όφορον [5] τ(ῶ)ν ἁγιωτάτων μυ(στ)αρίων, ‖ τὰν ἀπύγονον Ποτάμωνος τῶ νομοθέτα καὶ | Λεσβώνακτος τῶ φιλοσόφω [6] τοῖ(ν) εὐεργέται(ν) | ἀρέτας ἔνεκα παίσα(ς)· | ὀνσταθείσας τείμας ὑπὸ τᾶς ἴρας βόλλας, ἐπιμελή-θεν|το(ς) τῶ γραμμάτεος αὔτας Αὐρ. Πρόκλω τῶ Ἰούστω.

1. Eam non ante tertium saeculum vixisse nomen gentilicium ostendit. — 2. Feminas prytania functas vide apud P. Paris, *Quatenus feminae res publicas attigerint*, p. 71. — 3. « Bonae deae », Ceres et Proserpina, quarum mysteria Tiberius Mytilenis, jam multo ante, ut videtur, celebrata, patrocinatus erat. Cf. Hiller von Gärtringen, *Etephila* ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclopädie*. — 4. Deae hactenus ignotae; cf. Höfer, *Karissai*, apud Roscher, *Lexikon der Mythol.* — 5. Idem verbum atque ἐρρηφόρος et ἀρρηφόρος, cujus de origine et vero sensu ambigitur, quanquam constat ἐρρηφόρους virgines fuisse quae, ut Athenis Minervae, sic in aliis civitatibus aliarum dearum sacra ferebant (Hiller von Gärtringen, *Errhephoroi* apud Pauly et Wissowa, *Realencyclopädie*). — 6. De illustribus illis viris, cf. nn. 26 et seq.

Monumentum Potamonis.

Mytilenis eruti sunt lapides ingentis monumenti, cujus parietibus omnia documenta, quibus celebrabatur Potamo, Lesbonactis filius, inscripta erant, nempe decreta urbium, senatus consulta, epistulae Caesarum, etc.... Potamona, quem ad Tiberii Caesaris aetatem perperam referebat Suidas s. v., natum esse circa annum 75 ante C. et Augusto principe Romae floruisse inter rhetores, evicit Cichorius, *Rom und Mytilene* (1888), p. 62. Plura

de eo vide in *Prosop. imp. rom.*, III, p. 92, n. 675. Pater autem Lesbonax philosophus, de quo veteres etiam mentionem fecerunt, eadem aetate qua Cicero vixit : *Prosop.*, II, p. 269, n. 105.

---

26. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 24.

..|.. τὰ τοῖς ὑπομεμφ[ομένοις..... μηδέ]|νι τὰς πρὸς τὸ θρέψα[ν]....... | οὐδας ἐπὶ σωτηρίᾳ....... ‖ ταῖς προσηκοίσαις κ........|χον καὶ προσαγορευ...... | πρεσβεύσαις πρὸς τὸγ [Καίσαρα...... τᾶς ἀμετέρας πόλιος εὐ]|εργέταν ἐπιφα-νέστατ[ον] [1]...... φίλ]|τατος δὲ ἔων αὐτῷ......

1. Potamo ad C. Iulium Caesarem dictatorem a Mytilenaeis legatus est post pugnam Pharsalicam, anno 47 a. C. n. Cf. nn. 27, 33. Hoc videtur fragmentum esse decreti, quo monumentum Potamonis civitas exstruendum jusserat.

---

27. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 25.

....[οἱ γε]|γόνοντες πόλεμοι..... [τά τέ]|κε τοὶς δέκα [1] πεφιλανθ[ρωπεύκη πρέσδεας]...... | καὶ νέος τὰ θέων ἀξίως......‖ καὶ εἴκονα χρυσίαν ἐπὶ στ[ύλω ..... θέ]|ῳ καὶ τᾷ Ῥώμᾳ τᾷ Νικοφό[ρῳ [2]..... ἀ]|κόλουθον τᾷ ἀναθέσει..... | Φρατρίω μῆνος [3] χρηματ........ | σας. Αἰ δέ κέ τις μὴ πρ...... ‖ .ντε τοις......

1. Decem legati, principe Potamone, ad C. Iulium Caesarem missi. Cf. nn. 26, 33. — 2. De honoribus agitur, qui C. Caesari a Mytilenaeis decreti sunt. — 3. Phratrius mensis Mytilenaeorum. — Hoc forsitan fuerit decretum civitatis post reversam priorem legationem factum.

---

28. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 26.

...........|.... νοιτωπα....|... ἐπὶ τῶν μυσ[τηρίων]...... | οετω πρὸς τὰν....... ‖ [τὰ]ν Ἄρτεμιν ὑπο...... | [κα]ττὰ προεψαφισ[μένα]..... |ματα ἐν τρε.....[ἀ ἀμέρα ἀ]| γενέθλιος ὀλο.....| [τᾷ ἀ]μέρᾳ ταύτᾳ..... ‖ [Και]σαρήων ἔαυτον...... | [τὰν π]όλιν ἀοίδιμον.... | [ἐπὶ τὰ]ν θέαν συνδρα[μοντ...... | ἀνταμειβόμεν]ος? τοὶς εὐεργέταις.....|.οπισται συνεχες....‖.. οφόρον αὔτα...

Hic titulus videtur ad eadem pertinere atque n. 27.

29. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, ii, n. 27.

....|..... [στ]ησαμεν? ..... | τοῖς δὲ ἄνδρεσ[σι.... Αὐ]τοκράτορος εἰς..... | ἐοίσας αὔτω κα..... [εὔ]‖τακτον διετήρει.....|ο σπούδας καὶ [προθυμίας οὐδὲν ἐλλείπων]?.... | τῶν Ἐρετρ[ιέων]......

---

30. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, ii, 30.

...|..υναμη ι.... [τ|ῶ]ν ἐφοδίων..... | ἄκρον ἔοισι...... ‖υνατα σευσι..... π|ολίεσσι κοίνα ι.....|α τᾶς τῶν θέων .... |γεμήτε ἐπὶ τῷ..... | ἐνομίσθην ἐν αι.....‖ν τό τε βέβαον ..... [π|ρ]εσβε[ύ]σαις δὲ [πρὸς τὸν Καίσαρα.... ἀνερχό-μενον ἐκ]| τῶ ἐν Καππαδ[οκίᾳ πολέμω?] ...|..αμα κόσμον...... | ἀξιώθη. Οὐ μ[όνον δὲ ...... αἴ‖τι]ος. Ἐπισκοπέ[ων].....

---

31. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, ii, 32 et *Corrigenda*, p. 140.

..... καὶ κίνδυ[νον... | Ἀγ]άθᾳ τύχᾳ δ[έδοχθαι ..... | Ἐπειδὴ Ποτά]μων Λεσ-βώνακτος].... | ἐνδόξοισι καὶ ...‖...ων ὑπ' ἐαυτῶ δ.....|..α τῷ σύμπαντι [δάμω] ...|..ων ὑπὸ τᾶς τ..... | [με]γίσταν εἰσεν[εικάμενος] ...|..ε καὶ διαπέπ[ρακται] ...‖..αν καὶ προς.....| [συμπολιτ]ήαν [1]. Ὕμα κ[αὶ]...|.. κ' ὐπὰ τᾶς..|.. [Λε]σ-βίων π......|.. ἀναλα...‖.......

1. Cum foederatas fuisse civitates totius Lesbi insulae constet, concilium earum tum temporis extare potuit, a quo factum fuerit hoc decretum. Res tamen manet in incerto.

---

32. Mytilenis. — Wilamowitz-Möllendorff et Hiller von Gärtringen, *Athen. Mittheil.*, XXX (1905), p. 142, n. 2.

...οθι | .... ἐμφαί|[νων.... φιλοτ]ιμίαν ἐπὶ παν|[τὸς] .... τὰ μὲν ἀπὸ Μυσίας ‖ ... [μεταπε]μψάμενος ἐπρίατο | [δὲ καὶ ἐν].....χίᾳ τε καὶ Ῥώμᾳ καὶ τε|....νον καὶ πλέονα με|..... καὶ μετὰ ταῦτα | ....αι κυναγίαν ταύ‖[ταν?] ...ια δὲ παραμισθω|[σάμενος?... ὑπὲρ τὰ]ν τῶ βίω δύναμιν | .... [τὰν ἀγωνο]-θεσίαν ἐπιδεδεγμέ|[νος] ....αι τῶ μεγάλω παρε|.... [ἀνε]λάβετο τᾶς πόλιος ‖ ....πο...λολειψγι.... |

......|ωνιικ.... | τε κα[ὶ].... | καὶ γι.... ‖ χαλ[κῆν εἰκόνα].... | δρυφ[ακτ.....

ἐπὶ τε]|θρίππου ..[στᾶσαι δὲ τὰν] | εἰκόνα [ἐν τῷ ἱερῷ ... τῷ] | Ἀσκλαπ[ιῶ ἐπιγράψαντα ὅτι ὁ δᾶμος Ποτάμωνα Λεσ]‖βώνακτ[ος .....νομο]|θέταν τῶν [Λεσβίων?]... | καὶ κατορθώ[σαντα] .....| τῷ προσταντ....... | τῶν Ἐτηφιλ[ί]α[ς μυστηρίων? ... τὸν ἅπαν]‖τα σεβασμὸ[ν]...

V. 4-6. Fortasse de bestiis agitur, quas Potamo ex Moesia arcessiverit, sua pecunia emptas, ludorum edendorum causa.

---

33. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, ii, 35; ex parte tantum Dittenberger, *Sylloge*[2], 349.

Col. *a*.

[Γράμματα Καίσαρος Θεοῦ.]

[Γάιος Ἰούλιος Καῖσαρ αὐτοκράτωρ δικτάτωρ τὸ] δε[ύτε]ρον Μυτιλ[ηναίων ἄρχουσι | βουλῇ δήμῳ χαίρειν. Εἰ ἔρρωσθε καλῶς ἂν] ἔχοι, κἀγὼ δὲ μετὰ τοῦ στρατεύ[ματος | ὑγιαίνω. Ποτάμων Λεσβώνακτος]........ χαρένους, Κριναγόρας Καλλίπ[που, Ζ]ωίλο[ς | Ἐπιγένους],...... τας Δικαίου, Ὑβρίας Διοφάντου, Ἱστιαῖος ‖......., [Δημή]τριος Τιμαίου, οἱ πρεσβευταὶ ὑμῶν, συνέ|[τυχόν μοι.... καὶ τὸ ψήφισμα ὑμῶν ἀπέ]δωκαν καὶ περὶ τῶν τιμῶν διελέχθησαν |........ν κατωρθώκαμεν καὶ εὐχαριστήσαντες | .... [ἐνέ]τυχον μετὰ πολλῆς φιλοτιμίας καὶ εἰς | ......ων ἔχειν. Ἐγὼ δὲ τούς τε ἄνδρας ἐπήνε‖[σα διὰ τὴν προθυμίαν αὐτῶν καὶ φιλοφρόν]ως ἀπεδεξάμην, ἡδέως τε τὴν πόλιν | [ὑμῶν εὐεργετεῖν πειράσομαι καὶ κατὰ τ]οὺς παρόντας καιροὺς καὶ ἐν τοῖς μετὰ ταῦ[τα χρόνοις] ......αν ἐπιστάμενος ἦν ἔχοντες εὔνοι[αν]....... τὸν Ποτάμωνα. [Ἔτι] τε τὴν προ|......... αὐτὸν ἐπ[ὶ τ]οὺς ...οντα.

Desunt versus vel 14 vel 17.

Col. *b*.

.... οὐδὲ ..... οτε | .... [β]ουλόμενος ὑμῶν κεκομίσ[θαι] τὴν | ...... [ἐπικαρπία]ν? τῆς φιλίας ἀσφάλειαν, ἔν τε [τοῖς λ]ο[ι[ποῖς χρόνοις..... τὴν] πόλιν αἰεί τινος [ὑμ]ῖν ἀ[γαθοῦ] θέ‖[λω γενέσθαι. Θαρροῦντες οὖν περὶ π]άντων ἐντυγχάνετε ἡμῖν. [Ἔρρωσθε].|

[Γράμματα] Καίσαρος Θεοῦ. |

[Γάιος Ἰούλιος Καῖσαρ αὐτοκράτ]ωρ δικτάτωρ τ[ὸ τ]ρίτον, καθε[σταμέ|νος τὸ τέταρτον, Μυτιληναίων ἄρχουσι, βο]υλῇ, δήμῳ χαίρειν καὶ ἐρρῶσθαι καὶ

[ὑγιαίνειν] | .... εὐεργετεῖν τὴν πόλιν καὶ οὐ μό[νον... ‖ φυλάττειν τὰ φιλάνθρωπα, ἃ διεπράξ]ασθε δι' ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ συναυ[ξάνειν] | αὐτὰ ....ος τὴν ἡγεμονίαν, φιλίας δόγ[ματος | τοῦ ὑμῖν συγκεχωρημένου δι]απέπομφα πρὸς ὑμᾶς τὸ ἀ[ντίγραφον]. |

....

[Περὶ ὧν π]ρεσβευταὶ Μυτιληναίων Ποτάμων Λεσβώνακτος, Φαινίας Φαινίου τοῦ Καλλί[π]|που, Σέρφηος Διοῦς, Ἡρώδης Κλέωνος, Διῆς Ματροκλέους, Δημήτριος Κλεωνύμου, ‖ Κριναγόρας Καλλίππου, Ζωίλος Ἐπιγένους λόγους ἐποιήσαντο, χάριτα, φιλίαν, συμμα|χίαν ἀνενεοῦντο, ἵνα τε ἐν Καπετωλίωι θυσ[ί]αν ποιῆσαι ἐξῆι, ἅ τε αὐτοῖς | πρότερον ὑπὸ τῆς συγκλήτου συγκεχωρημ|[έ]να ἦν, ταῦτα ἐν δέλτωι χαλκῆι | γεγραμμένα προσηλῶσαι ἵνα ἐξῆι · περὶ τούτου τοῦ πράγματος οὕτως ‖ ἔδοξεν · χάριτα, φιλίαν, συμμαχίαν ἀνανεώσασθαι, ἄνδρας ἀγαθοὺς καὶ φί|λους προσαγορεῦσαι, ἐν Καπετωλίωι θυσίαν ποιῆσαι ἐξεῖναι, ἅ τε αὐτοῖς πρό|τερον ὑπὸ τῆς συγκλήτου φιλάνθρωπα συγκεχωρημένα ἦν, ταῦτα ἐν δέλ|τωι χαλκῆι γεγραμμένα προσηλῶσαι ἐξεῖναι, ὅταν θέλωσιν · ἵνα τε Γάιος | Καῖσαρ αὐτοκράτωρ, ἐὰν αὐτῶι φαίνηται, τόπους χορήγια αὐτοῖς κατὰ τὸ ‖ τῶν προγόνων ἔθος ταμίαν μισθῶσαι κελεύσῃ ο(ὕτ)ως ὡς ἂν αὐτῶι ἐκ τῶν δη|μοσίων πραγμάτων πίστεώς τε τῆς ἰδίας φαίνηται. Ἔδοξεν. [Ἐπ]εὶ δὲ καὶ | πρότερον ἐνετύχετέ μοι καὶ ἔγραψα πρὸς ὑμᾶς, πάλιν ὑπέμ[ειν]αν οἱ | [ὑμέτεροι πρεσβευταὶ μη]δένα δεῖν ἀτελῆ εἶ[ναι] παρ' ὑμῖν ἀκολούθ[ως τοῖς | .... καὶ τοῖς] φιλανθρώποις ἃ ἔχετε παρ' ἡμῶν τοῖς τε [πρότε‖ρον καὶ τοῖς διὰ τούτου το]ῦ δόγματος δεδομένοις τὸ ἐξεῖναι ὑμῖ[ν ...|.. ταῖς] τῆς πόλεως καὶ τῆς χώρας προσόδοις καθ' ἡ[συχίαν | χρῆσθαι. Βούλομαι οὖν] ἀποφήνασθαι ὅτι οὐδενὶ συγχωρῶ οὐδὲ συγ[χωρή|σω ἀτελεῖ παρ' ὑμῖν εἶναι. Ο]ὕτως οὖν πεπεισμένοι θαρροῦντες χρῆσθ[ε...|.. ἀνεμποδ]ίστως · ἐγὼ γὰρ ταῦτά τε ἡδέως πεποίηκα ὑ[πὲρ ‖ ὑμῶν καὶ εὔχομαι εἰς τ]ὸ μέλλον αἰεί τινος ἀγαθοῦ παραίτιος ὑμῖν [γενέσθαι]. |

[Δόγμ]ατα συγκλήτου περὶ ὁρκίου. |

[Αὐτοκράτορος Καίσαρος] Σεβαστοῦ τὸ ἔνατον, Μάρκου Σιλανοῦ ὑ[πάτων, | προτεθὲν?........ ἐπι]ταγῇ Μάρκου Σιλανοῦ ἐκ συγκλήτου δό[γματος | ..... Ἰ]ουνίων ἐν κουρίᾳ Ἰουλίᾳ γραφομένῳ παρ[ῆσαν ‖ Παῦλος Αἰμίλιος Λευ]κίου υἱὸς Παλατίνᾳ Λέπεδος, Γάιος Ἀσίν[ιος Γναί|ου υἱὸς...... Πωλλίω]ν, Λεύκιος Σεμπρώνιος Λευκίου υἱὸς Φαλ[έρνᾳ Ἀ|τρατινὸς, Μᾶρκος Τερέντ]ιος Μάρκου υἱὸς Παπειρίᾳ Οὐάρρων, Γάιο[ς Ἰού|νιος..... Σι]λανὸς, Κοίντος Ἀκούτιος Κοίντου υἱὸς.......

Col. *c*.

Περὶ ὧν [Μᾶ]ρκος Σιλανὸς λόγ[ο]υς [ἐποιήσατο ἐπὶ Αὐτοκράτορα Καίσαρα Σεβασ]|τὸν [τ]ὸν συνάρχοντα γράμμ[ατα δεῖν πεμφθῆναι]......... | [ἐὰ]ν τῇ συγκλήτῳ ἀρέσκῃ μετ....... [τί περὶ | τ]ούτου τοῦ πράγματος αὐτ[ῇ] φαίνηται...... πε[ρ]ὶ τούτου τοῦ πράγματος ο[ὕτως ἔδοξεν · ὅτι Μᾶρκος Σιλανὸς........ | ὕ]πατος, ἂν αὐτῷ φαίνηται, ὁρκ...... [ἄλ]|λο τε ὁποῖον ὥστε ἂν ἐκ τῶν [δημοσίων πραγμάτων πίστεώς τε τῆς αὐ]|τοῦ φαίνηται. Ἔδοξεν. |

[Π]ρὸ ἡμέρων τριῶν καλανδῶν Ἰο[υλίων ἐν .... γραφομένῳ παρῆ]||σαν Γάιος Νωρβα[νὸς] Γαί[ου υἱὸς Φλάκκος, ... Ἀπ]|πίου υἱὸς Παλα[τίνᾳ......, ... | Κ]ηνσωρῖνος......., | Μᾶρκος Οὐα[λέριος] ....|κου υἱὸ[ς ..., ...ο]υ υἱὸς Κλοστο||μίνᾳ Λ........., [Μᾶρκος Τερέντιος Μάρκου υἱὸς Παπε]ιρίᾳ Οὐάρρων, | Γάιος Κ....... |

Περὶ ὧν Μ[ᾶρκος Σιλανὸς ὕπατος λόγους ἐποιήσατο] .... δόγματι ἑαυτῷ | δεδο[μ......... Μυτ]ιληναίων γενέσ|θαι φροντ[ίσῃ, οὕτως καθὼς ἂν αὐτῷ ἐκ τῶν δημοσ]ίων πραγμάτων || πίστεώς τ[ε τῆς ἰδίας φαίνηται] .... αι · λοιπὸν εἶναι | ἵνα τουτ......... περὶ τούτου τοῦ | πράγματ[ος οὕτως ἔδοξεν · ὅπως Μᾶρκος Σιλανὸς] ὕπατος, ἐὰν αὐ|τῷ φαίνη[ται, τὰ ὅρκια πρὸς τοὺς Μυτιληναί]ους ὡς ἔστακε | γενέσθαι [καὶ ταῦτα καὶ τὰ τῆς συγκλήτου δόγματα τ]ὰ περὶ τούτου || τοῦ πράγ[ματος γενόμενα ἐν δέλτῳ χαλκῇ ἐγ]χαραχθῆναι καὶ | εἰς δημό[σιον ἀνατεθῆναι φροντίσῃ. Ἔδοξεν.] |

Αὐτοκράτ[ορος Καίσαρος Σεβαστοῦ τὸ ἔνατον, Μάρκ]ου Σιλανοῦ ὑπά|των.....

Desunt versus fere 30.

Col. *d*.

Ὁ [δῆμ]ο[ς ὁ] Μυτιληναίων ἀρχὴ[ν τὴν ἑαυτοῦ]......... | φυλασσέτω οὕτως ὡς ἄν τι κ..... |

Τοὺς πολεμίους τοῦ δήμου τ[οῦ Ῥωμαίων ὁ δῆμος ὁ Μυτιληναίων διὰ τῆς ἰδίας ἐ]|πικρατείας μὴ ἀφειέτωι δημοσ[ίᾳ βουλῇ διελθεῖν, ὥστε τῷ δήμῳ τῷ] || Ῥωμαίων ἢ τοῖς ἀρχομένοις ὑπ' [αὐτοῦ ἢ τοῖς συμμάχοις τοῦ δήμου τοῦ Ῥωμαί]|ων πόλεμον ποιῆσαι, μήτε αὐτοῖς [ὅπλοις χρήμασι ναυσὶ βοηθείτω]. |

Ὁ δῆμος ὁ Ῥωμαίων τοὺς πολεμί[ους τοῦ δήμου τοῦ Μυτιληναίων διὰ τοῦ ἰδίου] | ἀγροῦ καὶ τῆς ἰδίας ἐπικρατεία[ς μὴ ἀφειέτωι δημοσίᾳ βουλῇ διελθεῖν], | ὥστε τῶι δήμῳ τῶι Μυτιληνα[ίων ἢ τοῖς ἀρχομένοις ὑπ' αὐτοῦ ἢ τοῖς συμμά]||-

χοις τοῦ δήμου τοῦ Μυτιλην[αίων πόλεμον ποιῆσαι, μήτε αὐτοῖς] | ὅπλοις χρήμα[σι ν]αυσὶ βοηθ[είτω]. |

Ἐάν τις πρότερος πόλεμον πο[ιήσῃ τῷ δήμῳ τῷ Μυτιληναίων ἢ τῷ δή]|μῳ τῷ Ῥωμαίων [καὶ] τοῖ[ς συμμάχοις τοῦ δήμου τοῦ Ῥωμαίων, βοηθείτω ὁ δῆμος ὁ Ῥωμαίων τῷ δήμῳ τῷ Μυτιληναίων καὶ ὁ δῆμος ὁ Μυτιληναί‖ων τῷ δήμῳ τῷ Ῥωμαίων καὶ τοῖς συμμάχοις το]ῦ δήμου τοῦ Ῥωμαίων | ..... βέβαιός τε ἔστω. Εἰρήνη | [ἔστω εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον.] |

.... ἑαυτοῦ ἔστω. Ὁμοίως | [ὅσα ..... δῆμος Ῥωμαίω]ν δήμῳ Μυτιληναίων ἔδω‖κεν ..... τοῦ δήμου τοῦ Μυτιληναίων ἔστω | [καὶ ὅσα .... Μυτιλη]ναίων ἐγένοντο ἐν νήσῳ | [Λέσβῳ καὶ ὅσα .... πρὸ καλ]ανδῶν Ἰανοαρίων, αἵτινες | .... [τού]τοις ἐγένοντο εἴτε ταύτῃ | εἴτε ἄλλῃ ....ς, ὡς ἕκαστον τούτων τῶν ‖ .... τε οὗτοι ἐκράτησαν ἔσχον | .... οὗτοί τε πάντα ταῦτα ἐχέ|[τωσαν]. |

.... [Μ]υτιληναίων ἔστωσαν. |

Desunt versus 27.

Col. *e*.

.... | επεγελε ...... | νοντοεσθ....... [τ]|ῶν ἠγορασμ[ένων] .... ‖ τούτων ἀν..... [Μυτιλη]|ναίων ὑπακ[ου]..... | προκριματ....... |

Τοῖς ἄλλοις γ....... | ἔστω ὃ ἂν ..... ‖ται πρασσῃ....... [Μυτι]|ληναῖος πα[ρὰ....... ἄρχων ἢ ἀν]|τάρχων ὃς ἂν........ | ἀποδιδότω. |

Ἅτινα φιλάνθρ[ωπα .... αὐτο]‖νόμου δήμου.........

Col. a. Hanc epistulam scripsit C. Iulius Caesar dictator II anno 47 a. C. n., ut veniam Mytilenaeis concederet, qui, cum a Pompeio stetissent, decem legatos post pugnam Pharsalicam ad victorem miserant de pace oranda. Legatorum autem princeps fuerat Potamo. Respondet Caesar grato animo a se honores acceptos esse, quos Mytilenaei decreverant, ut aliae insularum Asiaeque civitates (*C. I. Gr.*, 2368, 2369, 2215, 2957). Cf. Plut., *Pomp.*, 75; Senec., *Consol. ad Helv.*, 9.

Col. b. Versibus 1-5 utrum eadem illa epistula quae incipit *col. a*, an alia desinat, non discernitur.

V. 6-12. Hanc epistulam scripsit C. Iulius Caesar dictator III, anno 45 a. C. n., ut Mytilenaeis responderet, qui alteram legationem, Potamone principe, Romam miserant de foedere redintegrando.

V. 14-26. Caesar ad Mytilenaeos mittit exemplum senatus consulti de foedere facti. Praescripta autem hujus monumenti v. 13 utrum omissa sint an erasa parum liquet.

V. 14. Phaeniam patrem Cichorius conjecit fuisse sectatorem Posidonii philosophi (Diog. Laert., VII, 41) et necessarium Crinagorae; cf. v. 16.

V. 15. Herodes Cleonis. De eo vide *C. I. Gr.*, 2197 c. Dies notus est (*Anthol. Pal.*, VII, 628); item, Matrocles (*C. I. Gr.*, 2197 f).

V. 16. Crinagoras poeta nobilis, de quo cf. Cichorius, p. 52.

V. 17 et 21 : ἐν Καπετωλίῳ θυσίαν. Cf. Dittenberger, *Sylloge*, n. 364, 31 et 373, 14 seqq.

V. 25. ΟΓΩΣΩΣ errore lapicidae. Aut delendum est ως, aut scribendum ο(ὕτ)ως ὡς.

V. 26. Ἐπεὶ δὲ... Post inclusum senatus consultum pergit epistula Caesaris.

V. 27. ἔγραψα πρὸς ὑμᾶς anno 47, in priore epistula quae descripta est in *col. a*.

V. 36. Δόγματα συγκλήτου. Senatus consultum de foedere sanciendo inter Romanos et Mytilenaeos, factum inter diem XVI Maii et diem XIII Junii (..... Ἰουνίων), anno 25 ante C. n., Augusto IX et M. Junio Silano coss. (v. 37). Versus tamen 37 et 38 ad ipsum senatus consultum non pertinent; sed cum Augustus illis temporibus versaretur in Hispania, oportuit significare senatus consultum promulgatum esse jussu unius M. Silani collegae; nam unius imperatoris erat jus foedera rata habendi. (Mommsen, *Sitzungsber. der Berlin. Akad.*, XXXVII, 1895, p. 897.)

V. 40-43. Inter senatores qui scribendo adfuerunt notandi sunt : Paulus Aemilius L. f. Lepidus, cos. anni 34 ante C. n., ex fratre Marci triumviri genitus (von Rohden, s. v. *Aemilius*, ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclopädie*, col. 565, n. 82); C. Asinius Cn. f. Pollio, amicus Augusti et Vergilii, cos. anno 40 ante C. n.; L. Sempronius L. f. Atratinus, cos. anno 34 (*Prosop.*, III, p. 194, n. 260); M. Terentius M. f. Varro, forsitan ille qui fuit legatus Augusti in Syria (Joseph., *Bel. Jud.*, I, 20, 4 et *Ant. Jud.*, XV, 10, 1. Cf. Cichorius, *Sitzungsber. der Berlin. Akad.*, 1889, p. 968). C. Junius ..... Silanus, fortasse idem ille qui consulatum postea gessit, anno 17 ante C. n. (*Prosop. imp. rom.*, II, p. 244, n. 543); Q. Acutius Q. f. ignotus est : *Prosop. imp. rom.*, I, p. 10, n. 78.

Col. c. V. 1-26. Senatus consultum alterum de eadem re factum eodem anno, die XXX Maii (v. 9, Ἰο[υνίων]?), aut potius die XXIX Junii (ibid., Ἰο[υλίων]?). Cum oravisset M. Silanus ut ad collegam Augustum absentem scriberetur de foedere sanciendo et Augustus, quanquam id ipsum non aperte exprimitur, rescripsisset sibi placere, jubetur M. Silanus curare ut senatus consultum promulgetur.

V. 10. Hi senatores scribendo inter alios adfuerunt : C. Norbanus C. f. Flaccus cos. anno 38 ante C. n. (*Prosop. imp. rom.*, II, p. 415, n. 135); ..... Censorinus, forsitan L. Marcius Censorinus cos. anno 39 (*Prosop. imp. rom.*, II, p. 337, n. 164); [Ap]pius praenomen Claudiorum; arbitratur Mommsen (*l. c.*, p. 894, not.) potuisse hic memorari Appium Claudium, adulterum Juliae (*Prosop. imp. rom.*, I, p. 347, n. 627; Münzer, ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclopädie*, s. v. *Claudius*, n. 15); M. Terentius M. f. Varro, de quo vide supra.

V. 27. Incipit ipsum foedus.

Col. d. V. 1-17. Consequitur caput de belli societate a duobus populis contra communes hostes facta. Verborum quae perierunt maxima pars certo restitui potuit, collatis foederibus quae Methymnae (supra, n. 2) et Astypalaeae (vide infra) inventa sunt.

V. 18-27 et *Col. e* additae sunt clausulae aliquot, quarum nihil simile in aliis documentis habemus, ita ut quibus de rebus agatur nemo queat perspicere.

34. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 36.

.....ενλι| .... καιωιω| ..... Μυτιληνα| .... ιτω δόλῳ ‖ [πονηρῷ ... κοιν]ῆι γνώμηι | ... ωι ἐὰν ἐξε|...... [δόλ]ος πονη|[ρὸς]...... | ..... ιος Μυτιλ‖[ην]...... ον διὰ τὸν | .... μηι καὶ ἀνασ|....... αν ὑμῖν ἐν π|....... λωι τῶι ἀν|...... [ἡ πόλις ἡ ὑμ]ετέρα ἐλε‖[υθέρα].......

Fragmentum epistulae, fortasse C. Iulii Caesaris, ad Mytilenaeos, cujus in parte superiore citari videtur vetus foedus cum Romanis factum.

---

35. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 37.

..... λ....... | .. ης καὶ πρέσβε[ις... | ... τὸ]ν δῆμον ὑμῶν κ... | ... [ἀπολάμ]ψεως πᾶσαν εἰς... ‖ .. ἑώρων καὶ τὴν π[όλιν.... | ... καὶ τὸ...... ὑμ]ῶν ἄξιον εὐνοί[ας] ..|.. μειν τιμίων ἡγων[ίσασθε]......

Item in numeris 35 et 36 epistulas C. Caesaris aut Augusti mutilas habemus. Vide etiam titulos *I. Gr.*, XII, II, 39, 40, quos hic omittimus utpote incertos.

---

36. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 38.

... | [Μυτ]ιληνα[ίων ἄρχουσι βουλῇ δήμῳ χαίρειν? ... Οἱ πρέσβεις ὑ]μῶν Ποτ|[άμων].... |ον πρὸς ὑ[μᾶς....] ‖ τοῖς ὑμετέ[ροις]....

[Περὶ] | ὧν Αὐτοκρ[άτωρ Καῖσαρ Σεβαστὸς λόγους ἐποιήσατο?..... Π]|οτάμων..... | ἀντικε[ιμεν]...

---

37. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 41.

.... | ωνιαι..... |σι κατεσ... [? Γναῖος Πομπήιος | Μ]έγας Α[ὐτοκράτωρ]... ‖ ἐνεστησε...... |ασταθῆναι εχ..... | περὶ δὲ πολιτει..... | Ῥώμης σε μὴ κρ.....

Haec potest esse epistula Cn. Pompeii Magni.

---

38. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 44.

......|....... τῶν ἀνδρῶν ἐ|...... θέσιν ἔργων ἐπιφανέστερον | [τὴν]... ας ὑποκειμένην πρὸ[ς Μ]υτιλ[ηναίους ‖ ..... ἀπ]οδέδωκεν πάντα καὶ λέγων [καὶ

πράττων] | τῶν τε συστάντων ἐκ τοῦ... | ..... [ἐσ]τῶτα τοῖς ἐκ τῆς πολιτήας... | ... ων ἐν Ταρρακῶνι τῆς Ἰβη[ρίας[1] ..|... τὰ] κράτιστα καὶ συμφορώτατ[α..... ‖ τοῦ συνε]δρίου καὶ τῶν νόμων κα[ὶ].... | ... κότες ἀνατετλήκασ[ιν] .... | ἐκ τῶν ἰδίων λόγων κ[αὶ] ....|... καὶ ξένων ἔτι εἴτε ἀκο[λουθ...... | Καίσα]ρι τῷ θεῷ σύνεισιν καὶ..... ‖.. πράγματα καὶ τά τε......

1. De legatione agitur a Mytilenaeis ad Augustum missa, quam Potamo anno a. C. n. 26 Tarraconem duxit, ubi imperator illa aetate commorabatur. Cf. Cichorius, *Rom und Mytilene*, p. 55.

---

39. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 58; Dittenberger, *Orientis gr. inscr. sel.*, 456.

Col. *a*.

.... ν δὲ καὶ | .....ιάδας ἱερὰ | ...... εσθαι ἐν τε | .... γραφόντων εἰς α‖...ηθέντα ὕμνου ὑπὸ | [..... ἐ]ν ταῖς γινομέναις θέαις | [....... τιθέναι δὲ κατὰ πενταετηρ]ίδα ἀγῶνας θυμελικοὺς | [..... τοῖς νικήσ]ασιν ἆθλα ὅσα ὁ Διακὸς νόμος πε|[ριέχει.....]ανων καὶ τοῦ ἀρχιερέως καὶ τοῦ στεφανη‖[φόρου...]ς καταγγελεῖς τῶν πρώτων ἀ(χ)θησο|[μένων ἀγώνων...... ταῖς ἐπισ]ημοτάταις πόλεσιν, ἀναθεῖναι δὲ δέλτου|[ς ἢ στήλας τοῦδε τοῦ ψηφίσματος ἐχούσας τὸ ἀντίγραφον ἐν τῷ ναῷ τῷ κατασ]κευαζομένῳ α[ὐ]τῷ ὑπὸ τῆς Ἀσίας ἐν Περγάμῳ κα|[ὶ ....]ῳ καὶ Ἀκτίῳ καὶ Βρεντεσίῳ καὶ Ταρραχῶνι καὶ Μα[σ]σαλίᾳ καὶ....... καὶ Ἀν]τιοχήᾳ τῇ πρὸς τῇ Δάφνῃ. Τὰς δὲ κατ' ἐνιαυτὸν ‖ [θυσίας...... ἐν τῷ ναῷ τοῦ Διὸ]ς καὶ ἐν τῷ τοῦ Σεβαστοῦ. Ὅρκον δὲ εἶναι τῶν δι|[καστῶν.........]ομένων σὺν τοῖς πατρίοις θεοῖς καὶ τὸν Σεβασ|[τὸν...... ἐν τῶι ναῶι τῆς Ἀφροδί]της τὴν εἰκόνα τοῦ θεοῦ. Τὰς δὲ τῶν γανων |....... τεμένους εἶναι καὶ τἆλλα δίκαια καὶ τίμι[α |...... κ]ατὰ δύναμιν τὴν ἑαυτοῦ · ἱερῶν δ' ἐπὶ [τ]ράπε‖[ζαν..... κατ]ὰ μῆνα ἐν τῇ γενεθλίῳ αὐτοῦ ἡμέρᾳ καὶ π[α]ριστάναι .....τῶν] αὐτῶν θυσιῶν ὡς καὶ τῷ Διὶ παρίσταται. Τρέ|[φεσθαι δὲ ....βοῦς λευκοὺ]ς ἐφελιωμένους ὡς καλλίστους καὶ με[γ]ίστους....... μὲν ὑπὸ τῶν κατ' ἐνια]υτὸν στρατηγ(ῶ)ν, δύο δὲ ὑπὸ τῶν ἐπι[σ]τατῶν,......, ... δὲ ὑπὸ τῶν ἀγ]ορανόμων, τρία δὲ ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως ‖ [....... δίδοσθαι δὲ ἐκ τοῦ] δημοσίου δραχμὰς ἑκάστῳ τετρα|[κοσίας......., δ]είκνυσθαι δὲ τοὺς τραφέντας | [........... ἐν τ]οῖς ἀγῶσιν τρέφεσθαι τὸν ἴσο[ν | χρόνον........] τὴν γενέθλιον ἡμέραν αὐτο[ῦ | ......] μηδενὶ διδομένου ‖ [....... τῷ σ]τεφανηφόρῳ καὶ τ[ῷ | .... καθ'] ἕκαστον ἔτος ἐν | .... αι τίθεσθαι ἐπ[ὶ | ......]ενα...

Col. *b*.

.. | εὐεργεσιῶν νομισ[... εὐχα]‖ριστίαν. Ἐπιλογίσασθαι δὲ τῆ[ς] | οἰκείας μεγαλοφροσύνης ὅτ[ι] | τοῖς οὐρανίου τετε[υ]χόσι δό|ξης καὶ θεῶν ὑπεροχὴν καὶ | κράτος ἔχουσιν οὐδέποτε δύ‖ναται συνεξισωθῆναι τὰ καὶ | τῇ τύχῃ ταπ(ε)ινότερα καὶ τῇ φύ|σει. Εἰ δέ τι τούτων ἐπικυδέσ|τερον τοῖς μετέπειτα χρό|νοις εὑρεθήσεται, πρὸς μη[δὲ‖ν] τῶν θεοποιεῖν αὐτὸν ἐπὶ [πλέ]|ον δυνησομένων ἐλλείψει[ν] | τὴν τῆς πόλεως προθυμίαν | καὶ εὐσέβειαν· Παρακαλεῖν | δὲ αὐτὸν συγχωρῆσαι ἐν τῇ [οἰ]‖κίᾳ αὐτοῦ δέλτον ἀναθεῖνα[ι] | καὶ ἐν τῷ Καπετωλίῳ δέ[λτον] | ἢ στήλην τοῦδε τοῦ ψη[φίσμα]|τος ἔχουσαν τὸ ἀντίγραφ[ον.] | Εὐχαριστῆσαι δὲ περὶ αὐτο[ῦ] ‖ τοὺς πρέσβεις τῇ τε συγ[κλή]|τῳ ταῖς ἱερήαις τῆς Ἑσ[τί]|ας καὶ Ἰουλίᾳ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ | καὶ Ὀκταίᾳ τῇ ἀδελφῇ καὶ τοῖς | τέκνοις καὶ συγγενέσι καὶ φί‖λοις. Πεμφθῆναι δὲ καὶ στέφα|νον ἀπὸ χρυσῶν δισχιλίων, ὃν | καὶ ἀναδοθῆναι ὑπὸ τῶν πρεσ|βέων. Εὐχαριστῆσαι δὲ ἐπ' αὐ|τοῦ καὶ τῇ συγκλήτῳ τοὺς πρέσ‖βεις προσενηνεγμένης αὐτῆς | τῇ πόλει συμπαθέστατα καὶ | τῆς πατρίου χρηστότητος | οἰκείως.

Mytilenaeorum decretum de Augusti honoribus factum inter annum 27, quo princeps Σεβαστὸς vocatus est, et annum 11 a C. n., quo decessit soror ejus Octavia (v. 58).

Col. *a*. V. 6-11 de ludis et certaminibus agunt in honorem Augusti instituendis.

V. 9. ὁ Διακὸς νόμος, lex ludorum apud Mytilenaeos in honorem Jovis antea celebratorum, quae in novis Augustalibus servata est.

V. 10-14 jubetur ludos primum celebrandos in externis regionibus nuntiari et decretum ipsum proscribi in clarissimis imperii romani urbibus. Templum autem Romae et Augusti Pergameum, de quo vide Tac., *Ann.*, IV, 37; Dio., LI, 20, 6, 7, quoniam dicitur κατασκευαζόμενον, videtur nondum absolutum fuisse cum haec scripta sunt.

V. 14-15. De sacrificiis.

V. 17. ['Αφροδί]της supplevit Cichorius, quod Venus, quam Julii ut matrem suam perhibebant, summa cum pietate a Mytilenaeis coleretur : cf. Tumpel apud Pauly et Wissowa, *Realencyclopädie*, I, p. 2748.

γανων | ..... non intelligitur.

V. 19. τράπεζαν, sacra mensa, cui imponebantur praecipue dapes deo oblatae. Cf. De Ridder, *Mensa* ap. Saglio, *Dict. des antiq.*, p. 1720.

V. 20. κατὰ μῆνα. Vel uno quoque mense diem natalem principis alicujus viri celebrare moris fuit, ut apparet etiam ex titulis : Dittenberger, *Orientis gr. inscr. sel.*, 56, 33; 339, 35, 36; 383, 132, 133.

V. 22. ἐφελιωμένους vox admodum obscura, quam Dittenberger derivatam putat ab ἔφηλις et sic interpretatur ut « maculatos ».

V. 23-25. Statuitur quot victimae singulis magistratibus quoque anno tradendae sint et sumptu publico alendae.

Col. b. V. 26. Vestalibus etiam aguntur gratiae, ut videtur, quod senatus consultum paulo ante de renovando foedere factum curaverint conservandum (cf. Appian., *Bel. civ.*, V, 73; Dio., XLVIII, 37, 1; Plutarch. *Anton.*, 58; Suet., *Caes.*, 83; Tac., *Ann.*, I, 8).

V. 27. Ἰουλία. Cum Livia mortuo demum uxore Augusto vocata sit Julia, sequitur aut hanc tabulam Tiberio principe exaratam esse, aut quadratarium male scripsisse ΙΟΥΛΙΑ pro ΛΙΟΥΙΑ.

V. 28. Ὀκταΐα, soror Augusti.

V. 29. τέκνοις « Praeter Juliam filiam tum temporis nullos fuisse Augusto neque natura neque adoptione liberos omnium certissimum est ». Dittenberger. Itaque generum Marcellum credendum est eodem nomine intelligi, fortasse etiam, ut opinatur Cichorius, privignos Tiberium et Drusum.

---

40. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 59.

.... | μετέχ̣ην....... [Ἐ|ρ]εσίοισι τὰν κα[τ]α..... | τὸ δὲ ψάφισμα καὶ τοῦ[το]..... ‖νων κυρίων, ἔκτος αἰ μ[ετέπειτα...... οἰ Σέβαστοι] | ἢ οἱ ἐξ αὐτῶν γράψωσι ἢ συν[κλήτω δόγμα]...... | Αἰ δέ κέ τις ἢ ἰδίωτας ἢ ἄρχων παρ[άβαις τι τῶν ἐν.....γεγραμμέ|νω]ν καὶ ἐν τῷ ψαφίσματι τούτῳ μὴ πέμψη.... [καττὸν ἐψαφίσθη] | τρόπον ἢ μὴ φυλάξῃ τὰν τάξιν τᾶς ἀναγράφα[ς... ἄκυ]‖ρον ἔστω, καὶ ὑπεύθυνος ἔστω ὀ παράβαις...[ὡς καταλύων ταὶς τῶν] | Σεβάστων καὶ τῶ οἴκω αὔτων τείμαις καὶ ἀναίρεις.....[ἐλευ]|θερίας καὶ δαμοκρατίας καὶ συμπολειτίας καὶ τοὶς.....|.. αις[1]. Εἰς ταὶς τῶν Σεβάστων τειμα[ὶς].... | κατ' αὔτων καὶ ἐνδείξιος καττὰ διατεταγμένα. [Τὸ δὲ ψάφισμα καὶ τοὶς]... ‖νοις καὶ ταὶς περὶ τούτων διατάξιες ἐπ' εὐσεβήᾳ.... [ἔμμεναι ἐς ἄι καὶ ἀιδιότα]|τι? τᾶς πάτριδος ἀσφαλήᾳ δὲ καὶ εὐσταθήᾳ καὶ... [τῶ τῶν Σεβάστων οἴκω]... | ἀρμόζοισαν καὶ νόμιμον καὶ πρεπωδεστάταν... [ἀνάγραψαι δὲ] | τὸ ψάφισμα καὶ ἐν τᾷ ἀγόρᾳ. Μῆννος Πομ.... [2].

Decretum Mytilenaeorum de Augustorum honoribus.

1. ΞΙΡΑΙΣ, εἴραις? — 2. Fortasse μῆννος Πομ[πηίω] in memoriam Cn. Pompeii Magni Lesbiis carissimam.

---

41. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 60.

... ει...|.. κλειο....|...ει ταν...|... τῶν εἰσα...‖... καὶ ἀπολα...|... ησοφα-

γενο.. |.. ο κοιναν γ..|.. καὶ ἀπολα..|..σσι καὶ ὁ ἀν..‖.. ενος διὰ τ..|.. ντων ἐπα.. |.. τα φανε.. | .[Καί]σαρα πλεο..|.. τελην ἐπο..‖.. ρηθην αὐτ...|.. νωθην δὲ λ... | .. νων ἀνα... | .. ω καὶ μηδ.. | .. αν καὶ ἐπὶ λ...‖.. τῶν ἄλλω[ν].. | .. τιων αὐτα.. | ..εστάτων..... | δᾶμον εἰκόνα... [1] |ε δύο μὲν ἐπὶ τ[οῦ..‖λ]ίμενος ὄππω[ς.. τὰν] | προσήκοισα[ν... δύο δὲ] | ἐν τῷ ναύῳ...[λ]|ίμενος... [2] Ἐ... [εὐέργε]|τιν γύναικ[α .. διὰ τᾶς ‖ ἐ]ν πάντεσσι... [καὶ σωφροσ]|υνᾶς καὶ τᾶ[ς]... |αι κατ' εὔχα[ν.. ἐν τῷ π]|ροτανηίῳ [3] κα[ὶ].. | πελομέν[ων]... ‖ημένων περ... [ἀναγράψαι] | τοῦτο τὸ ψ[άφισμα]..... |λαις ταῖς πρ..... | τᾶς ἀνασ[τάσιος]... |και ἰς τον...

Decretum in honorem Caesaris alicujus, quem ex scripturae indole Augustum esse conjicit editor.

1. De statuis principi ponendis. — 2. De locis urbis in quibus ponendae sint statuae; inter quos citari videntur duo Mytilenarum portus. — 3. Decernuntur Liviae honores.

---

42. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 61.

....[Καί]|σαρος Θέω ὑίω Θ[έω Σεβάστω... καὶ πα]|νείρεος καὶ διὰ [γένεος εἴρεος τῶ Σώτηρος Ἀσκλα]|πίω. Καὶ πρότ[ερον].... ‖ωπ..... | Ἀγαθᾷ τύχᾳ [δέδοχθαι] ...|μεν καττὰν α...[οὐ]|κ ἔστιν εὔρην..... |λογηται ἀπὸ..... ‖ βάλεσθαι τὰν.... [ταὶς] | πρόσθε νίκαι[ς]... |ου δυναμενα... | τίς γὰρ καὶ δύ[ναται]... | παραμίλλασ[θαι... τῶν αὐ]‖τω γονέων... | ἀρχαγέτα..... |των..... | αὐτ...

---

43. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 63.

Τι. Κλαύδιος Καῖσαρ Γερμανικὸς ἀρχιερεὺς, δημαρχικῆς ἐξου|σίας, ὕπατος [τὸ] τέταρτον, αὐτοκράτωρ [τὸ]..... | Μυτ[ι]ληναίων ἄρχουσι | ..... τὸν ἐμὸν οἶκον ..[εὐ]σέβειαν...

Epistula Claudii inter annos 47/50 p. C. n. scripta.

---

44. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 65.

... αι... [τῆ]|ς θηίας χά[ριτος... τῶδε] | τῶ ψαφίσματ[ος.... ἐν τῶ ναύῳ τῶ] | Σεβάστω ἐν...‖οισα εν γ...

45. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 67.

.........[πρεσβεύταν] | Πο. [Γα]λλίηνον Πολλίω[να πέμπ]ην καὶ ψάφισμα, δια|πέμπεσθαι δὲ κατ' ἐνίαυτον ψάφισμα πὰρ τᾶς | βόλλας καὶ τῶ δάμω περὶ αὔτω τούτω πρὸς τοὺς ἀγ[ί]‖μονας, ὄππως καὶ αὔτοις φανέραν πόημεν τὰν | προαίρεσιν τᾶς πόλιος περὶ τῶν δαμοσίων πραγμ[ά]|των. Αἰ δέ κέ τις πὰρ ταῦτα ποῆ, ἔμμεναι αὖτον ὑπεύ|θυνον καὶ ὀφέλλην αὖτον τᾶ θέα Ἀρτέμιδι εἴραις ἀρ|γυρίω (δράχμαις).. αἶς καὶ ἐπάνανκες εἰσπράσσεσθαι ὑπὸ ‖ τῶν στροτάγων. Αἰ δέ κέ τις [1] μὴ ἰσπράξηται, αὖτον | ἀπότεισαι διπλόαις ταὶς ἀπὺ τῶ ψαφίσματος ἐπά|νω εἰρημέναις (δράχμαις).. Τὸ δὲ ψάφ[ι]σμα τόδε ἔμμεν[αι] | ἐς ἄι ἐπὶ σαωτηρία καὶ φυλάκα καὶ ἀγάθα τύχα τᾶς | πόλιος καὶ ἐνχαράχθην ἐς στάλλαν μαρμαρίναν ‖ καὶ ἀνατέθην ἐν τῷ εἴρῳ τᾶς Ἀρτέμιδος τᾶς Θερ|μίας καὶ πρὸ τῶ εἴρω βολλευτηρίω. Δογματόγρα|φοι Γνάιος Πομπήιος Ῥοῦφος [2], Γάιος | Ὄρφιος Πρ[όκλ]ος Ἰουλίανος, Λούκιος Γράττιο[ς].

1. τις (τῶν στροτάγων). — 2. Nummus κοινοῦ Λεσβίων, ictus Commodi aetate ἐπὶ στ[ρατη-γοῦ) Πομπηίου Ῥούφου, citatur a Mionnet, III, p. 34.

---

46. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 68.

Πρύτανις... |σίω, Τάτιον Ἀρίσ[τω], Ἀριστο[ν]όα, Δάδα Λεσ[βώνακτος].... | ταὶς εἰροποιίαις [ταὶς?] τε πρυτανείας καὶ [ε]ἰς... | καὶ τοὶς Σεβάστοις · καὶ ἔδωκε εἰς τὰν ἐλ[αίω ὤναν... τοῖς..... εἰς ἔκαστον] ‖ ὄνυμα δηνάρια η', τοῖς δὲ ἀπάρχαισι ἰς ἔκαστο[ν ὄνυμα.... ταῖς δὲ]|γύναιξι καὶ παίδεσσι κόραις καὶ αἷς ἐκάλε[σσαν... εἰς ἔκαστον]|ὄνυμα δηνάριον α', τοῖς δὲ [π]ο[λί]ταισι ἐς ἔκαστο[ν ὄνυμα....., ἔδωκε τοῖς μὲν] | βολλάοις ἐς ἔκαστον ὄνυμα δηνάρια δ', τοῖς δὲ..., [καὶ εἰς] | τὰν Θεοδαισίαν διέδωκεν τοῖς μὲν βολ[λάοις....,‖ κ]αὶ γλύκεος ξέσταις ἐγχωρίοις, τοῖς δὲ ἀπ[άρχαισι..... γλύ|κε]ος μέτρον τὸ αὐτὸ, τοῖς δὲ εἰρονείκεσσιν [κ]α[τ' ἔκαστον ὄνυμα].....|δαις, καὶ τοῖς περὶ τὰ ἶρα ὑμναοίδοισι.... | καὶ γλύ[κε]ος μέτρον τὸ αὐτο καὶ τοῖς.... | δὲ καὶ ἐ[ν τ]ῷ π[ρ]υτ[ανε]ίῳ τούς τε [β]ο[λ]λ[άο]υς...‖.........

« Characterum formae titulum aetate Antoninorum non antiquiorem esse produnt » (Paton).

---

47. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 125.

Θεῷ | Ὑψίστῳ [1] | Π. Αἴλιος Ἀρ|ριανὸς Ἀλέ||ξανδρος, | βουλευ(τὴς) | Δακίας κο|λωνείας | Ζερμιζεγ[ε]||θούσης [2], εὐχὴ[ν] | ἀνέθηκεν.

1. Deus Judaeorum. Cf. Fr. Cumont, *Hypsistos* (*Suppl. à la Revue de l'Instr. publ. en Belgique*, 1897), praesertim p. 3 et seq. — 2. Colonia Sarmizegethusa anno 107 condita.

---

48. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 122.

Καλῷ Ἀγνῷ Σιλ|βανῷ τὸ ἄλσος καὶ | τὸν βωμὸν καθω|σίωσαν Πο. Αὐφί-δι||ος Σκούρρας καὶ Κο. | Πετρώνιος Σεβῆρος.

---

49. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 140.

Γναίῳ Πο[μπ]ηίῳ | Γναίω υἱῷ Μεγάλῳ | αὐτοκράτορι, σώτη|ρι καὶ εὐεργέ[τᾳ || καὶ κτίστᾳ τᾶς πόλιος] [1].

1. Quid Mytilenaei Pompeio debuerint, quid Mytilenaeis Pompeius, nemo est qui nesciat; quae de ea re docent auctores et monumenta enarravit Drumann (*Geschichte Roms*, III, p. 482, 519), breviter complexus est Cichorius, *Rom und Mytilene*, p. 6-9.

---

50. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 141.

Γναίῳ Πομπ[η]|ίῳ Γναίου υἱ[ῷ] | Μεγάλῳ αὐτο|κράτορι, εὐεργ[έ]||τῃ καὶ σωτῆρ[ι | καὶ κ]τίστῃ.

---

51. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 142.

Γναίῳ Πομ|πηίωι Μεγά|λωι σώτηρι | καὶ εὐεργέται.

Similis est alter titulus ibidem repertus, n. 143.

---

52. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 144.

Γναίῳ Πομ|πηίῳ Μεγά|λῳ σώτηρι | τᾶ[ς πόλιος].

52 *bis*. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 145.

Γναίῳ | Πομπηίῳ | Μεγάλῳ | σωτῆρι.

Iisdem verbis concepti sunt tituli nn. 146, 148, 149, quos hic omittimus.

---

53. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 147.

Γναίῳ Πονπη|ίῳ σωτῆρι.

---

54. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 202; Dittenberger, *Sylloge*, 337.

Ὁ δᾶμος | τὸν ἑαύτω σώτηρα καὶ κτίσταν | Γναῖον Πομπήιον Γναίω ὔιον | Μέγαν, τρὶς αὐτοκράτορα, κατα‖λύσαντα τοὶς κατάσχοντας | τὰν οἰκημέναν πολέμοις καὶ | κατὰ γᾶν καὶ κατὰ θάλασσαν. |
Δωρόθεος Ἡγησάνδρου | Ὀλύνθιος ἐπόησε.

---

55. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 163; Dittenberger, *Sylloge*, 338, 339, 340.

In latere sinistro :

Γναίῳ Πονπη|ίῳ Γναίω ὐίῳ | Μεγάλῳ, αὐτο|κράτορι, τῷ εὐ‖εργέτᾳ καὶ σώ|τηρι καὶ κτίστᾳ.

In medio :

[Θ]έῳ Δ[ίι Ἐλευθε]|ρίῳ φιλοπάτριδι | Θεοφάνη[1], τῷ σώ|τηρι καὶ εὐεργέ‖τᾳ καὶ κτίστᾳ δευ|τέρῳ τᾶς πατρίδος.

In dextro :

Ποτάμωνι | Λεσβώνακτο[ς][2] | τῷ εὐεργέτα | καὶ σώτηρος[3] ‖ καὶ κτίστα τᾶς | πόλιος.

1. Theophanes divinis honoribus post mortem a Graecis affectus est (Tac. *Ann.*, VI, 18), quod nummis etiam comprobatur (*Greek coins in the British Museum, Mytilene*, nn. 158, 159, 160; cf. 175). Cf. n. 56. — 2. Potamoni positi sunt etiam tituli *I. Gr.*, XII, II, nn. 160, 161, 162, omnino similes. — 3. σωτῆρι potius exspectes.

56. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 150; Dittenberger, *Sylloge*, n. 341.

Γναίωι Πομπηίωι | Ἱεροίτα υἱωι Θεοφάνῃ | σώτηρι καὶ εὐεργέτᾳ.

Cn. Pompeius Theophanes Mytilenaeus, scribenda historia olim clarus, familiaris Pompeii, a quo civitate donatus est. Ille Mytilenaeis, cum in bello Mithridatico M' Aquilium dedidissent, Pompeium reconciliavit (anno 63 ante C. n.); unde dicitur σωτὴρ καὶ εὐεργέτης in hoc titulo non multo post inciso. Veterum testimonia de Theophane congessit Drumann, *Gesch. Roms*, IV, p. 551. Cf. n. 55. Ἱεροίτας στραταγὸς Μυτιληναίων in nummis laudatur (*Greek coins, l. c.*, n. 167).

---

57. Mitylenis. — *I. Gr.*, XII, II, 151.

Γαίῳ Ἰουλίῳ | Καίσαρι ἀρχ[ιε]|ρεῖ εὐεργέτᾳ | καὶ σώτηρι [1].

1. Quomodo Mytilenaei C. Julio Caesare et Augusto usi sint vide in titulis, nn. 33-42.

---

58. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 152.

[Αὐτ]οκράτορι Καίσαρι | [Θέω] υἱῷ Σεβά|[στῳ πά]τρι τᾶς πάτρι|δος.

---

59. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 153.

[Αὐ]τοκ|[ρά]τορι Κ|αίσαρι Θ|εοῦ υῷ ‖ Θεῷ Σε|βαστῷ.

---

60. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 154.

[Ποτ]άμων Λεσ[βῶν]ακτος [1] ὁ διὰ [βίου ἱερεὺς] ..... | Θεῷ Σεβαστῷ [Κ]αίσα[ρ]ι.

1. De eo cf. nn. 33 et seq.; item 55.

---

61. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 155.

Καίσαρι | Θεῷ Σεβαστῷ.

62. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 156.

Αὐτοκράτορι | Καίσαρι Σε|βαστῷ Ἐλε[υ|θερίῳ].

Jupiter Liberator in insula Lesbo cognominati sunt non modo Caesares (cf. nn. 84, 89), sed etiam Theophanes, clarissimus ille Pompeii amicus (cf. n. 55). Ibidem colebatur etiam Ammon Liberator (n. 116).

---

63. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 157.

[Αὐτοκράτορ]ι Καίσ[αρι | Θέω] υἱῳ Θέ[ῳ | Σεβάσ]τῳ κ[αὶ]...|...||.....

Eadem fere legebantur, ut conjectura probabile est, in titulo mutilo n. 158, quem hic non retulimus.

---

64. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 204.

Ὁ δᾶμος | Ἰουλίαν παῖδα Αὐτοκράτορος Καίσαρος | Θέω Σεβάστω, γύναικα δὲ Μάρκω Ἀγρίππα, | τὰν εὐέργετιν παίσας ἀρέτας ἔννεκα || καὶ τᾶς πρὸς τὰν πόλιν εὐνοίας.

---

65. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 169.

In parte sinistra :

a. Γαίῳ Καίσα|ρι καὶ Λευκί|ῳ Καίσαρι τοῖς | παίδεσσι τῶ || Σεβάστω.

In dextra :

b. Μάρκῳ | Ἀγρίππᾳ | καὶ τῷ παῖ|δι αὔτω || Μάρκῳ | Ἀγρίππᾳ [1].

1. Anno 12 ante C. n. natus est Agrippa Postumus; anno 5 a. C. n. C. Caesar princeps juventutis dictus est, quo nomine hic caret.

---

66. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 167.

In parte sinistra :

a. Γαίῳ Καί|σαρι ἀγίμο|νι τᾶς νεό|τατ(ο)ς.

In dextra :

b. Λευκίῳ Καί|σαρι ἀγίμο|νι τᾶς νε|ότατος [1].

1. M. Agrippae et Juliae filii vocati sunt principes juventutis Gaius anno 5, Lucius anno 2 ante C. n. Gaius missus est ab Augusto ad res Orientis componendas anno 1 ante C. n. et, cum Tiberium Sami convenisset, inde in Syriam profectus est. Cf. *Prosop. imp. rom.*, II, p. 174, n. 141.

---

67. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 166.

In parte sinistra :

a. Γαίῳ Ἰου|λίῳ Καί|σαρι θέῳ.

In media :

b. Γ. Καίσαρι νε|ότατος ἀγί|μονι καὶ Λ. | Καίσαρι θέ‖ῳ τοῖς παί|δεσσι τῶ Σεβάστω [1].

In dextra :

c. Μ. Ἀγρίππᾳ | θέῳ σώτη|ρι τᾶς πόλι|ος καὶ τῷ ‖ παῖδι αὔτω | Μ. Ἀγρίππᾳ.

1. Titulus *b.* scriptus est inter obitum L. Caesaris (a. d. XIII kal. Septembres anni 2 p. C. n.) et obitum C. Caesaris (a. d. IX kal. Februarias anni 4 p. C. n.).

---

68. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 168.

a. Γ(α)ίῳ Καίσαρι καὶ Λευκ|ίῳ Καίσαρι το|[ῖς] παίδεσ|σι τῶ Σ(ε)βάστω θέω Κ‖αίσαρος ἀγιμόνεσ(σ)ι τ|[ᾶ]ς νεότατος.

Infra scriptum est :

b. Μάρκῳ Ἀγρίππᾳ (θ)έῳ [σ]|ώτηρι καὶ κτίστᾳ [1] τ|ᾶς πόλι<λι>ος κ<ι>αὶ τῷ (π)|αῖδι αὔτω Μάρκῳ Ἀγρί‖ππᾳ παιδόπαιδι δὲ τῶ Σ(εβά)|στω.

1. V. 6 totum omisit quadratarius et quae sequuntur pessime turbavit. Lapis positus est inter annos 2 ante C. n. (cf. n. 66) et 14 p. C. n. (cf. n. 79).

69. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 170.

In columna sinistra :

[Μ]άρκῳ Ἀγρίππᾳ | [τ]ῷ σώτηρι καὶ | τῷ παῖδι αὔτω | [Μά]ρκῳ Ἀγρίππᾳ ‖ [παιδ]όπαιδι τῶ | [Σεβάστ]ω θέω.

Columna dextra vacat.

Annis 12 ante C. n. / 14 p. C. n.

---

70. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 171.

a. Μάρκῳ Ἀγρίππᾳ | θέῳ σ(α)ότηρι | καὶ κτίστᾳ τᾶς | πόλιος.

Infra scriptum est :

b. Μάρκῳ Ἀγρίππᾳ | τῷ παιδόπαιδι | μὲν τῶ Σεβάσ|τω, παῖδι δὲ τῶ ‖ [θ]έω Ἀγρίππα.

Cf. n. 69.

---

71. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 205.

[Ὁ δᾶμος] | Αὐτοκράτορα Τιβέριον Καίσαρα εὐ[ε]ρ[γέταν] | θέο[ν] Σέβαστον [π]α[ρ]έχο[ντ]α [ταῖ]ς ὑ.... θέαισ[ι | ......ν]έα μυστήρια [π]ά[ν]τ[ω]ς? [τ]ᾷ πόλει φίλιον.

---

72. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 206, ex apographo Cyriaci.

Ὁ δ[ᾶ]μος | Αὐτοκράτορα Τιβέριον Καίσαρα Σέβαστον, παῖδα Δίος Καίσαρος | Ὀλυμπίω Σεβάστ(ω), κοινὸν μὲν τᾶς οἰκημένας ε[ὐ]εργέτα(ν), τᾶς | δὲ ἄμμας πόλιος ἐπιφανέστατον καὶ κτίσταν.

---

73. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 207.

Ὁ δᾶμος | Ἀντωνίαν τὰν εὐέργετιν, γύ|ναικα δὲ Δρούσω Γερμανίκω τῶ θέω [1].

1. Antonia Augusta minor, filia Antonii IIIviri et Octaviae, nupserat Druso, Tiberii imperatoris fratri (*Prosop. imp. rom.*, I, p. 106, n. 707).

74. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 212.

Ὁ δᾶμος | Νέρωνα Ἰούλιον | Καίσαρα, παῖδα | Θέω νέω Γερμα‖νίκω Καίσαρος | καὶ Θέας Αἰόλι|δος Καρποφό|ρω Ἀγριππίνας [1].

1. Nero Julius Caesar, Germanici et Agrippinae filius natu maximus, necatus anno 31 p. C. n. (*Prosop. imp. rom.*, II, p. 181, n. 149). Cf. titulos nn. 75 et 78.

---

75. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 213.

[Ὁ δᾶμος | Νέρωνα Καίσαρα παῖδα μ]ὲν | [Θέω νέω Γερμανίκω Καί]σα|[ρος καὶ Θέας Αἰόλιδος Καρ]ποφό‖[ρω Ἀγριππείνας, παιδόπαι]δα | [δὲ Αὐτοκράτορος Τιβερ]ίω | [Καίσαρος Σεβάστω] [1].. |

Ὁ δᾶμος | Δροῦσον Καίσαρα πα[ῖδα] ‖ Θέω νέω Γερμανίκω [Καί]|σαρος καὶ Θέας Αἰό[λιδος] | Καρποφόρω Ἀγριππ[είνας] [2].

1. De eo cf. nn. 74 et 78. Nepos dicitur Tiberii imperatoris, a quo adoptatus erat Germanicus pater. — 2. Drusus Julius Caesar, alter Germanici et Agrippinae filius, exstinctus anno 33 p. C. n. Cf. titulum n. 78 (*Prosop. imp. rom.*, II, p. 177, n. 145).

---

76. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 209.

[Γάιον Καίσαρα] Σέβαστον Αὐτοκράτ[ορα | Γερ]μάνικον | [πάτερα πάτριδ]ος Δίης ὁ ἴρευς .....|..... [καὶ ἀγ]ωνοθέτας Αὐτ[οκράτο‖ρος Καίσαρος Δί]ος Ὀλυμπί[ω Σεβάστω].

---

77. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 210 et *corrigenda*, p. 140.

[Ὑπὲρ]...... θέων καὶ Αὐτοκράτο[ρος | Γαίω Καίσαρος, Θέω Γερμανίκω καὶ] Θέας Σεβάστας Αἰόλι|[δος Καρποφόρω Ἀγριππείνας] [1] παῖδος, Γερμανίκω | ...... [κ]αὶ λογίω πρυ‖[τάνιος [2], ὁ ἴρευς τῶ Σεβάστω | Κ]αίσαρος Θελαίσιο[ς].

1. Cf. n. 74. — 2. Inter prytanes, qui senatui civitatis quoque anno per vices praeerant, is vocabatur λόγιος cui mandata erat rationum cura.

78. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 172.

In parte sinistra :

a. [Μάρ]κῳ Ἀγρίπ|[πᾳ τῷ] σώτηρι | [τᾶς π]όλιος καὶ | [τῷ παῖδ]ι αὔτω ‖ [Μάρκῳ] Ἀγρίππᾳ.

In parte dextra :

b. Νέρωνι καὶ | Δρούσῳ καὶ Ἀγριπ|πίνᾳ καὶ Δρουσίλ|λᾳ νέᾳ Ἀφροδίτᾳ ‖ τοῖς κασιγνήτοισ[ι] | τῷ Αὐτοκράτορος | Γαίω Καίσαρος [1].

1. Cum C. Caesar summa rerum potitus est (anno 37 p. C. n.), jam decesserant fratres ejus Julii Caesares, Nero anno 31, Drusus anno 33. Soror autem Drusilla vita functa est anno 38. Cf. nn. 74, 75.

---

79. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 164.

In latere sinistro :

a. Γναίῳ Πομ|πηίῳ Μεγάλῳ αὐτοκρά|τορι.

In fronte :

b. Γ. Καίσαρι καὶ | Λ. Καίσαρι ἀγί|μοσι τᾶς νεό|τατος.
c. Γ. Ἰουλίῳ Καί|σαρι ἀρχιέρει | τῷ σώτηρι.
d. Αὐτοκράτο|ρι Καίσαρι Θέω | υἵῳ Θέῳ Σε|βάστῳ.

Pagina *e* erasa est; *f* vacat.

In latere dextro :

g. Μ. Ἀγρίππᾳ τῷ | σώτηρι καὶ τῷ | παῖδι αὔτω | Μ. Ἀγρίππᾳ.

Lapis positus est inter annos 37 et 41 p. C. n. Caligulae imperanti, proavo ejus Augusto, avo Agrippae, avunculis C. et L. Caesaribus et Agrippae Postumo, qui decesserat ultimus omnium anno 14.

---

80. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 165.

In parte sinistra :

Γναίῳ Πομ|πηίῳ Μεγά|λῳ αὐτοκρά|τορι εὐερ‖[γ]έτᾳ καὶ σώ[τη]ρι καὶ κτί|[στᾳ].

In media.

[Γα]ίῳ Ἰουλίῳ | Καίσαρι θέῳ | αὐτοκράτο|ρι ἀρχιέρει εὐ‖εργέτᾳ καὶ | [κ]τ[ί]στᾳ [1].

In dextra.

Γαίῳ Καίσα|ρι καὶ Λευκίῳ | Καίσαρι τοῖς | παίδεσσι ‖ τῶ Σεβάστω | ἀγιμό-νεσι | τᾶς [νε]ότα|[τος].

1. Anno 37/41 p. C. n. Cf. n. 79.

---

81. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, ɪɪ, 211.

['Ο δᾶμος] | τὰν γύναικα τῶ Σεβάστω νέ|αν θέαν Βολλάαν | Σεβάσταν γυμνα-σίαρχον ‖ δι' αἴωνος Ἰουλίαν Ἀγριπ|πείναν [1].

1. Julia Agrippina, uxor Claudii imperatoris, quae post matrem (cf. n. 22) dicitur θέα Σεβάστα Βολλάα, anno 50 p. C. n. Augusta vocata est; anno 54 maritum interficiendum curavit : *Prosop. imp. rom.*, II, p. 223, n. 425. Indicem feminarum gymnasiarchia functarum conscripsit P. Paris, *Quatenus feminae res publicas attigerint* (1891), p. 43.

---

82. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, ɪɪ, 173.

Αὐτοκράτο|ρι Νέρουᾳ Τρα|ιανῷ ἀρίστῳ | Καίσαρι Σεβα‖στῷ Γερμανι|κῷ Δακικῷ Παρ|θικῷ χαριστή|ριον.

Vix differunt novem alii tituli eidem principi dedicati : nn. 174-182.

---

83. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, ɪɪ, 139.

...[? Καῖσα]ρ Θέω Ν[έρουα υἴος].... | ...ανης ἀνακομι.......

---

84. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, ɪɪ, 183.

Αὐτοκράτο|ρι Τραιανῷ | Ἀδριανῷ Καίσα|ρι Σεβαστῷ ‖ Ἐλευθερίῳ Ὀλυμπί|ῳ Κτίστ[η] [1] Διὶ | χαριστήριον.

1. ΟΚΤΙΣΤΩ lapis. Conjicitur suam Mytilenaeis libertatem, quam ademisset Vespa-

sianus (Philostr., *Vit. Apollon.*, 5, 41), ab Hadriano restitutam esse, cum, per Asiam iter faciens, Lesbum adiit: Cichorius, *Rom und Mytilene*, p. 47. Cf. Dürr, *Die Reisen des K. Hadrian*, p. 55 et W. Weber, *Untersuch. zur Gesch. des Kaisers Hadrianus,* p. 135, not. 487.

---

85. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 184.

Αὐτοκράτορι Καίσα|ρι Τραιανῷ Ἀδριανῷ Δι|ὶ Ὀλυμπίῳ σω[τῆ]ρι | καὶ κτίστῃ.

Cf. *ibid.* tredecim titulos similes nn. 185-188 et 191-199.

---

86. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 189.

Αὐτοκράτορι Ἀδριάνῳ | Ὀλυμπίῳ σ[ώτηρι καὶ οἰ|κίστᾳ τᾶς ‖ πόλιος.

---

87. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 190.

Αὐτοκράτορι | Ἀδριάνῳ Ὀλυ[μ]|πίῳ σαώτηρι | καὶ οἰκίστᾳ τᾶ[ς] ‖ πόλιος.

---

88. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 200.

[Α]ὐ[τοκράτορι Ἀδριανῷ Καίσα]|ρι Θεοῦ Τ[ραιανοῦ υἱῷ Θεοῦ Νέρβα] | παιδό-πα[ιδι .... καὶ τῷ | π]ατρὶ Αὐτ[οκράτορι Τραιανῷ θε]‖ῷ καὶ Σαβε[ίνῃ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ το]|ῖς Σεβασ[τοῖς θεοῖς].

---

89. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 214.

.....[Θέω Νέρο]υα υἰ(ω)νὸ[ν ..|.... Ἐλε]υθέριο[ν] [1]..

1. Hadrianus Augustus.

---

90. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 215.

Ἀ βό[λλα καὶ ὁ δᾶμος] | Τίτον [Αἴλιον Ἀδρίανον] | Ἀντων[εῖνον Σέβαστον] | Εὐσέβ[εα, τὸν εὐεργέταν] ‖ καὶ κτ[ίσταν τᾶς πόλιος] [1].

1. Civitatem Mytilenaeorum, anno 151 aut 152, cum L. Antonius Albus Asiam regeret.

fere totam terrarum motu dirutam (Ael. Aristid., Ἱεροὶ λόγοι, p. 407 Dind.; Lacour-Gayet, *Antonin le Pieux*, p. 164), verisimile est fuisse in numero earum quas imperator curavit reficiendas.

---

91. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, ii, 216.

Ἀ βόλλα καὶ ὁ δᾶμος | τὸν μέγιστον Αὐτοκράτορα | Καίσαρα Σεπτίμιον | Σεβῆρον Περτίνακα Σέβαστον [1], ‖ τὸν γᾶς καὶ θαλάσσας | δεσπόταν, τὸν [τ]ᾶς [πόλιος | εὐεργέταν].

1. Anno 193 p. C. n., prius quam pater patriae vocatus est.

---

92. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, ii, 217.

.....|... Σεπτιμίω Σεουήρω Εὐσέβεος Ἀραβίκω Ἀδιαβ[η]|νίκω Παρθι[κω μεγίστω παῖδα Μᾶρκον Αὐρήλιον | Ἀντωνεῖνον Εὐσέβεα [1] τὸν] σαώτηρα [κ]αὶ κτίστην τ[ᾶς ‖ οἰκημένας]....... ταγρετω.......

1. Caracalla post annum 201.

---

93. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, ii, 278.

......κριν(η).. [1]|ν (τ)ούτων τι ἐπιγνο(ὺ)ς, | σώ(ζοι τ)ότε ἐμὲ κα(ὶ τ)ὰ [ἐμ]|ὰ τέκνα ὁ κράτιστος [καὶ] ‖ μέγιστος θεῶν Ζεὺς [καὶ ὁ] θεὸς Σεβαστὸς, (οἵ τ)ε [λοι]|ποὶ ἀθάνατοι πάντες [τοῦτ]|ο(ν) [ἐ]ξολέσ(ε)ιαν, (σ)ώζ(ο)ιεν δέ | με [2].

1. EO lapis. — 2. Titulus fortasse inter sepulcrales ordinandus est, ut ait Paton.

---

94. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, ii, 219; Dittenberger, *Or. gr. inscr. sel.*, 467.

Ὁ δᾶμος | Λεύκιον Καλπούρνιον | Πείσωνα αὔγουρα, | τὸν ἀνθύπατον [1] καὶ ‖ διὰ προγόνων εὐερ|γέταν τᾶς πόλιος.

1. L. Calpurnius Piso augur idem profecto ille fuit qui consulatum gessit anno 1 ante C. n. (*Prosop. imp. rom.*, I, p. 282, n. 233), ita ut Asiam provinciam rexerit circa annum 10 p. C. n. Nam ad eum referendi sunt etiam duo tituli in Asia reperti (*Prosop.*, *l. c.*, n. 234), ut opinatur summa cum probabilitate Dittenberger.

95. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 656.

[Ἀρ]χιρέως διὰ βίω θέας Ῥώμας | καὶ τῶ Σεβάστω Δίος Καίσαρος | Ὀλυμπίω πάτρος τᾶς πάτριδος, | προεδρία Γαίω Κλαυδίω, Ποτάμωνο[ς ὔω], ‖ Διαφένη [1] τῶ εὐεργέτα.

1. C. Claudius Diaphenes « haud dubie filius est celebris illius Potamonis. » Titulus exaratus est inter annos 2 a. C. n., quo Augustus audiit pater patriae, et 14 p. C. n.

---

96. Mytilenis. — *I. Gr.*; XII, II, 235.

[Ὁ δῆμος] | Μ. Πομπήιον Μακρεῖ[νον νέον Θεοφάνην [1] | κουαττόρουιρον [2], τα‖μίαν καὶ ἀντιστράτ[η]|γον Πόντου καὶ Βειθυ|νίας [3], δήμαρχον, στρα|τηγὸν δήμου Ῥωμαί[[ω]ν, ἐπιμελητὴν ὁδοῦ ‖ [Λατεί]νης [4], πρεσβε[υτὴν] | [5]........

1. M. Pompeius Macrinus novus Theophanes, ex stirpe historici illius Mytilenaei, videtur fuisse frater Pompeiae Agrippinillae (cf. n. 97) et floruisse sub Trajano et Hadriano. Cf. *Prosop. imp. rom.*, III, p. 68, n. 475. — 2. IIII vir (viarum curandarum). — 3. Quaestor pro praetore Ponti et Bithyniae ante annum 135 p. C. n., quo illa provincia tradita est principi administranda. — 4. Tribunus plebis, praetor urbanus, curator viae Latinae. — 5. Legatus legionis aut provinciae praetoriae.

---

97. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 236.

Ὁ δῆ[μος] | Πομπήιαν Ἀ[γριπινίλλαν] | τὰν παῖδα Μ[άρκω Πομπηίω] | Μακρείν[ω Θεοφάνεος] [1].

1. Cf. n. 96. Aliorum Pompeiorum, qui Lesbi vixerunt, nomina hic praetermissa vide *Ibid.*, n. 86, 18; 88, 3; 89, 9; 115; 136; 238; 375 b 1; 352, 3, 9, 15; 384, 9.

---

98. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 224.

Ὁ δᾶμος | Ἄβαντα Κόνωνος ἰρατεύ|σαντα καὶ ἀγωνοθετήσαν|τα τᾶς νέας ἀλικίας τῶ οἴ‖κω τῶν Σεβάστων καὶ τᾶς | Θερμιάκας παναγύριος [1] εὐ|σεβέως πρός τε τοῖς θέοις | Σεβάστοις καὶ τὸν σύμπαν|τα αὔτων οἶκον καὶ τοῖς πα‖τρωίοις θέοις φιλαγάθως | δὲ καὶ μετὰ παίσας λαμπρό|τατος τᾶς ἐς τὰν πόλιν.

1. Ludi in honorem Apollinis et Dianae Thermiorum, quibus suum templum fuit prope Mytilenas : *Ibid.*, nn. 242-243; 246-252; 275. Cf. titulos hujus voluminis nn. 20, 45, 15.

99. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 232.

Ὁ δᾶμος | Ἀρχέπολιν Καρπό|φορον Φιλιππίναν [1] | γυμνασί‖αρχον ἐς τὸν αἴωνα.

1. Conjicit Paton illam mulierem eamdem fuisse atque Archedamin, Theophanis uxorem, quae in nummis Mytilenaeis θέα appellatur (*Catal. of greek coins in the British Mus.; Lesbos, Mytilene,* p. 158-160), ea ratione maxime fretus, quod Καρποφόρος nihil esse possit nisi cognomen deae inditum. Res tamen prorsus incerta videtur.

---

100. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 258.

Μάρκον Γράνιον Γαίω υἶον Κάρ|δωνα, ὑπογυμνασιαρχήσαντα | θέας Σεβάστας Αἰόλιδος Καρπο|φόρω Ἀγριππείνας [1] καὶ ἀγορανο‖μήσαντα δὶς καὶ δρομαγετή|σαν|τα [2], Θεόδωρα Μηνοφίλω τῶ καὶ Γλύ|κωνος τὸν ἄνδρα, ἀγάθας μνάμας | ἔννεκα καὶ παίσας τείμας καὶ εὐ|νοίας τᾶς εἰς ἑαύτ(αν). ‖

...Γράνιον Μάρκω (υἶ)ον Κά(ρ)[δωνα] | παίσας ἀρέτας ἔννε[κα].

1. Cf. nn. 22, 74, 75, 77. — 2. Δρομαγέτης, qui cursorum ludis praeerat, etiam in Caria citatur : *C. I. Gr.*, 2183.

---

101. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 134.

Πέρσευς ὁ καὶ Διοφάνης Κράτητος δρομαγ[ε]τήσαις παρά[σ]χ[ω]ν τ[ε] τᾷ | πόλει [ἐ]α[υ]τὸν ἐφάδαρχον ἐκ τῶν ἰδίων κράτιστ[ον κ]α[ὶ] γυμνασι[αρχή]|σαις τῶν νέων καὶ τῶ θε[ῶ], τελέσσαις δὲ καὶ ἄλ|λαις μεγάλ[αις ἄρχ]α[ι]ς καὶ...... καὶ ἐ[κ]δικίαις καὶ [πρεσ]δ[εί]αις [1] (καὶ) ἐκ τῶν ἰδίων ‖ καὶ γ[υ]μνά[σιον] πεποήκ[ων] γυμνα[σι]ά[ρ]χων | ζῶν ἐαυτὸν ἐπέγραψεν.

1. Ἔκδικος, qui de rebus publicis civitatis quisque suae agebat cum praeside provinciae aut imperatore, ideo etiam ut legatus saepe adhibebatur. Cf. Liebenam, *Städteverwalt.*, p. 303, not. 5.

---

102. Mytilenis. — Wilamowitz-Möllendorff et Hiller von Gärtringen, *Athen. Mittheil.*, XXX (1905), p. 144, n. 3.

a. Οἱ δεκου|ρίωνες. |

b. Ἡ φαμιλία. |

c. Αἱ σύνο|δοι. |
d. Πομπήιε Ἑταιρίων | χρηστέ, χαῖρε [1].

Tituli *a*, *b*, *c*, intra coronas exarati sunt.

1. Pompeio Hetaerioni, qui civitatem videtur a Pompeio Magno accepisse, titulum posuerunt decuriones conventus civium Romanorum Mytilenis consistentium (cf. n. 4) et familia sua et conventus alii, fortasse sacri, ad quos vir ille pertinuerat. Existimant editores titulum vix recentiorem esse saeculo I ante C. n.

---

103. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 447.

Φαμιλία μονο|μάχων [Μ]άρ(κου)? | Κλαυ(δίου) Τρύφω|νος νέου || καὶ ἀρχιε-ρείας | Ὀρφίας Λαιλίας | Σωτίου γυν|αικὸς αὐτοῦ.

In aliis lapidibus, qui aut ex illo sepulcro aut ex similibus videntur ablati esse, leguntur nomina virorum qui, ut testantur imagines infra incisae, gladiaturam exercuerant : *Bestiarius*, n. 448, Ἕλιξ; *Secutores*, n. 449, Εἰσάνελος; 450, Φέροψ; 452, Βίκτωρ; 453, Πλάτος (vel Ἥλατος); 454, Πολά[δης]; 457, Πολύδρομος; *Retiarius*, n. 451, Ζόχος; *Armaturae incertae*, n. 455, [Τριπ]τόλε[μος]; n. 456, Αἰθίας.

---

104. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 469.

......|ις μυρμί[λλων?] [1] ....|ν μνήσατο.... |νων..... || Γάιος Ἰού[λιος..... μον]|ομάχου | .. | ... ρος.. | .. οιλλ.....

1. [το]ῖς Μυρμι[δόνεσσι] Paton.

---

105. Mytilenis. — *C. I. L.*, III, 7161.

Fufia M. f., uxor M. Lani C. f. ser., haue. |

In corona : Ὁ δᾶμος |

Φουφί[α Μ]άρκου, γυνὴ δὲ Μάρ|κου Λαν[ίο]υ Γα[ί]ου υἱοῦ, χαῖρε.

---

106. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 653.

Ἀθηνᾶ... | ... Μᾶρκος | Πομπήιος Ἠθικὸς | ποιητὴς εὐχ(ή)ν.

107. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, ii, 443.

Ὁ πάντα σοφὸς καὶ μουσῶ|ν ὄχ' ἄριστος
Ἀλκιβιάδης | Βυζάντιος ἐνθάδε κεῖ|μαι,
Ἑλλήνων πάντων ‖ ὄρνις ἀοιδότατος·
Λουκι|λλιανὴ δέ μοι ἦν παράκοι|τις,
ἧς ἐκ δαπάνων τύν|βος ἔχει κλυτὸς
Λέσ|βῳ ἐνὶ χώρῳ · ἡ δ' εὐ‖δαίμων Μυ|τιλήνη
σῶμα μετωκίσατο.

---

108. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, ii, 407.

......[μηδενὸς ἔχοντος | ἐξουσί]αν πολῆσαι τὸ μνημεῖον ἢ | [ἐκκολάψαι τι τῆς ἐ]πιγραφῆς ταύτης. | [Εἰ δέ τις τολμή]σαι, δώσει τῇ βουλῇ ‖ [δηνάρια..... αχ]όσια καὶ τῷ φίσκῳ | [δηνάρια ...αχ]όσια.

Alias etiam multas funerales fisco solvendas in Mytilenaeis titulis habes *Ibid.*, nn. 405, 406.

Quae sequuntur fragmenta sunt jugationis in agro Mytilenaeo factae ad eam fere rationem quam tituli, in aliis imperii partibus reperti, docent a Romanis adhibitam esse (cf. *C. I. Gr.*, 8656, 8657; *Bull. de corr. hellén.*, IV, 1880, p. 336). In titulo certe 112 agnoscitur norma jugationis a Diocletiano constituta. Qua de re vide Mommsen, *Hermes*, III, 430; Marquardt, *Organisation financière*, p. 286. Agrorum mensuris per jugera notatis enumerantur agri (χωρίου) cujusque ἄμπελοι, vineae; σπόριμος γῆ, consita terra; ἐλαιῶν γῦροι, olearum scrobes rotundae; νομή, pascua. Censentur etiam in certis locis boves, oves, caprae, equi servique, paucissimi tamen, quod ita explicandum videtur quia plerique non in ipso fundo pernoctuabant.

Signis <, Γ', Δ', Ч' etc. in lapide exprimuntur 1/2, 1/3, 1/4, 1/8.

109. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, ii, 76.

I. .... | ..... | ..... | ..... ‖ ..... | [Χω(ρίον)].... ώτα · | ἀμπ(έλων) ἰούγ(ερα) β<, | σπορ(ίμου γῆς) ἰούγ(ερα) υκζ, | ἐλ(αιῶν) γῦρ(οι) σ, ‖ νομ(ῆς) ἰούγ(ερα) σμ, | πρόβ(ατα) μ[α]. |

II. Χω(ρίον)..... · | ἀμπ(έλων) ἰούγ(ερα) α<ε΄, | σπορ(ίμου γῆς) ἰούγ(ερα) τδ, | ἐλ(αιῶν) γῦρ(οι) σνη, ‖ νομ(ῆς) ἰούγ(ερα) ν, | πρόβ(ατα) λε. |

Χω(ρίον) Μάγδια σὺν σπαρτ(οῖς) · | ἀμπ(έλων) ἰούγ(ερα) ια<δ΄ η΄, | σπορ(ίμου γῆς) ἰούγ(ερα) σπγ, ‖ ἐλ(αιῶν) γῦρ(οι) σος, | νομ(ῆς) ἰούγ(ερα) λ, **III** βοῦς [ια], πρόβ(ατα) .. |

Χω(ρίον) Τείχεα · | ἀμπ(έλων) ἰούγ(ερα) ς... δ, | σπορ(ίμου γῆς) ἰούγ(ερα) ν, ‖ ἐλ(αιῶν) γῦρ(οι) χπ, | νομ(ῆς) ἰούγ(ερα) ν. |

Χω(ρίον) Λο..κος · | ἀμπ(έλων) ἰούγ(ερα) κ, | σπορ(ίμου γῆς) ἰούγ(ερα) ϙα, ‖ ἐλ(αιῶν) γῦρ(οι) [τ]νβ, | **IV** νομ(ῆς) ἰούγ(ερα) ξε?, | βοῦς κ, | πρόβ(ατα) ν, | δοῦλ(οι) κβ. ‖

Χω(ρίον) Ὑποχόρια · | ἀμπ(έλων) ἰούγ(ερα) κ<, | σπορ(ίμου γῆς) ἰούγ(ερα) ρζ, | ἐλ(αιῶν) γῦρ(οι) ϡγ, | νομ(ῆς) ἰούγ(ερα) κ. ‖

Χω(ρίον) Τείχεα · | **V** σπορ(ίμου γῆς) ἰούγ(ερα) ιβ, | ἐλαιῶν γῦρ(οι) . ε, | νομ(ῆς) ἰούγ(ερα) ρν, | βοῦς δ. ‖ Ἐλπιδήφορος | ἵππον α, | Κυζίκιος καὶ | Ἐλπιδ[ή]φορος. |

Χω(ρίον) Ἀκτάων ‖ σὺν ἐλέου . εο · | ἀμπ(έλων) ἰούγ(ερα) ε<, | **VI** σπορ(ίμου γῆς) ἰούγ(ερα) δ, | ἐλ(αιῶν) γῦρ(οι) τκς, | νομ(ῆς) ἰούγ(ερα) ι. | Φιλοδέσποτος βοῦς δ, ‖ αἶγας κ. Λεο..νος μ[έρ..]., ...ωνίου μ[έρ..], | ἀμπ(έλων) ἰούγ(ερα) ιδ΄, | σπορ(ίμου γῆς) ἰούγ(ερα) γ, | **VII** ἐλ(αιῶν) γῦρ(οι) χ. |

Χω(ρίον) Πύργου, μέρ(ος) < · | ἀμπ(έλων) ἰούγ(ερα) βδ΄, | σπορ(ίμου γῆς) ἰούγ(ερα) η, ‖ ἐλ(αιῶν) γῦρ(οι) ρμβ, | νομ(ῆς) ἰούγ(ερον) α. |

(Χωρίον) Συκοῦντος, μέρ(ος) δ΄ · | ἀμπ(έλων) ἰούγ(ερα) ε<, | σπορ(ίμου γῆς) ἰούγ(ερα) ξ, ‖ ἐλ(αιῶν) γῦρ(οι) ρπς, | **VIII** ....ς. |

Χω(ρίον) Πυρρίου · | ἀμπ(έλων) ἰούγ(ερα) ε, | ἐλ(αιῶν) γῦρ(οι) ρϙβ, ‖ νομ(ῆς) ἰούγ(ερα) ι. |

Χω(ρίον) Πέτρ(α) · | ἀμπ(έλων) ἰούγ(ερα) β<, | σπορ(ίμου γῆς) ἰούγ(ερα) ν, | ἐλ(αιῶν) γῦρ(οι) σκθ, ‖ νομ(ῆς) ἰούγ(ερα) ρ.

IX Χω(ρίον) Τριοδότο[υ] · | ἀμπ(έλων) ἰούγ(ερα) ς, | σπορ(ίμου γῆς) ἰούγ(ερα) ιγ, | ἐλ(αιῶν) γῦρ(οι) υξδ, ‖ νομ(ῆς) ἰούγ(ερα) ρ, | αἶγα[ς].. | Ἀριστοτέλ[ης] | Χρυσελαφίου | ῥοδοεσσῶν · ‖ σπορ(ίμου γῆς) ἰούγ(ερα) ϙδ, | ἐλ(αιῶν) γῦρ(οι) υνζ, | **X** [νομ(ῆς) ἰούγ(ερα) ρ. |

Χω(ρίον) Ἡρακλέους, μέρ.... · | ἀμπέλ(ων) ἰούγ(ερα) η<δ΄, | ἐλ(αιῶν) γῦρ(οι) ρπς. ‖

Χω(ρίον) Σεμπρωνίου · | ἀ[μπ(έλων) ἰ]ο[ύγ(ερ..)]..., | σπορ(ίμου γῆς) ἰούγ(ερα) .η, | ἐλ(αιῶν) γῦρ(οι) υνε, | νομ(ῆς) ἰούγ(ερ..)..., ‖ πρόϐ(ατα) κ.

Hic titulus in decem columnas divisus est, quas numeris **I-X** signavimus.

II. 7. σὺν σπαρτ(οῖς), *cum spartis*, conjicit dubitanter Paton. Intellige loca ubi spartum serebatur. Cf. Lafaye, s. v. *Restiarius* apud Saglio, *Dict. des antiq. gr. et rom.*

10. σὺν ἐλέου. εο. An σὺν ἐλαιου[ργ]ε[ίῳ], *cum prelo?*

VI. 7. Λεο..νος μ[ερ...]. Supplendum μέρ[ος] aut μέρ[η], addito numero, ut v. 8, **VII**, 2, 7, **X**, 2, et intelligendum de haereditatibus nondum divisis. « Donec dividantur, suum cuique ex haeredibus eveniat, fundi haereditatis omnes communia haeredum bona sunt. » Paton.

VIII, 5. Πέτρα vocatur etiam nunc vicus prope Methymnam situs. Si de eodem loco agitur, non Mytilenaei tantum agri, sed totius insulae Lesbi jugationem mutilam hic habemus. Ea tamen de re dubitatur.

IX, 9. ῥοδοεσσαί, *rosaria*, ut videtur.

---

110. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 77.

I .... | .... | [σπορ(ίμου γῆς) ἰ]ούγ(ερα) λ, | [ἐ]λ(αιῶν) γῦρ(οι) γ. ‖ [Χω(ρίον)] ......ύφου · | .... | ...... | .... | ...., ‖ [νομ(ῆς) ἰ]ούγ(ερα) ι<. | [Χωρίον]........ | ....

II Χ[ω](ρίον) Κενχρέω[ν] · | ἀμπ(έλων) ἰούγ(ερα) ιδ', | σπορ(ίμου γῆς) ἰού(γερα) ν, | ἐλ(αιῶν) γῦρ(οι).. η, ‖ νομ(ῆς) ἰούγ(ερ..).. |

Χω(ρίον)....... · | [ἀμ]π(έλων) ἰούγ(ερον) ι', | [σπ]ορ(ίμου γῆς) ἰούγ(ερον) <, | ἐλ(αιῶν) γῦρ(οι) νς, ‖ νομ(ῆς) ἰού(γερα) ς.

III [Χω](ρίον) .... νων · | ἀμπ(έλων) ἰούγ(ερον) γ' ι' ε', | σπορ(ίμου γῆς) ἰούγ(ερα) [πη]γ' κ', | ἐλ(αιῶν) γῦρ(οι) [ν]η, νομ(ῆς) ἰούγ(ερ..).. ‖

Χω(ρίον)........ · | ἀμπ(έλων) ἰούγ(ερον) ι'[δ'], | σπορ(ίμου γῆς) ἰούγ(ερα) με, | ἐλ(αιῶν) γῦρ(οι) ο, ‖ νομ(ῆς) ἰούγ(ερα) ιϐ. |

Χω............... · | **IV** νομ(ῆς) ἰούγ(ερα) ο.

Χω(ρίον) Μακρινιανῶν · | ἀμπ(έλων) ἰούγ(ερα) ι<, σπορ(ίμου γῆς) ἰούγ(ερ..)., | ἐλ(αιῶν) γῦρ(οι) ο, | νομ(ῆς) ἰούγ(ερα) η. ‖

Χω(ρίον) Νικι........ · | [ἀμπ(έλων) ἰούγ(ερ..)., | σπορ(ίμου γῆς) ἰούγ(ερ..)]., | ἐ[λ(αιῶν) γῦ(ροι)]..., | ν[ομ(ῆς) ἰούγ(ερ..)].. ‖ **V**.......... |

Χω(ρίον) Να...... · | ἀμπ(έλων) ἰούγ(ερ..)..., | ἐλ(αιῶν) γῦρ(οι) ιε, ‖ σπορ(ίμου γῆς) ἰούγ(ερα) ε<η', | [νομ(ῆς) ἰού]γ(ερα) λ. |

Χω(ρίον).... | ..... | ..... ‖ ..... | ..... | VI ....

II. 1. Κέγχρεαι; locus Mytilenis vicinus eodem nomine hodie appellatur.

---

111. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, ii, 78.

I Χω(ρίον)..... β..ων · ἀμπ(έλων) ἰούγ(ερ..).., | ......, ἐλ(αιῶν) γῦρ(οι) υθ, νομ(ῆς) ἰού(γερα) μ. |

.... · [ἀμπ(έλων) ἰο]ύγ(ερα) α<, σπορ(ίμου γῆς) ἰούγ(ερα) ιζ, | [νομ(ῆς) ἰού]γ(ερα) π. Ὀνή[σιμος] γε. ‖

......., σπορ(ίμου γῆς) ἰού(γερα) κε, ἐλ(αιῶν) γῦρ(οι)... |

......., σπορ(ίμου) ἰούγ(ερον) <, ἐλ(αιῶν) [γῦρ(οι)].. | .... Ὀνήσιμο[ς].. |

.... [ἀμπ(έλων) ἰ]ούγ(ερα) λδδ΄..., σ[πορ(ίμου γῆς)] ἰούγ(ερ..).., | .... [νομ(ῆς)] ἰούγ(ερα) μ........ ‖

.... [σπ]ορ(ίμου γῆς) ἰο[ύγ(ερ..)]..... |

.... **II** σπορ(ίμου γῆς) ἰούγ(ερα)] ιδ<.

Τόπιον Αἴθριον · σπορ(ίμου γῆς) ἰούγ(ερ..).. [ο]ν. δ |

Χω(ρίον) Ἡρακλῆς · ἀμπ(έλων) ἰούγ(ερα) εδ΄, ἐλ(αιῶν) γῦρ(οι) π. |

Χω(ρίον) Μέσου ἀγροῦ · ἀμπ(έλων) ἰούγ(ερον) γ΄, σπορ(ίμου γῆς) ἰούγ(ερον) <, ἐλ(αιῶν) γῦρ(οι) λς. |

Κηπίον Νέωνος · ἀμπ(έλων) ἰούγ(ερον) <, σπορ(ίμου γῆς) ἰούγ(ερα) ι<.

Κηπίον πρὸς [τ]ῇ οἰκίᾳ Ἀθηνάδιον · ἀμπ(έλων) δ΄, σπ(ορίμου γῆς) <. ‖

[Κηπίον] πρὸς τῇ πεδιάδι · ἀμπ(έλων) ἰούγ(ερα) η, σπ(ορίμου γῆς) ἰούγ(ερα) λ. |

[Κηπίον] ἐπ[τ]ὰ φίλων · ἀμπ(έλων) ἰούγ(ερον) ι΄κ΄, σπορ(ίμου γῆς) ἰούγ(ερα) ε, | ....

Κηπίον Θερμοπυλίτων........ | .... ‖ .... |

III [Χω(ρίον) Ο]ὐιτελλίου τοῦ αὐτοῦ μέρ(ος) δ΄ · ἀμ[π(έλων ἰούγ(ερ..)].., | σπορ(ίμου γῆς) ἰούγ(ερα) ε, ἐλ(αιῶν) γῦρ(οι) ρλδ, δοῦλ(οι) κα.

II. 3. Μέσος ἀγρός hodie *Misagro*.

5. Ἀθηνάδιον nomen profecto horti, qui situs erat πρὸς τῇ οἰκίᾳ, prope domum (domini).

III. τοῦ αὐτοῦ, ejusdem domini, nempe quia columna **III** posterius addita est.

112. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 79.

I Χω(ρίον) Τύδαι, Ἐλπι[δήφορος] · | ἀμπ(έλων) πρώτ(ων) ἰούγ(ερ..)..., [δευ]τέρ(ων) ἰούγ(ερα) δ, | σπορί(μου γῆς) πρώτ(ης) ἰούγ(ερα) οε, δευτέρ(ας) ἰούγ(ερα) ρο, | νομ(ῆς) ἰούγ(ερα) σκ, ἐλ(αιῶν) πρώτ(ων) γῦρ(οι) φκζ, ‖ δευτέρ(ων) γῦρ(οι) [υπ]β. |

Χω(ρίον) Λευκὴ ἀκτὴ σὺν τεμένει, | Εὐγένιος καὶ Ἕσπερος · | ἀμπ(έλων) πρώτ(ων) ἰούγ(ερα) βδ′, δευτ(έρων) ἰούγ(ερον) <δ′, | [σπορ(ίμου γῆς) π]ρώτ(ης) ἰούγ(ερα) ρκε, δευτ(έρας) ἰούγ(ερ..).., ‖ [νομ(ῆς) ἰούγ(ερα)] ν, ἐλ(αιῶν) πρώτ(ων) γῦρ(οι) υ.., | [δευτ(έρων) γῦρ(οι)] σϞζ. |

II Ἑρμο...ν καὶ Διονύσιος · | ἀμπ(έλων) πρώτ(ων) ἰούγ(ερον) α, σπορ(ίμου γῆς) πρώτ(ης) [ἰούγ(ερ..)..], | σπορ(ίμου γῆς) δευτ(έρας) ἰούγ(ερα) ριθ, ἐλ(αιῶν) δευτ(έρων) γῦρ(οι). λη, | νομ(ῆς) ἰούγ(ερα) οε. ‖

Χω(ρίον) Μαρμαρίνη ληνὸς ὑπὸ Διονύσιον γεωργ(όν) · | ἀμπ(έλων) πρώτ(ων) ἰούγ(ερα) ε<, δευτ(έρων) ἰούγ(ερα) δδ′, | σπορ(ίμου γῆς) πρώτ(ης) ἰούγ(ερα) κε, δευτ(έρας) ἰούγ(ερα) ν, | νομ(ῆς) ἰούγ(ερα) ν, ἐλ(αιῶν) πρώτ(ων) γῦρ(οι) σις, δευτ(έρων) γῦρ(οι).. δ. |

Χω(ρίον) Πυργίου ὑπὸ τὸν αὐτόν · ‖ ἀμπ(έλων) δευτ(έρων) ἰούγ(ερον) <η′, | [σπορ(ίμου γῆς)] ἰούγ(ερα) λ, νομ(ῆς) ἐλώδους κ. |

III ..... σπ[ορ(ίμου γῆς)]....., | νομ(ῆς) [ἰ]ο[ύγ](ερ..)..., |

Κῆπο[ς]..... | καὶ Ἑρμ..... · ‖ ἀμπ(έλων) π[ρώτ(ων) ἰούγ(ερ..)]...., | σπορ(ίμου γῆς)..............

In hoc tantum titulo agri Mytilenaei sic recensentur ut praescripsit Diocletianus, nempe : ἄμπελοι πρῶτοι, vineae primae classis; δεύτεροι, secundae; σπόριμος γῆ πρώτη, consita terra primae classis; δευτέρα, secundae; ἐλαῖαι πρῶται oleae primae classis; δεύτεραι, secundae. Agri enim « deteriores » separatim a melioribus in tabulas referebantur vectigalibus imperandis. Post fundorum nomina statim inscripta sunt nomina hominum, qui videntur fuisse coloni adscriptitii; Dionysium autem, « sub quo » fuisse alii agri dicuntur (col. **II**, v. 5 et 9), agricolam puta, qui eos conduxerat.

Col. **II**, v. 9. Πυργίον hodie *Pyrgi*.

---

113. Mytilenis. — *I. Gr.*, XII, II, 80.

I ..... [σπορ(ίμου γῆς)] ἰούγ(ερα) κ<, | [ἐλ(αιῶν) γῦ]ρ(οι) φνδ, | [νομ(ῆς)] ἰούγ(ερα) ρ.

II ...... σ[πορ(ίμου γῆς)] ἰούγ(ερα)..., | ἐλ(αιῶν) γῦρ(οι) ρ.., | νομ(ῆς) ἰούγ(ερ..).. |
Κηπίον..........................

---

114. Plakados prope Mytilenas. — *I. Gr.*, XII, ii, 482.

[Ἰ]ο[υλίᾳ νέᾳ | Ἀφ]ροδίτᾳ, τᾷ παῖδι | τῶ Σεβάσ|τω Θέω Κα[ί]|σαρος, τᾷ εὐ|εργέ[τ]ιδι [1].

1. Julia, Augusti filia, Agrippam maritum in Asiam comitata est annis 15-13 ante C. n. *Prosop. imp. rom.*, II, p. 222, n. 420, III, p. 441, n. 437.

---

115. Plakados. — *I. Gr.*, XII, ii, 496.

..... χειν (ὅ)ς ταῦτα ποιῇ | τῷ ἱεροτάτῳ ταμείῳ δηνάρια ρο'.

---

116. Hierae. — *I. Gr.*, XII, ii, 484.

[Ἀ β]όλλα καὶ ὁ δᾶμος | Βρῆσον Βρήσω ἀρχίατρον ἀλιτού[ρ]|γατον [1], ζὰ τῶν παίδων δὲ καὶ ἐ|κγόνων ἄρχας καὶ ἄλλας καὶ ‖ κισσοφορίας [2] καὶ ἀγορανομίας | ἐπιτετελέκοντα καὶ αὖτον | δὲ καὶ βουλαρχίαν [3] καὶ νομο|φυλακίαν [4] καὶ ἄλλας, ὄντα Δίος | Αἰθερίω καὶ Ἄμμωνος Ἐλευθε‖ρίω καὶ τᾶς Ἀδραστείας [5] καὶ τῶ | Σεβάστων μυστηρίω [6], Πνιστί|ας [7], Ἐτηφίλας [8], Ποσείδωνος | Μυχίω καὶ Μυχίας [9] καὶ τᾶν Ἀπα|ραιτήτων θέαν [10] καὶ τᾶς εἰ‖ρας Καλίας [11] καὶ τῶ Δίος τῶ | Μαινολίω [12] πάρεδ(ρ)ον, τᾶς τε | Πολίαδος Ἀθάνας παρακε|λεύσ[τ]αν ὑπὲρ τᾶς πόλιος [13], τᾶς | τε Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος ‖ Μαλ(όε)ντος [14] ἀρχίχορον καὶ ἱε|ροκάρυκα τῶν γερέων, ζά|κορον Σαώτηρος Ἀσκληπί|ω, τοῦ δὲ θειοτάτου Αὐτο|κράτορος καὶ τῶν τᾶς πό‖λιος εἴρων προθύταν, καὶ | <καὶ> περιηγήταν ἐτέων ἤδ[η] | τεσσαράκοντα καὶ πρὸς | ἄνευ συντάξιος καὶ μισ|θοῦ οὐχ ὡς οἱ πρὸ αὐτοῦ.

1. Immunitate (ἀλιτουργίᾳ) donatus, ut solebant archiatri; Liebenam, *Städteverwalt.*, p. 100-105. — 2. κισσοφορία, munus sacrorum Bacchi celebrandorum, in quibus mos erat coronas ferre hederaceas. — 3. Βούλαρχος senatui civitatis praeerat, plerumque in unum

annum electus. Liebenam, *op. cit.*, p. 246, 247. — 4. « Graeci hoc diligentius, apud quos νομοφύλακες creantur, nec solum litteras (nam id quidem etiam apud majores nostros erat), sed etiam facta hominum observabant ad legesque revocabant ». Cic., *De leg.*, III, 20, 46. Quid tamen fuerit hoc munus, parum liquet. Liebenam, *op. cit.*, p. 291. — 5. Ἀδράστεια dea Nemesi aut similis aut comes, quae, cum originem ex montibus Troadis et Phrygiae traxisset, in tota Graecia jam antiquitus culta est. — 6. De mysteriis quae apud Lesbios instauraverunt Augusti cf. nn. 39, 71. Videtur post μυστηρίω verbum unum (ἱέρεα?) excidisse; vix enim possunt genetivi omnes post ὄντα (v. 8) a voce πάρεδρον (v. 16) pendere. — 7. Dea ignota Lesbiorum, quam duo tituli Mytilenaei etiam memorant (*I. Gr.*, XII, II, 93, 136). — 8. De Ἐτηφίλα Cerere cf. n. 23. — 9. Μύχιοι θεοί vocabantur dei qui consulebant domus penetralibus, ut Romanorum Penates; Μυχία videtur Venus fuisse, si apte de ea re judicavit Höfer, *Mychioi Theoi* ap. Roscher, *Lexikon der Mythol.* — 10. « Inexorabiles deae », Erinnyes. — 11. Ex titulo Samothraceno innotuit Venus Καλιάς, quam ut deam speluncae (καλία?) quidam interpretati sunt; Drexler, *Kalias;* Roscher, *Kolias,* col. 1272, apud Roscher, *op. cit.* Nihil obstat quominus de eodem numine hic agatur, quanquam res manet in incerto. Tümpel, *Philologus,* N. F. III (1890), p. 735; IV (1891), p. 567, adn. 6. — 12. Fortasse idem atque Bacchus μαινόλιος, furens (μαίνομαι), orgiarum deus; Höfer, *Mainoles,* ap. Roscher, *l. c.* — 13. Notum est in Panathenaeis Atheniensium velum Minervae curru vehi solitum in speciem navigii facto (Cahen, s. v. *Panathenaia* apud Saglio, *Dict. des Ant.*, p. 306). Opinatur Foucart fieri posse ut ille « hortator » pro civitate suo ministerio functus sit inter sacra similia in honorem Minervae a Lesbiis celebrata. — 14. Apollo Μαλόεις, summus Mytilenaeorum deus, qui choris maxime ejus sacra celebrabant, non uno documento notus est.

INSULA PROCONNESUS

117. Marmara. — Hasluck, *Journ. of hellen. studies*, XXVI (1906), p. 30.

........[Κορν]ήλιος Νίγερ ἱε[ρήσ]ατο Καίσα[ρος] καὶ ἐπετέλεσε [τ]οὺς ἀγῶνας. | [Ἱππ]αρχοῦντος [1] [Κ]λ. Δεκιανο[ῦ | Εὐν]έω, Εὐτυχίδης Εὐτυχίδου ‖ [τὴ]ν στήλλην ἀνέστησεν. |

[Ἱππαρ](χ)οῦντος Ἑρμ[ο]δώρου (τ)οῦ | [Ἀπ]ολλωνίου, ἱερησ[αμ]ένου τῆς | [Μη]τρὸς [2] Σωσιγένου[ς τ]οῦ Μενέ<υ>φρο[νος, | προ]σλαβόντος Αἰ<δ>λίου Ἰουλίου......, Κορνήλιος Νίγερ....‖ ἱερή[σατο] Καίσαρος καὶ ἐπε[τέλεσε τοὺς ἀγῶνας. |

[Ἱππ]αρχοῦντος Αὐτοκράτορος | Καί(σαρος) Τίτου Αἰλ. Ἁδριανοῦ [Ἀν|τωνείνου] [3], ἱερησ[αμένου | τῆς Μητ]ρ<ι>ὸς Κοδράτου..., ...‖ [ἱερήσ]ατο Καίσαρος καὶ ἐπε|τέλεσε τοῦς ἀγῶνας. |

[Ἱππαρχοῦντος] Ἀντων(είνου) Σ[ε|βαστοῦ] [3], Θεόκριτο(ς) Θεοκ|[ρ](ίτ)ου ἱερήσατο Καί(σ)α[ρος] | καὶ ἐπετέλεσε τοὺς ἀγῶνας.

1. Ut Cyzici (cf. nn. 135, 144, 145, 146, 153, 154, 155, 157) ita in aliis urbibus etiam summus magistratus et eponymus sui anni fuit hipparchus; Liebenam, *Städteverwaltung*, p. 292 et 554. — 2. De magna Matre deorum Proconnesi culta cf. Pausan., VIII, 46. — 3. Imperatores cum in Oriente tum in Occidente honores municipales suscepisse et per praefectos gessisse notum est. Cf. Liebenam, *op. cit.*, p. 261.

---

118. Palatia. — *C. I. L.*, III, 13685.

D. M. | A. Otacilius Crispus sibi et | Otaciliae Onesime coniugi. | Α. Ὀτακίλιος Κρ[ί]σπος ἑαυτῶι | καὶ τῇ γυναικὶ Ὀτακιλίᾳ Ὀνησίμῃ.

INSULA BESBICUS

119. Besbici. — Mendel, *Bull. de corr. hellén.*, XXIV (1900), p. 375, n. 15.

....τέκνοις...|. τοις εἰ δέ τις [ἕτερον] | ἐπεμβάλῃ σῶμα δώσῃ [προστίμου] | τῷ φίσκῳ δηνάρια φ'...υο...κων....

MYSIA

120. Apolloniae. — Cichorius, *Sitzungsber. der Berlin. Akad.*, 1889, p. 365.

[Δομιτιανὸ]ν Καίσα|ρα, τὸν τοῦ Σεβαστοῦ | υἱὸν, | ὁ δῆμος ‖ ἐν τῷ γμρ' ἔτει [1] ἐκ τῶν | [ε]ἰσενεχθέντων πε|[ρ]ισσῶν ὑπὸ Δαμοσ|τράτου Ὀλυνπᾶ ἄρχοντος | χρημάτων, ἐπιμεληθέν|των τῶν περὶ Δαμόστρα|τον Ὀλυνπᾶ ἀρχόντ[ων].

1. Anno 143 aerae Sullanae = 69/70 p. C. n.

---

121. Apolloniae. — Le Bas et Waddington, n. 1068.

[Αὐτοκράτωρ Κα]ῖσαρ Τραι[ανὸς Ἀδρι]ανὸς Αὔ[γου]στος Θεοῦ [Τραιανοῦ υἱ]ὸς Θεοῦ Νέ[ρουα υἱωνὸς τὴν στοὰν ?] τῇ πόλει κα[τεσκεύασεν] [1].

1. Hadrianus per has regiones iter fecit anno 123 p. C. n. Cf. W. Weber, *Untersuch. zur Geschichte des Kaisers Hadrianus*, p. 132.

---

122. Apolloniae. — Munro, *Journ. of hellen. studies*, XVII (1897), p. 270, n. 11.

Ἀγαθῆι τύχηι. | Αὐτοκράτορι | [Καί]σαρι Ἀδριαν[ῷ]ι | [Ὀλυ]μπίωι σωτῆρ[ι] ‖ καὶ κτίστη[ι].

---

123. Apolloniae. — Wiegand, *Athen. Mittheil.*, XXIX (1904), p. 310, n. 3; Hasluck, *Journ. of hellen. studies*, XXIV (1904), p. 26, n. 18.

Ἀγαθῆι τύχηι. | Αὐτοκράτορι Καί|σαρι Ἀδριανῶι | Ὀλυμπίωι σωτῆ‖ρι καὶ κτίστηι.

---

124. Apolloniae. — *C. I. L.*, III, 7059 a et 12243.

.....[Propin]|quo IIIIuiro uiarum cur[andarum] |
....ς ἀποδεδειγμένος Γ. Ἰο[ύλιος.... χιλίαρχος] | πλατύσημο[ς] ......ζ' [1].

1. /⌒''> lapis; [λ]εγ(εῶνος) ζ' Cichorius, *Athen. Mittheil.*, XIV (1889), p. 249, n. 18, qui

titulum opinatur referri posse ad C. Julium Scapulam cos. a. 138 p. C. n. Fuit enim trib. laticlavius leg. VII Geminae Felicis, *Prosop. imp. rom.*, II, p. 212, n. 361. Ejusdem Ancyranos titulos cf. supra, t. III, nn. 151, 176, 177, 178.

---

125. Apolloniae. — Munro, *Journ. of hellen. studies,* XVII (1897), p. 269, n. 6.

Μά[γ]νιλλα[ν φιλό]|σοφον Μάγν[ου] | φιλοσόφου θυγα|τέρα, Μηνίο[υ φιλο‖σό-φ]ου γυ[ναῖκα].

---

126. Apolloniae. — Munro, *Journ. of hellen. studies,* XVII (1897), p. 259, n. 5; XXI (1901), p. 237.

Κ. Αἴλιος | Σεκοῦνδος | ὁ ῥήτωρ.

---

127. Apolloniae. — Le Bas et Waddington, n. 1076.

Ἀγαθῇ τύχῃ. | [Ἔτους.....], μηνὸς Ἀνθεσ|[τηριῶνος...], ζῶν Αὐρ. Πύρος | [.... κα]τεσκέβασα τὸ ‖ [μνημεῖον] τῇ γυναικί μου Διο|[κλείᾳ καὶ] τέκνοις μου κα[ὶ] | ἐκγόνοις καὶ διαδόχοις ἐ[κ | τοῦ γένους] παντός. Ἐὰν δέ [τις | θάψῃ ἐκτὸς τοῦ γένους ἢ ‖ καὶ ἀνοίξῃ], δώσει τῷ ἱερῷ | [ταμείῳ προσ]|τείμου δηνάρια αφ′.

Cf. alterum exemplum multae fisco solvendae *Ibid.*, n. 1091.

---

128. Miletopoli. — Wiegand, *Athen. Mittheil.*, XXIX (1904), p. 306.

Αὐτοκράτορι Ἁδριανῷ Ὀλυμπίῳ | σωτῆρι καὶ κτίστῃ.

Cf. supra, n. 121.

---

129. Miletopoli. — Perrot, *Explor. de la Galatie,* p. 98, n. 59.

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Αὐτοκράτο|ρι Ἁδριανῷ | σωτῆρι καὶ ‖ [οἰ]κ[ιστῇ] [1].

1. κτίστῃ legi non posse autumnat Perrot.

130. Miletopoli. — Lechat et Radet, *Bull. de corr. hellén.*, XII (1888), p. 193.

.... | ... [α]ὐτῷ ἡρῷον ἐν τῷ τό[πῳ] | .....ὃν αὐτῷ ἡ πόλις δέ[δωκεν | ἐφ'] οὗ ἐπιγραφῆναι · ‖ [ἡ βουλὴ] καὶ ὁ δῆμος ἐτείμ[ησαν] | ..... μιγιον Ἄσπρον ἥρ[ωα | εἰρην]αρχήσαντα καὶ τετ..... | [καὶ σιτω]νήσαντα καὶ δὶς γυμ[νασιαρ|χήσαντ]α καὶ τῇ ἄλλῃ ἀρετῇ.... ‖ .....χρησάμενον εἰς τ[ὴν πόλιν] | καὶ Ἰουουεντίαν τ[ὴν | γυν]αῖκα αὐτοῦ.

---

131. Miletopoli. — Wiegand, *Athen. Mittheil.*, XXIX (1904), p. 305, n. 1.

Ὑπόμνημα Ἀλεξάνδρου, ὁ κα|τεσκέβασεν αὐτῷ ζῶν καὶ τῇ | γυναικὶ καὶ τοῖς τέκνοις. Εἴ | τις δὲ ἕτερον βάλῃ, δώσει εἰς ‖ τὸν φίσκον δηνάρια αφ' καὶ τῇ πόλει αφ'.

---

132. Debleki. — Lechat et Radet, *Bull. de corr. hellén.*, XII (1888), p. 66.

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Λ. Σεπτί|μιος Σευῆρος Εὐσεβὴς Π[ε]ρτίναξ | Σεβαστὸς Ἀραβικὸς Ἀδιαβ[η]νικὸς | Παρθικὸς μέγιστος δημαρ[χ]ικῆς ἐ‖ξουσίας τ[ὸ ιζ'], αὐτοκράτωρ τ[ὸ ι'], ὕπατος τ[ὸ] | γ', πατὴρ πατρίδος ἀνθύπ[α]τος καὶ Αὐ|τοκράτωρ Καῖσαρ Μ. Αὐρ. Ἀντωνεῖ<ν|ει>νος Σεβασ(τὸς) δημαρχικῆς ἐξουσίας | ι[β'], ἀν[θ](ύ)π(α)τος[1] [καὶ Λ. Σεπτίμιος Γέτας][2] ‖ Καῖσαρ, καὶ Ἰουλία Σεβαστὴ μητρὶ[3] στ[ρ]ατο[πέ]δ[ων] | ἐπὶ ἀνθυπάτου Λολλι[άνου] Γεντιαν[οῦ][4] | .... | ....

1. ΑΝΟΥΤΟΣ, lapis. — 2. Nomina Getae erasa esse non traditur, quod tamen pro certo habendum est. — 3. Sic. — 4. Q. Hedius Rufus Lollianus Gentianus proconsul Asiae anno 209, si v. 9 recte restituitur numerus [ι]β'. Cf. *Prosop. imp. rom.*, II, p. 128, n. 27.

---

133. Aidindjik. — Munro, *Journ. of hellen. studies*, XVII (1897), p. 275, n. 24 : cf. Théod. Reinach, *Rev. des ét. gr.*, XI (1898), p. 335.

Ὑπόμνημα | Νυνφέρωτος ὁ καὶ Νεικάνωρ | Νεικοπολείτης νεική[σ]ας Ἄρεως | νείκας ιε'[1] ὧδε ἀποκεῖμαι. Τρο[φίμη] ‖ σύνβιος ἐκ τῶν ἰδίων μνείας χάρ[ιν. | Ὅσ]τις δ' ἂν ἀδικήσῃ τὸν βωμὸν | δώσει εἰς τὴν πόλιν δηνάρια ρ'. | Χαίρετε παροδεῖται.

1. Gladiator qui vicit quindecies.

134. Cyzici. — Cichorius, *Sitzungsber. der Berlin. Akad.*, 1889, p. 367, n. 2; Wilhelm, *Arch. epigr. Mitth.*, XV (1892), p. 6.

[Ἔδο]ξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ · ἐπεὶ Μαχάων Ἀσκλη[π]ιά[δου, ἀνὴρ | κ]α[λὸς] ὢν καὶ ἀγαθὸς ἐν ἀρχῇ τε πολλὰς καὶ μεγάλας παρ[έσχε|τ]ο ἀεὶ χρείας, ἐνδόξως καὶ καλῶς ἀναστρεφόμεν[ος ἔν] | τε ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς πρεσβείαις καὶ μετὰ ταῦτα περισ[τά]‖ντος πολέμου τοὺς πολίτας οὗτ(ο)ς ἑαυτῷ βουλόμεν[ος | ἀκ]ολούθ[ο]ς [γε]νέσθαι τήν τε πρὸς τὸ πλῆθος εὔνοιαν [καὶ προθυμίαν ἐφύ]|λασ(σ)ε καί, τῆς πόλεως περιεχομένης, οὐδένα λόγον ποιη[σάμε]|νος τῶν [κινδύν]ων, εἰς τὰ κοινῆι συμφέροντα αὐθαιρέτως ἐ[πέδω]|κεν [ἑ]αυ[τὸν], πρεσβεύσας τε πρὸς Μάρκον Κοσκώνιο[ν τὸ]‖ν ἐμ Μακεδονίᾳ τότε στρατηγόν, πάντα τὰ συμφ[έροντα] | τῆι πόλει διεπράξατο · χρείαν δὲ ποησαμένου τοῦ [δήμου] | τῶν πρεσβευσόντων πρὸς τὴν σύγκλητον τὴν Ῥωμαίων, [διὰ] | τοὺς περιεστῶτας κινδύνους οὗτος ὁμοίως οὔτε κακοπ[αθία]|ν, οὔτε κίνδυνον ἐκκλίνων, οὔτε τῶν κατὰ τὸν βίον ἐλασσωμάτ[ων λ]‖όγον ποιησάμενος, προθύμως ἐπέδωκεν ἐπὶ τὴν πρεσβείαν ἑαυ[τὸν κ]|αὶ ἐμφανίσας τὴν περὶ τὴν πόλιν κατάσ<σ>τασιν, ἔλαβεν ἀπόκρισι[ν φ]|ιλάνθρωπον καὶ ἀκόλουθον τῇ τε τῶν πολιτῶν πρὸς τὸν δῆμ[ον τ]|ῶν Ῥωμαίων εὐνοίᾳ καὶ τῇ ἑαυτοῦ περὶ τὰ κοινὰ φιλοτιμίᾳ · διαβά[ντ]|ων δὲ τῶν Ῥωμαίων εἰς τὴν Ἀσίαν πρὸς πάντας πρεσβεύων διετ[έλει] ‖ περὶ τῆς πόλεως ἐμφανίζων δίκαια καὶ συστρατευόμενος α[ὐτοῖς οὐκ ἀπέ]|λειπεν, οὓς παριστάμενος πρὸς τὴν εὔνοιαν τ[οῦ δή]μου.......| γραφον καὶ τῶν πραγμάτων γνησίως πρὸς τὸ πα..... | [ἦν]έ[γ]κατο. Ἐξξῆς ταγεὶς στρατηγὸς ἐπὶ τῆς.....|ς ἐπιτροχάζων τῶν διηγωνιτ... [κίν]δυνον καὶ κακοπαθίαν... [τοῖς] ‖ πολίταις καὶ με[τὰ ταῦτα?..... πρεσ]|βεύσοντο[ς.....

Post mortuum Attalum III regem Pergami (133 ante C. n.), qui regnum suum Romanis tradiderat, multae civitates Asiae, icto cum Romanis foedere, Aristonico, qui se Attali heredem ferebat, constanter restiterunt (Justin. XXX, 4), inter quas fuisse Cyzicum videmus (vers. 4, 5), imo eam obsessam esse ab Aristonico (vers. 7, τῆς πόλεως περιεχομένης). Tum legatos et inter eos Machaonem misit civitas ad M. Cosconium, praetorem Macedoniae (Liv., *Epit.*, 56), qui, cum ipse in sua provincia cum Thracibus pugnaret (Dittenberger, *Sylloge*, 246, 18), videtur obtinuisse a Nicomede, rege Bithynorum, ut Cyzicenis ferret auxilium (vers. 10, 11 διεπράξατο πάντα τὰ συμ[φέροντα] τῇ πόλει; cf. Strab. XIV, 646). Machaon autem cum aliis legatis Romam ad senatum missus est ad opem denuo petendam (vers. 16); postquam jubente senatu P. Scipio Nasica Serapio de ea re quaesivit (Waddington, *Fastes de la province d'Asie*, p. 662), P. Crassus Mucianus cos. exercitum in Asiam traduxit, a. 131 (vers. 18, 19 διαβάντων [τ]ῶν Ῥωμαίων εἰς τὴν Ἀσίαν). Denique Machaon, ad castra consulis legatus cum copiis Cyzicenis, pro patria pugnavit (συστρα-

τευόμενος α[ὐτοῖ]ς; munus suum etiam servavit apud eos duces, qui Muciano successerunt (vers. 19 πρὸς πάντας), M. Perpernam (130-129) et M'. Aquillium (129-126). — V. 5. οὕτως et ἀκολούθως lapis. Corr. Wilhelm.

---

135. Cyzici. — Dittenberger, *Sylloge*, n. 348. Cf. Wilhelm, *Götting. gel. Anzeigen*, 165 (1903), p. 797.

Ἱππαρχοῦντος Βουλείδου τοῦ Μητροδώρου, | Σωτηρίδης Γάλλος [1], εὐξάμενος Μητρὶ Κοι[λανῇ] [2] | ὑπὲρ τοῦ ἰδίου συμβίου Μάρκου Στλακκίου Μάρ[κου υἱοῦ | α]ὐλητοῦ στρατευσαμένου ἐν τῇ ἐξαποστ[αλείσῃ ‖ συ]νμαχίᾳ εἰς Λιβύην [3] ἐπὶ Θεογνήτου τοῦ [Ἀπολλων]|ίου ἱππάρχεω<ι> τῷ αὐτοκράτορι Γαίῳ [Ἰουλίῳ, Γαί]|ου υεἰῷ, Καίσαρι ἐν νηὶ τετρήρει Σωτ[είρᾳ [4], ὃν αἰχμα]|λωτισθέντα ἐκ Λιβύης καὶ ἀπαχθέν[τα ἔγνων | εἰς δουλεί|αν] καὶ τῆς θεᾶς εἰπάσης μοι κατ' [ὄναρ ‖ ὅ]τι ἠχμαλώτισται Μᾶρκος, ἀλ[......ἐ](λα)ύνων ἐπὶ Κ[υρήνην?].......

1. Sacerdos Magnae matris. — 2. Κοι[λανῇ], ex Coela urbe Chersonesi, ut conjecit Dittenberger. Cf. *Bull. de corr. hellén.*, IV (1880), p. 513. — 3. Anno 46 ante C. n., cum Caesar duodecim naves ex Asia adversus Pompeianos misit; (*De bell. Alex.*, 13). — 4. Σωτ[είρᾳ] navis nomen. Conjecit Wilhelm (*Arch. epigr. Mitth. aus Oester.*, XX, p. 74). Sed de lectione jure dubitari potest.

---

136. Cyzici. — Wilhelm, *Klio*, V (1906), p. 300.

.... δημαρχικῆς ἐξουσίας ἑξάκις, | Ἀρίστανδρος Εὐμένους [1] τὸν ἑαυτοῦ ξένον [2].

1. Cf. Εὐμένης Ἀριστάνδρου n. 149. — 2. Titulum refert editor ad Augustum imperatorem trib. pot. VI = anno 18/17 ante C. n.; nam biennio ante (anno 20), cum per Asiam et Bithyniam iter fecisset (Dio, LIV, 7), excipi potuit hospitio Aristandri. Res in incerto manet.

---

137. Cyzici. — Mordtmann, *Athen. Mittheil.*, X (1885), p. 208, n. 32.

Αὐτοκράτωρ Τιβέριος Καῖσαρ Σεβαστοῦ υἱὸς Σεβαστὸς τὸ δεύτερον.

Divisio versuum non indicatur. Suam Cyzicenis libertatem, quam Augustus restituerat (cf. n. 146, vers. 7), Tiberius ademit anno 23 p. C. n. (Tac., *Ann.*, IV, 36; Suet., *Tib.*, 37; Dio, VII, 24). In eorum nummis nihilominus appellatur κτίστης. Cf. J. Marquardt, *Cyzicus*, p. 84.

138. Cyzici. — Perrot, *Rev. archéol.*, XXXII (1876), p. 268. Cf. Th. Reinach, *Bull. de corr. hellén.*, XIV (1898), p. 540, n. 6.

Αὐτοκράτο|ρι Τραιάνῳ | Ἁδριανῷ Κα[ί]|σαρι Σεβασ|τῷ Ὀλυνπίῳ σωτῆρι κα[ὶ] | κτίστῃ.

Quae et quanta beneficia ab imperatore Hadriano Cyziceni acceperint definiri non potest; civitas certe, eo principe, Ἁδριανή dicta est. De honoribus quos Hadriano contulerunt memores Cyziceni, cf. nn. 139, 140, 154, 155.

---

139. Cyzici. — Lolling, *Athen. Mittheil.*, IX (1884), p. 20.

Αὐτοκρ(ά)τορι | Τραιανῷ Ἁδρι|ανῷ Καίσαρι | Σεβαστῷ (Ὀ)λ|υμ[πίῳ].

---

140. Cyzici. — Th. Reinach, *Bull. de corr. hellén.*, XIV (1890), p. 531.

In templo Hadriani :

Ἐκ δαπέδου μ' ὤρθωσεν ὅλης Ἀσίας [δαπάνῃσιν],
ἀφθονίῃ χειρῶν, δῖος Ἀριστ(έ)νετος [1].

1. De templo Hadriani splendidissimo, quod inter septem mundi miracula numerabatur, cf. *Anthol. Pal.*, IX, 656; Malal., p. 279 Bonn; Nicet. et Anon., *De sept. orbis spectac.* apud Philon. Byzant., Orelli p. 144-6. Anno, ut videtur, 167, cum divo Hadriano consecraretur, Aelius Aristides orationem suam habuit, I, p. 389, Dindorf. Rudera descripserunt Perrot et Guillaume, *Explor. archéol. de la Galatie*, p. 76; Théod. Reinach, *loc. cit.* Ille ipse fuit τῆς Ἀσίας ναὸς ἐν Κυζίκῳ, totius provinciae impensis exstructus, in quo a Communi celebrabantur Ἁδριάνεια Ὀλύμπια (Cf. nn. 162, 163). De architecto autem Aristaeneto nihil amplius rescivimus.

---

141. Cyzici. — *C. I. Gr.*, 3709.

... Ἁδριανὸν...|..... υἱὸν Μ. Αὐρ[η]λίου | Ἀντωνείνου | Καίσαρος Σεβαστοῦ............

De lectione dubitare potes.

142. Cyzici. — Lolling, *Athen. Mittheil.*, IX (1884), p. 20.

.... | Καίσα[ρος] Σεβ[αστοῦ].......... | ου ἔγγονον, ἀρχιερ[έα μέγιστον, δημ(αρχικῆς) ἐξ][ουσίας τὸ τρίτον, ὕπ[ατον..., πατέρα πατρίδ][| ος ὁ δῆμ[ος ὁ Κυζικηνῶν ἀνέθηκ][εν τῇ πόλει Ῥώμᾳ, [ἐπιμεληθέντων τῆς κα[τ]ασκευῆς τ[ῶ]ν συ[ν.....

---

143. Cyzici. — Hasluck, *Journ. of hellen. studies*, XXIII (1903), p. 77.

Ἀγαθ[ῇ] τυχ[ῇ]. | Τ[ῇ δοκ]ίμῃ [β]ουλῇ........ | [Τροφ]ίμου Αὐρ. Ξάνθ[ος? | Κυζι]κηνὸς πανηγ[υριάρ]||χη]ς τὸν ἑαυτοῦ ε[ὐερ]γέτην Τρό]φιμον [νεική|σα]ντα πυγμὴν [ἀνδρῶν? τὰ | μ]εγάλα Ἀσ[κληπιεῖα | καὶ ἀγω]νοθ[ετήσαντα?].

---

144. Cyzici. — Curtius, *Monatsberichte der Preuss. Akad. zu Berlin*, 1874, p. 7, n. III; Sal. Reinach, *Bull. de corr. hellén.*, VI (1882), p. 612.

Ἐπὶ Παυσανίου τοῦ Εὐμένους ἱ[ππ]άρχεω, μηνὸς Καλαμαιῶνος, | ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι. Παυσανίας Εὐμ[ένους] Αἰγικορεὺς μέσης ἐπὶ Δημητρίου εἶπεν · Ἐπεὶ | Ἀντωνία Τρύφαινα βασιλέως Πολέμωνος καὶ β[ασιλίσ]σης Πυθοδωρίδος θυγάτηρ τὸν αἰώνιον τοῦ μεγίστο[υ] | θεῶν Τιβερίου Σεβαστοῦ Καίσαρος οἶκον καὶ τὴν ἀθάν[ατον ἡγ]εμονίαν αὐτοῦ διὰ παντὸς εὐσεβοῦσα συγκαθιέρωσ[ε] || τῆι Πολιάδι Ἀθηνᾷ ἄγαλμα τῆς μητρὸς αὐτοῦ [Σεβαστῆς Νει]κη[φ]όρου καὶ λαβοῦσα παρὰ τῆς πόλεως ἱερητείαν αὐτὴ ἐν τῆι πέρσυ ἀγομένῃ ἀτελείᾳ τῶν Παναθηναίων, [ἔδωκεν ἑκ]άστοις πάντα μὲν τὰ πρὸς εὐσέβειαν τῶν θεῶν καὶ [κα]|τὰ τὸ ἔθος αὐτῆς ἐκπρεπώσοτον πολλῶν ἱερουργί[αν αὐτὴ ἐξε]πλήρωσεν, τῆι δὲ ἐμφύτωι φιλανθρωπίᾳ πρός | τε τοὺς ἐνχωρίους καὶ τοὺς ξένους ἐχρήσατο, ὡς ὑπ[ὲρ τοῦ σιτισμοῦ] τῶν ξένων μετὰ πάσης ἀποδοχῆς ἐπί τε εὐσε|βείᾳ καὶ ὁσιότητι καὶ φιλοδοξίᾳ, ἐν δὲ τῷ κατ' ἔτο[ς ἀγῶν]ι ἀπούσης μὲν αὐτῆς, πάντων δὲ συντετελεσμένων || ἐκπλέως κατὰ τὴν ἐκείνης εὐσέβειαν, καὶ τῶν ἀπὸ τῆς [Ἀσίας ...]ν ἐνπόρων καὶ ξένων τῶν ἐληλυθότων εἰς τὴν πανήγυριν βουλομένων ἀναθεῖναι αὐτῆς ὅπλον εἰκονικὸν ἐ[ν τῷ ναῷ] καὶ διὰ τοῦτο ἐπεληλυθότων ἐπί τε τὴν βουλὴν καὶ τὸν | δῆμον καὶ ἀξιούντων συγχωρηθῆναι αὐτοῖς ποιήσασθαι τὴν ἀνάθεσιν.

Δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ | συγκεχωρῆσθαι αὐτοῖς ἀναθεῖναι τὸ

ὅπλον ἐν τῷ τῆς Πολιάδος ναῷ, ἐφ' ᾧ καὶ ἐπιγράψαι · οἱ ἀπὸ τῆς Ἀσίας ἐργασταὶ | ἀφειγμένοι εἰς τὴν πανήγυριν καὶ ἀτέλειαν τὴν ἀγομένην ἐν Κυζικῷ τοῖς Σεβαστοῖς καὶ τῇ Πολιάδι Ἀθηνᾷ ‖ Ἀντωνίαν Τρύφαιναν, βασιλέως Πολέμωνος καὶ βασιλίσσης Πυθοδωρίδος Φιλομήτορος θυγατέρα, ἱερῆαν Σεβασ|τῆς Νεικηφόρου, διά τε τὴν περὶ τὸν τοῦ μεγίστου θεῶν Τιβερίου Σεβαστοῦ Καίσαρος οἶκον εὐσέβειαν καὶ διὰ τὴν | ἐν πᾶσι σεμνότητα καὶ εἰς ἑαυτοὺς εὐεργεσίαν.

V. 1. Καλαμαιών, mensis Cyzicenorum decimus, incipiebat die XXIV Aprilis (*C. I. Gr.*, 3663).

V. 2. Αἰγικορεῖς, una ex tribubus Cyzicenorum : *C. I. Gr.*, 3657, 3663, 3664, 3665. Μέσης : cf. n. 145, v. 1.

V. 5. Σεβαστ[ῆς Νεικη]φόρου. Cf. v. 15-16. Liviae Augustae, matris Tiberii, statua consecrata est in templo Minervae Poliadis, quam, quia magno auxilio fuerat Cyzicenis in bello Mithridatico (Marquardt, *Cyzicus*, p. 132), jam vocaverant eodem cognomine Νεικηφόρον.

V. 6. πέρσυ = πέρυσι. Παναθήναια sua jam non unius Minervae, sed ambarum dearum in honorem Cyziceni celebraverunt.

V. 7. ἐκπρεπώσοτον, verbum novum, quod certum esse in lapide testatur Sal. Reinach.

V. 11. ὅπλον εἰκονικόν, clipeus, in quo efficta erat, more romano, imago Tryphaenae. Cf. M. Albert, s. v. *Clipeus* apud Saglio *Dict. des antiq.*

V. 13. ἐργασταί, sodalitas opificum circumforaneorum, qui Cyzicum ex Asia confluxerant.

---

145. Cyzici. — Dittenberger, *Sylloge*, n. 365. In uno eodemque lapide atque n. 144.

Ἐπὶ Γαίου Καίσαρος ἱππάρχεω<ι>, Θαργηλιῶνος θ'. Ἔδοξεν τῶι δήμωι, εἰσηγησαμένων τῶν ἀρχόντων πάντων, γραμματεὺς βουλῆς Αἴολος Αἰόλου Οἴνωψ μέσης ἐπὶ | Μηνοφῶντος εἶπεν · Ἐπεὶ ὁ νέος Ἥλιος Γάιος Καῖσαρ Σεβαστὸς Γερμανικὸς συναναλάμψαι ταῖς ἰδίαις αὐγαῖς καὶ | τὰς δορυφόρους τῆς ἡγεμονίας ἠθέλησεν βασιλῆας, ἵνα αὐτοῦ τὸ μεγαλεῖον τῆς ἀθανασίας καὶ ἐν τούτωι σεμνότε‖ρον ᾖ, βασιλέων, κἂν πάνυ ἐπινοῶσιν, εἰς εὐχαριστίαν τηλικούτου θεοῦ εὑρεῖν ἴσας ἀμοιβὰς οἷς εὐηργέτηνται μὴ δυ|ναμένων, τοὺς Κότυος δὲ παῖδας Ῥοιμητάλκην καὶ Πολέμωνα καὶ Κότυν συντρόφους καὶ ἑταίρους ἑαυτῶι γεγο|νότας εἰς τὰς ἐκ πα(τέρ)ων καὶ προγόνων αὐτοῖς ὀφειλομένας ἀποκαθέστακεν βασιλείας · οἱ (δὲ) τῆς ἀθανάτου | χάριτος τὴν ἀφθονίαν καρπούμενοι ταύτηι τῶν πάλαι μείζονες, ὅτι οἱ μὲν παρὰ πατέρων διαδοχῆς ἔσχον,

οὗτοι | δ' ἐ(κ) τῆς Γαίου Καίσαρος χάριτος εἰς συναρχίαν τηλικούτων θεῶν γεγόνασι βασιλεῖς, θεῶν δὲ χάριτες τούτῳ διαφέρου‖σιν ἀνθρωπίνων διαδοχῶν, ᾧ ἢ νυκτὸς ἥλιος καὶ τὸ ἄφθαρτον θνητῆς φύσεως · μεγάλων οὖν γεγονότες μείζονες | καὶ λαμπρῶν θαυμασιώτεροι εἰς τὴν ἡμετέραν παραγείνονται πόλιν Ῥοιμητάλκης καὶ Πολέμων, συνιερουργήσον|τες καὶ συνεορτάσοντες τῆι μητρὶ, ἐπιτελούσῃ τοὺς τῆς θεᾶς νέας Ἀφροδείτης Δρουσίλλης ἀγῶνας, οὐχ ὡς | εἰς φίλην μόνον, ἀλλὰ καὶ ὡς εἰς γνησίαν πατρίδα, ὅτι καὶ ἡ βασιλέων μὲν θυγάτηρ, βασιλέων δὲ μήτηρ, ἡ μήτηρ | αὐτῶν Τρύφαινα, ταύτην ἡγημένη πατρίδα, οἴκου τε τὸ ἐφέστιον καὶ βίου τὸ εὐτυχὲς ἀνεμεσήτοις ἐνευδαιμο‖νήσουσα τέκνων βασιλείαις ἐνταῦθα ἵδρυται · ὁ δὲ δῆμος, ἡδίστην ἡγούμενος τὴν ἐνδημίαν αὐτῶν, μετὰ πάσης | προθυμίας προσέταξε τοῖς ἄρχουσι ψήφισμα ὑπαντήσεως εἰσηγήσασθαι αὐτοῖς, δι' οὗ εὐχαριστήσουσι μὲν ἐ|π' αὐτῶν τῆι μητρὶ αὐτῶν Τρυφαίνηι, ὑπὲρ ὧν εὐεργετεῖν βεβούληται τὴν πόλιν, φανερ[ὰ]ν δὲ καὶ τὴν τοῦ δή|μου εἰς αὐτοὺς ποιήσονται διάθεσιν · δεδόχθαι τῶι δήμωι ἐπῃνῆσθαι μὲν τοὺς βασιλεῖς Ῥοιμητάλκην καὶ Πο|λέμωνα καὶ Κότυν καὶ τὴν μητέρα αὐτῶν Τρύφαιναν, ὑπὸ δὲ τὴν εἴσοδον αὐτῶν τοὺς μὲν ἱερεῖς καὶ τὰς ἱερείας, ἀνοί‖ξαντας τὰ τεμένη καὶ προσκοσμήσαντας τὰ ξόανα τῶν θεῶν, εὔξασθαι μὲν ὑπὲρ τῆς Γαΐου Καίσαρος αἰωνίου δια|μονῆς καὶ τῆς τούτων σωτηρίας · Κυζικηνοὺς δὲ πάντας ἐνδ(ε)ικνυμένους τὴν εἰς αὐτοὺς εὔνοιαν, ὑπαντήσαντας | μετὰ τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν στεφανηφόρων, ἀσπάσασθαί τε καὶ συνησθῆναι καὶ παρακαλεῖν αὐτοὺς ἰδίαν ἡγεῖσθαι πατρίδα τὴν | πόλιν καὶ παντὸς αἰτίους γείνεσθαι αὐτῇ ἀγαθοῦ · ἀγαγεῖν δὲ ἐπὶ τὴν ὑπάντησιν καὶ τὸν ἐφήβαρχον τοὺς ἐφήβους καὶ τὸν | παιδονόμον τοὺς ἐλευθέρους παῖδας · τὸ δὲ ψήφισμα εἶναι περί τ' εὐσεβείας τῆς εἰς τὸν Σεβαστὸν καὶ τῆς εἰς τοὺς ‖ βασιλέας τειμῆς.

V. 1. Caligula imperante et anno 37 p. C. n., ut ex ipso documento (v. 3, 4) videtur veri simillimum.

Θαργηλιῶνος, nono Cyzicenorum mense = inter diem XXIV Maii et XXIV Junii (J. Marquardt, *Cyzicus*, p. 137, Sal. Reinach, *Traité d'épigraphie grecque*, p. 489). Die IX = die I Junii.

Οἴνωψ, ex tribu Cyzicena cui nomen erat Οἴνωπες. Μέσης [ἐκκλησίας], secunda contione, media inter primam et tertiam, quae pariter sub Menophonte habitae sunt. Cf. *C. I. Gr.*, 3657.

V. 2. ἐπὶ Μηνοφῶντος, quo prytane lex lata est. Cf. *C. I. Gr.*, *loc. cit.*

V. 3. βασιλῆας, Caligula vix rerum potitus in imperia, quibus a Tiberio privati erant, restituit non modo Cotyis filios, sed etiam Antiochum Commagenum et Agrippam Judaeum et Julium Laconem.

V. 6. Κότυος. Cotys rex Thraciae, ad quem Ovidius scripsit epistulam ex Ponto, interfectus intra annum 14/15 p. C. n. Cf. *Prosop. imp. rom.*, I, p. 476, n. 1269.

Ῥοιμητάλκην, Rhoemetalces III et fratres ejus in Italia educati fuerant cum Caio Caesare, prius quam imperavit. Cf. *Prosop. imp. rom.*, III, p. 131, n. 52.

Πολέμωνα, Polemo II, rex Ponti et Bospori. Cf. *Prosop. imp. rom.*, III, p. 59 n. 406.

Κότυν, Cotys filius, rex Armeniae minoris. Cf. *Prosop. imp. rom.*, I, p. 477, n. 1270.

V. 7. πα(τέρ)ων. **ΠΑΝΤΩΝ** lapis. Emendavit Dittenberger.

(δὲ). **ΟΙΑΣ** lapis. Emendavit Dittenberger.

V. 9. δ' ἐ(κ), **ΔΕ** lapis. Emendavit Curtius.

V. 10. ἤ... καὶ.. prave scripta sunt pro ἤ... ἤ...

V. 12. Δρουσίλλης. Juliam Drusillam, sororem C. Caesaris imperatoris, vivam etiam anno 37 divinos honores ab Asianis accepisse non contra fidem est. Cf. *Prosop. imp. rom.* II, p. 228, n. 439.

V. 13-14. βασιλέων θυγάτηρ... Τρύφαινα. Antonia Tryphaena, uxor Cotyis, nata erat ex Polemone I rege Bosporano et Pythodoride, nepte Antonii triumviri. Cf. *Prosop. imp. rom.*, I, p. 108, n. 718.

V. 22. τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν στεφανηφόρων : « magistratus et qui praeterea coronam insigne honoris publici gerunt. Videntur praecipue sacerdotes intellegi. » (Dittenberger ad n. suum 366, not. 17).

V. 23-24. ἐφήβαρχος sub gymnasiarcha solis ephebis imperabat, παιδονόμος autem solis pueris (Liebenam, *Städteverwalt.*, p. 350; P. Girard, *Paidonomos* apud Saglio, *Dict. des ant.*, s. v.).

V. 24-25. τὸ δὲ ψήφισμα... Similes formulas, usurpatas in fine plebiscitorum, quae civitatis multum interesse videbantur, contulit Dittenberger, *Sylloge*, n. 153, 206, 250.

---

146. Cyzici. — Dittenberger, *Sylloge*, n. 366.

[Ἐπ]ὶ Ἑστιαίου τοῦ Θεμιστώνακτος ἱππάρχεω, Ληναιῶνος ι', | ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ · στρατηγὸς κατὰ πόλιν Ἀπολλώνιος Δημη|τρίου Ἀργαδεὺς μέσης ἐπὶ Θεμιστώνακτος εἶπεν · Ἐπειδὴ ἡ κρατίστη καὶ φιλοσέ|βαστος Ἀντωνία Τρύφαινα, πᾶσαν ἀεὶ ὁσίαν τῆς εἰς τὸν Σεβαστὸν ‖ εὐσεβείας ἐφευρισκουσα ἐπίνοιαν, καὶ τὴν τῆς πόλεως ἡμῶν ἐπισκευὴν | χαριστήριον τοῦ Σεβαστοῦ καθωσίωκεν, οὐχ ἱστορήσασα ἡμᾶς ὡς παλαιὸν | Κυζίκου κτίσμα, (ἀ)λλὰ ἐπιγνοῦσα νέαν Ἀγρίππα χάριν, τά τε συνχωσθέντα τῶν εὐ|ρείπων πρότερον φόβοις πολέμου τῇ τοῦ Σεβαστοῦ συνανοιγν<ο>ῦσ(α) εἰρήνῃ μεγί|στῳ καὶ [ἐ]πιφανεσ(τά)τῳ θεῷ [Γαίῳ] Καίσαρι ἀρχαίαν καὶ προγονικὴν τοῦ γένους αὐτοῦ νεω‖κόρον ἐπανακτωμένη πόλιν · ὁ δὲ δῆμος αὐτῆς τὴν πρὸς τὸν Σεβαστὸν οἶκον θαυμά|σας εὐσέβειαν καὶ τῆς ἀδιαψεύστου ἐπὶ τῷ παιδὶ τῶν ἐντολῶν μνήμῃ Ῥοιμητάλκᾳ | βασιλεῖ Κότυος υἱῷ ἀποδεξάμενος ἀ(λ)είπποις ἐκείνου

τῆς ἐπιθυμίας βουλήμασιν | καὶ τεθν(ε)ῶτος ἐνέζηκεν ἡ τῶν σπουδασθέντων μνήμη πολλὴν εἰση|νένκατο σπουδήν, ὅπως μὴ τὸ πολυδάπανον αὐτῆς τῶν κατασκευαζομέ||νων ἔργων [αἱ] περὶ τὴν ἀγορὰν ἐνποδίσωσι δυσφημίαι, ἐκ παντὸς αὐτῆς βουλομένης | τῇ τῶν ἰδίων ἀναλωμάτων δαψιλίᾳ ἀνεπιβάρητον περὶ τὴν ἀγορὰν μεῖναι τὴν εὐε|τηρίαν, καὶ ταῦτα παρεσκευασμένης ἐκ τῶν ἰδίων τοῖς ὑπηρετοῦσιν ἀνενλιπῆ παρασ|χεῖν τὴν ἀγοράν· δι' ἃ δὴ δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, τούς τε ἄρχοντας καὶ στε|φανηφόρους πάντας συνεπισχύειν τοῖς ἀγορανόμοις, ὅπως ἐν ταῖς αὐταῖς πᾶσα ἡ ἀγο||ρὰ πάντων μένῃ τειμαῖς, καὶ μηδὲ εἷς τῶν πιπρασκόντων τι κατὰ μηδένα τρόπον | πλείονος ἐπιβάλληται πιπράσκειν τῆς ἐνεστώσης τειμῆς· τὸν δὲ κακουργοῦντ[α πε]|ρ(ὶ τ)ὴν κοινὴν τῆς πόλεως εὐετηρίαν καὶ παραφθ(ε)ίραντά τι τὴν ἀγορὰν τῶν ὠ[νί]|ων, (ὡ)ς κοινὸν τῆς πόλεως λυμεῶνα, ἐπάρατον εἶναι ζημιοῦσθαί τε ὑπὸ τῶν [ἀρχόν]|των, καὶ ἀναχθέντα εἰς τὸν δῆμον, ἐὰν μὲν πολείτης ᾖ, ἀποξενοῦσθαι, ἐ[ὰν δὲ ξέ||νος ἢ μέτοικος, καὶ τῆς πόλεως εἴργεσθαι, τό τε ἐργαστήριον αὐτοῦ (σ)αν[ίσι] | προσηλοῦσθαι, ἄχρι οὗ συντελεσθῇ τὸ ἔργον, ἔχον καὶ τὴν τῆς ζημίας ἐπι[γραφήν]· | τοὺς δὲ ἐκ σπουδῆς τε καὶ εὐνοίας ταῖς τῶν ἔργων ἑαυτοὺς ἐνπαρασχόντας ὑπ[ηρεσίαις τε]|χνείτας τε καὶ ἐπιστ(άτ)ας καὶ ἀρχιτέκτονας, μαρτυρηθέντας ὑπὸ τῆς σεμνοτάτης [βουλῆς με]|τὰ τὴν τελεί[ω]σιν τοῦ ἔργου, καὶ τῆς παρὰ τῷ δήμῳ τυχεῖν ἀπο(δο)χῆς· προσκαταστῆ[σαι δὲ | .....]

V. 1. ἱππάρχεω. Anno 38 p. C. n., ut summa cum probabilite conjicitur. Cf. n. 145.

Ληναιών, mensis quintus Cyzicenorum, incipiebat die XXIV Januarii. Dies igitur decimus congruit cum die II Februarii.

V. 2. στρατηγὸς κατὰ πόλιν. Collegio quinque praetorum praesidebat praetor urbanus, qui solus propterea commemoratur.

V. 3. μέσης. Cf. n. 145, v. 1. Ἀργαδεῖς, una ex tribubus Cyzicenorum (*C. I. Gr.*, 3078, 3079, 3665).

ἐπὶ Θεμισώνακτος, quo prytane lex lata est. Cf. n. 145, v. 2.

V. 4. Ἀντωνία Τρύφαινα. Cf. n. 145, v. 13-14.

V. 7. Κύζικος, Cyzicus rex antiquus, a quo condita esse urbs Cyzicus ferebatur. J. Marquardt, *Cyzicus*, p. 41.

Ἀγρίππα χάριν. « Cyzicenis libertatem, quam anno 20 ante C. n. amiserant (Dio, LIV, 7, 6), redditam esse ab Augusto Dio LIV, 23, 7) refert anno 15 ante C. n., id est eodem, quo M. Agrippa in Orientem se contulit. Quam per occasionem eum Cyzicum adiisse ipsiusque beneficio potissimum antiquum jus recuperasse civitatem probabile est. » (Dittenberger).

τῶν εὐρείπων. Isthmi Cyziceni duplicem canalem, per belli tempora conjectu terrae repletum, rursus aperiendum curaverat Antonia Tryphaena. Cf. titulum apud Dittenberger n. 543.

V. 8. ΣΥΝΑΝΟΙΓΝΟΥΣΙ lapis.

V. 9. προγονικήν. Nam M. Agrippae filia Agrippina mater fuit C. Caesaris imperatoris.

V. 11. τῆς ἀδιαψεύστου lapis pro τῇ ἀδιαψεύστῳ.

V. 12. ΑΕΠΙΤΟΙΣ lapis. Corr. Dittenberger.

V. 18-19. στεφανηφόρους. Cf. n. 145, v. 22.

V. 21-22. πε|ρ(ὶ τ)ὴν. ΡΠΗΝ lapis.

V. 22-23. (ὡ)ς. ΕΙΣ lapis. Emendavit Wilhelm, *Arch. epigr. Mitth. aus Oester.*, XX, p. 69.

V. 25. (σ)αν[ίσι]. ΕΑΝ lapis. Corr. Joubin. « Officina occluditur tabulis ligneis et eis inscribitur hoc poenae nomine factum esse, quia nimium pretium ab emptoribus postulasset. » (Dittenberger).

V. 28. ἀρχιτέκτονας, inter quos Bacchius Artemonis. Dittenberger, *Sylloge*, n. 543.

---

147. Cyzici. — Hasluck, *Journ. of hellen. studies,* XXII (1902), p. 126; XXIII (1903), p. 91.

In parte antica.

[Ποσειδῶνι Ἰ]σθμίωι χαριστήριο[ν τὸ πρὸ | π]ολλοῦ κεχερσωμένον τῶν εὐρεί[πων | κ]αὶ τῆς λίμνης [1] ἐκ τῶν ἰδίων ἀποκαταστ[ή|σ]ασα δαπανῶν καὶ τὰ περιέχοντα ἀναλώμ[ατι ‖ τ]ῶι τ[ε ἑα]υτῆ[ς] καὶ τῶι τοῦ υἱοῦ βασιλέω[ς] Θρά[κης | Ῥ]οιμητάλκα<ι> τοῦ Κότυος καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτ[οῦ, | β]ασιλέως Πόντο[υ] Πο[λ]έμωνος καὶ Κότυος ὀ[ν]ό[ματι, Ἀντωνία Τρύφαινα, Κότυος βασιλ[έ]ων [καὶ] | θυγάτηρ καὶ μήτη[ρ αὐτὴ?] βασ[ί]λ[ι]σσα.

In postica.

.................................[? ἔστ]ασεν ....α |
Λᾶαν?............. Κύζικος εἰναλίη |
Πολλακ...... ησα πατασσόμενος ποσὶ [δή?]μων |
Εἴσοτε δ......η νῆσσον ἐκαινοτόμε[ι] ‖
Καὶ βυθὸς εὐρείπων ἐχαράσσετο· καί με Τρ[ύ]φαινα |
Εὑρομένη πόν[το]υ θῆκεν ἄγαλμα θεῶι |
Σοὶ τὸ σὸν ἕρμα, Ποσειδὸν, ἐγὼ δ' ἁλὸς ἀκλύστοιο |
Στήσομαι εὐρείπων ἔγγυος ἀμφοτέρων.

Ambo tituli pariter inscripti sunt in basi anaglyphis ornata, cui imposita fuerat statua maritimi alicujus numinis.

1. Stagnum in parte media Isthmi Cyziceni, quod per canalem cum mari utrinque jungebatur. Cf. n. 146, v. 7.

148. Cyzici. Mordtmann, *Athen. Mittheil.*, VI (1881), p. 40. Cf. Hasluck, *Journ. of hell. studies*, XXII (1902), p. 13; XXIII (1903), p. 91 adn.

[Ὁ δῆμος] ὁ Κυζικηνῶ[ν καὶ οἱ πραγματ|ε]υόμενοι ἐν τῇ [πόλει Ῥωμαῖοι [1]] | Σέξτον Ἰούλιον...... [Κότυ]|ος δυναστοῦ Θρα[κῶν υἱ]‖ωνὸν... ...καὶ θυγατ....|ων δυν....μητ... [2] [βασ]|ιλίσσ[ης Ἀντ]ων[ίας Τρυφαί]|νης [β]ασι[λ.....]|μητρὸς, εἰς τὴν [πόλιν ε]‖ὐερ[γ]εσ[ί]ας [ἕνεκεν, γρ]α|[μ]ματεῦν[τ]ος τῆς β[ουλῆς] | Μηνίου τοῦ Κηφ..... [3] | τοῦ Φωκίωνος.

1. C(ives) R(omani) qui Cyzici [consistunt]: *C. I. L.*, III, 372-373. — 2. Conjecit Hasluck Σέξτον Ἰούλιον [Κότυν Κότυ]ος δυναστοῦ Θρα[κῶν υἱὸ]ν ὄν[τα] καὶ θυγατ[ριδοῦν τοῦ Θρακ]ῶν δυν[αστοῦ Ῥοι]μητ[άλκα, βασι]λίσσης.... Cogitavit autem de fratre C. Julii Cotyis, qui nummo Laodicenorum, Tito principe, inscriptus est (Babelon, *Coll. Waddington*, n. 6271), quae supplementa aegre probaveris. — 3. ET traditur.

---

149. Cyzici. — Wilhelm, *Klio*, IV (1904), p. 293.

.....Στρά[τιος Στατίου], | Γάιος Ἰούλιος, Γα[ίου] | Ἀριοβαρζάνου υἱὸς [1], | τὸ δεύτερον. ‖ Πολύειδος Ἀριστα[γόρου], | Στράτιος Στα[τίου] | τὸ δεύτερο[ν]. | Πολύειδος | τὸ δεύτερον. ‖ Εὐμένης Ἀριστά[νδρου] [2], | Πυθέας Πυθέα, | Εὔβιος Διοδ[ώρου] | τὸ τρίτον. | Πολύειδος Ἀριστα....., ‖ Ὀλυνπιόδωρος Ἀντιγ[ένους]............

Mutilus index hipparchorum civitatis.

1. Julius ille originem duxit ab Ariobarzane, quem C. Caesar regem dederat Armeniis anno 1 ante C. n. (*Prosop. imp. rom.*, I, p. 130, n. 857 et p. 131, n. 857 a). — 2. Cf. Ἀρίστανδρος Εὐμένους, n. 136.

---

150. Cyzici. — Kaibel, *Epigr. gr.*, n. 337.

Ἤμην στολάρχης Ποντίων βελῶν [1] ἐγώ, |
[ἐ]ξηρέτμοις πτέρυξιν ἠγ[λ]αισμένος, |
ἀνὰ στράτον Κρισπεῖνος εὐκλέης ἀνήρ · |
Ῥάβεννα δ' ἦν μοι πατρὶς, ἀρχαία πόλις. ‖
Ἔγνως τίς ἤμην καὶ πόθεν γένος κυρῶ · |
λοιπὸν φυλάσσου μή τινα ἐνθήσεις τάφῳ |
δίκην τε ὑφέξις παρανόμως τυμβωρυχῶ[ν] |

φίσκῳ τε δώσις δηνάρια ,β καὶ [τ]ῇ πόλει |
δηνάρια ,α.

1. Classis Pontica Cyzici stetit inde ab Caracalla imperatore (Dio, LXXIX, 7, 3); cujus praefectus fuit Crispinus ille Ravennas (*Prosop. imp. rom.*, I, p. 483, n. 1298; Fiebiger *Classis* apud Pauly et Wissowa, col. 2643, 31). Στολάρχης enim idem valet atque *praefectus*; Marquardt, *Organisation milit.*, p. 246, not. 4. Βελῶν = *telorum, militum.*

---

151. Cyzici. — *C. I. Gr.*, 3692.

Ἀγαθῇ [τ]ύχῃ. | Ὑπόμ[νη]μα Ἰου[λ. Ἀ]ρίας. | Ἰουλ. Ἀρίαν, γένο[ς] Α[ἰγ]υπτίαν ἀπὸ κώμης | Θμενταμύρ[ε]ως τοῦ Θεινίτου νομοῦ, ‖ ἐτῶν νβ', συμβιώσασάν μοι ἔτη λ(η, Ἰ)ου[λ.] Σε|ρῆνος, τριήραρχος κ[λ]άσ(σεως) [π]ρα[ι-τ]ωρ(ίας) Μεισηνῶν, | τὴν [γ]λυκυτάτην σύμβιον. Εἰ δέ τις τολμήσει | τῷ ταύτης τάφῳ προσ[ελ]θὼν κεινῆσαι [ἢ] | ὀρύ[ξ]αι, οὐκ ἀ[πώ]σ[ει τ]ὸν ἐπηρτημένον αὐτῷ ‖ κίν[δ]υν[ον]· ἐνκληθ[ή]σε[τ]αι γ[ὰ]ρ [τ]υμβ[ω]ρυχ[ί]|ας οὐ μόνον, ἀ[λλ]ὰ καὶ κατασχεθήσεται | τῷ ὡρισμένῳ π[ρ]οστείμῳ τοῦ ταμείου δηνάρια β, | ἔτ[ι τ]ε καὶ τῷ τῆς πόλεως ὁμοίως δηνάρια α.

---

152. Cyzici. — Lolling, *Athen. Mittheil.*, IX (1884), p. 19.

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Αὖλον Κλαύδιον Και|[κ]ίνα Παυσανίαν [1] τὸν | αὑτοῦ δεσπότην ‖ Μητρόδωρος πρα|γμα[τευτής].

1. A Claudius Caecina..... aeus Cyzicenus, curator datus Iliensibus ab imperatore Antonino Pio (*Prosop. imp. rom.*, I, p. 361, n. 665), fuit certe huic Pausaniae propinquus, nisi de uno et eodem viro agitur.

---

153. Cyzici. — Wiegand, *Athen. Mittheil.*, XXVI (1901), p. 121.

Ἱππαρχοῦντος Κλ. Χαιρέου ἥρωος τὸ ια' [1], | γραμματεύοντος δὲ τῆς βουλῆς Μ. Οὐλπίου | Παμφίλου, ἀρχιερέως δὲ τῆς Ἀσίας ναοῦ τ[οῦ] | ἐν Κυζίκῳ Αἰβουτίου Φλάκκου, ἄρχοντ[ος] ‖ τοῦ καλλίου Γ. Βειβίου Ἀπολαύστου, αἵδε | ἐπρυτάνευσαν μῆνα Ἀπατουριῶν[α] | κέκαλλίασαν [2] μῆνα Ποσειδεῶνα. |
Σεβαστεῖς Ἰουλεῖς [3].

Sequuntur nomina tribulium, inter quos cives Romani adscripti fuerunt.

1. Aetate Hadriani. Cf. *Athen. Mitth.*, VI (1881), p. 47. Ἥρωες et ἡρωίδες vivi etiam

dicebantur viri et feminae summae apud Cyzicenos dignitatis. Cf. *C. I. Gr.*, 3665; *Bull. de corr. hellén.*, XII, 193; *Athen. Mittheil.*, VI, 121, 42 et 44; VII, 254; Theod. Reinach, *Bull. de corr. hellén.*, XIV (1890), p. 537. — 2. Cf. n. 157. — 3. Duae ex Cyzicenorum tribubus, quae simul, ut moris erat, eodem mense fungebantur prytania. Cf. n. 155.

---

154. Cyzici. — *C. I. Gr.*, 3665.

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Ἱππαρχούσης Αὐρηλίας Ἰουλίας Μενελαΐδος | ἡρωίδος, θυγατρὸς Αὐρ. Μενελάου Ἀσιάρχου, | ἀγομένου ἀγῶνος Ἁδριανῶν Ὀλυμπίων [1], ‖ ἐφηβαρχοῦντος τῆς λανπροτάτης μητρο|πόλεως τῆς Ἀσίας Ἁδριανῆς νεωκόρου φιλο|σεβαστοῦ Κυζικηνῶν πόλεως Μάρκου | Αὐρ. Ἀμερίμνου, ὑπεφηβαρχοῦντος τοῦ | ἀδελφοῦ αὐτοῦ Μάρκου Αὐρ. Φαυστείνου, ‖ οἵδε ἐφήβευσαν.

Sequuntur nomina.

1. Ludi in honorem Hadriani habiti. Cf. J. Marquardt, *Cyzicus*, p. 143.

---

155. Cyzici. — Mordtmann, *Athen. Mittheil.*, VI (1881), p. 42.

Fasti prytanum per annos et menses digesti. Post fragmentum, in quo pauca tantum nomina supersunt, haec leguntur :

Ἱππαρχοῦντος Κλ. Χαιρέου ἥρωος τὸ ζ', | ἀρχιερέως δὲ τῆς Ἀσίας ναοῦ τοῦ ἐν Κυζίκῳ Γ. | Ὀφφίου Φλαουιανοῦ Φιλογράφου καὶ ἀρχιερείας | Οὐιβίας Πώλλης, γραμματέως δὲ τῆς νεωκόρου ‖ βουλ[ῆς] Π. Αἰλίου Πρόκλου Ἑλένου, πρυτάνεις οἱ | [πρυτανεύ]σαντες μῆνα τὸν Θαργηλιῶνα Σεβαστεῖς [1].

Sequuntur nomina prytanum in tribus paginis descripta.

1. Cf. n. 153.

---

156. Cyzici. — *C. I. Gr.*, 3677.

Ἀγαθῆι τύχηι. | Φαμιλία μο|νομάχων φι|λοτειμίας [1] Πλω(τίου) ‖ Αὐρ. Γράτου Ἀσι|άρχου καὶ Ἰου|λίας Αὐρ. Ἀσκλη|πιοδώρας τῆς | γυναικὸς αὐτοῦ | ἀρχιερείας [2].

1. Familia gladiatorum, quam alebat Asiarcha munerum edendorum causa. — 2. Nota virum Asiarcham appellari, uxorem vero sacerdotem maximam; neque enim Asiarcha femina unquam audivit. Qua de re vide Brandis, *Asiarches*, apud Pauly-Wissowa, *Real-encyclop.*, col. 1564-1565.

157. Cyzici. — *C. I. Gr.*, 3662.

[Ἱππαρχοῦντος....., γραμματέως τῆς βουλῆς....., καλλιαρχοῦντος...., ἀρ|χιερέω]ς δὲ τῆς Ἀσίας ναοῦ τοῦ ἐν Κυζίκῳ... ...|(ς) καλλιάσαντες [1] τὸν Κυανεψιῶνα. |

Sequuntur nomina, romana pleraque.

1. Prytanes qui quoque mense fuerant, ii jam insequente mense ἐκαλλίασαν, nempe aedificium (κάλλιον) quoddam curabant, quod utrum templum fuerit, an basilica juri dicundo apta, male hactenus definitum est. Cf. Wiegand, *Athen. Mittheil.*, XXVI (1901), p. 125. Iis praeerat καλλιάρχης. Cf. n. 153.

---

158. Cyzici. — Munro, *Journ. of hellen. studies,* XVII (1897), p. 271, n. 12.

..... καὶ ἱερ[ευ]σάμενον καὶ ν[εωποι|ήσα]ντα τῶν Σ[ε]βαστῶν εὖ τε [καὶ καλ|ῶς κ]αὶ ἱερομνημον[ή]σαντα δὶ[ς εὐ|πρε]πέστατα καὶ στρατηγ[ήσαντα].

---

159. Cyzici. — Hasluck, *Journ. of hell. studies,* XXIII (1903), p. 89.

....[ὁ ἀ]να..... | ...[εν] ἐπίσχεο...... |δωνα ἀνα.... με...... | καὶ τοὺς ἄ[λλου]ς [π]ο[λίτας].... ‖ αὐτῶν ἐπὶ [διασ]άφησ[ιν].... υδι..... |κήρυκ[ος] δημοσίᾳ?] τὸ πρᾶ[γμα?].... Δη|μήτ[ρ]ιον Οἰνιάδ[ου] ἀρ[ετῆς ἕ]ν[εκεν καὶ εὐνοίας] ..... | στεφανοῦσθαι δὲ αὐτὸν καὶ ἐν τοῖς[? τιθεμένοις ἀγῶσιν ?.... ὑπὸ] | τῶν Ῥ[ω]μαίων, [ἀ]ναγορεύοντος [τ]οῦ κ[ήρυκο]ς ὅτι [ὁ] δῆμος στεφανοῖ [Δημή]‖τριον Οἰνιάδο[υ πάση]ς ἀ[ρ]ετῆς [ἕ]ν[εκεν, ὁμ]οίως δὲ στεφανοῦσθαι αὐτὸν καὶ | ἐν τοῖς κατ' ἐνιαυτὸν τιθεμ[έ]νο[ις εὐχ]αριστηρίοις ἀγῶσιν Ἡρώοις τῷ πάπ|πῳ αὐτοῦ Ἀσκληπιάδῃ τῷ οἰκ[ιστῇ καὶ τ]οῖς συναγωνισαμένοις αὐτῷ κατ' Ἀ|λεξανδρείαν ἐν τῶι [κ]ατὰ Πτο[λεμ]α[ῖον πο]λ[έ]μῳ μετὰ τὰς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ | καὶ τοῦ θείου στεφανώσεις, [ἀναγ]ο[ρεύοντ]ος [τ]οῦ κήρυκος ὅτι ὁ δῆμος στεφανοῖ ‖ Δημήτριον Οἰνιάδου τοῦ Ἀσκληπιάδου πάσης γενόμενον ἄξιον τιμῆς τῇ | πατρίδι, ἀνατεθῆναι δὲ αὐτῷ εἰκ[όνα τελείαν] γραπτὴν ἐν ὅπλῳ | ἐπιχρύσῳ καὶ [ἄγ]αλμα μαρ[μάριν]ον [ἐν τ]ῷ Ἀσκληπιοῦ καὶ Ἀπόλλωνος ἱερῷ, | ὑφ' ἃ ὑπογράψαι ὅτι ὁ δῆμος Δημήτριον Οἰνιάδου τοῦ Ἀσκληπιάδου διὰ τῆς | ἔκ τε αὐτοῦ καὶ τῶν προγόνων εἰς τὴν πόλιν εὐεργεσίας · ἀνατεθῆναι ‖ δὲ καὶ στήλην [λε]υκὴ[ν λιθ]εία[ν] πρὸ τοῦ γυμνασίου ἐν τῇ κατασκευ‖αζομένῃ στοᾷ [τῷ δήμ]ῳ ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Διονυσίου τοῦ | Οἰνιάδου ἐκ τοῦ ἰδίου βίου, ἐφ' ἣν ἐν τῇ συντελου-

μένῃ ὑπὸ τοῦ δή|μου καταδρομῇ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Οἰνιάδου τοῦ Ἀσκληπιάδου | .... ‖ ἀγομένοις κατ' ἐνιαυτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχόντων τοῦ γυμνασίου ἀπὸ τοῦ | Ἡρῴου, τοὺς δὲ νέους καὶ ἐφήβους καὶ παῖδας τὴν ἐσομένην στεφάνω|σιν αὐτοῦ [παραπ]έμπειν καὶ ἐπισημοῦσθαι, ἀναγορεύοντος τοῦ κήρυκος | ὅτι ὁ δῆμος στεφανοῖ Δημήτριον Οἰνιάδου τοῦ Ἀσκληπιάδου τῆς διὰ | προγόνων εὐ[ν]ο[ί]α[ς] εἰς τὸν δῆμον ἕνεκεν, ποιουμένου τὴν ἐπιμέλειαν ‖ τῆς ἀναγορεύσεως τοῦ στεφάνου τοῦ κατ' ἐνιαυτὸν γυμνασιάρχου, ἀναγραφῆναι δὲ εἰς τὴν στ[ήλην] καὶ ἀντίγραφον τοῦδε τοῦ ψηφίσ|ματος, τὸ [δὲ] ψήφισμα [εἶναι ὑπὲρ τῆς σ]ωτηρίας τῆς πόλεως.

V. 9. Ῥωμαίων, ludi a Romanis instituti, fortasse Μουκιεῖα, *Journ. of hell. studies*, XVII (1897), p. 268 (27).

V. 11-12 πάππῳ. Illorum Asclepiadum genealogiam restituit Hasluck, *loc. cit.* Cur avus vocetur οἰκίστης, non liquet.

V. 14 πολέμῳ. Anno 46 ante C. n., cum Cyziceni auxilium C. Julio Caesari miserunt adversus Pompeianos bellum in Africa gerenti. Cf. n. 135.

V. 18 ὁ δῆμος Δημήτριον. Deest in lapide στεφανοῖ.

V. 23 καταδρομή, cryptoporticus? Aelian., *Nat. an.*, IX, 1.

---

160. Cyzici. — *C. I. Gr.*, 3674.

M. Αὐρήλιος Κόρος Θυατειρηνὸς καὶ Κυ|ζικηνὸς καὶ Ἀθηναῖος καὶ Τραλλιανὸς | καὶ Βυζάντιος, νεικήσας κοινὸν | Ἀσίας ἐν Κυ[ζ]ίκῳ παίδων παν‖κράτιον πενταετηρίδι ζ', νεική|σας καὶ Τράλλ[ε]ις Ὀλύμπια παί|δων πανκράτιον καὶ Ἁδριάνεια | Ἀθήνας ἀγενείων πανκράτιον | καὶ Ἴσθμια ἀγενείων παν‖κράτιον, καὶ Ῥώμην Καπετώ|λεια ἀγενείων πανκράτιον, | καὶ κατὰ τὸ ἑξῆς Ῥώμην | ἐπινείκια ἀγενείων παν|κράτιον, τιμηθεὶς ‖ χρυσείῳ βραβείῳ.

---

161. Cyzici. — *C. I. Gr.*, 3676.

Ἀγαθῆι τύχηι. | [Α]ὐρ. Μητρόδωρος | Κυζικηνὸς πένταθλ(ος), | νεικήσας ἀγῶνας τού(ς ‖ ὑπ)ογεγραμμένους · (Κύζ)ικον Ὀλύνπια ἀνδρῶ[ν πεν|τάθλ]ων, | [Πέρ]γαμον Ὀλύνπια πέντ|[αθλ]ον, Ὀλύνπια ἐν Πείσῃ [πέντα|θλον], Νεικομήδειαν πέ[ν‖ταθ]λον, Πέρινθον Πύθι[α δὶς κ|ατ]ὰ τὸ ἑξῆς ἀνδρῶν πεν[τ|άθ]λων, Χαλκηδόνα Πύ[θια | π]ένταθλον, Βυζάντι[ον] Σ[εβαστὰ | πέ]νταθλον, καὶ ταλαν[τιαίους ‖ καὶ ἡ]μιταλαντιαίους νει[κήσας... | τὸν] ἀνδριάνταν τῇ πατ[ρίδι].

162. Cyzici. — *C. I. Gr.*, 3675.

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Γάιος Γαίου ὁ καὶ Πίστος Κυμαῖ|ος καὶ Κυζικηνός, νεικήσας | ἀνδρῶν πανκράτιον Ἁδριά‖νεια Ὀλύμπια κοινὸν Ἀσίας | τῇ ἐνδεκάτῃ Ὀλυμπιάδι [1] καὶ Βαρβίλ|λῃα ἐν Ἐφέσῳ [2] ἀγενείων πάλην, | πανκράτιον ἡμέρᾳ μιᾷ.

1. Olympiade Cyzicena XI = anno 179 p. C. n., ut putat J. Marquardt, *Cyzicus*, p. 143; anno enim 135 incipere illam aeram verisimile est. — 2. A Barbillo astrologo fortasse instituta. Cf. *C. I. Gr.*, 2741, 2810, 3208, 3675, 5804, 5913, 5916; *add.* 2810 b.

---

163. Cyzici. — Kaibel, *Epigr. gr.*, n. 881.

Ἀγαθῆι τύχηι. |
Ποιητὴν ἔστησαν Ἀπαμέα Μάξιμον ἀστοὶ |
ἀράμενον δοιῶν στέμματ' ὀλυμπιάδων [1].

1. Olympia profecto Cyzicena in honorem Hadriani instituta. Cf. n. 162.

---

164. Cyzici. — Kaibel, *Epigr. gr.*, n. 880.

Ἡ βουλὴ τείμεσσεν ἀγασσαμένη τὸν ἀοιδὸν |
Νέστορα καὶ μολπῆς εἵνεκα καὶ βιότου [1] · |
εἰκόνα [δ]' ἐξετέλεσσεν καὶ εἵσατο πατρίδος ἄρχων [2] |
Κορνοῦτος θαλερῆς ἐν τ[ε]μένεσσ[ι] Κόρης, ‖
ὄφρα καὶ ὀψίγον[ο]ί περ ἐν ἄστει παῖδας ἔχοιεν |
σῆμα φιλοξενίας καὶ δέλεαρ σοφίης. |

1. Nestor Laryandensis Lycius, ut putat Kaibel, qui imperante Alexandro Severo vixit. Ejus supersunt fragmenta (*Anthol. Pal.*, IX, 129, 364, 537). — 2. Ἄρχων apud Cyzicenos eponymus fuit : *C. I. Gr.*, 3657, 3667.

---

165. Cyzici. — Mordtmann, *Athen. Mittheil.*, VI (1881), p. 130, n. 16.

Ἑόρτη ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ Ἀσκλη|πιάδης ὁ ὑὸς αὐτοῦ Δανάῳ δευ|τέρῳ πάλῳ Θρᾳκῶν μνείας | χάριν. ‖ [Ἐ]ννεάκις πυκτεύσας ᾤχετο εἰς | Ἀίδην.

166. Cyzici. — Mordtmann, *Athen. Mittheil.*, VI (1881), p. 124, n. 7.

Εὐπρεπὴς προ[δο]|κάτωρ.

---

167. Dardanellis. — Gurlitt, *Arch. epigr. Mittheil. aus Oesterr.*, I (1877), p. 7.

Sub effigie gladiatoris :

Πόπλαρις [1] τῷ ἰδίῳ πα|τρὶ Γαλάτῃ μνείας | χάριν.

1. Popularis.

---

168. Cyzici. — *C. I. L.*, III, 7062.

L. Baebius L. l. Moschus. |
Λεύκιος Βαίβιος Μόσχος.

---

169. Cyzici. — *C. I. L.*, III, 372.

..... et [L.] Corneli et M. Corneli [filiorum eius]. |
Ὑπό[μν]η]μα | Λευκίου Κορνελίου Σπορ[ίου υἱοῦ] | καὶ Λευκίου Κορνηλίου καὶ Μάρκου Κορνη[λίου] ‖ τῶν υἱῶν αὐτοῦ | καὶ Σέξτου Κορνηλίου Βάσσο[υ].

---

170. Cyzici. — Mordtmann, *Athen. Mittheil.*, X (1885), p. 210, n. 38.

Ὑπόμνημα | Λ. Ἰουλίου Ὀνη|σίμου ὁ κατε|σκεύασεν αὐ‖τῷ ὁ πατρώ|νης Τι. Ἰούλιος | Φρούγεις · | ἐξέστω δὲ τῷ ἀπε|λευθέρῳ μου τεθῆν‖αι ἐπιτυνχάνοντ[ι] | ἰς τὰ ὑπὸ τὴν σόρον · εἰ δέ τις ἐπιχειρήσει | τεθῆναι ἰς τὴν σόρον ἢ κεινῆσαι τὸ πῶμα, | ἀποδώσει τῷ φίσκῳ δηνάρια βφ′ [1] κὲ ὑπεύθυ|νος ἔστω τῷ τῆς τυνβωρυχίας ἐνκλήματι.

1. Cf. alias multas funerales fisco solvendas : Kaibel, *Epigr. gr.*, 339 (δηνάρια βφ′); *C. I. Gr.*, 3693 (δηνάρια α′).

---

171. Cyzici. — Smith et Rustafjaell, *Journ. of hellen. studies*, XXII (1902), p. 203, n. 8.

Ὑπόμνημα | Πλωτίας Ἐπιγόνης, ὁ κατεσκεύασεν αὐτῇ | ὁ πατρώνης Πλώτιος Βάσσος.

172. Aidindjik. — Lechat et Radet, *Bull. de corr. hellén.*, XII (1888), p. 63, n. 1.

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ | Θεοῦ Νέρουα υἱὸς | Νέρουας Τραιανὸς | Ἄριστος Σεβαστὸς ‖ [Γερμανικὸς] Δακικὸς Π[αρθικὸς, | ἀρχιε]ρεὺς μέγ[ιστος, δημαρ|χικῆς ἐ]ξουσίας τὸ [κ', αὐτο|κράτωρ τὸ] ια', ὕπατος [τὸ ς', | πατὴρ πατρ]ίδος [1], ἐπὶ ἀνθυ[πάτου ‖ Βιττ]ίου Πρόκλου [2].

1. Anno 115/116. — 2. Q. Fulvius Gillo Bittius Proculus, vitricus uxoris Plinii, proconsul Asiae. Cf. *Prosop. imp. rom.*, II, p. 93, n. 369.

---

173. Artacae. — *C. I. L.*, III, 373.

V[iuit]. C. Sepullius C. f. Vel. Rufus, Caccinia L. f. Prima uxor ann. XLVIII |. Ζ[ῶν]. Γ. Σεπούλλιος Γ. υ[ἱὸς] Ῥοῦφος, Καικινία [Λ.] θυγάτηρ Πρεῖμα ἔτ[ων] μθ'.

---

174. Artacae. — Lechat et Radet, *Bull. de corr. hellén.*, XVII (1893), p. 528, n. 22.

.... ιων καὶ τῇ γλυκυτα[τῇ]...|.... υῳ Φιλίῳ? Ἀμβροσίῳ τ....|.... τγρο....

---

175. Parii. — *C. I. Gr.*, 3650.

.... [κυ]νηγεσ[ι.... | ἀ]ρχιερέως | Αἰλίου Ἰουλιαν[οῦ] | καὶ ἀρχιερείας ‖ Ὀφιλλίας Ζωτικῆς [1], θυγατρὸς Ὀφιλλίου | Ζωτικοῦ.

1. Vir et uxor Parianorum sacerdotes maximi. In Asia eponymi saepe fuerunt suae quisque civitatis et ludos ediderunt municipales illi sacerdotes : Brandis apud Pauly-Wissowa, *Realencycl.*, Ἀρχιερεύς, col. 481-62.

---

176. Parii. — Lolling, *Athen. Mittheil.*, IX (1884), p. 61, n. 4.

Εἰμὶ μὲν ἐκ | Παρίου Ὄρτυξ | σοφὸς αὐτο|δίδακτος, ‖
[Γράτου τοῦ | μεγάλου, | ὃς πάντα | λόγοις ὑπο|τάσσει,
[τούς ‖ τε ποιητο|γράφους καὶ | τοὺς πάλαι | ὄντας ἀγῶ|νι.

177. Parii. — Lolling, *Athen. Mittheil.*, IX (1884), p. 62.

[Τι]βούρτις Μᾶρκος καὶ Τειβούρ[τ]ις Βασσίων Τειβουρτίῳ Λουκίῳ | [π]ατρὶ ἰδίῳ μνήμης χάριν.

---

178. Parii. — Legrand, *Bull. de corr. hellén.*, XVII (1893), p. 552, n. 50.

Φλάβιος Λιβανὸς ἑαυ|τῷ καὶ Ἀνικίῳ Τυχίῳ καὶ | γυναικὶ αὐτοῦ τὸ μνημεῖ|ον κατεσκεύασεν· εἰ δέ τις ἕ|τερον σῶμα ἢ ὄστεα βάλῃ, | δώσει τῇ Παριανῶν πόλι δηνάρια | αφ' | καὶ τῷ φίσκῳ αλ'.

Multae incertae fisco solvendae : Le Bas et Waddington, n. 1748; Lolling, *Athen. Mittheil.*, IX (1884), p. 64.

---

179. Lampsaci. — Dittenberger, *Sylloge*, n. 276.

a. [..ε..ια....., ἐν | τοῖς ψηφίσμασι τοῖς ὑπ]εράνω γεγραμμένο[ις. Τοῦ δὲ δή|μου ζητοῦντος] καὶ κατακαλουμένου μετὰ πάσης [φιλο]τιμίας τοὺς] ἐπιδώσοντας ἑαυτούς, καὶ ψηφισαμένου [ἵ|να τοῖς] πρεσβεύσασιν ὑπὲρ τῆς πόλεως πρός τε | [Μασσαλι]ήτας καὶ Ῥωμαίους τίμιόν τι ὑπάρξει παρὰ το[ῦ | δήμου κ]αὶ ἵνα, ὅταν ἐπανέλθωσιν οἱ πρεσ[β]ευταί, προβο[υ|λεύσει ἡ β]ουλὴ καθότι τιμ[ηθ]ήσονται, καὶ προβληθέντ[ων | τινῶν καὶ] οὐκ ὑπομενόντων, ἐνίων δὲ καὶ χειροτονηθέ[ντ|ων καὶ ἐξο]μοσαμένων διὰ τὸ μέγεθος τῆς κομιδῆς [καὶ | τῆς ὀχλήσεως], Ἡγησίας προβληθεὶς ἀντὶ τοῦ ἐξομόσ[ασ|θαι χειροτον]ηθεὶς καὶ ἀξιωθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου οὐδ[ὲν | φροντίσας τῶν] κατὰ τὴν ἐκδημίαν κινδύνων, ἀλλ[ὰ ἐν | ἐλάσσονι θέμε]νος τὰ καθ' αὑτὸν τοῦ τῆι πόλει συμφέ[ρον|τος ἐπεδέξατο] τὴν πρεσβείαν, καὶ ἐκδημήσας καὶ πα[ραγε|νόμενος εἰς τὴν] Ἑλλάδα, ἐντυχὼν μετὰ τῶν συμπρ[εσ|βευτῶν τῶι στ]ρατηγῶι τῶν Ῥωμαίων τῶι ἐπὶ τῶν να[υτι|κῶν Λευκίωι [1] ἀ]πελογίσατο αὐτ[ῶ]ι διὰ πλειόνων διότι σ[υγ]γενὴς [2] ὢν καὶ] φίλος ὁ δῆμος τοῦ Ῥωμαίων δήμου ἐξαπέσ[τει|λεν αὐτοὺς] πρὸς αὐτόν, καὶ διότι ἀξιοίη αὐτὸν καὶ παρα[καλ|οίη μετὰ τῶν σ]υμπρεσβευτῶν, ὄντων ἡμῶν συγγενῶν τῶ[ν Ῥω|μαίων, προνοεῖ]ν περὶ τῆς πόλεως ἡμῶν, ἵνα συντελῆτα[ι ἃ δο|κεῖ εἶναι] λυσιτελῆ τῶι δήμωι — ἐπιβάλλειν γὰρ αὐ[τοῖς | ἀεὶ προΐσ]τασθαι τῶν τῆι πόλει συμφερόντων διά τε [τὴν ὑ|πάρχουσαν ἡ]μῖν πρὸς αὐτοὺς συγγένειαν, ἣν καὶ ἀπο[δέξασ|θαι αὐτούς, κ]αὶ διὰ τὸ Μασσαλιήτας εἶναι ἡμῖν ἀδελ[φούς [3], | οἵ εἰσι φίλ]οι καὶ σύμμαχοι τοῦ δήμου τοῦ

Ῥωμαίων — κ[αὶ ὅ]ταν παρ' αὐτοῦ λ]άβωσιν ἀποκρίσεις τὰς ἁρμοζούσας τ.....| .... στείλασθαι δι' ὧν εὐθαρσέστερος ὁ δῆ[μος. ‖ ....]αῖς διασαφεῖ ἀποδεχόμενος τὴν οἰκε[ιότη|τα καὶ συγγέν]ειαν τὴν ὑπάρχουσαν ἡμῖν πρὸς Ῥωμ[αίους,| καὶ ὑπέσχε]το, ἐὰν πρός τινας φιλίαν ἢ ὅρκια ποῆται, [διότι | ἐν τούτοις π]εριλήψεται τὴμ πόλιν ἡμῶν καὶ διατηρ[ήσει | τὴν δημοκρα]τίαν καὶ τὴν αὐτονομίαν καὶ τὴν εἰρή[νην ‖ καθ' ἃ ἂν φαί]νηται εὐχρηστήσειν, καὶ διότι ἐάν τις [παρεν|οχλεῖν πειρᾶτ]αι οὐκ ἐπιτρέψει ἀλλὰ κωλύσει. Ἐντυ[χὼν δὲ μετὰ | τῶν συμπρε]σβευτῶν τῶι ἐπὶ τοῦ ναυτικοῦ ταμία[ι [4]...|. καὶ πείσα]ς αὐτὸν ἀεί τινος ἀγαθοῦ παραίτιον γίνε[σθαι, | λαβὼν δὲ π]αρ' αὐτοῦ ἐπιστολὴν πρὸς τὸν δῆμο[ν ‖ καὶ γνοὺς] συμφέρουσαν εἶναι κατεχώρισεν εἰς....... | .... διακομισθεὶς δὲ... ....

b. [....... καὶ ὑ]πὲρ ὧν εἶχεν τὰ ψηφίσματα, π[λεύσας τὸν | εἰς Μασσαλί]αν πλοῦν πολὺν καὶ ἐπικίνδυνον, ἐπ[ελθὼν ἐπὶ | τοὺς ἑξακο]σίους [5] παρεστήσατο αὐτοὺς καὶ ἔπρα[ξεν ὅπω|ς τύχοι πρεσβ]ευτῶν εἰς τὸ συμπρεσβεύσασθαι μεθ' [αὐτῶν..‖..... εἰ]ς Ῥώμην· κρίναντες δὲ χρήσιμον εἶναι ἀξιώ[σαντες ἔλα|βον παρὰ τῶν] ἑξακοσίων συμφέρουσαν ἐπιστολὴν ὑ[πὲρ ἡμῶν | πρὸς τὸν δῆμ]ον τῶν Τολοστοαγίων Γαλατῶν [6]. Διακομ[ισθεὶς δὲ εἰς | Ῥώμην μετὰ τ]ῶν συμπρεσβευτῶν καὶ τῶν συναποστ[αλέντων | ἐκ τῆς Μασσα]λίας, καὶ χρηματίσας τῆι συνκλήτωι μετ' [αὐτῶν, ἤ‖κουσε δηλωσάν]των τὴν εὔνοιαν καὶ τὴν αἵρεσιν ἣν ἔχ[οντες δια|τελοῦσι πρὸς αὐ]τοὺς καὶ ἀνανεωσαμένων τὴν ὑπάρχο[υσαν συμ|μαχίαν πρὸς] αὐτούς, ἀπολογισαμένων δὲ αὐτοῖς καὶ [περὶ ἡμῶν | διότι αὐτοῖς] εἶναι ἀδελφοῖς τῶι δήμωι ἡμῶν συμβαίνε[ι καὶ τὴν | εὔνοιαν ἀκόλ]ουθον ἔχειν τῆι συγγενεία[ι· ἐ]νεφάνισε δὲ αὐ[τοῖς καὶ ‖ περὶ τῶν Γαλα]τῶν, καὶ ὧν προσδεόμεν[ο]ς ὁ δῆμος ὑπάρξαι [αὐτῶι ἐξ]απέστειλε τὴ]μ πρεσβείαν, καὶ παρεκάλει αὐτοὺς μετὰ τ[ῶν συμ|πρεσβευτῶν] περὶ τῆς τῶν ἄλλων φίλων καὶ οἰκείων [ἀσφαλεί|ας προνοεῖν κ]αὶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἡμῶν φροντί[ζ]ειν δ[ιὰ τὴν συγ|γένειαν καὶ τ]ὰ ὑπάρχοντα ἡμῖν πρὸς αὐτοὺς φιλά[νθρωπα ‖ καὶ τὴν γεγενη]μένην ἡμῖν σύστασιν διὰ Μασσα[λιητῶν ἀξι|ῶν ἐπιστολὴν λ]αβεῖν συμφέρουσαν τῶι δήμωι· καὶ ἐγ[λιπαρησάν|των τῶν πρεσβ]ευτῶν ὅπως συμπεριληφθῶμεν [ἐν ταῖς | συνθήκαις] ταῖς γενομέναις Ῥωμαίοις πρὸς τὸμ [βασιλέα [7], αὐ|τὴ μὲν συμπερι]έλαβεν ἡμᾶς [ἐ]ν ταῖς συνθήκαις π[ρὸς τὸμ βα‖σιλέα, καθό]τι καὶ α[ὐτοὶ γρ]άφουσι, περὶ δὲ τῶν [ἄλλων πάν|των ἀνήγαγ]εν αὐτο[ὺ]ς ἡ σύγκλητος πρὸς τὸ[ν τῶν Ῥωμαί|ων στρατηγ]ὸν ὕπατον [8] Τίτον καὶ τοὺς δέκα [9] τοὺς ἐ[πὶ τῶν τῆς | Ἑλλάδος πραγ]μάτω]ν· καὶ παρ[α]γενόμενος εἰς Κόρινθον με[τὰ....|... καὶ Ἀπο]λλοδώρου [10]

ἐνέτυχεν τῶι στρατηγῶι [καὶ τοῖς ‖ δέκα, καὶ δια]λεγεὶς αὐτοῖς ὑπὲρ τοῦ δήμου καὶ πα[ρακαλέσ|ας μετὰ πάσης] φιλοτιμίας ἵνα πρόνοιαν ποιῶνται [ὑπὲρ ἡμῶν | καὶ συμβάλλω]νται εἰς τὸ διασώιζεσθαι τὴμ πόλιν [ἡμῶν | αὐτ|ονομουμένην] καὶ δημοκρατουμένην · περὶ ὧν [κ]αὶ.....|.......ν καὶ ἐπιστολὰς πρὸς τοὺς βασιλεῖ|ς [11] ....‖.........σ]ύσας αὐτῶι εἶναι διαπέστειλεν [..........|..... ὁ δῆμ]ος, καθότι προεψηφίσ[ατο.........]

In duobus tabulis (*a*, *b*) titulus exaratus est.

« Plebiscitum Lampsacenorum est de honoribus Hegesiae, qui cum duobus aliis civibus legationes ad Massilienses, Romam ad senatum, Corinthum ad T. Quinctium Flaminium proconsulem susceperat, anno 196 ante C. n. » (Dittenberger).

1. L. Quinctius Flamininus, Titi frater, quem, cum praetor urbanus fuisset anno 199 ante C. n. (Liv. XXXII, 1, 2), ut propraetorem (στρατηγός) senatus classi deinde praefecit. — 2. Συγγένης. Lampsaceni enim participes erant foederis Iliaci et sacrorum Minervae Iliadis. Cf. Dittenberger, *Sylloge*, n. 169, v. 59. — 3. Ἀδελφούς. Utrique coloni erant Phocaeensium. — 4. Quaestor praetoris, qui classi imperabat. Cf. Mommsen, *Droit public*, IV, p. 265, not. 2. « Legati, cum Massiliam navigarent, in portu aliquo Italiae quaestorem convenisse videntur. » (Dittenberger). Inter tabulas *a* et *b* pauca tantum verba interciderunt. — 5. Ἑξακοσίους. Sexcenti viri, perpetui magistratus, nomine τιμοῦχοι, qui rempublicam Massiliensium administrabant; Strab., IV, 1, 5, p. 179. — 6. Τολοστοάγιοι. Nomen etiam in Pergamenis titulis populo Galatarum inditum, qui saepius vocatur Τολιστοβώγιοι. — 7. Βασιλέα. Philippus Macedo. — 8. Στρατηγὸν ὕπατον appellatos fuisse antiquitus summos reipublicae magistratus docuerunt Mommsen, *Ephem. epigr.*, I (1872), p. 223-226 et Foucart, *Rev. de phil.*, XXIII (1899), p. 254. Sic vocatur ipse T. Quinctius Flaminius in titulo Peloponnesiaco apud Dittenberger, *Syllog.*, n. 275. Is cos. fuerat anno 198 ante C. n.; more Graecorum ὕπατος etiam dicitur anno 196, quamvis esset pro consule. — 9. Τοὺς δέκα. Decem legati, quos solebat senatus romanus mittere ut proconsuli adessent et cum eo statuerent de pace ordinanda. Mommsen, *Droit public*, IV, p. 413. — 10. Ἀπολλοδώρου. Hegesiae comes in legatione cum tertio alio, cujus nomen periit. — 11. Βασιλεῖς. Eumenes II rex Pergami, et Prusias I Bithyniae.

---

180. Lampsaci. — *C. I. Gr.*, 3642.

Ἰουλίαν Σεβαστὴν [1] | Ἑστίαν, νέαν Δήμη|τρα, ἡ γερουσία, τὸ δὲ | εἰς τὸ ἄγαλμα καὶ τὴν βά‖σιν καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐ|τοῦ δαπάνημα ποιησαμέ|νου ἐκ τῶν ἰδίων ὑπὲρ τῆς | εἰς τοὺς στεφάνους εὐ|σεβείας τοῦ ἱερέως τῶν ‖ Σεβαστῶν καὶ στεφανηφόρου | τοῦ σύμπαντος αὐτῶν οἴ|κου [2] καὶ ταμίου τοῦ δήμου [3] τὸ δεύτερον | Διονυσίου | τοῦ Ἀπολλωνοτείμου.

1. Liviam, uxorem Divi Augusti (anno 14 p. C. n.), defunctam anno 29, Asiatici sub

nomine Cereris vivam etiam coluerunt; Chapot, *La province rom. d'Asie*, p. 428. — 2. Coronam gerebat sacerdos Augusti municipalis haud secus atque ὁ στεφανηφόρος, qui in multis Asiae civitatibus eponymus fuit : Liebenam, *Städteverw.*, p. 347 et 556. — 3. Quaestor populi dicitur : nam fuerunt etiam quaestores sacrarum pecuniarum. Liebenam, *ibid.*, p. 293 et 564.

---

181. Lampsaci. — *Bull. de corr. hellén.*, XVII (1893), p. 553.

.....[ἐκ τῶν] | ἰδίων ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ | πρὸς πολλοῖς ἐπιτεύγμασιν | κατορθώσαντα τὸ ἥμισυ τοῦ ‖ ἐπικεφαλίου τῆς πόλεως | κουφισθῆναι [1], | ἀναθείσης τὸν ἀνδριάντα τῆς | Περικλειδῶν φυλῆς τοῦ ἑαυτῆς | φυλάρχου.

1. Ut tributum capitis dimidio minueretur Lampsacenis vir ille diligentia et gratia sua obtinuerat. De eo tributo vide Marquardt, *Organisation financière*, p. 249.

---

182. Lampsaci. — *C. I. Gr.*, 3643.

Ἡ γερουσία | Κῦρον Ἀπολλωνίου ἀργία|τρον ἄριστον, πολείτην ἐπί|σημον, πρὸς πολλοῖς εὐεργε‖τήμασιν εἰς αὐτὴν ἀλείψαντα | λαμπρῶς καὶ πολυδαπάνως καὶ | ἀσυνκρίτως καὶ ἀποχαρισάμε|νον χειλίας Ἀττικὰς [1] τῇ γερουσίᾳ.

1. Atticis drachmis uti pro denariis Asiatici etiam sub Caesaribus perrexerunt. Cf. t. III, n. 1047, et Chapot, *op. cit.*, p. 341, adn. 2.

---

183. Lampsaci. — Le Bas et Waddington, 1744.

..... κατεσκεύασε τὸ μνημεῖο]ν ἑαυτῇ καὶ τῇ θυγατρὶ Εἰρή[νῃ....|... δώσε]ι τῷ [τ]α[μείῳ πρόστι]μ[ο]ν δηνάρια β'.

---

184. Bigha. — Hasluck, *Journ. of hellen. studies*, XXV (1905), p. 62, n. 27.

Σέδις Θεοφίλο[υ] | κατεσκεύασεν τὸ[ν] | βωμὸν Σεδίᾳ Θεο|φίλᾳ θυγατρὶ ἰδίᾳ ‖ [μν]ήμης χάριν · εἰ δέ τι[ς | με]τακεινήσῃ, δώ[σ]ει τῷ ταμείῳ δηνάρια β'.

---

185. Tchaouch-Keuï. — *C. I. L.*, III, 13668.

C. Urbanius Cas|pius C. Urbani|o Marcello | idio patri mne‖mes charin.

186. Zeleae. — Lechat et Radet, *Bull. de corr. hellén.*, XVII (1893), p. 530.

..........Μυρίνου πραγματω..... | Καβάσσης ἐπιδεδ..... | Ἰταλίαν Ῥώμην ις', Γε[ρμανίαν] β', | ἐπὶ τὴν ὄχθην δ', Δαλμα[τία]ν Ἰστρίαν ‖ Λιβυρνίαν β', Ἀλεξάνδρειαν τὴν κα[τ]' Αἴ|γυπτον β', καὶ τὰ τούτων ἀνάμεσον | φορικὰ χρήματα [1] πράξας ἔτη λε', αὑτῷ | ἐποίησεν ζῶν ζῶντι |.

1. Vectigalia. Videtur ille pecunias publicas curavisse.

---

187. Hodja-Bunar. — Hasluck, *Journ. of hellen. studies*, XXIV (1904), p. 28, n. 28.

....[ἐπὶ Δρού]σου Καίσαρος ἱπ[πάρ|χ]ου [1] ἐπηγγείλατ[ο | Δι]ὶ καὶ το[ῖς κωμήταις].

1. Cyzici, ut videtur. De municipalibus honoribus quos gesserunt Caesares cf. n. 10. Drusum Julium Caesarem puta esse Tiberii imperatoris filium, *Prosop. imp. rom.*, II, p. 176, n. 144, potius quam Germanici (*ibid.*, n. 145). Illum enim memorant tituli Asiatici, inter quos unus Pergamenus et Iliensis alter (cf. infra, n. 219).

---

188. Poemaneni. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 438 [1].

Οἱ ἐν τῆι Ἀσίαι δῆμοι κα[ὶ τ]ὰ ἔθν[η] | καὶ οἱ κατ' ἄνδρα κεκριμένοι ἐν τῆι πρὸς | Ῥωμαίους φιλίαι [2] καὶ τῶν ἄλλων οἱ εἰρημένοι [3] μετέχειν τῶν Σωτηρίων καὶ | Μουκιείων [4] ἐτίμησαν ‖ Ἡρόστρατον Δορκαλίωνος [5], ἄνδρα ἀγαθὸν γε|νόμενον καὶ διενένκαντα πίστει καὶ ἀρετῆ | καὶ δ[ικ]αιοσύνῃ καὶ εὐσεβείαι καὶ περὶ το(ῦ) κ)οιν[οῦ] | συνφέροντος τὴν πλείστ[η]ν εἰσενηνεγμέ|νον σπουδὴν καὶ πολλὰ καὶ μεγάλα περιπο[ι]‖ήσαντα τοῖς κοινοῖς τοῦ συνεδρίου πράγμα|σιν τῶν πρὸς δόξαν καὶ μνήμην αἰώνιο[ν] | ἀνηκόντων, ἀρετῆ[ς ἕνεκεν] καὶ εὐνοίας | τῆς ε(ἰς) ἑαυτού[ς].

1. Cf. infra similem titulum Pergami inventum. — 2. « *Qui in amicorum formulam relati sunt* », ut legitur in S. C. de Asclepiade (*C. I. L.*, I, 203, 7). — 3. « Praeter eos qui in Asia incolebant, nonnulli alii Graeci, sive populi sive singuli homines, sua sponte ferias una cum illis habebant ». Dittenberger. — 4. Q. Mucius P. f. Scaevola, cos. anno 95 ante C. n., Asiam praetor administraverat anno 98 (Dittenberger ad. n. suum 437, 3), cujus in honorem instituta sunt Soteria et Muciea ab Asianis, quod salutem suam ei deberent; de quibus ludis cf. Foucart, *Rev. de phil.*, XXV (1901), p. 85 et seq. — 5. Si ad Herostratum amicum Bruti (Plut., *Brut.*, 24) haec referrentur, sequeretur titulum scriptum esse anno 42 ante C. n. Sed, cum Muciea etiam tum celebrata esse non constet, eum antiquiorem bello Mithridatico (a. 88) tutius judicaveris.

189. Poemaneni. — Wiegand, *Athen. Mittheil.*, XXIX (1904), p. 299, XXX, 1905, p. 328. Cf. Hasluck, *Journ. of hellen. studies,* XXIV (1904), p. 27 sub n. 25.

..........ος φιλοσό[φου] | θυγατέρα [διὰ τὴν | εἰς τὴ]ν πατρίδα εὔ[νοιαν | καὶ φιλ]οτειμίαν, ἐπ[ιδούσης εἰς τὴ]ν τοῦ ἀνδριά[ντος ἀνάσ‖τασιν τ]ῆς μητρὸς αὐ[τῆς δηνάρια διακ]όσια, ἐπιμεληθ[έντος δὲ | τῆς ἀν]αστάσεως το[ῦ ἀνδριάντος].........

---

190. Abydi. — Le Bas et Waddington, n. 1743 n.

Ὁ δῆμος ὁ | Δαρδανέων, | ὁ δῆμος ὁ Ἀβιδηνῶν, | οἱ σκηνεῖ‖τα(ι) καὶ ἐργασταὶ[1] | οἱ] Ῥωμαῖοι οἱ | ἐν Εἰ[λ]ίῳ.

1. Mercatores circumforanei qui sub tentoriis per dies festos negotiabantur. Cf. n. 144. Hi videntur Ilii solemnibus Minervae Iliadis interfuisse (*C. I. Gr.*, 1625, 53 et Boeckh ad h. l.).

---

191. Ilii. — *C. I. Gr.*, 3606.

Ἰλιεῖς τὸ[ν] | πάτριον θε[ὸν] | Αἰνείαν.

Similes titulos sub statuis Priami, Hectoris et Ajacis ab Iliensibus positos vide apud Kaibel, *Epigr. gr.*, 1080, 1081, 1294; Kubitschek, *Jahreshefte des Oesterr. arch. Inst.*, I, p. 184. Aeneae imago etiam in nummis Iliensium saepe efficta est aetate imperatoria; Dörpfeld et de Fritze, *Troja und Ilion,* p. 483 et 518.

---

192. Ilii. — Brückner apud Dörpfeld, *Troja und Ilion,* p. 448, n. IV.

.... [ἑτοίμως ἔχομεν]..... |τε πρὸς τὸ σ[υ]γκατασκ[ευάσασθαι ἅπαν]|τα τὰ πρὸς ἐπιμέλειαν κ[αὶ καταλογὴν ἀνή]|κοντα · πειρασόμεθα γὰ[ρ οὐ μόνον τὰ δι]‖ὰ προγόνων προυπηργμ]ένα εἰς τὸν δῆ]|μον συντηρεῖν, ἀλλὰ κ[αί, ἵνα τῶν πρὸς] | δόξαν καὶ τιμὴν ἀνηκ[όντων ἐν μηδενὶ] | ὑστερῆτε, ποιεῖσθαι τ[ὴν μεγίστην πρόνοι]αν] καὶ κοινῆι καὶ ἰδίαι ἑκ[άστου?]... ‖ ...ροῦμεν δὲ καὶ τα........

Fragmentum epistulae ad Ilienses missae ab senatus romani legatis, ut videtur, qui post bellum Syriacum res Asiae composuerunt inter annos 193 et 188 ante C. n. Cf. Dittenberger, *Sylloge,* nn. 279 et 287.

193. Ilii. — Dörpfeld, *Troja* (1893), p. 136. Cf. Wilhelm apud Dörpfeld, *Troja und Ilion*, p. 463, n. 6.

.....[καὶ τῶν ἄλλων] ὧ[ν καθήκει γί]ν[εσ]|θαι κατὰ τὸν νόμον ἑλόμεναι αἱ πό|λεις ἐξαποστειλάτωσαν οὓς ἂν αὐ|ταῖς φαίνηται. Εἰ δέ τινες ἐγγρα‖φαὶ γεγένη[ντ]αι ἢ ὀφειλήματα κατὰ | τῶν πόλεων καὶ τῶν ἀγωνοθετῶ[ν] | καὶ τῶν ἀρξάντων ἢ διαχειρι|σάντων τι τῶγ κοινῶν τῶν τὴ[ν] | ἐπίσχεσιν πεποιημένων, ἤρθ[αι ‖ τ]αῦτα καὶ ἄκυρα εἶναι. Τῶν δὲ | ἀγωνοθετῶν οἱ μὴ καταβεβλη|[κότε]ς τὰ χρήματα ἀποδότωσαν | ἃ ἐλάβοσαν ἐν τῷ καθήκοντι χρόνῳ. Ἀποστειλάτωσαν δὲ α[ἱ] | πόλεις τὰ εἰθισμένα διάφορα ἑν[ὸς] ‖ ἐνιαυτοῦ, τῶν δὲ ἄλλων διαφόρω[ν | ἐ]κ τῶν προτέρων ἐτῶν τῶν εἰθισ|[μένω]ν κατ' ἐνιαυτὸν καταφέρεσ|[θα]ι, ὧν τὴν ἐποχὴν ἐποιήσαντ[ο]...........

Decretum a communi concilio, foederatas civitates Troadis administrante (cf. nn. 197, 200, 201), factum primo, ut putant editores, ante C. n. saeculo. Cum pecuniae a singulis civitatibus debitae ad celebranda maxime sacra Minervae Iliadis pluribus abhinc annis non solutae essent, placuit, ut finiretur illa intermissio (ἐπίσχεσις, ἐποχή), summas antea creditas debitoribus condonare (v. 4, 10), ea tamen condicione ut agonothetae, quas in manibus haberent, eas legitimo tempore deponerent (v. 10-14) et civitas quaeque mittendum curaret vertentis anni tributum (v. 14-16).

---

194. Ilii. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 44; Dessau, *Inscr. lat. sel.*, n. 8770.

Ὁ δῆμος | Λεύκιον Ἰούλιον | Λευκίου υἱὸν Καίσαρα [1], | τιμητὴν γενόμενον ‖ καὶ ἀποκαταστή|σαντα [2] τὴν ἱερὰν | χώραν τῆι Ἀθηνᾶι | τῆι Ἰλιάδι καὶ ἐξελόμενον | αὐτὴν ἐκ τῆς δημοσιωνίας [3].

1. L. Julius L. f. Sex. n. Caesar, cos. anno 90 ante C. n., occisus 87. Drumann, *Gesch. Roms*, III, p. 119, n. 20. De illius censura (anno 89) vide Plin., *Hist. nat.*, XIV, 95. Cf. n. 195. — 2. ἀποκαταστήσαντα. « Terra sacra aliquando erepta erat Minervae Iliadi; quam Caesar, memor antiquae conexionis, quae Romanis cum Ilio intercedebat, restituit ». Dittenberger, qui similia exempla contulit. — 3. δημοσιωνίας. Agros, eo ipso quod ad deam redibant, oportebat esse immunes. Cf. Strab., XIV, 1, 26; Dittenberger, *Sylloge*, n. 334.

---

195. Ilii. — *C. I. Gr.*, add., n. 3608 b.

[Ἡ βο]υλὴ καὶ ὁ δῆμος | [Ἰου]λίαν θυγατέρα | [Λε]υκίου Ἰουλίου Καί-

σαρος [1] | [διὰ] τὰς εὐεργεσίας τὰς ἐ[κ ‖ τ]οῦ πατρὸς αὐτῆς εἰς τὸν | [δ]ῆμον γενομένας.

1. Cf. n. 194.

---

196. Ilii. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 443.

Ἐπεὶ τοῦ ἀνθυπάτου Γαίου Κλαυδίου Ποπλίου υἱοῦ Νέρωνος [1] ἐπιτάξαντος | τοῖς Ποιμανηνῶν [2] ἄγουσιν ἐξαποστεῖλαι πρὸς ἡμᾶς εἰς παραφυλακὴν | τῆς πόλεως στρατιώτας καὶ ἐπ' αὐτῶν ἡγεμόνα, Ποιμανηνοί | ὄντες ἡμῶν φίλοι καὶ εὐνόως διακείμενοι πρὸς τὸν δῆμον ἡμῶν ‖ ἐξαπέστειλαν τούς τε στρατιώτας καὶ ἐπ' αὐτῶν ἡγεμόνα Νίκ[αν]|δρον Μηνοφίλου, ὃς παραγενόμενος εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν [τήν] | τε ἐνδημίαν ποιεῖται καλὴν καὶ εὐσχήμονα καὶ ἀξία[ν τοῦ τε ἡμετέ]|ρου δήμου καὶ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, τήν τε τῶν [ὑποτεταγμένων] | ἑαυτῶι νεανίσκων ἐνδημίαν εὔτ[ακτ]ον π[αρέχεται καὶ ἄμεμπ]‖τον, καθάπερ ἐπιβάλλει ἀνδρ[ὶ καλῶι καὶ ἀγαθῶι, καὶ τὴν ἐγκε]|χειρισμένην ἑαυτῶι πί[στιν κάλλιστα καὶ ὁσιώτατα διατηρεῖ] | τὴν ὑπὲρ τῆς φυλακ[ῆς τῆς τε πόλεως καὶ τῆς χώρας, καὶ πλείστην | εἰσφέρεται σπουδ[ὴν καὶ προθυμίαν ὑπὲρ αὐτῆς, οὐδένα κίνδυνον] | ἐκκλίνων οὐδὲ [.............. τὸν δῆ]‖μον κατα...........

1. C. Claudius P. f. Nero, procos. Asiae anno 80-79 ante C. n. Cic. *in Verr.*, I, 19, 50; 29, 72. Cf. Waddington, *Fastes des prov. asiat. de l'emp. rom.*, n. 15. — 2. Poemanenum civitas Mysiae. Cf. nn. 188, 189.

---

197. Ilii. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr.*, n. 444.

Σύμφωνον καὶ ὁμόλογον ταῖς πόλεσιν ὑπὲρ τῆς πανηγύρεως [1]. |

Ἐπὶ ἀγωνοθετῶν τῶν περὶ Δημήτριον Ἱπποδάμαντος Ἰλιέα, ἔτους ἑνά|του [2], μηνὸς Σελευκείου [3] ὡς Ἰλιεῖς ἄγουσιν, ἐνδημήσαντος τοῦ ταμίου Λευκίου | [Ἰ]ουλίου Λευκίου υἱοῦ Καίσαρος, τάδε ἐποιήσαντο ἐν ἑαυτοῖς ὁμόλογα καὶ σύμ‖[φ]ωνα παραγενόμενοι εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς καὶ ἐπὶ τὸν ταμίαν Λεύκιον Ἰούλιον | Λευκίου υἱὸν Καίσαρα [4] ἐξ Ἰλίου [5] μὲν Δημήτριος Ἱπποδάμαντος, Θεοκύδης Ἑρμίου, | Ποσειδώνιος Ἀπελλείους · ἐγ Δαρδάνου δὲ Δίφιλος Ἀριζήλου, Ἀπολλοφάνης Διφίλου, | Ἡρακλείδης Ἡρώδου · ἐξ Σκήψεως δὲ Κλέανδρος Πυθοδώρου, Κόνων Βακχίου · | ἐξ Ἄσσου δὲ Ἀνόδικος Ἀριστολόχου νεώτερος, Λάδικος Ἀνοδίκου, Βόμβος Λυσι‖θέμιδος · ἐξ Ἀλεξανδρείας δὲ Φιλίτας Σίμωνος, Ζωίλος

Λεοντίσκου, Καλλισ[θέ]|νης Κλεόμμιδος · ἐξ Ἀβύδου δὲ Ἀπολλωνικέτης Ἀναξαγόγου, Θέσπις Λαερτ[ι]|άδου, Ἑκαταῖος Καλλιππίδου · ἐκγ Λαμψάκου δὲ Πυθογένης Φιλίσκου, Κλεότ[ι]|μος Ἀργεδήμου · τῶν χρημάτων ὧν ὀφείλουσιν αἱ πόλεις τῆι θεῶι [6] φέρειν | τόκους [7] ἑξηκοστοὺς ἐφ' ἔτη δέκα, ἐπεὶ πάντες εὐδόκησαν διὰ τὰς τῶν πόλεων || θλίψεις, τῶν δὲ προγεγενημένων ἐτῶν παρεῖσθαι τὰς πόλεις πάσας τῶν τό|κων καὶ μὴ εἶναι πρακτὰς κατὰ μηδένα τρόπον, διελθόντος δὲ τοῦ προγε|[γρ]αμμένου χρόνου εἶναι τοὺς πεντεκαιδεκάτους τόκους καθώ]ς ὁ νόμος | περ]ιέχει. Ἐὰν δέ τινες τῶν πόλεων ἀθε[τῶσι τὸ σύμφωνον τόδε ἢ μὴ | ἀποπέμ]πωσιν τοὺς ἄρχοντας ἢ τὰς θυ[σίας εἰς τὴν πανήγυριν, ...]

1. « Panegyris Panathenaeorum, quae agebantur Ilii in celeberrimo Minervae Iliadis delubro a concilio populorum vicinorum » Dittenberger. — 2. Anno 9 aerae Sullanae = 77 ante C. n. — 3. Iliensium mensis in honorem Seleuci I Nicatoris (386-280 ante C. n.) institutus. — 4. L. Julius L. f. Caesar, cos. anno 64 ante C. n. — 5. Septem tantum civitates hujus concilii participes recensentur, nempe Ilium, Dardanum, Scepsis, Assus, Alexandria Troas, Abydus, Lampsacus. Desunt autem Gargara et Parium, quas civitates constat fuisse aliquando in numero novem populorum sub numine Minervae Iliadis inter se foederatorum (Dittenberger, *Sylloge*, n. 169 et 503; Brückner, *Troja und Ilion*, p. 472, n. 77); unde conjicitur numerum eorum non unum et eumdem semper mansisse. — 6. Veri simillimum videtur « civitates pecunias ex aerario Minervae Iliadis mutuas sumpsisse, cum belli Mithridatici tempore ac magis etiam ingentibus pensionibus, quas Sulla post pacem ab Asianis exigebat, in summam pecuniae inopiam redactae essent » Dittenberger. — 7. Nota de usuris debitarum pecuniarum hic sermonem esse, nusquam autem de capite, videlicet quod civitates, quo tempore illud redditurae essent ne praevidere quidem possent. Aliter vero rem interpretati sunt Mommsen et Brückner, *Troja und Ilion*, p. 453, n. XIV.

---

198. Ilii. — Brückner apud Dörpfeld, *Troja und Ilion*, p. 470, n. 58.

Ὁ δῆμος | Γναῖον Πομπήιον Γναίου υἱὸν | τὸ τρίτον αὐτοκράτορα [1].

1. Inter annum 66 ante C. n., quo Pompeius lege Manilia tertium imperator adversus Mithridatem Tigranemque missus est, et annum 62, quo victor ex Asia Romam reversus est. Cf. Haubold, *De rebus Iliensium*, p. 41.

---

199. Ilii. — Brückner apud Dörpfeld, *Troja und Ilion*, p. 457, n. XVI; p. 458, n. XVII.

a. b.. Ἰλιάδι... | ... ἐν τῶι ἱερῶι... | ... οὓς ἔγραψα ... | ... τὴν πόλιν ὑμῶν εἶναι ἐλευθέραν ...||. καὶ ἀλειτούργητον ..|.. α πάντα καὶ..|.. ἐν νόμοις ἱεροῖς [1].
.... συγγενεῖς .. |... δόξαν..... |

c..... [Ἀθηνᾶς.. |.. ου.. |
d..... υμ.. | .. τρ.....
e..... ο ἱερῷ.....|... τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Ἰλιάδος..|. νόμους...

Collato Strab. XIII, p. 595, opinatur editor hanc esse epistulam C. Julii Caesaris, qua Iliensium civitatem liberam esse jubebat et immunem. Imo fama fuit Julium Caesarem Ilium transferre imperium voluisse (Suet., *Caes.*, 79). Haubold, *De rebus Iliensium*, p. 44.

1. Cf. *Inschriften von Pergamon*, n. 246 : τὸ δὲ ψήφισμα τόδε [κ]ύριον εἶναι [εἰς ἅπαντα] τὸν χρόνον καὶ κατ[α]τε[θῆν]αι αὐτὸ ἐν νόμο[ις ἱ]ε[ροῖς].

---

200. Ilii. — Le Bas et Waddington, n. 1743 f; Hirschfeld, *Notizbuch*, II, 366.

[Ἰλιεῖς] καὶ αἱ [πόλεις αἱ κοινω|νοῦσαι τ]ῆς θυσ[ίας καὶ τοῦ] ἀ|[γῶ]νος καὶ τῆς πανηγύρεως | Αὐτοκράτορα Καίσαρα Θεοῦ υἱ||ὸν Σεβαστὸν τὸν συγγενῆ [1] | καὶ πάτρωνα καὶ σωτῆρα τῶ[ν π]ο|λιτῶν καὶ εὐε[ργέ]την πάν|των.

1. Augustus, ab Aenea Trojano ortus, ideo conjunctus Iliensibus ferebatur, quorum in nummis κτίστης etiam nuncupatur, fortasse quia civitatem auxerat atque exornaverat; Haubold, *De rebus Iliensium*, pp. 44, 45.

---

201. Ilii. — *C. I. Gr.*, 3604.

Ἰλιεῖς καὶ αἱ πόλεις αἱ κοινωνοῦσαι τῆς [θυ]|σίας καὶ τοῦ ἀγῶνος καὶ τῆς πανηγύρε[ως] | Αὐτοκράτορα Καίσαρα Θεοῦ υἱὸν Θεὸν Σε[βα]|στὸν ἀνυπερβλήτοις πράξεσιν κεχ[ρη]μένον καὶ εὐεργεσίαις ταῖς εἰς ἅπ[αν]|τας ἀνθρώπους. || Ἵππαρχος [1] Ἡγησιδήμου Ἰλιεὺς σύνεδ[ρος [2] τοῦ|τ]ον τὸν ἀνδριάντα ἀνέθηκεν ἐκ τῶν ἰδί[ων] | διὰ τὴν πρὸς τὸν Σεβαστὸν καὶ εὐεργέ[την] | καὶ σωτῆρα ἑαυτοῦ εὐσέβηαν.

1. Nomen viri proprium. Cf. Dittenberger, *Sylloge* in indice I, s. v. — 2. Civitates foederatae, quibus Minervae Iliadis sacra curae erant, synedros quaeque duos tresve (cf. n. 197) eligebant communis concilii participes.

---

202. Ilii. — Dörpfeld, *Troja und Ilion*, p. 224.

Αὐτοκράτ[ωρ Καῖσαρ Θεοῦ Ἰουλίου] | υἱὸς Σεβα[στὸς τῇ Ἀθηνᾷ Ἰλιάδι].

Supra hunc titulum, in fronte templi Minervae incisum, alter titulus omnino similis

litteris aeneis fixus erat. Magnum templum Minervae a Lysimacho aedificatum circa annum 300 ante C. n., a Fimbria autem duobus post saeculis dirutum, Augustus, ut videtur, instaurandum curaverat, ubi civitates illius regionis foederatae sacra Minervae Iliadis rite celebrarent. Cf. nn. 197, 200, 201.

203. Ilii. — Wilhelm, *Klio*, V (1906), p. 300.

Αὐτοκράτορα Καίσα[ρα Θεοῦ] υἱὸν | Σεβαστὸν ἀρχιερέα κ[α]ὶ δ[ημαρ]χι-κῆ[ς] | ἐξουσίας τὸ δωδέκ[ατον] [1] Μελανιππίδης Εὐθυδίκου [τὸν ἑαυτοῦ] || ξένον [2] καὶ εὐεργέτη[ν].

1. Anno 12/11 ante C. n. — 2. Augustum hospitio exceperat anno 20 ante C. n., in Asia iter facientem (Dio, LIV, 7). Quomodo Ilienses Augusto usi sint vide apud Haubold, *De rebus Iliensium*, p. 44, 47.

204. Ilii. — Dittenberger, *Sylloge*, n. 352.

Μᾶρκον Ἀγρίππαν τὸν συγγενέα [1] καὶ πάτρωνα τῆς πόλεως καὶ | εὐεργέτην ἐπὶ τῇ πρὸς τὴν θεὸν [2] εὐσεβείᾳ καὶ ἐπὶ τῇ πρὸς τὸν δῆμον | εὐνοίᾳ [3].

1. M. Agrippa, Syriae provinciae per decennium praeses, annis 23-13 ante C. n., Asiam quoque administravit proconsulari imperio (Jos., *Ant. Iud.*, XV, 350; XVI, 86) annis, ut videtur, 18-13. Waddington, *Fastes des prov. asiat.*, p. 88, n. 54. Nota eum, utpote Augusti generum, dici etiam Iliensium συγγενέα. — 2. Minervam Iliada. — 3. Anno 16 Agrippa Iliensibus, quod uxori periculum in itinere adeunti non subvenissent, multam inflixerat; quam deinde placatus illis condonavit. Cf. Haubold, *De rebus Iliensium*, pp. 45, 46.

205. Ilii. — Schliemann, *Trojanische Alterthümer* (1874), p. 192.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | Γάιον Καίσαρα [1] τὸν υἱὸν τοῦ Σεβασ|τοῦ τὸν συγγενῆ [2] καὶ πατρῶνα καὶ εὐ|εργέτην τῆς πόλεως.

1. C. Caesar proconsul Asiae fuit anno 1 ante C. n. Eum Ilii tum temporis versatum esse non sine probabilitate conjecit Haubold, *De rebus Iliensium*, p. 48. — 2. Cf. n. 204, not. 1.

206. Ilii. — Le Bas et Waddington, 1039.

Ἀντονίαν τὴν | ἀδελφιδῆν τὴν Θεοῦ | Σεβαστοῦ [1], γυναῖκα δὲ γε|νομένην

Δρούσου Κλαυ‖δίου τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Αὐτο|κράτορος Τιβερίου, Σεβασ|τοῦ υἱο[ῦ], Σεβαστοῦ, μητέρα | δὲ Γερμανικοῦ Καίσαρος | καὶ Τιβερίου Κλαυ‖δίου Γερμανικοῦ | καὶ Λειβίας θεᾶς Ἀφρο|δείτης Ἀγχεισιάδος, | πλείστας καὶ μεγίσ|τας ἀρχὰς τοῦ θειοτά‖του γένους παρασχοῦ|[σ]αν, Φίλων Ἀπολ|λωνίου τὴν ἑαυτοῦ | θεὰν καὶ εὐεργέτιν | ἐκ τῶν ἰδίων.

1. Antonia, filia M. Antonii III viri et Octaviae, sororis Augusti, uxor Claudii Drusi, fratris Tiberii, mater Germanici, Claudii, qui postea imperavit, et Liviae (*Prosop. imp. rom.*, I, p. 106, n. 707). Livia autem, seu Livilla, uxor data C. Caesari, Augusti filio, ac postea Druso, Tiberii filio (*Prosop. imp. rom.*, I, p. 292, n. 211), ut aliae gentis Juliae feminae, Venus appellatur quod originem duceret a Venere, quae Anchisae Aeneam peperisset, Juliorum patrem; cf. Haubold, *De rebus Iliensium*, p. 49. Titulus positus est intra a. d. XIV Kalendas Septembres anni 14, quo Tiberius imperium suscepit, et a. d. VI idus Octobres anni 19, quo obiit Germanicus. Imo simillimum veri est haec scripta esse anno 18, cum Germanicus, in Asiam a Tiberio missus ad res Orientis ordinandas, Ilium adiit, ut viseret quae essent « varietate fortunae et nostri origine veneranda. » (Tac., *Ann.*, II, 54). Vide etiam illius epigramma latinum de Hectoris tumulo apud Haubold, p. 48.

---

207. Ilii. — Schliemann, *Athen. Mittheil.*, XV (1890), p. 217, n. 2. Cf. Dittenberger, *Rhein. Mus.*, XLVII (1892), p. 324.

Τιβέριον Καίσαρα Θεοῦ Σεβαστοῦ υἱὸν | Σεβαστὸν ἀρχιερέα δημαρχικῆς ἐξουσί|ας τὸ λγ', ὕπατον τὸ ε', τὸν συν|γενῆ [1] καὶ σωτῆρα καὶ εὐεργέτην ἡ βουλὴ ‖ καὶ ὁ δῆμος [2].

1. Cf. supra nn. 204 et 205. — 2. Anno 32/33 p. C. n. Ilium una fuerat ex undecim civitatibus, quae anno 26 p. C. n. de templo Tiberio et Liviae et senatui dedicando inter se certaverant; quod fuerat Smyrnaeis concessum (Tac. *Ann.*, IV, 15, 55). Cf. Haubold, *De rebus Iliensium*, p. 51; vide etiam Suet., *Tib.*, 52.

---

208. Ilii. — *C. I. Gr.*, 3610; Dörpfeld, *Troja*, p. 139.

[Τιβε]ρίῳ Κλαυδίῳ Καίσαρι Σ[εβ|αστῷ] Γερμανικῷ καὶ Ἰουλί[ᾳ] Σ[ε|βα]στῇ Ἀγριππείνῃ καὶ τοῖ[ς | τέκν]οις αὐτῶν καὶ τῇ συν[κλ‖ήτῳ] καὶ τῇ Ἀθηνᾷ τῇ Ἰλιάδ[ι | καὶ τῷ] δήμῳ Τιβέριος Κλαύδ[ι|ος]....... οφάνους υἱὸς Φιλοκ[λῆς κα|ὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Κλαυδ[ία Παρ|μενί]ωνος θυγάτηρ Παρμεν[ὶς ‖ τὴ]ν στοὰν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ | [πά]ντα κατασκευάσαντ[ες] | ἐκ τῶν ἰδίων ἀνέθηκα[ν].

209. Ilii. — Dörpfeld, *Troja*, p. 138.

a. [Ὀκτα]ουίαν τὴν θυ|[γατ]έρα τοῦ Σεβαστοῦ. |

b. Ἀντωνίαν τὴν θυ|γατέρα τοῦ Σεβαστοῦ. |

c. Τιβέρι[ο]ν Κλαύ|διον Βριταννι|κὸν τὸν υἱὸν | τοῦ Σεβαστοῦ. |

d. .... Καίσαρος Σεβασ|τοῦ υἱὸν ἡ βου|λή(ι) καὶ ὁ δῆμος | τὸν συγγενῆ τῆς πό‖λεος.

Haec scripta erant sub imaginibus filiorum Claudii imperantis. Stabant in medio (*b*) Antonia, filia natu maxima, genita ex Aelia Paetina (*Prosop. imp. rom.*, I, p. 107, n. 708), utrinque Octavia et Britannicus (*a*, *c*) filii Messalinae. Videtur postea illis additus esse Nero, filius Agrippinae (*d*) post annum 50, quo adoptatus est ab imperatore, fortasse etiam anno 53, postquam « in senatu lingua graeca de Romanorum origine a Troja deducenda Aeneaque Juliorum parente facunde disseruit, recitata simul epistula senatus populique romani ad Seleucum II Callinicum data, et eo rogante omni publico munere Ilienses soluti sunt. » (Haubold, *De rebus Iliensium*, p. 51). Totus autem titulus profecto positus erat in illa porticu, quam suis sumptibus exstruendam curaverat Ti. Claudius Philocles (Cf. n. 208).

---

210. Ilii. — Brückner apud Dörpfeld, *Troja und Ilion*, p. 458, n. 19.

a. ..... [Αὐτοκράτορο]ς [Θ]εοῦ | [Οὐεσπασιανοῦ Σεβαστο]ῦ καὶ Αὐτο|[κράτορος Τίτου Καίσαρο]ς καὶ Δομι|[τιανοῦ Καίσαρος]......ν προθεσμί‖αν ἡμέραν?].......ν ἀγωνοθ[ε] | .... ατος ἐπὶ Ἰου|[λίας] [1] ...... του | [ἀνέθηκαν...... τῷ τῆς ἀγωνοθ]εσίας χρόνῳ ἀρισ|[τείου ἀργυροῦ λείτρας]....... κοντα ὀκτώ, οὐνκ(ίας) ἕξ, ‖ .... [ἀγωνοθεσίας χρόν]ῳ ἀριστείου ἀργυροῦ | [λείτρας .... ὀκτ]ώ, καὶ μετὰ τὴν ἀπόφασι[ν..... τοῦ πατρ]ὸς τοῦ Εὐκράτους Εὐ|...... [ἵνα κατασκ]ευασθῇ σύνδιφρα ἀρ|[γυρᾶ]....... ἀργύρου ἐν κατασκευῇ ‖ [ὁλκῆς ✱ ἀργυρῶν]....... νοτείμου ἀργύρου ἐν κα|[τασκευῇ ὁλκῆς ✱ ἀργυρῶν [2]..... Ἀγωνοθεσί]ας Ἀσκλάπωνος τοῦ | .... [Ἀπολ]λωνίου χρυσίου ἐ[ν |

b. κατασκευῇ ὁλκῆς χρυσῶν δηναρίων..... καὶ ἀ]ργύρου λείτρας δέκα ...|.........γου ἐτῶν . δ'. Ἡδεῖα Π..|....... ἀργύρου ἐν κατασκευῇ | [ὁλκῆς ✱ ἀργυρῶν... Ἀγωνοθεσίας Τι. Κλα]υδίου Φιλοκλέους [3] Τι. ‖ [Κλαύδιος...... χρυσίου λε]ίτρας δύο καὶ ἀργύρου | [λείτρας....... καὶ ἀργύρου ἐ]ν κατασκευῇ ὁλκῆς ✱ ἀρ|[γυρῶν..... Ἀγωνοθεσίας]..... ου Γάιος Ἰούλιος Μᾶγνος | .... [ἕ]ξ. Ἀγωνοθεσίας Τι. | [Κλαυδίου....... ἀργ]ύρου ἐν κατασκευῇ ὁλκῆ[ς ‖ ✱ ἀργυρῶν..... Ἀγωνοθεσίας Τι. Κλαυδίου Φιλο]κλέους Ἰουλία Ἥδιννα |

.........α πέντε. Ἀγωνοθεσίας | .... [ἀργύρο]υ ἐν κατασκευῇ ὁλκῆς | .... [Ἀγωνοθεσίας Τ]ι. Κλαυδίου Ἀντιφάνους Τι. | [Κλαύδιος]......... Ἀγωνοθεσίας Τι. Κλαυδίου ‖ .... [χρυ]σῶν δηναρίων ὀγδοήκον|τα....... ἀργύρου ἐν κατασκευῇ ὁλ]κῆς ✱ ἀργυρῶν ἑκατὸν | .... Τι. Κλαύδιος Ἀπολ|[λώνιος]..... |

c. ....λείτρ[ας..|.. Γάιος Ἰού]λιος Μ[ᾶγνος..|.. Ἀγ]ωνοθεσί[ας]..|... ✱ ἀργυρᾶ..‖.. ἵν' ἀγορ[ασθῇ]...|... γρωνο...|..χ.......

Index donorum, quae data sunt fortasse ad aedificandum gentis Flaviae templum.

1. ἐπὶ Ἰου[λίας?] Brückner, quia deficit praenomen, memorari putat feminam Minervae sacerdotem, cujus nomine annus signaretur. — 2. V. 8-16 inscripta sunt dona quae ipsi agonothetae suo quisque anno dederunt; v. 17 et seq. quae alii homines sub uno quoque agonotheta. V. 8-9 (cf. 10) ἀριστεῖον ἀργυροῦν videtur significare purum et rude argentum; v. autem 14 et seq. ἄργυρος ἐν κατασκευῇ argentum factum; v. 13, σύνδιφρα, fortasse bisellia (?). — 3. Ti. Claudius Philocles. Cf. n. 208.

---

211. Ilii. — *C. I. Gr.*, 3611; Schliemann, *Troja*, p. 261, XX.

a. Αὐτοκράτ[ορα Τί]|τον Καίσαρα θ[εὸν] | Θεοῦ Οὐεσπασ[ια]|νοῦ υἱὸν Σεβαστόν.

b. [? Οὐεσπασιαν]ὸν θεόν.

c. ...τον Αὐτοκράτορα θεὸν | Θεοῦ Οὐεσπασιανοῦ . | .. υἱὸν Σεβαστόν.

Haubold, *De rebus Iliensium*, p. 53, adn. 2, putat *a* et *c* unum et eumdem esse titulum.

---

212. Ilii. — Dörpfeld, *Troja*, 1893, p. 140, n. 7.

[Αὐτ]οκράτορι Καίσαρι Τραιανῷ Ἁδριανῷ Ὀλ|[υμ]πίωι σω[τῆρι........ ἡ βου]|λὴ καὶ ὁ δ[ῆμος τῶν Ἰλιέων πα]ρεχωρησ....... [τ|ὸ] τε γυμνάσιον.....‖ ογ......

Hadrianus, cum Ilium venisset autumno fere anni 124 p. C. n., fertur Ajacis tumulum maris impetu paene dirutum ibi refecisse; exstat etiam ejus epigramma graecum de Hectoris tumulo. Cf. Haubold, *De rebus Iliensium*, p. 49 et 54.

213. Ilii. — Schliemann, *Troja*, p. 191, n. 21.

.....ἑορταὶ ...|.. ναπητο ..|.. ων ἱερὸν ..|.. ψήφισμα τῆς βουλῆς ..‖. [εὐ]χαριστίαν τὴν πρ.....|ναι δὲ καὶ τῷ θειοτάτῳ .....|νῳ [1] Σεβαστῷ ὡς ἐκ τ......| τῆς ἱερείας αὐτοῦ.......

1. Hadrianus aut aliquis Antoninorum.

---

214. Ilii. — *C. I. Gr.*, 3607.

Ἀπὸ τῆς ἀπα[ι]τηθείσης ὕ[λη]ς | τοῦ ἱεροῦ ἀργύρου [1], ἐκ κε[λ]εύσεως | τῶν ὁσιοτάτων ἡμῶν Αὐτοκρατό|ρων Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ [καὶ] ‖ τῶν ἐπιφανεστάτων Καισάρων [2] τὸ | ἄγαλμα τοῦ Διὸς κατασκευασθὲν οἱ | εὐσεβέστατοι ἡμῶν Αὐτοκράτορ[ες] | καὶ ο[ἱ] ἐπιφανέστατοι Καίσαρ[ες] | ἀνιέρωσαν [τ]ῇ θεῷ λ[ίδρων] ἑβδομή[κοντα] ἐννέα, (οὐνκίων) ἑπτὰ, (σκριπτύλων) [ἓ]ξ, ὁ[λκὴν ‖ Ἰταλι]κοῦ σταθμοῦ [3], ἐ[πὶ] Ἀν.. ... | [Ἐπι]φανε[ί]ο[υ]? τοῦ λανπροτά[τ]ο[υ ἀνθυπάτου] Ἀσίας [4].

1. Ex argento, « quod sacris vasis liquefactis (?) sibi paraverant » (Haubold, *De rebus Iliensium*, p. 58) Jovis, statuam Minervae Iliadi consecraverunt. — 2. Inter annos 293 et 305 p. C. n. — 3. Librarum 79, unciarum 7, scriptulorum 6, pondo Italicae librae. — 4. Praeses ignotus.

---

215. Ilii. — Schliemann, *Troja*, p. 256, n. 7.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | Πόπλιον Οὐήδιον Πωλ|λίωνα [1].

1. P. Vedius Pollio, amicus Augusti, defunctus est vita anno 15 ante C. n. (*Prosop. imp. rom.*, III, p. 390, n. 213).

---

216. Ilii. — Le Bas et Waddington, n. 1040.

Ἡ Ἀτταλὶς φ(υλὴ) | Σέξτον Ἰούλιον Φίλων|α [1] τὸν κόσμον τῆς π[όλ]|εως, ἔπαρχον σπείρης ‖ [Φλ]αβιανῆς [2], γυμνασιαρχ|ήσαντα λαμπρῶς καὶ φιλ|οτείμως, καὶ πρῶτον τ|ῶν ἀπ' αἰῶνος καὶ | μέχρι νῦν μόνον ἐλαι‖ομετρήσαντα τούς | τε βουλευτὰς καὶ ἀλεί|ψαντα ἐκ λουτήρων | [παν]δημεί.

1. Cf. in *C. I. Gr.*, 3615, 3617, 3618, tres titulos similes in honorem ejusdem viri

positos ab aliis tribubus Iliensium. — 2. Cohors Flaviana aliis documentis non memoratur. Cichorius s. v. *Cohors* apud Pauly et Wissowa, *Realencyclop.*, col. 286, 4. Cf. n. 217.

---

217. Ilii. — *C. I. Gr.*, 3629.

Ἀγαθῇ [τύχῃ · ἡ]..... | σπεῖρα τὸν ἴδιον ἔ[παρχον] [1].. ...|μον τοῦ Διονύσου Ἡλιο...

1. Forsitan cohors Flaviana supra (n. 216) memorata.

---

218. Ilii. — Curtius, *Archäol. Zeitung*, XXX (1872), p. 57.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμο[ς Ἰ]|λιέων ἐτίμησαν Αὖ[λον] | Κλαύδιον Καικίναν|... αιον Κυζικηνὸν δ[οθέν]||τα λογιστὴν [1] ὑπὸ τοῦ [θει]ο|τάτου αὐτοκράτορ[ος Καί]|σαρος Τίτου Αἰλίου Ἀδ[ρια]|νοῦ Ἀντωνείνου Σεβαστ[οῦ] | Εὐσεβοῦς καὶ πολλὰ [καὶ] || μεγάλα τῇ πόλει κατ[ορθώ]|σαντα καὶ [π]αρασχόντ[α | τ]ε τῇ λογιστ[εί]ᾳ καὶ συ[νη|γ]ορίαις, ἄνδρ[α] πάσης τ[ιμῆς | ἄξ]ιον ἀρετῆς ἕνεκεν κ[αὶ || ε]ὐνοίας τῆς πρὸς τ[ὴν] πόλι[ν].

1. Curator Iliensibus datus ab imperatore : *Prosop. imp. rom.*, I, p. 361, n. 665. Cf. supra titulum n. 152. « Iliensibus et propter inclutam nobilitatem civitatis et propter conjunctionem originis Romanae jam antiquitus et senatus consultis et constitutionibus principum plenissima immunitas tributa est, ut etiam tutelae excusationem habent, scilicet eorum pupillorum qui Ilienses non sint; idque divus Pius rescripsit ». (*Dig.*, XXVII, 1, 17, § 1). Quod tum potissimum videtur Antoninus decrevisse « cum, diem natalem Urbis nongentesimum (anno p. C. n. 147) celebraturus, Romae nascentis prodigiis in Romanorum memoriam revocandis operam dedit maximam ». Haubold, *De rebus Iliensium*, p. 55-56.

---

219. Ilii. — *C. I. Gr.*, 3612. Cf. 3630.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | ἐτείμησαν Τίτον Οὐ[α]|λέριον Πρόκλον [1] τὸν φρον|τιστὴν [2] Δρούσου Καίσα||ρος καθελόντα τὰ ἐν Ἑλ|λησπόντῳ ληστήρια [3] καὶ | ἐν ἅπασιν ἀνεπιβάρητον | φυλάξαντα τὴν πόλιν.

1. *Prosop. imp. rom.*, III, p. 376, n. 120. — 2. Vox obscura. « Res privatas Drusi ab eo curatas esse possis conicere. » Dessau. — 3. Piratarum in Hellesponto latibula : Friedländer, *Sittengesch.*, II (ed. VI), p. 48.

220. Ilii. — Schliemann, *Troja*, p. 256, n. 6.

[Ἡ βουλὴ καὶ] ὁ δῆμος ἐτίμησαν | [τὸν ἱερέα] διὰ βίου Αὐτοκράτορος | [Καίσαρος Θε]οῦ υἱοῦ Σεβαστοῦ | [Μελανιππίδην] Εὐθυδίκου υἱὸν [1] ‖ ..... διά τε τὴν πρὸς τὸν | [θεὸν αὐτοῦ] εὐσέβειαν καὶ διὰ | [τὰς εἰς τὴν πατ]ρίδα εὐεργεσίας.

1. Cf. n. 203.

---

221. Ilii. — Schliemann, *Troja*, p. 260.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆ[μ]ος ἐτείμησαν | Λικίννιον Πρόκλ[ον | Θ]εμίσωνα [1] τὸν φιλ‖ό[πατ]ριν καὶ προστάτην κ[αὶ | κ]όσμον τοῦ συνεδρί[ου] | τῶν ἐννέα δήμων [2] | [καὶ] εὐεργέτην τοῦ δήμου | ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐ‖νοίας τῆς εἰς τὴν πόλιν.

1. Rectene Brückner (apud Dörpfeld *Troja und Ilion*, p. 472, n. 77) hic conferat Licinium Proculum, amicum Othonis, post caedem Galbae praetorianis praepositum (*Prosop. imp. rom.*, II, p. 283, 159), jure dubitaveris. Veri similius Haubold (*De rebus Iliensium*, p. 64) illum Themisona conjicit eumdem esse atque L. Licinium Proculum, qui in titulo Smyrnaeo (*C. I. G.*, 3173) praedicatur, anno 80 p. C. n. — 2. Novem civitates Troadis foederatae. Cf. nn. 197, 200, 201.

---

222. Ilii. — Dörpfeld, *Troja* (1893), p. 140, n. 8.

.... | [κ]αὶ δεκάπρωτιν [1] τῆς κολω[νίας] [2] .....|....ν εὐχαρίστου τειμῆς το......

1. Ut δεκαπρωτίαν (Liebenam, *Städteverw.*, p. 421, 490, 522). — 2. Coloniae romanae Ilio proximae fuerunt Parium et Alexandria Troas : Marquardt, *Organis. de l'empire rom.*, II, p. 259, n. 1, 2.

---

223. Ilii. — *C. I. Gr.*, 3622.

..... | ἄρχοντα ..... | ταμίαν, τὸν πάτρωνα τῆς πόλε[ως], | εὐσεβείας ἕνεκα τῆς πρὸς τὴν θε[όν] [1] ‖ καὶ εὐεργεσίας τῆς εἰς ἑαυτούς.

1. Minerva Ilias.

224. Ilii. — *C. I. Gr.*, 3614.

a. Οἱ νέοι. |
b. Τῷ | εὐτυχεῖ | Δηιφό|βῳ ‖ ὁ δῆμος ὁ Μυτιληναίων. |
c. ..[τῶν κατοικούντων [1] ἐν] Ἰλίῳ Ῥωμαίων..... |
d. [ἐφ' ἱερέως] Ἀπόλλωνος τοῦ Ἰλιέ[ω]ς Ἑρμοκράτο[υς].... |
e. ...τῇ Ἀθηνᾷ.....

1. aut πραγματευομένων. Cf. nn. 148, 190.

225. Ilii. — Le Bas et Waddington, n. 1743 h.

[Ἡ βουλὴ καὶ ὁ] δῆμο[ς | ..... Βακ]χίου | ....[ἱερασά]μενον | [θεᾶς Ἀθηνᾶ]ς καὶ κυ‖[νήγιον τρι]σὶν ἡμέραις | [παρασχόν]τα λαμπρῶς | [καὶ φιλοτί]μως καὶ ....|.... [εἰς τὴ]ν πατρί[δα] | ......

226. Ilii. — Le Bas et Waddington, n. 1743 i.

...μονομάχω[ν τῶν ἀγωνισαμένων τὸ] | κυνήγιον τα[..... καὶ νικησάντων] | πάντας τοὺ[ς] ἐντο[πίους?]

227. Ilii. — Le Bas et Waddington, n. 1743 a.

[Φ]λαβιανὸς | ὁ καὶ | Ἐνηλύνων? | ἀρχικυνηγὸς [1] ‖ γ'.

1. Dux venatorum in amphitheatro.

228. Beujuk Tepekeui. — *C. I. Gr.*, *Add.* n. 3695 e.

Ὑπὲρ τῆς τῶν Σεβαστῶν σωτηρίας κα[ὶ αἰωνίου διαμονῆς] | Τι. Κλαύδιος Σεβαστοῦ ἀπελεύθερος Ἅλυς κ[αὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ] ..... | καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν [Τι. Κ]λαύδιος Κυρίνα Ἰοῦσ[τ..... καὶ] ..... | Ἀρτέμιδι Σεβαστῇ Βαιανῇ [1] τὸν ναὸν καὶ τὰ [βαλανεῖα] .... ‖ ἐκ θεμελίων κατασκευάσαντες ἐ[κ τῶν ἰδίων], | ἐπιμελείᾳ Τίτου Φλαουίου Σεβαστοῦ ἀπελ[ευθέρου].....

1. Fortasse eadem atque *mater dea Baiana* (in titulo Cumano : *C. I. L.*, X, 3698), quae videtur, ut Baiis, sic quoque in aliis thermis aegrotantes sanavisse.

229. Scepside. — Munro, *Journ. of hellen. studies*, XXI (1901), p. 236.

[Ἡ γ]ερουσία | [τὸν] ἱερέα τοῦ Δι|[ὸς τ]οῦ Ἰδαίου [1] καὶ | [τῶ]ν Σεβαστῶν Γ[ν|αῖ]ον Φλάβιον Ὀλυ[μ|πι]οδώρου υἱὸν | [Ὀλ]υμπιόδωρον, | [τὸ]ν ἐκ προγόνω[ν | τῆ]ς πατρίδος εὐ|[εργέ]τ[η]ν καὶ ἑαυ|[τῆς σ]υ[μ]ποσιάρχην [2].

1. Deus montis Idae, sub quo Scepsis sita erat, in nummis hujus civitatis effictus est (*Greek coins in the British museum*, *Troas*, XVI, 1). — 2. Epularum Jovis Idaei praefectus. Cf. supra, t. III, nn. 1045, 1533 et *C. I. Gr.*, 2163.

---

230. Balia Bazarkeui. — Kontoleon, Ἀνέκδοτοι μικρασιαναὶ ἐπιγραφαί (1890), 48, n. 94.

Post 37 versus qui legi non potuerunt :

....καὶ ὁ | μετ' αὐτὸν κράτιστος ἀνθύπατος Φαυστῖνος [1] ἐντευχθεὶς ἐν Θυατείροις.

1. Praeses ignotus.

---

231. Sajaclee. — *C. I. Gr.*, 3574.

Αὐρήλιος Ζώσι|μος κὲ Αὐρηλία Εὐσέβ|εια Αὐρηλίᾳ Εὐτυχίδι π|ροῖκ[α]· ὃς δὲ ἂν τολμήσῃ ἄ|νευ Βίου κληρονόμου θά|[ψα]ι τινά, δώσει τῷ ταμείῳ δηνάρια βϙ'.

---

232. Hadrianotheris. — Munro, *Journ. of hellen. studies*, XVII (1897), p. 292, n. 72, et XXI (1901), p. 237.

Γάιος Καλουείσιος Γαίου υἱὸς Ὀρατίᾳ Σεῖλων ἐκ τῶν ἰδίων ἀνέθηκεν τὸ ἐπιστύλιον.

---

233. Hadrianotheris. — Wiegand, *Athen. Mittheil.*, XXIX (1904), p. 303.

.... ανιστηρον ὑπειρ...... |
.... αραφυλεδ .. ρασσ...... |
.... ρος ἐγὼ στρατιώτης...... |
.... ης λεγιῶνος τὴν Ἀντω[νιν... |
.... μέ[γιστος αὐτοκράτωρ...... |

.... σσι καὶ εἰ · εσιοισιν ε.... |
.... εν, ἀλλὰ προς... μοῖρ[α |
.... κ]ατήνυσε · χαίρετε λοιπὸ[ν | τὸ]ν βίον, οἷος ὅδ' ἐστὶ λογιζόμ[ε‖ν]ο(ι), παροδεῖται.

---

234. Hadrianotheris. — *C. I. L.*, III, 7085.

... me Victor e[q]ues [1] sin[g]u[lar]i[s]............ [2] | ...... s..... fecit et | ...... memor. causa. |
.... ἱππεὺς | .... ν|....: εγυιει|.... ο‖...... αι | [μνείας ἕνεκ]εν.

1. Traditur CIII. — 2. Traditur ACIIC/TIVSIIAII.

---

235. Kebsud. — Wiegand, *Athen. Mittheil.*, XXIX (1904), p. 312.

Μοῖραν ἐμὴν δάκρυσον ἀμείλιχον, ὦ παροδῖτα, |
τόνδε γὰρ ἡ τυννὴ Δόξα κατῖμι τάφον, |
ἀλγύνουσα τοκῆος ἐγὼ κέαρ ἠδέ σε, μῆτερ, |
τόσσον, ὅσον χαρίτων εἶχον ἐν ἀμφοτέροις · ‖
ἣ γὰρ ἐμοὺς αἰῶνας ἐποπτεύουσα χελιδὼν |
τὸ τρίτον ἡ ξείνη μύρατ' ἀποιχομένην. |
Ἀντὶ δέ μοι τούτους ἐτέων πόρε μῆνας ἀμέτρων, |
τοῦτο δὲ καὶ γῆρας νήσατό μοι Λάχεσις, |
ἐλπίδα καί μοι πᾶσαν ἐνηλλάξαντο τοκῆες ‖
κατθέμενοι τύμβῳ χερσὶν ἑῇσι νέκυν. |
Ἀλλά, πάτερ, λείπω καί σοι, πολύδακρυ τεκοῦσα, |
ἐλπίδας ὑμετέρας Ἅιδι παρθεμένη. |

Σατορνῖνος νοτάριος [1] καὶ Καλή, Καίσαρος δοῦλ(οι), Δόξῃ ἰδίᾳ θυγατρὶ μνήμης χάριν.

1. Caesaris servus, notarius magistratuum aut domus Augustae.

---

236. Kebsud. — Le Bas et Waddington, n. 1771, in eodem lapide cui inscriptum est epigramma sepulcrale (Kaibel, n. 340).

Ἀσκληπιάδης | καὶ Ἀρτεμισ[ία] | τῷ γλυκυτάτῳ | [τέκ]νῳ καὶ ἑα[υ]τοῖ[ς] ‖

μνήμης χάριν. | [Εἴ τις τολμήσει | ἐπανύξασ[θ]α[ι | ἐ]κτὸς τῶν προ|γεγραμμένων, ‖ θήσει ε[ἰ]ς τὸ ἱερώ|[τ]ατον ταμεῖον | δηνάρια βφ'.

237. Jildiz. — Wiegand, *Athen. Mittheil.*, XXIX (1904), p. 312.

Ὑπόμνημα | [Αὐ]ρ. Μυρίνης, γένει Σύρας, ὃ κα[τεσκεύασεν]...|ω.. καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς Αὐ[ρ.]...... ἀ[πελευθέρῳ. Τέκνοις τε καὶ τοῖ[ς ἐκγόνοις?]..... ‖ ευτέον ἄρασιν. Εἰ δέ τις τολμήσῃ ἕτε[ρον βάλλειν?] | εἰς τουτεὶ τὸ ἀνγεῖον, θήσει ἰς τὸ | ταμεῖον δηνάρια μύρια ε' καὶ τῷ ἐκδικασαμένῳ τὸ [ἥμισυ?]........|σίου. Ἔτους.....

238. Tavchanli. — Munro, *Journ. of hellen. studies*, XVII (1897), p. 280, n. 34.

Ὑπὲρ τῆ[ς τ]οῦ κυ[ρίου?] | σωτηρίας Λουκίου.... |δίου Παρδαλᾶ χρηστο[ῦ] | ἀ[π]έδωκεν] Ἰαροζήνῳ εὐχ[ὴν] ‖ καὶ τοὺ[ς]....ς ἀνέστησεν | ..... [Ζ]ηνογένους | ....[γ]ένους..

239. Blaudi. — Le Bas et Waddington, n. 1044.

Ἀγαθῇ τύχῃ · | Θεοῖς πατρίοις | καὶ Αὐτοκράτορι | Καίσαρι Μάρκῳ Αὐρ‖[ηλίῳ Ἀντωνείνῳ] Εὐ|σεβεῖ, [1] .... [Σ]εντ[ρ]ώνι(ο)ς | Εἰδομενεὺς ἀστυ|νόμος [2] τὸν Σέραπι[ν] | ἐκ τῶν ἰδίων, στρα‖τηγίας Αὐρ. Τειμοκρά|τους α' ἄρχοντος [3], | ἔτους θ' [4] Δαι[σίου] [5]....

1. Caracalla, ut putat editor. — 2. Aedilis. — 3. In illis civitatibus ubi ὁ στρατηγὸς summus magistratus est et eponymus, vix dubitari potest quin idem sit atque ὁ ἄρχων (*Dig.*, XXVII, 1, 15, 9). Quare Timocrates etiam πρῶτος ἄρχων vocatur. Vide tamen Liebenam, *Städteverwalt.*, p. 286 et 558, adn. 1. — 4. Anno IX Caracallae = 206 p. C. n. — 5. Mensis Daesius incipiebat die XXIV Aprilis.

240. Hadrianis. — *Bull. de corr. hellén.*, XVII (1893), p. 637.

[Λ. Αἴλιον] Καίσαρα, | Αὐτοκράτορος Ἀδ[ρι]|ανοῦ Σεβαστοῦ υἱόν, | Θεοῦ

Τραιανοῦ υἱ[ω]νὸν ‖ Θεοῦ Νέρουα [ἔ]κ[γ]ονον, | δ[η]μαρχικῆς ἐξουσίας [τὸ β′] | ὕπατον τὸ β′ [1], Ἀττινᾶς | Γ[λ]ύκωνος στρατη|[γ]ῶν ἐκ τῶν ἰδίων ‖ ἀνέστησεν.

1. A. 137 p. C. n. Defunctus est L. Aelius Caesar, filius Hadriani adoptivus, kal. Januariis anni 138.

---

241. Hadrianis. — Wiegand, *Athen. Mittheil.*, XXIX (1904), p. 327.

...... | Εὐσεβῆ [1] ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ὁ Ἁδριανέων Ε..... ταλεω | υεως.... ἰδίας | Τε(ρ)τία.... ποαί‖λωμα.... διὰ | Ἰουλίου β′ Ἰουλιανοῦ καὶ | ἐπιμεληθέ[ν]τ[ος τοῦ ἔργο]υ | Ἰουλίου Κλ..... ιλ.. ου.

1. Antoninus, Commodus aut aliquis eorum qui tertio saeculo imperium adepti sunt.

---

242. Hadrianis. — *C. I. Gr.*, 3797 c.

[Ὑπὲρ τῆς τῶν Αὐτοκρατόρων......... Καισάρων] | Σεβαστῶν [ν]εί|κη[ς καὶ αἰω]νίου διαμονῆς Αἰ[λ]ιανὸς | Φιλόπαππος, ὁ καὶ ἐπιμεληθεὶς ‖ τοῦ ὕδατος εἰσαγωγῆς ἐκ τῶν | δημοσίων χρημάτων, ἐξ ὑποσχέσε|ως τὴν κρήνην ἐκ τῶν ἰδίων πρῶτος | ἀποκατέστησεν, ἐπὶ τῶν [π]ε[ρὶ] | Σύμφορ[ο]ν Εἰρηνίωνος ἀρχόντ[ων].

---

243. Alexandriae Troadis. — *C. I. Gr.*, 3577.

Ἀγαθῇ τύχῃ · | Σμινθεῖ Ἀπόλ|λωνι [1] καὶ Ἀσκλη|πίῳ Σωτῆρι ‖ καὶ Μοξυνεί|ταις [2] Κλ. Φλω|ρώνιος Μα|κρῖνος κου|ράτωρ ἐκ τῶν ‖ ἰδίων ἀνέθηκε.

1. Cf. titulos nn. 6, 244, 246. — 2. Hoc nomen, quod fuisse aliquorum deorum Boeckh opinabatur, ad civitatem aut pagum pertinet (Drexler ap. Roscher, *Lexikon*, s. v.); nota est enim Mosyna, Phrygiae locus : Plin. *H. N.*, V, 30, 126.

---

244. Alexandriae Troadis. — Le Bas et Waddington, n. 1730 *b*.

Ἀγαθῇ τύχῃ · | Φλάβιον Ἰούλ. Αὐρ. | Ἑρμῆν, | υἱὸν Ἰουλ. Αὐρ. Ἑρμοῦ, ‖ νεικήσαντα παίδων | πυθικῶν πάλην | Σμίνθεια Παύλεια [1].

1. Ludi instituti in honorem Apollinis Sminthii (cf. nn. 6, 243 et 246) et Pauli Fabii Maximi, cos. anno 11 ante C. n., qui Asiam deinde rexit anno incerto, non ultra annum 4 ante C. n. : *Prosop. imp. rom.*, II, p. 48, n. 38.

245. Alexandriae Troadis. — Fröhner, *Inscr. du Louvre*, n. 147. Contulit Michon.

.... η]νόδωρος Καίσ[αρος ἀπελεύθερος | ἔθη]κα τὴν σορὸν ἐμαυτῷ [καὶ τῇ συμβίῳ μου] | Αὐρ. Εὐτυχία, ἐξ[ουσίαν ἔχοντος μηδενὸς | ἀνο]ῖξαι, ἐπεὶ δώσει τῷ ἱερω[τάτῳ ‖ ταμείῳ δηνάρια βφ' καὶ τῇ πόλ]ει δηνάρια βφ' καὶ Σ[..... δηνάρια...]......

246. Alexandriae Troadis. — Le Bas et Waddington, n. 1036.

.... ὑωνὸς μὲν Αὐρη]λίου Ἀγαθόποδος Ὀθονιακοῦ, υἱὸς δὲ Αὐρηλίου | Παυλείνου, τοῦ καὶ γεινομένου παγκρατιαστοῦ, οὗ | καὶ ἐν τῷ Σμινθείῳ [1] ἕστηκεν ἀνδριὰς καὶ ἐνθάδε ἐν τῷ | Ἀσκληπ[ι]είῳ, ἔθηκα τὴν σορὸν ἐμαυτῷ καὶ τῷ γλυκυτάτῳ μου ‖ πατρὶ τῷ προγεγραμμένῳ Αὐρηλίῳ Παυλείνῳ καὶ τοῖς ἐκ τοῦ | γένους μου. Εἰ δέ τις τολμήσῃ ἀνοῖξαι ταύτην τὴν σορὸν καὶ νε|κρὸν ἀλλότριον ἢ ὀστέα τινὸς ἐνκαταθέσθαι, δώσει προστί|μου τῇ Τρωαδέων πόλει δηνάρια βφ' καὶ τῷ ἱερωτάτῳ ταμείῳ δηνάρια βφ'.

1. Templum Apollinis Sminthii; cf. nn. 6 et 243; memorat illius lucum Pausan., X, 12, 6 et ipse deus in nummis Alexandriae expressus est.

Aliarum funeralium multarum mentionem reperias : *C. I. Gr.*, 3583, v. 3 : ἐς τὸν φίσκον | δηνάρια βφ'; 3585, v. 7 : τῷ ταμείῳ δηνάρια βφ' καὶ τῇ πόλει δηνάρια βφ'; 3586, v. 6 : τῷ ταμείῳ δηνάρια σ'.

247. Assi. — Sterrett, *Papers of the American School at Athens*, I (1882-1883), p. 18, n. 8.

[Ἔ]δοξεν τῇ βουλῇ · Ἐπειδὴ ὁ δῆμος ὁ Ἀσσίων ἔν τε τοῖς πρό|τερον χρόνοις εὔνους ὢν καὶ φίλος τῷ δήμῳ τῷ Στρατο|νικέων καὶ νῦν, πρεσβεύοντος τοῦ δήμου τοῦ Στρατονικέων καὶ | ἀξιοῦντος διδόναι ἄνδρα δικαστήν, ὁ δῆμος ὁ Ἀσσίων, διὰ παντὸς πρό‖νοιαν ποιούμενος περὶ δικαιοσύνης, κατὰ τοὺς τῆ]ς πατρίδος ν[όμους | ἔπεμψεν Ἀμυνάμενον Βρησικλείους, ὅ]ς καὶ παραγενόμενος εἰς [Στρα|τονίκειαν σπουδάσας τε ἀκόλουθ]α πράσσειν τῇ τῆς πατρίδος αἱρέ[σει, ἃς μὲν δίκας δικάζων ἴσως κ]αὶ δικαίως καὶ κατὰ τοὺς νόμους, [ἃς δὲ | διαλύων [1], ἐφ]άνη ἶσον ἑαυτὸν παρεχόμενος πᾶσιν τοῖς δι‖[καζομέ]νοις καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις δὲ τοῖς κατὰ τὴν δικαστείαν ἅπα|[σιν ἐπεδήμ]ησεν ἀξίως τῶν τε ἀποστειλάντων πολιτῶν καὶ τοῦ ἡμ|[ετέρου] δήμου, κατὰ πάντα συντηρῶν τὸ τῆς πατρίδος ἀξίωμα, ἀπ[ολυθε]ίς τε ἀπὸ τῆς δικαστείας ἐπεδήμησεν μετὰ πάσης ε[ὐ|νο]ίας καὶ ὡς πρέπον ἦν ἀνδρὶ καλῷ καὶ ἀγαθῷ · ὅπως οὖν ‖ [καὶ ὁ δῆ]μος μεμνημένος τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐν παντὶ |

[καιρῷ φ]αίνηται τὰς καταξίας ἀποδιδοὺς χάριτας · Ἀγαθῇ | [τ]ύχῃ · ἐπα(ιν)έσαι μὲν τὸν δῆμον τ(ὸ)ν Ἀσσίων καὶ στεφα|[ν]ῶσαι αὐτὸν χρυσίῳ στεφάνῳ ἐπὶ τῷ ἀποστεῖλ[α]ι ἄν|δρα καλὸν κἀγαθὸν καὶ ἄξιον ἀμφοτέρων τῶ(ν) πόλεων · ἐπα‖[ι]νέσαι δὲ καὶ τὸν δικαστὴν Ἀμυνάμενον Βρησικλείους | καὶ δεδόσθαι πολιτείαν αὐτῷ καὶ ἐγγ[όνοι]ς αὐτοῦ ἐ[φ'] ἴσῃ | [κ]αὶ ὁμοίᾳ τοῖς ἡμετέροις πολίταις καὶ ἐπικληρῶσαι αὐτὸν | [ἐ]πὶ φυλὴν καὶ δῆμον, στεφανῶσαι δὲ αὐτὸν καὶ χρυσῷ στε|φάνῳ · τὴν δὲ ἀναγγελίαν τῶν στεφάνων ποιησάσθωσαν ‖ οἱ ἀγωνοθέται ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ μουσικῷ τῷ συντελουμέ|νῳ τῇ Ῥώμῃ [2] κατὰ τάδε. Ὁ δῆμος ὁ Στρατονικέων στεφανο[ῖ] | τὸν δῆμον τὸν Ἀσσίων καὶ τὸν ἀποσταλέντα δικαστὴν | Ἀμυνάμενον Βρησικλείους χρυσῷ στεφάνῳ ἀρετῆς [ἕνε]|κεν καὶ δικαιοσύνης καὶ τῆς πρὸς τὸν δῆμον εὐνοίας · ἵνα ‖ δὲ καὶ Ἄσσιοι εἰδήσωσιν τὴν τοῦ δήμου εὐχαριστίαν, ἑλ[έσ|θ]αι πρεσβευτήν · ὁ δὲ αἱρεθεὶς ἀφικόμενος εἰς Ἄσσον καὶ ἐπ[ελ]|θὼν ἐπὶ τὴν βουλὴν καὶ τὴν ἐκκλησίαν ἐμφανισάτω τὰ ἐ[ψη]|φισμένα αὐτοῖς τίμια ὑπὸ τοῦ δήμου καὶ τὴν γεγενημένη[ν] | ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ δικαιοσύνην, καὶ παρακαλείτω αὐτοὺς εὐν‖οίους καὶ φίλους ὑπάρχοντας τοῦ δήμου ἐπὶ πλεῖον αὔξειν τ[ὴ|ν] φιλίαν, εἰδότας ὅτι καὶ Στρατονικεῖς τὴν πρὸς Ἀσσίους εὔνοια[ν] | διαφυλάξουσιν · παρακαλείτω δὲ ὅπως καὶ παρ' αὐτοῖς ἀναγγέ|λωνται αἱ τιμαὶ καθ' ἕκαστον ἔτος ἐν τοῖς συντελουμένοι|[ς] ἀγῶσιν, καὶ τόπος ἀποδειχθῇ ἐπιφανής, ἐν ᾧ ἀνατεθήσετ[αι ‖ σ]τήλη λιθίνη ἔχουσα ἀναγεγραμμένον τόδε τὸ ψήφισμα · | τὸ δὲ τέλεσμα τὸ εἰς τὴν στήλην διαγραψάτωσαν οἱ τα|μίαι τῷ ἀποστελλομένῳ πρεσβευτῇ ἀπὸ τῶν κοινῶν πρ[οσ]|όδων μὴ πλεῖον τέλεσμα δραχμῶν τριάκοντα. Ἡρέθη | Πυθίων Ἐνπεδίωνος.

Stratonicea, civitas Cariae, honoribus ornat judicem sibi ab Assiis datum et ipsam Assiorum civitatem : quo de more cf. Sonne, *De arbitris externis quos Graeci adhibuerunt quaestiones epigraphicae,* Göttingen, 1888.

1. Restituit Foucart. — 2. Dea Roma jam anno 195 ante C. n. Smyrnae culta est, anno 170 Alabandae : Chapot, *La province romaine d'Asie*, p. 423. Titulum Sonne arbitratur scriptum esse circa annum 150 ante C. n.

---

248. Assi. — Sterrett, *Papers of the American school at Athens,* I (1882-1883), p. 30, n. 13.

Ὁ δῆμος καὶ οἱ πραγματε[υόμενοι παρ' ἡμῖν Ῥωμαῖοι] | Γάιον Καίσαρα τὸν τοῦ Σεβα[στοῦ υἱὸν καὶ πάτρω]|να τῆς νεότητος, ὕπατο[ν] [1].

1. C. Caesar Aug. f., missus ad res Orientis componendas, in Syria, ut videtur, consulatum iniit anno 1 p. C. n. Cf. *Prosop. imp. rom.*, II, p. 174, n. 141.

249. Assi. — Sterrett, *Papers of the American school at Athens*, I (1882-1883), p. 45, n. 19.

Ὁ δῆμος καὶ οἱ πραγμα[τευόμενοι παρ' ἡμῖν Ῥωμαῖοι] | θεὰν Λ[ε]ιουίαν Ἥραν ν[έαν Σεβασ]|τὴν τοῦ Σεβαστοῦ θε[οῦ].

Correxit et restituit Hirschfeld in schedis Instituti archaeologici Vindobonensis.

---

250. Assi. — Sterrett, *Papers of the American school at Athens*, I (1882-1883), p. 45, n. 20.

[Οἱ ἐν Ἄσσῳ] πραγματευόμενοι Ῥω[μαῖοι ...|..... τ]ὴν εὐεργέτιν τοῦ κόσμ[ου] [1].......

1. Liviam Augusti, ut videtur. Cf. n. 249.

---

251. Assi. — Dittenberger, *Sylloge*, n. 364.

Ἐπὶ ὑπάτων Γναίου Ἀκερρωνίου | Πρόκλου καὶ Γαίου Ποντίου Πετρω|νίου Νιγρίνου [1] |.

Ψήφισμα Ἀσσίων · γνώμη τοῦ δήμου. ‖

Ἐπεὶ ἡ κατ' εὐχὴν πᾶσιν ἀνθρώποις ἐλπισθεῖσα Γαίου | Καίσαρος Γερμανικοῦ Σεβαστοῦ ἡγεμονία κατήνγελται, | οὐδὲν δὲ μέτρον χαρᾶς εὕρηκ(ε)ν [2] ὁ κόσμος, πᾶσα δὲ πόλις | καὶ πᾶν ἔθνος ἐπὶ τὴν τοῦ θεοῦ ὄψιν ἔσπευκεν [3], ὡς ἂν τοῦ | ἡδίστου ἀνθρώποις αἰῶνο(ς) [4] νῦν ἐνεστῶτος, ‖ ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τοῖς πραγματευομένοις παρ' ἡμῖν | Ῥωμαίοις καὶ τῷ δήμῳ τῷ Ἀσσίων κατασταθῆναι πρεσ|βείαν ἐκ τῶν πρώτων καὶ ἀρίστων Ῥωμαίων τε καὶ Ἑλλή|νων τὴν ἐντευξομένην καὶ συνησθησομένην αὐτῷ, | δεηθησομένην τε ἔχειν διὰ μνήμης καὶ κηδεμονίας ‖ τὴν πόλιν, καθὼς καὶ αὐτὸς μετὰ τοῦ πατρὸς Γερμανικοῦ | ἐπιβὰς πρώτως τῇ ἐπαρχείᾳ τῆς ἡμετέρας πόλεως [5] | ὑπέσχετο. |

Ὅρκος Ἀσσίων. |

Ὀμνυμεν Δία Σωτῆρα καὶ θεὸν Καίσαρα Σεβαστὸν [6] καὶ τὴν ‖ πάτριον ἁγνὴν Παρθένον [7] εὐνοήσειν Γαίῳ Καίσαρι Σεβασ|τῷ καὶ τῶι σύμπαντι οἴκωι αὐτοῦ καὶ φίλους τε κρινεῖν, | οὓς ἂν αὐτὸς προβά[λ]|ηται · εὐορκοῦσιν μὲν ἡμῖν εὖ εἴη, ἐφιορκοῦσιν δὲ τὰ ἐναν|τία. ‖

Πρεσβευταὶ ἐπηγγείλαντο [8] ἐκ τῶν ἰδίων · | Γάιος Οὐάριος Γαίου υἱὸς Οὐολτινία Κάστος, | Ἑρμοφάνης Ζωίλου, | Κτῆτος Π(ε)ισιστράτου, | Αἰχρίων Καλλιφάνους,

Ἀρτεμίδωρος Φιλομούσου, | οἵτινες καὶ ὑπὲρ τῆς Γαίου Καίσαρος Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ ‖ σωτηρίας εὐξάμενοι Διὶ Καπιτωλίωι ἔθυσαν τῶι τῆς πόλε|ως ὀνόματι [9].

1. Jusjurandum, in tabula aenea scriptum, quo Assii fidem suam obligant Caligulae novum imperium inchoanti (die XVI Martii, anno 37 p. C. n.). Cf. t. III, n. 137. — 2. ΕΥΡΗΚΗΝ tabella. — 3. ΕΣΤΙΕΥΚΕΝ. — 4. ΑΙΩΝΟΥ. — 5. Anno 18 post C. n. Caligula, sex annos natus, patrem Germanicum in Asiam comitatus erat (*Prosop. imp. rom.*, II, p. 174, n. 143; p. 178, n. 146); τῇ ἐπαρχείᾳ τῆς πόλεως videtur prave scriptum esse pro τῆς ἐπαρχείας τῇ πόλει.... — 6. Divus Augustus; nam « Tiberius propterea non videtur nominari quia non consecratus erat. » Dittenberger. — 7. Minerva Polias. Cf. nn. 193, 194, 197, 201, 202, 255. — 8. Eos legatos Romam missum iri renuntiatum est. — 9. Cf. titulum n. 33, col. *b*, vv. 17 et 21.

---

252. Assi. — Sterrett, *Papers of the American school at Athens,* I (1882-1883), p. 58, n. 29.

Ἰουλίαν Δόμναν Σ[ε]βαστήν, μητέρα κάσ|τρων ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆ|μος ὁ Ἀσσίων.

---

253. Assi. — Lebas et Waddington, n. 1034.

Ἐπὶ Σέξτου Ἀπ[π]ολη[ί]ου ἀνθυπ[άτου [1] κ]αὶ πάτρωνος τῆς πόλεως, ἐκ τῶν ἀ[π]οκατασταθεισῶν ὑπ' αὐτοῦ τῇ πόλε[ι προσόδων κατεστ]άθη.

1. Sex. Appuleius, filius Octaviae, sororis Augusti, cos. anno 29 ante C. n., proconsul Asiae principe Augusto; cf. *Prosop. imp. rom.*, I, p. 118, n. 777.

---

254. Assi. — Sterrett, *Papers of the American school at Athens,* I (1882-1883), p. 46, n. 21.

[Ὁ δῆμος καὶ οἱ πρ]αγματ[ευόμενοι παρ' ἡμῖν Ῥωμαῖοι | στεφανοῦσι χρυσῷ] στεφά[νῳ τὸν τῆς πόλεως ἥρωα | ...... Ἀπολλ]ωνίου, [ἄνδρα καλὸν καὶ ἀγαθὸν γε|νόμενον καὶ πάτριο]ν βασιλ[έα [1], ἐζηκότα καλῶς καὶ κοσμίως κ]‖αὶ θ[εοφιλῶς, φιλοφρ]οσύνης κ[αὶ πάσης ἀρετῆς ἕνεκεν] | κα[ὶ εὐχρηστίας τῇ π]ατρίδι.

1. Cf. nn. 255, 256, 257.

255. Assi. — Sterrett, *Papers of the American school at Athens*, I (1882-1883), p. 32, n. 14.

Ὁ δῆμος καὶ | οἱ πραγματευόμενοι παρ' ἡμῖν | Ῥωμαῖοι στεφανοῦσιν τὸν | τῆς πόλεος ἥρωα εὐεργέτην ‖ Ἑλλανικὸν Ἀθηνοδότου, ἄν|δρα ἀγαθὸν γενόμενον κατὰ | τὴν πολιτείαν καὶ βασιλεύ|σαντα [1], ἐζηκότα τε καλῶς | καὶ κοσμίως, πάσης ἀρετῆς ‖ ἕνεκεν. |

Ὁ δῆμος καὶ | οἱ πραγματευόμενοι | παρ' ἡμῖν Ῥωμαῖοι στ[ε]φανοῦσιν [Λ]ολλίαν [Ἀ]|ρλήγιλλαν [2], ἐζηκυῖαν ‖ καλῶς καὶ κοσμίως | πρὸς πά[ντ]ας ἀμέμ[πτως], | πάσ[ης ἀρε]τῆς ἕνεκεν | κ[αὶ σωφρο]σύνης, | τὴν τῆς Πολ[ι]άδος Ἀθ[η]νᾶς ‖ ἱέρειαν καὶ νεωκόρον. |

Haec in cymatio monumenti recentius addita sunt, ut adnotavit Hirschfeld in schedis Instituti archaeologici Vindobonensis :

[Ἑλ]λῶ[πις] Ἑλλανικοῦ αὐ(τ)ὴ ζῶσα ἐποίησα τὸ μνημῖον ἡαυτῇ | καὶ τοῖς γονεῦσι.

1. Rex sacrorum (cf. nn. 254, 256, 257) in aliis etiam Asiae civitatibus praefuit sacerdotiis : Liebenam, *Städteverwaltung*, p. 347, n. 2. — 2. Ita Sterret.

---

256. Assi. — Sterrett, *Papers of the American school at Athens*, I (1882-1883), p. 35, n. 15.

Ὁ ἱερεὺς τοῦ Σεβαστοῦ θ|εοῦ Καίσαρος [1], ὁ δὲ αὐ[τ]ὸς καὶ πάτριος βασιλεὺ|ς καὶ ἱερεὺς τοῦ Διὸς τοῦ Ὁμο[λ]ωίου [2] καὶ γυμ|νασίαρχος Κοίντος Λό[λλιος Φιλέταιρος τὴν ‖ στοὰν ἀνέθηκεν θεῶι Κ|αίσαρι Σεβαστῶι καὶ τῷ δή|μῳ [τῶν Ἀσσίων] κα|ὶ τοὺς [κίονας τοὺς τῆι στοᾶι] | ἐχομένους.....

1. Tiberius. Cf. n. 257. — 2. Ὁμονω[ί]ου, Sterret. Deus Homoloios in Boeotia praecipue cultus. — 3. Totum titulum correxit et restituit Hirschfeld in schedis Instituti archaeologici Vindobonensis.

---

257. Assi. — Sterrett, *Papers of the American school at Athens*, I (1882-1883), p. 41, n. 17.

[Λολλία Ἀντιο]χίς, [ἡ γυ]νὴ ἡ Κοίν[του Λολλίου] Φιλεταίρου, τοῦ | διὰ βίου ἱερέως τοῦ Σεβασ|τοῦ Θεοῦ Καίσαρος [1], βασιλε[ύσασα [2]] | κατὰ τὰ πάτρια,

πρώτη γυναικῶν, ‖ τὸ βαλανῆον καὶ τὰ ἑπόμενα τῶι | βαλανήωι ἀνέθηκεν Ἀφροδείτη | Ἰουλίᾳ [3] καὶ τῶι δήμωι.

Exstat alter titulus (n. 16), in honorem Lolliae fere iisdem verbis conceptus, ex quo restituta sunt ea quae deerant.

1. Tiberius. — 2. Cf. nn. 254, 255, 256. — 3. Livia Augusti vidua.

---

258. Assi. — *C. I. L.*, III, 7081.

Q. Lollius [Q. f. Philetaerus]. |
Ὁ δῆμος [ἐτίμησεν Κοίντον] | Λόλλιον Κο[ίντου υἱὸν Φιλέταιρον] [1] | χρυσῶι σ[τεφάνωι καὶ] ‖ εἰκόνι γραπ[τῆι καὶ ἀνδριάντι μαρ]μαρίνωι α...... | τι.

1. Cf. nn. 256, 257.

---

259. Assi. — Sterrett, *Papers of the American school at Athens*, I (1882-1883), p. 55, n. 28.

Δόγμα περὶ τοῦ μὴ καθίστασθαι πράκτορας [1]. |
Γνώμη βουλῆς τε καὶ δήμου, λαχόντων δο|γματογράφων [2] Ἐπάνθους τοῦ Ἑρμογένους, | Ἑρμογένους τοῦ Ἐπάνθους, Κρατησινείκου τοῦ Μενεσθέως. Ἐπειδὴ ὁ κοινὸς ἁπάν‖των ἐκ προγόνων εὐεργέτης Τι. Κλ. Νεικά|σις, σὺν ἅπασιν οἷς ἄλλοις εὐεργέτι τὴν πα|τρίδα, κοσμῶν τὸ ἑαυτοῦ γένος, ἐν παντὶ και|ρῷ ἐνδεικνύμενος τὴν εἰς τὴν πατρίδα εὔνοιαν, καὶ τῇ σήμερον ἡμέρᾳ βεβού-ληται | νομοθέτης [3] εἰς τὸν αἰῶνα [κα]τα(σ)στῆν[α]ι τῆς ‖ κοινῆς εὐεργεσίας, καὶ πικρ[οῦ καὶ] μεγάλου φορ|τίου τὴν πατρίδα κου[φίσαι, αὐτ]ὸς ἀναδεχό|μενος τὴν τῶν πολ[ιτικῶν πρα]κτόρων πρᾶ|ξιν [4], δεδόχθαι τῇ [βουλῇ καὶ τῷ δ]ήμῳ καὶ τοῖς | πραγματευομ[ένοις παρ' ἡμῖν Ῥ]ωμαίοις ἐπη‖νῆσθαι μὲν Τ[ι. Κλ. Νεικάσιν] τὸν ἄρ[χ]ον|τα, λέγοντα....... [τῆς π]όλεως | τὰ κάλλιστ[α........ ο]υς τὰ ἐπικεφά[λαια]......... τὸν | στρα[τηγὸν].......... στρα]τηγί|α(ς) νομο-[θεσίας]....... ου ‖ τὴν κατόρθ[ωσιν]......... | πράκτορ[ας]......... | ξενικ.......| τουτ............ | το.......

1. Cf. not. 4. — 2. Sorte lecti sunt qui decreto scribendo adessent. — 3. Nempe ἄρχων fuit eo anno Nicasis (v. 16-17). Cf. Liebenam p. 288, n. 7. — 4. Vectigal ingens et molestum civitati impositum Nicasis unus ultro susceperat, ita ut debitas pecunias publicanis locare jam inutile esset.

260. Assi. — *C. I. L.*, III, 7083.

Ποπλίωι Οὐαρίωι | Ποπλίου υἱῶι Ἀνιῆνσις Ἀκυίλαι. |
P. Vario P. f. Ani(ensi) | Aquilae.

---

261. Antandri. — Fabricius, *Sitzungsber. der Akad. zu Berlin*, 1894, p. 910.

[Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μᾶρκον Αὐρήλιον | Ἀντωνεῖνον Σεβαστὸν ἀρχιερέα μέγιστον, | δημαρχικ]ῆς ἐξουσίας [τὸ..., ὕπατον | τὸ..., Θεοῦ] Ἀντωνείνου υἱὸ[ν, Θεοῦ Ἁδριανοῦ υἱ]ωνὸν Θεοῦ Τραιαν[οῦ Παρθι||κοῦ ἔκ]γονον Θεοῦ Νέρουα [δισέκγονον | ἡ π]όλις ἡ Ἀντανδρίων τὸν [ἴδιον σωτῆ|ρα] καὶ οἰκιστήν, εἰσηγησ[αμένου Τιβε|ρίου] Κλαυδίου Μηνογένο[υς καὶ ἐπι|ψηφ]ίσαντος Τιβερίου Κλ[αυδίου Φι||λοπ]άππου τοῦ Ἀσιάρχο]υ, ἐπιμελη|θέν]των Ἀλεξάνδρου...|.... ου καὶ Κουρτίου...|...γου. βαλους κ.........

---

262. Adramyttii. — Viereck, *Sermo graecus quo SPQR usi sunt* (1888), p. 62, n. 15. Cf. Homolle, *Bull. de corr. hellén.*, II (1878), p. 128; Pottier et Hauvette-Besnault, *ibid.*, IV (1880), p. 376; Mommsen, *Ephem. epigr.*, IV (1881), p. 212; Foucart, *Bull. de corr. hellén.*, IX (1885), p. 401; Willems, *Le sénat de la républ. rom.*, 2e éd. (1885), p. 693; Mommsen, *Droit public*, VII, p. 154, n. 2 (1891); Foucart, *Mém. de l'Acad. des inscr.*, XXXVII (1903), p. 337; Wiegand, *Athen. Mittheil.*, XXIX (1904), p. 267.

.... [ὑμᾶς εἰδέναι βουλόμεθα κεκρικέναι [1]........... στρ]ατ[ηγ]όν | [πρὸ ἡμερῶν τρι]ῶν [2] καλανδῶν | [Φεβρραρίων?[3] ἐν] κομετίῳ μετὰ | [συμβουλίου ἐ]πεγνωκότα, δό||γματι [4] συγκλή]του, περὶ χώρας, ἥ|[τις [5] ἐν ἀντι]λογίᾳ [6] ἐστὶν δημοσιώ|[ναις πρὸς] [7] Περγαμηνούς · ἐν τῷ | [συμβουλ]ίῳ παρῆσαν Κοίντος Και|[κέλιος [8] Κ]οίντου υἱὸς Ἀνιήνσης, Γάι||ος .....]ιος Γαίου υἱὸς Με[ν]ηνία, Μά|[αρκος] Πούπιος Μαάρκου Σκαπ(τ)ία, Γά|[ιος Κο]ρνήλιος Μαάρκου Στηλατεί|[να, Λε]ύκιος Μέμιος Γαίου Με(ν)η|[νία [9], Κ]οίντος Οὐάλγιος Μαάρκου || [...]λίᾳ [10], Λεύκιος Ἰούλιος Σέξτο[υ|....]να, Γάιος Κοίλιος Γαίου Αἰμυ|[λία, Π]όπλιος Ἄλβιος Ποπλίου Κυρε[ί|να, Μά]αρκος Κοσκώνιος Μαάρκου | [Τηρ]ητείνα, Πόπλιος Γέσσιος || [Πο]πλίου Ἀρνήνσης, Λεύκιος Ἀφε|[ίνι]ος Λευκίου [Ὠ]φεντείνα [11], Γάιος Ῥού|βριος Γαίου Ποπ[ιλ]λία [12], Γάιος Λικίνιος | Γαίο(υ) Τηρητείνα, Μάαρκος Φαλέριος | Μαάρκου Κλαυδία, Μάνιος Λευκέ||λιος Μαάρκου Πωμεντείνα, Λεύ|κιος Φίλιος Λευκί[ου Σαβ]ατείνα, Γάιο[ς] | Δίδιος Γαίου | Κυρ[είνα], Κοίντος Κλαύ|[δ]ιος Ἀππίου Πολλία, Λεύκιος Ἀνότιος

Γαίου Μεν[η]νίᾳ [13], Σπ[όρ]ιος Καρο||υίλιος Λευκίου Σα[6α]τείνᾳ, Πόπλ[ι]|ος Σείλιος Λευκίου Γαλερίᾳ, Γάιος | Ἄννιος Γαίου Ἀρνήνσης, Γάιος Σεμπρ[ώ|ν]ιος Γαίου Φαλέρνᾳ, Γναῖος Ὀκτάυιο[ς | Λ]ευκίου Αἰμυλίᾳ, Μάαρκος Ἀππολήι||ος [14] Μαάρκου Καμιλλίᾳ, Λεύκιος Ἀφείνι|ος Λευκίου Λεμωνίᾳ, Γάιος Νούτιος [15] | Κοίντου Οὐετυρίᾳ, Γάιος Νεμετώ|ριος Γαίου Λεμωνίᾳ, Λεύκιος Κορνήλ[ι]|ος Μαάρκου Ῥωμυλίᾳ, Γναῖος Πομπή[ι]||ος Γναίου Κροστομείνᾳ, Πόπλιος Πο|[πί]λλιος Ποπλίου Τηρητείνᾳ, Λεύκι|[ος..............] εισ|.....

1. Suppl. Fouc. — 2. Alium numerum lacuna non patitur. — 3. [Ἰανοαρίων] Mom., Fouc. — 4. δό[γμα] Will.; δό[γματι] Fouc., Vier. — 5. ἥ[τε] Will.; ἥ[τις] Fouc., Vier. — 6. [ἀμφι]λογία Hom., Mom., Will.; [ἀντι]λογία Fouc., Vier. — 7. δημοσίω[ς | ἔχειν κρῖναι] Will. — 8. Και[κέλιος] Vier., collato u. 24 Λευκέλιος. — 9. **ΜΕΛΙΗΝΙΑ** lapis. — 10.... λιᾳ Wieg. ex lapide. — 11. (Ω)φεντείνᾳ corr. Vier. — 12. Ποπιλλίᾳ Wieg. ex lapide; Ποπ[λι]λίᾳ Will. Vier. — 13. **MENEINIA** lapis. — 14. Ἀπολλήιος Will. — 15. Ναύτιος Mom., Will.

Epistulam hanc esse consulum docuit Foucart, declarantium Romae decrevisse « praetorem in comitio cum consilio, postquam cognovit ex senatus consulto de agro, qui in controversia est publicanis contra Pergamenos. » Haec etiam Foucart, qui supplementa primus restituit, intellexit referenda esse ad controversiam ortam inter Asianos publicanosque, postquam lege Sempronia (anno 123 ante C. n.) C. Gracchus Asiae vectigalia publicanis locavit : Chapot, *La province romaine d'Asie,* p. 20. Patet litem fuisse de agro, cujus decumam locatam esse publicanis negaverant Pergameni : manet tamen in incerto quid praetor de ea re decreverit. Instrumentum factum esse existimavit Willems inter annos 98 et 94 ante C. n. (cf. v. 8-9), Mommsen et Foucart probabilius inter annos 120 et 110, quod videntur confirmare ea quae de L. Memmio (v. 13) nuper prodierunt. Praetoris edictum sequuntur nomina eorum qui in consilio fuerunt; quanquam eos ex senatu lectos et ordine dignitatis quemque suae scriptos esse non dubitatur, tamen ambigi potest qui fuerint tum temporis consulares, qui praetorii.... etc., imo omnesne omnino ad senatum pertinuerint. Ea tantum, quae de quibusdam Mommsen judicavit vero proxima, notavimus, ne nos in salebras conjecturarum immitteremus. Multo plura congessit Willems admodum incerta.

V. 8-9. Q. Cae[cilius] Q. f. (Metellus Balearicus) cos. anno 123, aut filius ejus Q. Cae[cilius] (Metellus Nepos), cos. anno 98.

V. 9-10. C. [.....]ius C. f., fortasse etiam consularis. Conjecit Willems : C. [Flav]ius C. f. (Fimbria) cos. anno 104.

V. 10-11. M. Pupius M. f., quem « fasti consulares non habent », vir profecto praetorius.

V. 13. L. Mem[m]ius C. f. idem putatur esse qui dicitur in papyro Aegyptiaca anni 112 τῶν ἀπὸ συγκλήτου ἐν μ(ε)ίζονι ἀξιώματι καὶ τιμῆι κείμενος (Grenfell et Hunt, *Tebtunis papyri,* I, 1902, p. 127, n. 33). Vix erraverit qui eum fuisse illa aetate inter praetorios conjecerit. Cf. Foucart, *Mél. Boissier,* p. 199.

V. 15. L. Julius Sex. f. « Pater, opinor, L. Julii L. f. Sex. n. Caesaris », consulis anno 90.

V. 18. M. Cosconius M. f. « praetor anno 135 (Liv., *Ep.* 56) fortasse idem est. »

V. 22. C. Licinius C. f. « Liciniae C. f. virginis Vestalis ejus, quae anno 123 sacrum quoddam dedicavit (Cic. *de domo* 53, 136), deinde anno 113 ob stuprum condemnata est (Drumann, 4, 59), hic potest fuisse frater is qui una cum ea causam dixit (Dio fr. 87, 4). »

V. 24. M' Lucilius M. f. scribendo adfuit senatus consulto anni 128 (CIL, I, p. 158 et Joseph., *Ant.*, XIII, 9, 2).

V. 27. Q. Claudius Ap. f. « Quanquam ex Claudiis patriciis nullum alium novimus praenomine Quintum (Cf. *Röm. Forsch.*, I, p. 15), hunc ex ea domo oriundum esse ostendit praenomen patris. »

V. 32. C. Sempronius C. f. cum Lucilio (v. 24) adfuit scribendo senatus consulto anni 128.

V. 33. Cn. Octavius L. f. « Omnino ex posteris Cn. Octavii consulis anno 175, a quo originem duxit stirps Octaviorum aetate liberae reipublicae magis splendida, puto nepos ejus ex filio Lucio alibi non nominato. »

V. 37. C. Numitorius C. f. « Poterit cogitari de C. Numitorio, qui periit in proscriptione Mariana anno 91 (Appian. *B. c.* I, 72 ; Florus II, 9), cujus item esse possunt nummi inscripti C. Numitori (*Röm. Münzwesen*, p. 550. »

V. 38. L. Cornelius M. f. « L. Cethegus, qui accusavit anno 49 Galbam, filius fortasse M. Cethegi consulis anno 60, potest hic indicari, cum praeter Cethegos praenomen Marci hac aetate Cornelii vix usurparint. »

V. 39. Cn. Pompeius Cn. f. « Fortasse patruus Cn. Pompei Sex. f. Cn. n. Strabonis, consulis anno 89. »

---

263. Adramyttii. — Pottier et Hauvette-Besnault, *Bull. de corr. hellén.*, IV (1880), p. 375, n. 1.

Ἀ[γα]θῇ τύχῃ · Εὔνους Ἀσιάρχης ὑπὲρ υἱοῦ [Ε]ὐφροσύνου τὰς θέας φιλ[ο-πονησάμενος [1] ?] ἀνέθηκεν.

1. Corr. Röhl ap. Bursian, *Jahresbericht*, XXXVI (1883), p. 93.

---

264. Prope Dikeli. — *C. I. L.*, III, 7183. Milliarium 131 viae Epheso Pergamum.

M'. Aquillius M' f. | cos. [1] | CXXXI |
[Μάνι]ος [Ἀ]κύλλ[ι]ος Μανίου ‖ ὕπατος Ῥωμαίων | ρλα΄.

1. Anno 129 ante C. n. Cf. n. 270.

265. Coryphante. — Le Bas et Waddington, n. 1725.

[Ὑπὲρ σωτηρίας καὶ ὑγιείας τῶ]ν ἀνεικήτων Σεββ. Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ καὶ τῶν ἐπιφανεστάτων Καισάρων Κ[ων]σταν[τ]ίου καὶ Μα[ξ]ιμιανοῦ [1].

1. Annis 292/305 p. C. n.

---

266. Pitanae. — Pottier et Hauvette-Besnault, *Bull. de corr. hellén.*, IV (1880), p. 376, n. 3.

Φλ. Ἡρκουλανὸν πρει|μοπειλάριον ἐξ ἐπάρχων [1] | λεγιῶνος ἕκτης Σιδηρᾶς | Φλ. Μαξίμιλλα τὸν γλυκύ||τατον ἄνδρα καὶ Φλάβιο[ς] Φ[λ.] | Ἡρκουλανὸς καὶ Ἀλέξαν|δρος καὶ Ἡράκλεια τὰ τέκνα | τῆς εἰς αὐτὸν ἀκολούθου | ἀξίας.

1. Primipilaris ex praefecto legionis.

---

267. Prope Elaeam. — Baltazzi, *Bull. de corr. hellén.*, XII (1888), p. 374, n. 30. Milliarium 88 viae Epheso Pergamum.

Αὐ[τοκράτωρ Καῖ]|σαρ Οὐεσπ[ασια]|νὸς Σεβ[αστὸς] | ἀρχιερεὺς [μέγισ]||τος δημα[ρχικῆς] | ἐξουσίας [τὸ ς´, αὐ]|τοκράτωρ τὸ [ιε´?], | πατὴρ πατρίδος, ὕ[πα]|τος τὸ ς´, ἀποδεδε[ι]||γμένος τὸ ζ´ [1], τειμη|τής, τὰς ὁδοὺς ἐποίη[σεν]. | Ἀπὸ Ἐφ(ήσου) [μ(ίλια)] πη´.

1. Anno 75 p. C. n., post Kal. Julias.

---

268. Elaeae. — Baltazzi, *Bull. de corr. hellén.*, XII (1888), p. 373, n. 26.

Αὐτοκράτορι | Ἁδριανῶι | Καίσαρι | Ὀλυμπίωι || σωτῆρι | καὶ κτίστη[ι] [1].

1. Cf. titulum omnino similem, nisi quod Καίσαρι deest, Eleae repertum (*Bull. de corr. hellén.*, IV (1880), p. 381, n. 10.

---

269. In via Smyrna Pergamum prope Elaeam. — Baltazzi, *Bull. de corr. hellén.*, XII (1888), p. 375, n. 31.

Αὐτοκράτο|ρι Καίσαρι | Μαρ. Ἀντω|νίῳ Γορδι||ανῷ Εὐσε|βεῖ Εὐτυ|χεῖ

Σεβαστῷ | ἀρχιερεῖ με|γίστῳ, δημαρ‖χικῆς ἐξουσί|ας, πατρὶ πα|τρίδος, ὑπάτῳ, | ἀνθυπάτῳ; | ἐπὶ ἀνθυπ[ά]του Λ......

---

270. Elaeae. — *C. I. L.*, III, 7184. Milliarium tertium viae Elaea Pergamum.

M. Aquil. | cos. [1] | III. | Μάνιος Ἀκύλλιος ‖ Μανίου | ὕπατος Ῥωμαίων |. γ΄.

1. Anno 129 ante C. n. De illo viro, qui post bellum Aristonici res Asiae composuit v. Klebs apud Pauly et Wissowa, *Realencyclop.*, II, col. 323, n. 10, et de viis ab eo in provincia stratis Foucart, *Mém. de l'Acad. des inscr.*, XXXVII (1903), p. 326-332.

---

271. Elaeae. — Schuchardt, *Athen. Mittheil.*, XXIV (1899), p. 205, n. 12.

Ὁ δῆμος | Λεύκιον Ἄγριον Λευκίου | υἱὸν Πουδληιανὸν Βάσσον | τὸν πάτρωνα, σωτῆρα καὶ ‖ εὐεργέτην γενόμενον | τῆς πόλεως.

---

272. Elaeae. — Kaibel, *Epigr. gr.*, n. 242 a.

[....]ην ὠκεανοῖο δεδου[πότα]........................... |
Σώταν δυσμενέων μαρ[νάμενον προμάχοις [1],] |
υἱέα τὸν Φιλίου, ὅς ἄγοντα.............................. |
ὠκύμορον χρύσεις ἀμ[φεκάλυψ' Ἀίδης] ‖
Κελτῶν ἐν χείρεσσιν ὀ[λέσσας [2] · ἀλλ' ἀπὸ Ῥώμης] |
ἤλυθε σὺν Κίντωι [3] κρα[..... εἰς Ἀσίην], |
ἔνθα οἱ εὐρυμένης γα[ίη τάφος ἐστί · φίλοι δὲ] |
ἐκτέρισαν ξείνηι φῶ[τες ἀποφθίμενον ·] |
τηλοῦ μὲν τοκέων, τ[ηλοῦ δ' ἀλόχοιο ποθεινῆς] ‖
ὤλετο καὶ πάτρης ἄ[μμορος Αὐσονίη]ς. |

Σώτας Φιλίου.........

1. « Primo versu dici videtur Sotas in maris littore pugnans occidisse. » Kaibel. — 2. « Cum Celtis sive Gallograecis saepius in Asia conflixerunt Romani altero ante C. n. saeculo. » Kaibel. — 3. Quinto, romanum praenomen. Kaibel dubitans.

273. Elaeae. — *C. I. L.*, III, 7094.

Viuos | Q. Afrarius Matro | Tertiai filiae. | Κοίντος Ἀπφάριος Μάτρων ‖ Τ[ερ]τίᾳ θυγατρί.

---

274. Elaeae. — *C. I. L.*, III, 7095.

Haue. C. Silius | Mellitus an. XII. | Χαῖρε. Γ. Σίλιος | Μελεῖτος ἔτων ‖ ιβ'.

---

275. Elaeae. — Homolle, *Bull. de corr. hellén.*, I (1877), p. 104.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμ[ος] | ἐτείμησεν | [Αὖ]λον Ἰούλιον Κουαδρᾶτον | [ὕπ]ατον [1], ἀνθύπατον Κρή[τ]ης καὶ Κυρήνης, πρεσβευτὴν ‖ τοῦ Σεβαστοῦ ἐπαρχείας | Καππαδοκικῆς, πρεσβευτὴν | τοῦ Σεβαστοῦ καὶ ἀντιστράτηγον Λυκίας καὶ Πανφυλίας, | πρεσβευτὴν Ἀσίας β', πρεσ|βευτὴν Πόντου καὶ Βειθυν[ί‖ας], φρᾶτρεμ ἀρουᾶλεμ, | [σε]πτ[ε]μού[ιρα ἐ]πουλώνουμ, | [τ]ὸν εὐεργέτην [κ]αὶ κτίστη[ν] | τῆς πόλεως, τῆς βου[λῆς | ἐ]κ τῶν ἰδίων ἀναθ[είσης].

1. A. Julius Quadratus Pergamenus, multis titulis Pergamenis notissimus (v. infra), consulatum gessit anno 93 p. C. n. Titulus autem scriptus est ante annum 105, quo secundum consulatum iniit; *Prosop. imp. rom.*, II, p. 209, n. 338.

---

276. Pergami prope templum Minervae. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon,* VIII, II, n. 292.

[Ἰουλία] Ἰουλίο[υ Πούλχ]ρο[υ [1] θυγ]ά[τ]ηρ [Π]οῦλχρα ἡ ἱέρηα κα[θιέρωσεν Ἀθηνᾶι Πολιάδι καὶ Νικηφόρ]ωι.

1. Sane C. Julius Pulcher, summus sacerdos Asiae saeculo I post C. n.

---

277. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon,* VIII, II, n. 290.

Διαδούμενος Αὔλου Ἰουλίου Κουαδράτου [1] ὑπὲ[ρ τοῦ πάτρωνος Ἀπόλλωνι Πυθίωι?] | καὶ [Ἀσκ]ληπιῶι σωτῆρι τὸν ναὸν σύ[ν τῶι κόσμωι ἀνέθηκεν].

1. De A. Julio Quadrato vide n. 275 et titulos infra relatos. Idem profecto Diadumenus, Quadrati libertus, suo titulo sepulcrali notus est, Messanae reperto. Cf. supra (t. I, n. 485).

278. Pergami prope templum Minervae. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon,* VIII, II, n. 310.

Ἀρετῇ καὶ | Σωφροσύνῃ | Ἰουλία Πία | ὑπὲρ Κλαυδίου ‖ Σιλιανοῦ [1] τοῦ ἀνδρός.

1. Sacerdos Asiae maximus.

---

279. Pergami in templo Aesculapii. — Conze, *Athen. Mittheil.*, XXIV (1899), p. 169, n. 8.

Λούκιος | [Ἀ]πί[δ]ιο[ς] | Δομίτιος | στρατιώτ‖ης λεγιῶν|ος πρώτης | Ἰταλικῆς [1] Ἀσ|κληπιῶι σω|τῆρι κατ' ὄν‖ειρον.

1. Legio I Italica in Moesia tendebat.

---

280. Pergami. — Hepding, *Athen. Mittheil.*, XXXII (1907), p. 306.

[Ἀ]σκληπιῶι σωτῆρι | Γ. Φλαουώνιος | [Ἀ]νικιανὸς Σάνκτος | Ἀντιοχεὺς [1] ὑπέρ τε ‖ ἑαυτοῦ καὶ τοῦ υἱοῦ | Φλαουωνίου Λολλιανοῦ | συγκλητικοῦ εὐξάμε|νος ἀνέθηκεν.

1. Antiochia Pisidiae, ubi innotuit Flavonia Menodora, uxor C. Novii Prisci consulis suffecti anno incerto. Cf. *Prosop. imp. rom.*, II, p. 84, n. 294 et p. 417, n. 149.

---

281. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 297.

Ἰούλ. Καρποφόρος | ὁ κ[αὶ] Γέττιξ ἀνέθηκεν |
αὐτοῖσι στύλοις | πρόπυλον Βρομί[ῳ] ‖ Πακοριτῶν [1].

1. Bacchus Pacoriae urbis ad Euphratem sitae. Ptolem. V, 18, 7.

---

282. Pergami in templo Cereris. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon,* VIII, II, n. 315.

Ταῖς | Θεσμοφόροις [1] | Ἀριστῖνος, | στρατηγὸς ‖ Ῥωμαίων [2].

1. Ceres et Proserpina. — 2. Vir graecae originis praetor Romanus vocatur, ne strategus feratur Pergamenorum municipalis (cf. nn. 288, 289, 294, etc.); romana autem nomina sua, ut in titulo graeco, omisit.

283. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon,* VIII, II, n. 294.

[Τύχηι ἀγαθῆι τοῦ δ]ήμου Ῥωμα[ίων] [1] Κλ. Χαρ[ῖνος? σωθεὶς ἐκ?] Σικελίας.

1. Bonae Fortunae (aut Genio) populi Romani.

---

284. Pergami in templo Minervae. — Dittenberger, *Sylloge,* ed. II, n. 272.

[Βασιλεὺς Εὐμένης ἀπὸ] τῶ[ν γενομένων ἐκ τ]ῆς στρατείας λαφύρων, | [ἣν ἐστρατεύσατο μετὰ Ῥωμαί]ων κ[αὶ τῶ]ν ἄ[λλων] σ[υ]μμάχων ἐπὶ Νάβιν τὸν Λάκωνα [1], | [τὸν καταστρεψάμενον Ἀργε]ίου[ς [2] καὶ] Με[σ]σ[η]νί[ου]ς [3], ἀ[π]αρχὴν Ἀθηνᾶι Νικηφόρωι.

1. Anno 195 ante C. n. Eumenes II Romanos in bello, quod contra Nabin gerebant, adjuvit (Liv., XXXIV, 26, 29, 30, 35, 40; Willrich apud Pauly et Wissowa, *Realencyclopaedie,* s. v. *Eumenes,* col. 1092). — 2. Anno 197 ante C. n. (Liv., XXXII, 38, 4; Polyb., XVIII, 17, 1). — 3. Anno 202 ante C. n. (Liv., XXXIV, 32; Pausan., IV, 29, 10; VIII, 50, 5; Plut. *Philop.,* 12; Polyb., XVI, 13, 3; 16; 17).

---

285. Pergami in templo Minervae. — Dittenberger, *Sylloge,* ed. II, n. 283.

[Β]ασ[ιλεὺς Εὐμένης] | Διὶ κ[αὶ Ἀθηνᾶι Νι]κ[ηφόρωι] | ἀπ[ὸ τῆς μετὰ Ῥ]ωμα[ίων | καὶ Ἀχαιῶν πρὸς Νά]βιν τὸν ‖ [Λάκωνα δευτέρας στρατείας] [1].

1. Anno 192 ante C. n. Cf. n. 284 (Willrich, *loc. cit.*).

---

286. Pergami in templo Minervae. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon,* VIII, I, n. 216.

a. [Βασιλεὺς Ἄτταλος βασι]λέως Ἀττά[λ]ου [1] Διὶ καὶ [Ἀθ]ηνᾶι Νικηφόρωι [χαριστήριον τῶγ κατὰ πόλεμον ἀγώνων] [2]. |

b. [..... Σεβα]στὸς ἀποκαθέστησεν. |

c. ..... ὁ δῆμος | ἐτ[ίμησεν] [3].......

1. Attalus II, rex Pergamenorum annis 159-138 ante C. n. — 2. Ex duobus titulis similibus, ibidem repertis, (Fränkel, nn. 214, 215) restituta sunt verba quae deerant. Quae maxime victoria Attali II hic memoretur vix liquet (Wilcken ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclopaedie,* II, col. 2171, 2175). — 3. Fragmentum tertii tituli supra primum (*a*) litteris minoribus rescripti.

287. Pergami in templo Minervae. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, i, n. 225.

Βα[σ]ιλεὺς Ἄτταλος βασ[ιλέως Ἀττάλου] | καὶ [ο]ἱ μετ' αὐτοῦ στρατεύσα[ντες πρὸς Προυσίαν] | καὶ πολιορκήσαντες αὐτὸ[ν ἐν Νικομηδείαι], | παραβάντα τὰς διὰ Ῥωμαίων γε[νομένας συνθήκας], [1] ‖ Διὶ καὶ Ἀθηνᾶι Νικηφόρω[ι χαριστήριον] | τῆς τοῦ πολέμου συντελείας [2], ἐπ[ικρατήσαντες].

1. Anno 149 ante C. n. Prusias, rex Bithyniae, ab Attalo II victus et a filio suo Nicomediae occisus est. Cf. Polyb., XXXII, 27; XXXIII, 13; Liv., *Epit.*, 50. — 2. Pro bello confecto.

---

288. Pergami in templo Minervae. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, i, n. 224.

a. [Ἐπὶ πρυτάνεως.......]οδώρου · γνώμη σ[τρατηγῶν · ἔγνω δῆμος · ἐπεὶ... ..|...[1] σύντροφ]ος τοῦ βασιλέως [2] ἔν τε τοῖ[ς ἀναγκαιοτάτοις καιροῖς | σπουδ]αίας χρείας παρείσχηται τῶι τε βασιλ[εῖ καὶ τῶι δήμωι | παντ]ὸς ἀγαθοῦ παραίτιος γινόμενος καὶ ἐν πᾶσιν κα[ιροῖς ἀμέμπτως ‖ καὶ ἀδ]εῶς ἀναστρεφόμενος τῆς μεγίστης τιμῆς καὶ [αἰδοῦς ἠ|ξιοῦτ]ο, πολὺ δὲ τῶν καθ' ἑαυτὸν συνέσει καὶ παιδείαι προάγων [παρὰ | μὲ]ν τοῖς ἄλλοις ἐντροπῆς καὶ δόξης δικαίως ἐτύγχανεν, παρὰ δὲ [τῶι | βα]σιλεῖ προεδρίας καὶ τιμῆς τῆς πρώτης μετεῖχεν, ἀμεμψιμοίρητ[ος | δὲ] ἐν πᾶσιν γεγενημένος καὶ εὐδοκι[μη]κὼς ἐν ταῖς χρείαις ἁπάσαις κ[ε‖κ]όσμηκε τὸν αὐτοῦ [β]ίον τῆι καλλίστηι παρρησίαι τήν τε πατρίδα σπε[ύ]|δων ὅσ[ο]ν ἐφ' ἑ[α]υ[τ]ῶι, διαφέρειν παρ[ὰ τὰ]ς ἄλλας πόλεις ἐν ταῖς κατὰ τ[ὴν | π]ολιτείαν οἰκονομίαις, τὰ μὲν [π]αραλελειμμένα εἰσηγησάμενος ἐπὶ τῶ[ι | σ]υνφέροντι διώρθωσεν, τὰ δὲ λο[ι]πὰ [ἀ]κ[ο]λού[θω]ς τοῖς νόμοις συνεπεί[σ|χ]υσεν, ἐφ' οἷς εὐχαριστήσας ὁ δῆμος α[ὐ]τῶι τὰς καλλίστας καὶ ἐνδοξοτάτα[ς ἐ‖ψ]ηφίσα[τ]ο τιμ[ὰ]ς, ἵνα μὴ μόνον ἐν τῶι π[αρ]όντι καιρῶι ἡ παρὰ τῶν πολιτῶ[ν | α]ὐτῶι ὑπάρχ[η]ι χάρις, ἀλ[λ]ὰ κα[ὶ ε]ἰς [τὸ]ν [ἀεὶ χρόν]ον δ[ι]αμε[ί]νη [τὰ] δεδομένα τίμ|[ι]α, καὶ ὁ βασιλ[ε]ὺς Ἄτταλο[ς Φιλ]αδ[ε]λφ[ος] κ[α]ὶ Εὐε[ργ]έ[τη]ς ἐν τοῖς ἀναγκα[ιο|τ]άτοις καιροῖς πιστεύσας τὴν [ὑ]πὲρ τῶ[ν] κοι[νῆ] συ]ν[φ]ερ[όν]τω[ν] πρεσβείαν [πρὸς | Ῥ]ωμαίους [ἐ]ξαπέστειλεν αὐτὸν, ἵν[α] τοὺς [μ]ὲν [ἐ]χ[θ]ροὺ[ς] ἐνδείξηται [ἀ]σε[β]ῶς ‖ κ]εχρησ[μ(έ)]νους τοῖς πράγ[μ]ασιν, [τὴ]ν δ[ὲ ὑ]π[άρχ]ουσα[ν] εὔ[νο]ιαν καὶ εὐεργε[σί]αν π]ρὸς τὸν βασιλ[έα ἀ]ν[αν]εωσ[άμ]εν[ος πα]ρ[α]κ[αλέ]σ[ηι] αὐ[τ]ο[ὺ]ς ἀμύνασθα[ι | τὸ]ν πα[ρασ]πόνδως [κ]ατα[........ ἐ]νδ[ε]ιξά[μ]ε[ν]ος τῆι συ[γκλή|τωι].....

b. .....[ἐπι]μελ[ηθ..... | .....πε]πραγμέν..... | .....[ο]ς καρτερη[σ..... | .....μ]ητ' ἐν τ..... ‖ .....[ἐσκήπ]τονθ' ὅτ[ι..... | .....κα]ὶ καθυ[βρι]..... | .....ος.

1. Virum, cujus nomen periit, editor suspicatur fuisse Andronicum illum, qui, anno 151 aut 150 Romam iterum missus (v. 18), ut de Prusia rege Bithyniae quereretur (cf. v. 21), prohibuit ne multa ei ob rapinas irrogata ab senatu remitteretur (Appian., *Bell. Mithrid.*, 4-7). — 2. Eo nomine post Alexandrum in Macedonia etiam et in Syria et in Aegypto appellabantur lecti viri, qui una cum rege educati fuerant. Cf. Dittenberger, *Sylloge*, ed. II, n. 247, not. 2.

---

289. Pergami in theatro. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 338; Foucart, *Mém. de l'Acad. des Inscr.*, XXXVII (1903), p. 299 et 321.

Ἐπὶ ἱερέως [1] Μενεστρά[του τ]οῦ Ἀπολλοδώρου, | μηνὸς Εὐμενείου [2] ἐννε[ακαιδε]κάτηι · ἔδοξεν τῶ[ι] | δήμωι, γνώμη στρατηγ[ῶν · ἐπε]ὶ βασιλεὺς Ἄτταλος | Φιλομήτωρ καὶ Εὐεργέτη[ς [3] μεθισ]τάμενος ἐξ ἀν‖θρώπων [4] ἀπολέλοιπεν τὴ|[μ πατρ]ίδα ἡμῶν ἐλευθέρα[μ] [5], | προσορίσας αὐτῆι καὶ πόλε[ις καὶ] χώραν, ἣν ἔκριν[εν] [6], | δεῖ δὲ ἐπικυρωθῆναι τὴν διαθή[κην] ὑπὸ Ῥωμαίων, [ἀναγκαῖ]όν τέ ἐστιν ἕνεκα τῆς κοινῆς ἀσ[φ]αλείας καὶ τ[ὰ ὑποτετα]|γμένα γένη [7] μετέχειν τῆς πολιτεί[α]ς διὰ τὸ ἀπα[σαν εὔ]‖νοιαμ προσενηνέχθαι πρὸς τὸν δῆ[μο]ν · ἀγαθῆ[ι τύχηι δεδό]|χθαι τῶι δήμωι δεδόσθαι πολιτείαν [τ]οῖς ὑπο[γεγραμμέ]|νοις · τοῖς ἀναφερομένοις ἐν ταῖς τῶ[ν] παροί[κων [8] ἀπο]|γραφαῖς καὶ τῶν στρατιωτῶν τοῖς κα[το]ικοῦσ[ι]ν [τὴμ πό]|λιν καὶ τὴγ χώραν [9], ὁμοίως δὲ καὶ Μακεδό[σι]ν [10] καὶ Μυ[σοῖς] [11] ‖ καὶ τοῖς ἀναφερομένοις ἐν τῶι φρουρίωι καὶ [τῆι πόλει τῆι] | ἀρχαίαι κατοίκοις καὶ Μασδυηνοῖς [12] κ[αὶ.......] | καὶ παραφυλακίταις [13] καὶ τοῖς ἄλλοις ἐ[πικού]|ροις [14] τοῖς κατοικοῦσιν ἢ ἐνεκτημένοις ἐν τ[ῆι πόλει] | ἢ τῆι χώραι, ὁμοίως δὲ καὶ γυναιξὶγ καὶ παισ[ίν] · ‖ εἰς δὲ τοὺς παροίκους μετατεθῆναι τοὺς ἐκ [τῶν] | ἐξελευθέρων [15] καὶ βασιλικοὺς [16] τούς τε ἐνήλικα[ς] [17] | καὶ τοὺς νεωτέρους, κατὰ τὰ αὐτὰ δὲ καὶ τὰς γυνα[ῖ]|κας πλὴν τῶν ἠγορασμένων ἐπὶ τοῦ Φιλαδέλφου | καὶ Φιλομήτορος βασιλέων καὶ τῶν ἀνειλημμένω[ν] [18] ‖ ἐκ τῶν οὐσιῶν τῶγ γεγενημένωμ βασιλικῶν, κατὰ τ[αὐ]|τὰ δὲ καὶ τοὺς δημοσίους · ὅσοι δ[ὲ] τῶν κατοικούν|των ἢ ὅσαι ἐγλελοίπασιν ὑπὸ τὸν και[ρ]ὸν τῆς (τελευτῆς) [19] τοῦ βασιλέ[ως] | ἢ ἐγλίπωσιν τὴμ πόλιν ἢ τὴγ χώραν, εἶναι αὐτοὺς κα[ὶ] | αὐτὰς ἀτίμους τε καὶ τὰ ἑκατέρων ὑπάρχοντα τῆς ‖ πόλεως [20]. |

Τετράδι ἀπιόντος [21]. |

Ἔδοξεν τῶι δήμωι, γνώμη στρατηγῶν· ἐ[π]εὶ [ἐν τῶι γε|νομένω]ι ψηφίσματι περ[ὶ] τοῦ δοθῆναι πολιτεί[αν τοῖς | ἀναφερομένοις ἐ]ν ταῖς τῶ[μ] παρ[ο]ίκων ἀπογραφαῖς [καὶ ‖ τοῖς λοιποῖς γένεσιν τ]οῖς δηλουμένοις ἐν τῶι ψηφ[ί]σ[μα|τι καὶ περὶ τοῦ μετατεθῆναι εἰς τοὺς] παροίκους τοὺς [ἐκ | τῶν ἐξελευθέρων καὶ βασιλικοὺς κα]ὶ [δ]ημοσίους |.....

1. Sacerdos eponymus in titulis Pergamenis inter annos 133 et 29 ante C. n. rite inscribitur, qui fungitur etiam prytania (Fränkel ad suum n. 5, v. 15). Cf. n. 290. — 2. Pergameni in honorem Eumenis I (263-241), regiae stirpis auctoris, Eumeneium mensem vocaverunt, quo natus erat (Schuchhardt, *Alterth. von Perg.*, VIII, II, p. 398). — 3. Attalus III (138-133 ante C. n.). — 4. Ex hominibus ad deos cessit, usitata formula de regum mortibus (Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, ad n. 308, 4). Vere anni 133 defunctus est Attalus; hic autem titulus paulo post exaratus est. — 5. Testamentum ab Attalo vere factum esse, quod negaverant quidam auctores et veteres et recentiores, hoc documento primum confirmatum est: bona regis legabantur populo romano, Pergamenus donabatur libertate. Qua de re cf. Dittenberger et Foucart. — 6. πολε[μίαν] χώραν ἣν ἐκριν[εν] (δεῖν ἰσονομεῖσθαι?) Fränkel, *Alt. von Perg.*, VIII, I, n. 249; πολε[ιτικὴν] χώραν Dittenberger. Corr. Foucart. — 7. Homines per classes descripti, qui hoc decreto civitatem aut jus inquilinorum nacti sunt, infra enumerabantur; eorum laterculos vide in *Athen. Mittheil.*, XXVII (1902), p. 106. — 8. Ut μέτοικοι, inquilini. — 9. Milites regis ipsius mercenarii, qui antea ad rem publicam Pergamenorum nequaquam pertinuerant et in urbe tantum concesso fruebantur domicilio. — 10. « Macedones coloni, qui jam antiquitus in illis regionibus consederant » Dittenberger. — 11. Mysi mercenarii in coloniis militaribus etiam a regibus collocati. — 12. Mastya, aut Masdya, ex urbe, ut videtur, Paphlagoniae orti mercenarii (Plin., *Nat. hist.*, VI, 5). — 13. Idem qui in Aegypto vocantur φυλακῖται, vigiles, custodes securitatis publicae. — 14. ἐ[μφρού]ροις, Fränkel, Foucart. — 15. Nempe libertini inquilinorum jure prius non utebantur. — 16. Servi regii, qui multa opificia exercebant. — 17. ἐν ἡλικ[ί]α[ι], Fränkel, Foucart. Corr. Wilhelm, *Arch. epigr. Mittheil.*, XX (1897), p. 57. — 18. Praeter servas mulieres, emptas sub Attalo II Philadelpho (159-138 ante C. n.) et Attalo III Philometore (138-133) et praeter servas in fiscum redactas, ex rebus familiaribus, quae publicatae fuerant et bonis regum additae. — 19. Vox errore lapicidae omissa. — 20. Hanc poenam, ut beneficia, quae supra enumerantur, edictam esse, ne transfugis augeretur Aristonici exercitus, ostendit Foucart. — 21. Die quarta mensis Eumeneii exeuntis, id est quarta ante illius finem = die XXVII aut XXVI.

290. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 254.

.... δ .... | .... [τριετηρί]δος ἀγῶνα [1] ..... | .... [συνήγ]ορος [κα]ὶ τοῦ συμβουλίο[υ] [2] | .....

ἐφρόντισε τῶν πρὸς [Ῥωμ.?]αίους δικαίων, ἀναπομπὴ[ν ‖ .... πρ]οτ[ε]ρον καλῶς ὑπ' αὐτοῦ πε| .... [ἀ]σμένως καὶ ἐπὶ τοῖς προσφ[ό]ροις..... ἐτίμησε αὐτ?]ὸν τῷ πρυτανικῷ καὶ ἐπων[ύ]μῳ τέλει [3] ἐπὶ τῆι ἱερωσύνηι τῆι αὐτῶι?] προυπαρχούσηι διὰ γένου[ς] | .... ἀρχὴν δεδομένην δὲ πρ‖... .... [τῶν τε θε]ῶν ἀξίως κ[α]ὶ τοῦ δήμο[υ] | .... λαβὼ[ν κοινω]νὸν καὶ ὁ | .... τον ... [πρ]υτάνεω[ς] | .... τας τῆς | ....ον ο......

1. Ludi in honorem Bacchi solemnes, Fränkel, *ibid.*, I, p. 167, ad n. 248, 8. — 2. Consilium consulum aut proconsulis. — 3. De sacerdote et eodem prytane Pergamenorum eponymo cf. n. 289.

---

291. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, p. 515; Foucart, *Rev. de Philologie*, XXV (1901), p. 88.

Οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ δῆμοι καὶ τὰ ἔθν[η] καὶ οἱ κατ' ἄνδρα κεκριμένοι ἐν τῇ π[ρὸς Ῥωμαίους φιλίαι] | ἐτίμησαν Ἀγήνορα τοῦ Δημητρίου [τοῦ....] [1] | Περγαμηνοῦ υἱὸν, τοῦ ἀγωνοθετήσαντος | τὰ πέμπτα Εὐεργέσια τὰ ἀχθέντα δημο[σί]ᾳ ἐν [Περγά]μωι [2].

1. Δ. Τ. ΗΙΟ traditur. — 2. Quis Evergesia certamina instituerit quanquam ignoratur, videntur tamen illa per vices acta esse a communi Asiae concilio in singulis provinciae urbibus primariis, et initium suum habuisse paulo post Mucia.

---

292. Pergami in gymnasio. — Hepding, *Athen. Mittheil.*, XXXII (1907), p. 243, n. 4.

.....εμωνος πολυετῆ χρόνον κ[ατέμεινεν καὶ ἐν ἐλάσσονι θέμενος τὰ καθ' αὑτὸν τοῦ τῆι | πατ]ρίδι συμφέροντος τὰ μέγιστα [ἀγαθὰ κατειργάσατο τῇ τε ἡμετέρᾳ πόλει καὶ πᾶσιν] | τοῖς τὴν ἐπαρχείαν κατοικοῦσιν .εκι......... | καὶ περὶ ἐλαφροτοκίας τῷ πάντας τοὺς ....|ρῆται · οὓς δὲ ἀπολωλεκέναι τοὺς βίους .... ‖ μεγάλους πράσσεσθαι τοὺς τόκους ἀπέλυσε ....|αν τῆς γεινομένης ἀνδροληψίας ἐκ τῶν κυι....... [τῆς τῶν στρατο]|πέδων παραχειμασίας ὅπως ἡ πόλις ἀπαρεν[όχλητος] .... | ἔσται τις τῶν παρενοχλουμένων ἐπίστασις ομ......... [τῶν] | εἰς ταύτας δαπανημάτων καὶ τῆς τῶν λόγων ει.................‖ κτος τῶν φόρων ἐπιτασσομένων ὥστε καὶ ἐν τούτῳ .... [ἀπολύεσ]|θαι δὲ καὶ τῶν κενῶν συγγράφων καὶ μετὰ βίας καὶ ἀν[άγκης] ....|το δὲ καὶ τοὺς

βίους τῶν ἀνειρημένων ὑπὸ Μιθραδ[άτου] .... | ἐν τῶι πολέμωι, ἐξ ὧν ἀφόρητος ἐπηκολούθει τῆι πόλει κί[νδυνος ...... τῶν δὲ] | ἀγαθῶν ὑπ' αὐτοῦ μεγάλων καὶ σωτηρίων ὄντων καὶ οὐ μ[όνον τῆι τῶν ὑπ' αὐτοῦ εὐηργετη]‖μένων πόλει, πάσηι δὲ τῆι ἐπαρχήαι, ὁ δῆμος κατ' εὐχὴν ἡγήσ[ατο εἶναι τὴν εἰς τὴν πατρί]|δα γεινομένην ἐπάνοδον αὐτοῦ, κυρώσας ψήφισμα τῆς ἀρε[τῆς αὐτοῦ καὶ τῶν πεπρα]|γμένων ἄξιον, εὐχαρίστησέν τε τοῖς θεοῖς παραστήσας αὐτο[ῖς θυσίας ὡς καλλίστας] | καὶ δεξιωσάμενος μετὰ πάσης προθυμίας ἔκρεινεν τὸν ἄνδ[ρα καλὸν καὶ πάσαις ἀρε]|ταῖς κεκοσμημένον ταῖς μεγίσταις τιμαῖς καὶ πρὸς αἰώνιον μνή[μην καὶ ἀθανασίαν] ‖ τιμῆσαι· διὸ ἀγαθῆι τύχηι καὶ ἐπὶ σωτηρίαι τῆς πόλεως δεδόχθαι [τῆι βουλῆι καὶ] | τῶι δήμωι ἐπῃνῆσθαί τε Διόδωρον ἐπὶ τοῖς προγεγραμμένοις κ[αὶ ἐπὶ τῶι ἀπὸ] | προγόνων εὐεργέτην ὄντα καὶ πολιτευόμενον καλῶς τῶν μεγίσ[των εὐεργεσιῶν] | παραίτιον γεγονέναι τῆι πατρίδι καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν χρυσῶι στεφάν[ωι ἀριστείωι] | καὶ ἰκόνι χρυσῆι καὶ ἄλληι ἐφίππωι καὶ ἄλληι χαλκῆι κολοσσικῆι στεφανου[μένηι ὑπὸ] ‖ τοῦ δήμου καὶ ἄλληι ἐφίππωι καὶ ἀγάλματι μαρμαρίνωι, ὧν καὶ γενέσ[θαι τὰς ἀνα]|θέσεις ἐν οἷς ἂν αὐτὸς κρείνηι τῶν ἱερῶν καὶ δημοσίων τόπων, τῶν μὲν χρ[υσῶν ἐπὶ στυ]|λίδων μαρμαρίνων, τῶν δὲ χαλκῶν ἐπὶ βημάτων ὁμοίως μαρμαρίνων, τοῦ δὲ ἀ[γάλ]|ματος ἐν τῷ κατασκευασθησομένωι ναῶι, γενομένης ἐπιγραφῆς ἐπ' αὐτῶν [ὅτι ὁ] | δῆμος ἐτίμησεν Διόδωρον Ἡρώιδου, τὸν διὰ γένους ἱερέα τοῦ Διὸς τοῦ μεγίσ[του] ‖ καὶ ἀρχιερέα, γεγονότα διὰ προγόνων εὐεργέτην καὶ πολλὰ καὶ μεγάλα εὐεργετήσ[αν]|τα τὴν πατρίδα· παρασταθῆναι δὲ καὶ παρ' ἣν ἂν βούληται τῶν εἰκόνων ἢ τὸ ἄγαλμα σ[τή]|λην λίθου λευκοῦ, εἰς ἣν ἀναγράψαι τόδε τὸ ψήφισμα· καλεῖσθαι δὲ αὐτὸν καὶ εἰς προεδρί[αν] | ἐμ πάσαις ταῖς πανηγύρεσιν καὶ τριετηρίσιν καὶ παναθηναίοις καὶ τοῖς ἄλλοις ἀγῶσιν· ἐπ[ι]|θύειν αὐτὸν καὶ τὸν λιβανωτὸν ἔν τε ταῖς βουλαῖς καὶ ταῖς ἐκκλησίαις ταῖς ἐννόμο[ις, ‖ ὅταν] παρατυγχάνηι· εἶναι δὲ καὶ τὴν ὀγδόην τοῦ Ἀπολλωνίου μηνὸς ἱεράν, ἐν ἧπερ ἀπὸ τῆς | [πρε]σβεί[ας] εἰς τὴν πόλιν εἰσῆλθεν· γενέσθαι δὲ καὶ φυλὴν αὐτοῦ ἐπώνυμον συγγενικὴν προσ|[ηγ]ορίαν [ἔ]χουσαν Πασπαρηίδα· καθίστασθαι δὲ αὐτοῦ καὶ ἱερέα ἐν ταῖς ἀρχαιρεσίαις, ὅταν | καὶ οἱ ἄλ[λο]ι ἱερεῖς τῶν εὐεργετῶν, καὶ ἐπιγράφεσθαι ἐπὶ τῶν συνχρηματιζομένων μετὰ | τὸν Μαν[ίο]υ ἱερέα, φυλασσομένης καὶ ταύτης τῆς τιμῆς εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον· ἀνεῖναι δ[ὲ] ‖ αὐτοῦ κ[αὶ τ]έμενος ἐν Φιλεταιρείαι, ὀνομάσαντας Διοδώ<δω>ρειον, ἐν ὧι κατασκευασθ[ῆναι] | ναὸν λί[θου] λευκοῦ, εἰς ὃν ἀνατεθῆναι τὸ ἄγαλμα· ἐν ἧ δ' ἂν ἡμέραι γίνηται ἡ καθιέρ[ωσις] | αὐτοῦ σ[ταλῆ]ναι πομπὴν ἐκ τοῦ πρυτανείου εἰς τὸ τέμενος αὐτοῦ πομπευόντων [τοῦ

τε] | πρυτάν[εως καὶ] τῶν [ἱ]ερέων καὶ βασιλέων καὶ τοῦ γυμνασιάρχου μετὰ τοῦ ὑπο[γυμνασι|άρχου καὶ τῶν ἐφήβων] καὶ τῶν παιδονόμων μετὰ τῶν παίδων, συν- πομπευόν[των τῶν ‖ πολιτῶν καὶ] τῶν παίδων, παρασταθείσης θυσίας ὡς καλλίσ- της ἐπ[ὶ τοῦ βωμοῦ ? | ὑπὸ τοῦ δήμου, τεθῆναι ἀγῶν]ας παίδων τε καὶ ἐφήβων καὶ ἀνδρῶν, τοῖς δὲ ..|.. μερισθέντων εἰς τὰ ἔπαθλα τῶν ἀπὸ τῆς [θυσίας |.. καθ' ἕκασ]τον ἐνιαυτὸν ἐν τῆι αὐτῆι ἡμέραι, ὅταν. | ...εὐγήρως τοὺς διαδεξαμένου[ς] ‖ ....|αν ἀπολιπὼν εἰς τὸ χρεὼ[ν | ... ἐν τῇ ἐν Φιλ]εταιρείαι ἀγοραι ἐάμ.....|..... [τ]ῆς ἐπιγραφῆς ὅτι ὁ [δῆμος ἐτίμησεν] ...‖... τὴν ἀναγόρε[υσιν] ....|.... γεγονὸς...

Honores a Pergamenis decernuntur Diodoro Herodis Pasparo gymnasiarcho, anno fere 130 ante C. n. Cf. nn. 293, 294.

V. 4-7. Cum Pergameni quidam aere alieno laborarent, cujus usuris solvendis rem familiarem consumebant, Diodorus effecit ut deminuerentur illae usurae (ἐλαφροτοκία).

V. 7. ἀνδρολη̣ψία : de obsidibus acceptis profecto agebatur.

V. 7-12. Cum Romanos milites Asiatici domi haberent jam ab anno 131, curaverat Diodorus ne civitas a copiis hibernantibus vexaretur atque ut, si qui molestiam ea de causa passi essent, inspicerentur et liberarentur tributis, quae essent per inanes syngraphas vi et dolo malo imperata.

V. 13. ἀνειρημένων = ἀνῃρημένων. Μιθραδάτου; Mithradates IV Evergetes, rex Ponti (annis 170-120), Romanis in bello Aristonici (v. 14) auxiliatus erat.

V. 17. ἐπάνοδον αὐτοῦ : Diodori, qui Romam legatus erat a Pergamenis, reditus in patriam. Cf. v. 36 et n. 293, col. II, v. 11.

V. 25. ἰκόνι, statua honoris causa in publico loco posita; ἀγάλματι (v. 26), statua in sacro loco inter divinas culta (Hepding).

V. 27. στυλίδων, columellae rotundae; Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 332, not. 9.

V. 29. ναῶι; vivo homini, quin etiam privato, dedicari templum aut divinos honores adhiberi illa aetate rarissimum est. Cf. tamen Fränkel, *Alterth. von Pergamon,* VIII, II, n. 256, v. 14.

V. 30. τὸν διὰ γένους ἱερέα τοῦ Διὸς τοῦ μεγίστου καὶ ἀρχιερέα; idem est Pergami summus sacerdos atque ab stirpe sacerdos Jovis maximi. Cf. Fränkel, *l. c.*, v. 10.

V. 34. τριετηρίσιν, Bacchi festa sacra (Cf. n. 293) et Minervae Victricis Nicephoria; Fränkel, n. 167.

Παναθηναίοις. Pergameni sua Panathenaea jam circa annum 250 rite celebrabant. Fränkel, n. 18, v. 17; 156, 253.

V. 35. Jus ture supplicandi, prius quam senatus populusque consilia ineunt aut ludi incipiunt, prytani lege datum, obtinebit Diodorus, quoties aderit. Cf. n. 293, v. 26. Fritze, *Die Rauchopfer bei den Griechen.*

V. 36. Mensem Apollonium, cujus dies VIII sacer erit Diodoro, quartum fuisse anni Pergameni existimat Fränkel, n. 247, incertum an recte. Cf. infra n. 294, v. 30-32.

V. 37. Tribus suae Diodorus erit heros eponymus, quae vocabitur ab illius cognomine Pasparo tribus Πασπαρηίς.

V. 38. Eligetur sacerdos Diodori in comitiis eodem tempore quo magistatus et ceteri sacerdotes eorum qui de civitate bene meriti sunt. De cultu εὐεργέτων v. Hepding ad h. l.

V. 39-40. Cum sub Attalis moris fuisset litteris negotiorum publicorum et privatorum (χρηματισμοί) praescribere regis sacerdotem, ita post mortuum Attalum III praescriptus est sacerdos M' Aquilii, qui provinciam romanam primus composuerat. Post sacerdotem Aquilii sacerdos etiam Diodori praescribetur in aeternum.

V. 40. ἀνεῖναι = consecrare.

V. 41. Φιλεταιρείαι, locus in ipsa urbe, ut videtur, aut in suburbio situs, qui nomen suum duxerat a Philetaero, patre regis Eumenis I.

V. 44. βασιλέων, sacerdotes certis muneribus ornati, quae regum antiquitus fuerant. Chapot, *Province rom. d'Asie*, p. 234.

V. 49. Ludi celebrabuntur unius cujusque anni eodem die, VIII mensis Apollonii.

---

293. Pergami prope gymnasium. — Hepding, *Athen. Mittheil.*, XXXII (1907), p. 257, n. 8.

Fragm. a. Col. I....|....|....|....|....‖...λιν γυ|[μνασι]..... τοῖς νέ|[οις]... ὑπαρχον | ...... τῆς τοῦ | ..... ενον τὸν ‖ .... [ἐ]νδόξοις καὶ | ......[τὴν εἰς τὸν] δῆμον εὔνοιαν | ..... ων χρημάτων | .... [τὸ τῶν νέων γυμνάσιον]...... δι κατεφθαρμέ|[νον ...καὶ] ....γεγονὸς ἄχρησ‖[τον]......αιως περίπατον κατε|[σκευακέναι] ..... καὶ μάλιστα κατὰ τὰς | .....ρη...... [π]ερίπατον τῆς πάσης ἐπι|[μελ]είας ἀξίως .....ον καλοῦ καὶ εὐσχήμονος τοῦ | ....τα πεποιῆσθαι.... ὑπάρχοντος κονιστηρίου ὄντος πολὺ ‖ [κατ]αδεεστέρου τῆς π[ερὶ τὸ γυμν]άσιον ἀξίας κατεσκευασκέναι ἕτερον | [ἐκ τ]οῦ ἰδίου ποιήσαντα πρὸ αὐτοῦ ἐξέδραν μαρμαρίνην καὶ τὸ παρ' αὐτὴν | [λο]υτρὸν ὁμοίως μαρμάρινον, ἀπογράψαντα καὶ τὴν ἐπ' αὐτῶι ὀρο|[φὴν] καὶ τὰ κύκλωι τῶν τοίχων σανίσιν ἐξασφαλισάμενον, ἐφ' οἷς | [τὸν] δῆμον ἀποδεχόμενον αὐτοῦ τὸ μεγαλομερὲς καὶ μεγαλοψυ‖[χὲς κρί]νειν πρὸς ταῖς προγεγενημέναις αὐτῶι καλαῖς καὶ ἐπιφανέ|[σιν τιμα]ῖς καὶ ἄλλα<ι>ς ψηφισθῆναι τῶν γινομένων ἀδιαλείπτως εἰς τὴν | [πόλιν εὐερ]γεσιῶν ἀξίας πρὸς τὸ παισὶ παίδων παραδόσιμον γενέσθαι | [τήν τε τοῦ] Διοδώρου διὰ προγόνων περὶ τῶν τῆς πατρίδος καλῶν καὶ σ[υν|φερόντω]ν σπουδὴν καὶ τὴν τοῦ δήμου πρὸς αὐτὸν ἐπὶ δικαίοις τῆς χάρι‖[τος ἀπόδοσιν, ἀ]γαθῆι τύχηι δεδόχθαι τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι ἐπῃνῆσθαί|[τε αὐτὸν ἐπὶ τ]οῖς προγεγραμμένοις καὶ ἐπὶ τῶι πατροπαράδοτ[ο]ν [ἔχ]ον|[τα τὸ μεγαλο]μερὲς καὶ φιλόδοξον μηδένα καιρὸν παραλείπειν τῶν | [εἰς τὴν τῆ]ς πόλεως

εὐεργεσίαν διηκόντων καὶ στεφανω[θ]ῆναι αὐ|[τὸν χρυσῶι σ]τεφάνῳ ἀριστείῳ, κατασκευασθῆναι δὲ αὐτῶι ἐν τῶι τῶν νέ‖[ων γυμνασί]ωι καὶ ἐξέδραν, εἰσπορευομένων ἀπὸ τοῦ σκιακοῦ ὡρολο[γί]ου | [εἰς τὴν σ]τοὰν καθ' ὃν τόπον ἐστὶν ὁ πρῶτος οἶκος, ὑπεγλυθέντος τοῦ τοίχου | [καὶ ἀντε]νσταθέντων τῶν τε κιόνων καὶ τῶν παραστάδων μαρμαρίνων, ὁ|[μοίως δ]ὲ καὶ τοῦ ἐπ' αὐτῶν κόσμου καὶ τῆς εὐθυντηρίας ἀπογραφείσης καὶ | [τοῦ]..... καὶ γενομένου ἐν αὐτῶι θωρακείου τῆς αὐτ........‖.... της καὶ τῶν ἄλλων ἔργων γενομένης καθ' ἣν ἀντανήρηται δια|[γραφῆς?]... των, ἐν ἧι ἀνατεθῆναι αὐτῶι ἄγαλμα μαρμάρινον, ὅπως | [οὗ φιλοτιμότατα πρ]οενόησεν τόπου πλειόνων ἀναδεξάμενος χρημάτων | [ἀνάλωμα τῆς τε ἐπισκ]ευῆς αὐτοῦ καὶ ἐπιθεραπείας ἕνεκεν, ἐν τούτωι καὶ | [αὐτὸς διὰ τούτου τ]οῦ ἀγάλματος σύνθρονος ἧι τοῖς κατὰ παλ[α]ίστραν ‖ [θεοῖς, γενομένης ἔμπροσθ]εν τοῦ ἀγάλματος ἐπιγραφῆς, ὅτι ὁ δῆμος ἐτίμη|[σεν Διόδωρον Ἡρώιδου Πά]σπαρον, τὸν ἀρχιερέα καὶ διὰ γένους ἱερέα τοῦ | [Διὸς τοῦ μεγίστου καὶ δι]ὰ προγόνων ὑπάρχοντα τῆς πατρίδος εὐεργέ|[την, πάσης φιλοτιμίας ἕνεκεν] καὶ τῆς πρὸς τὴν πόλιν εὐνοίας καὶ | [γυμνασιαρχήσαντα καλῶς τῶν τε] νέων καὶ πρεσβυτέρων ἐν τοῖς ἐννεα‖[καιεικοστοῖς Νικηφορίοις τοῦ στ]εφανίτου ἀγῶνος, ἀχθεῖσιν δὲ πρώτοις | ...... [π]όλεμον τε....αι δι' ἐνιαυτοῦ τοῖς πρε|............

Col. II.....καὶ ἀρχιερεὺς [εὔχρηστον ἑαυτ]ὸν παρεχό|[μενος]..... τρόπον ἀεί τινος ἀγαθοῦ γείνεται τῇ πατρίδι | [παραίτιος, ἐπιδιδο]ὺς μὲν ἑατὸν τῇ πρὸς τὰ κοινὰ σπουδῆι καὶ φιλοτιμίαι, | [πάντα δὲ κίνδυν]ο[ν κ]αὶ κακοπαθίαν ἀνεκτὴν ἡγούμενος ἣν εἰς τὸ τοῦ δή‖[μου καὶ]... οτο.σταντος ἐδάφους θήσεται συμφέρον· ἐξ ὧν μαρτυρουμέ|[νων τοῖς κ]αλοκαγαθίας ἀληθινοῖς ἐπιτεύγμασιν θεωρῶν καὶ ὁ δῆμος ἐπαύ|[ξοντα μὲ]ν αὐτὸν διηνεκῶς τὴν τῶν προγόνων ἀρετήν, διὰ πολλῶν δὲ καὶ με|[γάλων ε]ὐεργεσιῶν ἐναποδικνύμενο(ν) τὴν πρὸς τοὺς πολίτας εὔνοιαν, οὐ μό|[νον ὅτι ὡ]ς πρότερον καὶ λέγων καὶ πράσσων τὰ συμφέροντα περὶ αὐτῶν κατωι‖[κονομ]ήσατο [κ]αὶ ἐν τῇ πόλει καὶ ἐπὶ τῆς ξένης, πολυχρονίους ἀναδεξάμενος | [ἀποδη]μίας καὶ κινδύνους, ἀλλὰ καὶ ἀφ' οὗ πάρεστιν ἐκ Ῥώμης, εἰς μὲν τὴν κατὰ | [τὸν ἴδιο]ν βίον ἐπιμέλειαν μηδὲ τὸν ἐλάχιστον εἰληφότα καιρὸν, πάντα δὲ τοῦ|[τον εἰς τ]ὴν ὑπὲρ τῶν κοινῶν πραγμάτων φροντίδα κατατεθειμένον καὶ ἐν | [πολλο]ῖς καὶ μεγάλοις εὐεργετηκότα τὴν πόλιν, ἐκ τῆς παρὰ τοῖς ἡγουμένοις ‖ [ἐπιτρ]οπῆς ἀναγκαῖον καὶ δίκαιον ἡγήσατο μηδ' αὐτὸς ἐγ χάριτος ἀποδόσει λει|[φθ]ῆναι, γεινώσκων δὲ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν οὐδὲν μεῖζον ὑπάρχον αἰδίου | [μ]νήμης, ταύτης μὲν αὐτῷ

μετέδωκαν δί ὧν ἐψηφίσατο τειμῶν ἔμπροσθεν να|οῖς καὶ ἀγάλμασιν καὶ τῆ καθιερωμένηι πρὸς ἀθανασίαν τιμῆι (εἰ)|ς αὐτόν, βουλόμε|νος δὲ καὶ νῦν, δι' ὧν ἐπινοεῖ καὶ πρόθυμός ἐστιν ποιεῖν, μηδενὸς αὐτὸν ὑστερεῖν, ‖ ὧν ἔχουσιν πρὸς δόξαν οἱ πρότερον γεγονότες τῆς πόλεως εὐεργέται, διὰ τὸ | μηδὲ τοῦτον ἔλασσον ἐκείνων εἰς τὴν τῶν πολιτῶν συμβεβλῆσθαι σωτηρίαν, κέ|κρικεν ἀποδεχόμενος αὐτοῦ τὴν ἐν ἅπασιν ὑπὲρ τῶν κοινῶν σπουδὴν καὶ φιλο|τιμίαν, ἐμ μὲν τῶι πρυτανείωι τὸν ἱεροκήρυκα μετὰ Μάνιον Ἀκύλλιον ἐπεύχεσ|θαι καὶ Διοδώρωι Ἡρώιδου Πασπάρωι εὐεργέτηι, ὁμοίως δὲ καὶ ἐν ταῖς ἀγομέναις ‖ ὑπὸ τοῦ δήμου τριετηρίσιν καὶ πανηγύρεσιν, ὅταν αἱ σπονδοποιίαι γείνωνται ἐν | τῷ θεάτρωι· προσφέρεσθαι δὲ αὐτῶι καὶ ἐν τῷ πρυτανείωι τὸν λιβανωτὸν καθό|τι καὶ τῶι πρυτάνει, ἵνα καθάπερ παρὰ τῶν ἡγουμένων οὕτως καὶ παρὰ τῶν θεῶν αἰ|τῆται τῷ δήμωι τἀγαθά· ἐπιθύειν δὲ αὐτὸν τὸν λιβανωτὸν ἔν τε ταῖς τριετηρίσιν | καὶ πανηγύρεσιν ἐν τῷ θεάτρῳ ἐν ταῖς σπονδοποιίαις προπορευόμενον ἐμ ‖ μὲν ταῖς τριετηρίσιν μετὰ τοῦ ἱερέως τοῦ Διονύσου, ἐν δὲ ταῖς πανηγύρεσιν | μετὰ τοῦ ἀγωνοθέτου· στεφανοῦσθαι δὲ αὐτὸν διὰ παντὸς ἐν τῷ θεάτρωι | ἔν τε ταῖς πανηγύρεσιν καὶ τριετηρίσιν καὶ τοῖς λοιποῖς ἀγῶσιν, γεινομέ|νης τῆς ἀναγορεύσεως ὑπὸ τοῦ ἱεροκήρυκος τῶν προεψηφισμένων αὐτῶι | τιμῶν· ποιεῖσθαι δὲ διὰ παντὸς τὴν ἐπιμέλειαν τούτων ἐμ μὲν τῷ πρυτανείῳ ‖ τὸν πρύτανιν, ἐν δὲ ταῖς τριετηρίσιν τὸν ἱερέα τοῦ Διονύσου, ἐν δὲ ταῖς | πανηγύρεσιν τὸν ἀγωνοθέτην, τὸν δὲ γραμματέα τοῦ δήμου καὶ ἐν τοῖς | λοιποῖς ἀγωσιν, ὅπως ὡς ἐν τῷ λοιπῷ χρόνωι γέγονεν τῆς πόλεως ἀγα|θὸς κηδεμών, καὶ νῦν ἰσοθέων ἠξιωμένος τιμῶν ἐκτενέστερος γίνη|ται τῆ προθυμίᾳ κομιζόμενος τῶν εὐεργεσιῶν ἀξίας τὰς ἀμοιβάς· ἀγα‖θῆ τύχῃ καὶ ἐπὶ τῆ πάντων σωτηρίαι δεδόχθαι τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι, | δεδόσθαι τὰς προγεγραμμένας τιμὰς Διοδώρωι Ἡρώιδου Πασπάρωι | εὐεργέτηι, ἃς καὶ φυλάσσεσθαι πρὸς τὸν αἰῶνα ἐν εὐτυχίᾳ καὶ (εἰ)ρήνῃ τῆς πόλεως. |

. . . . |

Εἰσαγγειλάντων τῶν στρατηγῶν εἰς τὴν βουλ[ὴν] καὶ τὸν δῆμον περὶ τοῦ ‖ τῶν πολιτῶν τηρούντων διὰ παντὸς τὸ πρὸς τοὺς τῆς πόλεως γεγονότας | εὐεργέτας εὐχάριστον καὶ κατ' ἀξίαν τῶν γεγονότων ἑκάστῳ ψηφιζομένων | φιλανθρώπων, Διοδώρου τε τοῦ Ἡρώιδου Πασπάρου γυμνασιάρχου πολ|λὰς καὶ μεγάλας δεδωκότος ἀποδείξεις ἐν τοῖς ἀναγκαιοτάτοις καὶ κατε|πείγουσιν καιροῖς τῆς εἰς τὴν πατρίδα φιλοδοξίας τε καὶ εὐνοίας καὶ προσεπευ‖ξηκότος διὰ τῶν ἀδιαλείπτως ὑπ' αὐτοῦ συντελουμένων ἐπ' εὐεργεσίᾳ τῆς πό|λεως τὴν προγονικὴν

ἀρετὴν καὶ τὴν περὶ τῶν τῷ δήμῳ συμφερόντων σπουδήν, | ἀεί τι καὶ λέγοντος καὶ πράσσοντος ὑπὲρ τῶν τῆς πατρίδος καλῶν καὶ ἐνδόξων, | διὸ δὴ καὶ τὸν δῆμον θεωροῦντα τὸ καθ' ὑπ[όσχ]εσιν αὐτοῦ μεγαλομερὲς | καὶ φιλόδοξον, καὶ προαιρούμενον τὰς καταξίας ἀρχὰς τῶν τε προπεπραγμέ‖νων εἰς τὴν πατρίδα δ[ι]ὰ τοῦ παντὸς βίου κατὰ τὸ κάλλιστον καὶ τῶν μόνον οὐκ ἀ|εὶ καθ' ἡμέραν συντ[ελ]ουμένων ἐπὶ σωτηρίαι καὶ ὁμονοίαι τοῦ πολιτεύματος κρεῖ|ναι, πρὸς ταῖς προγεγενημέναις αὐτ[ῶι] τιμαῖς καὶ ἑτέρας ἐπιφανεστέρας ψηφί|σαι καὶ πρὸς τὸ δι' αἰῶνος μνημονευτὴν γενέσθαι τήν τε τοῦ Διοδώρου δικαιο|σύνην καὶ ἀρετὴν καὶ τὸ τοῦ δήμου πρὸς αὐτὸν ἐπί τε τοῖς προγεγραμμένοις ‖ καὶ ἀκμὴν ἐπ' εὐεργεσίαι δ[ιο]ικουμένοις εὐχάριστον, καὶ ἐπεὶ τοῦ τῶν νέων | γυμνασίου κατεφθαρμένου τελείως γενόμενος καθάπερ εἴ τις δεύτερος | κτίσ-της, προενόησεν φιλοτιμότατα τοῦ τε περὶ αὐτὸ κόσμου καὶ τῆς ἐπιθ[ε]|-ραπείας καὶ ἐπισκευῆς αὐτοῦ πλειόνων χρημάτων ἀναδεξάμενος ἀνά[λω]|μα, ἐν τούτωι καθιερῶσαι ἄγαλμα μαρμάρινον αὐτοῦ κατασκευασθείσ[ης] ‖ ἐξέ-δρας μαρμαρίνης καὶ ἐν αὐτῆι γενομένου θωρακείου ὁμοίως μαρ[μα]|ρίνου, ὃν τρόπον τὰ ἐπὶ μέρους δι' αὐτοῦ τοῦ ψηφίσματος δηλοῦται. Ὁ [δὲ Δι]|ό-δωρος φυλάσσων τὸ προγονικὸν ἀξίωμα καὶ κατὰ πάντα τῆι τῶν πατέ[ρων] | προαιρούμενος ἐπακολουθεῖν πρὸς πᾶν τὸ καλὸν αἱρέσει, παρελθὼν εἰ[ς τὴν] | ἐκκλησίαν ἀρχαιρετικήν, τὴν μὲν τιμὴν ἔφησεν ἀποδέχεσθα[ι, τὸν] ‖ δὲ δῆμον τοῦ εἰς αὐτὴν δαπανήματος παραλύσας, αὐτὸς αὐτὴν [ἐπι]|τελέσειν, ποιούμενος ἐκ τοῦ ἰδίου τὰ δαπανήματα, βουλόμενος [δὲ τὴν] | ἔγδοσιν τῶν ἔργων ποιεῖσθαι κατὰ τὴν ὑπογεραμμένην διαγραφὴν ....|....[ο]ἱ μὲν προγραψά-μενοι ἐ[πανεν]εγκεῖν τόδε τὸ ψήφισμα εἰς ..|....... κύρια κατὰ τῶν ποιησα-....‖.... [τ]οῦ πρότερον ψηφίσματος .....|....... [ἐκ τῶν ἰ]δίων καὶ ἀγαλ[μα]. ......|.....|........

Fragm. b. ..... | τῶν τιμῶν ...|ται δὲ τὴν ἀν....|τε ἰδίων αὐτο....... ‖ ἄλλων συγγενῶ[ν] ... | ὧν ἂν δοκιμάζη οι...... | τῶν ὑπὸ τοῦ πατρὸς α[ὐτοῦ ...... ἀγαθῆ] | τύχηι δεδόχθαι τῆι βο[υλῆι καὶ τῶι δήμωι].....|σαι τὰ διὰ τοῦ ψηφίσμα[τος].... ‖

Ἀπόλλωνι |

Εἰσαγγειλάντων τῶν στρατ[ηγῶν εἰς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον περὶ τοῦ] | Διόδωρον Ἡρώιδου Πάσπαρ[ον τὸν γυμνασίαρχον, ἄρξαντα μὲν τὴν] | ἀρχὴν ἀξίως τῆς τε πόλεως κα[ὶ τῆς τῶν προγόνων αἱρέσεως, προνοήσαν]|τα δὲ καὶ τοῦ περὶ τὸ γυμν[ά]σιον κόσ[μου καὶ τῆς τε πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς

εὐ]‖εργέτας τιμῆς τὸν πάντ[α] ποιούμενο[ν] ..... | ἐκ τοῦ ἰδίου καὶ τὰ κατὰ τ[ο]ὺς ἀγῶνας ....[φιλο]|δόξως ἐμφανίζειν περὶ τοῦ [κ]αθιδρυμένου [ἀγάλματος] .... | καὶ Φιλεταίρου τοῦ εὐεργέτου καὶ τοῦ ἀγ....... | Ἀττάλου τοῦ Φιλομήτορο[ς] βασιλέως κατε....... ‖ ..... [ἐ]πιθεραπείαν π.... | .... [πρὸ]ς τοὺς γεγον[ότας εὐεργέτας] ... | .... ετὴν πᾶσαν ἐ.... | ..... τίμια ἐν....|.....

Fragm. c. ..... της | ....ιε|....σαν | ....νγηνυ‖.....ευον | ....ιων | ....νε|....ν|.

Fragm. d. .... | ... [ἱερέα τοῦ Διὸ]ς τοῦ μεγί[στου ... | ..... κ]αὶ τὸν βω[μὸν?] ...... περι?....

Traditur : *Fragm. a.* Col. I. v. 1 **Σ|**; 2 **ΓΥ**; 3 **\ΤΟΥ|**; 4 **\ΓΑ¦**; 39 **ΙΠ_ΝΤ.ΛΣ..ΕΤΛ|-** 52 .... **ΡΩΙCΝΛΛΕΓ⁰** .... **ΛΚΕΙΟΙΣΙ |**; 53 ... **Λ′Τ..** Col. II. v. 43 **CΙ'ΓιΩι.. ΣΤΡΑΤΩΝΟΣΙΟΗ_ıᵛΤΕC Ο/ΕΛΕΑΙCΤΝΣΛ...ƆCΤΗΣΔΙΛΙΙΣΙΚΙΙΣΙΙΛΙC**; 74. **ΠΙΕ-ΤΑΜΕΝ....ΕΙ**; 75 **Π. ΤΟΠΛΙC**; 77 ...**ΜΑΡΧΟΥΤΟ**; 78 ...**ΙΓΡΕΩΣ**...

Fragm. b. v. 1. **ΕΣΘΕΙΣΙ**; 25 **TS.**

Fragm. c. v. 1. **Ε'ΛΑΝΕ.**

Honores a Pergamenis decernuntur Diodoro Herodis Pasparo gymnasiarcho. Cf. nn. 292, 294.

V. 5-16. Juvenum gymnasium vetustate consumptum Diodorus reficiendum curaverat et porticu (περίπατον) ornandum.

V. 19. κονιστήριον, conisterium, locus in quo athletae, postquam uncti erant, pulvere fricabantur. Fougères, *Gymnasium* ap. Daremberg et Saglio, *Dict. des antiq.*, p. 1688.

V. 21. ἐξέδραν, exedra, locus subselliis et columnis ornatus, pertinens ad porticum. Fougères, *loc. cit.*

V. 22. λουτρόν : « a conisterio in versura porticus frigida lavatio, quam Graeci λουτρὸν vocitant. » (Vitruv. V, 11). Fougères, *loc. cit.*

ἀπογράψαντα; de scriptura et de sensu dubitatur.

V. 23. σανίσιν. In frigida lavatione ligneis tabulis vestiendos curaverat parietes.

V. 35. σκιακοῦ ὡρολογίου, horologium sciothericon, solarium; alia enim erant hydraulica.

V. 36. οἶκος. Oeci in gymnasiis erant prope porticum, saepe sumptuosissimo cultu adornati, quorum quisque suo numero signabatur. Fougères, *loc. cit.*, p. 1692. Sacra erit Diodoro exedra, si quis progreditur a solario ad porticum, in loco ubi est oecus primus, et muro oeci dejecto statuentur, ut in exedram mutetur, columnae et parastades marmoreae.

V. 38. εὐθυντηρία. De verbi significatione non consentiunt. Cf. Lattermann, *Klio*, VI (1906), p. 155 et sequ.

ἀπογραφεῖσης. De sensu non liquet; cf. v. 22.

V. 39. θωρακείου, lorica ante statuam Diodori exstructa.

V. 41. ἐν ἧι (ἐξέδραι).

V. 45. θεοῖς, Mercurius et Hercules. Cf. Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 339, v. 62.

V. 49. πρεσβυτέρων. De seniorum (γερουσίας) gymnasticis exercitationibus v. Chapot, p. 226.

V. 50. De ludis Nicephoriis cf. n. 292, v. 34. Cum anno 183 ante C. n. primum celebratus sit agon coronarius (Fränkel, *Alterth. von Pergamon,* VIII, II, n. 167), sequitur trieterida XXIX incidisse in annum 127/126, si verum numerum supplevit editor.

V. 51. πόλεμον, bellum Aristonici.

Col. II, v. 8. ἐναποδικνύμενος lapis.

V. 11. ἐκ Ῥώμης, postquam Roma rediit, legatione sua functus. Cf. n. 292, v. 17.

V. 14-15. τῆς παρὰ τοῖς ἡγουμένοις ἐπιτροπῆς. Diodorus praefuerat legationi Pergamenorum apud Romanos, imperatores omnium gentium (cf. v. 27).

V. 15. ἡγήσατο (ὁ δῆμος, v. 6).

V. 17. μετέδωκαν = μετέδωκεν.

V. 23. Manius Aquillius, qui primus Asiam in provinciae formam redegit. Cf. nn. 264, 270. Praeco sacer publice supplicabit pro Aquillio ac deinceps pro Diodoro.

V. 26. λιβανωτόν. Cf. n. 292, v. 34.

V. 27. ἡγουμένων = populus Romanus. Cf. v. 14.

V. 43. Subscriptionis decreto additae vestigia legi non potuerunt.

V. 44. Incipit aliud instrumentum.

V. 54. ἀρχάς; verbum dubium est.

---

294. Pergami in gymnasio. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 764.

..... ο ....|... ἁπλότητα τῶν..... ν. ε.......|[κ]αθίδρυται · [πρ]ὸς [δὲ] τὰς κατεπ(ε)ιγούσας τῆι [πόλει χρείας....... πρεσ]|βυτέροις καὶ τοῖς ἐλευθέροις παισὶν τὸ ἄλειμμα δι' ὅλης [τῆς ἡμέρας......, διὰ δὲ ὅλου τοῦ ἐνιαυ|τ]οῦ τοῖς ἀλειφομένοις ἐν τῶι πανηγυρικῶι γυμνασίωι τίθεσθ[αι ἔλαιον ἐκέλευσεν ἐκ τῶν ἰδίων....... καθηκόντων δὲ γίνεσθαι τῶν] | μυστηρίων κατὰ τὰ πάτρια τοῖς μεγάλοις θεοῖς Καβείροις κα[ὶ....... ἧι]|περ ἐπιβάλλον ἦν ἡμέραι τὴν τῶν ἐφήβων μύησιν ἐπιτε[λεῖσθαι, ἐπετέλεσε τὴν μύησιν......... καὶ οὐκ ἐάσας αὐτοὺς] | τὰ πρὸς τὴν τελετὴν ἀνήκοντα πάντα παρ' ἑαυτῶν προσενε[γκεῖν μόνος ἀνεδέξατο, ὥστε καὶ δοῦναι τὸ καθῆκον ἀνάλωμα πρὸς τὸ συντελεῖν τοῖς] | θεοῖς τὴν θυσίαν διπλασίονα τό τε τῆς μυήσεως ἕνεκεν ἀθρο[ισθὲν πλῆθος ἐδείπνισεν ἐν τῶι.........., συνετέλεσεν δὲ καὶ τὰ ἄλ]|λα τὰ νομιζόμενα πάντα πρῶτος καὶ μόνος καὶ τῆς τοιαύτης.................. | [τ]ύχην ἀγαθοῖς αὐτὸν κεκοσμῆσθαι · τὰ δ' αὐτὰ καὶ Ῥωμαίων τοῖς μ[υηθεῖσι μετέδωκε....... καὶ ταῖς πα]|ραγεγενημέναις θεωρίαις εἰς τὰ Νικηφόρια καὶ μυηθείσαις κα[ὶ......... καὶ τοῖς ἄλλοις ξένοις τοῖς παραγεγενη]|μένοις καὶ τοῖς ἄρχουσιν πᾶσιν καὶ βουλευταῖς καὶ τοῖς νενικη[κόσι τὰ Νικηφόρια....... καὶ] | τοῖς παιδευταῖς καὶ τοῖς ἄλλοις πολίταις πᾶσιν τοῖς συνελθοῦσιν πρὸς τὴν τελετὴν τῶν μεγάλων θεῶν

Καβείρων, μηδένα βουλόμενος ἀμοιρεῖν τῆς] ‖ τῶν ὑπ' αὐτοῦ συντελουμένων ἱερῶν μεταλήψεως· τῆι τε πέμπτη[ι τοῦ..... μηνὸς..... παρασταθεισῶν καὶ ἄλλων θυσι]|ῶν ὑπ' αὐτοῦ, τοῦ καθήκοντος γίνεσθαι τῶι Ἀριστωνίδαι ἐναγισμ[οῦ ἐπεμελήθη......... παράδειγμα παρέχων] | δυσεπίβλητον ἑτέροις· τοῖς τε γὰρ μεταλαβοῦσιν ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς [Καβειρίοις γενομένων ἱερῶν δεῖπνον παρέσχεν] | ἐν τῶι τῶν νέων γυμνασίωι καὶ πολίταις καὶ ξένοις καὶ τῆι γε[ρουσίαι καὶ......... τοῖς ἄλλοις ἄρχουσιν πᾶ]|σιν καὶ Ῥωμαίων τοῖς ἐπιθυμοῦσιν καὶ τοῖς ἐλευθέροις παισίν· τοῦ [δὲ θεοῦ βασιλέως Εὐμένου καὶ τοῦ θεοῦ Ἀττάλου καὶ τοῦ Φιλεταί]‖ρου τοῦ Εὐεργέτου καὶ τοῦ Ἀττάλου τοῦ Φιλομήτορος βασιλέως ἀγά[λματα ἀνατιθέναι......... χρεὼν ἡγη]|σάμενος εἶναι διὰ τὸ τοῦ δήμου πρὸς τοὺς γεγονότας εὐεργέτας ε[ὐχάριστον........ καὶ οὐ μόνον πᾶν τὸ λειπόμενον διὰ τὸ χρείαν εἶ|ν]αι πλειόνων χρημάτων ἀναδεξάμενο[ς] ἀνάλωμα ἀλλὰ καὶ [........... καὶ ἐπιμελη|θ]εὶς καὶ τούτων ὡς ἐπεδέχετο κάλλιστα καὶ παραστήσας θυσίαν αὐτοῖς [ὡς καλλίστην μετέδωκεν ἀπ' αὐτῆς εἰς ἔπαθλα τοῖς τε ἐφήβοις] | καὶ νέοις εἴς τε διαδρομὰς καὶ τοὺς διὰ τῶν ὅπλων ἀγῶνας· βουλόμενος δὲ [........ τοῖς τε νομιζομένοις κατὰ τὰ πάτρια ‖ ἐπ]ακολουθεῖν καὶ ἀγαγεῖν εἰς ἀνανέωσιν τὰ διὰ τοὺς καιροὺς ἐπεισχημένα χάριν το[ῦ......... ὑπ' αὐ]|τοῦ συντελεσθέντων ἐν τῆι γυμνασιαρχίαι σὺν τοῖς ἄλλοις, οἷς κἀκεῖνος φιλοδ[οξήσας........ καὶ ἐπαγγειλάμενος | π]οιῆσαι καὶ τὰ κριοβόλια τῆς τῶν ἐφήβων μεταπαιδιᾶς πρὸς ἀλλήλους ἕνεκεν [......... καὶ παραστήσας κριὸν ὡς κάλλιστον κεχρυσω]|μένον τὰ κέρατα χάριν (τοῦ) κρατηθέντος ὑπὸ τῶν νέων αὐτοῦ καὶ καλλιερηθέ[ντος........ διένειμεν δὲ τὰ] | ἀπὸ τῆς θυσίας εἰς ἔπαθλα τοῖς τε ἐφήβοις καὶ νέοις εἴς τε διαδρομὰς καὶ τοὺς διὰ τῶν ὅ[πλων ἀγῶνας, κατέστησεν δὲ καὶ τὴν ἡμέραν, καλλίστην] ‖ ἡγησάμενος εἶναι τὴν ὀγδόην τοῦ Ἀπολλωνίου μηνὸς, ἐν ἧι τελέσας ἐπιτυχῶς ἐν Ῥ[ώμη τὴν πρεσβείαν....... εἰσῆλ]|θεν εἰς τὴν πόλιν, ἱεράν τε αὐτὴν ψηφισάμενος ὑπάρχειν διὰ παντὸς καὶ τἆλλα ἐ[πεδέξατο τὰ γεγραμμένα καὶ ὅσα διὰ τοῦ γεγενημένου ἐν τῶι ἐπὶ Ἀ]|ριστοβούλου τοῦ Βίωνος τοῦ καὶ Τεύθραντος ἐνιαυτῶι ψηφίσματος κατακεχώρισται, [καὶ..... ἐν τῆι ἐξέδραι τοῦ γυμνασί]|ου τῷ καθιερωμένωι αὐτοῦ ἀγάλματι, καὶ παρασταθείσης θυσίας παρὰ τῆς πόλεως μ[ετέδωκεν ἀπ' αὐτῆς τοῖς γυμνασίοις εἴς τε διαδρομὰς τῶν παί]|δων τε καὶ ἐφήβων καὶ ἀνδρῶν καὶ τοὺς διὰ τῶν ὅπλων ἀγῶνας, μερισθέντων εἰς τὰ ἔπαθλα τῶν....... [ποιησα]‖μένων τὴν ἐνδημίαν. Τῶν δὲ νέων τηρούντων τὸ πρέπον καὶ τὸ πρὸς αὐτὸν εὐχάριστον διὰ τὸ τῆς ἀγ[ωνοθεσίας φιλάνθρωπον....... καὶ φιλο]|τιμότατα

καθιδρυκότων τὸ ψηφισθὲν ὑπ' αὐτῶν ἄγαλμα ἐν τῆι ἐξέδραι ἐν ἧι τὸ τοῦ Φιλεταίρο[υ ·ἄγαλμα καθίδρυται....... παρίσ]|τασθαι μὲν ὑπ' αὐτοῦ καὶ ὑπὸ τὸν τῆς ἀναθέσεως καιρὸν θυσίαν τὴν καλλίστην, τεθέν[τος δὲ τοῦ ἀγάλματος παρὰ τὸ..... τὸ ὑπὸ....... ἐκ]|τισμένον καὶ τὰς διαδρομὰς γεγονέναι καὶ τοὺς διὰ τῶν ὅπλων ἀγῶνας προαιρεῖσ[θαι......... πα]|ραστήσας θυσίας ὡς καλλίστας τῶι τε Φιλεταίρωι καὶ Ἀττάλωι τῶι Φιλομήτορι βασιλεῖ καὶ τῶι το[ύ]του πατρὶ θεῶι Εὐμένει ἐν τῶι βωμῶι τῶι καθιδρυμέ]‖νω[ι] ὑπὸ τῶν νέων ἐπιτελέσαι τὰ καθήκοντα συντετελέσθαι ἐν τῶι ἐπάνω μηνὶ τῆι [ὀγδόηι....... ἐκ]|τισμένου καὶ συντελέσας μεγαλομερῶς καὶ μάλιστα ἐν τῆι τῶν ἐπάθλων θέσει καὶ ἐν τ[ῆι τοῦ δείπνου παροχῆι τὴν εἰς τὴν πόλιν εὔνοιαν] | ἐνεδείξατο τῆι τε καθιδρυμένηι ἐν τῶι ξυστῶι εἰκόνι βασιλέως Πτολεμαίου καὶ....... | οὗ ἐπετέλεσεν τὴν διαδρομὴν καὶ τὰς λαμπάδας ὃν τρόπον ἐπέβαλλε. Καθηκούσης δὲ [τῆς...... ἑορτῆς] | ἐπιτελεσθῆναι ἐν τῶι ἐνεστῶτι μηνί, εἰς ἣν μισθουμένης παροχῆς χάριν τῆς ἀπὸ τῶν [θυομένων ἱερείων ἑστιάσεως, αὐτὸς προιὼν ἀπὸ τῶν ἑαυτοῦ ‖ δια]φόρων ἐξωδίασε τὸ δαπάνημα. Ἠθέλησεν καὶ ἐν τούτοις στοιχοῦσαν τοῖς προπε[πραγμένοις ἐν παντὶ τῶι βίωι παρέχεσθαι τοῖς πολίταις | τὴν] αὑτοῦ διάληψιν, καὶ ἐφιλοτιμήθη προγραφῆναι περὶ τούτων ψήφισμα καὶ περὶ τῆς παρασταθ[ησομένης θυσίας Ἀθηνᾶι τε Νικηφόρωι καὶ Διὶ Ὀ|λυμ]πίωι, οὗ καὶ κυρωθέντος τῆ μὲν τεδράδι ἀναγαγὼν ἐκ τοῦ ἰδίου ταύρους δύο καὶ καλλιερή[σας τῶι θεῶι βασιλεῖ Ἀττάλωι καὶ τῶι Φιλεταίρωι | τῶι Ε]ὐεργέτηι καὶ βασιλεῖ Ἀττάλωι Φιλομήτορι καὶ Εὐεργέτηι ἐπετέλεσεν ἀπ' αὐτῶν τάς τε διαδρομ[ὰς καὶ τοὺς διὰ τῶν ὅπλων ἀγῶνας....... | ποιῶ]ν ἀπ' αὐτῶν μετάδοσιν τοῖς τε ἐφήβοις καὶ τοῖς παιδευταῖς. Τῆ δὲ πέμπτηι ὁμοίως ἀναγαγὼ[ν ταύρους δύο καὶ καλλιερηθέντων αὐτῶν ‖ συν]τελέσας λαμπάδα καὶ τὴν ἀπὸ τούτων ὡσαύτως ἐποήσατο τοῖς αὐτοῖς μετάδοσιν. Τῆι δὲ ἕκ[τηι ἀναγαγὼν βοῦς θηλείας δύο ὡς καλλίστας τῆι Νι|κηφό]ρωι Ἀθηνᾶι καὶ βουθυτήσας τήν τε μετάδοσιν ὁμοίως ἐποήσατο καὶ γυμνικὸν ἔθηκεν ἀ[γῶνα].....|... ἔπαθλα κατ' ἐξοχὴν καλὰ καὶ ἄξια τῆς τε πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς εὐεργέτας τιμῆς ἐποή[σατο ......ὡς | προσή]κει, καὶ ἐν τούτοις τοῦ περὶ τὴν πόλιν πρέποντος τὸν πάντα ποιησάμενος λόγον. Τῆι δὲ ἑβ[δόμηι παραστήσας ταύρους δύο καὶ καλλιερήσας Διὶ | Ὀλυμ]πίωι ἐκ τοῦ ἰδίου ἐκρεαδότησεν ἀπὸ τῆς θυσίας τοὺς τροχάσαντας τὴν λαμπάδα.......‖..... ἐμέρισεν τὰ ἀπὸ τῆς θυσίας εἰς τὰ ἔπαθλα, τό τε τῆς μεγίστης ἐπιμε[λείας δεόμενον].....|...........|τον φυλάσσεσθαι ἀναθεὶς καθιέρωσεν ἀργυρίου δρ[αχμὰς.....|....... ἐπὶ κατασκ]ευὴν καὶ ἐπὶ θεραπείαν αὐτοῦ,

ἐφ' οἷς τὸν δ.....|......... ιποι τὴν εἰς τὰ τέσσαρα γυμνά[σια].......||....... υμενος... ετο.........

Honores a Pergamenis decernuntur gymnasiarcho, quem, quanquam nomen periit, constat nullum alium fuisse nisi Diodorum Herodis Pasparum (Cf. v. 26, 35 et n. 292, v. 29, n. 293, v. 47), anno fere 127 ante C. n.

V. 3-4. πρεσβυτέροις, seniores, γερουσία.

V. 4. ἐλευθέροις παισίν : « inferiore aetate contra antiquum morem in nonnullis civitatibus servi ad exercitationes gymnasiorum admissi sunt. » Dittenberger.

V. 5. πανηγυρικῶι γυμνασίωι. Tria Pergami gymnasia nuper reperta sunt, puerorum, ephebοrum, juvenum. Panegyricum autem, in quo per totum annum cives exercerentur, negat Dittenberger per feriarum modo certamina patuisse; sed de suppletis verbis dubitari potest.

V. 6. Καβείροις. Cf. Bloch s. v. ap. Roscher, *Lexik. der Mythologie*, II, 2, p. 2534.

V. 7. ἐφήβων μύησιν. Plurium dierum erant feriae, quorum unus ephebis initiandis destinatus erat.

V. 11..... [τ]ύχην aut fortasse [κατ' ε]ὐχήν; μ[υηθεῖσι] aut μ[ετέχειν βουλομένοις]. Cf. v. 19.

V. 12. μυηθείσαις, quae legationes peregrinorum ad Nicephoria venerunt et per eam occasionem mysteriis initiatae sunt.

V. 16. 'Αριστωνίδαι, heros ignotus.

V. 19. θεοῦ Εὐμένου, Eumenes II (197-159 ante C. n.); θεοῦ 'Αττάλου, Attalus I (241-197) aut II (159-139); ceterum supplementa incerta sunt.

V. 19-20. Philetaerus Evergetes (283-263), primus regum Pergamenorum; Attalus III Philometor (139-133), eorum ultimus.

V. 22. ἀναδεξάμενον lapis. Cf. n. 293, col. II, v. 63.

V. 27. κριοβόλια, « ludus vel certamen epheborum, quo aries captus et domitus ad aram adducebatur ibique mactabatur, simillimus ille quidem ταυροκαθαψίοις. » Dittenberger.

V. 30-31. Cf. n. 292, v. 36. Correxit et interpretatus est Hepding, *Athen. Mittheil.*, XXXII (1907), p. 252.

V. 31-32. Aristobulus prytanis idem et sacerdos eponymus : Fränkel, *Alterth. von Pergam.*, VIII, II, n. 269, v. 7. Cf. n. 289, not. 1; nn. 290, 302.

ψηφίσματος. Illud ipsum decretum forsitan habeas in n. 292.

V. 32-33. [ἐν τῶι ναῶι τοῦ 'Ασκληπι]οῦ Dittenberger. Correximus collato n. 293, col. I, v. 34 seq., ubi de statua ipsius Diodori agitur.

V. 42. Πτολεμαίου, Ptolemaeus VIII Evergetes (145-116 ante C. n.).

V. 44. παροχῆς. Victimae ad sacra publica praebendae a civitate privatis locabantur.

V. 45. διαφόρων : Diodorus « conductor exstitit, at ea condicione ut pretium non ex aerario acciperet, sed suis impensis victimas emeret. » Dittenberger.

V. 46. « Rogatio publice scripta proponitur (προγράφεται) ante comitia, in quibus deinde civium suffragiis comprobatur (κυροῦται v. 47). » Dittenberger.

295. Pergami. — Hepding, *Athen. Mittheil.*, XXXII (1907), p. 273, n. 10.

Ex titulo, quo memorantur honores decreti Metrodoro, Heracleonis filio, gymnasiarcho, paulo post quam Asia in provinciae formam redacta est, haec suffecerit excerpere :

V. 32 : Ἀγαθῆι | τύχηι · δεδόχθαι τῆι βουλῆι καὶ τῶι δ[ήμωι] ἐπαινέσαι τε Μητρόδωρον | ἐπὶ τοῖς προγεγραμένοι[ς] καὶ στε[φαν]ῶσαι χρυσῶι στεφάνωι ‖ τῶι ἐκ τοῦ νόμου μεγίστωι καὶ εἰκό[ν]ι χα[λ]κῆι, ἣν στῆσαι ἐν τῆι παραδρο|μίδι τοῦ γυμνασίου καὶ τὴν ἀ[ναγόρευσιν] ποιήσασθαι τὸν ἀγωνοθέτην ἐν τ[ῆι] | πρώτηι ἀχθησομένηι πα[νηγύ]ρει, ὑπάρχειν δὲ αὐτῶι καὶ σίτησιν ἐμ πρυτανείωι καὶ ἀλειτουργησίαν καὶ ἀνεπ[ι]στάθμειαν [1].

Sequuntur v. 38-52.

1. Immunitas militum in domo recipiendorum, quos Romani in provinciam mittebant.

---

296. Pergami in gymnasio. — Hepding, *Athen. Mittheil.*, XXXII (1907), p. 278, n. 11.

Honores decreti Stratoni, Stratonis filio, gymnasiarcho, iisdem fere temporibus ac Metrodoro (n. 295). Inter cetera laudatur in fragmentis *b-f* quod de civitate optime meritus sit aetate τῆς πολεμικῆς περιστάσεως (v. 7) atque [ἐν] τοῖς ἀναγκαιοτάτοις και[ροῖς] (v. 24), quae videntur de principiis romanae provinciae intelligenda.

---

297. Pergami in templo Minervae. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 437.

[Συνθῆκαι Σαρδια]νῶν κ[αὶ Ἐφεσί]ων. |

[Κόιντος Μούκιος Ποπλίου υἱὸς Σκαιόλας [1], | ἀνθύπατος Ῥωμαίων [2], Σαρδιανῶν τῆι βουλῆι κ]αὶ | [τῶι δήμωι χαίρειν · τῶν ἐν τῆι φιλίαι κριθέντω]ν<ι> [3] ‖ [δήμων τε καὶ ἐθνῶν [4] ψηφισαμένων τιθέ]ναι | [θυμελικοὺς καὶ γυμνικοὺς ἀγῶνας πε]ντα|[ετηρικοὺς] [5]............|......... | .... ‖ .... | .... | .... | .... [εἰς τὸ αὐτὸ σ]υμ|[πορεύοιντο, ἐπέμψαμεν.....σον] Φυλο‖[τίμου Ἀθηναῖον τῶν εὐδοκίμων [6], ἄν]δρα κα|[λὸν καὶ ἀγαθὸν καὶ τῆς μεγίστης ἀξι]ούμε|[νον πίστεως παρ' ἡμῖν, πρός τε τὸν ὑ]μέτε|[ρον δῆμον καὶ τὸν Ἐφεσίων, τὸν παρ]α[κα]λέ|[σοντα δοῦναι τὰς χεῖρας ἡμῖν εἰς] σύλλυ‖[σιν. Συγκαταθεμένων δὲ τῶν δήμω]ν ἑκα|[τέρων τοῖς παρακαλουμένοις καὶ πεμψά]ν|[των πρεσβευτὰς ὑμῶν μὲν τοὺς στρα-

τ]η|[γοὺς Μενεκράτην Διοδώρου, Φοίνικα Φοί|νικος, Ἀρχέλαον Θεοφίλου, Ἐφεσίων δὲ ‖ Ἱκέσιον Ἀρτεμιδώρου, Ποσειδώνιον | Ποσειδωνίου τοῦ Διονυσίου, Ἀριστο|γείτονα Πάτρωνος, Ἀρτεμίδωρον Ἀρτε|μιδώρου, Μενεκράτην Μενεκράτου τοῦ | Ἀρτεμιδώρου, Ἀπολλόδωρον Ἑρμοκράτου, ‖ Ἕρμιππον Μενοίτου [7]]. |

Κόιντος Μού[κιος Ποπλίου υ]ἱὸς Σκαιό[λας], | ἀνθύπατος Ῥω[μαίων, Ἐφεσί]ων τῆι βουλ[ῆι καὶ] τῶι δήμωι χαί[ρειν· τῶν ἐν τῆ]ι φιλίαι κριθέ[ντων] | δήμων τε καὶ ἐ[θνῶν ψηφισαμέ]νων τιθέναι θυμ[ε]‖λικοὺς κ[α]ὶ [γυμνικοὺς ἀγῶ]να(ς) πενταετηρι|[κοὺς.................... α]ι περὶ τοῦ | .... [πρ]οτρεψο|...... ....[μ]ενος .....|................ [Σαρδια]νῶν τι ταρα[σσ........... ‖ .... ἔχ]θραν καὶ διαφορὰν κα......... | ἐπιφανεστέρας καὶ ἐνδοξ(ο)τ[έρας, ἵνα οἱ ἀφ]|εστηκότες αὐτῶν δῆμοι [8] μετ[ὰ πάσης εὐνοί]|ας εἰς τὸ αὐτὸ<υ> συμπορεύοιντο, ἐπέμ[ψαμεν.....]|σον Φυλοτίμου Ἀθηναῖο[ν τ]ῶν ε[ὐδοκίμων,] ‖ ἄνδρα κ[αλ]ὸν καὶ ἀγαθὸ[ν] καὶ τῆς [μεγίστης ἀξι]|ούμενον πίστεως παρ' [ἡμ]ῖν, πρός [τε τὸν ὑμέ]|τερον δῆμον καὶ τὸν Σαρδιανῶ[ν, τὸν παρακα]|λέσοντα δοῦναι τ[ὰ]ς χεῖρας ἡμῖν εἰ[ς σύλλυσιν.] | Συνκαταθεμένων δὲ τῶν δήμων [ἑκατέρων] ‖ τοῖς παρακαλουμένοις [9] καὶ πεμψάντω[ν πρεσ]|βευτὰς ὑμῶν μὲν Ἱκέσιον Ἀρτεμιδώρο[υ, Ποσει]|δώνιον Ποσειδωνίου τοῦ Διονυσίου, Ἀ[ριστο]|γείτονα Πάτρωνος, Ἀρτεμίδωρον Ἀρτ[εμιδώ]|ρου, Μενεκράτην Μενε[κρά]τ[ου] τοῦ Ἀρ[τεμι]‖δώρου, Ἀπολλόδ[ωρον Ἑρμο]κρ[άτου, Ἕρμιπ]|πον Μενοίτου, Σα[ρδιανῶν δὲ τοὺς στρατη]|γοὺς Μενεκράτ[ην Διοδώρου, Φοίνικα Φοίνικος,] | Ἀρχέλαον Θεο[φίλου,] .... | χῆσαι τὰ πρ............................‖ τε μεσιτε[υ]............................ ...... | συμφερε........................... | .... οντας τα|........................ [τὰ]ς ἐκκλήτους δ[ί]|κας .... παρ]α[γ]ένηται, δι[κ]άζεσθαι τὸν ἀδι‖[κο]ύμενο[ν κατὰ τὰ προγεγραμμ]ένα ἐν [τ]ῆι [τ]οῦ ἀδικοῦντος πόλει· ἐὰν δέ τις συλη|[θ]ῆι ἢ ἀδικη[θῆι Σαρδιανῶν ἢ Ἐφ]εσίων ὑπὸ τοῦ μὴ ὄντος μήτε Σαρδιανοῦ μήτε Ἐφεσίου, | ἐξέστω<ι> τῶι Ἐφ[εσίωι ἐν Σάρδεσι κ]αὶ τῶι Σαρδιανῶι ἐν Ἐφέσωι τὸ δίκαιον λαμβάνειν κατὰ | τοὺς τῆς πόλ[εως νόμους ἐν ἧι ἄ]ν ληφθῆι ὁ ἀδικήσας· πλὴν εἴ τινές εἰσιν ἐκ τῶν πόλεων πρὸς | ἅς εἰσιν συνθῆκ[αι ἴδιαι, ταῦτα] διεξάγεσθαι κατὰ τὰς ἰδίας συνθήκας. Ὅσα δ' ἂν κατὰ πόλε‖μον μεθιστῆ τι[ς ἢ καὶ κατ' ἄ]λλο τι ὑπεκτιθῆται εἰς τὴν πόλιν ἢ τὴν χώραν ἢ Ἐφεσίων εἰς | Σάρδεις ἢ Σαρδ[ιανῶν ε]ἰς Ἔφεσον, ἐπιδέχεσθαί τε καὶ τοὺς ἄρχοντας ἐπιμέλεσθαι καὶ | [συνδια]σώ[ζ]ειν. [Ἐφεσίω]ν δὲ καὶ τῶν κατοικούντων ἐν

Ἐφέσωι καὶ τῇ χώραι μηθεὶς στρα|[τευέσθω κατὰ Σαρδ]ιανῶν [10] μηδὲ δίοδον διδότω μηδὲ ξενολόγιον [11] παρεχέτω μηδὲ ὅπ(λ)α | [διδότω μηδὲ χορηγ]είτω τοῖς Σαρδιανῶν πολεμίοις μήτε χρήματα μήτε ἀγοράν, μηδ[ὲ ‖ λάφυρον ἐπι-δεχέσ]θω μηδὲ ἄλλο μηθὲν ἐπὶ βλάβῃ πρασσέτω. Ὁμοίως δὲ μηδὲ Σαρδ[ι]ανῶν μηθεὶς μ]ηδὲ τῶ[ν] κατοικούντων ἐν Σάρδεσιν ἢ τῆι χώραι στρατευέσθω κατὰ Ἐφ[ε|σίων μηδὲ δίο]δον διδότω μηδὲ ξενολόγιον παρεχέτω μηδὲ ὅπλα διδότω μηδὲ χορ[η|γείτω τοῖς Ἐφεσ]ίων πολεμίοις μήτε χρήματα μήτε ἀγοράν, μηδὲ λάφυρον ἐπιδεχέσθω μη|[δὲ ἄλλο μη]δὲν ἐπὶ βλάβῃ πρασσέτω. Ὁπότερος δ' ἂν τῶν δήμων ὑπεναντίον ‖ [πράσσηι τ]ινὶ τῶν ἐν τῆιδε τῆι συνθήκηι κατακεχω-ρισμένων, εἶναι τὸ δίκαιον· λαβεῖν τῶι ἀδι|[κουμένωι] ἐπὶ τῆς λαχούσης πόλεως ἐξ ὧν ἂν κατὰ κοινὸν ἕλωνται πόλεων, γενομένου κλήρου ἀπὸ | [τῆς μεσ]ι-τευούσης τὰς συνθήκας [12] πόλεως. Ὁ δὲ φάμενος ἀδικεῖσθαι δῆμος προλεγέτω δι[ὰ | πρεσ]βείας τῶι ἐγκαλουμένωι δήμωι τὸ ἔγκλημα, καὶ παραγεινέσθωσαν οἱ παρ' ἑκατέρων | [τ]ῶν πό[λε]ων εἰς τὴν διαδικασίαν, ἀφ' ἧς ἂν τὸ ψήφισμα οἱ ἐγκαλοῦντες ἀναδῶσιν ἐν ἄλ‖[λ]αις ἡμέρα[ι]ς τριάκοντα, πρὸς τὸν μεσιτεύοντα δῆμον· [13] καὶ ἐν ἄλλαις ἡμέραις πέντε κληρωσά|[τ]ωσαν τὸν κρινοῦντα δῆμον· μετὰ δὲ τὸν κλῆρον ἐν ἄλλαις ἡμέραις ἑξήκοντα παραγενόμε|νοι πρὸς τὸν εἰληχότα δῆμον διαδικαζέσθωσαν, φέροντες παρὰ τῶν ἰδίων πατρίδων | γράμματα πρὸς τὴν εἰληχεῖαν πόλιν ὑπὲρ τῆς δόσ[ε]ως τοῦ δικαστηρίου, καὶ τὸ κατακριθὲν | πρασσέτωσαν παραχρῆμα. Ἐὰν δέ τις μὴ παρα[γέ]νηται ἢ ἐπὶ τὸν μεσιτεύοντα δῆμον ‖ ἢ ἐπὶ τὴν λαχοῦσαν πόλιν, ἔστω κατὰ τὸν [π]αρόντα [14]. Ταῦτα δὲ ὑπάρχειν Σαρδιανοῖς κα[ὶ] | Ἐφεσίοις εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον, καὶ ἐάν τι αἱ πόλεις οἰκειότερον βουλεύσωνται [15]. Ανα|γράψαι δὲ καὶ εἰς στήλας λιθίνας τήνδε τὴν συνθήκην καὶ στῆσαι ἐν μὲν Ἐφέσωι ἐν | τῶι τῆς Ἀρτέμιδος ἱερῶι ἐν τῶι ἐπισημοτάτωι τόπωι, ἐν δὲ Σάρδεσιν ἐν τῶι τοῦ Διὸς [16] | ἱερῶ[ι] ἐν τῶι ἐπισημοτάτωι τόπωι, ἐν δὲ Περγάμωι ὃν ἂν αἰτήσωνται κατὰ κοινὸν αἱ πόλεις ἐπισῃ[μό]‖τατον τόπον [17]. Εἶναι δὲ τὴν συνθήκην κυρίαν, ὡς μὲν Ἐφέσιοι ἄγουσιν, ἀπὸ πρυτάνεως [18] Σελεύκου, ἱερέ[ως] | δὲ τῆς Ῥώμης [19] Ἀρτεμιδώρου, μηνὸς Ταυρεῶνος [20] τετράδος ἀπιόντος, ὡς δὲ Σαρδιανοί, ἐπὶ ἱερέω[ς] | τῆς μὲν Ῥώμης Σωκράτου, τοῦ δὲ Διὸς τοῦ Πολιέως Ἀλκαίου, μηνὸς Δαισίου τετράδος ἀπιόντος. | Εἰσὶν δὲ οἱ ὑφ' ἑκατέρων τῶν δήμων ἀπο-δειχθέντες ἄνδρες ἐπὶ τῶν συλλύσεων Σαρδιανῶν | μὲν Μενεκράτης Διοδώρου, Φοῖνιξ Φοίνικος, Ἀρχέλαος Θεοφίλου, Ἐφεσίων δὲ Ἱκέσιος Ἀρτεμιδώ‖ρου, Ποσειδώνιος Ποσειδωνίου τοῦ Διονυσίου, Ἀριστογείτων Πάτρωνος, Ἀρτεμί-

δωρος | Ἀ(ρ)τεμ(ι)δώρου, Μενεκράτης Μενεκράτου τοῦ Ἀρτεμιδώρου, Ἀπολλόδωρος Ἑρμοκράτου, | [Ἕ]ρμιππος Μενοίτου.

1. Q. Mucius P. f. Scaevola (cf. v. 31) fere anno 98 ante C. n. Asiam administravit, anno 95 cos. fuit. — 2. Praeturam tantum gesserat Mucius; sed « in Asiae provinciae praeside tum temporis appellatio proconsulis non minus usitata et legitima erat quam praetoris. » Dittenberger. Cf. Mommsen, *Droit public rom.*, IV, p. 362-363. — 3. « Qui in amicorum (populi Romani) formulam relati sunt. » (*C. I. L.*, I, 203, 7). Cf. titulum n. 188, v. 2-3. Supplevit Foucart, *Rev. de philologie*, XXV (1901), p. 87. — 4. Δῆμοι sunt populi civitatum Asiae singularum, ἔθνη autem plurium inter se foedere conjunctarum, ut Ilii, Dardani, Lampsaci, etc. Cf. n. 197. — 5. Ludi quinquennales in honorem ipsius Mucii proconsulis instituti, quos Pergameni vocaverunt *Mucia et Soteria*, quod saluti provinciae fuisset : Cic., *Verr.*, II, 21, 51; Pseudoascon. ad Cic. *Div. in Caecil.*, 17, 57; *Verr.*, II, 10, 27; Foucart, *loc. cit.* Cf. titulum n. 188. Quas tamen ob causas Mucia hic referantur, non liquet, nisi quod proconsul, cum Ephesiorum et Sardianorum simultas ludis obesset celebrandis, « auctoritatem suam interposuerit ut illos in gratiam reduceret. » Dittenberger. — 6. Cf. v. 44. — 7. Cf. vv. 51-56 et 99-102. — 8. Ephesii et Sardiani, qui a communi Graecorum Asiae (αὐτῶν), ut videtur, propter simultates suas desciverant. — 9. Solemnis formula : Polyb., XV, 5, 10; XXXI, 18, 6; Demosth., XVIII, 166. V. 62 incipit ipsius pacti fragmentum. — 10. Inde apparet Ephesios et Sardianos jus belli gerendi etiamtum retinuisse; quod nihil aliud erat nisi simulacrum libertatis. Foucart, *Mém. de l'Acad. des inscr. et belles-lettres*, XXXVII (1903), p. 336. — 11. Exercitus mercenariorum. Polyb., XXIX, 23, 6; XXXI, 26, 1, 5, 7. — 12. Ambarum civitatum utracumque ab altera passa erit injuriam judicem tertiam sumet, sorte lectam ex numero earum de quibus inter utramque conveniet; sortitionem vero faciet illa civitas quae Ephesios et Sardianos reconciliavit, quam fuisse ipsam Pergamum per se patet (cf. v. 94). — 13. Adibunt mediam civitatem legati ambarum partium, intra triginta dies post diem qua decretum suum detulerit ea civitas quae alteram postulabit, ita tamen ut illa ipsa dies numero non contineatur. — 14. Si alteruter non adfuerit, judicabitur secundum praesentem. Cic., *Verr.*, II, 17, 41. — 15. « Manere in omne tempus pronuntiatur et hoc pactum et quodcumque aptius ei in reliquum tempus addere civitates consentientes decreverint. » Dittenberger. — 16. Ζεὺς Πολιεύς. *C. I. Gr.*, 3461, 3, 4. Cf. infra v. 97. — 17. Templum Minervae, ubi titulus repertus est. — 18. Magistratus Ephesiorum eponymus. — 19. Deae Romae sacra coluerunt jam anno 195 ante C. n. Smyrna (Tac., *Ann.*, IV, 56) et 170 Alabanda (Liv. XLIII, 6, 5). Cf. Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 423. — 20. Mensis idem ac Daesius Macedonum (v. 97), fere idem ac Maius Romanorum.

---

298. Pergami. — Fränkel, *Allerth. von Pergamon*, VIII, II, n. 455. Cf. Wilhelm, *Arch. epigr. Mittheil. aus Oester.*, XX (1897), p. 59.

[Ὁ δῆμος ἐ]τίμησεν | .... άργου κατασστα|[θέντα στρατηγὸν ἐν] τῶι συνστάντι | [πολέμωι, σώσαντα τὴν ἀπ]ολει(φ)θεῖσαν ὑπὸ ‖ [Μιθριδάτου φρου-

ρὰν ἐν τῆι ἀ]κροπόλει καὶ συντη|[ρήσαντα Ῥωμαίοις πᾶσαν] πίστιν ἀξίως τῆς ὑ|[παρχούσης, γ]ενόμενον δὲ κα[ὶ | σύμβουλον καὶ φίλον τῶ]ν ἡγουμένων [1], ἔ[τι | δὲ ἀναστραφέντα καλῶς] πρὸς πάντας.

V. 4. οὐσίαν, Fränkel; correxit Wilhelm. V. 6. ἀεὶ ὡς τῇ συ|[γκλήτωι πειθαρχοῦντα], Fränkel; correxit item Wilhelm. Hic titulus, ut n. 299, referri posse videtur ad victoriam navalem, qua Mithridatem superaverit strategus aliquis Pergamenus, anno 86 ante C. n., cum, Sulla in Asiam adveniente, rex, Pergamo profugus, coactus est Mytilenas se recipere (Appian., *Mithrid.*, 52, 60).

1. Romani praesides.

---

299. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 453.

[Ὁ δῆμ]ος | .... στρα[τηγὸν, | θαλα]σσίη[ς νίκης ἕνεκα] [1].

1. Cf. n. 298.

---

300. Pergami. — Jacobsthal, *Athen. Mittheil.*, XXXIII (1908), p. 406, n. 35. In basi statuae :

Ὁ δῆμος ἐτίμησε | Ἱέρωνα Ἀσκληπιάδου γενόμενον [ἱερέα], | ἀνανεωσάμενον δὲ καὶ τὴν τῶν Σωτηρίω[ν] | καὶ Ἡρακλείων πανήγυριν [1] καὶ ἀγωνοθετή|σαν<αν>τα πρῶτον μετὰ τὸν πόλεμον [2] [με]|γαλομερῶς καὶ ἀξίως τῆς [πόλ]εως, γενόμ[ε]|νον δὲ καὶ περὶ πάντας τοὺς καιροὺς | ἀγαθὸν ἄνδρα.

1. Ignotum festum in honorem Herculis Salutiferi celebratum. — 2. Bellum fortasse Mithridaticum. Potuit tamen fieri ut festum illud idem esset quod Σωτήρια καὶ Μουκίεια vocatum est anno 130/129 ante C. n. (Cf. n. 297, not. 5). Si Mucia successerunt in locum Herculeorum, de bello Aristonici ageretur.

---

301. Pergami. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 435. Foucart, *Mém. de l'Acad. des Inscr.*, XXXVII, 1903, p. 313.

.... σ............ |

Συνκλ[ήτου δόγμα]. |

[Γ]άιος Ποπίλλιος Γαίου υἱὸς σ[τρατηγὸς τῆι συγκλή|τ]ωι συνεβουλεύσατο

πρὸ ἡμ[ερῶν] .... ‖ ...εμβρίων · περὶ ὧν λόγους ἐπ[οιήσαντο περὶ τῶν ἐν Περγά|μ]ωι πραγμάτων, τίνες ἐντολ[αὶ ἔσονται τοῖς εἰς | Ἀ]σίαν πορευομένοις στρατηγοῖς, ὅ[πως ὅσα μέ|χρι]ς τῆς Ἀττάλου τελευτῆς ὑπὸ τῶν [βασιλέων | δι]ωρθώθη, ἐδωρήθη, ἀφέθη, ἐζημιώ[θη, ὅπως ταῦτα ἦι ‖ κύ]ρια, ὑπὲρ τούτου τῆι συνκλήτωι οὕτ[ως ἔδοξε · περὶ | ὧν Γ]άιος Ποπίλλιος Γαίου υἱὸς στρατη[γὸς λόγους ἐ|ποιή]σατο, περὶ τούτου τοῦ πράγματο[ς οὕτως ἔδοξε · | ὅπω]ς ὅσα βασιλεὺς Ἄτταλος οἵ τε λο[ιποὶ βασι|λεῖς] διώρθωσαν, ἐζημίωσαν ἢ [ἀφῆκαν, ἐδωρήσαν‖το, ὅ]σα τούτων ἐγένετο πρὸ μιᾶς [ἡμέρας πρὶν ἢ | Ἄττ]αλον τελευτῆσαι, ὅπως ταῦτ[α κύρια ἦι, στρατη|γο]ί τε οἱ εἰς Ἀσίαν πορευόμεν[οι μὴ κινῶσι τὴν δια|θήκ]ην, ἀλλὰ ἐῶσι κύρια μένειν [ἅπαντα καθὼς ἡ σύνκλη]|τος ἐπέκριν[εν.] ‖

[Γραμ]μάτων [Ποπ]λίου Σερουι[λίου]......|..υ τε........

Series erat documentorum de re publica Pergamenorum constituenda. Inde supersunt 1° (v. 1) vestigia incerti instrumenti finientis; 2° (v. 2-19) senatus consultum fere integrum; 3° (v. 20-21) initium sententiae excerptae ex epistulis P. Servilii.

V. 1. ΣΙ/ lapis.

V. 3. C. Popillius C. f., praetor ignotus, absentibus consulibus, de re ad senatum refert, exeunte anno 133 ante C. n., cum, mortuo Ti. Graccho, senatus conditionem urbium graecarum, quae Attalo paruerant, sibi soli ordinandam esse decrevit : Plut., *Ti. Gracch.*, 14.

V. 5-6. [ἐν Περγάμ]ωι; supplementum dubium est; nam de toto regno agebatur.

V. 6-7 : quae sint praecipienda praetoribus, qui ad Asiam gubernandam mittentur; nondum enim necesse videbatur ut mitterentur consules, quod paulo postea evenit.

V. 7-8. ὅ[σα ἐν Ἀσίαι ἕ|ω]ς, Dittenberger; correxit Foucart. Attalus III Philometor, defunctus anno 133, qui regnum suum Romanis legaverat testamento.

V. 9-10. [πότερον ἦι κύ]ρια, Dittenberger; corr. Foucart.

V. 13-14. Relationi Popillii senatus addidit verba βασιλεὺς et οἵ τε λοιποὶ βασιλεῖς, ut tolleretur omnis ambiguitas. Item v. 14 mutavit ordinem verborum : διώρθωσαν intelligendum est de poenis minoribus, ἐζημίωσαν de majoribus; his opponuntur (ἢ) beneficia, nempe quae civitatibus remissa sunt aut dono data.

V. 15. πρὸ μιᾶς [ἡμέρας] addidit senatus, ne rata essent ea quae Attalus supremo vitae die decrevisset, quod videri potuissent ex animo infirmiore orta esse; [πρὶν] suppl. Foucart.

V. 17. [μηδὲν κινῶσι μάτ]ην, Dittenberger; corr. Foucart.

V. 19. [ἅπαντα] suppl. Foucart.

V. 20. P. Servilius Isauricus pro consule Asiae anno 48 ante C. n., Ciceronis amicus, Pergamenos restituit in libertatem, quam ob causam honores ei decreto tribuerunt. Illo ipso anno, ut videtur, cum instrumentis superioribus lapidi incisa est epistula Servilii.

302. Pergami. — Hepding, *Athen. Mittheil.*, XXXII (1907), p. 285, n. 12.

Ἐπὶ πρυτάνεως [κ]αὶ ἱερ[έ]ως [1] Μ..... [τοῦ]....., | γεινομένης ζητήσεως ὑπὲρ τῆς.....[κατὰ τὸ].... | πεμφθὲν καὶ ἀναγνωσθὲν διάτ[αγμα [2], εἰσηγησαμένου τοῦ στρα]|τηγοῦ [3], ἐπηγγείλαντο ε[ἰ]ς τὴν ἐ...... ‖ Ἀσκληπιάδης Ἀρχίου ὑπὲ[ρ Ἀ]ρτεμ[ιδώρου.... ἐπι]|δώσειν τὸν Ἀρτεμιδ[ώρου κλῆρον ?].. | Ἀθηνάδης Βίωνος....., | Κλέανδρος Λ....., | Ἀσκληπι.....‖πο......

1. Rite prytanis fungitur ipse etiam summo sacerdotio civitatis, cujus solus eponymus est inter annos 133 et 29 ante C. n. Cf. nn. 289, 290, 292 et Kolbe, *Athen. Mittheil.*, *ibid.*, p. 147. — 2. Ex edicto romani praesidis quod missum et recitatum est. — 3. Postquam unus ex strategis civitatis inquisivit aut rettulit de re instituenda.

---

303. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon,* VIII, ii, n. 377.

Ὁ [δῆμος] | Γάιον Ἰούλιον Γ[αίου υἱὸν Καίσαρα, τὸν] | ἀρχιερέα [1] καὶ αὐ[τοκράτορα, τὸν ἑαυτοῦ] | σωτῆρα [καὶ εὐεργέτην].

1. Post annum 63 ante C. n.

---

304. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon,* VIII, ii, n. 379.

[Ὁ δῆμος | ἐτίμησε] τὸν ἑαυτοῦ [σωτῆρα | Γάιον Ἰού]λιο[ν] Γαίου υἱὸν Καίσ[αρα, τὸν | ἀρχι]ερέα καὶ δικτάτορα τὸ [β΄, ἀρετῆς ‖ ἕνεκ]εν, ἀποκ[α]ταστήσα[ντα τήν]δε τῆ]ν χώραν ο[ὖ]σαν ἱερὰ[ν Ἀθηνᾶι] [1].

1. Post Pharsaliam victoriam Caesar, cum in Asiam venisset, « controversias judicavit civitatum quae acerbe a publicanis tractabantur » (Appian., *Bell. civ.*, II, 92; Cic., *Ad fam.*, XV, 15, 2), autumno anni 47 ante C. n.; dictatura autem II auctus fuerat anno 48 exeunte. In illo itinere agrum Minervae sacrum, qui ei ademptus erat, restituit. Cf. n. 306.

---

305. Pergami in gymnasio. — Jacobsthal, *Athen. Mittheil.*, XXXIII (1908), p. 410, n. 44.

Ὁ δῆμος | Γάιον Ἰούλιον Γαίου υἱὸν Καίσαρα | τὸν αὐτοκράτορα καὶ ἀρχιερέα, ὕπατον τὸ δεύτερον [1], | τὸν ἑαυτοῦ πάτρωνα καὶ εὐεργέτην, ‖

τῶν Ἑλλήνων ἁπάντων σωτῆρα καὶ εὐεργέτην, | εὐσεβείας ἕνεκα καὶ δικαιοσύνης.

1. Anno 48 ante C. n.

---

306. Pergami in templo Minervae. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, ii, n. 380.

[Ὁ δῆμος ἐτίμησε τὸν ἑαυτοῦ σωτ]ῆρα καὶ εὐεργέτην | [Γάιον Ἰούλιον Γαίου υἱὸν Καίσαρ]α, [τ]ὸ[ν] αὐ[τ]οκρ[ά]τορα καὶ | [ἀρχιερέα μέγιστον καὶ δικτάτορα τ]ὸ [β', π]άσ[η]ς ἀρετῆς | [ἕνεκα καὶ εὐσεβείας πρός] τ[ε] το[ὺς θ]εο[ὺς τήν τ]ε πό[λιν] [1].

1. Cf. n. 304.

---

307. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, ii, n. 378.

Ὁ δῆμ[ος | [Γάιον Ἰούλιον Γαίου υἱ]ὸν Καίσαρα, ἀρχιερέα | [καὶ ὕπατον τὸ β' (?) [1], τὸν] κοινὸν τῶν Ἑλλήνων | [ε]ὐεργέτην.

1. Aut αὐτοκράτορα (Cf. n. 303) aut δικτάτορα (Cf. n. 304).

---

308. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, ii, n. 404.

[Ὁ δῆμος............ Γ]αίου Ἰουλίου | [Καίσαρος [1]..........., διὰ] τὸ εὐεργετικῶς | [ἀναστραφῆναι πρὸς τὴν] πόλιν.

1. C. Julii Caesaris dictatoris libertus aliquis, ut videtur.

---

309. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, ii, n. 381.

[Αὐτοκράτ]ορ[α Κ]αίσαρα [θ]εοῦ υἱὸν θεὸν Σεβαστὸ[ν, | πάσης] γῆ[ς κ]αὶ θ[α]λάσσης [ἐ]π[όπ]τ[ην] [1].

1. Vivus Augustus a Pergamenis ut deus cultus est jam ab anno 29 ante C. n., quo templum ei dedicaverunt. Cf. Mommsen, *Res gestae divi Augusti*, ed. II, p. x. Cf. n. 311.

310. Pergami in templo Minervae. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 301.

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Θεοῦ υἱὸ[ς] Σεβαστὸς τὰς [.....Ἀθηνᾶι [1]].

1. Anno 20 ante C. n. et incipiente 19 Augustus, cum per Asiam et Bithyniam iter faceret, omnia in illis provinciis composuit (Dio, LIV, 7, 4; LVII, 9, 7; 10, 2).

---

311. Pergami in gymnasio. — Jacobsthal, *Athen. Mittheil.*, XXXIII (1908), p. 411, n. 45.

Ὁ δῆμος | Αὐτοκράτορα Καίσαρα Θεοῦ υἱὸν Θεὸν [1] | Σεβαστὸν τὸν ἑαυτοῦ μέγιστον εὐεργέ|την καὶ κτίστην.

1. Cf. n. 309.

---

312. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 382.

[Αὐτοκράτορα Καίσαρα Θεοῦ] υἱὸν Σεβ[αστὸν, | τὸν σωτῆρα καὶ εὐεργέτην] τοῦ [δήμου] [1].

1. Cf. n. 309.

---

313. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 302.

[Αὐτοκράτωρ Καῖ]σαρ Θ[εοῦ υἱὸς Σεβαστὸς] [1].

1. Cf. nn. 309, 310.

---

314. Pergami. — Conze, *Athen. Mittheil.*, XXIV, 1899, p. 173, n. 16.

Αὐτοκράτορα Καίσαρα | Θεοῦ υἱὸν θεὸν Σεβαστὸν | ὁ δῆμος ὁ Ἀμισηνῶν [1] καὶ οἱ | συμπολιτευό[μενοι] Ῥωμαῖοι [2] ‖ τὸν ἑατῶν σωτ[ῆρα καὶ κτίσ]την.

1. Amisus Ponti civitas libera et foederata (ἐλευθέρα καὶ αὐτόνομος καὶ ὁμόσπονδος Ῥωμαίοις; Dittenberger, *Or. gr. inscr. sel.*, n. 530) post pugnam Actiacam ab Augusto dicta est. Strab., XII, p. 547. Cf. supra, t. III, nn. 96, 97. — 2. Cives Romani Amisi consistentes.

---

315. Pergami in templo Minervae. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 383.

a. b. [Θεὸν Θεοῦ Σεβ]αστὸν Καίσ[αρα, | γῆς καὶ θαλά]σσης ἐπόπτην [1], | ὁ

δῆμος | [κ]αὶ οἱ κ[α]τοικοῦντες Ῥωμαῖοι [2] ‖ καθιέ[ρ]ωσαν, | [ἐπιμεληθέντων | .... μήνο[υ,] | Ἀ[θηναίου τοῦ Ἀσκ]ληπι[ά]δ[ου,] | Διον[υσίου τοῦ Δι]οδώρου, ‖ Μενεμάχου [τοῦ Μητ]ροφάνους, | Ἀρτεμιδώρο[υ τοῦ Ἱπ]πίου, | στρ[ατηγῶν] [3]. |

c. Ἡ βουλ[ὴ καὶ ὁ] δῆμ[ος | ἐ]πεσκεύασεν καὶ ἀπο‖κατέστησεν, | ἐπιμεληθέντω[ν] τῶν περὶ | [Τ]ι. Ἰούλιον Ῥοῦφον στρατηγῶν [4].

1. Cf. n. 309. — 2. Cives Romanos Pergami consistentes memorat Cic., *pro Flacco*, 71. — 3. Quinque strategorum collegium statuam Augusti, quae Minervae consecrata erat, ponendam curavit. — 4. Eamdem statuam, quae loco mota erat, recentius reponendam curaverunt strategi, quorum primus tantum hic citatur.

---

316. Pergami in theatro. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, ad n. 260.

[Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος] ἐτείμησα[ν | ...... ιπ]πον Μάρκου | [......ο]υ τοῦ τῆς πο|[λέως? εὐεργέτ]ου υἱὸν, γένος ‖ [τῶν ἀπὸ? Πρωτο]γένους, θέας | [τε τῆς ὑπὲρ Θεο]ῦ Σεβαστοῦ [1] [σωτη|ρίας] τε [καὶ] ὑγιείας καὶ νεί|[κης ἀγων]οθέτην δὶς κατὰ | [τὸ ἑξῆς] ἐκ τῶν ἰδίων καὶ γυ[μνι‖κῶν ἀγώνω]ν ἐν τῷ κοινῷ τῆς [Ἀσίας [2]?, | κτίστην] ἐξ γυμνασίων ἐκ [τῶν | ἰδίων] καὶ πρύτανιν, ἀναθέν[τα | κατὰ δια]θήκην τῇ πόλει Ἀττ[αλικῶν | δραχμῶν [3] μ]υριάδας δέκα εἰς......

1. Cf. n. 309. — 2. Augustus commune Asiae, paulo ante inchoatum, certis legibus primus constituit, quod Pergamum et in alias provinciae civitates per vices conveniret : Chapot, *Province rom. d'Asie*, p. 464. — 3. Quibus de causis Romani non sustulerint drachmas ab Attalis regibus cusas, exposuit Chapot, p. 338.

---

317. Pergami in templo Bacchi. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 384.

[Θεὸν Κ]αίσαρα | [Σεβαστὸ]ν αὐ[τ]οκράτορα | [Εὐα]γγελίων | [τοῦ Μητ]ροδώρου, ὁ γυμνα‖[σίαρχος ἐκ τ]ῶν ἰδ[ί]ων καὶ πρύτα|[νις καὶ ἀγω]νοθέτης τῶν Σεβασ|[τοῦ παί]δων [1] το[ῦ] Καθηγε[μ]ό|[νος Διονύσο]υ [2], ἐκ τῶν περισσῶν τῆς | [ἑορτῆς χρη]μάτων καθειέρωσεν.

1. Ludorum quibus colebantur C. et L. Caesares, filii imperatoris adoptivi in nummis Pergamenorum effícti, annis 17 ante C. n.-2 post C. n. — 2. Trieterica Bacchi Ductoris memorantur jam in epistula Attali II, anno 142 ante C. n. Fränkel n. 248, v. 8. Haec eadem in honorem etiam C. et L. Caesarum celebrata sunt. Cf. von Prott, *Athen. Mittheil.*, XXVII (1902), p. 183.

318. Pergami in gymnasio. — Schröder, Schrader et Kolbe, *Athen. Mittheil.*, XXIX (1904), p. 167, n. 8.

Θεοῖς Σεβαστοῖς [1] | καὶ Ἑρμεῖ καὶ Ἡρακλεῖ [2] | Ἀπολλώνιος Διονυσοδώρου | καὶ Γναῖος Ὀκτάουιος Βάσσος ‖ ὑμνωδοὶ [3] οἱ παιδονόμοι | καὶ Ἀπολλώνιος Τροφίμου | ὁ γραμματεὺς τὸ βῆμα ἀνέθη|καν.

1. Augustus et Livia. — 2. Gymnasiorum dei. — 3. Ὑμνωδοὶ θεοῦ Σεβαστοῦ καὶ θεᾶς Ῥώμης. Vide infra.

---

319. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, ii, n. 385.

Σε[βα]στὴν Ἰου[λίαν, Ἥραν νέ]αν, | βα[σίλειαν [1] ...., οἱ Περγαμη]νοί.

1. Livia Augusti, inter annos 14 et 29 post C. n.

---

320. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, ii, n. 386.

Ὁ δῆμ[ος ἐτίμησε] | Τεβέριον Κλαύδιον Τ[εβερίου υἱὸν] Νέρωνα [1] | τὸν ἑαυτοῦ διὰ προγ[όνων εὐεργέτ]ην.

1. Tiberius Claudius Nero ante annum 4 post C. n., quo adoptatus est ab Augusto imperatore.

---

321. Pergami — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, ii, n. 387.

Τιβέριος [Κλαύδιος] | Νέρω[ν] [1].

1. Cf. n. 320.

---

322. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, ii, n. 388. In duobus fragmentis :

a *b* *a*
[Τ]ιβ[έριον] Καίσ[αρα Σε]|βαστ[οῦ υἱόν,] [1]...

1. Tiberius postquam adoptatus est, prius autem quam obiit Augustus (annis 4-14 post C. n.), nisi scribendum est [Τ]ιβ[έριον] Καίσ[αρα Σε]|βαστ[όν]... (annis 14-37), aut etiam [Τ]ιβ[έριον Κλαύδιον] Καίσ[αρα Σε]|βαστ[όν]....... (Claudius imperator annis 41-54).

323. Pergami. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 462.

Ὁ δῆμος ἐτείμησεν | Ὀκταουίαν, τὴν Καί|σαρος μὲν ἀδελφήν, | [μ]ητέρα δὲ Σέξτου ‖ Ἀππολη{ί}ου [1], τοῦ | σωτῆρός τε καὶ εὐερ|γέτου.

1. Octavia major, soror Augusti, mater Sex. Appuleii, proconsulis Asiae. Cf. *Prosop. imp. rom.*, II, p. 429, n. 44.

---

324. Pergami in templo Minervae. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 389.

Δροῦσον Ἰούλιον Τιβερίου | υἱὸν, Σεβαστοῦ δ[ὲ] υ[ἱων]όν [1].

1. Drusus Julius Caesar, Tiberii filius, vivo etiam tum Augusto (annis 4-14 post C. n.). Cf. *Prosop. imp. rom.*, II, p. 176, n. 144.

---

325. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 390.

Ἰουλίαν, Δρούσου Καίσαρος | θυγατ(έ)ρ[α] [1], | [ἐ]πιμεληθέντων Ὑψαίου | [τ]οῦ Μητροδώρου, ‖ [Διο]γένου Χορήου.

1. Julia, Drusi Caesaris (cf. n. 324) filia, interempta anno 43. Cf. *Prosop. imp. rom.*, II, p. 223, n. 422. ΘΥΓΑΤΡΙ lapis.

---

326. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 391.

Ὁ [δῆμος ἐτίμησε | Γερ]μανικὸν [Καίσαρα Τιβερίου Σεβαστοῦ υἱόν [1], | τὸν ε]ὐε[ρ]γ[έτην καὶ σωτῆρα τῆς πατρίδος.] | Γλύκω[ν... ἐποίει].

1. Germanicus Julius Caesar, a Tiberio patruo adoptatus, missus est in provincias transmarinas cum potestate extraordinaria anno 18 post C. n., et, cum iter fecisset per Asiam Syriamque et Aegyptum, decessit Antiochiae anno 19. Cf. *Prosop. imp. rom.*, II, p. 178, n. 146. « Statuarum locorumve, in quis coleretur, haud facile quis numerum inierit. » Tacit., *Ann.*, II, 83. Cf. nummos Pergamenos : Mionnet, II, 596, n. 548; *Suppl.*, V, 430, n. 944.

---

327. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 392.

[Ὁ δῆμος] | Γερμανικ[ὸν Καίσαρα] [1]...

1. Cf. n. 326.

328. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 403.

[Ἰουλίαν] νέαν | [Νικη]φ[όρον, Γερμανικοῦ Καίσαρος θυγατέρα] [1].......

1. Julia Livilla, filia Germanici minima, a C. Caesare fratre, imperium adepto (anno 37), summis honoribus affecta. Cf. *Prosop. imp. rom.*, II, p. 229, n. 444. Eam Pergameni coluerunt ut σύνθρονον Minervae Victricis, imo vocaverunt novam Minervam Victricem.

---

329. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 393.

Τιβέριος Κ[λαύδιος Καῖσαρ] | Δρούσ[ου υἱός] [1].

1. Claudius imperator.

---

330. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 394.

[Ὁ δῆμος] Νέ[ρωνα Κλαύδιον | Κλαυ]δίου αὐτ[οκράτορος, υἱω|νὸν] Γερμανικ[οῦ Καίσαρος, οἱ | τὴν ἀκρ]όπολιν [κατοικοῦντες] [1].

1. Pergamenorum, qui acropolim, veteris civitatis locum, incolebant, videtur etiamtum exstitisse quaedam sodalitas.

---

331. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 395.

Αὐτοκράτορα Νέρουα[ν] | Καίσαρα Θεοῦ Νέρουα υἱὸ[ν] | Τραιανὸν Ἄριστον [1] Σεβαστὸ[ν] Γερμανικὸν Δακικὸ[ν], | τὸν γῆς καὶ θαλάσσ[ης] ‖ κύριον, | ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος τῶν πρ[ώτων] | καὶ δὶς νεωκόρων Περγαμ[ηνῶν], | ἐπιμεληθέντων | Μ. Καιρελλίου Ῥουτειλίου Λούπου Σε..., ‖ Γν. Ὀτακιλίου Σενεκίωνος τὸ δεύτερο[ν], | Μ. Ἀλβεινίου Βάσσου Σεμπρωνια[νοῦ], | Γν. Ὀτακιλίου Σενεκίωνος νέο[υ] [2], | Μ. Ἀντωνίου Οὐλπίου Φλαουιανοῦ, | τῶν στρατηγῶν [3].

1. Post annum 114, ante 116, quo Parthicus audiit. — 2. Fortasse filius Senecionis majoris, qui supra scriptus est. — 3. Quinque strategorum totum collegium.

---

332. Pergami in Trajaneo. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 396.

[Αὐτοκράτορα] Νέρο[υαν Κ]αίσ[αρα Θεοῦ Νέρουα υἱὸ]ν [Τραιανὸν Ἀριστ]ον |

[Σεβαστὸν Γερ]μαν[ικὸν Δακικόν, τὸν γῆς καὶ θ]αλ[άσσης κύριον, | ἡ βουλὴ καὶ ὁ δ]ῆμ[ος τῶν πρώτων καὶ δὶς νεωκόρων Περγαμηνῶν] [1]........................

1. Cf. n. 331.

---

333. Pergami in templo Aesculapii. — Conze, *Athen. Mittheil.*, XXIV (1899), p. 170, n. 11.

Ὑπὲρ τῆς Αὐτοκράτορος | Νέρουα Τραιανοῦ Καίσαρος | Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ | [1] σωτηρίας καὶ νίκης ‖ Ἑρμῆς Περγαμηνὸς, | Αὐτοκράτορος Νέρουα | Τραιανοῦ Καίσαρος | Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ | ἀρκάριος Μυσίας τῆς κά|τω [2], ἀνέθηκε Τελεσφόρῳ [3].

1. Post annum 97, ante 102, quo Dacicus cognominatus est Trajanus. — 2. Servus Augusti, arcarius provinciae Moesiae inferioris. — 3. Telesphorus puer, convalescentium genius, socius Aesculapii.

---

334. Pergami inter theatrum et Trajaneum. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 627. Ejusdem tabulae

a. — *in antica :*

Αὐτοκράτω[ρ Καῖ]|σαρ Θεοῦ Νέ[ρουα]..... |
Αὐτοκρ[άτωρ Καῖ]|σαρ Θε[οῦ Νέρουα]..... ‖

b. *in tergo :*

Αὐ[τοκρά]|τορα.......

a. Versus 3-4 scripti sunt litteris majoribus quam 1-2; *b* litteris majoribus quam *a;* litterae etiam v. 2 litteras v. 1 altitudine superant. Exemplar est scripturae a lapicida propositum ad inscribendam Trajani statuam.

---

335. Pergami in Trajaneo. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 398.

Θεὰν | Πλωτεῖναν | Σεβαστήν [1].

1. Uxor Trajani in Trajaneo post mortem (anno 122) culta.

336. Pergami, prope Trajaneum. — *C. I. L.*, III, 7086; Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, ii, n. 269.

[Περγαμηνῶν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι] χαίρ[ειν]. | .... ἀγῶνι πα[ν|ηγυρ.?. ....]ε χρόνον | [....................... κατὰ δόγμα τῆς ἐπιφαν]εσ[τ]άτης συνκλήτου ‖ [.............. ἀγὼν δεύτ]ερος παρ' ὑμεῖν ἱερὸς | ....νος. Ἐρρῶσθαι ὑμᾶς βούλομαι. |

[Ἐπὶ.......... στρατηγοῦ καὶ...]ο[υ] Κλαυδίου Σειλιανοῦ ἀρχιερέως | .... cos. ....ias s. c. factum de postulatione | [Pergamenorum? ‖ placere ut certamen illud], quod in honorem templi Iouis amicalis et | [Imp. Caes. diui Neruae f. Ner]uae Traiani Augusti Germanici Dacici | [pontificis maximi est const]itutum εἰσελαστικὸν in ciuitate | [Pergamenorum, eiusdem con]dicionis sit, cuius est quod in honorem Romae | [et Diui Aug. ibi agitur, it]a ut ea impendia, quae propter id certamen ‖ [fieri oportebit, cedant in] onus Iuli Quadrati clarissimi uiri | .... [eorumque a]d quos ea res pertinebit. |

[Κεφαλαῖον ἐκ τ]ῶν Καίσαρος ἐντολῶν. | [Cum secundum meam c]onstitutionem certamen in ciuitate | [Pergamenorum ab Iulio Quadrato a]mico clarissimo viro quinquennale, ‖ [quod dicitur εἰσελαστικόν, c]onstitutum sit idq. amplissimus ordo | [eiusdem iuris esse decreueri]t, cuius est quod in eadem ciuitate | [in honorem Romae et diui A]ug. institutum est, hujus quoq. ise(l)as|[tici idem quod in altero] certamine custoditur dari oportebit | [uictoribus praemium]. ‖

[Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Θεοῦ Νέρουα υἱ]ὸς Νέρουας Τραιανὸς Ἄριστος | [Σεβαστὸς Γερμανικὸς Δακικὸς, ἀρ]χιερεὺς μέγιστος, δημαρχικῆς | [ἐξουσιας τὸ ι., αὐτοκράτωρ τὸ.., ὕπα]τος τὸ ς', πατὴρ πατρίδος, | [Περγαμηνῶν τῆι βουλῆι καὶ τῶ]ι δήμωι χαίρειν. | [Ἐλθούσης ὑμῶν πρεσβείας, ἀποδεξά]μενος αὐτῆς τό τε ἀξίωμα ‖ [καὶ τὰ συγγράμματα, περὶ πάντων ἃ ἐν αὐτ]οῖς ἠξιώσατε συγκατεθέμην | .... [μ]ε[τ]άσχοιτε, ἐπιτρέπω οὖν ὑ|[μῖν...... ....]λόντων ἐν ἀγοραίοις |........................... τῶν θεωριῶν ὡρισμένον | .... ὁρῶ [δ]ὲ καὶ τὰς ὑπὸ............

Acta pertinentia ad ludos in honorem Jovis amicalis et Trajani ab A. Julio Quadrato Pergameno institutos. De illo viro vide infra titulos nn. 373-399 et *Prosopogr. imp. rom.*, p. 209, n. 338.

I. V. 1-6. Epistula proconsulis Asiae ad Pergamenos mittentis instrumenta quae sequuntur.

[ἀγὼν δεύτ]ερος ἱερός. Prior enim, qui vocabatur Ῥωμαῖα Σεβαστὰ aut Αὐγούστεια, in hono-

rem Romae et Augusti (v. infra) institutus erat anno 29 ante C. n. (Dio, LI, 20, 9). Huic autem novo agoni nomen inditum est Τραϊάνεια Δειφίλεια : Hicks, *Greek inscr. in the Brit. Mus.*, III, 2, n. 605, 9.

V. 7 non constat utrum definitus esset annus, quo Pergameni in tabulas suas rettulerunt epistulam proconsulis quae praecedit, an senatus consultum, quod sequitur. Hoc tamen est veri similius.

[Στρατηγὸς] collegii sui quinque virorum πρῶτος Pergami est, aetate imperatoria, plerumque eponymus, ut ferunt nummi. Ἀρχιερεὺς Asiae in tota provincia eponymus est.

II. V. 8-16. Senatus consultum, cujus omissa est praescriptio legitima.

V. 8. ....*cos*.....*ias*. Notati erant romana computatione annus, mensis et dies. *Postulationem* videntur Pergameni ad senatum misisse de ludorum norma.

V. 10. In hujus *templi* ipsius ruderibus titulus repertus est. *Iupiter amicalis* = Ζεὺς φίλιος nummis Pergamenis notus : Mionnet, II, p. 597, nn. 557, 559, 560; *Suppl.*, V, p. 433, n. 956-963.

V. 12. Εἰσελαστικόν dicebatur certamen, instar quatuor amplissimorum constitutum, ex quo victores in patriam redibant curru triumphali invecti; jus autem nova certamina iselastica instituendi ab uno dabatur imperatore : Plin., *Ep.*, X, 118, 119.

V. 16. [*eorumque*]..., nempe heredes Quadrati.

III. V. 17-24. Excerptum ex rescriptis Trajani ad proconsulem.

IV. V. 25-33. Trajani epistula ad ipsos Pergamenos.

V. 27. [ὕπα]τος τὸ ϛ' = annis 112/117 p. C. n. Imo cum Optimus (Ἄριστος, v. 23) princeps appelletur, nondum vero Parthicus (v. 24), sequitur titulum scriptum esse inter mensem Decembrem anni 113 et Augustum 116.

V. 29. ἀξίωμα, postulatio Pergamenorum ad imperatorem (cf. v. 8).

V. 30. [συγγράμματα], fortasse scripta quibus, ut conjicit Fränkel, explicabatur postulatio.

V. 32. ἀγοραίοις, mercatores forenses, qui diebus festis in urbem confluebant.

---

337. Pergami. — *C. I. L.*, III, 7086; Fränkel, *Allerth. von Pergamon*, VIII, II, n. 270.

..............................|................ [Μητροδ]ώρου......|............
.... [χ]ρόνο......|.................. [Μητρ]οδώρου....... [1] ‖
[Αὐτοκράτορος Καίσαρος Τραιανοῦ] διάταξις [περὶ ἐπι|δόσεως, ἣν ἐποιή-
σατο........]ιος Μητρο[δ]ώ[ρου. | Περγαμηνῶν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δ]ήμωι
χα[ίρειν. | ....ιος Μητροδώρου δραχμῶν μυρι]άδας ἑπ[τὰ ἐπέ|δωκεν εἰς......
θε]ωρίας [2]...........

Hunc titulum partem esse tituli n. 336, quod voluerat Mommsen, negat Fränkel.

1. Explicit decretum Pergamenorum aut epistula proconsulis Asiae. Incipit (v. 5)

edictum (διάταξις) Trajani imperatoris. — 2. Vir ille, Metrodori filius, pecuniam videtur contulisse pompis celebrandis (cf. n. 337, v. 31) ludorum Trajaneorum, quos instituerat Julius Quadratus.

---

338. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon,* VIII, II, n. 272.

a. .... [αὐτοκράτ]ωρ τὸ............ | [Περγαμη]νῶν ἄ[ρχ]ουσι, βουλῇ, δήμω χαίρειν · | ...... ο]ὔ[τ]ε ἀτελ............. | [ὑ]πὸ τοῦ τ[ε..............‖... ?λευ]-κοῦ... ου παλ[αι.. | .... τῆς συγκλήτου κ]εκυρωκυ[ίας]....... |......... ει ὁ πρεσβευ[τής]...... | Ἔρρωσθε. | ... κ[ο]μισθὲν δι[ά]‖.........

b. .... Ἔρρω[σθε. | Αὐτοκράτωρ] Καῖσαρ Νέρουας........ |......... [ικ]ὸς [ἀρ]χ[ιερεὺς μέγιστος] | ......

c. ...... | [σ]υνεπι......

a. Epistula imperatoris incerti. *b.* Explicit altera epistula, incipit tertia Nervae aut Trajani.

---

339. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon,* VIII, II, n. 397.

[Αὐτ]οκράτορα Καίσαρα | [Θεο]ῦ Τ[ρ]αιανοῦ Παρθικο[ῦ | υἱὸν Θ]εοῦ Νέρουα υἱωνὸν | [Τρ]αιανὸν Ἁ[δρ]ιανὸν ‖ [Σε]βαστόν, ἀρχιερέα μέγισ|[τον], δημα[ρ]-χικ[ῆ]ς ἐξουσίας | [τὸ] δ' [1], ὕπατον τ[ὸ γ'], τὸν γῆς | [τε] καὶ θαλάσ[σης] ἄρχον[τα], | ἡ βουλὴ [καὶ] ὁ δ[ῆ]μος ‖ [τ]ῶν πρώτων καὶ δὶς [νε]ω[κό][ρων] | Περγαμηνῶν, | ἐπιμεληθέντων | Ἰ[ου]λίου Αἰλιανοῦ [Ἀ]πολ[λ]ωνί[ου], | Αἰλίου Θεοδότο[υ], ‖ .. Αἰ[λ]ιανοῦ Λ[αιδί]ο[υ, | Αἰ]λίου..... ίνου, | .... Γλ[ύκω]νο[ς] Ἰου[λι]α[νοῦ], | στρατη[γ]ῶ[ν].

1. Anno 120 post C. n.

---

340. Pergami prope templum Minervae. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon,* VIII, II, n. 293.

[Αὐτοκράτορι Καίσαρι Θεοῦ Τραιανοῦ Δακικοῦ Παρθικοῦ υἱῶι, τοῦ Νέρουα υἱωνῶι Τραιανῶι Ἁ]δριανῶι Σεβαστῶι καὶ τῆι κατ[ρ]ίδι Ποσείδιππος Ποσειδίππου.

341. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, ii, n. 365.

[Ἁδριανῶι σωτῆρι] Ὀλυμπίωι. | [Πάντων ἀνθρώπ?]ων δεσπότης [1], βασιλεὺς [2] | [τῶν τῆς γῆς χωρ?]ῶν, ἐπιφανέστατος | [νέ]ος Ἀσκληπιός.

1. Nominativus, ut saepe, pro vocativo usurpatus. — 2. Nomen imperatori jam ab aetate Augusti a Graecis inditum.

---

342. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon,* VIII, ii, n. 364.

Αὐτοκράτορι | Ἁδριανῶι | Ὀλυμπίωι | σωτῆρι ‖ καὶ κτίστῃ [1] | Γάιος Ἄντιος | Ἀλέξανδρος.

1. Plerumque litteram R lapicida pro P incidit. Alia altaria octo, quibus inscripta erant verba fere eadem, Pergami etiam inventa sunt (Fränkel, nn. 366-373).

---

343. Pergami. — Conze, *Athen. Mittheil.*, XXIV (1899), p. 174, n. 18.

Αὐτοκρ[άτορι] | Καίσαρι | Τραιανῶι Ἁδριανῶι | Σεβαστῶι ‖ Θεοῦ Τραιανοῦ υἱῶι | Θεοῦ Νέρουα υἱωνῶι | Ὀλυμπίωι σωτῆρι | καὶ κτίστηι.

---

344. Pergami. — Hepding, *Athen. Mittheil.*, XXXII (1907), p. 308, n. 27.

Αὐτοκράτορι Καίσα|ρι Ἁδριανῶι Ὀλυμπίῳ σωτῆρι καὶ | κτίστηι [1].

1. Quatuor titulorum fere similium fragmenta ibidem inventa sunt : nn. 28-31.

---

345. Pergami. — Contoleon, *Rev. des études gr.*, XIV (1901), p. 295.

Αὐτοκράτορι | Ἁδριανῶι | Ὀλυμπίωι | σωτῆρι ‖ καὶ κτίστη(ι).

---

346. Pergami. — Le Bas et Waddington, 1721 a; cf. Fränkel, *Alterth. von Pergamon,* VIII, p. 514.

[Α]ὐτοκράτο|ρι Τραιανῶι | Ἁδριανῶι | Ὀλυμπίωι ‖ σωτῆρι καὶ | κτ[ί]στηι [1].

1. ΚΤΗCΤΗΙ lapis.

347. Pergami. — Von Prott et Kolbe, *Athen. Mittheil.*, XXVII (1902), p. 97, n. 90.

Αὐτοκράτο|ρι Ἁδριανῶι | Ὀλυμπίωι σω|τῆρι καὶ κτίσ(τ)η[ι] [1].

1. Titulos omnino similes cf. ibidem, nn. 91-93, item apud Conze, *Ath. Mittheil.*, XXIV (1899), p. 174, nn. 19 et 20.

---

348. Pergami. — Schröder, Schrader et Kolbe, *Athen. Mittheil.*, XXIX (1904), p. 173, n. 15.

Αὐτο[κράτορ]|ι Ἁδριαν[ῶι] | Καίσαρι Ὀλ[υμπίωι].

---

349. Pergami prope Trajaneum. — Dittenberger, *Sylloge*, ed. II (1898), n. 384.

Ἀγαθῆι τύχηι. |

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Θεοῦ | Τραιανοῦ Παρθικοῦ υἱὸς | Θεοῦ Νέρουα υἱωνὸς || Τραιανὸς Ἁδριανὸς Σεβαστὸς, | δημαρχικῆς ἐξουσίας [1], | συνόδωι τῶν ἐν Περγάμωι | νέων [2] χαίρειν. | Ἐπιγνοὺς ἔκ τε τῶν γραμμά||των καὶ διὰ τοῦ πρεσβεύον|τος Κλαυδίου Κύρου τὴν χα|ρὰν, ὅσης ἐφ' ἡμεῖν [3] ὡμολογεῖ|τε μετειληφέναι, ἡγούμην | σημεῖα ἀγαθῶν ἀνδρῶν || τὰ τοιαῦτα εἶναι. | Εὐτυχεῖτε. | Πρὸ | γ' ἰδῶν Νοεμβρ(ίων) | ἀπὸ Ἰουλιο||πόλεως [4]. |

Κλαύδιος Κῦρος ἀπέδωκα | τοῖς περὶ Οὔλπιον Ἀσκληπιά|δην γραμματεῦσι τῶν νέων. | Ἐπὶ γραμματέων [5] Μ. Οὐλπίου || Ἀσκληπιάδου Λουπιανοῦ, | Φλαουίου Σεκούνδου, Ἅλυος τοῦ Ἅλυος Κελεριανοῦ.

1. Ante diem tertium idus Novembres anni 117 post C. n. Cf. v. 17-18. — 2. In collegia, quibus respondebant γερουσίαι seniorum, conveniebant νέοι, adulescentes majores natu quam παῖδες et ἔφηβοι. — 3. Videlicet Hadriano, imperium Antiochiae adepto ante diem III idus Augustas ejusdem anni, gratulati erant Pergameni adulescentes. — 4. Bithyniae, ut videtur, Juliopolis. Dürr, *Reisen des Hadrian*, p. 18. — 5. Hi scribae epistulam imperatoris lapidi incidendam curaverunt.

---

350. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 273.

a. ......[ση]μεῖα ἀ[γαθῶν ἀνδρῶν ?] [1].... |

[Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Θεοῦ Τραιανοῦ Παρθικοῦ υἱὸς Θεο]ῦ Νέρουα | [υἱωνὸς Τραιανὸς Ἁδριανὸς Σεβαστὸς ἀρχιερεὺς μέγιστος, δημαρχικῆς ἐξουσίας] τὸ ιϛ', ὕπα|[τος τὸ γ', πατὴρ πατρίδος, Περγαμηνῶν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν].

Ἀντωνίῳ ‖ [Πολέμωνι ....ων. ἐπρέσβευσαν ... Νυ]μφίδιος | [καὶ Ἰούλιος] [2]........ |

[Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Τραιανὸς Ἁδριανὸς Σεβαστὸς Θεοῦ Τρ]αιανοῦ | [υἱὸς ...., ἀρχιερεὺς μέγι]στος δη|[μαρχικῆς ἐξουσίας τὸ.., ὕπατος τὸ.., Περγαμηνῶν τοῖς ἄρχου]σι καὶ τῇ | [βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν........τ]ὰς αἰτί‖[ας ......]ες | ....μου | .... | .... [αὐτο]κρα|τ...... ὑμε‖[τερ]?..... υ|.......συν διη|[μερ.....ο]υ βιαίου |...... [πα]ρ' ὃ καθὼς | ....[ἡ]μῶν με‖...... [φ]ίλων ε|........ δι|........

b. .....στ...|.... ομεν.....|... [στρα]τηγῶ[ν]...|...ν ἐκ το[ῦ]....‖.... θείου σή|[ματος?] ...|.. [ἐγ]γραφηθῶ|[σι].....ν ἄλιμμα|.... [ἐφηβ]άρχους δέκα‖....... προβολῆς |.....ν εἰσεληλυ|[θ....... μν]ήματος |..... [αὐτοκράτ]ορι?

c. ....υ|.... μενη|..... [σ]αντες |.... [φ]ιλικῶν ‖.......ς συν|..... [μ]έρος αὐ|[τῶν.... ἔσ]χηκε|.... ὅρων |....[πα]ρὰ τὸ ‖....τοῦ διὰ|.... Περγαμη|[ν..... ἔ]πειτα δὲ η|......ων Τραιανοῦ|....[τ]ῶι πλήθει δι‖..ν ἐβεβαίωσεν... [τῶ]ν νέων παν|[ηγυρικὸν γυμνάσιον] ....ίου |........ [3].

d. ....[? γυμν]ικο...|... ήσεσθε κ....|....ιδεν παρα[χ]..|....[ἀγὼν γυ]μνικὸς ὁ ἐπὶ....‖....ι ὅρος ἐπι....|...ς ἀρχῆς μ...|....[μ]ετὰ ταῦ[τα]...|.... ἡγεῖτα[ι]... | .....μα τρα[χυ]...‖... δος α[ὐτ]....|...ε ἐρ[γ]...|......ιας.....|

e. ...οι...|...[τ]ῶι δή[μωι]...|...ς ἐφύλα[σσ]..|.... θαι τῆι..‖.... ειτε σ....|... αυλη........

f. ......αμ....|......ασιν|.... [οὐκ] ἐσφα[λ]....|..... εὐτυ[χ].....‖...α τοῦτ[ο]....|...ν αὐτοκ[ρατ......... μηνὸς......] προ(τέρα) [4]. | [Ἐπι]μελ[η]θέ[ντων] | Ἐρωτιανοῦ, [Θ]εοδώρου, Τελεσφόρου, Τερπάν[δ]ρου | τ]ῶν γραμματέων.

1. Conjecit Fränkel collatis nn. 349, v. 13-15 et 351, v. 16-17. — 2. Restituimus collato necnuro nostro 351, v. 18-21. Annus est 132 p. C. n. — 3. Epistula imperatoris alicujus post Trajanum scripta fortasse ad σύνοδον τῶν νέων. — 4. Sigla notatus erat dies mensis penultimus. Cf. Fränkel ad suum n. 374 B, n. 12.

---

351. Pergami in gymnasio. — Hepding, *Athen. Mittheil.*, XXXII (1907), p. 286, n. 15; cf. XXXIII (1908), p. 420.

a-e et *g-k*. ...ο.|....ατ..|.. θεοι......|... ινως ι...‖.... ωνηνι.. |

[Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ | Θεοῦ υἱὸς Νέρουας Τραιανὸς Ἄριστος Σεβαστὸς Γερ]μανικὸ[ς Δακικὸς ἀρχιερεὺς μέγιστος δη]|μαρχικῆς [ἐξουσίας τὸ.., αὐτοκράτωρ τὸ.., ὕπατος τὸ.], πατὴρ π[ατρίδος, Περγαμηνῶν τοῖς] | νέοις χαί[ρειν.....

μέγι]στον μέρ[ος?.. εὐ]‖χαρίστουν ......οι φιλουπ...... [ἀγα]|θὸς τῆς χά[ριτος] ......ον ὑμεῖν ι......| τὰς φιλοτε[ιμίας τὰς πρὸς τὴν σύνοδον ὑμῶν καὶ τὴν εἰς ἐμὲ εὔ]νοιαν. |

Α[ὐτοκράτωρ Καῖσαρ Θεοῦ] | Τραιανοῦ υ[ἱὸς Θεοῦ Νέρουα υἱωνὸς Τραιανὸς Ἁδριανὸς Σεβα]στὸς, δημ[αρχικῆς ἐξουσιάς, συ]‖νόδῳ τῶν [ἐν Περγάμωι νέων χαίρειν. Ἐπιγνοὺς ἔκ τ]ε τῶν γρα[μμάτων καὶ διὰ τοῦ πρεσβεύ]|οντος Κλ. [Κύρου τὴν χαρὰν ὅσης ἐφ' ἡμεῖν ὡμολογεῖτ]ε μετειλη[φέναι, ἡγούμην σ]ημεῖα ἀ[ν]|δρῶν ἀγαθ[ῶν τὰ τοιαῦτα εἶναι] |.

[Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Θεο]ῦ Τραιανοῦ Π[αρθικοῦ υἱὸς Θεο]ῦ Νέρουα | υἱωνὸς Τρ[αιανὸς Ἁδριανὸς Σεβαστὸς ἀρχιερεὺς μέγισ]τος, δημαρ[χικῆς ἐξουσίας τ]ὸ ις', ὕπα‖τος τὸ γ', π[ατὴρ πατρίδος, Περγαμηνῶν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δή]μῳ χαίρειν........ Ἀντωνίῳ Πολέμων[ι]......ων. ἐπρέ[σβευσαν.... Νυ]μφίδιος | καὶ Ἰούλιο[ς......

Α]ὐτοκράτω[ρ Καῖσαρ Θεοῦ Τρ]αιανοῦ Παρθικοῦ [υἱὸς Θεοῦ Νέρουα υἱωνὸς Τραιανὸς Ἁδριανὸ]ς Σεβαστὸς, [ἀρχιερεὺς μέγι]στος, δη|μαρχικῆς [ἐξ]ου[σίας τὸ.., ὕπατος τὸ? γ', πατὴρ πατρίδο]ς, Περγαμη[νῶν τοῖς] ἄρχο[υ]σι καὶ τῆι | βουλῆι καὶ [τ]ῶι δή[μωι χαίρειν].....εοις αὐτὸν.... ήσεσθε καὶ τὰς αἰτί|ας δι' ἃς ἐφυλα.....ρευσας....[μ]ηδὲν ταραχῶδες ‖ χρῆσθαι τῆι ι...[? Ἰοῦ]νκος ὁ ἐπίτροπός μου. Εὐτυχεῖτε.

.........ιορος ἐπιψηφισαμέ|νου Τι. Κ[λ]αυδί[ου...... τῆ]ς ἀρχῆς μὲν κατέ|στησαν......[μ]ετὰ ταῦτα αὐτοκρά|τορες τ......... ἡγεῖται τὰ τοῦ με|γίστου...... [διάταγ]μα Τραιανοῦ ‖ Ἁδριαν[οῦ]...... δος αὐτὴ συνδιητημεν ......ε ἔργου βιαίου | μηδὲν ....ΙΛ π[α]ρ' ὃ καθὼς | καὶ ὑπ......... ἡμῶν με|....... ιΛωνε|.. ...ΑΙ.......

l. ..... α...|...ερ...|...φισ...|...λεω.‖.τιον..|...καθισ[τ.]..|... ἀρε..|..ο....

m. ....φε...|..τε...|. [γ]υμν[άσιον] .|..εις ..‖. στρα[τηγ].. | ....εχο...|...ωνε. ..|. [Σ]εβα[στὸς] | [πατὴρ] πατ[ρίδος] Ι.....

n. .... α..|..ετε..|.. [Περ]γαμηνῶ[ν] .|...νέων ἐλ..‖...λαμβανε..|.. [ἀ]ναγκαῖον .|.λογιστο[ῦ..|...τῆ]ι βουλῆι κ[αὶ τῶι δήμωι?]| .τος τὸ ε ..‖..παραλήψ..|..τωι.....

o. .....|..υι..|.οτ.|..οις..‖..μ..|. [Τραι]ανοῦ [Παρθικοῦ υἱὸς .|.. δημαρχικῆς ἐξ]ουσίας...|...εισως..|ται καὶ τ.‖.. δεηχα...|..μα επ...|........

p. .....ωα...|..φοι..|... θεο..|..αρχι.....

V. 1-24. Series est rescriptorum, quae ad Pergamenos missa fuerant ab imperatoribus et in gymnasio lapidi incisa.

V. 1-5. Finem habebat epistula fortasse Trajani.

V. 6-12. Epistula Trajani ad collegium juvenum.

V. 13-17. Epistula Hadriani eadem quae in titulo n. 349 legitur, scripta Juliopoli die XII Novembris, anno 117 post C. n., ad juvenes Pergamenos, qui principi vix imperium adepto gratulati erant. Inde restituta sunt verba quae deerant.

V. 18-21. Epistula Hadriani, scripta anno 131-132 ad senatum populumque, videlicet quod honoribus ornavissent Antonium Polemonem, sophistam nobilissimum et principis amicum. *Prosop. imp. rom.*, I, p. 102, n. 685. Cf. n. 350, *a*, v. 2-5.

V. 21-25. Epistula Hadriani ad magistratus et senatum populumque, scripta fortasse post annum 128, quo pater patriae audiit.

V. 25-34. Epistulas imperatorum sequebantur profecto decreta senatus populique Pergamenorum.

n. v. 7, λογιστοῦ; curator aut civitati aut collegio juvenum ab imperatore datus.

o pertinebat ad aliud documentum, cui inscripta erant nomina Hadriani.

---

352. Pergami. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 484 et *Addenda*, p. 552; Keil, *Athen. Mittheil.*, XXIX (1904), p. 73.

.... λουμεν τω........|...... [μετεπεμ]ψάμην βουληθεὶς μὲ[ν] φαί|[νεσθαι δίκαιος κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ συν]ήθειαν, μόνα δὲ ταῦτα ἐξετάσαι | [τὰ ἐγκλήματα τῶν ἐργαζομένων ἐπ]ὶ τῆς πόλεως (ὑ)μῶν ἀνδρῶν, περὶ ὧν ‖ [ὁ ἀποσταλεὶς ὑφ' ὑμῶν πρεσβευτὴς Κ]αλουίσιος Γλύκων ἐδίδαξεν ἡμᾶς · πα|[ρεῖναι δ' ἐκέλευσα αὐτούς, ἵνα δῆλ]ον ἦν εἴ τι λέγειν ἐβούλοντο. Ὁ οὖν τῆς ἀ|[μείψεως τρόπος οὐ νόμιμος ἦν, ἀ]λ(λ)ὰ παρὰ τὸ δίκαιον καὶ παρὰ τὴν συναλλαγὴν | [πράττειν αὐτοῖς ἐ]πέτρεπον · παρὰ γὰρ τῶν ἐργαστῶν καὶ καπήλων καὶ τῶν ὀ|[ψαριοπωλῶν ε]ἰς τὸν λεπτὸν ἐμπολᾶν εἰωθότων χαλκὸν δεκαοκτὼ ἀσσάρια ‖ [τὸ δη]νάρ[ιον] λαμβάνειν ὀφείλοντες καὶ τοῖς τὸ δηνάριον διαλλάσσειν βου|[λ]ομένοι[ς πρὸ]ς [δ]ε[κα]επτὰ διδόναι οὐκ ἠρκοῦντο τὴν τῶν ἀσσαρίων ἄμει|ψιν, ἀλλ[ὰ κ]αὶ ἐὰν δηναρίων ἀργυρῶν τις ἀγοράσῃ τὸ ὀψάριον, καθ' ἕκα|στον δηνάριον εἰσέπρασσον ἀσσάριον ἕν. Ἔδοξεν οὖν ἡμεῖν καλῶς ἔχειν | εἰς [τ]ὸ λοιπὸν τοῦτο διορθῶσθαι, ἵνα μὴ συμβαίνῃ τοῖς ὠνηταῖς ὑπ' αὐτῶν ‖ τελωνεῖσθαι, καθ' ὧν οὐδεμίαν αὐτοῖς ἐξουσίαν δεδόσθαι συμβέβηκεν. | Ὅσα μέντοι τῶν λεπτῶν ὀψαρίων σταθμῶι πιπρασκόμενα τιμᾶται ὑπὸ | τῶν ἀγορανόμων, τούτων, κἂν πλείονας μνᾶς ὠνήσωνταί τινες, ἤρε|σεν ἡμεῖν τὴν τιμὴν αὐτοὺς διδόναι πρὸς κέρμα, ὥστε ἀπ' αὐτῶν σώσ|ζεσθαι τῆι πόλει τὴν ἐκ τοῦ κολλύβου πρόσοδον. Ὁμοίως καὶ ἐὰν πλείο‖νες συνθέμενοι ἀργυρῶν δηναρίων δόξωσιν ἠγορακέναι εἶτα διαι|ρῶνται, καὶ τούτους λεπτὸν διδόναι χαλκὸν

τῶι ὀψαριοπώλῃι, ἵνα ἀνα|φέρηται ἐπὶ τὴν τράπεζαν · διδόναι δὲ πρὸς δεκαεπτὰ ἀσσάρια, ἐπει|δὴ ἡ τῆς ἀμειπτικῆς ἐργασία<ς> δοκεῖ μόνοις τοῖς ἐργασταῖς διαλέγεσ|θαι. Ἠ(λέ)(γ)χθησαν μετὰ τοῦτο καὶ ἕτερά τινα συνκεχωρηκότες ἑαυ‖τοῖς κερδῶν ὀνόματα ἀσπρατούραν τε καὶ τὸ καλούμενον παρ' αὐτοῖς | προσφάγιον, δι' ὧν ἐπηρέαζον μάλιστα τοὺς τὸν ἰχθῦν πιπράσκοντας. | Καὶ ταῦτα οὖν ἐδοκιμάσαμεν διορθῶσθαι · πλεονεκτεῖσθαι γὰρ καὶ τοὺς | ὀλίγους ὑπ' αὐτῶν ἀνθρώπους (οὐ) δ[ίκ]αιον ἦν, συνέβαινεν δὲ πᾶσιν αἰσθη|τὴν γείνεσθαι τοῖς ὠνουμένοις τὴν ἄδικον τῶν πιπρασκόντων ζη‖μίαν. Ἠτιάθησαν καὶ ὡς ἐνεορτάδια παρὰ τῶν ἐργαστῶν εἰσπράσσον|τες, ἅπερ ἀρνουμένων αὐτῶν ἡδέως ἐπίστευον, τοῦ μὴ ὀφείλειν | γείνεσθαι τὸ τοιοῦτο λαμβάνων καὶ τὴν παρ' αὐτῶν συνκατάθεσιν. | Μόνον μέντοι ὡμολόγουν τῶι Ὑπερβερεταίωι μηνὶ δίδοσθαι ἑαυ|τοῖς τὸ εἰς τὸν Ἑρμῆ λεγόμενον ἐκ τοιαύτης ἀφορμῆς · ὅρκον ἑαυτοῖς ‖ ἀπαιτεῖν συνκεχωρῆσθαι παρὰ τῶν ἐνπολώντων τὸ λεπτὸν καὶ | πρὸς αὐτοὺς ἀναφερόντων περὶ τοῦ μηδὲν αὐτοὺς παρὰ τὴν διά|ταξιν πεποιηκέναι. Τοὺς οὖν διὰ τὸ συνειδὸς ὀμνύναι μὴ δυναμέ|νους διδόναι τι αὐτοῖς, ὥστε μὴ τὴν τοῦ ὀμνύναι ἀνάγκην ὑπομέ|νειν, ὃ οὐκ ἔδοξεν ἄλογον. Ἀντομνύναι μέντοι καὶ αὐτοὺς τοῖς ἐργ[ασ]‖ταῖς περὶ τοῦ μηδὲν αὐτοὺς ἠδικηκέναι ἐν τῆι τοῦ ἀργυροῦ νομίσ[μα]|τος δόσει καὶ αὐτὸ δίκαιον ἡγησάμην. Ἐλέγοντο καὶ ἐνεχυρα[σί]|ας ἑαυτοῖς ποιεῖσθαι<ν> ἐπιτρέπειν ὅλας τε τῶν ἐργαστῶν ἔσ[θ' ὅτε] | κρατεῖν τὰς ἐμπολάς, τῆς συναλλαγ[ῆς οὐ τοῦτο συνχωρού[σης], | ἀλλὰ ἐπὶ τοὺς ταμίας αὐτοὺς παραγείνεσθαι κελευούση[ς, ἐὰν] ‖ αἰτιάσωνταί τινα, καὶ παρ' ἐκείνων δημόσιον λαμβάν[ειν δοῦ]|λον, ἵνα νομίμως ποιῶνται τὴν ἐνεχυρασίαν, ὥστε [τὸ πρὸ τῆς] | κρίσεως τούτωι τῶι τρόπωι ληφθὲν μένειν τοῖ[ς ὀφείλουσ]ι. | Καὶ τοῦτο οὖν ἔδοξεν ἡμεῖν οὕτως ὀφείλειν γείν[εσθαι, ὅπ]ως πε|ριεῖχεν ἡ ἔκδοσις, καὶ διὰ τοῦ δημοσίου μέντοι [δούλου μὴ σύ]μμε‖τρον εἶναι τὴν ἐνεχυρασίαν, ἀλλὰ ἢ τὸ ἱκαν[ὸν πρὸ κρίσ]εως λ[α]μβά|νεσθαι, ἢ ἐὰν δοῦναι τις μὴ δύνηται τὸ σ[υμβόλα]ιον, εἶνα[ι τ]ὸ ἐ|νέχυρον ὅσου ἂν τὸ πρᾶγμα καὶ τὸ ἐπ' αὐτῷ [πρόσ]τιμον ᾖ. [Τὰς μέντ]οι κρίσεις γείνεσθαι μὴ ἐπὶ τῶν ἐστρατη[γηκ]ότων | ἀνδρῶν ἐξ ἀπολογῆς εὔλο[γον εἶ]ναι νομίζω, ἔτι δὲ το[ὺ]ς μὲν τα‖μίας μετέχειν τῆς χρε[ίας κ]αθῆκον, το[ὺς] δὲ ἐσ[τρα]τη[γηκ]ότας | καὶ ἐμπείρους εἶνα[ι καὶ ....ο]υς τῶν πραγμάτ[ω]ν [κα]ὶ με..... μον|τας τὸ τῆς περ[ιγιγνομένης] οὐσίας αὐτοὺς ἀπο[στ]ε[ρε]ῖν δυνάμε|νον, τὸν δὲ....... .... ε. κεν καὶ οἷς ἂν ἄλλ[οις] τελώναις | ἐφε[δρεύοντας ἔγνωμεν ποιε]ῖσθαι αὐτοὺς τὴν ἐνεχυρασίαν κα[ὶ] ‖ .... ταῖς ἀγοραίοις πιπρασκομένων ι.... |

...............ως δίδοσθαι τέλος, ἀλλ᾽ ἐὰν λ.... | .... να.ερεινε... ..ιτη...... |

Imperatoris, qui veri similiter existimatur fuisse Hadrianus, rescriptum est de collybo. Inde apparet « Pergami fuisse mensam argentariam publicam (δημοσίαν τράπεζαν), sed eam hominibus privatis, qui in hoc quaestus genere versarentur (τραπεζίταις), locatam fuisse ea condicione, ut non certam quotannis summam mercedis loco aerario civitatis numerarent, sed lucri sui partem aliquotam. Videmus enim non modo ipsorum argentariorum interfuisse augeri pecuniam ex illo negotio redeuntem, sed etiam ad ipsam civitatem inde aliquid emolumenti rediisse (vv. 18, 19). Illis igitur mensae publicae conductoribus id privilegii lege civitatis concessum erat, ut nulla nisi per eos pecuniae commutatio fieret. Quo jure cum illi impudenter abusi essent et exactiones novas neutiquam legitimas ad quaestum, quem ex commutandi negotio faciebant, adjunxissent, magistratus Pergamenorum quidem, quia etiam aerarium publicum inde aliquid lucrabatur, illorum avaritiae obviam ire neglexerunt, quare mercatores aliique homines privati, illorum fraude vexati, imperatorem adierunt, qui causa cognita hoc rescripto toti controversiae finem imposuit. » Dittenberger.

V. 2. μετεπεμψάμην. Eos, inter quos lis erat, Romam evocaverat imperator, nempe negotiatores et magistratus Pergamenos.

V. 4. ἐγκλήματα..... crimina a negotiatoribus in civitatem vestram intenta. ΗΜΩΝ lapis.

V. 6. αὐτούς, trapezitas etiam Romam accitos, ut pro se ipsi dicere possent.

V. 6-7. ἀμείψεως, commutatio pecuniae, collybus.

V. 7. συναλλαγήν, pactum inter civitatem et trapezitas de locatione mensae publicae.

V. 8. ἐργασταί, magnarii fabri et negotiatores; κάπηλοι, institores; ὀψαριοπῶλαι, piscatores propolae.

V. 9. λεπτός, as aheneus, moneta provincialis (cf. n. 353 *d*), distinguitur a denario argenteo, moneta imperiali.

δεκαοκτώ. « Cum as proprie sextadecima denarii pars esset, tamen tunc temporis tantum intercessit inter utrumque genus discrimen, ut septendecim aut duodeviginti assibus provincialibus denarius Romanus permutaretur. » Dittenberger. Cf. Chapot, *La province romaine d'Asie*, p. 348.

V. 11. διδόναι, denarium septendecim assibus permutare. « Singulorum in singulos denarios assium est collybus, quem trapezitae percipiunt ea condicione ut certam partem aerario publico pendant. » Dittenberger.

V. 15. ἐξουσίαν. « Qui in suum usum pisces aut aliud quid mercantur, ad eos potestas (ἐξουσία) argentariorum non spectat, quia sive denariis argenteis, sive assibus aheneis pretium pendunt, permutatione non opus habent; uni venditores (ἐργασταὶ κάπηλοι, ὀψαριοπῶλαι) ad mensam accedere debent, ut quae singillatim aheneis nummis ab emptoribus acceperunt argento commutent. Quod lucrum ne minueretur, contra jus et pactum eos emtores, qui argentum solverunt, ipsos adierunt trapezitae, ut sibi pro collybo assem penderent. Quod quoniam id non minus lucri reipublicae quam argentariis afferebat, magistratus (ἀγορανόμοι) hanc injuriam non modo non prohibuisse, sed adeo sua auctoritate adjuvisse videntur. » Dittenberger.

V. 16. τιμᾶται. Quibus certum pretium constituitur ab aedilibus.

V. 18. πρὸς κέρμα (λεπτὸν χαλκὸν), ad assem aheneum.

V. 21. ὀψαριοπώλῃ. « Qui unus in suum usum tantum emit ut denariis argenteis pretium persolvere possit, ab eo non, ut adhuc factum est, collybum exigere licebit trapezitis; sed si qui plures conjunctim emerint et inter se diviserint, id fecisse existimabuntur ut legi fraudem facerent et reipublicae reditum subtraherent; ideo cogentur argentum suum recipere et pro eo aes dare, quod deinde venditor permutare debebit. » Dittenberger.

V. 22. ἀσσάρια. « Ita pendent emtores, ut pro singulis denariis septeni deni asses computentur, cum venditor in mensa publica argentaria duodevicenos dare debeat. Ita efficietur ut collybus unius assis non ab emtore sed a venditore detur. »

V. 23. ΕΡΓΑΣΙΑΣ lapis; corr. von Prott, *Athen. Mittheil.*, XXVII, 1902, p. 78. Nihil corrigendum arbitratur Keil, qui tamen interpretatione sua rem non dirimit.

ἐργασταῖς, magnarii tantum mercatores (von Prott), mercatores omnes, cum magnarii, tum institores (Dittenberger). Locus perquam obscurus est.

V. 24. ΗΔΕΕΧΘΗΣΑΝ lapis.

V. 25. ἀσπρατοῦραν. Asper dicebatur nummus novus, recenter cusus (cf. n. 496, v. 4), qui nondum usu detritus erat : Suet., *Ner.* 44. Detritos nummos trapezitae « non accipiebant nisi addita pensione, qua hoc vitium quodam modo sarciretur. Haec erat *aspratura.* » Dittenberger.

V. 26. προσφάγιον, « Quo pacto pecuniam, qua *obsonium* emerent, a negotiatoribus exigere potuerint trapezitae », non liquet.

V. 28. (οὐ) δ[ίκ]αιον. Corr. Keil, qui sic interpretatur : « vexari enim ab eis etiam paucos homines (piscium venditores) jam injustum erat; sed inde factum est ut ii omnes, qui pisces emebant, ipsi quoque sentirent injustum vendentium damnum, » quia qui vendebant pretia augere cogebantur, unde in plurimos homines redundabat injuria.

V. 30. ἐνεορτάδια, dona per festos dies data.

V. 33. Ὑπερβερεταίωι, mensis anni Asiatici ultimus, a die XXIV Augusti ad diem XXII Septembris.

V. 36-37. διάταξιν, constitutio aliqua de eadem re prius a magistratibus Pergamenis edicta.

V. 49. ἔκδοσις, locatio mensae publicae.

V. 50. τὸ ἱκανὸν λαμβάνεσθαι, latine *satis accipere,* dicitur de eo cui praedibus cavetur.

V. 52. πρόστιμον ᾖ. « Vetantur hic plus quam quanti debita summa pecuniae addita multa sit pignoris loco auferre trapezitae. » Dittenberger.

V. 54. ἐξ ἀπολογῆς, ex delectu, fortasse « ea condicione ut utrique ex litigantibus judices reicere liceat. » Dittenberger.

V. 57. οὐσίας. Haec Dittenberger sumit « de artificio quodam fraudulento trapezitarum, quo etiam eam partem rei familiaris pignori oppositae, quae reliqua esset deducta pecunia debita, eripere conentur debitoribus. »

V. 59. ἐφεδρεύειν, insidiari.

353. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 374 et *Add.* p. 512; Von Prott et Ziehen, *Leges Graecorum sacrae* (1896-1906), I, p. 54, n. 27.

In fronte :

a. [Ἀγαθῆι τύχηι.] | [Αὐτοκρά]τορι Καίσα[ρι Τραιανῶι | Ἁδριαν]ῶι Ὀ(λ)υμπίωι, σωτῆρι καὶ | [κτί]στηι, ὑμνῳδοὶ θεοῦ ‖ Σεβαστοῦ καὶ θεᾶς Ῥώμης | Τ. Φλ. Φιλόξενος, Π. Κειντίλιος Μείδων, | Τ. Κλ. Σκρειβώνιος, Τ. Κλαύδιος Μαρκιανὸς, | Διονύσιος Ἑρμογένους, Τι. Κλ. Ἀσκληπιάδης, | Γ. Σείλιος Ὀτακιλιανὸς, ‖ Λ. Ἰούλ. Ἱπποκράτης Οὐλπιανὸς, Ἱπποκράτης ὑὸς, | Γν. Ὀτακίλιος Πωλλίων, Πωλλίων ὑὸς, | Λ. Ἀνείνιος Φλάκκος, Λ. Στατείλιος Μοσχιανὸς, | Π. Αἴλιος Διονύσιος, Αἴ. Διονύσιος ἔκγονος, | Τ. Φλ. Ἑρμογένης, Φλ. Κυιντ. Ἑρμογένης ἔγγονος, ‖ Τι. Οὔλπιος Διογένης, Μόσχος Μόσχου ὀλυμπιονείκης, | Μ. Ἰού. Οὐλπιανὸς Ἀσκληπιόδωρος, | Ἀ. Καστρίκιος Παῦλος.....λο....., | Τι. Κλ. Παυλεῖνος.....κα...μ.........., | Τ. Φλ. Ἀλέξανδρος.............., ‖ Ἀ. Ἰούλιος Διονύσιος, Λ. Γέσσιος Ἀλέξανδρος, | Γ. Ἰούλιος Ἑρμαίσκος Βασσιανός, | Μ. Ἀλβείνιος Βάσσος Σεμπρωνιανὸς, | Μένιππος Μενίππου, | Π. Σείλιος Πωλλιανὸς, ‖ Τ. Φλ. Πωλλιανὸς, | Τ. Φλ. Ἰουλιανὸς, | Κάειкος Καείκου, | Λ. Ἰούλιος Νόητος, Λ. Ἄννιος, Κλ. Φίλητος Ἰουλιανὸς ὑὸς, | Τ. Φλ. Καικιλιανὸς, Αἴλιος Τατιανὸς, ‖ Τι. Κλαύδιος Προκιλλιανὸς, | ἀν[αθέντων] τ[ὸ]ν βωμὸν ἐκ τῶν ἰδίων Καστρικίων | .... [Καπί]τωνος θεολόγου | ....φων | ....ς Ἰούλι|[ος]....

In latere dextro :

b. Ἀγαθῆι τύχηι. | Ὅσα τῶι ἐνιαυτῶι παρέχει τῆς | ἀρχῆς ὁ εὔκοσμος · | μηνὸς Καίσαρος Σεβ(αστῇ), γενεσίῳ Σεβαστοῦ, ‖ μνᾶν · | μηνὸς Περειτίου, καλ(άνδαις) Ἰανουαρίαις, μνᾶν, | ἄρτον · | μηνὸς Πανήμου Σεβ(αστῇ), ῥοδισμῷ, | μνᾶν, ἄρτον · ‖ μηνὸς Λῴου γ', μυστηρίοις, οἶνον, | μνᾶν, ἄρτον · | μηνὸς Ὑπερβερεταίου προ(τέρᾳ), μνᾶν, ἄρτον. |

Παρέξει δὲ ὁ εὔκοσμος τῇ τοῦ Σεβαστοῦ | ἐνμήνῳ γενεσίῳ καὶ ταῖς λοιπαῖς γενε|σίοις τῶν αὐτοκρατόρων στεφάνους τοῖς ‖ ὑμνῳδοῖς, καὶ τοῖς μυστηρίοις στεφάνωσιν | ἐν τῷ ὑμνῳδείῳ καὶ στεφάνους ὑμνῳδοῖς | καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν πάσης ἡμέρας καὶ | πόπανον καὶ λίβανον καὶ λύχνους τῶι | Σεβαστῶι. ‖ Τοῖς δὲ ἀν[α]παυομένοις εἰς λίβανον προχρήσει | ὁ ἄρχων (δηνάρια) ιε', ἃ ἀπολήψεται παρὰ τοῦ εἰς τὸν τόπον | αὐτοῦ εἰσιόντος · | παῖδες δὲ κηδεακοῦ λήψονται εἰς λίβανον ἐκ τοῦ κοι|νοῦ (δηνάρια) ιβ'. |

In tergo :

c. Ἀγαθῆι τύχηι. | Ὅσα τῶι ἐνιαυτῶι παρέχει τῆς ἀρ[χῆς] | ὁ ἱερεύς · | μηνὸς Περειτίου, καλάν(δαις) Ἰανουαρίαις, ‖ οἶνον, στρῶσιν, μνᾶν, ἄρτους γ' · | μηνὸς Πανήμου β', ῥοδισμῷ, οἶνον, | στρῶσιν, μνᾶν, ἄρτους γ' · | μηνὸς Ὑπερβερεταίου προ(τέρα), μνᾶν, ἄρτους γ' · | τοῦ αὐτοῦ μηνὸς λ', παραβωμίου οἶνον, ‖ στρῶσιν (δηναρίου) α' · | δώσουσιν δὲ οἱ καθιστάμενοι ἐξωτικοὶ ὑμνῳ|δοὶ εἰς εἰκόνας τῶν Σεβαστῶν (δηνάρια) ν'. |

In latere sinistro :

d. Ἀγαθῆι τύχη[ι]. | Ὅσα τῷ ἐνιαυτῷ παρέχει τ[ῆς ἀρχῆς] | ὁ γραμματεύς · | μηνὸς Ὑπερβερεταίου προ(τέρα), γενεσίῳ Σ[ε]‖βαστῆς, οἶνον, στρῶσιν (δηναρίων) β', μνᾶν · | μηνὸς Περειτίου, κα(λ)άνδαις Ἰανουαρίαις, | μνᾶν, (δηνάριον) α', ἀ(σσάρια) θ' τοῦ λεπτοῦ · | μηνὸς Πανήμου γ', ῥοδισμῷ, | στρῶσιν (δηναρίου) α', μνᾶν, ἄρτον · ‖ μηνὸς Λῴου Σεβ(αστῇ), μυστηρίοις, οἶνον, στρῶσιν, | μνᾶν, ἄρτον.................. | .... | Ἰσηλυσίου παρέξει ὁ κατασταθεὶς ὑμνῳδὸς | εἰς θυσίας τοῦ Σεβαστοῦ καὶ τῆς Ῥώμης (δηνάρια) ρ', ‖ ἑκάστῳ ὑμνῳδῷ (δηνάρια) ιε', θεοῖς διπλᾶ (δηνάρια) λ', | οἶνον, ἄρτους τρεῖς, ὑοῖς ἄρτου, μνᾶς τὰ ἡ|μίση · ὁ δὲ πατρῷον διαδεξάμενος | ὕμνον δώσει θεοῖς (δηνάρια) ιε', ἑκάστῳ ὑμνῳ|δῷ (δηνάρια) ζ', οἶνον, στρῶσιν · οἱ δὲ ‖ ἄρχοντες δώσουσι καὶ υἱοῖς τοῖς τὰ | [χ]ορεῖα δεδωκόσι τοῦ λεπτοῦ παντὸς τὰ | ἡμίση.

Lapis sine dubio ex templo Romae et Augusti ablatus est; in eo enim fungebantur suo officio hymnodi, quorum ad collegium pertinent tituli qui sequuntur, in quatuor lateribus ejusdem altaris exarati. Hymnodorum autem collegia, cum Caesares, tum etiam alios deos in Asiae urbibus colendos curaverunt : cf. hujus operis *Indices* et Fränkel ad hunc locum.

a. Recensentur hymnodi, quorum nomine altar Hadriano positum est, numero triginta quinque, ut videtur; nam duo nomina erasa sunt vv. 17 et 18.

V. 5. P. Quintilius (Κειυντίλιος) Midon Lupianus, aut certe vir ejusdem familiae, notus est titulo Pergameno : Le Bas, *Asie*, 1723 *b*.

V. 8. C. Silius Otacilianus strategus. Cf. Fränkel, n. 361.

V. 9-10 pater et filius, 12-13 avus et nepos pariter inter hymnodos referuntur. Cf. *d* 16 et sequ. V. 26 Cl. Philetus Julianus dicitur filius, quanquam deest nomen patris, profecto vita defuncti. V. 13 Fl(avius) Quint(us) Hermogenes; praenomen post nomen gentilicium errore positum est.

V. 25. Κάειχος Caïci fluminis nomine nuncupatus erat; cujus moris exempla congessit Fränkel ad n. suum 188, p. 116.

V. 29. Pecunia sua monumentum posuerunt soli inter hymnodos ii quorum sequebantur nomina. Castriciorum unus supra (v. 16) relatus est A. Castricius Paulus; sed de altero fortasse in lacunis vv. 16, 17, 18 mentio facta erat.

V. 30. θεολόγος ναῶν τῶν ἐν Περγάμῳ, *Bull. de corr. hellén.*, IX, p. 125, 4, 65; de illo officio vide Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, ad n. suum 513, n. 4; cf. Fränkel, n. 525.

b. Enumerantur ea quae collegio praestare debet anno officii sui (τῶι ἐνιαυτῶι τῆς ἀρχῆς) is qui hymnodis praeest.

V. 3. ὁ εὔκοσμος vocatur hymnodorum praeses, quia εὐκοσμίαν inter eos tuetur. Cf. κόσμους, magistratus Cretenses, ap. Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 270, v. 10, et *Athen. Mittheil.*, XIX (1894), p. 248, v. 93, 135.

V. 4. Mensis Caesaris, primus anni Asiatici, incipiebat die XXIII Septembris, Augusti natali. Σεβαστή autem vocabatur mensis cujusque dies I : Usener, *Bull. dell' Ist. di Roma*, 1874, p. 73.

V. 6. Περείτιος mensis die XXIV Decembris incipiebat.

V. 8. Πάνημος mensis die XXIV Maii incipiebat.

Ῥοδισμός, dies rosae, rosationis, primus Rosalium (XXIV-XXVI Maii). Cf. Hild, s. v. ap. Daremberg et Saglio, *Dict. des antiqu. gr. et rom.*

V. 10. Λῶος mensis die XXIII Junii incipiebat. Die III Loi (XXV Junii) exibat triduum mysteriorum. (Cf. *d*, v. 10 et *c*, v. 8).

V. 12. Ὑπερβερεταῖος mensis, anni Asiatici ultimus, incipiebat die XXIV Augusti; illius προτέρα, dies paenultimus (Usener, *loc. cit.*), incidebat in XXI Septembris, Liviae natalem. Cf. *d*, v. 4. Haec igitur praesidem collegio praestare oportebat :

Die I Καίσαρος	XXIII Sept.	Natali Augusti		minam 1.	
— (IX) Περειτίου	I Januarii	(Die strenarum)		minam 1,	panem 1.
— I Πανήμου	XXIV Maii	I Rosalium		minam 1,	panem 1.
— III Λώου	XXV Junii	III Mysteriorum	vinum,	minam 1,	panem 1.
— XXIX Ὑπερβερεταίου	XXI Sept.	Natali Liviae		minam 1,	panem 1.
				minas 5,	panes 4.

V. 13-14. Σεβαστοῦ ἐνμήνῳ γενεσίῳ. Augusti dies natalis non modo die XXIII Septembris (cf. v. 4) cujusque anni celebrabatur, sed etiam die XXIII mensis romani cujusque, sive I mensis cujusque Asiatici (Σεβαστή), ut moris fuerat reges Pergamenos colere.

V. 14-15. Reliqui dies natales imperatorum, non quoque mense, ut Augusti, sed quoque anno celebrantur neque praestare oportet pecuniam et panem.

V. 17. ὑμνῳδεῖον, aedes in quam hymnodi conveniebant.

V. 18. πάσης ἡμέρας, tribus diebus mysteriorum singulis (cf. v. 10).

V. 19-20 : crustulum tusque sacro faciendo et lucernas illuminando Augusteo.

V. 21 : « Cremando turi in honorem defuncti collegae (ἀναπαυομένοις) dabit in antecessum collegii praeses (ὁ ἄρχων) denarios XV, quos recuperabit a novo collega in locum mortui (αὐτοῦ) ineunte ».

V. 24. « Pueri (nempe servi) libitinarii accipient cremando turi ex aerario collegii denarios XII », praeter alios XV, quae a novo collega solventur. Hac lege cautum erat ne quidquam improvisum adderetur annuis praesidis oneribus.

c. Enumerantur ea quae collegio praestare debet anno officii sui sacerdos.

V. 5. στρῶσιν (κλίνης), stratio mensae et lectorum (*C. I. L.*, X, 114; XIV, 2112).

V. 6. Πανήμου die II = XXV Maii, II Rosalium.

V. 8. Λώου die II = XXIV Junii, II Mysteriorum.

V. 10. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς λ', id est Ὑπερβερεταίου die XXX, anni Asiatici ultimo. Cum anni insequentis die primo (mensis Καίσαρος I) celebraretur Natalis Augusti, apparet pridie etiam festum actum esse. Cf. Suet., *Aug.*, 57; *C. I. L.*, XI, 3303; Henzen ad *Acta Arval.*, ann. 38. Itaque non biduo solum, sed triduo feriati erant Pergameni hoc ordine :

Die XXIX Ὑπερβερεταίου	XXI Septembris	Natali Liviae.
— XXX —	XXII —	Pridie Natalem Augusti.
— I Καίσαρος	XXIII —	Natali Augusti.

παραβώμιος, cantus qui ad aram dei canebatur, quanquam ab ipso hymno differebat. Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 309, v. 8, 11. Haec igitur sacerdotem collegio praestare oportebat :

Die (IX) Περειτίου	I Januarii	(Die strenarum)	vinum, strationem,	minam 1, panes 3
— II Πανήμου	XXV Maii	II Rosalium	vinum, strationem,	minam 1, panes 3
— II Λώου	XXI Junii	II Mysteriorum	vinum,	minam 1, panes 3
— XXIX Ὑπερβερεταίου	XXI Sept.	Natali Liviae		minam 1, panes 3
— XXX —	XXII —	Pridie Natalem Augusti	vinum, strationem denarii 1	
				minas 4, panes 12

V. 12. ἐξωτικοί, hymnodi, qui, quanquam Pergameni non erant, in collegium fuerant cooptati.

V. 13. Ad imagines Augustorum faciendas et tuendas solvebant denarios 50; quarum cura ad sacerdotem pertinebat.

d, 1-11. Enumerantur ea quae collegio praestare debet anno officii sui scriba.

V. 4. Non initio anni asiatici, ut supra (*b*, 4; *c*, 4), sed fine, incipit enumeratio, quia die anni paenultimo incipiebat festorum triduum. Cf. commentarium ad *c*, 10.

V. 7. Mina 1, drachma 1, asses 9 pecuniae nostratis (cf. *d*, 21) : drachma enim asiatica perinde valebat tanquam 3/4 denarii.

V. 8. Πανήμου die III = XXVI Maii, III Rosalium.

V. 10. Λώου die I = XXIII Junii, I Mysteriorum. Haec igitur scribam collegio praestare oportebat :

Die XXIX Ὑπερβερεταίου	XXI Sept.	Natali Liviae	vinum, strationem denariorum 2,	minam 1
— (IX) Περειτίου	I Januarii	(Die strenarum)		minam 1 drachmam 1 asses 9
— III Πανήμου	XXVI Maii	III Rosalium	strationem denarii 1,	minam 1, panem 1
— I Λώου	XXIII Junii	I Mysteriorum	vinum, strationem,	minam 1, panem 1
				minas 4, panes 2 drachmam 1 asses 9

V. 13. ἰσηλύσιον = εἰσηλούσιον (Hesych. s. v.; *C. I. Gr.* 3173 A), ut εἰσόδιον, taxatio ineuntibus sociis imposita.

V. 15. Praestabit cuique hymnodo denarios 15, deorum autem (Augusti et Romae) aerario duplum, sive denarios 30, rursus hymnodis vinum, panes tres, hymnodorum filiis universis panis et minae unius dimidium. Die enim, quo novus socius in collegium veniebat, apparabatur epulum non modo ipsis hymnodis, sed etiam eorum filiis.

Haec igitur oportebat ut novus socius, praeter vinum et panem, collegio solveret :

ad sacra Augusti et Romae................................	denarios	100
hymnodis (den. 15 × 35)..	—	510
diis..	—	30
filiis hymnodorum minae dimidium..........................	—	62 1/2
	denarios	702 1/2

V. 17. ὁ δὲ πατρῷον..... Hymnodorum quisque suum ipsius hymnum praestare collegio debet. Novus tamen socius, qui hymnum a patre hymnodo acceperit, poterit illum praestare et taxatio ejus minuetur plus quam dimidio ; nam, praeter vinum et strationem, ab eo tantum exigentur

diis..	denarios	15
hymnodis (den. 7 × 34)..	—	238
	denarios	253

V. 19. Οἱ δὲ ἄρχοντες... Hymnodorum filios, qui hymnodi ipsi non erant, in collegium tamen venire suo quemque cum patre licebat, imo interesse sacris (*a*, 9, 10, 12, 13; *b*, 18; *d*, 16) chorisque, ea condicione ut statam pecuniam (χορεῖον) statis temporibus solverent. Cum autem hymnodi filius vere hymnodus ipse volebat fieri et succedere in locum socii alicujus defuncti, tum ab eo exigebatur taxatio, quae supra definita est (v. 17); sed collegii principes (οἱ ἄρχοντες), nempe praeses et scriba, ei reddebant dimidium totius pecuniae (τοῦ λεπτοῦ παντός), quam ut χορεῖον antea solverat.

De Pergamenis ὑμνῳδοῖς cf. Fr. Poland, *Geschichte des griesch. Vereinswesens* (1909), p. 46 et seq. et Register IV, s. v.

---

354. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 399.

[Αὐτοκράτορα Καί]σαρα Θεοῦ Τραιανοῦ | Ἁδριανοῦ | υἱὸν Θεοῦ ‖ Τραιανοῦ] Π[α]ρ[θ]ι[κοῦ | υἱωνὸν Θε]οῦ Ν[έ]ρο[υα | ἔκγονον] Τίτο[ν Αἴλ(ιον) | Ἁδριανὸν Ἀ]ν[τ]ωνεῖ[νον | Εὐσεβ]ῆ, [ἀ]ρ[χιε‖ρέα μέγιστον?]..................

---

355. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 400.

[Ὁ δῆμος ἐτίμησεν Αὐτο|κράτορ]α Κ[αίσαρα Τίτον] | Αἴλιον Ἁδ[ριανὸν Ἀντω|νε]ῖνον Σ[εβαστὸν]............

356. Pergami. — Conze, *Athen. Mittheil.*, XXIV (1899), p. 173, n. 17; Hepding, *ibid.*, XXXII (1907), p. 291.

[Αὐτοκράτωρ] Καῖσα[ρ Θεοῦ Ἁδριανοῦ υἱὸς | Θεοῦ Τραιανοῦ] Παρθικ[οῦ υἱωνὸς Θεοῦ | Νέρουα ἔκγονος] Τίτος Α[ἴλιος Ἁδριανὸς Ἀντω|νεῖνος Σεβασ-τὸ]ς, ἀρχιερεύ[ς μέγιστος δημαρ‖χικῆς ἐξουσία]ς τὸ β' [1], ὕπ[ατος τὸ β', πατὴρ πατρίδος].....

1. Anno 139 p. C. n. Incipiebat epistula aut edictum Antonini.

---

357. Pergami in templo Minervae. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 275.

Α[ὐτοκράτωρ Καῖσαρ Θεοῦ Ἁδρια]|νοῦ υ[ἱ]ὸς Θε[οῦ Τραιανοῦ Σεβαστοῦ] | υἱωνὸς Θεοῦ Ν[έρουα ἔκγονος Τίτος] | Αἴλιος Ἁδριαν[ὸς Ἀντωνεῖνος Σε]‖βα[σ]τὸς, ἀρχι[ερεὺς μέγιστος, δη]|μαρχικῆς ἐ[ξουσίας τὸ ., ὕπα]|τος τὸ γ' [1], πα[τὴρ πατρίδος, τοῖς] | ἐν Περγά[μωι νέοις? χαίρειν · | Πρὸ] ε' κα(λαν-δῶν) ‖ Σ[ε]πτεμ|[βρ]ίων [2] | ἀπὸ Κα|[π]ύης · | Καὶ τὰ ἄλ[λα.............] ‖ εἵνεκα σ...............]|τη σὺν ε.......] | ὑπὲρ τῆς [........... οὐκ ἀ]|γνω-μο[ν]..............

1. Annis 140-146 post C. n. — 2. Ante diem V Kalendas Septembres = die XXVIII Augusti.

---

358. Pergami prope Trajaneum. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 276.

.... [Περγα|μ]ην[ῶν τοῖς ἄρχουσι καὶ τῇ] | βο[υλῇ καὶ τῷ δήμῳ ·] | Ἡ προθυ[μία, ἣν.........]‖τε μοι π......, | ἀποδε[ίκνυτε?....... ἵ]|να δὲ κ[αὶ ....]|τε γὰ[ρ.........] | καὶ ἐμ[.........? ἀγῶ]‖νας...... | θήσ[ειν?] .... | ....

Epistula Antonini Pii imperatoris, ut ex forma litterarum conjecit editor.

---

359. Pergami prope Trajaneum. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 277.

a. .... | .... [δημα]ρχικῆς [ἐξουσίας τὸ... | .. αὐτοκ]ράτωρ τὸ [..., ὕπατος τὸ.., | πατὴρ πατ]ρίδος [1], Πε[ργαμη]‖νῶν τοῖς ἄρχουσ]ι καὶ τῇ | [βουλῇ καὶ τῷ] δήμῳ · | [..... αὐτοκράτ]ωρ μηκ[έτι]... |

b. .. ἄλλου | [β]ουλοίμ[ην ἄν?] | ...α παν ..... |
c. .. ο γένη[ται?] .... | ..... [Ἰο]ύλιος.......

1. Antoninus Pius, ut putat editor.

360. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergam.*, VIII, II, ad n. 324.

.... λα | .... [Κ]λ[α]ύδιος | ...... καὶ Κλαύδιος | .... [? ἐπιμελ]ηθέντες καὶ ἐμβα‖........ [τ]ὸν ὑπογεγραμμένον | ..... [? βουλ]αῖον χρησμὸν | [τὸ]ν χρησμὸν ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι | τῆς μητροπόλεως τῆς Ἀσίας καὶ δὶς νεωκόρου πρώ|της Περγαμηνῶν πόλεως ἐν στήλαις ανα[γ]ράψαντας ἐπί ‖ τε τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν ἱερῶν ἀναστῆσαι. |

Τηλεφίδαις, οἵ, Ζηνὶ πλέον Κρονίδηι βασιλῆι |
ἐξ ἄλλων τιεσκόμενοι, Τευθραντίδα γαῖαν |
ναίουσιν καὶ Ζηνὸς ἐρισμαράγοιο γενέθληι, |
ἠμὲν Ἀθηναίηι πολεμηδόκωι ἀτρυτώνηι, ‖
ἠδὲ Δι[ω]νύσωι λαθικηδέι φυσιζώιωι, |
ἠδὲ καὶ εἰητῆρι νόσ[ων] παιήονι λυγρῶν · |
οἷσι παρ' Οὐρανοῦ υἷες ἐθηήσαντο Κάβειροι |
πρῶτοι Περγαμίης ὑπὲρ ἄκ[ρι]ος ἀ[σ]τε[ρ]ο[πητ]ή[ν] |
τικτόμενον Δία, μητρώιην ὅτε [γα]στ[έρα] λῦσ[εν] · ‖
φαίην κε ἀτρεκέως ἀψευδέσιν ἄλκα[ρ ἐν] ὀμ[φαῖς, |
ὥ]ς μὴ δηρὸν ὑπ' ἀργαλέηι [τ]ρύοιτό γε νούσωι |
Αἰακίδης λαός · τὸ δ' ἐμῶι κεχαρισμένον ἔσται |
υἱέι · τ[ῷ] κέλομαί σε, θεαρί[δ]ος ἡγέτα ὁ[δ]οῖο, |
τέτραχα μὲν διακρεῖναι ἐφ' ἡ[γ]ητῆρας ἅπαντας, ‖
ὅσσοι ὑπὸ ζαθέην τύρσιν χλαμυδηφόροι εἰσίν, |
καὶ πίσυρας στιχάδεσσιν ἐφ' ἡγεμονῆ[ας] ὀπάσσαι · |
τῶν ἡ μὲν Κρονίδην ὕμνωι <μνωι>, μία δ' Εἰραφιώτ[ην] |
ἡ δ' ἑτέρη κούρην δορυθαρσέα Τρειτογένειαν, |
ἡ δ' Ἀσκληπιὸν ἄλλη<ι>, ἐμὸν φίλον υἱέα, [μέλψ]ηι, ‖
ἑπτὰ γεραιρόντων εἰς ἤματα μῆρα ἐπὶ βωμ[ῶ]ν, |
Παλλάδι μὲν μόσχου διετήρονος ἄζυγος ἁγνοῦ |
δαίοντες, τριένου δὲ βοὸς Διὶ καὶ Διὶ Βάκχωι, |
ὡσαύτως καὶ παιδὶ Κορωνίδος ἠθαλέοιο |

ταύρου μήρια ῥέζοντες προτιτύσκετε δαῖτα, ‖
ἠίθεοι χλαμύδεσσι ἀμφέμμενοι ὁππόσοι ἐ[στέ] |
μὴ σφετέρων νόσφιν πατέρων · λοί[β]η [δ'] ἐφ' ἑκάστῃ |
σπένδοντες [λοιμο]ῖο παρ' ἀθανάτων ἄκος ἐσθλὸν |
αἰτέετε, [ὡ]ς τηλουρὸν ἐς ἐχθοδαπῶν χθόνα φωτῶν |
ἐκτόπιος προνέοιτ[ο] ....

Anno 166 post C. n., confecto bello Parthico, L. Veri « fuit fati ut in eas provincias per quas rediit Romam usque luem secum deferre videretur. Et nata fertur pestilentia in Babylonia, ubi de templo Apollinis ex arcula aurea, quam miles forte inciderat, spiritus pestilens evasit, atque inde Parthos orbemque complesse. Et hoc non Lucii Veri vitio, sed Cassii, a quo contra fidem Seleucia, quae ut amicos milites nostros receperat, expugnata est. » *Vita Veri,* 8; cf. Ammian. Marcellin., XXIII, 6, 24. In ea autem necessitate Pergamenis, cum theoros misissent ad consulendum Apollinem, ut putant, Gryneum aut Aegeatem, hoc oraculum a deo editum est, quod senatus populusque civitatis decrevit in foro et in templis proscribi (v. 1-10). Jubetur architheorus ephebos in quatuor choros dividere, quorum primus hymnum canat Jovi, secundus Baccho, tertius Minervae, quartus Aesculapio (v. 23-29). Ex illis vero hymnis primus nuper in ruderibus civitatis repertus est (Fränkel, n. 324), quem hic exscribere supersedemus. Monentur deinde Pergameni (v. 30-36) ut per septem dies quatuor deorum cuique ephebi cum parentibus sacrificent et (v. 36-39) libationibus finem orent pestilentiae.

V. 8-9. πρώτης. Primae Asiae metropoles aeque fuerunt Ephesus, Smyrna et Pergamum, quamquam de πρωτείᾳ inter se acerrime contenderunt; ea civitas prima dicebatur, cujus legati ceteros anteibant in ludis provincialibus. Chapot, *Prov. rom. d'Asie,* p. 144.

V. 11-12. Τηλεφίδαις-Τευθραντίδα. Pergameni inter patronos suos habuerunt Telephum Arcadem, Herculis filium, quem Teuthras, rex Mysiae, hospitio exceperat : Decharme, *Mythologie de la Grèce*, p. 540; cf. *Anthol. Pal., Append.*, 91; Pausan., V, 13, 2. Construe : Τηλεφίδαις...φαίην (v. 20).

V. 16. εἰητῆρι. Aesculapius.

V. 17. οἷσι πάρ(α) = παρ' οἷσι, Pergameni apud quos etc..... Cabiri, Urani filii, Jovem vix natum in arce Pergamena primi contemplaverunt; de illa fabula vide Bloch, ap. Roscher, *Lexik. der Mythologie*, II, col. 2534. De cultu Cabirorum Pergameno cf. Pausan., I, 4, 6 et titulum n. 294.

V. 22. Αἰακίδης. Pergameni ut suum conditorem et heroa eponymum ferebant Pergamum, filium Pyrrhi, nepotem Achillis, unum igitur ex Aeacidis : Pausan., I, 11; Fränkel ad n. suum 289.

V. 23. ἡγέτα, architheorus.

V. 25. τύρσιν, arx Pergamena. Cf. v. 18.

χλαμυδηφόροι, ephebi. Cf. v. 35 : ἠίθεοι.

V. 27. Εἰραφιώτην, cognomen Bacchi, quem sub imagine hoedi (ἔριφος) colebant. Jessen apud Pauly et Wissowa, *Realencyclopaedie,* s. v.

V. 30. γεραιρόντων, imperativus.
V. 31. ἄζυγος, genitivus.

---

361. Pergami in epistylio templi cujusdam. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 298.

[Θεᾶι Φαυστίνηι Θεοῦ 'Αντωνίνο]υ Σεβαστοῦ θυγατρὶ [1] τὸν ναὸν ὁ δῆμος κ[αθιέρωσεν τῶν εὐεργεσιῶν ἕνεκα?].

1. Annia Galeria Faustina junior, Antonini Pii filia, M. Aurelii uxor, quae, maritum in expeditione orientali comitata, anno 176 in radicibus montis Tauri, in vico Halala, subito mortua est. Divae Faustinae ipse M. Aurelius aedem exstruxit in vico Halala, quem coloniam fecit. *Prosop. imp. rom.*, I, p. 77, n. 553. Quas ob causas nomen Liviae, ab Augusto adoptatae, minus bene hic restitueretur, exposuit Fränkel. Tamen de supplemento non constat.

---

362. Pergami in epistylio templi Caracallae. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 299.

Αὐτοκράτορι Καίσ[αρι Μ. Αὐρ. 'Αντωνεί[ν]ωι Σεβασ[τῶι ἡ Περγαμηνῶν τ]|ῶν τρισνεωκό[ρ]ων μητρόπολις.

Titulus, scriptus olim litteris aeneis, restitutus est ex foraminibus clavorum, quibus marmori affixae erant.

1. Principe Caracalla Pergamo delata est tertia neocoria, ut ostendunt nummi : Mionnet, II, p. 612, nn. 636-638 ; *Suppl.*, V, p. 460, n. 1108. Vivo huic principi aedem Pergameni dedicaverunt, in iisdem nummis effictam, cujus frontem implebat titulus.

---

363. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 376.

[Τὰ ἐξ... αὐ|τῷ ἐπιβαλ]όντα [1] [Τύ]χηι ἐπηκόωι | [Α]ὐτοκρ(άτορος) Καίσ(αρος) Μ. Αὐρ. | 'Αντωνίνου Σεβ(αστοῦ) [2] ‖ καὶ τῆς λαμπρ(οτάτης) | πατρίδος Περ(ειτίου) προ(τέρᾳ) [3] ἀνέθηκεν | [Α]ὐρ. Τερψίλαος.

1. « Quae sibi ex aliquo emolumento obtigerunt », si verba apte restituit Fränkel, quod dubium est. — 2. Caracalla; cf. n. 362. — 3. Die paenultimo (cf. n. 353) XXIX mensis Περειτίου = XXI Januarii.

364. Pergami in templo Minervae. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon,* VIII, II, n. 278.

a. ....τος τοὺς ὑ.... | μηδένα ὑμ[ῶν .... πέμ]|ψαντε[ς ὁ] τῶ[ν..................] | δωρεὰν ἀνδ[ρ............... ἐλεύ?]‖θερον ὡς προ[γέ- γραπται..............] | τοὐπιὸν ἔτος ἀρ[χ............ Γορ]|πιαίου μηνὸς δοκ[ιμα [1] .... | τ?]ρὶς τοὺς ἀποδίδοσ[θαι [2]............. | τ]ῶν ἐξιόντων [3] κατ[ὰ ....] ‖ ..ίδος Ὑπερβερεταίου [4] .... | εἰς αἰεὶ ἐσομένους ἀρ[χ.... .... διδό]|μενον λόγον κατὰ τετρα[ετίαν .... τὸ τῶν | ν]έων γυμνάσιον ἀπὸ τ..............|..ς ἐν τῶι τῶν νέων γ[υμνασίωι ... κατὰ τὰ ‖ προ]γεγρ[α]μμένα εἰσε............. | .... τας [τ]ῶν Σεβασ[τῶν ....]|...... νους ἄρχο[υσι.... .... | προυβέβλ?]ητο ψήφ[ισμα]............|....... των ....‖... ....

b. .... [προυβέ?]βλη[το | μη]νὸς Καισ[αρίου [5] | ἐν τῶι βου]λευτηρί[ωι | Κρ]ίσπου [6] κ(α)ὶ... ‖ καλά[νδαις].....

Edictum est de civibus honorem municipalem inituris, fortasse senatorium; possis etiam cogitare de senatu νέων.

1. Mense Gorpiaeo, anni Pergameni undecimo (ex die XXV Julii ad diem XXIV Augusti) jubebantur venire ad disquisitionem qui novum honorem anno insequente erant inituri. De illa disquisitione (δοκιμασία) v. Liebenam, *Städteverwalt.*, p. 238. — 2. De pecunia solvenda ob ineundem honorem agebatur. — 3. Qui ex honoribus exibant, eos rationes reddere oportebat. — 4. Mensis Hyperberetaeus, anni Pergameni duodecimus (ex die XXIV Augusti ad diem XXIII Septembris). — 4. Mense Caesario, anni Pergameni primo, novi senatores suum honorem inibant. — 6. Cognomen unius eorum quibus consulibus haec edicta sunt, altero post C. n. saeculo, ut testatur scriptura.

---

365. Pergami in Trajaneo. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon,* VIII, II, n. 283.

Fragmenta *a c b*.

Ἀγαθ[ῇ τύχῃ. | Αὐτ]οκράτωρ Κ[αῖσαρ Θείου Σεπτιμίου | Σε]ουήρου Εὐσ[εβοῦ]ς Ἀραβι[κοῦ Ἀδια|βην]ικοῦ Πα[ρθικο]ῦ μεγίστ[ου Βριτ‖αν]νικοῦ [μεγίστου] υἱὸς Θεί[ου Μάρκ|ου Ἀ]ντω[νίνου Εὐσεβ]οῦς Γε[ρμανικ|οῦ Σ]αρμ[ατικοῦ υἱων]ὸς Θεί[ου Ἀντ|ωνίν]ου [Εὐσεβοῦς ἔκγ]ονος [Θείου Ἁ|δρια]νο[ῦ καὶ Θείο]υ Τραιανο[ῦ Παρ‖θικοῦ καὶ Θείου Νέρο]υα ἀπόγο[νος | Μ. Αὐρ. Ἀντωνῖνος Εὐσεβὴ]ς Σεβ(αστὸς) Πα[ρθι|κὸς] [1].....

Fragmenta *d-h* legi non potuerunt.

Fragmenta *i k*.

.... πέπ[ομφα.......... | διὰ πρ]εσβ[ευτῶν] | Προκλ.... Ἀτάλο[υ....] | Δο............... ‖ πρὸ ι' κ(αλανδῶν) [2].

1. Edictum Caracallae annorum 211-217 p. C. n. — 2. Die XXII aut XXIII mensis incerti.

---

366. Pergami prope Trajaneum. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 284.

....ος | .. [Κούα]ρτος [1] Ἀρ..|... Πολέμ[ων?]....

Fragmentum est edicti ejusdem fortasse cujus n. 365.

1. Cognomen viri, qui strategus fuit principibus Antonino Pio et M. Aurelio : Mionnet, II, p. 600, nn. 571, 572; *Suppl.*, V, p. 439, nn. 998-1002; p. 443, nn. 1015, 1016.

---

367. Pergami in Trajaneo. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 375.

[Ὁ δῆμος] | ...... [νέ]ωι Διο[νύσωι] [1].

1. Inter imperatores novi Bacchi nuncupati sunt Dionysiacorum artificum patroni Trajanus, Hadrianus, Antoninus et Caracalla, a Pergamenis culti in templo Bacchi Ductoris (von Prott, *Athen. Mittheil.*, XXVII (1902), p. 183, n. 265.

---

368. Pergami. — Von Prott et Kolbe, *Athen. Mittheil.*, XXVII (1902), p. 98, n. 95.

Μ. Αὐ[ρήλιον] Οὐαλέριον | Μαξιμιανὸν τὸν ἀνείκητον Σ[εβαστὸν] [1] | ἡ λαμπρὰ Περγαμηνῶν μητρόπολ[ις].

1. Annis 286-305 post C. n.

---

369. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 401.

Αὐτοκράτορα Καίσα[ρα.....] | Χαρῖνος ἱερε[ύς].

---

370. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 282.

...... | ἀνειστρο[ρ]........ | προνοήσει ..... [βου]|λευθῆναι τη...... ‖ ἀρρήτοις

ὡς ...... [διη]|νεκῆς εἰς π[άντα τὸν χρόνον?] | δῆλον ὅτι τ...... | Διονύσου τη..... | παραλαμβανο...... ‖ ἔν τε τυπώμ[ασι]..... | καὶ ἐλαίας σ[τεφαν].......

Fragmentum edicti imperatorii de Bacchi mysteriis celebrandis. Cf. Fränkel, n. 485.

---

371. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 538.

[Οἱ ἐπὶ τῆς Ἀσ]ίας Ἕλληνες [1] ἐτίμησα[ν]|........ βασιλέα Θραικῶ[ν]| [2]...... τὸν ἐγ βασιλέ[ω]ς|...

1. Commune Asiae provinciae concilium. — 2. Regnum Thraciae sustulit Claudius anno 46 post C. n.

---

372. Pergami. — Hepding, *Athen. Mitheil.*, XXXII (1907), p. 369, n. 124.

...ξ. Κοίντος Αἰ|........ ο Λευκίου υἱὸς | ......[κυινδεκί]μβερον ἀνθύπ[ατον].......

Qui titulis infra scriptis nn. 373-399 memoratur, C. Antius A. Julius Quadratus, Pergamenus, multis inscriptionibus et nummis notus, cos. suff. anno 93 post C. n., cos. iterum ordinarius anno 105, proconsul Asiae anno circiter 106, Trajani amicus, beneficiis suis singularem amorem et gratiam Pergamenis injecit, qui eum ut alterum conditorem suum coluerunt. De eo cf. *Prosop. imp. rom.*, II, p. 209, n. 338.

373. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 436.

Γάιον Ἄν[τιον Αὖλ]ον Ἰούλιο[ν] | Αὔλου υἱὸν [Κουαδρᾶτ]ον, ὕπατο[ν], | σεπτεμ[ουίρουμ ἐπουλώνουμ,] | φρᾶτρε[μ ἀρουᾶλεμ, πρεσβευ]‖τὴν κα[ὶ ἀντιστράτηγον Πόν|τ]ου κα[ὶ Βειθυνίας, πρεσβευτὴν] | δὶς Ἀσ[ίας, πρεσβευτὴν Σεβα]|στοῦ [ἐπαρχείας Καππαδοκι]|κῆς, [ἀνθύπατον Κρήτης Κυρή]‖ν[ης, πρεσβευτὴν Σεβαστοῦ ἀντι|στράτηγον Λυκίας καὶ Παμ]φυλί|[ας, πρεσβευτὴν καὶ ἀντι]στρά[τηγον Αὐτοκράτορος Νέρο]υα | [Τραιανοῦ Καίσαρος Σεβαστοῦ | Γερμανικοῦ Δακικοῦ Συρίας] [1].

1. Legationem Syriae gessit Quadratus post annum 102, ante 105, quo consulatum II iniit.

374. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 437.

[Α]ὖλον Ἰούλιον [Κουαδρᾶτον], | ὕπατον, πρ[εσβευ]τ[ὴ]ν | καὶ ἀντιστράτηγον | Αὐτοκράτορος Νέρουα ‖ Τραιανοῦ Καίσαρος Σεβαστο[ῦ] | Γερμανικοῦ Δακικοῦ Συρία[ς] | Φοινείκης Κομμαγήνης [1], σε[πτέ]|μουιρα ἐπουλώνουμ, φρᾶτρε[μ | ἀ]ρουᾶλεμ, Ἀντιοχέων τῶν [ἐπὶ ‖ τ]ῷ Χρυσορόᾳ, τῶν πρότερο[ν | Γε]ρασηνῶν [2], ἡ [β]ουλὴ καὶ ὁ δῆμ|[ος δι]ὰ Ἀπολλωνίου Διονυσίου | [το]ῦ καὶ Μαλχίωνος, καὶ Κεφαλ[ί|ωνο]ς Ἀρτεμιδώρου, καὶ Διονυσ[ί‖ου Δη]μητρίου τοῦ Ἀμύντου.

1. Annis 102/103. Phoenice et Commagene nominatim ut partes provinciae Syriae hic tantum citantur. — 2. Gerasa civitas Arabiae ad rivum Chrysoroam sita. Cf. supra t. III, nn. 1345, 1347, 1357.

---

375. Pergami prope Trajaneum. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 438.

[Γάιον Ἄντιον Αὖλον Ἰούλιον | Αὔλου υἱὸν Κουαδρᾶτον, ὕπα|τον, σεπτέμουιρα ἐπουλώνουμ, | φρᾶτρ]ε[μ ἀρουᾶλεμ, πρεσβευτὴν ‖ καὶ ἀν]τιστ[ράτηγ]ο[ν Πόν]του | καὶ [Βειθυ]νίας, πρεσβευ[τ]ὴν δὶς Ἀσίας, | [πρε]σβευτὴν Σεβαστοῦ ἐπαρχείας | [Κ]αππαδοκικῆς, ἀνθύπατον | Κρήτης Κυρήνης, [π]ρεσβευτὴν ‖ Σεβαστοῦ ἀντιστράτηγον | Λυκίας καὶ Παμφυ[λία]ς, πρεσβευ|τὴν καὶ ἀντιστράτηγον | Αὐτοκράτορος Νέρο[υα Τ]ραιαν[οῦ] | Καίσαρος Σεβαστο[ῦ Γερ]μαν[ικοῦ] ‖ Δακικοῦ ἐπαρχε[ίας Σ]υ[ρίας], | ἡ βουλὴ καὶ ὁ δ[ῆμος] | τῶν πρώτων νεω[κόρων] | Περγαμηνῶν [τὸ]ν ε[ὐεργέτην], | ἐπιμελ[η]θέν[των] ‖ Τίτου Φλαουί[ου] Μ..... | [τ]οῦ γυμνασιάρχ[ου], | καὶ Τίτου Φλαο[υίου.....] | καὶ Μάρκου Λο....... | καὶ Ἀρτεμιδώ[ρου......] ‖ καὶ Σιμωνίδο[υ.].......

---

376. Pergami in gymnasio. — Hepding, *Athen. Mittheil.*, XXXII (1907), p. 337, n. 67.

.....[πρεσβευτὴν καὶ ἀντιστράτηγον | Αὐτ]οκράτορος [Νέρουα Τραιανοῦ | Καίσ]αρος Σεβα[στοῦ Γερμανικοῦ | ἐπαρ]χείας Συρία[ς]......

---

377. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 442.

.... [ἀνθύπατον Κρήτη]ς | [Κυρήνης πρεσβευτὴν Σεβαστοῦ ἀν]τι|-

[στράτηγον Λυκίας καὶ Παμφυλίας], πρεσ|βευτὴν καὶ ἀντιστράτηγον Αὐτοκράτορο[ς].....

---

378. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon,* VIII, ii, n. 445.

....[πρεσβευτὴν καὶ ἀντι]στ[ράτηγον Πόν|του καὶ Βειθυνίας, πρ]εσβ[ευτὴν δὶς | Ἀσίας, πρεσβευτὴν Σ]εβ[αστοῦ]......

---

379. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon,* VIII, ii, n. 446.

.... [Αὐτοκράτορος | Νέρουα | Τραιαν]οῦ [Καίσαρος Σε|βαστοῦ Γερμα]νικ[οῦ Δακικοῦ ‖ ἐπαρχ]εί[ας Συρίας].......

---

380. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon,* VIII, ii, n. 443.

.... [πρεσβευτὴν δὶς | Ἀ]σ[ίας, πρεσβευτὴν Σεβαστοῦ] | ἐπα[ρχείας Καππαδοκικῆς], | πρεσβ[ευτὴν Σεβαστοῦ ἀντι]‖στράτ[ηγον Λυκίας]...

---

381. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon,* VIII, ii, n. 447.

....[ἀντιστράτηγον Λυκίας | καὶ Π]αμφυ[λίας, ἀντι|στράτηγον Αὐτοκράτο|ρος Νέρουα Τραιανοῦ ‖ Καίσαρος Σεβαστοῦ | Γερμανικοῦ Δα]κικο[ῦ | ἐπαρχείας Συ]ρίας | ....|............‖............|............|[........, ποιησα|μένου τὴν ἐπι]μέλει[α]ν | [......ο]υ Τρύφω‖[νος.

---

382. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon,* VIII, ii, n. 448.

....[ἀνθύπατον Κρήτης Κυ]ρήνης, [πρεσ|βευτὴν Σεβ]αστοῦ ἀντι[στρά|τηγον Λυκί]ας καὶ Παμφυλ[ίας, π]ρεσβ[ευ|τὴν καὶ] ἀντιστράτηγον [Αὐτ]οκράτ[ορος ‖ Νέρ]ουα Καίσαρος Τρα[ιανοῦ Σεβαστοῦ] | Γερμανι[κοῦ Δακικοῦ | ἐπ]αρχείας [Συρίας].

---

383. Pergami in gymnasio. — Schröder, Schrader et Kolbe, *Athen. Mittheil.*, XXIX (1904), p. 175, n. 19.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ἐτίμησε | Γάιον Ἄντιον Αὖλον Ἰούλιον Αὔλου υἱὸν |

Οὐολτινίᾳ Κουαδρᾶτον ὕπατον β', ἀνθύπατον | Κρήτης καὶ Κυρήνης, πρεσβευτὴν Σεβα‖στοῦ ἐπαρχείας Καππαδοκίας, πρεσβευ|τὴν Σεβαστοῦ ἀντιστράτηγον Λυκίας | καὶ Παμφυλίας, πρεσβευτὴν Ἀσίας δὶς, | πρεσβευτὴν Πόντου καὶ Βειθυνίας, | φρᾶτρεμ ἀρουᾶλεμ, σεπτέμουιρα ἐπου‖λώνουμ, πρεσβευτὴν καὶ ἀντιστράτη|γον Αὐτοκράτορος Νέρουα Τραιανοῦ Καίσα|ρος Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ ἐπαρχίας Συ|[ρίας, τὸν] σωτῆρα καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως | .... [ἐκ] τῶν ἰδίων ‖ .... [πρ]υτάνεως.

384. Pergami. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 486.

Γάιον Ἄντιον Αὖλον Ἰούλιον | Αὔλου υἱὸν Κουαδρᾶτον δὶς | ὕπατον, ἀνθύπατον Ἀσίας, | σεπτεμουίρουμ ἐπουλώνουμ, ‖ φρᾶτρεμ ἀρουᾶλεμ, πρεσβευτὴν | καὶ ἀντιστράτηγον Πόντου | καὶ Βειθυνίας, πρεσβευτὴν δὶς | Ἀσίας, πρεσβευτὴν Σεβαστοῦ | ἐπαρχείας Καππαδοκικῆς, ‖ ἀνθύπατον Κρήτης Κυρήνης, | πρεσβευτὴν Σεβαστοῦ ἀντιστ[ρά]|τηγον Λυκίας καὶ Παμφυλίας, | πρεσβευτὴν καὶ ἀντιστράτηγον | Αὐτοκράτορος Νέρουα Καίσαρος ‖ Τραιανοῦ Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ | ἐπαρχείας Συρίας, | ἡ σεβαστὴ σύνοδος τῶν νέων [1] | τὸν εὐεργέτην, καὶ (δι') αἰῶνος | γυμνασίαρχον [2], ‖ ἐπιμεληθέντων | Ἀσκληπιάδου Γλύκωνος Μυρικοῦ [3] | καὶ Ζωίλου Διομήδους καὶ Θέωνος | Τ[ελέσ]ωνος τῶν γραμματέων [4].

1. Collegium juvenum Pergamenorum. Cf. n. 293. — 2. (δι') deest in lapide, addidit Dittenberger : perpetuus gymnasiarcha; honoris enim impensam, dum viveret, insumpserat. — 3. Aut Asclepiades, filius Glyconis Myrici, aut Asclepiades Glycon, filius Myrici. — 4. Scribae collegii juvenum.

385. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 441.

Γάιον Ἄντιον Αὖλον Ἰούλιον Αὔλου | υἱὸν Κουαδρᾶτον δὶς ὕπατον, ἀνθύ|πατον Ἀσίας, σεπτεμούιρουμ ἐ|πουλώνο[υμ], φρᾶτρεμ ἀρουᾶλε[μ], ‖ πρεσβευτὴν καὶ ἀντιστράτηγον (Πόντου) [1] | καὶ Βειθυνίας, πρεσβευτὴν (δὶς) [2] Ἀσίας, | πρεσβευτὴν Σεβαστο[ῦ] ἐπαρχίας | Καππαδοκίας, ἀνθύπατον Κρήτης | Κυ[ρήνης], πρεσβευτὴν Σεβαστο[ῦ] [3] [ἀντι]‖στράτηγον Λυκίας καὶ Παμφυλίας, | πρεσβευτὴν καὶ ἀντιστράτηγον | Αὐτοκράτορος Νέρουα[ς] Τραιανοῦ | Καίσαρος Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ | Δακικοῦ ἐπαρχίας Συρίας, ἡ βουλὴ ‖ καὶ ὁ δῆμος τῶν πρώτων

νεωκόρων | Περγαμηνῶν τὸν εὐεργέτην, | ἐπιμεληθέντων τῆς ἀναστάσεως | τῶν στρατηγῶν.

1. ΠΟΝΤΟΥ omisit lapicida. — 2. ΔΙΣ aut Β̄ omisit lapicida. — 3. ΚΥΠΡΟΥ, ΣΕΒΑΣΤΟΝ lapis.

---

386. Pergami. — Conze, *Athen. Mittheil.*, XXIV (1899), p. 179, n. 31.

Ἀγαθῆι [τύχηι]. | Γ. Ἄντιον Αὖλον Ἰού[λιον Κουαδρᾶτον] | δὶς ὕπατον καὶ ἀν[θύπατον Ἀσίας] | τὸν διὰ γένους ἱερέ[α τοῦ Καθηγεμόνος] ‖ Διονύσου | οἱ χορεύσαντες βου[κόλοι [1] τὴν ἐπ'] | αὐτοῦ τριετ[ηρίδα] | Αὐφιδία Πῶλλα Ποπλί[ου..,] | Κλαύδιος Κουαδρᾶ[τος...] · ‖ διαταξί[αρχος] [2] | Γάιος Σείλιος Μάξ[ιμ......] · | ἀρχιβού[κολος] | Λ. Ἀνείνιος Φλά[κκος]. | Βουκό[λοι ·] ‖ Κλ. Ἔπαφος ὁ Διαδο[ύμενος], | Γ. Ἰούλιος Διοκλ[ῆς], | Μένανδρος Μενάνδρου Ἀσ..., | Καπίτων Μηνοφά[ντου], | Τ. Φλάουιος Ἀθην..., ‖ Γ. Ἰούλιος Βάσσος [Κλαυδιανός?] [3], | Βίων Βίωνος, | Ἑρμαίσκος Ἀπολλ...., | Χαρμίδης Εἰκαδί[ου], | Τι. Κλ. Λίνδος, ‖ Τ. Φλάουιος Σεκ[οῦνδος,] | Φιλέταιρος Φιλε[ταίρου], | Ἐπίνεικος Ἐπιν[είκου]........

1. Cf. n. 396. — 2. Decurio hujus collegii. — 3. Fortasse idem qui strategus fuit : Fränkel, nn. 361, 362.

---

387. Pergami. — *C. I. Gr.*, 3549. Cf. Fränkel, *Alterth. von Pergamon,* VIII, II, p. 513.

[Α. Ἰούλιον Αὔλου] υἱὸν Κουαδρᾶτον δὶς | ὕπατον ἡ πατρίς.

---

388. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon,* VIII, II, n. 449.

[Γάιον Ἄντιον Αὖλ]ον Ἰούλ[ιον | Αὔλου υἱὸν Κουα]δρᾶτον [δὶς | ὕπατον, ἀνθύπατον] Ἀσίας..

---

389. Pergami prope templum Minervae. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon,* VIII, II, n. 439.

[Γ. Ἄντιον Αὖλον] Ἰο[ύλιον Αὔλου υἱὸν Κουαδ]ρᾶτον δὶς ὕπ]ατον, [σεπτέμουιρα ἐπουλώ|νουμ, φρᾶτρεμ ἀρ]ουᾶλ[εμ, πρεσβευτὴν καὶ | ἀντιστράτ]ηγον

Πόν[του καὶ Βειθυνίας, πρεσ‖βευτὴν] δὶς Ἀσίας, πρ[εσβευτὴν Σεβαστοῦ | ἐπαρχεία]ς Καππαδοκ[ικῆς, ἀνθύπατον Κρή|της καὶ Κυ]ρήνης, πρε[σβευτὴν Σεβαστοῦ ἀν|τιστράτηγον Λυκίας καὶ Παμφυλίας].....

390. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 451.

[Γ. Ἄν]τιον Αὖλον [Ἰούλιον Αὔλου | υἱὸν Οὐολ]τινία Κο[υαδρᾶτον β΄ ὕπα|τ]ον, σεπτε(μ)ου[ίρουμ ἐπουλώ|ν]ουμ, φρᾶτρε[μ] ἀρο[υᾶλεμ, πρεσβευ]‖τὴν καὶ ἀντιστράτη[γον Πόντου καὶ] | Βειθυνίας, πρεσβε[υτὴν καὶ ἀντι]|στράτηγον Ἀσίας δ[ὶς, πρεσβευτὴν] | Σεβαστοῦ ἐπ[αρχ]ε[ίας Καππαδοκίας] | Γαλατίας Φρυγίας [Πισιδίας Ἀντ‖ι]οχίας [1] Ἀρμενίας μ[ικρᾶς, ἀνθύπατον | Κ]ρήτης Κυρήνης, πρ[εσβευτὴν αὐτο|κ]ράτορος, ἀντιστρ[άτηγον Λυκίας | Παμφυλίας, Αὐτοκράτορος Νέρουα] | Τραιανοῦ Ἀ[ρίστου [2] πρεσβευτὴν ‖ καὶ ἀντιστράτηγον ἐπαρχείας Συ|ρίας, ἀνθύ]πατο[ν Ἀσίας, ...|......................|.... ἡ βο]υλ[ὴ καὶ ὁ δῆμος?.. | ....‖...................|.... διὰ] πρεσβευ[τῶν].....|..ου Ἀ..νίου Πα[...... Ἀν|τ]ω[νί]ου? τοῦ καὶ Το...... | τῶν καὶ (Π)ερ[γαμηνῶν].....

1. Coloniam Caesaream Antiochiam, urbem Pisidiae (supra, t. III, nn. 299-308), nominatim referri notabile est. — 2. Optimus Trajanus anno 114 fertur audivisse, quanquam non unum suppetit etiam antea illius cognominis exemplum.

391. Pergami. — Von Prott et Kolbe, *Athen. Mittheil.*, XXVII (1902), p. 100, n. 101.

[Ἡ βουλὴ καὶ] ὁ δῆμος | [ὁ Περγαμη]νῶν | [ἐτίμη]σε | [Γάιον Ἄντιον] Αὖλον ‖ ....

392. Pergami. — Conze, *Athen. Mittheil.*, XXIV (1899), p. 188, n. 52.

[Αὖλο]ν Ἰούλι[ον Κουαδρᾶτον | ὕ]πατ[ον].....

Supplementa non satis certa esse patet.

393. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 444.

[Γάιον Ἄντιο]ν Αὖλ[ον Ἰούλιον | Αὔλου υἱὸν Κ]ουα[δρᾶτον]......

394. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon,* VIII, II, n. 450.

Γάι[ον Ἄντιον Αὖλον Ἰούλιον] | Α[ὔλου υἱὸν Κουαδρᾶτον]......

---

395. Pergami. — Conze, *Athen. Mittheil.*, XXIV (1899), p. 188, n. 53.

....[ἀντιστ]ράτηγον | [Ἰού]λιον Κο[υαδρᾶτον?]....

---

396. Pergami in theatro. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon,* VIII, II, n. 486; cf. Conze et Schuchardt, *Athen. Mittheil.*, XXIV (1899), p. 180 ad n. 31.

a. [Γ. Ἄντιον Αὖλον] Ἰούλιο[ν Κουαδρᾶτον τὸν διὰ γέ|νους ἱερέα τοῦ] Καθηγεμ[όνος Διονύσου] [1]......|.... οἱ χορεύσα[ντες βουκόλοι [2] | τὴν ἐπ'] αὐτοῦ τριε[τηρίδα] [3] || ..... Ἰουλία Σπο[ρίου].......|..... ἀρχιβούκ[ολος]....|.......
b. .....μο[ς].... | Πουπλικ.... | [Ἐπὶ..... ἀ]ρχιβουκόλου καὶ ....|... [γραμματεὺ]ς βουλῆς νέων || ..... [ἀ]ρχιτέκτων |..... [βουλ]ευτὴς | ......[ἐ]φηβοφύλαξ.

1. Bacchus Ductor. Cf. nn. 292, v. 34; 293, v. 25-35, et Fränkel, nn. 221, 222, 236, 317-320; von Prott, *Dionysos Kathegemon, Athen. Mittheil.*, XXVII (1902), p. 161, 265. — 2. Mystae cultores Bacchi, quem sub imagine tauri effictum choris celebrabant (Lucian., *De salt.*, 79). De eorum collegio Pergameno cf. Fränkel, nn. 485, 488 et von Prott, *l. c.*, p. 184. — 3. Pompa in honorem Bacchi tertio quoque anno celebrata. Cf. nn. 290, 292, 293, *l. c.*, et Fränkel, nn. 248, 8, 10.

---

397. Pergami. — Conze, *Athen. Mittheil.*, XXIV (1899), p. 177, n. 27; von Prott, *ibid.*, XXVII (1902), p. 181.

[Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ἐτίμη]σεν | [Αὖλον Ἰούλιον Κουαδρᾶτον, τὸ]ν διὰ γέν[ους | ἱερέα τοῦ Καθηγεμόνος Διο]νύσου, ἀποκα[τα|στήσαντα τῶι θεῶι τὸν ναὸν] καὶ τὴν χώρα[ν]||.....

---

398. Pergami in Trajaneo. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon,* VIII, II, n. 432.

a. .... [ἐν πᾶσ]ιν λαμπρότ[ατα ἀναστραφέντα? | τὸ φιλορώμαιον] καὶ φιλοσέβασ[τον κοινὸν τῶν κατὰ τὴν] | Ἀσίαν [Ἑλλήνων]. |
b. .... αν | .... ου | Ἰούλιον.... | ὕπ[ατον], || ἡγεμό[να τῆς Ἀσίας].

c. Ἰουλ[ίαν....]αν | [θυγατέρα Ἰουλί]ου |..........
d. ... του εὐε[ργετ]...
e. ... [ἐτίμη]σεν.....
f. ...φ... |
g. ..ην.... |
h. ..[τὸν κοινῇ καὶ κα]τ' ἰδίαν | [τοῦ δήμου εὐεργ]έτην |
j. ...λα.....|.... τα.......
k. .... [Κ]αλπ[ούρνιον].....

In decem fragmentis (*a-k*) inscripta sunt vestigia decreti alicujus, facti in honorem hominum incertorum fortasse a communi Asiae concilio.

b. Cogitare possis de Julio Quadrato, proconsule Asiae.

h. sive : ....[Μα]τιδίαν, | [τὴν ...... γαμ]έτην? socrum Hadriani imperatoris.

---

399. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 423.

Ὁ δῆ[μος] | Γάιον Ἀντίστιον [Οὔετερα [1] τὸν] | πάτρωνα καὶ εὐεργ[έτην].

1. C. Antistius Vetus, consul anno 6 ante C. n., deinde proconsul Asiae sub Augusto. Cf. *Prosop. imp. rom.*, I, p. 88, n. 607.

---

400. Pergami. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 448.

Ὁ δῆ[μ]ος | Λεύκιον Ἀντώ[ν]ιον Μ[αάρκου υἱὸν] | ταμίαν καὶ ἀντιστράτη[γον [1] πάτρω]|να καὶ σωτῆρα δικαιοδοτ[ήσαντα τὴν] ‖ ἐπαρχείαν καθαρῶς καὶ δ[ικαίως καὶ] | ὁσίως. | Μηνόφιλος Μηνογένου ἐπόει.

1. L. Antonius M. f. M. n. Pietas, frater triumviri, consul anno 41 ante C. n., quaestor anno 50, pro praetore anno 49 Asiam rexit. Cf. de eo Klebs ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclop.*, I, col. 2585, n. 23.

---

401. Pergami in gymnasio. — Hepding, *Athen. Mittheil.*, XXXII (1907), p. 317, n. 45.

Ὁ δῆμος | Λεύκιον Ἀντώνιον Μαάρκου υἱὸν ταμί|αν καὶ ἀντιστράτηγον, πάτρωνα καὶ σω|τῆρα δικαιοδοτήσαντα τὴν ἐπαρχήαν ‖ καθαρῶς καὶ δικαίως κ[αὶ ὁ]σ[ίω]ς [1].

1. Cf. n. 400.

402. Pergami. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 461.

Ὁ δῆμος ὁ Κοτιαέων [1] | Σέξτον Ἀππολήιον [2] τὸν | ἀνθύπατον καὶ ἑαυτῶν | εὐεργέτην.

1. Cotiaeum, civitas Phrygiae. — 2. Sex. Appuleius, consul anno 29 ante C. n., proconsul Asiae non multo post annum 24 ante C. n. : *Prosop. imp. rom.*, I, p. 118, n. 777. Cf. nn. 403, 404.

---

403. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 420.

Ὁ δῆμος ἐτίμη[σεν | Σέξτον Ἀππολ]ήιον Σ[έξτου υἱὸν, | τὸν ἀνθύπατ]ον [1], τὸν [ἑαυτοῦ εὐ|εργέτην].

1. Cf. nn. 402, 404.

---

404. Pergami. — Kolbe, *Athen. Mittheil.*, XXVII (1902), p. 46, n. 69.

[Σέξτος Ἀππ]ολήιος ἀνθύπα|[τος λ]έγει · [1] | .... ου Περγαμηνὸν | .... ομένους ἀνευε‖............μην ἐπυ..........

1. Cf. nn. 402, 403.

---

405. Pergami, in gymnasio. — Hepding, *Athen. Mittheil.*, XXXII (1907), p. 323, n. 51.

Ὁ δῆμος ἐτίμησεν | Μάρκον Ἀ... ιον [1] Καλουεῖνον | ἔπαρχον, [ἀρ]ετῆς ἕνεκε[ν], | ἐπι[μελη]θέντος ‖........

1. Ἀτ[ίλ]ιον?

---

406. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 433.

Ὁ δῆμο[ς | Π. Ἰούλιον Γεμίνι]ον Μαρκι[ανὸν τὸν ἀνθύπατον] [1].

1. P. Julius Geminius Marcianus Asiae proconsulatum gessit imperante Commodo, fere anno 185/186 p. C. n. Cf. *Prosop. imp. rom.*, II, p. 194, n. 227. Eumdem habes supra t. I, nn. 930, 931.

407. Pergami. — Le Bas et Waddington, 1723 ; cf. Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, p. 514.

M. Ἰούλιον Μαίορα [1] | Μαξιμιανόν, | ταμίαν καὶ ἀν|τιστράτηγον ‖ καὶ ἀγορανόμον | Ῥωμαίων, | Εὐσχήμων καὶ Πύρσος.

1. De M. Julio Majore Maximiano cf. *Prosop. imp. rom.*, II, p. 199, n. 268. Quando vixerit incertum est.

---

408. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 408 ; Gröbe, *Athen. Mittheil.*, XXXIII (1908), p. 138.

[Ὁ δ]ῆμος ἐτίμησεν|....[ο]ν Ἰούνιον Μαάρκου υἱὸν [1] | [διὰ τὴν ἀ]ρετὴν καὶ τὴν ἐκ τοῦ υἱοῦ | [αὐτοῦ] εἰς τὸν δῆμον εὔνοιαν.

1. Patrem Gröbe opinatur illum fuisse qui anno 81 ante C. n. Roma « aberat, nova legatione impeditus » (Cic., *pro Quinct.*, 3), filium praetorem anni 67 ante C. n. (Cic., *pro Cluent.*, 126 ; Plin., *Hist. nat.*, XXXV, 100).

---

409. Pergami. — Dittenberger, *Sylloge*, ed. II (1898), n. 344.

Ὁ δ[ῆ]μος | [Κοί]ντον Καικίλιον Κοίντου υἱὸν | [Μ]έτελλον Πίον Σκιπίωνα [1] τὸν αὐτο|κράτορα [2], τὸν ἑαυτοῦ σωτῆρα καὶ ‖ εὐεργέτην.

1. Q. Caecilius Metellus Pius Scipio, filius P. Cornelii Scipionis Nasicae, adoptatus a Q. Metello Pio, consul anno 52 ante C. n. — 2. Cum Parthorum minas a Syria, quam administrabat, feliciter reppulisset, anno 49 nomen imperatoris assumpsit (Caes., *Bell. civ.*, III, 31, 1). Cf. Pauly et Wissowa, *Realencyclop.*, III, col. 1224, n. 99.

---

410. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 425 ; cf. Gröbe, *Athen. Mittheil.*, XXXIII (1908), p. 140.

Ὁ δῆμος | [Λε]ύκιον Καλπούρνιον Πίσωνα | [τ]ὸν διὰ προγόνων εὐεργέτην | τῆς πόλεως [1].

1. L. Calpurnius Piso, vir gentis nobilissimae incertus ; « cogitari potest de procon-

sule quodam Asiae aetatis imperatoriae ineuntis. » Klebs, *Prosop. imp. rom.*, I, p. 283, n. 234. Cf. etiam *Bull. de corr. hellén.*, V, 1881, p. 183.

---

411. Pergami. — Conze, *Athen. Mittheil.*, XXIV (1899), p. 176, n. 23.

[Ὁ δῆμος?] | Λε[ύκι]ο[ν] Καλπούρνιον | Πίσων[α] [1] ...... | ἀρετῆς [ἕνεκα τῆς εἰς] ‖ τὴν μητ[ρόπολιν].

1. Cf. n. 410.

---

412. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 428.

Ὁ δῆμος ἐτίμ[ησεν] | Λεύκιον Κλαύδιο[ν....., ...] | ἔπα[ρχ]ον [1], δι' ἀρε-[τὴν καὶ διηνεκῆ | εἰ]ς ἑαυτ[ὸν εὔνοιαν].

1. Vir praefectura incerta ornatus, initio aetatis imperatoriae.

---

413. Prope Pergamum, in herma mutilo. — Schröder, Schrader et Kolbe, *Athen. Mittheil.*, XXIX (1904), p. 165, n. 6. Cf. Hepding, *ibid.*, XXXII (1907), p. 365, not. 1.

Ἄτταλος [1] εἰκόνα ἥν θῆκεν | Νύμφαισιν [2] ἄγαλμα |
ἀίδιον λουτρῶν ὄφρ' ἀπό|λαυσιν ἔχοι.

1. Vir saeculi II post C. n., ut judicat Hepding, qui profecto fuit genere conjunctus cum C. Claudio Attalo Paterculiano consulari (cf. n. 414); imo consularis unus et idem fuisse potius videretur, nisi vetaret litteratura. — 2. Prope fontem inventus est lapis.

---

414. Pergami in gymnasio. — Hepding, *Athen. Mittheil.*, XXXII (1907), p. 360, n. 116.

Γ. Κλ. Ἄττ[αλος Πατε]ρκλιανὸς [1] | τριτ[εύσας [2] φιλο]τίμως | καὶ ἐκ τῶ[ν ἰδίων εἰς τ]ὴν τριτείαν | πολλὰ ἀν[αλώσας ἐξεχ]ώρησε καὶ τὸ ‖ τοῦ Πούλχ[ρου ἐπιδόσ]ιμον [3] εἰς ἐ|πισκευ[ὴν]......

1. C. Claudius Attalus Paterculianus consularis, praeses Bithyniae saeculo III, ut videtur. Cf. *Prosop. imp. rom.*, I, p. 351, n. 653. Cf. n. 650. — 2. Τριτεύτης, magistratus

municipalis tritico, rei frumentariae praepositus; cf. n. 479 et Liebenam, *Städteverwalt.*, p. 363, not. 4; *Athen. Mittheil.*, XXIV (1899), p. 232, n. 71. — 3. Pecunia a Pulchro quodam collata.

---

415. Pergami, inter agoram et gymnasium, in herma Attali. — Dörpfeld, *Athen. Mittheil.*, XXXI (1904), p. 386; Hepding, *ibid.*, XXXII (1907), p. 361, n. 117.

Ἄτταλος [1] οὗτος ὁ τήνδε θεῶν πανυπείροχον εἵσας |
Ῥωμαίων ὕπατος πρόσπολός ἐστι θεᾶς [2].

1. Fortasse Claudius Attalus proconsul Asiae saeculo III: *Prosop. imp. rom.*, I, p. 350, n. 650. — 2. Mater deorum Magna, aut Isis, aut dea aliqua ejusdem generis, cujus simulacrum proxime statuerat Attalus.

---

416. Pergami, in domo et in herma Attali. — Hepding, *Athen. Mittheil.*, XXXII (1907), p. 366, n. 118.

Ὦ φίλοι, ἐσθίετε βρώμην καὶ πείνετε οἶνον [1], |
Ἀττάλου [2] εὐφροσύνοις τερπόμενοι θαλίαις [3].

1. Cf. Hom., *Od.*, XX, 460; XII, 23. — 2. Cf. n. 415. — 3. Cf. Hom., *Od.*, XI, 602, 603.

---

417. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 409.

[Ὁ δῆμος Γάιον Κλ]αύ[διον | Ἀππίου υἱὸν Πὸλ]χρον [1], | [τὸν ἑαυτοῦ διὰ πρ]ογόνω[ν | εὐεργέτην].

1. C. Claudius Appii f. Pulcher, proconsul Asiae annis 55-53 ante C. n. De eo vide Münzer ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclop.*, III, col. 2856, n. 303.

---

418. Pergami. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 464.

Ὁ δῆμος | Πόπλιον Κοιντίλιον Σέ[ξ]του υἱὸν Οὔαρον [1] | πάσης ἀρετῆ[ς ἕνεκ]α.

1. P. Quinctilius Varus, clade sua notus, in Asia quaestor anno fere 22 ante C. n. Cf. *Prosop. imp. rom.*, III, p. 118, n. 27 et Dittenberger ad n. suum 463.

419. Pergami. — Schröder, Schrader et Kolbe, *Athen. Mittheil.*, XXIX (1904), p. 175, n. 18.

Ὁ δῆμος ἐτίμησ[εν Πόπλιον] | Κυιντίλιον Οὐ[ᾶρον][1] | Κυι[ντ].....

1. Cf. n. 418.

---

420. Pergami. — Hepding, *Athen. Mittheil.*, XXXII (1907), p. 318, n. 46.

Ὁ δῆμος ἐτείμησεν | Λεύκιον Κορνοφίκιον Λευκίου υἱὸν[1] διά τε τὰς | εἰς ἑαυτὸν εὐεργεσίας καὶ διὰ τὰς εἰς Νέωνα Πολέ|μωνος Βουδᾶν τὸν στρατηγὸν φιλανθρωπίας.

1. L. Cornificius L. f., cos. anno 35 ante C. n. Cf. Pauly et Wissowa, *Realencyclopaedie,* IV, 1, col. 1623, n. 5.

---

421. Pergami. — Dittenberger, *Sylloge,* ed. II (1898), n. 345.

Ὁ δῆμος ἐτίμησεν | Κορνηλίαν Κοίντου Μετέλλου [Π]ίου[1] | Σκιπίωνος τοῦ αὐτοκράτορος θυγατέ|ρα, γυναῖκα δὲ Γναίου Πομπηίου Γναίου υἱοῦ ‖ [Μ]εγάλου τοῦ ἀνθυπάτου[2], διά τε τὴν περὶ αὐτὴν | σωφροσύνην καὶ τὴν πρὸς τὸν δῆμον εὔνοιαν.

1. ΥΙΟΥ lapis. Emendavit Dittenberger. — 2. Cornelia, vere anni 49 ante C. n. Mytilenas a Pompeio conjuge missa, ibi mansit, donec post proelium Pharsalicum, mense Augusto anni 48, in Aegyptum ipsa etiam fugit. « Per hoc intervallum Corneliae statua una cum patris (n. 409) dedicata est ». Dittenberger.

---

422. Pergami. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 451.

Ὁ δῆμος ἐτίμησεν | Πόπλιον Κορνήλιον Δολαβέλλαν | τὸν ἀνθύπατον[1] | γενόμενον εὐεργέτην τῆς πόλεως.

1. Waddington, *Fastes des prov. asiatiques*, n. 23 : « hunc proconsulem Asiae (Val. Max., VIII, 1; A. Gell., XII, 7, 1) eundem fuisse probabiliter statuit, qui fere anno 69 ante C. n. praetor fuisset; Cic., *pro Caecina*, VIII, 23. » Dittenberger. Cf. Münzer ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclop.*, IV, col. 1300, n. 140.

423. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 429; Gröbe, *Athen. Mittheil.*, XXXIII (1908), p. 139.

[Ὁ δῆμος Μᾶ]ρκο[ν......... Κ]ορνοῦτο[ν].....

[Caecilius] Cornutus vir praetorius anno 24 post C. n., aut pater ejus, frater Arvalis anno 21/20, ut conjecit Gröbe. Cf. *Prosop. imp. rom.*, I, p. 248, nn. 27, 28.

---

424. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 424.

Λ. Κούσπιον Πακτουμήι[ον] | Ῥουφῖνον ὕπατον [1], ἱερέα Διὸς | Ὀλυμπίου [2] καὶ κτίστην τῆς πατρίδος, | οἱ τὴν ἀκρόπολιν κατοικοῦντες [3].

1. L. Cuspius Pactumeius Rufinus, cos. suffectus anno incerto, origine Pergamenus. Cf. *Prosop. imp. rom.*, I, p. 488, n. 1337. — 2. Jovem Olympium Pergami non constat prius cultum esse, quam Hadrianus, consecrato Athenis Olympieo, anno 129 post C. n., cognominatus est Olympius. — 3. Cf. supra, n. 330.

---

425. Pergami. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 491.

Λ. Κούσπιον Πα|κτουμήιον Ῥου|φεῖνον ὕπατον [1] | τὸν εὐεργέτην ‖ καὶ κτίστην τῆς | πατρίδος | οἱ κατοικοῦντες | τὴν Πασπαρειτῶν | πλατεῖαν [2], ‖ ἐπιμεληθέντων | Μενάνδρου β΄ βαφέος | καὶ Γ. Ἰουλίου Εὐτάκτου, | δόντων ἐκ τῶν ἰδίων | δηνάρια ἑκατὸν καὶ τὴν βάσιν.

1. Cf. n. 426. — 2. Platea prope delubrum Apollinis Pasparii (Hesych. s. v.) in loco ubi incolebat tribus Paspareis, sic vocata a patrono suo Diodoro Herodis filio Pasparo, aequali regis Attali III. Cf. nn. 292-294 : Hepding, *Athen. Mittheil.*, XXXII (1907), p. 243.

---

426. Pergami. — Ex Cyriaco Anconitano restituit Ziebarth, *Athen. Mittheil.*, XXVII (1902), p. 446. Divisio versuum non indicatur.

Λ. Κούσπιον Ῥουφεῖνον [1] ἡ πρώτη τῆς Ἀσίας μητρόπολις καὶ δὶς νεωκόρος πρώτη τῶν Περγαμηνῶν πόλις <ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ> εὐνοίας τῆς εἰς τὴν πατρίδα, ἐπιμεληθέντων τῆς ἀναστάσεως........... καὶ Νικομήδους Φιλο....

1. L. Cuspius Rufinus cos. anno 142, aut filius ejus cos. anno 197 post C. n. Cf. *Prosop. imp. rom.*, I, p. 488, nn. 1338, 1339.

427. Pergami. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 466.

Ὁ δῆ[μος ἐτίμησεν] | Γάιο[ν Μάρκιο]ν | Κη[σ]ωρῖνον [1].

1. C. Marcius Censorinus, consul anno 8 ante C. n., proconsul Asiae circa annos 2/3 post C. n. Cf. *Prosop. imp. rom.*, II, p. 336, n. 163.

---

428. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 416.

[Ὁ δῆμος ἐτ]ίμησεν [Γάιον Νορϐανὸν Φλά]κκον [1] τὸν ἀνθύπα|[τον γεγονότα τῆς] πόλεως εὐερ(γέτ)η[ν].

1. C. Norbanus Flaccus, consul anno 38 ante C. n., proconsul Asiae paulo post pugnam Actiacam. Cf. *Prosop. imp. rom.*, II, p. 415, n. 135.

---

429. Pergami. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 468.

Ὁ δῆμος ἐτεί[μησεν] | Νωνίαν Πόλλ[αν [1] τῆς τε] | ἄλλ[η]ς ἀρε[τῆς καὶ τῆς] | διὰ τὸν ὑὸν Λ[εύκ(ιον) Οὐολού]|σιον Σατορνῖν[ον τὸν ἀνθύ]|πατον [2], εὐτεκνί[ας ἕνεκα ·] | ρθ [3].

1. De Nonia Polla cf. *Prosop. imp. rom.*, II, p. 415, n. 129. — 2. Fortasse ille idem qui consul suffectus fuit anno 3 post C. n., proconsul Asiae post annum 9, defunctus anno 56. Cf. *Prosop. imp. rom.*, III, p. 483, n. 661. — 3. « Annus 109 aerae alicujus » Fränkel, n. 427. « Litterae ad posituram lapidum indicandam incisae » Dittenberger.

---

430. Pergami. — Conze, *Athen. Mittheil.*, XXIV (1899), p. 184, n. 41.

Οὔλπιο[ς] | Κορνήλιο[ς] | Σκειπίω[ν].....

---

431. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 417.

Ὁ [δῆμο]ς (ἐ)τίμησε[ν] | Μᾶρκον Οὐαλέριον Μέσ[σ]αλλαν [1].

1. Fortasse M. Valerius Messalla Potitus, cos. suff. anno 32 aut 29 ante C. n., proconsul Asiae, quanquam lapis post Μέσσαλλαν vacat; de quo cf. *Prosop. imp. rom.*, III, p. 370, n. 94.

432. Pergami in gymnasio. — Jacobsthal, *Athen. Mittheil.*, XXXIII (1908), p. 411, n. 47.

Ὁ δῆμος | [Α]ὖλον Ῥάυιον Αὔλου υἱὸν [1], | [δι'] ἣν ἔσχηκεν πρὸς ἑαυτὸν | εὔνοιαν.

1. A. Ravius Julianus; cf. *C. I. Gr.*, 3543.

---

433. Pergami. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 449.

Ὁ δῆμος ἐτίμησεν | Πόπλιον Σερουίλιον Ποπλίου υἱὸν Ἰσαυρι|κὸν [1] τὸν ἀνθύπατον [1] γεγονότα σωτῆρα καὶ | εὐεργέτην τῆς πόλεως καὶ ἀποδεδωκότα τῆι ‖ πόλει τοὺς πατρίους νόμους καὶ τὴν δημοκ[ρα]|τίαν ἀδούλωτον [2].

1. P. Servilius Isauricus, proconsul Asiae anno 48 ante C. n.; Waddington, *Fastes de la prov. d'Asie,* p. 70, n. 37. — 2. De libertate Pergamenis a P. Servilio restituta cf. ejus epistulam (n. 301, v. 20) et Foucart, *Mém. de l'Acad. des Inscr.*, XXXVII (1903), p. 317.

---

434. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 414.

[Ὁ] δ[ῆ]μο[ς Σερουιλίαν.....], | τὴ[ν Πο]πλίου Σερ[ουιλίου Ἰσαυρικοῦ] | θυγατέρα [1], σωτῆρος γ[εγονότος καὶ εὐεργέτου] | τῆς π[όλεως.

1. Anno 48 ante C. n. Cf. n. 433. Augustus « sponsam habuerat adulescens P. Servilii Isaurici filiam, sed reconciliatus post primam discordiam Antonio privignam ejus Claudiam duxit uxorem. » (Suet., *Aug.*, 62).

---

435. Pergami. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 452.

Ὁ δῆμος ἐτίμησεν | Λεύκιον Σήστ[ι]ον τὸν τα|μίαν [1] τὸν ἑαυτ[οῦ πάτρωνα] | καὶ εὐε[ργέτη]ν.

1. Quaestorem proconsulis Asiae L. Sestium Pansam laudat Cicero (*Ad Q. fr.* II, 11, 2) anno 54 ante C. n. Cf. n. 436.

---

436. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 407.

Ὁ δῆμος τῶν....] | ἐτίμησε[ν | Λ]εύκιον Σή[σ]|τιον [1].

1. Cf. n. 435.

437. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon,* VIII, II, n. 431 ; Gröbe, *Athen. Mittheil.*, XXXIII (1908), p. 139.

[Ὁ] δῆμος ἐτ[ίμησεν | ....Σω]ρνάτιον [1]....., πρεσ|[βευτὴν [2], γε]γονότ[α εὐεργέτην] τῆς | [πόλεως, εὐν]οί[ας ἕνεκα τῆς || εἰς ἑαυτόν].

1. Γ lapis : Γ[αίου] vel Π[οπλίου υἱὸν], vel initium cognominis. — 2. Legatus provinciae Asiae, ut videtur. Eum contendit Gröbe non alium fuisse ac legatum Luculli in bello Mithridatico (Plut., *Luc.*, 17, 24, 30, 35).

---

438. Pergami. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 465.

Ὁ δῆμος ἐτίμησεν | Παῦλλον Φάβιον Κοίντου | υἱὸν Μάξιμον [1] πάσης | ἀρετῆς ἕνεκα.

1. Paullus Fabius Maximus, consul anno 11, proconsul Asiae anno 9 ante C. n.

---

439. Pergami. — Kolbe, *Athen. Mittheil.*, XXVII (1902), p. 47, n. 70.

....γ.....|........|... αν...|.... οιον....||..... αὐτοῖς παν...|.... [ἀν]θρώπων ὑπ|....... [ἀνθ]υ(πατ..) Γ. Φοντη|[ιο] [1]...... παλατίωι [2]|...... [ι]ανὸς [3] Σεβα||[σ-τὸς...? Δά]φνηι τεχν|...... οντ....

1. Fortasse C. Fonteius Agrippa cos. anno 58, proconsul Asiae anno 68 post C. n. Cf. *Prosop. imp. rom.*, II, p. 85, n. 309. — 2. Possis cogitare de Palatio Daphnes prope Antiochiam (*Itiner. Antonini*). — 3. [Vespasi]anus?

---

440. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon,* VIII, II, n. 430.

Ὁ δ[ῆμο]ς | Γάιον Φούριον [Γ]αίου υἱὸν Ῥοῦφον [1] | διὰ τὸ πᾶσαν εἶναι περὶ αὐτὸν ἀρετὴν | καὶ τὴν πρὸς ἑαυτὸν εὔνοιαν.

1. Eum proconsulem Asiae fuisse sub Domitiano levioribus de causis conjectum est. Cf. *Prosop. imp. rom.*, II, p. 100, n. 404. Furios vide in nummis Pergamenis (Mionnet, II, p. 594, nn. 537, 538; *Suppl.* V, p. 427, nn. 922, 923).

---

441. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon,* VIII, II, n. 426.

[Ὁ δῆμο]ς[| Λ]εύκι[ον] [1].....

1. Vir aliquis Augusto aut Tiberio aequalis, ut testatur scriptura Λεύκιον. Cf. n. 411.

442. Pergami prope templum Minervae. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon,* VIII, II, n. 435.

[Ὁ δῆμος ἐτίμησ]εν | [..........., τὸν] ἀνθύπατον, | [διὰ τὸ ἀναστραφῆναι εἰς τὴν] πόλιν εὐε[ρ|γετικῶς].

---

443. Pergami in templo Minervae. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon,* VIII, II, n. 352.

a. Ἀνθύπ[ατος] [1]...
b. ..αὐτο[ι..] | ν.....

1. Cum summo et sinistro lapidi nihil desit, incipere videtur carmen aliquod. Donum est ab incerto proconsule Minervae factum.

---

444. Pergami. — Conze, *Athen. Mittheil.*, XXIV (1896), p. 197, n. 62.

.......[ἀν]θύ(πατος) [1] λέγει · | [ὅ] σοι μὲν παρῆσαν, ὅτε περὶ τῶν |....αν τῆς τῶν ἔργων κατασκευῆς | [ὅπως...] ἴδω πρὸ ὀφθαλμῶν αὐτοὺς ‖...φιλανθρωπίᾳ κέχρημαι καὶ α|...[ὅσ]οι δὲ τῷ μὲν μὴ ἀντειπεῖν πρὸς |....όθεν γεινωσκέτωσαν ὅτι, ἐὰν |....[γεινώσ]κειν αὐτοὺς ὡς καὶ τοὺς ἄλλους | [τ]όκους αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ χρόνου ‖ [ἐ]κτελέσαι τὰ ἔργα · τοὺς ἐργε|[πιστάτας...]ων ἀποθέσθαι παραχρῆμα |...προιεῖσιν τριβῆς ἐν τ..|...κότες, εἰ δ' ἄρα καὶ εὐ..|...[ἐργε]πιστάται ὅσον ὑπὸ..‖....νη καὶ γεινωσκέτ[ωσαν..|..μισθ]ὸν λαμβάνειν ἐπ..|.....οιντο ἐκ τοῦ..|.......ο ἐπ.........

1. Edictum est proconsulis alicujus aetatis fere Hadrianeae, ut arbitratur editor ex forma litterarum. Videntur seditionem fecisse opifices operi publico adhibiti ; proconsul autem, cum opus ipse inspexerit, se veniam iis daturum esse profitetur, qui loco tum adfuerint aut qui non reclamaverint (v. 1-6) ; iis autem, qui fuerint seditionis auctores, dierum mercedem detractum iri, quibus labor intermissus fuerit (v. 7-10). Sequuntur mandata ad redemptores pertinentia (v. 10-18).

---

445. Pergami in gymnasio. — Hepding, *Athen. Mittheil.*, XXXII (1907), p. 327, n. 58 a.

Οἱ νέοι ἐτίμησαν | Γάιον Ἰούλιον Μάξιμον | τὸν ἑαυτῶν υἱὸν [1], χειλί|αρχον λεγιῶνος ε' [2], ἔπαρ‖χον ἱππέων, πρύτανιν, | ἱερέα διὰ βίου τοῦ Πυθίου | Ἀπόλ-

λωνος, τιμητὴν [3], | ἀργυροταμίαν, στρατη|γὸν, διὰ τὴν ἀνυπέρβλη‖τον πρὸς αὐτοὺς | φιλανθρωπίαν.

Eidem viro positi sunt etiam tituli breviores nn. 58 b, 59, 60.

1. Quem filium, honoris causa, collegium juvenum sibi cooptavit. Cf. supra, t. III, indicem X, 4 et Liebenam, *Städteverwalt.*, p. 131-132. — 2. Legio V Macedonica in Moesia plerumque tetendit. — 3. Censor municipalis, cujus erat praecipuum munus ut senatum legeret, in Bithynia hactenus innotuit (cf. supra, t. III, nn. 60, 64; Liebenam, *op. cit.*, p. 259, 363), hic semel in Asia.

---

446. Pergami in gymnasio. — Hepding, *Athen. Mittheil.*, XXXII (1907), p. 329, n. 61.

[Ὁ δῆμος ἐτίμησεν | Γάιον Ἰούλιον Μάξιμον [1] | χειλίαρχον λεγιῶνος] | πέμπτης, γυμνασίαρχον ‖ τῶν γυμνασίων πάντων [2] | σημείωι ἀβαστάκτωι [3] τιμη|τὴν [4], ἀναθήμασιν ἰδίοις εἰς | τὸ τῆς πατρίδος ἡμιλλη|μένον κάλλος αἰεὶ καὶ ‖ λέγοντα καὶ πράσσοντα τῆς Ἀσίας τὰ συνφέροντα, | καὶ τῆς ἐν ταῖς φιλοξε|ίαις λαμπρότητος χάριν καὶ | τῆς ἐν τῶι βίωι σεμνότητος.

1. Cf. n. 445. — 2. Quinque gymnasiis Pergameni usi sunt (cf. n. 294, not. ad v. 5; 454), sex etiam posterius. — 3. Ornatus insigni « quod tolli non poterat », fortasse purpura perpetua (?). — 4. Cf. n. 445, not. 3.

---

447. Pergami in gymnasio. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 461.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος τῶν νεω[κόρων Περγαμηνῶν] | ἐτείμησεν Τιβέριον Κλαύδιον Παυλ[εῖνον, φιλοπάτορα καὶ] | φιλομήτορα, Κλαυδίου Λουπιανο[ῦ υἱὸν, ἀνδρὸς καλοῦ κἀγα]|θοῦ καὶ ἐμ πᾶσιν εὐχρήστου τῇ [πατρίδι γεγενημένου, τῆς] ‖ στοᾶς τῆς ἐν τῷ τῶν νέων γ[υμνασίῳ κτίστου, κατ' ἀρχὰς] | κ[αὶ λειτου]ργίας ἀρέσαντος κα[................|.....]χου, χειλιάρχο[υ β' Τραιανῆς λεγεῶνος] | ἐν Αἰγύ[πτῳ] [1].

1. Legio II Trajana castra sua habuit Alexandriae, postquam legio III Cyrenaïca Bostram missa est. Cagnat, ap. Daremberg et Saglio, *Dict. des antiqu.*, s. v. *Legio*, p. 1078.

---

448. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 458.

.........[ἱερέα] | δι[ὰ γέ]νους, [? χιλίαρχον δὲ καὶ γ'] | Κυρηναικῆς [λεγεῶ-

νος, ἀμφοτέρ]|ων γυμνασ[ιαρχήσαντα τῶν γυ]‖μνασίων [2] σ[πουδαίως καὶ προ]|νοήσαντα τ[ῆς νέων τε καὶ ἐφή]|βων ἀγωγῆς [καὶ παιδείας νο]|μίμ[ω]ς [κ]αὶ φ[ιλοδόξως].......

1. Legio III Cyrenaïca, quae primo post C. n. saeculo Alexandriae tetendit, altero autem Bostrae in Arabia, saepe memoratur titulis Asiaticis. Cf. supra, t. III, indicem VII, 1. — 2. Bina gymnasia epheborum et juvenum.

---

449. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 460.

[Ἡ βουλὴ] καὶ [ὁ δῆμος] |..........ον Γαίο[υ υἱὸν.... |.......γεγονότ]α χειλί[αρχον ....|ἐπιμεληθέντα προστα]σίας νέ[ων?.....‖...........] κτίστη[ν..... ..|.........ἐν π]αντὶ και[ρῷ].....

---

450. Pergami. — Conze, *Athen. Mittheil.*, XXIV (1899), p. 187, n. 48.

..καὶ ἀναγκα.. | [..σεμν]οτάτωι τε δ[ήμωι...|..κατοικ]ουμένοις Ῥωμ[αίοις].

---

451. Pergami prope agoram. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 513.

Ἀγαθῆι τύχηι. | Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος τῆς πρώτης | μητροπόλεως τῆς Ἀσίας καὶ τρὶς | νεωκόρου τῶν Σεβ(αστῶν) Περγ(α)μηνῶν ‖ πόλεως [1] ἐτείμησεν | Αὐρ. Κλ. Ἀπολλωνίαν, ἱέρειαν τῆς | Νικηφόρου καὶ Πολιάδος Ἀθηνᾶς, | θυγατέρα Κλ. Ἀλεξάνδρου [2] θεολόγου [3] | καὶ Αὐρ. Ἀπολλωνίας, Πυθοδίκου ‖ θυγατρὸς, γένους τῶν Ἐπι[λ]αιδῶν [4], | ἱερασαμένην ἐνδόξως καὶ μεγαλο|πρεπῶς διετεῖ χρόνῳ, καὶ τῇ ἑξῆς | διετίᾳ [5], εὐσεβῶς πᾶσαν θρησκείαν | ἐκτελέσασαν τῇ θεῷ, δεξιωθεῖσαν ‖ τρὶς ἐντείμως ὑπὸ θεοῦ Ἀντωνίνου [6], | ἀγωνοθετήσασαν τοῦ σεμνοτάτου | τῶν Νεικηφο(ρ)είων ἀγῶνος [7].

1. Cf. nn. 452, 453. — 2. Ti. Claudius Alexander strategus, principibus Caracalla et Elagabalo, in nummis Pergamenis nomen suum inscripsit : Mionnet, *Suppl.*, V, p. 460, n. 1104-1105; p. 467, n. 1140-1142. — 3. θεολόγοι et hymnodi deorum Smyrnae etiam et Ephesi saepe referuntur. Cf. n. 353 et Dittenberger ad h. l. — 4. ΕΠΙΑΑΙΔΩΝ lapis. Ad hanc gentem nobilem pertinebat Pythodicus, pater matris Claudiae Apolloniae, quod honoris causa indicatur; nam, cum sacerdotium Minervae esset hereditarium (Fränkel, p. 327), non erat quod notaretur quam ad gentem pertineret pater sacerdotis. — 5. Per biennium in officio suo manere sacerdotes Minervae Pergamenae moris erat. Fränkel ad

n. suum 167, p. 105. — 6. Caracalla Pergamum adiit anno 215 p. C. n. (Herodian., IV, 8, 3; Cass. Dio, LXXVII, 15, 6); mortuus est nonis Aprilibus anni 217. — 7. Ludi trieterici in honorem Minervae Victricis jam Attali I aetate habebantur; Fränkel, nn. 167, 223, 226; Dittenberger ad n. suum 299.

---

452. Pergami in theatro. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon,* VIII, II, n. 520.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | τῶν πρώτων δὶς νεω|κόρων [1] Περγαμηνῶν | ἐτίμησεν ‖ Ἰουλίαν Μ. Ἰουλίου Λούπου | θυγατέρα Παυλεῖναν | εὐσεβείας ἕνεκα τῆς | περὶ τὴν ἱερωσύνην.

1. Pergamenorum neocoria II incipit anno 113/114 post C. n., neocoria III anno 215; cf. Fränkel ad nn. suos 269, 299 et 525.

---

453. Pergami. — Hepding, *Athen. Mittheil.*, XXXII (1907), p. 330, n. 62.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | τῶν νεωκόρων [1] Περγα|μηνῶν ἐτείμησεν Γ. <Ι> | Ἰούλιον Ποῦλχρον, νέον ‖ ἥρωα [2], τὸν υἱὸν Γ. Ἰουλίου | Πούλχρου τοῦ ἀρχιερέως [3].

1. Neocoria I Pergami exitum habuit anno 113 post C. n. Cf. n. 452. — 2. Mortuus inter deos manes relatus : Deneken ap. Roscher, *Lexikon der Mythologie,* I, col. 2548, 66. — 3. Cf. n. 276.

---

454. Pergami in gymnasio. — Hepding, *Athen. Mittheil.*, XXXII (1907), p. 321, n. 50.

Οἱ νέοι ἐτίμησαν | Γάιον Ἰούλιον Σακέρδωτα, τὸν | νεωκόρον Θεᾶς Ῥώμης καὶ Θεοῦ | Σεβαστοῦ Καίσαρος καὶ ἱερέα ‖ Τιβερίου Κλαυδίου Νέρωνος [1] καὶ | γυμνασίαρχον τῶν δωδεκάτων | Σεβαστῶν Ῥωμαίων [2] τῶν πέντε | γυμνασίων [3], ἀλείφοντα ἐγ λουτήρων | δι' ὅλης ἡμέρας ἐκ τῶν ἰδίων, ‖ προνοήσαντα τῆς τε αὐτῶν καὶ τῶν | [ἐφ]ήβων ἀγωγῆς, νόμους τε πατρίους | [καὶ ἤ]θη κατὰ τὸ κάλλιστον | [ἀν]ανεωσάμενον.

1. Anno 26 post C. n., senatus, cum legatos Asiae, ambigentes quanam in civitate templum Tiberii provinciale statueretur, plures per dies audivisset, tandem Smyrnaeos praetulit (Tac., *Ann.*, IV, 55, 56; Chapot, *Prov. rom. d'Asie,* p. 440); municipale autem exstruxerant Pergameni. — 2. Σεβαστὰ Ῥωμαῖα, ludi penteterici Romae et Augusto colendis instituti anno 29 ante C. n., quorum celebratio XII incidit in annum 16 post C. n. — 3. Sex gymnasiis Pergameni posterius usi sunt. Cf. n. 446.

455. Pergami in gymnasio. — Hepding, *Athen. Mittheil.*, XXXII (1907), p. 326, n. 57.

[Οἱ νέοι] ἐτίμησαν | [Ἰούλ]ιον Σέξτον |.... προφύλακα [1], | [υἱὸν Σ]έξτ[ο]υ Ἰου[λ]ίου ‖.....ος.

1. « Inter stationarios primus ». (Aeneas, *Tact.*, 22.)

---

456. Pergami in gymnasio. — Hepding, *Athen. Mittheil.*, XXXII (1907), p. 333, n. 65.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος τῶν πρώτων [1] | νεωκόρων Περγαμηνῶν ἐτίμη|σε Γάιον Ἰούλιον Φλαουιανὸν ἥρω|α, υἱὸν Φλαουίου Μηνοφάντου [2] τοῦ ‖ γυμνασιάρχου καὶ ἀρχιερέως | τῆς Ἀσίας καὶ τὰς λοιπὰς ἀρχὰς | πάσας ἀξίως τῆς πατρίδος | πεπληρωκότος, διά τε τοῦ πατρὸς | ἀξίωμα καὶ τὴν τοῦ Φλαουιανοῦ ‖ ἀρετήν.

1. Ante annum 113 post C. n. — 2. Filius Flavii Menophanti, frater T. Flavii Flori (cf. n. 470), adoptatus fuerat a Julio quodam ignoto.

---

457. Prope Pergamum. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 605.

Κλ. Αἰσίμωι [1] | φιλοσόφωι | Σιλιανὸς | ὁ υἱός.

1. Nummis notus est Claudius Aesimus strategus Pergami, principe L. Ælio Caesare (Mionnet, II, 599, n. 565; *Suppl.* V, 437, n. 984), unus fortasse et idem ac philosophus.

---

458. Pergami prope Altar magnum. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 518.

[Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ἐτί]μησεν Κλαυδίαν | [τὴν Κλαυδίου.... θυγατέρα Ἀλ]κιμίλλαν, τὴν ἀρχιέρειαν | [τῆς Ἀσίας, γυναῖκα...... ο]υ Κέλερος, τοῦ ἀρχιερέως | [τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Περγαμηνῶν πόλ]εως, γενομένην ἱέρειαν ‖ [τῆς Πολιάδος καὶ Νικ]ηφόρου Ἀθηνᾶς.

---

459. Pergami in gymnasio. — Hepding, *Athen. Mittheil.*, XXXII (1907), p. 335, n. 66.

Ἡ [βουλὴ] καὶ ὁ δῆμος | τῶν [πρώ]των [1] νεωκό|ρων Περ[γα]μηνῶν | ἐτί|μησεν Βασίλισσαν [2] ‖ Κλαυδίαν Καπιτωλε[ίνην] | Ἰουνίου Ῥούφου, ἀποκα|-

ταστήσασαν τὰ χρήμα|τα τῇ πόλει, ἃ ὁ πατὴρ αὐ|τῆς Κλ. Βάλβιλλος [3] καθιέρωσεν.

1. Ante annum 113 post C. n. — 2. Nota cognomen Βασίλισσα ante nomen praenominum more inscriptum. — 3. Noti sunt Ti. Claudius Balbillus, praefectus Aegypti anno 55 post C. n., et Balbillus, astrologus Neronis, Ephesiis gratissimus : *Prosop. imp. rom.*, I, p. 225, n. 31 ; p. 228, n. 41 ; p. 360, n. 662 ; quibuscum huic Pergameno ratio aliqua potuerit intercidere.

---

460. Pergami prope Altar magnum. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 523.

Ἀ[γαθῇ τύχῃ]. | Τι. [1] Κλ. Μελιτίνην, | ἱερασαμένην τῆς Νι|κηφόρου καὶ Πολιάδος ‖ Ἀθηνᾶς ἐνδόξως καὶ φιλο|τίμως, θυγατέρα Τι. Κλ. Μι|λάτου, δρομέως παραδόξου, | [ν]ικήσαντος ἱεροὺς εἰσε|[λα]στικοὺς ἀγῶνας δέκα [2], ‖ [ὑμνῳδ]οῦ Θεοῦ Αὐγούστου [3], | [σ]τρατη[γοῦ πρ]ώτου [4] καὶ πά|σας ἀρχὰς καὶ [λει]τουργίας ἐκ|τελέσαντος ἀ[μέμ]πτως, καὶ Κλ. | Φηφίας θυγατέρα, ἱε[ρεία]ς Θεᾶς ‖ Φαυστείνης καὶ ἐπιτε[λε]σάσ[ης] | ταυροκαθάψιν [5] ἐπὶ δύο ἡμέ[ρας], | ἐκγόνη(ν) Τι. Κλ. Κλήμεντος κ[αὶ..] |... σίας Μελι[τί]ο[υ, ...]ικὸν συντε-[λέσα]|σαν καὶ ἐκ προγόνων ἱέρειαν.

1. Nota feminam praenomine nuncupatam. — 2. Sacros iselasticos agonas duos celebraverunt ipsi Pergameni, Augustea et Trajanea. Cf. n. 337. — 3. Cf. n. 353. — 4. Quinque strategorum collegii primus, et idem eponymus anni sui. — 5. Ut ταυροκαθάψιον, taurorum venatio more thessalico : Beurlier, *Mém. de la Soc. des antiquaires de France*, XLVIII (1887), p. 57 et 351.

---

461. Pergami prope gymnasium. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 466.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | ἐτίμησε | Τι. Κλαύδιον Οὐέτερα, | τὸν πρύτανιν καὶ κτίστη[ν] ‖ τοῦ ἀλειπτηρίου τοῦ ἐ[ν] τ[ῶι] | τῶν νέων γυμνασίωι | καὶ δὶς στρατηγὸν καὶ τρὶς | εἰρηνάρχην καὶ ἀγορανό|μον καὶ ἱερονό‖μον καὶ τα|μίαν τῶν τῆς πόλεως χρη|μάτων κα[ὶ] φίλον πάντων, | ἀρετῆς ἕ[ν]εκα καὶ τῆς | εἰς τὴν π[α]τρίδα εὐνοίας.

---

462. Pergami in theatro. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 511.

[Ἡ βο]υλὴ καὶ ὁ δῆμος | ἐτίμησαν | [Κλ]αυδίαν Παῦλλαν [Κ]λα[υ|δί]ου

Φρόντωνος ἀρχ[ιε‖ρέ]ως θυγατέρα, δὶς [γε|ν]ομένην ἱέρηιαν [τῆς | Νι]κ[η]φόρου καὶ Π[ο]λι[ά]|δος Ἀ[θ]ηνᾶς, [ἱ]ερ[α]τεύσ[α]|σαν ἀξίως τοῦ [γέ]νους.

---

463. Pergami prope theatrum romanum. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 477.

[Ἡ γερουσί]α ἐτίμησεν |........... ένους υἱὸν Κορνηλι[ανόν, γενό|μενον ἱερέα Τιβερίου] Κλαυδίου Καίσαρο[ς Σεβαστοῦ, | καλῶς τελέσαντα] τὴν ἱερ[ωσύνην].

---

464. Pergami prope templum Minervae. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 474.

Ἡ βουλὴ<ι> καὶ ὁ δῆμος ἐτίμ[ησαν] | Ὀτακιλίαν Φαυστῖναν Γναίου Ὀ[τακιλίου] | Φαύστου θυγατέρα, ἱέρειαν γ[ενομένην] | τῆς Νικηφόρου καὶ Πολιάδος [Ἀθηνᾶς καὶ] ‖ Ἰουλίας συνθρόνου, νέας Νικη[φόρου, Γερμα]|νικοῦ Καίσαρος θυγατρὸς [1], δ[ιά τε τὴν τῶν] | γονέων αὐτῆς εἰς τὴν [πατρίδα ἐν παντὶ τῶι] | βίωι φιλοδοξία(ν) καὶ διὰ [τὴν τῆς ἱερωσύνης] | ἀγωγὴν καὶ πρὸς τὰς [θεὰς εὐσεβείας τὴν ὑ]‖περβολή[ν].

1. Julia Livilla, Germanici filia natu minima. *Prosop. imp. rom.*, II, p. 229, n. 444. Cf. titulos nn. 328, 476.

---

465. Pergami prope theatrum romanum. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 475.

Ὁ δῆμος ἐτίμησεν | [Γ]ναῖον Ὀτακίλιον Χρῆστον, | τὸν πρύτανιν καὶ ἱερέα | Καίσαρος [1] καὶ ἀγωνοθέτην ‖ τῶν τοῦ Σεβαστοῦ παίδω[ν [2] | ἐ]κ τῶν ἰδίων τῷ αὐτῷ ἔτει, | ἀνυπερθέτως ἐν πᾶσ[ι] | φιλοδοξήσαντα.

1. Augustus vivus. — 2. C. et L. Caesares. Cf. n. 317.

---

466. Pergami in templo Minervae. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 476.

Ὁ δῆμος ἐτίμησεν | Γναῖον Ὀτακίλιον Χρῆστον [1].

1. Cf. n. 465.

467. Pergami. — Von Prott et Kolbe, *Athen. Mittheil.*, XXVII (1902), p. 99, n. 97.

Ὁ δῆμος ὁ Περ[γαμηνῶν | ἐτίμη]σεν Πομπηίαν Μ[ακρεῖναν.....ου | Πομπ]ηίου Μάκρου θυγα[τέρα] [1].

1. Pompeia Macrina, proneptis Cn. Pompeii Theophanis Mytilenaei, historici nobilis, filia Pompeii Macri equitis romani, exsulavit anno 33 post C. n. *Prosop. imp. rom.* III, p. 72, n. 506. Cf. n. 471.

---

468. Pergami? — *C. I. Gr.*, 6829; von Prott, *Athen. Mittheil.*, XXVII (1902), p. 182.

Ὑπὲρ σωτηρίας καὶ νείκης καὶ αἰωνίας διαμονῆς | τῶν κυρίων αὐτοκρατόρων Λουκίου Σεπτιμίου | Σευήρου Εὐσεβοῦς Περτίν[α]κος Σεβαστοῦ Ἀραβικοῦ Ἀδιαβηνι|κοῦ Παρθικοῦ Μεγίστου καὶ Μάρκου Αὐρηλίου Ἀντωνείνου ‖ Σεβαστοῦ Ἀραβικοῦ Ἀδιαβηνικοῦ Παρθικοῦ Μεγίστου καὶ | Λουκίου Σεπτιμίου [Γέτα] Καίσαρος καὶ Ἰουλίας Σεβαστῆς | μητρὸς στρατοπέδων καὶ τοῦ σύνπαντος αὐτῶν οἴκου καὶ | ἱερᾶς συνόδου Λ. Σεπτίμιος Τρύφων καὶ ὡς | χρηματίζω [1], Ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος, γενόμενος ἱερεὺς ‖ κατὰ τὸ ἑξῆς δὶς καὶ ἀρχιερεὺς τοῦ Καθηγεμόνος Διονύσου διὰ | βίου, ἔτι τε καὶ τειμηθεὶς ἀρχιερεὺς Μάρκου Αὐρηλίου Ἀντωνίνου | Σεβαστοῦ τοῦ νέου Διονύσου [2] διὰ βίου καὶ ὑποσχόμενος αὐθαί|ρετος καὶ ταύτην τὴν ἀρχιερωσύνην διὰ βίου ἐπιτελεῖν, | τὸν Διόνυσον ἀνακοσμήσας [3] ἐκ τῶν ἰδίων πρῶτος, ‖ λογιστεύοντος Μ. Οὐολυσσίου Περικλέους, | ἐπανγειλάμενος τὸν Διόνυσον ἀνακοσμῆσαι ἐπὶ ἄρχοντος | Βεντιδίου Σώτ[α], πυθαύλου περιοδονείκου παραδόξου, | καὶ γραμματέ[ω]ς Αἰλίου Ἀγ|αθημέρου, κιθαρῳδοῦ παραδό|ξου, καὶ νομοδίκτου Αὔλου Οἰνέ[ω]ς, τραγῳδοῦ παραδόξου, ‖ ἐτελείωσα δέ, ὡς ἐπηγγειλάμην, τὸν Διόνυσον ἐπὶ ἄρ|χοντος Αὐρ. Ἀγχαρήνου Φαίδρου, Ἐφεσίου, κωμῳδοῦ | περιοδονείκου, Καπετωλιον[ε]ίκου παραδόξου καὶ γραμματέ[ω]ς | Μενεκρ[ά]τους Ἀσσυρίου Συλλέ[ω]ς, κωμῳδοῦ περιοδονείκου | παραδόξου, καὶ νομοδίκτου [4] Τιβ. Κλαυδ. Ἀλεξάνδρου, Λαδικέ‖ως [5], τραγῳδοῦ καὶ ποιητοῦ παραδόξου.

1. Formula καὶ ὡς χρηματίζω = et cetera, ut vocor in libellis publicis, in titulis aegyptiacis saepe occurrit; cf. hujus operis vol. I, nn. 1063, 1064, etc. — 2. Caracalla, artificum Dionysiacorum deus, novus Bacchus dictus est, postquam Bacchi Ductoris aedem Pergameni, incipiente neocoria III, ei praesenti dedicaverunt, anno 215 post C. n. Cf. Herodian., IV, 8, 3; Cass. Dio, LXXVII, 7 et 15. Cf. nn. 362, 367. — 3. Bacchi statuam in templo reficiendam curavit. — 4. Jurisconsultus synodi. — 5. Intellige Λαοδικέως, Laodicea oriundus.

469. Pergami in templo Minervae. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 484.

Ἡ [γερουσία ἐτίμησεν] | Τι[..θυγατέρα...] |τρ.......ν Πίαν, | Κορ[νηλίου τοῦ φιλ]οσόφου ‖ μη[τέρα, τὴν καὶ ἱέρ]ειαν | Μη[τρὸς τῆς βασιλείας] [1].

1. Magna Mater deorum Regina (Diod., III, 57, 3), quae Pergami suum fanum habuit. Cf. titulos ap. Fränkel nn. 334, 481, 482, 483.

---

470. Pergami in gymnasio. — Hepding, *Athen. Mittheil.*, XXXII (1907), p. 331, n. 64.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | τῶν πρώτων νεωκόρων [1] | Περγαμηνῶν ἐτίμησε | Τίτον Φλάουιον Φλῶρον ‖ ἥρωα, | υἱὸν Φλαουίου Μηνοφάντου | τοῦ γυμνασιάρχου καὶ | ἀρχιερέως τῆς Ἀσίας καὶ τὰς | λοιπὰς ἀρχὰς πάσας ἀξίως ‖ τῆς πατρίδος πεπληρωκότος | διά τε τὸ τοῦ πατρὸς ἀξίωμα | καὶ τὴν τοῦ Φλώρου | ἀρετήν.

1. Ante annum 113 post C. n.

---

471. Pergami in gymnasio. — Hepding, *Athen. Mittheil.*, XXXII (1907), p. 319, n. 47.

.....Χαρίνου | [ἄνδρα καλὸν καὶ περὶ τὴ]ν πολιτείαν ἀγαθόν, | [πρεσβεύσαντα ὑ]πὲρ τῆς πόλεως, | [μεγάλους κινδύνους ἐ]πὶ τῆς ξένης ὑποστάντα ‖ [καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς ἀ]ρχαῖς καὶ πρεσβείαις | [καὶ λειτουργίαις πάσ]αις συμφυλάξαντα | [ἀεὶ τὴν αὐτὴν αἵρεσ]ιν ἀξίως τῆς πατρίδος [1].

1. Primo ante C. n. saeculo, ut putat editor ex forma litterarum. Idem Charinus fortasse memoratur in titulo n. 369. Cf. etiam n. 482, v. 6.

---

472. Pergami prope Minervae templum. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 532.

[Ὁ δῆμος ἐτίμη]σ[εν] | .... ο[......., γενομένην μὲν Κοΐ]ντου Λολ[λιανοῦ τοῦ] Ἀσι[άρχου? | γυναῖκ]α, θυ[γατέρα δὲ.........., διὰ τὴν] τοῦ πατρὸ[ς ἀρετὴν καὶ Λ]ολλ[ιανοῦ | καὶ αὐτῆς τε ἐν πᾶσι καιροῖς πρὸς τὸν δῆμ]ον εὔ[νοιάν τε καὶ σ]ωφ[ροσύνην] ‖ ....

473. Pergami. — Conze, *Athen. Mittheil.*, XXIV (1899), p. 178, n. 30.

[Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ἐτ]είμησ[εν | .... ιπ]πον Μάρκου | [......... ο]υ τοῦ τῆς πό|[λεως εὐεργέτ]ου | υἱὸν, γενό‖[μενον ἱερέα διὰ γ]ένους Θεᾶς | [Ρώμης καὶ Θεοῦ] Σεβαστοῦ | .....ε ὑγιείας καὶ νεί|[κης, ἀγωνοθ]έτην δὶς κατὰ | [τὸ ἑξῆς ἐκ τ]ῶν ἰδίων καὶ γυ‖[μνασίαρχον] τῷ κοινῷ τῆς | [πόλεως? τῶν γυμ]νασίων ἐκ | [τῶν ἰδίων, πρύτ]ανιν ἀναθέν|[τα εἰς σιτωνίαν τ]ῇ πόλει Ἀττα|[λικὰς [1] μυριάδ]ας δέκα.. ‖ ....

1. Drachmae Attalicae. Cf. n. 316.

---

474. Pergami in templo Minervae. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon,* VIII, ii, n. 510.

[Ὁ δῆμος ἐτίμησεν ......, θυγατέρα | .... καὶ] Φ[λα]ο[υ]ίας | ...., [ἀρχιερείας Ἀσία]ς [1] καὶ ἱερείας | ...., ἱέρειαν ‖ [γενομένην τῆς Νικηφόρου καὶ Πο]λιάδος Ἀθηνᾶς, | [τὴν εἰς τὴ]ν θ[εὸν περισσῆς εὐσε]-βείας καὶ τῆς | [τῶν γονέω]ν εἰς [τὸν δῆμον εὐνο]ίας ἕνεκα.

1. Cf. n. 458.

---

475. Pergami in templo Minervae. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon,* VIII, ii, 524.

[Ἡ βουλὴ καὶ] ὁ δῆμος ἐτε[ίμη]σε[ν | ...... Ἀ]ντιπάτρου [θυγατέρα | τοῦ ....., γ]υναῖκα δὲ ....|.... [ο]υ τοῦ Φιλο[.....|‖..... ἀρχιερέω]ς Ἀσίας κα[ὶ τῆς πρώτης | μητροπόλε]ως καὶ νεω[κόρου τὸ γ΄ [1] | πατρίδος, τὴ]ν δὶς ἀρχ[ιέρειαν, γενο]|μέν[ην ἱέρειαν] τῆς Ν[ικηφόρου καὶ] | Πολιά[δος Ἀθηνᾶ]ς, [διά τε τὴν αὑτῆς] ‖ σ[ωφροσύνην καὶ διὰ]..........

1. Metropolis Pergamum non ante Caracallam in nummis appellatur, quo principe etiam, anno 215, incipit ejus neocoria III. Fränkel ad n. suum 299, p. 227.

---

476. Pergami in theatro. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon,* VIII, ii, n. 498.

[Ὁ δῆμος] | ἐ[τίμησεν......... θυγατέρα], | ἱέρε[ιαν τῆς Νικηφόρου καὶ Πολιάδος Ἀθηνᾶς καὶ] | Ἰουλία[ς, νέας Νικηφόρου] [1] .... ‖ ἀν[αστρεφομένην καλῶς].....

1. Cf. n. 464.

477. Pergami. — Hepding, *Athen. Mittheil.*, XXXII (1907), p. 360, ad n. 116.

.... τριτευτὴν [1] ἐπί τε ἑαυ[τῶ]ι καὶ | [π]αισὶν τοῖς ἑαυτοῦ, ἀγορανόμον | [ἐ]φ' ἑαυτῶι καὶ παιδὶ, ἱερονόμον, | πατέρα ἀγωνοθέτου, ἀρχιερείας ‖ [κ]αὶ ἱερειῶν δυεῖν τῆς Νικηφό|ρου καὶ Πολιάδος Ἀθηνᾶς.....

1. Cf. n. 414, not. 2.

---

478. Pergami in gymnasio. — Kolbe, *Athen. Mittheil.*, XXIX (1904), p. 161, n. 3; Hepding, *ibidem*, XXXII (1907), p. 241, n. 1.

a. b. .... [1] | .... φιλοδόξως | ...... οὐ τετέλεκεν | .... σιν αἱρεθεὶς δὲ καὶ εἰς Ῥώ[μην] ‖ .....ας κίνδυνον ὑπομείνα[ς | .....σ]υ πολλῶν μυριάδω[ν | ὑπ]ηρετῶν εὔνου[ς?].....

c. ... εισ...|... [γυμνα]σίαρχ[ος?] .. | ... ἐν πάσαι[ς] ...|... ιεχεν.....

d. .... [2] | ..... μεν καθ' ἑαυτὸν .... | .....

e. ..... [3] | .[κ]αθ' ὅτι καὶ πρότε[ρον] ...|....ς ὑπὸ τῆς κοινῆς ...ων προσεμαρτυρεῖτο..... | τοῦ ἐνιαυτοῦ τεθη..... ‖ τῶν πολιτῶν θε... |ήσασθαι ἵνα προ... | τῶν αὐτῶν [4] ....|ως τῆς περ [5]... |φέν τε καὶ [6] ....ριν του.....‖ρεῖν.....

f. .... [7] .... [στρατ]ήγησαν ...|... μεν ἐπαθ...|...ε τὰς αὐτ[άς]....

1. Traditur ΙΙΣΗ'. — 2. >LΚΑΙΙΗΝΙ ΙΙ. — 3. ΔΟL. — 4. Ν. — 5. Ι. — 6. \. — 7. Λ/ ΙΙ.

---

479. Pergami in basi prope Trajaneum. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 361.

Ἐπὶ στρατηγῶν | Γ. Ἰουλίου Βάσσου Κλαυδιανοῦ, | Γαίου Σειλίου Ὀτακιλιανοῦ [1], | Τιβερίου Ἰουλίου Τατιανοῦ, ‖ Τίτου Φλαουίου Κλαυδιανοῦ, | Π. Αἰλίου Ὀτακιλίου Μόσχου [2].

Omnino similis est alter titulus *ibidem*, n. 362.

1. Hymnodus Augusti principe Hadriano. Cf. n. 353, v. 9. — 2. Quinque strategorum collegium totum eponymum est illius anni, quo dedicatum fuerat in Trajaneo donum basi superpositum.

---

480. Pergami. — Von Prott et Kolbe, *Athen. Mittheil.*, XXVII (1902), p. 96, n. 89.

......¦.... β....... | ἡ μητρόπολις τῆς [Ἀσ]ίας καὶ δὶς νεωκό|ρος [1] πρώτη

τῶν Σεββ. Περγαμηνῶν πόλις. ‖ Ἐπὶ στρατηγῶν | τῶν περὶ Αὐρηλιανὸν Μηνογένους.

1. Inter annos 113 et 215 post C. n. Cf. nn. 453, 468.

---

481. Pergami prope templum Minervae. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 550.

Ἡ βο[υλὴ καὶ ὁ δῆμος | τῶ]ν πρώ[των νεωκόρων [1] Περγαμηνῶν]........

1. Ante annum 113, quo incipit Pergami neocoria II. Cf. nn. 452, 453, 468.

---

482. Pergami in gymnasio. — *Athen. Mittheil.*, XXXIII (1908), p. 388, n. 6.

a. Ἐπὶ πρυτάνεως καὶ ἱερέως [Μάρκου Τιτίου Μάρκου] | υἱοῦ Ἀ(τ)τικοῦ [1], παιδονομούντων [δὲ .... καὶ] | Ἐπιγόνου τοῦ Μητροδώρου, γρ[αμματεύοντος [2] δὲ .... τοῦ] .... | οἱ ἐνκριθέντες εἰς τοὺς ἐφήβους ἐ[κ τῶν παίδων [3] εἰς τὸν ἐπὶ]..... ‖φίλου τοῦ Ἀσκληπιάδου Γλύκωνος πρ[υτάνεως καὶ ἱερέως ἐνιαυτὸν], | γυμνασιαρχοῦν(τος) δὲ Χαρείνου τοῦ [....., ὑπο]|γυμνασιαρχοῦν(τος) δὲ Χαρε[ίνου τοῦ.....] | Εὔτακτοι [4] · | Μάρκος Τίτιος Μάρκου υἱὸς Ἀττ[ικὸς], ... Ἀσκληπι...., ‖ Μάρκος Τίτιος Μάρκου υἱὸς [Ἀττικὸς], ... Ἀσκληπι....., | Μενέστρατος Μενεστ[ράτου, ... Δ]ιονυσ..., | Ἀσκληπιάδης Ἀπολλωνίο[υ, ... Ἑ]ρμογ[ένης].., | Ποσειδώνιος Διογένο[υ], ... Κ....., | Διονυσόδωρος Ἀρτεμ.., ...

b. [Ἐπὶ πρυτάνεως καὶ ἱερέως ...... το]ῦ Ἀσκλάπωνος, | [παιδονομούντων δὲ ..... τοῦ...]μήδου, καθ' ὑοθεσίαν δὲ | [...., καὶ .... τοῦ .... τοῦ κ]αὶ Μόσχου, γραμματεύοντος | [δὲ ..... τοῦ ...., οἱ ἐνκριθέντε]ς εἰς τοὺς ἐφήβους ἐκ τῶν ‖ [παίδων εἰς τὸν ἐπὶ Μάρκου Τιτίο]υ Μάρκου υἱοῦ Ἀττικοῦ πρυτάνεως | [καὶ ἱερέως ἐνιαυτὸν, γυμνασιαρχοῦντος δὲ τοῦ Σ]ωτῆρος Ἀσκληπιοῦ, ἐπιμελητῶν [5] δὲ | ....γων, | .... [Στ]ράτων Μενεστράτου Καδμηίδος [6], | ..... [Σα]λλούιος Τίτου υἱὸς [7] ‖ ...., ...ος Παπίου Μακαρίδος, | ......ος Μηνοφίλου Ἀσκληπιάδος, | ..... [Μ]ηνοφίλου Πελοπίδος, | ..... [Μ]όσχου Ἀσκληπιάδος, | .....

Est epheborum catalogus.

1. Is civitatem romanam acceperat a M. Titio L. f., proconsule Asiae, ut videtur,

anno 34 ante C. n.; *Prosop. imp. rom.*, III, p. 328, n. 196. Titulus autem scriptus est ante annum 29, quoniam nondum memoratur sacerdos Asiae maximus, anni sui eponymus. Cf. nn. 289, not. 1, 302. Titii Attici filios inter ephebos vide v. 9-10. — 2. Scriba collegii juvenum. — 3. Qui, peracta censura, ex pueris in ephebos illo anno relati sunt in annum insequentem. — 4. Tribus classibus novi ephebi, censura probati, adscribebantur : εὔτακτοι, φιλόπονοι, εὐέκται. — 5. Deus Aesculapius illo anno functus est gymnasiarchia, cujus sumptus ex aerario templi erogatus est per curatores duos ob id ipsum electos. — 6. Pergamena tribus, ut Μακαρίς (v. 10), Ἀσκληπιάς (11-13), Πελοπίς (12). — 7. C. Salluvius C. f., legatus pr. pr. Asiae anno 73 ante C. n. (Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 445), hujus ephebi patrem aut avum videtur civitati romanae adscripsisse.

---

483. Pergami. — Kolbe, *Athen. Mittheil.*, XXXII (1907), p. 428, n. 275.

In catalogo epheborum mutilo :

Fragm. c. ....εστράτου | ......εὺς | ....τουτῶν | [τῶν ἐκ Ῥ]ώμης ‖ ..... Ἀπολλωνίου, | ......νος | .....ου Μῦσ[ος], | .....τιο[ς | ......ο]υ Μ[ῦσος],....

Inter annos 133 et 29 ante C. n.

---

484. Pergami. — Kolbe, *Athen. Mittheil.*, XXXII (1907), p. 432, n. 282.

In catalogo epheborum mutilo :

Ἐπὶ πρυ[τάνεως ...... τοῦ .....], | ἀρχιερ[έως [1] δὲ ..... τοῦ .....αιν]|έτου......

1. Sacerdos maximus Asiae, eponymus post annum 29 ante C. n. Talium catalogorum annus similiter definitur *ibidem* in nn. 283, 286.

---

485. Pergami. — Kolbe, *Athen. Mittheil.*, XXXII (1907), p. 432, n. 284.

In catalogo epheborum mutilo :

[Ἐπὶ πρυτάνεως .... κλ]είτου τοῦ Τι[μο...., | ἀρχιερέως [1] δὲ]....... τοῦ Μηνοδό[του, | παιδονομούντ]ων δὲ Δωσιθ[έου | τοῦ .... τ]οῦ Μάκρωνος Ε....‖....... [τ]οῦ τῶν νέων καὶ .....|....... διάζεσθαι εἰς ....|.......

1. Cf. n. 484.

486. Pergami. — Kolbe, *Athen. Mittheil.*, XXXII (1907), p. 438, n. 303.

In catalogo epheborum mutilo :

Ῥωμαῖοι · [1] | .....ος Καικί[λιος] |....

1. Romani ephebi. Cf. *ibidem*, nn. 321, 330, 363, 388.

---

487. Pergami. — Von Prott et Kolbe, *Athen. Mittheil.*, XXVII (1902), p. 122, n. 135.

In catalogo epheborum mutilo, inter IX nomina graeca refertur romanum unum :

Col. BC, v. 8 : Γάιος Ἄννιος Γαίου υἱός.

---

488. Pergami in gymnasio. — Jacobsthal, *Athen. Mittheil.*, XXXIII (1908), p. 398, n. 22.

In catalogo epheborum, inter X nomina graeca memorantur :

V. 4. Μινύκιος Μινυκίας τῆς Μιν[υκίου].....
V. 7. Μᾶρκος Ὤλιος Μαρκ<ί>ου υἱό[ς].

---

489. Pergami in gymnasio. — Jacobsthal, *Athen. Mittheil.*, XXXIII (1908), p. 397, n. 20.

In catalogo epheborum inter XXXIV nomina graeca memorantur :

Col. I, v. 3. ....ος Μόμμιος Γαίου υἱός.
Col. II, v. 12. Γάιος Ν.....

---

490. Pergami in gymnasio. — Jacobsthal, *Athen. Mittheil.*, XXXIII (1908), p. 396, n. 19.

In catalogo epheborum inter XLV nomina graeca memorantur :

Col. I, v. 6. ...... Σπόριος [1].
Col. II, v. 12. Τίτος Κοίλιος Τίτου [υἱός].
— v. 13. Γάιος Φούριος Γαίου [υἱός].
— v. 18. Λεύκιος Λαίλιος Λευκίο[υ υἱός].

1. Praenomen post nomen inscriptum. Cf. Πόπλιος ap. Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 485 et Mommsen ad h. l.

491. Pergami in gymnasio. — Jacobsthal, *Athen. Mittheil.*, XXXIII (1908), p. 398-399, n. 21.

In catalogo epheborum inter LIV nomina graeca memoratur :

Col. II, v. 25. Πόπλιος Ὑάριος Π[οπλίου υἱός].

---

492. Pergami in gymnasio. — Hepding, *Athen. Mittheil.*, XXXII (1907), p. 293.

Lex collegii, fortasse seniorum (γερουσίας), aetatis fere Hadrianeae. Fragmento *a* admodum mutilo statuebatur quibus condicionibus cooptari in collegium deberent Ῥωμαῖοι (v. 6), quibus Ἕλληνες (v. 9).

---

493. Pergami in gymnasio. — Hepding, *Athen. Mittheil.*, XXXII (1907), p. 296.

Lex collegii, fortasse βουλῆς νέων, qua statuitur quibus condicionibus debeant cooptari ejus sodales. In fragmento 7, post v. 11, haec leguntur :

V. 12. Ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἐξεῖναι κατατάσσεσθαι ..|... τοῖς .....κοις καὶ ἀρχιερεῦσι καὶ παισὶν αὐτῶν καὶ γυμνα|σιάρχοις καὶ πανηγυριάρχοις, ὅσοι ἂν ἀπὸ κρίματος ἄξιοι νομισθῶ|σιν...... εὐεργέτου Ῥουφείνου ὑπατικοῦ [1] ...

Sequuntur v. 15-18.

1. L. Cuspius Pactumeius Rufinus. Cf. n. 424.

---

494. Pergami. — Kolbe, *Athen. Mittheil.*, XXIX (1904), p. 161, n. 4.

............|.. φυλακ ...... [μηνὸς Καί|σαρο]ς θ΄ · ...[1]..... |.ου δηνάρια ασπβ΄ δηνάρια ...... ‖ φύλαξιν δηναρια νς΄ ι........|.... [2] δηνάρια ...| τὰ αὐτὰ δηνάρια ..... [3], δηνάρια ...... | ἀργυρᾶ δηνάρια ν΄. ηπασ........ | Βαρβάρου ὑπατικοῦ ι....... ‖ τῷ προσκομισθέντι σα...... |διω ἐπιτυθέντος χοίρο[υ]... .....|νον δηνάριον α΄ · Βάλβου ταυροβ(όλιον) ......|ταυροβ(όλιον) λιθαστέντων τ...... |των τῷ Εὐεργέτῃ χαρακ[τηρ]...... ‖ βοὸς τοῦ ἀναχθέντος.

[Πανή]|μου ιη΄ · Ταύρου δηνάρια ν΄ · τὰ αὐτ[ὰ δηνάρια] | τι ὑπὸ τοῦ βοός · φρακτῆς κ....... |σασι καὶ τῶν πρὸς πόπαν[ον]....... | πόπανον δηνάρια ις΄ ·

ταύρου δια.......‖ω θερινοῖς Ἀσκληπείο[ις] ....|θέντι βοὶ κ(αὶ) τοῖς πρὸς π[όπανον] ..... | σπυρίδος τῆς δω [4] .... | βοὸς τοῦ....

1. Traditur ΝÆ. — 2. ΕΞΑϹΓΝΣΛΔ. — 3. ΟΑΑΣΔ. — 4. CIT.

Tabula est pecuniarum, quae singulis mensibus fuerant datae sacro alicui collegio. Cf. n. 499.

V. 2. 3. Mensis Caesaris die IX = Octobris II.

V. 4. ασπϐ', fortasse δηνάρια ἄσπ(ρα) β' (Kolbe), denarios duos asperos, novos, recenter cusos. Cf. n. 352, v. 25.

V. 9 notata erat summa donata a Barbaro, consulari ignoto aetatis Hadrianeæ.

V. 11-12, profecto Tullius Balbus. Cf. n. 499.

V. 14. Εὐεργέτης, vir ignotus.

V. 16. Mensis Πανήμου die XVIII = Junii X.

V. 20. Aestiva Asclepiea mense Junio Pergami celebrata esse ex aliis quoque documentis apparet.

---

495. Pergami in gymnasio. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon,* VIII, II, n. 536.

Ὁ δ[ῆ]μος | Ἱππόλοχον Ἀσκληπιάδου, νικήσαντα | παῖδας πάλην καὶ παγκράτιον, | ἀγενείους πάλην καὶ παγκράτιον, ‖ ἄνδρας πάλην καὶ παγκράτιον, | ἐπιδόντα δὲ ἑατὸν καὶ ἐς Ῥώμην ὑπὲρ | τῆς πατρίδος [1] ἐπὶ τοὺς τῶν ἡγουμένων ἀγῶνας [2].

1. Sese patriae praestiterat ut Romam iret. Similia exempla hujus sensus congessit Fränkel ad h. l. — 2. Ad ludos Romanorum, populi omnium principis. Cf. n. 293, col. II, vv. 14, 27; *Bull. de corr. hellén.*, IX, 75. Intellige Capitolia a Domitiano instituta.

---

496. Pergami in gymnasio. — Jacobsthal, *Athen. Mittheil.*, XXXIII (1908), p. 416, n. 57.

Ὁ δῆμος ἐτίμησεν | Ναμέρτην Ἡρωίδου, νικήσαντ[α] | τὸν ὑπὸ τοῦ κοινοῦ τῆς Ἀσί[ας] | ἀγόμενον ἱερὸν καὶ στε‖φανείτην ἀγ[ῶνα] [1].

1. Ῥωμαῖα Σεβαστά, ludi in honorem Romae et Augusti celebrata. Cf. nn. 337, 353, 498 et Dittenberger, *Sylloge,* ed. II, n. 677, n. 5.

---

497. Pergami in gymnasio. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon,* VIII, II, n. 535.

[Ὁ δῆμος ἐτίμησεν | Φίλι]ππον Ἀσκληπιάδου Γλύκω[να [1] νικήσαντα | Ὀλύμ]πια Πύθια Ἄκτια ἄνδρα[ς παγκράτιον, | παῖδας] παγκράτιον, Ἴσθμι[α

ἄνδρας πυγμήν, ‖ Νέμεια ἐν] Ἄργει δὶς κατ[ὰ τὸ ἑξῆς πυγμήν, | καὶ τοὺς λοι]ποὺς ἱεροὺς [καὶ στεφανίτας ἀγῶ|νας ἔν τε Ἀσ]ίαι καὶ Ἰ[ταλίαι καὶ Ἑλλάδι].

1. Glycon ille videtur idem fuisse qui laudatur ab Horatio, *Epist.*, I, 1, 30, et a poeta graeco, *Anthol. Pal.*, VII, 692, ut « Περγαμηνὸν Ἀσίδι κλέος ».

---

498. Pergami. — Hepding, *Athen. Mittheil.*, XXXII (1907), p. 339, n. 71.

Intra coronas : Ῥ[ώμη]. | Νεα|πόλις. | Πύθια. | Νέμεια. ‖ Ἡ βουλὴ καὶ | ὁ δῆμος | [ἐ]τίμη[σεν] | ...ιαξ....ο..... | Πέργαμο[ν] ‖ τὰ μέγαλα | Σεβαστὰ Ῥ[ω]|μαῖα [1] ἐπ..|α..ους ......

1. Cf. n. 496.

---

499. Pergami in Trajaneo. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 554.

[Ἐπὶ Ἰ]ουλ. Μ.. | [πρυτ]άνεως · [χρήματα τὰ | ἔνγρ]αφα ἀπετ[είσθη..... | ....]άλλου καὶ .... ‖ [Φλ?]ώρου Βιψανία[ι ἀρχιερεῦσι?] | ....ίου η' α [1] καὶ Περει[τίου ... ὑπὸ Αὔλου Ἰου|λί]ου Κουαδράτου β' ὑ[πάτου [2] δραχμαὶ.. εἰς ταυροβόλι?]|ον, Λασθένους δραχμαὶ [..εἰς ....] | ταύρου τοῦ ἐπιτυ[θησομένου, ...] ‖ εἰς ταυροβ(όλιον) [3] ...., | Τυλ(λίου) Βάλβου εἰς [............ ὁλό]|κληρον [4] Κλ................ | Π. Κλ............... | ... .

Catalogus est pecuniarum, quae solutae sunt a privatis quibusdam ad celebranda, ut videtur, Trajanea.

1. Die VIII mensis incerti exeuntis, ἀ(πιόντος). — 2. A. Julius Quadratus, cos. II anno 105 post C. n. Cf. nn. 373-399. — 3. Taurobolii exemplum hoc profecto antiquissimum est. Cf. CIL., X, 1596 (anni 134 post C. n.). — 4. Integra victima. Cf. Poll. I, 29.

---

500. Pergami. — Hepding, *Athen. Mittheil.*, XXXII (1907), p. 292, n. 17.

a. Ἀγαθ[ῆι τύχηι. | Ἐπὶ]...αονος .....[πρυτάνεως] | .... Ἀλβίου Ἰου[λιανοῦ?.. | ἀπειτείσ]θη εἰς τὸ [ταυροβόλιον?] ‖ .... κίππου.. | ...δηνάρια ρξ. αχλ...|... δαια....|...ουφ... | [Κ]λ(αυδίου) .....

b. ....|ων .....|γραφ..... | γραμ[μα].... ‖βασε..... | ἄλλῳ?... | ἄλλη.... |

Πωλλίω[νος] ...| μη(νὸς) Δείο[υ ...... ταυροβόλιον?] ‖ λιθασ[θέντων?] .... | μη(νὸς)....... [1].

1. Cf. n. 499.

---

501. Pergami, in epistylio porticus gymnasii juniorum. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 553.

a. ....[δραχμαὶ] ζ' μ(ύριαι) καὶ Κλαυδί|[ου Οὐέτερος εἰς ἀλειπτήριον? δραχμαὶ] .... |

b. ....[Κλαυδίου Λουπια?]νοῦ δραχμαὶ [.εἰς στοάν?] |

cd. ..[? πρυτάν|έως μ(ύριαι) καὶ Φλ|[αβ]ίου Ἀττικοῦ ..... |

e. .....|ς πρυτά[νεως]..... |

f. ...ἀρχιερέως δραχμαὶ...... |

g. ....ου Μαχ..... |

h. ...φ...|...

i. δραχμαὶ... |

k. ...εἰς ἱ[ππόδρομον?] ἱ[ερὸν?]....

l. ..δ.... |

m. ...σε... |

n. ...αι.... |

o. ....ιλ...... |

p. ..μα.... |

q. .....φ.... |

r. ....γ..... |

s. ...ο..... |

t. ...[ἐπιδεδωκότων τ]ῶ[ν] λοιπῶν τῶ|[ν].....

In 19 fragmentis (*a-t*) supersunt vestigia catalogi, in quo notatae erant pecuniae a quibusdam Pergami civibus collatae ad adificandum gymnasium. Novimus enim Claudii Lupiani sumptibus exstructam esse gymnasii porticum Trajani aetate (Cf. Fränkel, n. 459), Claudii Veteris sumptibus ibidem unctorium (cf. Fränkel, n. 444).

---

502. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, p. 250, n. 339.

Αἴλ. Νείκων ἱλαρὸν ἰδίῃ [1] σάτυρον ͵βυ [2].

Aelii Niconis architecti versus isopsephus. Cf. nn. 503, 504, 505, 506.

1. Sua pecunia aut arte (?) effictum satyrum dono dederat. — 2. Id est 2400.

503. Pergami. — *C. I. Gr.*, 3546; Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, ii, p. 246 ad n. 333.

. . . .
ἀκακία δὲ ἐπιχρηματισμὸς α,ψ̅κ̅ς̅ |
ἰδία δὴ διὰ τὸ ὕδωρ α,ψ̅κ̅ς̅ |
θέσει εἶσ' ἀπ(ὸ) αἰῶνος α,ψ̅κ̅ς̅ |
καὶ λάβρον ἅμα εἶσ' ἐν κόσμῳ. α,ψ̅κ̅ς̅ ||

Ἐπ' ἀγαθὰ τοῖς τεχνίταις β,ρ̅ν̅ς̅ |
τὴν διατριβὴν ἐποίησε Νείκων β,ρ̅ν̅ς̅ |
ἐνπείροις αἰ τῆς μνήμης χάριν. β,ρ̅ν̅ς̅ |
Θεῖα καθόλου, φύσεως ἅμα ἡδείας ,Γ |
ἀεὶ ὁ κῶνος, ἡ σφαῖρα, ὁ κύλινδρος. ,Γ ||
Εἰ κύλινδρος περιλαμβάνοι ἀμφότερα |
θίγμα ἡδείᾳ ἐπαφῇ, ,Γ |
ἔσται σφαίρας ἄνοιγμα ἡ διάμετρος |
ἴση πᾶσιν ,Γ |
ἐνκυκλίοις διαμέτροις, ἀλλὰ ||
ἰδίᾳ δὴ καὶ ὕψεσι. ,Γ |
Ἅμιλλα ὁ λόγος καὶ ἐν στερεῷ |
ἐστι προκοπὴ ᾱ β̄ γ̄ · ,Γ |
γεννικὴ θεία τις ἐξίσωσις, |
ἀλλὰ καὶ συμπαθία ,Γ ||
τῶν στερεῶν αἰ λόγος ᾱ β̄ γ̄. ,Γ |
Καλὰ δὲ καὶ θαυμάσια εἴη ἂν στερεὰ |
τρία σχήματα · ,Γ |
αἰδίῃ γὰρ λόγον ἴσον ποιέει καὶ |
στερεοῖς καὶ ὅλαις ἐπιφανίαις ,Γ ||
ὁ κύβος καὶ εἰ ἐναρμόζοι κύλινδρος, |
ἀλλὰ ἰδίᾳ καὶ θεία σφαῖρα, ,Γ |
ἅπασιν ἥγημα κύβος μὲν μ̅β̅, |
κύλινδρος δὲ λ̅γ̅, σφαῖρα δὲ κ̅β̅. ,Γ |
Ἰδία τοιόσδε τούτων εἴη λόγος ,Γ ||
θεῖος καὶ ἐν στερεῷ ὅμα καὶ ἐν τῇ |

ὅλῃ δ' ἐπιφανείᾳ. ,Γ |
Γένος τι καὶ ἄλλο ἥδειον |
οὐδὲν ἐν βίῳ ἐθαύμασα ,Γ |
ὡς κόσμου ἅμα ἐπιδρομῇ ||
ἄλεκτον αἰκεινησίαν ,Γ |
καὶ τοῦ ἡλίου ἀναϐάσει ἡδεῖαν |
αἰδίῃ ὑπεναντίαν κείνησιν ,Γ |
καὶ ἅμα δὴ φῶς ἀγαθὸν πάντων ,Γ |
πάγιον τροφῇ<ς> ἅπασι καὶ ζῴοις ||
καὶ γενήμασιν. ,Γ |
Μ[ο]υσῶν ἄρξει γεωμετρία. ,Γ |

Versus ἰσόψηφοι Aelii Niconis architecti. Cf. nn. 502, 504, 505, 506.

Singulorum versuum 1-4 vis numeralis est 1726; vv. autem 5-7 est 2156; vv. 8-4, 3000. Graeca verba Boeckh ita interpretatus est :

Vv. 1-4 « in physico versantur argumento; ceterum intelligi non possunt. »

Vv. 5-7. « Commodo artificum institutionem (hanc) elaboravit Nico, peritis in perpetuam memoriam. »

Vv. 8-20. « Divina prorsus ac simul suavis naturae numquam non sunt conus, sphaera, cylindrus. Si cylindrus utrumque solidum, sphaeram et conum, comprehendat, ita ut fiat contactus suaviter leniterque attingendo sphaerae apertura erit ea diametrus, quae aequalis est omnibus circularibus diametris et particulariter simul altitudinibus. Certamen efficit haec ratio et in solidis profectum I, II, III; generosa divina quaedam exaequatio nec minus convenientia solidorum semper est ratio I, II, III. »

Vv. 21-31. « Pulchrae vero et admirabiles fuerint tres solidae figurae; in aeternum enim aequalem rationem et solidis et superficiebus integris efficiunt cubus ac si cubo aptus insit cylindrus et vero particulariter divina sphaera, omnium figurarum princeps. Cubus est XLII, cylindrus XXXIII, sphaera XXII; talis est horum ratio divina ex cujusque proprietate et in solido et in superficie integra. »

Vv. 32-40. Post haec stereometrica aliquid additur de mundo et maxime de sole : « Aliud genus, quod gratius videretur, nullum in vita ita miratus sum ut mundi una cum progressu ineffabilem perpetuum motum, et solis ascensioni perpetuo contrarium motum suavem ac simul lumen, bonum omnium rerum firmum nutritione omnibus et animalibus et rebus genitis ».

V. 41. « Musarum imperium tenebit geometria. »

---

504. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 333.

a. Ἀρχιτέκτων ,βρπς |
θίοις ἀὶ τεχνείταις ἱεροῖς [4] |

Ἰ. Νεικόδημος ἀγαθὸς, ἅμα δὴ ὁ καὶ |
Νείκων νέος [2], ,βρπς ‖
ἠσφαλίσατο καὶ κόσμησε ἅπασι |
ἀγορανόμιον περίπατον [3] ἰδίῃ φιλοτειμίῃ· |
ἐν βίῳ δὲ καλὸν ἔργον ἓν μόνον εὐποιία. ,βρπς |

b. Διαταγεῖσα ἰδίῃ γνώμῃ [4]. α,υξα |
Αἰλ. Ἰσίδοτος, ὁ πρᾷος ἰδίαι [5] α,υξα ‖
γεωμέτρης [6] α,υξα |
ἰδίῃ δὲ ἴσῃ καλῇ μετριότητι [7] α,υξα |
ἐτιμήθη τῇ Δικαιοσύνῃ [8]. α,υξα |

Versus ἰσόψηφοι Aelii Niconis architecti in Julium Nicodemum architectum, cujus fuit fortasse propinquus. Cf. n. 505. Summa litterarum, in quoque versu pro numeris sumptarum, efficit in *a* 2186, in *b* 1461.

1. Divinis artificibus (dat.) opus suum dedicavit, nempe omnibus diis, aut Cabiris, Vulcani filiis (?), nisi mavis interpretari : auxiliantibus (abl.) diis. — 2. Julius Nicodemus, qui et Nicon junior, architectus, unus et idem videtur fuisse ac pater Galeni medici illius Pergameni, archiatri Caesarum ; *Prosop. imp. rom.*, I, p. 374, n. 701. Cf. titulum nostrum n. 505. — 3. Forensis porticus. Verbum ἠσφαλίσατο aspero spiritu (⊢) in lapide notatum est. — 4. Hoc versu, tituli instar praescripto, nuntiatur infra expressam esse sententiam Nicodemi. — 5. Mitis in vita privata. — 6. Aelius Isidotus geometra architectum Nicodemum in exstruenda porticu adjuverat. — 7. Ob suam aequam et egregiam modestiam. — 8. Honoratus est a Justitia (Iside?) Isidotus.

---

505. Pergami prope theatrum. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon,* VIII, II, n. 587.

Ἰ. [1] Νικόδημος ὁ καὶ Νίκων | ,αφιγ |
ἀγαθὸς εἶεν [2] ἂν ἥρως. | ,αφιγ.

Versus isopsephi Aelii Niconis in Julium Nicodemum, qui et Nicon, architectum, monumento honorario, aut fortasse illius sepulcro inscripti. Cf. n. 504.

1. Ἰ(ούλιος). — 2. Pro adverbio videtur usurpatum.

---

506. Pergami. — Hepding, *Athen. Mittheil.,* XXXII (1907), p. 356, n. 115.

V. 1. Αἰλίου Νείκωνος αψκς' [1] ἀρχιτέκτονος |.

Sequitur (vv. 2-12) hymnus ad Solem versibus isopsephis ab eo compositus.

1. 1726 efficiunt litterae Αἰλίου Νείκωνος, 1726 etiam litterae ἀρχιτέκτονος.

507. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon,* VIII, II, n. 576; cf. Wilhelm, *Bull. de corr. hellén.*, XXIX (1905), p. 414.

a. In altera facie altaris :

Τύμβον μὲν, Φ[ιλάδελφε, Γλύκων] | σοι δείμαθ' ἑτα[ῖρος] [1], |
ὄντε λίπες τῆς [σῆς ἄξιον] | υἷα τέχνης · ‖
ὅσσον γάρ συ κράτιστος ἰη|τρῶν ἔπλεο πάντων, |
τόσσον τῶν ἄλλων ἔξο|χός ἐστι Γλύκων.
Ψυχὴ | δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη μ[ε]‖τὰ δαίμονας ἄλλους
ἤλ[υ]|θε σὴ, ναίεις δ' ἐν μακάρω[ν] | δαπέδῳ.
Ἴλαθι [2] καί μοι ὄ|παζε νόσων ἄκος ὡς τὸ πά|ροιθεν ·
νῦν γὰρ θειοτέ‖ρην μοῖραν ἔχεις βιότο[υ]. |

Ἄξιον, ὦ Φιλάδελφ', ἀρε[τῆς πό]|τμον ἔλλαχες αἴσης,
[ἔξοχ]' | ἰητορίης, ἔξοχε καὶ σ[οφίης] [3] · |
[ο]ὐ γὰρ δὴ νο[ῦ]σος [σ]έβ[ας ‖ ἄρθρων ὤλεσε τ]ῶνδε,
γόμ[φων] | ἁρμ[ονί]ην [δηρ]ὸς ἔλυ[σε χρό]|νος [4].
Οἷον δὲ ὑπνώω[ν ἐν]|ερεύ[θ]εται ἄνθεα μήλ[ων] [5], |
τοῖος καὶ ν[έ]κυς ὢν κ[εῖσο] ‖ καταλ[λ]εχέων.
Νῦν σ' [ἤδη] | δύναμαι θαρρῶν εὐδαίμ[ο]|να κλήζειν,
ὄλβιε καὶ ζω|ῆς, ὄλβιε καὶ θανάτου. |

Ε[ὖ] θάνεν Ἱπποκράτης · ἀλλ' [ο]ὐ [θάνεν] · | οὐδ' ἄρ' ἔγωγε [6],
τοῦ πάλαι Ἱππο[κρά]|τους οὐδὲν ἀσημότερος · |
ἀλλ' ἔτυμον ψυχὴ μένει ο[ὐρανί]‖η Φιλαδέλφου,
σῶμα δὲ [θνητὸν ἐ]|ὸν χθὼν ἱερὴ κατέχει.
τ. . . . .
. . . .

b. In altera facie :

Χαῖρε, γύναι Πάνθεια, | παρ' ἀνέρος, ὃς μετὰ μοῖραν |
σὴν ὀλοοῦ θανάτου πένθος | ἄλαστον ἔχω.
Οὐ γάρ πω τοί‖ην ἄλοχον ζυγίη<ν> ἴδεν Ἥρη |
εἶδος καὶ πινυτὴν ἠδὲ σαοφρο|σύνην.
Αὐτή μοι καὶ παῖδας ἐγεί|ναο πάντας ὁμοίους,

αὐτὴ καὶ | γαμέτου κήδεο καὶ τεκέων ‖
καὶ βιοτῆς οἴακα καθευθύνεσκες | ἐν οἴκῳ
καὶ κλέος ὕψωσας ξυ|νὸν ἰητορίης,
οὐδὲ γυν(ὴ) περ | ἐοῦσα ἐμῆς ἀπολείπεο τέχνης[7] · |
τοὔνεκά σοι τύμβον τεῦξε Γλύ‖κων γαμέτης,
ὅς γε καὶ ἀθ[ανά]|τοιο δέμας κεύθει Φιλαδέλ[φου] |
[ἔ]ν[θα] κ[α]ὶ αὐτὸς ἐγὼ κείσο[μαι] |, αἴ κε θά[νω],
ὡ[ς ζωῆ]ς μον[αχῇ] [8] | σοι ἐκοινώνησα κα[τ]᾽ α[ἶα]ν, ‖
ὧδε κα(ὶ ξ)υνὴν[9] <νην> γαῖαν ἐφε[σ]|σάμενος.

Epitaphia condita a Glycone medico : *a*. in Philadelphum patrem et magistrum suum, *b*. in Pantheam uxorem suam.

a. 1. ἑταῖρος, socius in arte medica. — 2. Ἵλαθι. Cum Philadelphus ad Campos Elysios migraverit, tamen adesse potest Glyconi filio et discipulo et remedia morborum etiam nunc eum docere, tanquam divini numinis particeps. — 3. σοφίης. Ut Galenus Pergamenus, ita Philadelphus cum medicina philosophiam sociabat. — 4. δηρὸς χρόνος. Senectuti, non morbo, succubuit. — 5. « Ut dormientis genas suffundit rubor floris malini ». — 6. ἔγωγε. Jam loquitur ipse Philadelphus.

b. 7. Feminas etiam medicinae studuisse non sine exemplo est : Friedländer, *Sittengeschichte Roms*, I, ed. IV, p. 320-324. — 8. ὡ[ς ἀγλα]ισμὸν [ζῶν] Fränkel. Correxit Wilhelm. « Ut vitae soli tibi socius fui. » — 9. ΚΑΣΥΝΗΗΝ lapis.

---

508. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 340.

Ἀγαθῆι τύχη[ι] · | Ἐ]πίκτησις Ἡρ[α]|κλᾶ, ἱερατεύσ[υ]|σα Ἀσκληπ[ιῷ] ‖ σωτῆρι, κ[αλῶς] | συμβιώ[σασα] | Φιλοσεβάσ[τῳ] [1], | τὸν βωμὸν ἐ[κ] | τῶν ἰδίων ἀνέ[θη]‖κε.

1. Nomen viri proprium.

---

509. Pergami. — *C. I. L.*, III, 7091 ; Fränkel, *Alterth. von Pergamon*, VIII, II, n. 637.

Claudii S[ilian.]...... | Agathon...... | Piso [et] Vitali[s]....... | Gal. Maecnaice[nus.....]. ‖
Κλαυδιο. Σ[ε]ιλ[ιαν].........

510. Pergami. — Jacobsthal, *Athen. Mittheil.*, XXXIII (1908), p. 414, n. 54.

Viuo | L. Culcius Opimus sibi aedifi|cauit et libertis suis [et e]orum | [prog-n]atis et nulli ex[tr]anio. ‖ Ζῶν | Λ. Κούλκιος Ὀπεῖμος ἑαυτῶι | κατεσκεύασεν καὶ τοῖς ἑαυ|τοῦ ἀπελευθέ[ροι]ς καὶ τοῖς τούτων | ἐκγόνοις καὶ ο[ὐ]δενὶ ἐξωτικῶι.

---

511. Pergami. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon,* VIII, II, n. 577.

Πῶ[ς ....]ως | ὕστερα τη........................... αυ|
.........................|................................... ‖
τύμβο......... | αὐτὰρ.υθ..ο..μον........................ |
ἔργα [π]ο[τ]' ε[ἰσορόων λαμπρ|ὸν] φαός · οὐ γ[ὰ]ρ [ἄδ]οξος |
ἤμην ἐν ζωοῖσι, φάος [δ]' ἀ[πέ]‖λειπον ἀγεννῶς [1]. |
Οὔνομά μοι Χρηστεῖνος | τὸ πρὶν [2], ἀνέθρεψεν δὲ γαῖα |
Βειθυνῶν πρώτη Νικομή|δεια [3], κτεῖνε δ' Ἀχιλλεύς [4] · ‖
ταῦτα δὲ πάντα μίτοις Μοι|ρῶν πάθον ὡς ἄνθρωπος. |

Ἀντωνία Ὀρεινὼ [5] ἀνδρὶ ἰδίῳ | μνείας χάριν. | Μούρδων [6].

Epitaphium Chrestini gladiatoris.

1. Quia ab adversario occisus est. — 2. Dum vixit. — 3. Nicomedia prima Bithyniae metropolis. — 4. Achilles gladiator adversarius. — 5. Orino, nominativus, cognomen muliebre. — 6. Mordax, nomen canis, qui infra epitaphium domini Chrestini effictus est.

---

512. Prope Pergamum. — Fränkel, *Alterth. von Pergamon,* VIII, II, n. 591.

Αὐρ. Ἐπαφρόδειτος Περ[γαμη]νὸς κατεσκεύασεν ἑαυτῷ [καὶ τῇ] | γυναικὶ καὶ τοῖς τέκνοις [καὶ] | γυναιξὶν αὐτῶν καὶ τέ[κνοις ·] | ἑτέρῳ δὲ οὐδενὶ ἐξὸν [ἔσται ἐ]‖πεμβαλεῖν τινα ἢ μετ[ακινῆ]|σαι τὸν βωμόν · ὃς δὲ [καὶ δρά]|σει, δώσει τῷ ἱερωτάτῳ [ταμιείῳ] | ἀργυρίου δηνάρια χείλια π[εντακόσι|α] · τούτου ἀντίγραφ[ον ἀπετέθη ‖ δισσ]όν [1] εἰς τὸ ἐν Περ[γάμῳ ἀρχεῖ]|ον.

1. [ἐτ]εόν Fränkel ; correxit Wilhelm, *Arch. epigr. Mittheil. aus Oester.*, XX (1897), p. 59.

513. Pergami in gymnasio. — Schröder, Schrader et Kolbe, *Athen. Mittheil.,* XXIX (1904), p. 177, n. 23.

In extremo epitaphio cujusdam C. Julii Antiphontis haec leguntur :

V. 12 : ἐὰν δέ τις τολμήσῃ [ἀνοῖξαι αὐτὴν [1] ᾡτινιοῦν] | τρόπῳ, ἢ ὑπεναντίο[ν τι τοῖς προγεγραμμένοις] | ποιήσει, ἀποτείσει [εἰς τὸν ἱερώτατον] ‖ φίσκον δηνάρια δισχεί[λια καὶ τοῖς ἐνταῦθα] | κατοικοῦσιν δηνάρια χ[είλια πεντακόσια?] · | τούτου ἐξσφράγισμα ἀπετ[έθη εἰς τὰ ἀρχεῖα παρὰ] | πρυτάνει [2] Πακτουμηία Ῥο[υφείνα].

1. τὴν σορόν. — 2. Prytani sigillatum exemplum commissum est. Prytanem feminam vide supra (tom. III, n. 714, et not. 5).

---

514. Pergami. — Conze, *Athen. Mittheil.*, XXIV, 1899, p. 181, n. 35.

[Τῶι γλυκ]υτάτωι ἀνδρὶ Κλ......ωι | .....δώρα καὶ ὁ ἀδελφὸς Ο......|.... [ἐκ] τῶν ἰδίων μνείας χάρ[ιν τὸ | ὑποσό]ριον καὶ τὴν ἐκβάσμω[σιν [1] ‖ σὺν τῷ ἐπικ]ειμένῳ βωμῷ [κατεσκεύα|σαν. Ἐὰν] δέ τις το[λμήσῃ ἕτερον θεῖναι, | δώσ]ει [ε]ἰς τὸ ἱερώ[τατον ταμεῖον] |....ειο......

1. Verbum novum. Cf. *Bull. de corr. hellén.*, IV (1880), p. 381; Kaibel, *Epigr. gr.*, n. 229. Profecto gradus arae suppositi.

---

515. Pergami. — Conze, *Athen. Mittheil.,* XXIV (1899), p. 182, n. 37.

.....Ἐὰν δέ τις [τ]ο[λ]μ[ή]σ[η|....... ἢ ἀπαλ]|λοτριῶσαι, δώ[σ]ει εἰς τὸ ἱε|ρώτατον [τ]αμεῖον δηνάρια χεί‖λια καὶ τῇ ἱερωτάτῃ βου|λῇ δηνάρια πεντακόσια. Τού|του ἀντίγραφον ἐτέθη | ἰς τὸ ἀρχεῖον.

---

516. Pergami. — Conze, *Athen. Mittheil.,* XXIV (1899), p. 182, n. 36.

..... ν. ζῶσα φι|....... κατεσκεύασε | [τὴν σο]ρὸν..... αυης |.....μ.... κα[ὶ] ἑαυ‖[τῆς ἐκγό]νοις. Εἰ δέ τις | ......ρος τε θῖναι | [δώσει εἰς τὸ ἱερώτατον τ]αμεῖον δηνάρια α|........

517. Bigaditch. — Le Bas et Waddington, n. 1765; Sal. Reinach, *Rev. des ét. gr.*, III (1890), p. 68, n. 21.

[Αὐτοκρ]άτ[ο]ρι Καί|σαρι [Μ.] Αὐ[ρηλ]ίῳ | Ἀντω[νε]ίνῳ...|........‖.......| ....|........|......

Traditur v. 2. [Ἁδρ]ιανῷ Le Bas. V. 4. [Σεβ]α[στῷ] Le Bas. **ΚΑΙΡΜΠΑΙ**. V. 5. **ΑΙΚΟΥΗΡΝΝΙΟϹ**. V. 6. **ΟΙΠΕΥΤΑΓ . ΥΝΟ**. V. 7. **ΝΟ**. V. 8. **MD** aut **ΜΟ**.

---

518. Bigaditch. — *C. I. Gr., Add.*, 3568 *d*.

Φαμιλία... [1] ἡ | πρὸς χεῖρα [2] Εὐ|σέβει καὶ Εὐ|τυχίᾳ θρέψα‖σι μνείας χά|ριν.

1. Traditur **IS**. — 2. « Πρὸς χεῖρα videtur latinum *ad manum* esse; sed φαμιλία sintne hoc loco plures servi an nomen mulieris nescio. Si familia servorum intelligitur, πρὸς χεῖρα aliud hic significat ac vulgo; de amanuensibus enim scribis tum cogitari nequit. » Bœckh. Servam *a manu* habes *C. I. L.*, VI, 9540, librarias *ibid.*, 8832, 9301, 9525.

---

519. Germae. — Le Bas et Waddington, n. 1042.

Αὐτοκράτορα Τραιανὸν Ἁδριανὸν Καίσαρα Σ[εβαστὸν] | καὶ Πανελλήνιον [1] Ἰουλία Μενυλλεῖνα ἀρχ[ιέρεια τὸν | ἑαυτ]ῆς [καὶ] Γαίου Ἰουλίου Πατέρκλου πατρὸς ἴδιον εὐεργέτην.

1. Anno 128/129 post C. n. Hadrianus delubrum Jovis Panhellenii Athenis dedicavit, in quo ipsum etiam imperatorem sub nomine Jovis coluerunt omnes Graeciae civitates: Pausan., I, 18, 9; Cass. Dio, LXIX, 16, 2. Cf. Hertzberg, *Gesch. Griechenl. unter der Herrschaft der Römer*, II, p. 330.

---

520. Saribeiler. — Schuchhardt, *Athen. Mittheil.*, XXIV (1899), p. 211, n. 34.

Ο.....|μ.....|ι.......|ο....‖τ.. [Μ]ηνό|δωρος Ἀπολ|λωνίδου το|ῦ καὶ Ὀτακι|λί|ου ἰατρὸς καὶ ‖ ἱερεὺς τοῦ | Ἀσκληπιοῦ | τὸ δεύτε|ρον σὺν Μη|ν[οδώρ]ῳ ‖ τῷ υἱῷ πε|πρυτανευ|κότι καὶ ἠγω|νοθετηκότι | καὶ ἱερατευκό‖τι καὶ Γλυ[κ]ω[νί]|δι [τῇ] θυγατρὶ | ἱερ[ατευκυίᾳ]..|.......|.....α‖......ωσ|.α... καὶ τὴν | κατ' α[ὐτ]ῶν [ψ]α|λίδα [καὶ] τοὺ[ς] παρ' ἑκάτε|ρον αὐτῶν ‖ κείονας δύο | καὶ τὴν ἐπ' αὐ|τοῖς ὀροφὴν | ἐκ τῶν ἰδί|ων κατασκευ‖άσαντες ἀνέ|στησαν.

PHRYGIA

521. Dorylaei. — Körte, *Athen. Mittheil.*, XXV (1900), p. 421, n. 33.

................................|....[βρέχε γαῖ]αν,
καρπῷ [ὅπ]ως βρί[θῃ | καὶ ἐν]ὶ σταχύεσσι τεθήλῃ [1].
Τ[αῦτ]α | [σε] Μητρεόδωρος ἐγὼ λίτομαι Κρο‖[ν]ίδα Ζεῦ,
ἀμφὶ τεοῖς βωμοῖσιν ἐπήρ|ρατα θύματα ῥέζων. |
Σαλβίῳ Ἰουλιανῷ καὶ Κα|λπουρνιανῷ Πείσωνι ὑ|πάτοις [2].

1. Metrodorus quidam orat Jovem pluvium, qui segetes alit. — 2. Anno 175 post C. n. Scribendum fuit Καλπουρνίῳ : *Prosop. imp. rom.*, III, p. 166, n. 104 et I, p. 285, n. 242.

---

522. Dorylaei. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 479.

..........εου υἱῶι Διὶ Πατρῴ[ωι [1] ....|σωτῆρι παν]τὸς ἀνθρώπων γένο[υς......|..... καὶ θεο]ῖς Σεβαστοῖς καὶ θεαῖς Σεβασταῖς [καὶ Ὁ|μονοίαι [2] Σ]εβαστῆι καὶ θεᾶι Ῥώμηι καὶ θεῶι Συνκλήτωι ‖ [καὶ τῶι] δήμωι Ῥωμαίων Ἀσκληπιάδης Στρατονί|[κου .....]ένης σεβαστοφάντης διὰ βίου καὶ ἱερεὺς | [τῶν πρ]ογεγραμμένων θεῶν καὶ ἐπιστάτης [3] τοῦ | δήμου καὶ τῆς πόλεως πρῶτος καὶ διὰ βίου καὶ γυμνα|σίαρχος ἐκ τῶν ἰδίων ἐλευθέρων καὶ δούλων ἀπὸ ‖ ἀρχομένης ἡμέρας ἕως νυκτὸς δρακτοῖς [4] ἐκ λου|[τήρ[ων καὶ ἱερεὺς τῆς τῶν γερόντων Ὁμονοίας καὶ | [γρ]αμματεὺς αὐτῶν διὰ βίου, καὶ Ἀντιοχὶς Τεύθραν|[τ]ος σεβαστοφάντις διὰ βίου καὶ ἱέρηα τῶν προγε|[γρ]αμμένων θεῶν καὶ γυμνασίαρχος τῶν γυναι‖[κ]ῶν ἐκ τῶν ἰδίων, ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καθιέρωσαν | ἐκ τῶν ἰδίων.

1. Fortasse Hadrianus. — 2. Conj. Wolters. Cf. t. III, n. 796. — 3. « Quid haec magistratus appellatio sibi velit, in medio relinquendum videtur. » Dittenberger. — 4. Dittenberger δρακτοὺς interpretatur mensuras sive « minora vasa, quibus luctatores utuntur ad oleum ex majoribus illis (ἐκ λουτήρων, v. 11 et n. 555), quae in gymnasio statuenda curavit gymnasiarchus, hauriendum. » Cf. Hesych., s. v. δράξ.

523. Dorylaei. — Körte, *Athen. Mittheil.*, XXV (1900), p. 426, n. 43.

Ἀγαθῇ τύχηι · | τὸν ἐπιφανέστατον | Καίσαρα Μ. Αὐρή[λιον] | Μαξιμιανὸν Εὐσεβῆ Εὐτυχῆ Σεβ. [1] ‖ ἡ πόλις, | ἡγεμονεύοντος τοῦ | διασημοτάτου Ἰου[λίου] [2] |..........

1. Annis 285-305 post C. n. — 2. Praeses ignotus.

---

524. Dorylaei. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 476.

[Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος τῶν Δορυλαέων ἐκ τ]ῶν [τῆ]ς πολειτεί|ας ἀ[π]οτειμήσεων [1] Τίτῳ Κλωδί|ῳ Ἐπρίῳ Μαρκέλλῳ, ἀνθυπάτῳ τὸ β΄ [2], | ἐπιμεληθέντος τῆς ἀναστάσε‖ως τοῦ ἀνδριάντος καὶ τὴν βά|σιν ἐκ τοῦ ἰδίου κατασκευά|σαντος Θεογένους Μενά[ν]δρου τοῦ Μενεμάχου ἀρχι|παραφύλακος [3].

1. Vectigalia. — 2. T. Clodius Eprius Marcellus, cos. suff. circa annum 60 post C. n., Asiam rexit per triennium (70-73). Lapis igitur positus est anno 71-72. Cf. *Prosop. imp. rom.*, I, p. 415, n. 915. — 3. Παραφύλακες videntur fuisse municipales praefecti vigilum (παραφυλακῖται), eorum autem praefectorum collegio praefuisse ἀρχιπαραφύλαξ, quanquam de re obscurissima ambigitur. Cf. Liebenam, *Städteverwalt.*, p. XIV et 357; Dittenberger, l. c., n. 485, not. 9.

---

525. Dorylaei. — Radet, *Nouvelles archives des missions scientif.*, VI (1897), p. 562, n. VI.

Ἀγαθῇ τύχῃ · | Αἴλιον Στρατόν[ει]κον ἀπὸ ἱππικῶν | στρατειῶν καὶ ἀρχιε|ρέα Ἀσίας ναῶν τῶν ‖ ἐν Περγάμῳ, ἐπιστά|την τῆς πόλεως [1] κα[ὶ] | στεφανηφόρον [2], φυλὴ Σεραπιάς, | ἐκδικοῦντος Κορν[η]λίου Ἀθηναίου, γραμμα‖τεύοντος Αὐρ. Ζωτικοῦ Ἀπᾶ.

1. Manifesto idem atque πρῶτος ἄρχων. Cf. n. 528. — 2. Cf. n. 528.

---

526. Dorylaei. — Radet, *Nouvelles archives des missions scientif.*, VI (1897), p. 561, n. V.

Τὸν πάτρης | Στρατόνεικον [1] | ὑπείροχον ὧδε Σε|βαστὴ
φυλὴ ἐτείμη‖σεν εἰκόνι χαλκε|λάτῳ.

1. Q. Voconius Aelius Stratonicus, vir Dorylensis aliunde notus, qui paulo post Caracallam vixit. Cf. n. 527 et Radet, ibid., n. VII.

527. Dorylaei. — Körte, *Athen. Mittheil.*, XX (1895), p. 16 et *Götting. gel. Anzeigen*, CLIX, 2 (1897), p. 399, IV; Radet, *Nouvelles archives des missions scientif.*, VI (1897), p. 560, n. IV.

Ἀγαθῆι τύχη[ι] · | Ἀπολλωνιάς. |
Τὸν κτίστην πόλεως, | Ἀκαμάντιον, ὡς ‖ Δορύλαον, |
κοῦρον ἀφ' Ἡρακλέους | ἢ Ἀκάμαντα νέον [1], |
τοῖς ἰδίοις ἔργοις | στεφανούμενον, ἀντί νυ πολλῶν ‖
ὧν ἔπορεν πάτρῃ, | φυλὴ | Ἀκερσεκόμου [2]. |
Ἐπεμελήθη τῆς ἀνασ|τάσεως Αὐρ. Στέφανος β' ‖ ὁ φιλόσοφος [3].

1. Ut Dorylaüs heros. sic quoque civitatis conditor fuit Acamantius, Herculis progenies, similis Acamanti, Thesei filio, qui ferebatur urbem Acamantion in Phrygia condidisse. — 2. Dorylaei tribus Apollonias, cujus nomen supra scriptum est. — 3. Monumentum positum erat Q. Voconio Aelio Stratonico Acamantio (cf. n. 526), ut certum fecit Körte, *Götting. gel. Anz.*, l. c.

---

528. Dorylaei. — Radet, *Nouvelles archives des missions scientif.*, VI (1897), p. 564, n. VIII.

[Ἀγ]αθῆι τύχηι · | Μάγνιον Διο|νύσιον ἱππι|κὸν ἀπὸ στρατει‖ῶν [1], υἱὸν Μ. Αὐρ. Δι|ονυσίου πρώτου | ἄρχοντος τὸ β' καὶ στε|φανηφόρου [2], ἔγγο|νον Μ. Αὐρ. Ἑρμ[ο]‖λάου πρώτου ἄρ|χοντος τὸ β' καὶ στ[ε]|φανηφόρου, Μάγν[ι|ο]ς [Διονύσιος ἀνέστησεν].

1. A militiis equestribus. — 2. Coronatus, sacerdos annuus, in multis civitatibus etiam eponymus : Liebenam, *Städteverwalt.*, pp. 347 et 556.

---

529. Dorylaei. — Crescent Armanet, *Bull. de corr. hellén.*, XXVIII (1904), p. 195, n. 13.

Λούκιος, δοῦλος | οὐέρνας τοῦ κυρίου [1], | Αὐρ. Θεμιστῷ, γλυ|κυτάτῃ συνβίῳ, ‖ μνήμης χάριν, | κ(ὲ) ἑαυτῷ ζῶν.

1. Caesaris servus.

---

530. Dorylaei. — Körte, *Götting. gel. Anzeigen*, CLIX, 2 (1897), p. 415, n. 81.

Θ(εοῦ) δ(οῦλος) [1] |....ος Θησεὺς Σεουῆρος | ..... ἀδελφοὶ πατρὶ Κέ|[ρδω]νι, Καίσαρος δού‖[λῳ] π(ροστάτῃ) ἐ(πὶ) τ(οῦ) σ(ίτου) [2], μνήμης | [χάρι]ν.

1. Vir christianus. Cf. *C. I. Gr.*, 9713. — 2. Cf. *Ibid.*, 3738, et *C. I. L.*, III, 333. Caesaris servus, dispensator a frumento.

531. Dorylaei. — Crescent Armanet, *Bull. de corr. hellén.*, XXVIII (1904), p. 195, n. 12.

Καρικὸς Ἀγαθόπο|δι, δούλῳ τοῦ κυρί|ου αὐτοκράτορος, | ἱππεῖ τῶν ἐν Συννά||δοις [1], σὺν τῇ γυναικὶ Δό|μνῃ καὶ τέκνοις αὐ|τοῦ, μνίας χάριν, ἀνέ|θηκαν τὸν βωμόν.

1. Equites profecto cum diogmitis, pacis servandae causa, Synnadis excubabant in custodiis lapicidinarum; inter quos Caesaris servos militavisse videtur consentaneum. Cf. Marquardt, *Organisat. financ.*, p. 333-334; Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 262.

---

532. Dorylaei. — Körte, *Götting. gel. Anzeigen*, CLIX, 2 (1897), p. 412, n. 65.

Φίλιππος Πατρο|κλέους ἰατρὸς | καὶ Ξεῦνα Δημη|τρίου Φιλίππῳ || υἱῷ ἰατρῷ καὶ Δημή|τριος καὶ Πατροκλῆ[ς] | οἱ ἀδελφοί.

---

533. Dorylaei. — Besset, *Bull. de corr. hellén.*, XXV (1901), p. 332.

Ἰούλιος καὶ Κορνηλιανὸς [1] | Κορνηλίῳ πατρὶ νομικῷ.

1. Notus altero titulo Dorylensi, quem ad aetatem Septimii Severi rettulit Radet, *Nouvelles archives des miss. scientif.*, VI (1897), p. 559, n. 3.

---

534. Sarisou. — Körte, *Athen. Mittheil.*, XXV (1900), p. 435, n. 59.

Οὐειβ[ίου] | Τρεβωνια|νοῦ Γάλλου | καὶ Οὐειβίου || Γάλλου Οὐο|λοσσιανοῦ | Σεββ. [1] | Μ(ίλια) ιβ´.

1. Annis 251-253 post C. n. Miliarium XII est viae Dorylaeo Amorium.

---

535. Abeictae. — Ramsay, *Journ. of hellen. studies*, VIII (1887), p. 513, n. XCV.

Μηνᾶς Μηνᾶδος | Ἀβεικτηνὸς ὑπὲ|ρ τῆς τρικωμί|ας [1] σωτηρίας κα||ὶ τῶν ἰδίων πάν|των ἀνέθηκεν | Δεὶ Βεννίῳ [2] εὐ|χήν.

1. Trium vicorum commune, quorum unus erat Abeicta. Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, pp. 96, 207, 459. — 2. Jupiter Bennius, Phrygum deus, quem Ramsay vult in curru (*benna*) stetisse et similem fuisse Jovi Statori. Cumont, ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclopädie*, s. v.

536. Maimule. — Körte, *Athen. Mittheil.*, XXV (1900), p. 408, n. 16.

Ἔτους τϐι´ μηνὸς Σεβαστο[ῦ] [1] | κατε[σκεύασεν Τε]|λεσφόρος Ἄππη μητρὶ γλ[υ]|κυτάτῃ μνήμης χάριν ‖ [κ]ὲ Δομιτίῳ Αὐξάνοντ[ι], | ᾧ συνέζησεν ἡ Ἄππη κα|[λ]ῶς ἔτη ιε´, καὶ Τελεσ|[φόρῳ τῷ ἰδίῳ πατρὶ?].

1. Anno 312 aerae Sullanae = 228 post C. n. Mensis autem Augustus idem videtur fuisse ac mensis Caesar, primus anni Asiatici, qui incipiebat die XXIII Septembris. Cf. n. 353.

---

537. Cotiaei. — Kaibel, *Epigr. gr.*, n. 364.

In antica :

Πραιτωρε|ανόν με στ|ρατιώτην | ἔνθα Φίλη‖τον
σωθέ|ντ' ἐκ κα|μάτων ἥ|δε κόνις | κατέχει.

In dextra lapidis parte :

Ἡ δ' Ἀλκί|μιλλα μελ|λόνυμ|φος δυσ‖τυχής.

Litterae I vel II saeculi (Kaibel).

---

538. Cotiaei. — Perrot, *Explorat. arch. de la Galatie* (1872), p. 115, n. 73; Mordtmann, Ὁ ἐν Κωνσταντ. Ἑλλ. φιλολ. σύλλογ., XV (1884), p. 72, n. 43.

...[Καί]σαρος δοῦλος [Π]λωτίᾳ συνβίῳ καὶ ἑαυτῷ |..... [καὶ Εὔ]τυχος τῇ ἑαυτῶν μητρὶ ἐποίησαν μνήμη[ς χάριν]. |
[Ἀσκλ]η[π]ᾶς Τε[ι]μέου καὶ Ἀλέξανδρος Ἀτταπιν(ε)ῖς [1] λατύποι.

1. Nomen loci cujusdam alias ignoti, ut videtur.

---

539. Cotiaei. — *C. I. Gr.*, 3823.

[Σ]έ[ξ]τος [Ο]ὐαλέριος Ζώσιμος | πρωτόγον[ος] τ[ῶν] τέκν[ω]ν, ἀπ' Ἰτα|λίας ἐλθὼν, [κ]α[ὶ] Π[α]πᾶς [ἱ]ερατευσ|άμενος καὶ Ἄρειος τὰ τέκνα [τῷ] ‖ πατρὶ κα[ὶ τ]ῇ [μ]η[τ]ρὶ ἀ[νέστησαν] | μνήμης | χά|ριν|....‖..|...|..|... [1].

1. Traditur ΥΙΑΙ | ΜΡ | ΤΡΙ | ΜΑ | ΟΙΛ.

540. Cotiaei. — Le Bas et Waddington, n. 819.

.......τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα καὶ ἑαυτὴν ἔτι ζῶσα. Καὶ τὰ τ|[έκνα αὐτῶν Ἀ]σκλῆς κὲ Εὔτυχος κὲ Ἀπολλώ|[νιος.....] κὲ Ἀμμιὰς τοὺς ἑαυτῶν | [γονεῖς ἐτεί-μη]σαν. ‖ Κὲ Ἀλέξανδρος κὲ Τρόφιμος | τὸν ἑαυτῶν πάτρω|ναν [1] ἐτίμησαν.

1. Accusativi forma in illis regionibus communis, ut θυγατέραν, πατέραν...

---

541. Hadji-Keui. — *C. I. Gr.*, 3851.

Ἐν τῇ πρώτῃ | τῆς Ἀσίας καὶ δὶς νε|ωκόρῳ τῶν Σεβαστῶν Σμυρ|ναίων πόλει [1]...‖..ον Λουκίου..|.. Κλαυδίου....|..είνου.

1. Smyrna neocorus II fuit sub Hadriano, III sub Septimio Severo. Chapot, *Prov. rom. d'Asie,* p. 452. Πρωτείαν autem in pompis solemnibus, quam diu affectaverant Smyrnaei, cum vere obtinuisset Ephesus, passi sunt tamen Romani Smyrnae manere nomen : Chapot, *ibid.,* p. 144.

---

542. Nacoleae. — Ramsay, *Journ. of hellen. studies,* V (1884), p. 258, n. 9.

Θεῷ Ὑψίσ|τῳ [1] εὐ|χὴν Αὐ|ρήλιος ‖ Ἀσκλάπω|ν, ἣν [ὡ]μο|λό[γ]ησεν ἐ[ν] | Ῥώμῃ [2].

1. Cf. n. 47. — 2. Cum Romam iter fecisset.

---

543. Nacoleae. — Ramsay, *Journ. of hellen. studies,* III (1882), p. 121.

Νίγερ [1] Καίσα|ρος δοῦλ[ος] | νεώτερο[ς] [2] | ζῶν [ἑαυτῷ] ‖ καὶ [μητρὶ?] καὶ..... | τὸ μνημεῖον | κατεσκεύασεν].

1. Ille idem fortasse qui postea, cum libertatem assecutus esset, vocatus est T. Aelius Aurelius Niger. Cf. n. 544. — 2. Filius patris ejusdem nominis, qui ipse etiam fuerat Caesaris servus.

---

544. Nacoleae. — Ramsay, *Journ. of hellen. studies,* III (1882), p. 122.

Τ. [Α]ἴλιος | Αὐρήλιος, | Σε[β]αστο[ῦ] [1] ἀπελεύθε|ρο[ς], Ν[ίγε]ρ.

1. Antoninus Pius. Cf. n. 543.

545. Nacoleae. — Körte in schedis Instituti archaeologici Vindobonensis (n. 27).

Τ. Φαβρίκιος Παλα|τείνα Αἰλιανὸς προ|.....ος γένους Παπα|...... αντις.....

---

546. Apud Trocnades. — *C. I. L.*, III, 6997.

Αἰλ. Μαξιμίν[ην] | τὴν σεμνοτ[άτην | γ]υναῖκα το[ῦ κρα]τίστου ἐπιτ[ρόπου] ‖ Τρόκνα[δες] [1].

1. Nomen populi, cujus ex vicis tribus constabat Tricomia.

---

547. Orcisti. — *C. I. Gr.*, add. 3822 b[2]; Mordtmann, Ὁ ἐν Κωνσταντ. Ἑλλ. φιλολ. σύλλογ., XV (1884), p. 72, n. 47.

[Αὐτ]οκράτορα Καίσαρα | [Μ]ᾶρκον Αὐρήλιον Ἀν|[τωνεῖνον Σεβαστὸν] | Ἀ[ρ]μενιακὸν Παρθικὸν ‖ Γερμανικὸν [1] ἀρχιερέα | μέγιστον δημαρχικῆς | ἐξουσίας.. | Ὀρκιστηνοί, | εἰσηγησαμένων Ἑρμοκρά‖τους Μηνοδώρου καὶ Μαρίωνος | [Ἀ]σκληπιοδώρου καὶ Εὐπολέμου | [Δ]ιοκλέους καὶ Μ. Αὐρη[λί]ου Εὐδή|[μ]ου καὶ Μηνοδώρου γ' τοῦ Μηνοδώρου, | [ἐ]πιμεληθέντων Μάρωνος Ἀσ‖[κ]ληπιοδώρου καὶ Διοτρέφους τρὶς | [τ]οῦ Μηνοδώρου καὶ Ποπλίου Πομ|[π]υλίου Κλαυδίου Ῥούφου καὶ Εὐπολέ|[μ]ου Μομμ[ί]ωνος ἀρχόντων καὶ | Ποπλίου Πομπυλίου Κλαυ‖δίου Ῥουφείνου.....

1. Inter annos 172 et 180 post C. n.

---

548. Orcisti. — Mordtmann, Ὁ ἐν Κωνσταντ. Ἑλλ. φιλολ. σύλλογ., XV (1884), p. 73, n. 48.

Οἱ περὶ τὴν γειτο|νίασιν τοῦ χ[ώ]ρου | Αὐρ. Ἀντιόχου Παπᾶ | κληρονόμοι καὶ ‖ <καὶ> Αὐρ. Ἀπελλᾶς | Ἀλεξάνδρου μετὰ | καὶ πάντων τῶν | <τῶν> περὶ αὐ|τοὺς φρα‖τόρων ὑπὲρ | τοῦ κυρίου | ἡμῶν [1] τύχη[ς] | καὶ νείκης | καὶ ἐων[ί]ου διαμο‖νῆς ἀνεστήσαμεν | θεῷ εὐχ[ήν].

1. Imperator incertus III fere saeculi.

549. Orcisti. — Ramsay, *Hermes*, XXII (1887), p. 311.

Inscriptionis graecae versuum 98, quae publici juris nunquam facta est, in altero latere haec leguntur :

a, v. 1-2 : Μαρίῳ Περπετούῳ καὶ Μομμίῳ Κορνηλια[νῷ] | ὑπάτοις, πρὸ ἓξ Καλ. Ἰουνίων, ἐν Ὀρκίστῳ.

In altero latere :

b, v. 36-38 : Ἐτελέσθη τὸ ψήφισμα π[ρὸ | ἓξ Κα]λ. Ἰουνίων, Μαρίῳ Περπετούῳ [καὶ | Μομμίῳ] Κορνηλιανῷ ὑπάτοις.

1. Anno 237 post C. n., die Maii XXVII.

---

550. Baglitsa. — Kontoleon, *Athen. Mittheil.*, XIV (1889), p. 91, n. 10.

Θεὸν Κόμμο|δον Ὀρκιστη|νῶν ὁ δῆμος | καὶ ἡ γερουσί‖α.

---

551. Golis. — Körte, *Inscriptiones Bureschianae, Wissensch. Beilage der Universität Greifswald* (1902), p. 21, n. 29; Wiegand, *Athen. Mittheil.*, XXIX (1904), p. 319.

[Τιβέριον] Κλαύδιον [Καίσ]α[ρα | Σ]εβαστὸν Γερμανικὸν [αὐ]|τοκράτορα | Διόδωρος Κλεάνδρου ἱερα‖τεύσας [1] κ(αὶ) ἀγορα[νομήσας] | ἐκ τῶν ἰδίων ἀνέθη[κεν].

1. Διόδοτος Κλεάνδρου τεύξας, Wiegand.

---

552. Golis. — Wiegand, *Athen. Mittheil.*, XXIX (1904), p. 318.

[Αὐτοκράτορ]α Τραιανὸν Ἁδριανὸν Καίσαρα Σεβαστὸν | [Ὀλύμπιον] Πανελλήνιον [1] Θεοῦ Τραιανοῦ υ[ἱὸν Θε|οῦ Νέ]ρου[α] υἱωνὸν | ἡ φιλοσέβαστος Γολοιήνων γερουσία, ‖ [ἐπιμελη]θέντος τῆς ἀναστάσεως Δημοσθέ[ν|ου]ς Ἀπολλοφάνους Κοσσουτιανοῦ, ἀνθ' ἧς ὑπέσχ|ετο [Ἀν]θιμίας ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ Ἀπολλοφάνους.

1. Cf. nn. 573, 574, 575, 576.

---

553. Saujilar. — Munro, *Journ. of hellen. studies*, XVII (1897), p. 286, n. 54.

Αὐρ. Ἱεροκλῆς γ' | Βασσιανὸς τῷ | γλυκυτάτῳ πατρὶ | Αὐρ. Ἱεροκλεῖ [β'] τῷ ἀρ‖χιάτρῳ σὺν καὶ τῇ | ἀδελφῇ Αὐρ. Βάσσῃ, | μνείας <ς> χάριν.

554. Ancyrae. — Le Bas et Waddington, n. 1015.

[Ἀπο]λλοφάνης | [Ἑ]στίῃ θεᾷ | εὐχήν.

---

555. Ancyrae. — Le Bas et Waddington, n. 1011.

[Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ὁ Ἀ]ν[κυρα]νῶν ἐτίμησ[εν | Με]νέλα[ον Μητρ]οτίμου τὸν στεφανηφό|[ρ]ον καὶ γραμματέα, γυμνασιαρχήσαντα | καὶ ἀλίψαντα τὸν δῆμον ἐκ λουτήρω[ν] [1] || καὶ λούσαντα ἐκ τῶν ἰδίων καὶ ἄρξαν|τα τῆς ἱερωτάτης τοῦ θεοῦ Ἀπόλλω|νος πανηγύρεος ἐν τῷ ἄλσει καὶ ἑστιά|σαντα τὴν πατρίδα, κυνήγιόν τε πολυτέ|λὲς κ[αὶ παρ]άδοξον μετὰ πάσης σπουδῆς πα||ρα[σχόμε]νον, ἔν τε ἀγορανομίᾳ καὶ στρα|τη[γίᾳ καὶ] χρεοφυλακίᾳ ἁγνῶς καὶ φιλαγά|[θως ἐν ἅπ]ασι πολειτευσάμενον, συντε|[λέσαντα χρέα ὑπὲρ τ]ῆς πατρίδος φιλοδόξ|[ως, πρεσβεύσαντα εἰς Ῥώ]μην, εὐεργετήσαν||[τα πολλοὺς πολείτας, ἀνα]κτησάμενον καὶ κατῳκ[ο|δομηκότα τὸ βουλευτήρ]ιον?, ἐπισκευάσαντα |. διαυ...... [βαθ]μοῖς? τοῦ Διὸς Ὀλυμπίου η|........ τε πάντα, τὴν τοῦ βίου ε..|... καὶ....... [τ]ῇ πατρίδι παρεσχημένον · || [καὶ ἐ]ν [τῷ ἄλσει κατεσκεύα]σεν κρήνας αι ἐκ τῶν ἰδίων | ....ης .... Ἐτείμησαν καὶ Λαοδί|[κ]ην Αἰ[νείου?, γυναῖκα] δὲ τοῦ Μενελάου, ἱέρε[ι|αν] νέω[ν ὁμοβωμίων? [2], δ]ωδεκάβοιόν τε θυ|[σίαν ἀεὶ κατ' ἔτο]ς στήσασαν.

1. Cf. n. 522. — 2. Augustus et Livia. Cf. n. 556.

---

556. Ancyrae. — Le Bas et Waddington, n. 1021.

.... | [στεφα]νηφόρος καὶ ἀγωνοθέτης [καὶ ἱερεὺς δεκα|έτη]ς? μὲν τῶν ὁμοβωμίων θεῶν Σεβασ[τῶν [1], | δ]ιὰ βίου δὲ τῶν βουλαίων [2], καὶ ἐπὶ τῆς εὐκο[σ]||μίας ἄρχων [3], τὸ πρόναον ἐκ τῶν ἰδίων χρη|μάτων ἀνέθηκεν σὺν τῷ ἐπιφερομένῳ κόσ|μῳ παντὶ καὶ τοῖς ξυλίνοις φατνώμασ[ιν] [4] | καὶ τῷ κεράμῳ.

1. Augustus et Livia. Cf. nn. 582-584. — 2. Bulaei vocabantur dei in curiis senatorum culti, praecipue Jupiter, Minerva et Vesta. Cf. n. 22. Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 332, not. 33. — 3. Morum praefectus, censor virginibus maxime custodiendis praepositus. Cf. n. 582 et *C. I. Gr.*, 3185 : Liebenam, *Städteverwalt.*, p. 350-351. — 4. Ligni sculpti tabulae, quibus ornabantur porticus lacunaria.

557. Aezanis. — Le Bas et Waddington, n. 851.

Διὶ καὶ τοῖς κυρίοις Κάρπων Αἰνήου ἱερὸς [1] ἀνέθηκεν.

1. = ἱερεύς. Cf. *C. I. Gr.*, 2339 *b*, 5937.

---

558. Aezanis. — Le Bas et Waddington, n. 848.

[Τιβέρ]ιο[ν Κλαύδιον Καίσαρα Σε]|βαστὸν Γερμανικὸν τὸ[ν] | αὐτοκράτορα καθιέρωσαν | πρῶτοι ἐκ τῶν ἰδίων Διον[ύ]‖σιος Διονυσίου τοῦ Μην[ο]|φίλου καὶ Ἀσκληπιάδης Δη|μοσθένους, οἱ νεωκόροι | αὐτοῦ διὰ βίου.

---

559. Aezanis. — Le Bas et Waddington, n. 856.

[Τὸν βωμὸν? καὶ τὴν εἰκόνα] Τιβε|[ρίου Κλαυ]δίου Καίσαρος Σεβασ|[τοῦ Γερμα]νικοῦ τοῦ αὐτοκρά|[τορος καὶ] Καίσαρος Βρι‖[ταννικ]οῦ πατρὸς, | [Τιβ. Κλαύ]διος, Ναννᾶ υἱὸ[ς, Μηνο|γένης [1] ἐκ τ]ῶν ἰδίων χρημ[άτων ἀνέθηκεν].

1. Inscriptus in nummo Aezanitarum. Cf. Babelon, *Invent. de la coll. Waddington*, n. 5567.

---

560. Aezanis. — Körte, *Athen. Mittheil.*, XXV (1900), p. 401, n. 2.

.... τῷ κόσμῳ [καὶ] εὐτυχέστατα τῇ πόλει ἡμῶν [1] .... | [Νέρωνα Κλαύ]διον Καίσαρα Δροῦσον Γερμανικὸν τὸν υἱὸν φύ[σ]ει [Θ]εᾶς [Ἀγριππείνης [2] | ... τῷ μεγί]στῳ [τῶν] Σεβαστῶν [οἴ]κῳ, ἐψηφίσατο στεφανηφ[ο]ρῆ[σ]α[ι ....|..... καὶ] ἐν ἀγῶσιν ὁ[μ]οίως, ἄξιόν με νομίσασα καὶ ταύτ[ης τῆς τιμῆς] ‖ ..... ὥστ' ἄν? δύο θεῶν [3] μιᾷ προγραφῇ μιᾷ ἀτελήᾳ ..|.... ῃ καὶ εὐ....

1. Epistula est, ut videtur, viri apud Aezanitas nobilis ad panegyriarchas de cultu Caesarum. — 2. Anno 50 post C. n. — 3. Nero et Agrippina.

---

561. Aezanis. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 475.

Col. a. Ἀπὸ Ῥώμ[ης [1].] | Νέρων [2] Μηνοφίλῳ χαίρειν· | Μενεκλῆς καὶ Μητρόδωρος οἱ υἱοί σου ἐλθόν|τες πρός με ἄπαντα ἐδήλωσαν ὅσα τε αὐτὸς ‖ ἐφιλο-

τιμήθης πρὸς ἡμᾶς καὶ ὅσα εἰσηγήσω τῆι | πόλει περιέχοντα τὰς ἡμετέρας τιμάς · ἐφ' οἷς οὐ | μετρίως ἀπεδεξάμην σοῦ τὸ βέβαιον τῆς εἰς με | εὐνοίας καὶ τὸ ἀεὶ μέλειν σοι προσεπινοεῖν τι τῆι | .... αι ‖ .... ω γε | ..... ην ει | [παν]τὸς ἀναλώματος εἴη σοι ἡ περὶ ἡμᾶς φιλοτιμία | [τα]ῦτα ἤδη δεδηλωκότι, ὅτι οὐδὲ τῶν ἰδίων ἕνε|[κά γε] αὐτῆς φείδεσθαι προαιρῇ. Μενεκλῆς δὲ ὁ ‖ [υὸς ἑτ]οίμως εἶχεν καὶ προσμένειν μοι χρόνον |

Col. b. ὅσον ἂν βο[υλωμαι............................] | ὃν ἐγὼ δίκ[αιον ἡγούμενος ἐπιμελεῖσθαι τοῦ σοῦ] | γήρως ἀπέ[λυσα τῆς παρ' ἐμοὶ ἐν Ῥώμῃ καταμονῆς] | καὶ πρὸς σὲ [ἀπελθεῖν ἐκέλευσα γηροτροφήσον]‖τα, ἔγραψα δ[ὲ]........................... | ἐπιμελέστα[τα........................ πρὸς τὴν] | πόλιν ὑμῶν .... [ἔγραψα] | δὲ καὶ πρὸς Α........................ | δηλώσας ὡς.................... ‖ γὰρ εὔνους μα[.........γρά]|φειν, ἐάν του δ[έῃ.......] | παρέχεσθαί σο[ι.........] | δέχομαι τὴν α....... | δέ μοι μένει[ν.........]|τεν ἡ Μην[οφιλ...].......

1. « Pars praescriptorum deest, quae et diei, mensis, anni significationem et titulos Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ continuit. Utrum haec interciderint, an Menophilus ipse praescripta contraxerit, vix discernas. » Dittenberger. — 2. Annis 54-68 post C. n.

---

562. Aezanis. — Le Bas et Waddington, n. 864.

Αὐτοκράτορι Ἀδριανῷ | Γενέτορι [1], εἰσανγείλαν|τος Ποπλίου Κ[λ.] [2] Διονυσίου, συνέδρου τοῦ ‖ Πανέλληνος [3].

1. Apollinis cognomen ; saepe etiam γενέθλιος vocatus est Jupiter. — 2. ΚΑΙ lapis. — 3. Cf. n. 573.

---

563. Aezanis. — Le Bas et Waddington, n. 865.

Σαβείνῃ | Σεβαστῇ.

---

564. Aezanis. — Le Bas et Waddington, n. 871.

[Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μ. Αὐρή]λιον | [Ἀντωνεῖνον Σεβαστὸν, ἀρχ]ιερέα |

[μέγιστον], δημαρχικῆς ἐξουσί|[ας τὸ.., ὕπατον τ]ὸ γ′ [1], Θεοῦ Ἀντω‖[νείνου υἱὸν] Θεοῦ Ἁδριανοῦ | [υἱωνὸν Θεοῦ Τρ]αιανοῦ Παρθικοῦ | [ἔ]κγονον Θεοῦ Νέρουα ἀπόγονον, | Αὐτοκράτορ[α Καίσαρα Λ. Αὐρήλι]|ον Οὐῆρον Σ[εβαστὸν, δημαρ]‖χικῆς ἐξουσί[ας τὸ.., ὕπατον τὸ..], | Θεοῦ Ἀντωνε[ίνου υἱὸν Θεοῦ] | Ἁδριανοῦ υἱω[νὸν Θεοῦ Τραια]|νοῦ Παρθικο[ῦ ἔκγονον Θεοῦ] | Νέρουα ἀπό-γ[ονον], ‖ Μ. Οὐλπίου Ἀππουλ[ηί]ου Εὐρυκλέους [2], ἀρχιερέως ἀποδεδιγμένου Ἀσίας, | .... [ἐπιμεληθέντος τῆς ἀναστάσεως].

1. Anno 161 post C. n. — 2. Vide nn. 573-576 et ejus epistolam ad Aphrodisienses, *C. I. Gr.*, 2741.

---

565. Aezanis. — Le Bas et Waddington, n. 873.

[Αὐτοκράτορι Κ]αίσαρι Λ. Αὐρ. Κομόδῳ.

---

566. Aezanis. — Le Bas et Waddington, n. 874.

[Αὐ]τοκράτωρ Καῖσαρ Θεοῦ Μά[ρκου Ἀντωνεί]|νου Εὐσεβοῦς Γερμανικοῦ Σ[αρματικοῦ υἱὸς] | Θεοῦ Κομμόδου ἀδελφὸς Θ[εοῦ Ἀντωνείνου] | Εὐσεβοῦς υἱωνὸς Θεοῦ Ἁδριαν[οῦ ἔκγονος Θε]‖οῦ Τραιανοῦ Παρθικοῦ καὶ Θεοῦ Ν[έρουα ἀπό]|γονος Λούκιος Σεπτίμιος Σεουῆρος Εὐσε|βὴς Περτίναξ Σεβαστὸς Ἀραβικὸς Ἀδιαβηνι|κὸς, ἀρχιερεὺς μέγιστος, δημαρχικῆς ἐξουσί|ας τὸ γ′ [1], αὐτοκράτωρ τὸ η′, ὕπατος τὸ β′, πατὴρ ‖ πατρίδος, Αἰζανιτῶν τοῖς ἄρχουσι καὶ τῇ | βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν. |

Τὴν ἡδονὴν ἣν ἐπὶ τοῖς κατωρθωμένοις | ἔχετε καὶ ἐπὶ τῷ τὸν υἱόν μου Μᾶρκον Αὐρή|λιον Ἀντωνεῖνον ἐπιβαίνειν ἀγαθῇ τύχῃ ‖ τῶν τῆς ἀρχῆς ἐλπίδων καὶ τετάχθαι μ[ετὰ] | τοῦ πατρὸς [2], φανερώτατα ἔγνων δι[ὰ] | τοῦ ψηφίσματος καὶ ἥσθην ὅτ[ι δη|μ]οσίαν ἠγάγετε ἑορτὴν καὶ ἔθυ[σατε | τ]οῖς θεοῖς θυσίας χαριστ[ηρ]ίους, [πό]‖λις ὄντες ἔνδοξος καὶ ἐκ παλαιο[ῦ Ῥω]|μαίων ἀρχῇ χρήσιμος · τὴν νείκ[ην [3] δὲ] | ὡς εἶδον ἐπὶ μαρτυρίᾳ τῶν κατωρθωμ[έ]|νων ἐλθοῦσαν μετὰ τοῦ ψηφίσματος, | ἀπέπεμψα τὸ [γ]ρ[ά]μμα ὑμεῖν παρὰ τοῖς ‖ ἐνχωρίοις θεοῖς ἐσ[ό]μενον. |

Ἐπρέσβευον Κλαύδιος Καμπανὸς Φλα|ουιανὸς, Κλαύδιος Ἀπολλινάριος Αὐ|ρηλιανὸς, Φιλότιμος Μηνοφίλου, Κλαύ|διος Πασί[τ]εχνος, Βείθυς Δημητρίου, ‖ Αὐρήλιος Κάτ[υ]λλος, Μηνόφιλος Φ[ι]|λίππου, Φίλιππος Μηνοφίλου.

Μεν[ε]|κράτην δὲ Μειλήτου ἔφασαν [ἀπο]|λυθ[ῆν]αι οἷς τὸ ἐφόδιον ἀπο[δοῦναι | .... προ]ῖκα ὑπέσχηνται.

Septimius Severus Aezanitis gratias agit quod eorum legati sibi nuntiaverint feriis in illa civitate celebratam esse felicitatem temporum.

1. Errore lapicidae pro Δ; nam erat imperator illa aetate tribunicia potestate IIII. — 2. Caesarem nuper salutari Caracallam jusserat. — 3. Profecto captum Byzantium mense Julio anni 196 post C. n. Cf. Goyau, *Chronol. de l'emp. rom.*, ad annum 196.

---

567. Aezanis. — Le Bas et Waddington, n. 988.

[Μ.] Α[ὐρ]. Ἀντωνεῖ|[ν]ον [Καίσαρα | Σεβα]σ[τ]ὸ[ν], υ[ἱὸν | Αὐτοκρά]τορος [Λ. ‖ Σ]επτιμίου Σεου|[ή]ρου Περτίνακος | [Σ]ε[βα]στοῦ ἡ βου|[λ]ὴ καὶ ὁ νεωκόρ|[ος] τ[οῦ Δ]ιὸς[1] ἱερὸς ‖ καὶ [ἄσυλ]ος [Α]ἰ[ζα|νειτῶν] δῆμος | [ἐκ τῶ]ν ἰδίων θεοῦ, | [ἐπ]ιμεληθέντ[ων | τῶ]ν π[ε]ρὶ Κ[λ]. Ῥου|[φει]νιανὸν ἄρ‖χόντων.

1. De Jove apud Aezanitas culto vide nummos : Babelon, *Invent. de la coll. Waddington*, nn. 5541-5585, et inter ceteros 5581, in quo dicuntur Jovis neocori.

---

568. Aezanis. — *C. I. Gr.*, Add. 3841 *l*.

[Αὐτοκρά]τορι Καίσαρ[ι] | Διοκ[λητ]ιαν[ῷ] Σ[εβ]α[σ]τῷ Α[ὐρ]. Εὔ]|μηνος Μηνογένους Ἀ[πολ]|λι[ν]αρ[ί]ο[υ] κατεσ[κεύα]σεν ὑ‖[πὲρ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ].....

---

569. Aezanis. — Le Bas et Waddington, n. 876.

.... [Παρθικ]ῶι μεγίσ[τωι].......

---

570. Aezanis. — Le Bas et Waddington, n. 884.

Τὸν μέγαν | εὐεργέτην καὶ | σωτῆρα καὶ κτίσ|την τῆς πόλε‖ως Κλ. Στρατό|νικον ὕπατον[1] | ἡ πατρὶς, στρα|τηγοῦντος | τὸ β´ Κλ. Ἀπολ‖λιναρίου.

1. Cos. suffectus anno incerto aetatis fere Commodi vel Septimii Severi. *Prosop. imp. Rom.*, I, p. 401, n. 818.

571. Aezanis, in templo Jovis, in pariete interiore lateris meridionalis. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 502; *C. I. L.*, III, 356 et 14191.

Ἀουίδιος Κουιῆτος [1] Αἰζανειτῶν ἄρχουσι βουλῆι | δήμωι χαίρειν. Ἀμφισβήτησις περὶ χώρας ἱερᾶς, ἀνα|τεθείσης πάλαι τῶι Διὶ [2], τρειβομένη πολλῶν ἐτῶν, τῇ προνοίᾳ τοῦ | μεγίστου αὐτοκράτορος τέλους ἔτυχε. Ἐπεὶ γὰρ ἐπέστειλα αὐτῷ δη‖λῶν τὸ πρᾶγμα ὅλον, ἠρόμην τε ὅτι χρὴ ποεῖν, δύο τὰ μάλιστα τὴν | διαφορὰν ὑμεῖν κεινοῦντα καὶ τὸ δυσεργὲς καὶ δυσεύρετον τοῦ | πράγματος παρεχόμενα [3], μείξας τῷ φιλανθρώπῳ τὸ δίκαιον, ἀκολού|θως τῇ περὶ τὰς κρίσεις ἐπιμελείᾳ, τ[ὴν] πολυχ[ρ]όνιον ὑμῶν μάχην καὶ ὑποψί|αν πρὸς ἀλλήλους ἔλυσεν, καθὼς ἐκ τῆς ἐπιστολῆς, ἣν ἔπεμψεν πρός με, ‖ μαθήσεσθε, ἧς τὸ ἀντίγραφον ὑμεῖν πέπομφα. Ἐπέστειλα δὲ Ἑσπέρῳ τῷ ἐπι|τρόπῳ τοῦ Σεβαστοῦ [4], ὅπως γεομέτρας ἐπιτη(δ)[είους] λεξάμενος ἐκείνοις | προσχρήσηται τὴν χώραν διαμετρῶν κὰκ [τούτου ἀγαθὸ]ν ὑμεῖν γενήσεται. | Καὶ ἐκ τῶν ἱερῶν τοῦ Καίσαρος γραμμάτω[ν ὑμεῖν δ]εδήλωκα ὅτι <ο> δεῖ τε|λεῖν ὑπερ ἑκάστου κλήρου κατὰ τὴν [τοῦ Καίσαρος ἀπό]φασιν ἐξ ἧς ἂν ἡ‖μέρας λάβητε τὴν ἐπιστολήν. Ἕκαστ[ος δὲ τὸ τέλος τῷ] ἱερο[ταμίαι τῆς] | χώρας τελέσει, ἵνα μὴ πάλιν τινὲς ἀ[μφισβητοῦντες περὶ αὐτῆς τοῦ] | βράδειον ἀπολαῦσαι τὴν πόλιν τῆς [προσηκούσης προσόδου παραίτιοι] | γένωνται· ἀρκεῖ γὰρ αὐτοῖς τὸ μέχρι ν[ῦν ἀπολελαυκέναι τούτων. Πέπομ]|φα δὲ καὶ τῆς πρὸς Ἕσπερον ἐπιστο[λῆς] τὸ ἀντίγραφον καὶ ἧς Ἕσπερος ἐ]‖μοὶ γέγραφεν. Ἐρρῶσθαι ὑμᾶς εὔχο[μαι]. |

Exempl(ar) epistulae C[ae]saris scriptae ad | Quietum. | Si in quantas particulas, [q]uos [cle]ros appellant, ager Aezanen|si Ioui dicatus a regibus diuisu[s sit], non apparet, optimum est, ‖ sicut tu quoque existimas, [modu]m, qui in uicinis ciuitatibus | clerorum nec maximus [nec mi]nimus est, obseruari. Et si, cum | Mettius Modestus [5] cons[titueret], ut uectigal pro is pendere|tur, constitit qui es[se]nt c[leruc]hici agri, aequum est ex h[oc] | tempore uectigal pendi. Si [non co]nstitit, iam ex hoc tem[po]‖re uec[tig]al pendendum e[s]t. [At] si quae morae qu[aerantur] | us[que dum penda]nt inte[grum, dentur]. |

Exempl(ar) epistulae Quieti scriptae ad | Hesperum. | Cum uariam esse clerorum mensuram ‖ cognouerim, et sacratissimus imp(erator) con|stitutionis suae causa neq(ue) maximi neq(ue) | [min]imi mensuram iniri iusserit in ea re|[gione], quae Ioui Aezanitico dicata dicitur, | [mando tib]i, Hesper(e) carissime, explores qu‖[ae maximi cl]eri mensura, quae minimi [in | uicinia et in] ipsa illa regione sit, et id | [per literas n]otum mihi facias. |

Exempl(ar) epistulae scriptae Quie|to ab Hespero. ‖ Quaedam negotia, domine,

non ali|ter ad consummationem perduci | possunt, quam per eos qui usu sunt | eorum periti. Ob hoc, cum mihi iniunxisses ut tibi renuntiarem, quae | mensura esset clerorum ‖ circa re|gionem Aezaniticam, misi in rem | praesentem ei..... [6].

1. Proconsul Asiae anno 125/126 post C. n.; *Prosop. imp. rom.*, I, p. 189, n. 1171. — 2. « Apparet has dissensiones et ad fines et magnitudines partium, per quas hic ager civibus divisus erat a regibus Seleucidis vel Attalidis, et ad vectigal, a Mettio Modesto proconsule eis impositum, spectare. Sed de locatione modo, perpetua et hereditaria sane, fundorum, qui non desierant Jovis sacri esse, haec interpretanda sunt. » Dittenberger. — 3. Supplendum est omissum participium, veluti παύσας. — 4. « Vectigal in aream sacram Jovis numeratum videtur, sed pars ejus certa in fiscum Caesaris pervenisse; propterea non proconsul, sed procurator Caesaris hanc rem curare debet. » Dittenberger. — 5. Proconsul Asiae aliquot annis ante Quietum, extremis temporibus Trajani aut primis Hadriani : *Prosop. imp. rom.*, II, p. 373, n. 404. — 6. Nihil amplius in lapide scriptum est; quam ob causam, latet.

---

572. Aezanis. — Le Bas et Waddington, n. 841.

...... [Π]οστουμεῖ[νος.. [1] ....|... Αἰζανειτῶν ἄρχου]σι, βουλῇ, δήμῳ χαίρειν .....|....... [κατὰ τὴ]ν πρώτην ἀρχήν μου τῆς ἀνθυπατείας, ἀκο|[λούθως .....]ον τε ταῖς ἐντολαῖς ἡγησάμενος καὶ ἀναγκαῖ‖[ον .... κα]ὶ ποιήσασθαι τὴν παρ' ὑμεῖν ἐπιδημίαν, ἧκον|....... μως · ἰδὼν δὲ πόλιν εὐγενῆ τε καὶ ἀρχαίαν..|........ νεωστὶ [δ]ὲ π[ρ]οσκατασκευαζομένοις οὐδενὸς|........ν ἀκμάζειν δοκουσῶν ἐπι[φ]α[νέσ]τερον συναύ|[ξειν]..........

1. Fabius Postuminus, ut videtur, proconsul Asiae sub Trajano. Cf. Waddington, *Fastes des prov. asiat.*, n. 115, et *Prosop. imp. rom.*, II, p. 50, n. 45.

---

573. Aezanis in parietinis templi Jovis. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 504.

Ὁ ἄρχων τῶν Πανελλήνων καὶ ἱερεὺς Θεοῦ Ἁδριανοῦ Π[ανελληνίου] | καὶ ἀγωνοθέτης τῶν μεγάλων Πανελληνίων Τίτος [Φλάβιος Κύλλος] | καὶ οἱ Πανέλληνες [1] Αἰζανειτῶν τῆι βουλῆι καὶ τῷ [δήμῳ χαίρειν]. | Καὶ αὐτοῖς ἡγούμενοι προσῆκον εἶναι τὰς πρὸς τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἀποδείκνυ‖σθαι τειμὰς διαρκῶς καὶ ὑμεῖν συνήδεσθαι τῆς τῶν τοιούτων πολιτῶν κτή|σεως ἀκόλουθον ὑπολαμβάνοντες, ο[ἷό]ς ἐστιν οὗτος Οὔλπιος Εὐρυκλῆς, συν|πεπολιτευμένος [2] ἡμεῖν πάντα τὸν τῆς συνεδρείας χρόνον μετρίως καὶ ὡς | τούς τε καθ' ἕκαστον ἠιρηκέναι φιλίαι καὶ ἐν τῶι κοινῶι ἐπὶ παιδείαι τε καὶ | τῆι ἄλληι ἀρετῆι καὶ ἐπιεικείαι διάδηλον ἑαυτὸν πεποιηκέν[αι], εὔλογον ἡγη‖σάμεθα μαρτυρῆσαι

αὐτῶι παρ' ὑμεῖν καὶ εὐφρᾶναι ὑμᾶς ἐνδειξάμενοι | ἣν πρὸς αὐτὸν εὔνοιαν ἔχομεν πρός τε τὸ κοινὸν τοῦ Πανελληνίου καὶ ἰδίᾳ | πρὸς τὸν θαυμασιώτατον ἡμῶν ἄρχοντα Φλάβιον Κύλλον φιλοτιμίᾳ κεχρη|μένον κοσμούσῃ οὐκ αὐτὸν μόνον τὸν Εὐρυκλέα, ἀλλὰ καὶ τὴν διασημο|τάτην ὑμῶν πόλιν, ἧς ἄξια καὶ τοῦ γένους καὶ τῆς ἐκ προγόνων ἀνδραγαθίας ‖ καὶ λέγων καὶ πράττων παρὰ πάντα τὸν χρόνον διατετέλεκεν. Ἐ(π)εστείλα|μεν [3] δὲ καὶ πρὸς τὸ ἔθνος [4] ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ πρὸς τὸν θειότατον αὐτοκράτορα [5], καὶ τη|λικαύτης μαρτυρίας ἄξιον αὐτὸν ὑπολαβόντες. Ἔρρωσθε.

1. Anno 128/129 post C. n. « Hadrianus una cum delubro Jovis Panhellenii et ludis magnificentissimis concilium Panhellenum, qui Athenas convenirent, constituerat, » ita ut, « quae ubique per imperium Romanum essent, civitates Graecas comprehenderet. Nomen Πανέλληνες et populos foederatos significat et eorum legatos. Qui horum conventibus praesidet archontis nomen gerit. » Dittenberger. Cf. Hertzberg, *Gesch. Griechenl. unter der Herrschaft der Römer*, II, p. 30. Non dubium videtur quin omnes archontes Panhellenum etiam sacerdotio Hadriani et agonothesia functi sint. — 2. Vir non civitatis, sed domicilii aut sodalitatis vinculo cum alio conjunctus. — 3. **ΕΝΕΣΤ**. lapis. — 4. Concilium provinciale Asiae. — 5. Illae epistulae T. Flavii Cylli ad commune Asiae et ad imperatorem Antoninum, quae non exstant, datae sunt anno 156 post C. n., ut hoc ipsum decretum Panhellenum ad Aezanitas missum. Cf. n. 575.

---

574. Aezanis, in parietinis templi Jovis. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 505.

Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ καὶ ὁ κῆρυξ αὐτῆς καὶ ἀγωνοθέ|της τῶν τῆς Σεβαστῆς ἀγώνων [1] Νούμμιος Μῆνις [2] | Αἰζανειτῶν ἄρχουσι, βουλῆι, δήμωι χαίρειν. | Ὁ πολίτης ὑμῶν Μ. Οὔλπιος Εὐρυκλῆς ὁ ἀξιολογώτατος ἐπε‖δήμησεν ἡμῶν τῆι πόλει παντὶ τούτωι τῶι χρόνωι ἀξίως τοῦ τε | αὐτοῦ ἀξιώματος καὶ τῆς ὑμετέρας πόλεως, ὡς ἐν πατρίδι | ταῖς Ἀθήναις [3] τὴν διατριβὴν ποιησάμενος, παιδείᾳ τε ὁμι|λῶν καὶ πᾶσαν ἐνάρετον προαίρεσιν ἀποδεικνύμενος | διὰ τῆς περὶ τὰ κάλλιστα καὶ σεμνότατα σπουδῆς · καὶ διὰ ταῦτα ἐτιμήσαμ[εν] ‖ αὐτὸν τιμαῖς ταῖς προσηκούσαις καὶ ἀνδριάντος ἀναθέσει καὶ εἰκόνος [4] | ἔν τε τῆι ἡμετέρᾳ πατρίδι ταῖς Ἀθήναις ἐν ὧι ἂν βούληται τόπωι καὶ | παρ' ὑμῖν. Καὶ αὐτὰ ταῦτα δίκαιον ἡγησάμεθα μαρτυρῆσαι τῶι ἀν|δρὶ παρ' ὑμῖν τῆς τε κ[ο]σ[μιότ]ητος εἵνεκεν καὶ τοῦ τρόπου καὶ τῆς πε|ρὶ παιδείαν φιλοτιμίας.

1. Quam Augustam, uxorem imperatoris, illis ludis celebraverint Athenienses, prorsus ignoratur. Cf. *C. I. Att.*, III, 10, 15, 16. Haec quidem patet scripta esse in honorem

M. Ulpii Euryclis, aeque ac n. 573, anno 156 post C. n. De eo cf. n. 564. — 2. Archon eponymus Athenarum Antonini aetate : *C. I. Att.*, III, 904, 1; 905, 2; 1027, 2; 1103, 20. — 3. Intellige : ἐν ταῖς Ἀθήναις ὡς ἐν πατρίδι. — 4. ἀνδριάς statua, εἰκών imago picta.

---

575. Aezanis, in parietinis templi Jovis. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 506.

[Αὐτ]οκράτωρ Καῖσαρ Θεοῦ Ἁδριανοῦ υἱὸ[ς | Θεο]ῦ Τραιανοῦ Παρθικοῦ υἱωνὸς Θεο[ῦ | Νέρ]ϐα ἔκγονος Τίτος Αἴλιος Ἁδριανὸς | [Ἀντ]ωνεῖνος Σεϐαστὸς, ἀρχιερεὺς μέ‖[γιστ]ος, δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ κ', αὐ|[τοκρ]άτωρ τὸ β', ὕπατος τὸ δ', πατὴρ πα|[τρίδ]ος [1], τῶι Πανελληνίωι [2] χαίρειν. | [Ὅτι οἱ] πρὸ ὑμῶν Πανέλληνες [3] Οὔλ|[πιο]ν Εὐρυκλέα ἀπεδέξαντο ὡς ἐπι‖[ει]κῆ, ἔμαθον ἐκ τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐπ|[εστ]αλμένων. Εὐτυχεῖτε. Πρὸ μι[ᾶς | κα]λανδῶν Δεκεμϐρίων [4] ἀπὸ Ῥώμη[ς].

1. Anno 157 post C. n. — 2. Cf. n. 573. — 3. Panhellenes, qui anno superiore (156) officio suo fungebantur, ad Antoninum de ea re scripsisse refertur n. 573, v. 16. — 4. Die xxx Novembris.

---

576. Aezanis, in parietinis templi Jovis. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 507.

Ὁ ἄρχων τῶν Πανελλήνων καὶ ἱερεὺς Θεοῦ Ἁδριανοῦ Πανελληνίου | καὶ ἀγωνοθέτης τῶν μεγάλων Πανελληνίων Κλ. Ἰάσων [1] καὶ οἱ | Πανέλληνες τοῖς ἐπὶ τῆς Ἀσίας Ἕλλησι [2] χαίρειν. | Μ. Οὔλπιον Ἀπουλήιον Εὐρυκλέα τὸν Αἰζανείτην φθάνομεν ἤδη καὶ δι' ‖ ἑτέρων γραμμάτων μαρτυρίας τῆς παρ' ἡμῶν ἠξιωκότες, ἐπεσταλκό|τες ὑμεῖν τε αὐτοῖς [3] ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τῇ πατρίδι [4] καὶ τῶι μεγίστωι αὐτο|κράτορι [5] · δίκαιον δὲ ἡγησάμεθα καὶ τοῦ κρατίστου Κλ. Ἰάσονος παραλαϐόν|τος τὴν ἀρχὴν μαρτυρῆσαι αὐτῶι τὰ αὐτὰ ἐπιεικείᾳ τε καὶ αἰδοῖ πάσηι | κεχρημένωι περὶ τὴν πολιτείαν τῶν Συνπανελλήνων καὶ τὸ ἀξίωμα ‖ τὸ ὕπαρχον αὐτῶι, ἄνωθε καὶ ἀπὸ γένους ἔτι μᾶλλον προάγοντι ἐν οἷς | λέγων καὶ πράττων διατετέλεκε παρὰ πάντα τὸν τῆς συνεδρείας | χρόνον. Ἐρρῶσθαι ὑμᾶς εὔχομαι.

1. Claudius Jaso vix dubium est quin fuerit archon Panhellenum anno 157 post C. n., protinus post Flavium Cyllum. Cf. n. 573. — 2. Commune concilium Asiae provinciae. — 3. Illa epistula ad commune anno superiore scripta, quae periit, memoratur n. 573, v. 15-16. — 4. Illam epistulam ad Aezanitas anno superiore scriptam habes ibidem. — 5. Ad illam epistulam (cf. n. 573, v. 16), quae periit, respondit Antoninus imperator litteris n. 575.

577. Aezanis. — Le Bas et Waddington, n. 885.

Ἀγαθῇ τύχῃ · | ἡ βουλὴ καὶ ὁ | δῆμος Μ. | Αὐρ. Σεουῆρον || ἀρχιερέα Ἀσίας | ναῶν τῶν ἐν | Περγάμῳ κὲ τῆς πα|τρίδος τὸ γʹ, στρα|τηγήσαντα τὸ εʹ, || τὸν εὐεργέτην | κὲ φιλόπατριν.

---

578. Aezanis. — Le Bas et Waddington, n. 883.

Ἡ ἱερωτάτη βου|λὴ ἐκ τῶν ἑαυτῆς | προσόδων ἐτεί|μησεν Τιϐ. Κλαύ||διον Καμπανὸν | Αὐρηλιανὸν, Ἀσί|ας ἀρχιερέων ἔγγο|νον, στρατηγήσαν|τα τῆι πατρίδι καὶ δεύ||τερον τοὺς πρώτους | τόπους [1], ἐπιδόντα | καὶ τ[ῶ]ν ἑαυτοῦ [πολ]|λὰ, Τιϐ. [Κλαυδίου | Ἀ]πο[λλιναρίου? ἐπιμε||ληθέντος τῆς ἀναστάσεως].

1. Primus strategorum bis fuit.

---

579. Aezanis. — Le Bas et Waddington, n. 879.

..... [ἀρχιερέα Ἀ]|σίας ναῶ[ν τῶν ἐν..... σ]|τεφανηφορήσαντα καὶ ἀ[γω]|νοθετήσαντα τρὶς τῶν μ||[εγ]άλων πενταετηρικῶ[ν | ἀ]γώνων, στρατηγήσαν[τα | κ]αὶ ἱερατεύσαντα τοῦ | [Διός] ....

---

580. Aezanis. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 511.

.... χρεω[φυλακήσαν]|τα [1], δόντα [ἀργύριον | εἰς τὸ γυμνάσι|ον ὁμοίως καὶ εἰς || τὰ σειτωνικὰ, ἐρ|γεπιστατήσαντα | πολλάκις, παρα|σχόντα τῷ κυρίῳ | Καίσαρι [2] σύμμαχον || διωγμείτην [3] παρ' ἑ|αυτοῦ κατὰ ἀνθύ|πατον Κυιντίλιον | Μάξιμον [4], ἀναθέντα | καὶ τὰ ἱερὰ τὰ ἐν τῇ ἐ||ξέδρᾳ τῆς βασιλικῆς.

1. « Magistratus apud quem litterae contractuum de pecuniis mutuis dandis et fundis hypothecae loco oppignerandis deponebantur. » Dittenberger. Cf. Dareste, *Nouv. études d'hist. du droit,* VI, p. 105. — 2. M. Aurelius. — 3. Diogmitae fuerunt homines irenarchis subditi, qui publicae pacis turbatores persequi et deprehendere jubebantur. Cf. R. Cagnat, *De municipalibus et provincialibus militiis*, p. 38. M. Aurelio, bellum cum Marcomanis gerenti, vir ille de suo praestiterat diogmitam ; in summa enim militum inopia, quae ex pestilentia nata erat, imperator non modo diogmitas, sed etiam gladiatores, imo latrones fertur armavisse (Capitolin., *Vita M. Antonin.*, 21). Σύμμαχον = ὅπως συμμάχοιτο. — 4. Sex. Quintilius Valerius Maximus cos. anno 151 post C. n., proconsul Asiae circa annos 165-166. Cf. *Prosop. imp. rom.* III, p. 117, n. 24.

581. Aezanis. — Le Bas et Waddington, n. 875.

[Τῆς ἱερᾶς καὶ] ἀσύλου καὶ | [νεωκόρο]υ τοῦ Διὸς | [Αἰζανει]τῶν πόλεως | [ἡ φιλοσέβα]στος βουλὴ ‖ [καὶ ὁ νεωκόρ]ος δῆμος | ..... | ....

582. Aezanis. — Le Bas et Waddington, n. 857.

[Ψήφισμα τ]οῦ δήμου τοῦ Αἰζαν[ειτῶν. | Ἐπὶ ἀρχόντων ....ἐπὶ τῆς ε]ὐκοσμίας ἄρχοντος [1] διὰ βίου καὶ Μηνοφί[λου......|.......καὶ Τιβε]ρίου Κλαυδίου, Εὐδόξου [2] υἱοῦ, Κουιρείνα, Εὐδ[όξου καὶ] .|......... Ζεύξιδος. ‖ ....[τὴν τῶν γυμ]νικῶν ἀγώνων δευτέραν ἀγωνοθεσίαν ἐκ τῶν ἰδίων....| ....ιον πρόσοδον καθιερῶσαι ἐπὶ τοῖς ὑπ' αὐτοῦ διὰ τοῦ ἀργ[είου....|..... τὴν λε]γομένην κώμην Πάλοκα [3] καὶ τὸ ἀπὸ τῆς προσόδου αὐ[τῆς ἀεὶ] | γιγνόμενον...... ματος καθιέρωσεν.|
.....[ἐκ τῶν ε]ὐεργεσιῶν τοῦ Νάννᾶ [4] καὶ τῆς εἰς τοὺς Σεβαστοὺς ὁ[μοβωμίους θεούς] [5].

Decretum est Aezanitarum, quo accipiuntur reditus vici Palocis, ad celebrandos ludos Augusti et Liviae collati. Cf. n. 584.

1. Cf. n. 556. — 2. Eudoxus pater profecto memoratus est in nummo Aezanitarum, qui ictus est Claudio principe : Babelon, l. c., n. 5569. — 3. Cf. n. 583. — 4. Aezanitarum stephanophorus principe Caligula : Babelon, l. c. n. 5563. — 5. Cf. n. 583.

583. Aezanis. — Le Bas et Waddington, n. 859.

.....υ........|........ ἀτελῆ ἂν θνητοῦ ὄν[τος ....ι.|.... τῶν γεν]ομένων εἰς τοὺς ἀγῶνας | ἀν[αλ]ωμάτων ....‖..... [τὴν κώμη]ν Πάλοκα [1] καθὼς μεγίστη καὶ καλλίστη ....|.... [Γερ]μανικοῖς αὔξουσι Σεβαστοῖς ὁμοβωμίοις [2] ....|. ....[τὴν στεφα]νηφορίαν καὶ τὴν ἀγωνοθεσίαν ....|.......ας ἐκεῖνος διακαθέξει τοῖς αὐτοῖς .....|...[.ὅταν δέ τις τῷ γ]ένει μου προσήκων στεφανηφορήσῃ ἢ ἀγωνοθετήσῃ ‖ .....[τ]ῆς διαδοχῆς εἰς τὸν αἰῶνα τῷ ἐμῷ [γένει]| ..... ἡ κώμη καὶ ἡ π[ρό]σοδος [σω]θῇ ου.........

1. Cf. n. 582. — 2. Cf. n. 556.

584. Aezanis. — Le Bas et Waddington, n. 858.

.... ἀ[γ]ῶνος .....|....... ἀγωνοθέτης τὸ δεύτερον Σεβαστῶν Κλαυδι[ήων [1] καὶ | στήσας ἀγῶνα πενταετηρικ]ὸν τῶν Σεβαστῶν νέων ὁμοβωμίων [2] ἐ[κ] τῶν ἰδίων χρημάτων, | [καὶ νεωκόρος τοῦ Διὸς δι]ὰ βίου καὶ Τιβερίου Κλαυδίου Καίσαρος Σεβαστοῦ Γερμανι‖[κοῦ τοῦ αὐτοκράτορος, θεοῦ σ]ωτῆρος καὶ εὐεργέτου, διὰ βίου, καὶ Τιβερίου Κλαυδίου Καί|[σαρος Βρεταννικοῦ θεοῦ ἐπιφαν]οῦς [3], τοῖς πανηγυριάρχαις καὶ Ἑρμαιέρῳ τῷ πρὸς τοῖς δημο|[σίοις .... χαίρειν]. |

[Γνοὺς μὲν ἐμὲ φιλοτιμεῖσθαι εἰς τὸ Σ]εβαστὸν γένος, ὑπηρετεῖν δὲ ἐν πᾶσι τῇ πατρίδι καὶ τούτων | [ἕνεκεν ὁ δῆμος ὁ Αἰζανετῶν ἔδω]κέν μοι τάχειον [4] μὲν τῶν μεγάλων θεῶν ὁμοβωμίων Σεβασ‖[τῶν τὴν ἱερωσύνην, ἔπειτα δὲ καὶ] Σεβαστῆς Προνοίας [5] προσονομάσας ἅ τε διὰ τ[ὸ δ]οκιμα[σθῆναι]........

1. Ludi in honorem Claudii imperatoris. — 2. Augustus et Livia. Cf. v. 9 et nn. 582, 583. — 3. Neocorus Claudii et Britannici. Cf. n. 559. — 4. = primum. — 5. Providentia Augusta dea in nummis Romanorum saepius memorata; cf. Blanchet, apud Daremberg et Saglio, *Dict. des Antiq. gr. et rom.*, s. v.

---

585. Aezanis. — Le Bas et Waddington, n. 845.

Ἀγαθῇ τύχῃ · | ἡ βουλὴ καὶ | ὁ δῆμος ἐτε|ίμησεν Ἰουλι‖ανὸν Τρύφω|νος, νεωκό|ρον τοῦ Διὸς | διὰ βίου, εἰρη|ναρχήσαντα ‖ καὶ ἀγορανομή|σαντα καὶ στρα|τηγήσαντα καὶ | χρεοφυλακή|σαντα [1] καὶ πά‖λιν στρατηγή|σαντα τὸν πρῶ|τον τόπον | καὶ ἐν τοῖς | λοιποῖς χρή‖σιμον ἑαυτὸν | παρασχόντα τῇ πατρί|δι.

1. Hypothecarum et pactionis cujusque privatae custos. Thalheim apud Pauly et Wissowa, *Realencyclopädie*, s. v. Cf. supra n. 580.

---

586. Aezanis. — Le Bas et Waddington, n. 842.

Ἡ Ἡρακλεὰς φυλὴ | Α. Κλ. Λέπιδον, τὸν | ἀρχινεωκόρον, ἱε|ρέα τοῦ αὐτοκράτο‖ρος διὰ βίου, ἀρχιερέ|α Ἀσίας ναῶν ἐν | Σμύρνῃ [1], στεφανη|φόρον καὶ ἀγωνο|θέτην ἀποδεδει‖γμένον τῆς πατρί|δος τὸν εὐεργέ|την, ἐπιμεληθέν|[τος]........

1. Cf. n. 643.

587. Aezanis. — Körte, *Athen. Mitth.*, XXV (1700), p. 404, n. 6.

Π. Αἴλ. | Βωλανὸς καὶ Μηνό|θεμις καὶ | Σωσάνδρ‖α Νεικομ|άχῳ ἀδε|λφῷ νο|μικῶι | ἐτ(ῶν) κα΄.

588. Aezanis. — Le Bas et Waddington, n. 898; Mordtmann, Ὁ ἐν Κωνστ. Ἑλλ. φιλολ. σύλλογ., XV (1884), p. 66, n. 15.

a. Μητρόδωρος Ἀρτεμιδώρῳ | [νομ]ικῷ ἥροι μνήμης χάριν. |
b. Ἀρτεμ|ιδώρῳ | νομικ|ῷ ἥροι ‖ ἐτῶν | κε΄.

589. Aezanis. — Le Bas et Waddington, n. 839.

.... [οὐε]τερανὸς [β]ι[ώ]σας ἔτη γκ΄.

590. Aezanis. — Kaibel, *Epigr. gr.*, n. 375.

[Μη]νογένης ὅ[δ' ἐγώ], | τέχνην δ' ἵπποι[σιν] | ὀχεῖσθαι
εὖ εἰ[δώς], | ἔθανον λοιμοῦ [νε]‖φέλῃ καταλη[φ]θείς [1].

1. Correptus fortasse pestilentia, qua laboravit Asia anno 167 post C. n.; videtur enim poeta versu 2 meminisse oraculi, quod de ea tabe ediderat Alexander ille Abonuticheus (Lucian., *Alex.*, 36; Martian. Capell, *Nupt.*, I prol.). Cf. Perdrizet, *Comptes rendus de l'Acad. des Inscr.* (1903), p. 65, not. 2.

591. Aezanis. — Körte, *Athen. Mittheil.*, XXV (1900), p. 406, n. 11.

Λικι(νία) Κλαυδιανὴ Λικι(νίῳ) [Ῥ]ούφῳ [π]α[τρ]ὶ | κὲ Ἰουνίᾳ Μαρκιανῇ μητρὶ κὲ | Λικινί(ῳ) [1] Ἀρτεμιδώρῳ τ[ῷ] Ἀπ|ριανῷ υἱῷ κὲ Καπετωλίνῳ κ[ὲ] Ῥο[ύ]φῳ] ‖ κὲ Μαρκιανῷ ἥρωσι κὲ ἑαυτῇ | ζῶσα.

1. ΛΙΚΙΝΙΟϹ lapis.

592. Meri. — Ramsay, *Journ. of hellen. studies*, VIII (1887), p. 498.

[Ὑπὲρ Αὐτοκράτορος Γαλλιηνοῦ [1] ..... | Γερ]μανικο[ῦ Καίσαρος αἰδίου | διαμον]ῆς καὶ δή[μου Πρυμνησσέων | καὶ] δήμου Νακ[ολ]έων [2] ...... ‖ Ἀππᾶ

μισ[θ]ωτὴ[ς χωρίων | τ]οῦ Καίσαρος [3] τῇ ἑαυ[τοῦ γυναικὶ | Ῥό]δῳ τὴν κατασκευὴν το[ῦ ναίσκου? | ἐκ τ]ῶν ἰδίων ἀνέθη[κεν. | Ἐπιμέλει]αν ποιήσεται τοῦ Διὸς το[..... ‖ ....]ος Ἀλεξάνδρου [κ]ώμαρ[χος] [4].

1. .... ΟΥΙΛΙ.... lapis. Supplevit Ramsay, quibus indiciis fretus, non constat. Cf. n. 593. — 2. Prymnessus, Nacolea, Phrygiae urbes vicinae. Cf. nn. 542-545, 671-678. — 3. Conductor praediorum Caesaris. Cf. n. 598. — 4. Magister vici in quo sedem suam habebant coloni praediorum : Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 97 et 374.

---

593. Meri. — Anderson, *Journ. of hellen. studies*, XVII (1877), p. 422, n. 21.

Ἀγαθῇ τύχῃ · | Κορνηλίαν Σα|λωνεῖναν | Σεβαστὴν [1] ‖ ἡ Μειρηνῶν | κατοικία [2].

1. Cornelia Salonina Augusta, uxor imperatoris P. Licinii Gallieni Augusti (annis 253-268 post C. n.), *Prosop. imp. rom.*, I, p. 471, n. 1227. — 2. Idem valet atque κώμη : Foucart, *Bull. de corr. hellén.*, IX (1885), p. 395; suus est enim Mero κώμαρχος. Cf. n. 592; πόλις tamen vocatur recentiore titulo ibidem relato, n. 22. Cf. Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 97.

---

594. Synai. — Körte, *Inscr. Bureschianae, Wissensch. Beilage der Universität Greifswald* (1902), p. 21, n. 27; Wiegand, *Athen. Mittheil.*, XXIX (1904), p. 325.

[Αὐτοκράτορα Καίσαρα | Θεοῦ Ἁδριανοῦ υἱὸν] | Θεοῦ Τραιανοῦ Παρθι|κοῦ υἱωνὸν Θεοῦ Νέρουα ‖ ἔκγονον Τ. Αἴλιον Θεὸν | Ἁδριανὸν Ἀντωνῖνον Σεβαστὸν ἡ βουλὴ | καὶ ὁ δῆμος, ἐπιμελη|θέντος τῆς ἀναστά|σεως Μενάνδρου Ἀσκλη‖πιάδου τοῦ Μενεκλέ|ους, ἄρχοντος πρώτου τὸ γ′.

---

595. Cadis. — Körte, *Inscr. Bureschianae, Wissensch. Beilage der Universität Greifswald* (1902), p. 28, n. 50.

Αὐρ. Λουκιανὴ Λουκίου, ματρῶνα | στολᾶτα [1], Αὐρ. Ἀντιόχῳ κρ(ατίστῳ) [2] πρει|μοπειλαρίῳ, τῷ γλυκυτάτῳ ἀν|δρί, κὲ ἑαυτῇ τὴν σορὸν κατεσκεύ‖ασεν · εἴ τις δὲ βουληθῇ ἕτερος | ἐνδληθῆναι, δώσει τῷ ἱερωτάτῳ τα|μείῳ λαμπροῦ διχαράκτου [3] δηνάρια μύ(ρια) πέντε.

1. Matrona stolata (*C. I. L.*, III, 5225, 5283, 5293, 6155, 8754) ea dicitur, quae stola ornata est, utpote jus trium liberorum assecuta. Cf. Propert. V, 11, 61; Hübner, *Comment. in honor. Mommseni*, p. 104. — 2. Vir egregius. — 3. Nummis splendidis, bis

signatis. Cf. ea quae dicta sunt de denariis « asperis » et de « aspratura » ad nn. 352, v. 25, et 494, v. 4. Cavebatur ut nummi cujusque effigies non deletae, sed in utraque facie asperae et clarae essent.

---

596. Cadis. — Körte, *Inscr. Bureschianae, Wissensch. Beilage der Universität Greifswald* (1902), p. 27, n. 48.

[Ὁ] δῆμος | [ἐτίμησεν Ἀσκλ]ηπιάδην Ἀρίσ[τ]ωνος ἄ|[νδρα καλὸν καὶ σ]πουδαῖον ὄντα περὶ | [τὴν πατρίδα ε]ὐεργέτ(ην) καθένα καὶ κο[ι]‖νῇ πάντων τῶν π]ολειτῶν, ἔν τε ἀρχαῖς καὶ | [λειτουργίαις] πάσαις κοσμίω[ς καὶ φ]ιλο|-[τείμως ἀνασ]τραφέντα, πρεσβεύσα|[ντα ... πρὸς] τοὺς αὐτοκράτορας.

---

597. Cadis. — Le Bas et Waddington, n. 1716.

Αὐρ. Μηνόφιλος | Καδ[ο]ηνὸς Εὐτύχ[ῳ] | πάτρωνι, Ἐπιχάρ[μῳ | γα]ν[β]ρῷ καὶ Ἀσκλη‖πιάδῃ πατρὶ μνήμης | χάριν.

---

598. Japuldschan. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 519; *C. I. L.*, III, 14191.

a. Ἀγαθῇ τύχῃ · | Imp. Caes. M. [Iulius P]hi[lippus P. F. Aug.] et [M. Iulius Philippu]s n[o]bi[l]issimus Caes. [1] M. Au[r. Eglecto] | pe[r] Didymum mili[t]e[m f]rum. [2] Pro co[n]sule u(ir) c(larissimus) [3], perspecta fide eorum quae [adlegastis, ne] | quid iniuriose geratur, ad sollicitudinem suam reuocabit [4]. [V]a[le] [5]. |

b. Αὐτοκράτορι Καίσαρι Μ. Ἰουλίῳ Φιλίππῳ Εὐσεβεῖ Εὐτυχεῖ Σεβ. κ(αὶ) [Μ. Ἰουλίῳ] | Φιλίππῳ ἐπιφανεστάτῳ Καίσαρι δέησις [6] παρὰ Αὐρηλίου Ἐγλέκ-[του [7] ὑπὲρ τοῦ κοι]|νοῦ τῶν Ἀραγουηνῶν [8] παροίκων κ(αὶ) γεωργῶν τῶν ὑμετέρων [9], πρεσβείας γενομένης δαπ]|άνῃ [10] δήμου κοινο[ῦ Τ]ο[τ]τεανῶν [11] Σοηνῶν [12] τῶν κατὰ Φρυγίαν τόπων, διὰ τοῦ [ὑμετέρου ?] [13] ‖ στρατιώτου. Πάντων ἐν τοῖς μακαριωτάτοις ὑμῶν καιροῖς, εὐσεβέσ[τατοι καὶ ἀλυ]|πότατοι τῶν πώποτε βασιλέων, ἤρεμον καὶ γαληνὸν τὸν βίον διαγ[όντων πο]|νηρίας καὶ διασεισμῶν πε[π]αυμένων, μόνοι ἡμεῖς ἀλλότρια τῶν ε[ὐτυχεστάτων] | καιρῶν πάσχοντες τήνδε τὴν ἱκετείαν [ὑ]μεῖν προσάγομεν. Ἔχε[ται δὲ τὸ τῆς δε]|ήσεως [14] ἐν τούτοις. Χωρίον ὑμέτερον [ἔ]σμεν ἱερωτάτ[ου ταμείου [15] δῆ]‖μος ὁλόκληρος οἱ καταφεύγοντες κ(αὶ) γεινόμενοι τῆς ὑμετέρας [ἐξουσίας · [16] δια]|σειόμεθα δὲ παρὰ τὸ ἄλογον καὶ παραπρασσόμεθα ὑπ' ἐκείνων ο[ὓς φρουρεῖν

τὸ δημό]|σιον [17] ὀφ(ε)ίλει · μεσόγειοι γὰρ τυγχάνοντες καὶ μ[ή]τε παρὰ στρατά[ρχου μήτε παρ' ἄλλου κακὰ παθόντες νῦν πάσ]|χομεν ἀλλότρια τῶν ὑμετέρων μακαριωτάτων καιρῶν · [πιέζουσι γὰρ ἡμᾶς οἱ πεμφθέντες εἰς] | τὸ 'Αππιανῶν [18] κλίμα [19] παραλιμπάνοντες τὰς λεωφόρους ὁ[δούς, προσέτι δὲ στρα]‖τιῶται κ(αὶ) δυνάσται τῶν προυχόντων κ[ατ]ὰ τὴν πόλιν [Καισαριανοί [20] τε ὑ]|μέτεροι ἐπεισε[ρ]χόμενοι καὶ καταλιμπάνοντες τὰς λε[ωφόρους ὁδοὺς καὶ ἀπὸ τῶν] | ἔργων ἡμᾶς ἀφιστάντες καὶ τοὺς ἀροτῆρας βόας ἀν[αρπάζοντες [21] καὶ τὰ ὀφει]|λόμενα αὐτοῖς παραπράσσουσιν καὶ συνβαίνει οὐ [τὰ τυχόντα ἡμᾶς ἐκ τ]|ούτου ἀδικεῖσθαι δι[α]σειομένους. Περὶ ὧν ἅπα[ξ ἤδη κατήλθομεν εἰς τὸ σόν, [22]] ‖ Σεβαστέ, μέγεθος, ὁπότε τὴν ἔπαρχον διεῖπε[ς ἀρχήν, ἐκφαίνοντες τὸ γεγο]|νὸς [23] καὶ ὅπως περὶ τούτων ἐκειν[ή]θη σοῦ ἡ θε[ιότης, ἐπιστολὴ δηλοῖ ἡ] | ἐντεταγμένη. Quae libe[l]lo complexi esti[s ad procos. misimus], | qui dabit operam ne d[iu]tiu<i>s querell[is locus sit]. | 'Επειδὴ οὖν οὐδὲν ὄφελο[ς ἡ]μεῖν ἐκ ταύτης τ[ῆς δεήσεως γέγονε, συνβέ]‖βηκεν δὲ ἡμᾶς κατὰ τὴν ἀγροικίαν τὰ μὴ ὀφει[λόμενα παραπράσσεσθαι, ἐ]|πενβαινό[ν]των τινῶν καὶ συμπατούντων ἡμᾶς [παρὰ τὸ δίκαιον, ἐπειδὴ δ]|ὲ ὑπὸ τῶν Καισαριανῶν οὐ τὰ τυχόντα δι[ασ]είεσ[θαι ἡμᾶς συνέβη καὶ τοὺς καρποὺς | ἀναλί]σκεσθαι καὶ τὰ χωρία ἐρημοῦσθαι καὶ ...αν .....|.......ς καὶ οὐ παρὰ τ[ὴν ὁ]δὸν κατοικούντ[ων] ....‖....... δυνάμενα ..... ταύτι ...ει.. .....|.........

a. Epistula Philipporum Augusti et Caesaris, rescribentium petitioni M. Aurelii Eglecti.
b. Petitio ipsa ab Eglecto ad imperatores missa.

1. Inter annos 244 et 247 post C. n. — 2. Frum(entarium) conjecit Hülsen. **MIVIGENERVM** lapis; lectio incerta. — 3. *Pro consule* de more majorum pro nominativo *proconsul* etiam tum usurpatur. — 4. Cf. *Cod. Justin.*, VIII, 52, 1. — 5. **XA** lapis. — 6. Petitionem omnino similem habes supra, t. I, n. 674. — 7. Profecto magister vici. — 8. Aragua, vicus ceterum ignotus, cujus in situ lapis inventus est, in tractu Tembrii, inter Aliam et Appiam. — 9. Inquilini et coloni in praediis imperatorum habitantes. Cf. *Cod. Theod.*, V, 10, 1, p. 473*, Haenel; *Cod. Just.*, III, 38, 11; XI, 53, 1; 66, 1; *Digest.*, XXX, 112. — 10. « Cum vicani Aragueni ipsi impensis legationis tolerandis impares essent, duo populi conjuncti illius regionis, in quorum alterius finibus illi habitabant, integri pecuniam eis praebuerant. » Dittenberger. — 11. **KOINOMOTTEANωN** lapis. Tottoea (Bech Karich Eyuk) vicus proximus monti Altyn Tach. Cf. *Journ. of hellen. studies*, VIII (1887), p. 513. — 12. Soa vicus Appiae vicinus, in ripa fluminis Tymbris. Cf. nn. 603-606, maxime 605, not. 2. — 13. διὰ Τ. Οὐ[ινίου Διδύμου] Dittenberger parum certe. Cf. v. 3 et supra, t. I, n. 674, v. 5. — 14. προσάγομεν ἐχέ[γγυοι τοῦ δικαίου τῆς δε]ήσεως Schulten, *Bullett. dell' Istit. arch.*, 1898, p. 241. — 15. ἱερώτατ[ον καὶ ὡσπερεὶ δῆ]|μος, Dittenberger, quod Aragua vere civitas non fuerit; cf. v. 7-8. — 16. [θειότητος ἱκέται] Dittenberger. — 17. ο[ὓς ἥκιστα ἀδικεῖν τὸν πλή]σιον, Anderson,

Schulten. Dittenberger. — 18. Appia, urbs vicina. Cf. n. 602. — 19. Ager, territorium. — 20. Cf. v. 31 « Officiales Caesaris, quorum erat bona publicata aut alio quovis nomine ad fiscum delata occupare. » Dittenberger. Cf. Seeck ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclopädie*, s. v. Vide eosdem questus de eorum avaritia : *C. I. Att.*, III, 48, v. 24 et 33. — 21. ἀνε[ρευ-νῶντες] Dittenberger, ratus « colonos, ut suas res conservarent, abscondere conatos esse jumenta. » — 22. ἁπά[ντων ἐγράφη πρὸς τὸ σὸν] Dittenberger. — 23. « Cum praefecturam praetorio administrabas. » Eo enim officio functus erat Philippus pater anno 243 : *Prosop. imp. rom.*, II. p. 204, n. 307. Supplendum tamen arbitratur Dittenberger : διεῖπε[ν ἐξουσίαν.........]νος, cum praeerat praetorio.........nus, vir aliquis incertus, cujus nomen totum et cognominis initium perierunt.

---

599. Ghedjeler prope Appiam. — Le Bas et Waddington, n. 787.

Αὐτοκράτορι Κ[αί]σαρι | Λ. Σεπτιμίῳ Σευήρῳ | Σεβαστῷ Ἀραβικῷ | Ἀδιαβηνικῷ Παρθικῷ ‖ μεγίστῳ | [καὶ Αὐτοκράτορι] Καί(σαρι) Μ. Αὐρηλίῳ Ἀντωνείνῳ | [Σεβαστῷ καὶ Π. Σεπτι]μίῳ Γέτα Καίσαρι] [1] | κ(αὶ) Ἰουλίᾳ Δόμνῃ Σεβαστῇ. ‖ Μί(λια) ..

Est miliarium viae Appia Acmoniam. — 1. Annis 209-211 post C. n.

---

600. Ghedjeler prope Appiam. — Le Bas et Waddington, n. 788.

Τοῖς κυρίοις ἡμ[ῶν] | Γ[α]. Οὐαλ. | Διοκλητιανῷ | καὶ Μ. Αὐρ. Οὐαλ. ‖ Μαξιμιανῷ Σεβ[αστοῖς] | καὶ Φλα. Οὐαλ. | Κονσταντίῳ | καὶ Γαλερ. Μαξι-[μ]ια[νῷ] | τοῖς ἐπιφανεστάτοις ‖ Καίσαρσι [1]. | Ἀπὸ Ἀππίας | Μί(λια) ς.

Miliarium VI viae ejusdem. — 1. Annis 292-305 post C. n.

---

601. Haidarlar prope Appiam. — Ramsay, *Journ. of hellen. studies*, VIII (1887), p. 515, n. 4.

[Τ]οῖς [κυρ]ίοις ἡμῶν Γαε(ίῳ) Οὐαλ. [Δι]οκλετιανῷ καὶ | Γαλ. Οὐαλ. Μαξιμιανῷ Σεββ. [καὶ Φλ. Οὐ]αλ. | [Κ]ονσταντίῳ καὶ [Οὐαλ.] Μαξιμιανῷ [τοῖς | ἐπιφ]ανεστάτοις [Καίσ]αρσι [1]. Ἀπὸ Ἀ[π]πίας Μ(ίλια) ι[γ'?].

Miliarium XIII viae ejusdem. — 1. Annis 292/305 post C. n.

602. Appiae. — Anderson, *Aberdeen University studies*, XX (1906), p. 214, n. 12.

Αὐρ. Ζωτικὸς Μαρκίωνος τοῖς ἑαυτοῦ γο|νεῦσι ἔτι ζῶν Μαρκί(ω)νι | κὲ Ἄππῃ κὲ ἀδελφῷ Ἀρτε|μᾷ μνήμης χάριν ‖ Χρειστιανοὶ Χρειστιανοῖς [1].

1. Quanquam Christiani publice suam religionem in sepulcris vix professi sunt ante pacem Ecclesiae (Ramsay, *Cities of Phrygia*, p. 490 et 536, n. 393), illa tamen formula apud Phryges legitur in titulis funebribus jam ab anno 248/249 post C. n. (Cf. n. 609). Eamdem fere aetatem denuntiat hujus viri nomen Aurelius. Titulos similes habes *ibidem*, nn. 13, 14, 15, 17, etc.

---

603. Bennisoae. — Perrot, *Explor. arch. de la Galatie* (1872), p. 123, n. 86.

Ὑπὲρ τῆς Αὐτοκράτορος | Νέρουα Τραιανοῦ Καίσαρος | Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ | Δακικοῦ νείκης Διὶ Βεννίῳ [1] ‖ Μηνοφάνης Τειμολάου | τὸν βωμὸν ἀνέστησεν | Βεννεισοηνῶν [2].

1. Cf. n. 535. — 2. Intellige (ὑπὲρ) Βεννεισοηνῶν.

---

604. Bennisoae. — Ramsay, *Classical review*, XIX (1905), p. 427, n. 13.

Ὑπὲρ τῆς τοῦ κυ|ρίου Ἀντωνείνο[υ | τ]ύχης κὲ νείκης κὲ | [ἐ]ωνίου διαμο‖νῆς κὲ τῆς κώμης [Τ]|άτου [1] Νάνα σύν|βιος Μενεκλέος | Μητρὶ Κικλέᾳ [2] εὐχή[ν].

1. Tatas vicus hujus regionis. Cf. Ramsay, *Histor. geogr. of Asia minor*, p. 145, et *Journ. of hellen. studies*, VIII (1887), p. 512. — 2. Cognomen Matris deorum, de quo nihil traditum est.

---

605. Bennisoae. — Perrot, *Explor. arch. de la Galatie* (1872), p. 124, n. 87.

Γῆς [καὶ θαλ]|άσσης δ[εσ]|πότην [1] ἡ βουλὴ | καὶ ὁ δῆ‖μος | Σοηνῶν [2].

1. Imperator incertus. — 2. Idem populus atque Βεννισοηνοί, cultores Jovis Bennii. Cf. n. 603.

---

606. Bennisoae. — Perrot, *Explor. arch. de la Galatie* (1872), p. 127, n. 91; Kaibel, *Epigr. gr.* (1878), n. 372.

Τρόφιμος Εὐτύχους ἔνθ[α] | πρὸς πατέραν αἴλυθον. |

Τὸν σο[φί]ης ἐμὲ διδάσκαλο[ν | γ]ενόμ[εν]ον ἔνθα

λά[κ]ε τέ[λος] ‖ θανάτοιο καὶ Πλουτέος | οἰκία νήω,
ὃς πάντων | νεκύων ψυχὰς παρεδέξα|το χήρ(ω)ν.
Οὐδ' ἄν τις θά|[νατ]ον λισσόμενος ἐπὶ κόσ‖[μο]ν πάλιν ἔλθῃ,
οὐδ' ἔ[ν]θεν ....., | οὐδ' αἰελίου [προ]|κύψ[ο]ντο[ς] ἰδέσθῃ · |
οὐκ ἄστρων δρόμος ἐστίν, | οὐρανόθεν δὲ σελήνης, ‖
[φ]ένγος οὐκ ἰσορᾶτῃ, σκοτό|ε(σ)σα δὲ νύξ.
Ἀλλὰ παύσα[σ]|θε δακρύων, κὲ Αἴδῃ μὴ πο|ιε[ῖ]τε θρηνούς,
μαιδέ γε ψυχὰς δακρύοις μ[αρ]|α[ίν]ε[τε, φίλ]οι,
ὧν τα[ὐτὸν ‖ τ]έλος ἐστὶν .... |
..........................|..|
αἴλυθον ἰς Ἄιδα δόμου | τὸν ἀφενγέα χῶρον.
Τὸν τῆς ‖ σοφίης ἐμὲ διδάσκαλον, ὅς π[ο]|τ' ἐκλήθην ·
ἀλ[λ]' ἀγόμην Δόμν[ας] | γόνην, ἣ θάνε[ν] [ἔ]τει ἑ|βδομηκοστῷ, |
[μνῆ]μα δ[έ] μοι τεῦξαν Ἀμμία | θυγάτηρ, θρεπτὸς δὲ Τελεσ[φ]‖όρος ·
λιπόμην κουριδίην.

In lateribus scripta sunt epitaphia, ut videtur, uxoris et filiae Trophimi, quae hic omittimus.

V. 2. αἴλυθον = ἤλυθον.

V. 3. philosophiae magister publicus.

V. 4. ἔ[ν]νομον Perrot, fortasse recte.

V. 8. χήρων = χαίρων. ΧΗΡΟΝ lapis.

V. 11. αἰελίου = ἠελίου.

V. 15. ἰσορᾶτῃ = εἰσορᾶται.

V. 18. μαιδὲ = μηδὲ.

Traditur. V. 11. ΗΝΩCIC. V. 21. ΚΛΑΠΕ | ΛΛΕΗΕΓ////ΤΙΗΘ... | ..ΝΤΩΝ. V. 22. ΤΗ.ΛC.... | ΑCΚΔΔΕΚΑΤΩΛΥΙ.

---

607. Doghan Arslan. — Souter, *Class. review*, XI (1897), p. 136, n. VI. Cf. Ramsay, *Cities of Phrygia*, I, p. 790.

[Εἰσβαίν]ων οἴμους πολυ[π]ειρ[ή]τοιο κελεύθου
ἤλυθες ἀ[μφὶ κ]όρης [σ]ώματος ἱδροσύνας
τέρπει δ' ἀψίδεσσι πολυτροχά[λ]οις ἐνὶ κέντρ[οις]
ἄντυγος αἰθερίης τείρεσι λανπομέναις,
ἠελίῳ τ' ἀνὰ μέσσα πολυ[φ]ενγεῖ τε σελήνῃ,
ἐξ ὧν δὴ πάντων ἐστὶ βίος μερόπων.
Ἐν τούτο[ι]ς φύεται τρέφεται γήρᾳ τε τελεῖται

ζωῆς κ(αὶ) θανάτου κλῆρος ἐν οἷς πέλεται.
Τῆσδε μαθημοσύνης Ἐπιτύνχανον [1] ἴδριν ἔοντα,
πνοιῆς δ' ἀ[π]λάνκτους εἰδότα μαντοσύνας,
θέσφατά τ' ἀνθρώποισιν ἀληθέα φημίζοντα
ὄντων μελλόντων ἐσσομένων πρότερο[ν].
Ἄστεσι δ' ἐν πολλοῖσιν ἰθαγενέων λάχε τειμάς,
λείψας κ(αὶ) κούρους οὐδὲν ἀφαυροτέρους.
Σφῇ δ' ἀρετῇ κ(αὶ) μέτρα δαεὶς κ(αὶ) πείρατα κόσμου
εἰς ὅρ(φ)νην ἱκόμην πᾶσιν ὀφειλομένην.

Divisio versuum non indicatur.

1. Epitynchanus, doctus astrologiam, definitam versibus 1-8, videtur is esse sacerdos maximus, quem memorat titulus Acmonensis anno 313/314 post C. n. exaratus; ex illo monumento jure videtur collegisse Ramsay (*Cities of Phrygia*, I, p. 566, n. 467) Epitynchanum fuisse christianis inimicum. Haec autem paulo ante scripta existimat (*ibid.*, p. 790). V. 9-12 accusativo casu Epitynchanus designatur, ut in titulis honorariis; v. 13-15 nominativo; v. 16 ipse loquitur.

---

608. Kara-agatch. — Anderson, *Aberdeen University studies*, XX (1906), p. 206, n. 3.

[Φ]αιδροτάτων ἔρ|[γ]ων ἡγήτορα τά[ξ]' ἔ|μ' ἔπαρχος [1]
ὅπως | χρυσοχόοι χρυ‖[σ]ώρυφα ἔργ' ἐποί|[η]σαν [2] ·
ἐν δ' ἐμ|[ο]ὶ φιλίαι μεγά|[λ]αι κὲ δῶρ|α μέγιστα · ‖
[ἀ]λλ' ὅτε δὴ | κὲ ταῦτα θε|ῶν προνοί|ης ἐτέ|λεσ‖σα |
[στέ]μμασι? φαιδροτάτοις [ἀ]πέλυσέ με α[ὐτ]ὸς ἔπαρχο[ς], |
ἤλυθον ἐς φ[ήμ]η[ν] ἀνύσα[ς τ]άξ(ε)ις τε μεγίστας · |
δὴ τότε μοι [σ]τύγι[ό]ν τε κακὸν ζωῆς τέλος ἦλθε, |
[π]εντά[κ]ι πέντε [μ]όνους διαινυσάμην ἐνιαυτούς · ‖
[ἆ]θλα.............................. [3] στέφος ἔσχον |
[ἀλλὰ τά]χος μοῖ[ραι] τέλος ὥρισαν [κ]αὶ Κρόνου [αὐ]γ[ὴ] [4] |
.....γον]εῦσι δ..ου πολύσ[τ]ονο[ν].. ιδ..αδις... |
.....ιητο.......................... βαθύ[ζ]ωνο[ι] |
.... ε[ἵ]δρυσ[αν].

1. Procurator imperatoris. — 2. Intellige sine dubio illum praepositum fuisse metallis aurariis (ἔργα χρυσώρυφα = χρυσωρύχα). — 3. Traditur ....ΝΘ ЄΝΟΥΝΥΙΙΝΚΟΝΙ. — 4. Saturnus planeta vitam hominum brevem facit: Vettius Valens, *Catal. cod. astrol. gr.*, II, 89, 35 Cumont.

609. Kurd-Keui. — Anderson, *Aberdeen University studies*, XX (1906), p. 214, n. 11.

[τ]λγ΄ [1] | Χρειστιανοὶ | Χρειστιαν[ῷ] · | Αὐρ. Ἀμμεία [2] ‖ σὺν τῷ γαμβρ[ῷ] | αὐτῶν Ζωτι|κῷ κὲ σὺν τοῖς | ἐγ(γ)όνοις αὐτῶ[ν] | Ἀλεξανδρεία ‖ κὲ Τελεσφόρῳ | κὲ Ἀλ<λ>εξάνδρῳ | συνβίῳ ἐποίησαν.

1. Anno 333 aerae Sullanae = 248/249 post C. n. — 2. Omissum est nomen mariti.

---

610. Zemmeh. — Perrot, *Explor. arch. de la Galatie* (1872), p. 133, n. 93.

Γ. Σεουινὸν Λαουινὸν ἀρχιερέα.

---

611. Docimaei. — *C. I. Gr.*, 3883 *i*.

Τὸν μέγιστον καὶ θειὸν | Αὐτοκράτορα Καίσαρα Λούκιον | Σεπτίμιον Σεουῆρον Περτίνα[κα] | Σεβαστὸν Ἀραβικὸν Ἀδιαβηνικὸν ‖ Παρθικὸν μέγιστον [1] γῆς καὶ | θαλάσσης δεσπότην | ἡ πόλις.

1. Annis 199-211 post C. n.

---

612. Docimaei. — *C. I. Gr.*, 3883 *b*.

..... [τοῖς] ὁσι[ωτά]|τοις κυ[ρίοις ἡμῶν Γα.] Οὐα[λ. Διοκλητι]αν[ῷ] | καὶ [Μ.] Οὐαλ. [Μαξιμιανῷ Σεββ.] | καὶ Φλα. Οὐαλ. Κ[ω]ν[σταντίῳ] ‖ καὶ Οὐαλ. [Μαξιμιανῷ Καίσαρσιν ἐπιφανεστάτοις] | [1].

............[Φ]λ. Κωνσταντίν[ῳ καὶ Οὐαλ. Λικι]|νίῳ καὶ Φ[λ.] Κ[λ. Κ]ων[σταν]|τείνῳ [2] Δοκιμέων [ἡ πόλις].

1. Annis 292-305 post C. n. — 2. Annis 317-323 post C. n.

---

613. Temenothyris Flaviopoli. — Körte, *Inscr. Bureschianae, Wissensch. Beilage der Universität Greifswald* (1902), p. 31, n. 56.

[Αὐτοκράτορι Καίσαρι Ἀντωνινῷ]ι Σεβαστῶι Εὐσεβεῖ [1] κ[αὶ]............

1. Aut Commodus aut imperator aliquis eo recentior.

614. Temenothyris Flaviopoli. — Weber, *Athen. Mittheil.*, XXV (1900), p. 467.

..... ΙΙ [Σεβαστ]ὸν τὸν [γῆς καὶ] | θαλάσσης δεσπό[την] | ἡ λαμπροτάτη Τη[μενο]|θυρέων πόλις.

---

615. Temenothyris Flaviopoli. — Legrand et Chamonard, *Bull. de corr. hellén.*, XVII (1893), p. 265, n. 49; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I, p. 612, n. 517.

Ἀγαθῇ τύχῃ · ἡ βουλὴ | Αὐρήλιον Κλώδιον | Εὐτύχην ἱππικὸν καὶ | ἡ λαμπροτάτη Τημενο‖θυρέων πόλις ἡ πα|τρὶς τὸν εὐεργέτην | ἐκ τῶν ἰδίων πόρων | ἐτείμησεν, ἐπιμελησα|μένου τῆς ἀναστάσε‖ως τοῦ ἀνδριάντος | Αὐρηλίου Σκο[π]ελιανοῦ [1] | Ζεύξιδος βουλευτοῦ.

1. Archon ejusdem cognominis inscriptus est in nummo Temenothyreorum. Babelon, *Invent. de la coll. Waddington*, n. 5320.

---

616. Temenothyris Flaviopoli. — Legrand et Chamonard, *Bull. de corr. hellén.*, XVII (1893), p. 266, n. 52.

Πέντ' ἐπὶ πεντήκον|τα τελέσαντα | πρόωρον
μῆνας Μη|νιανὸν μοῖρα βίου ‖ στέρεσεν ·
τοῦτον δ' αὖ|τ' Ἀκύλας σίγνων θε|ράπων λεγιῶνος |
Ἰταλικῆς <τε> πρώτης [1] | βωμὸν ἔτευξε τέκνῳ, ‖
Οὐαλερία δ' ἅμα τῷ | μήτηρ δακρύων ἀ|κόρεστος,
ὄφρα | καὶ ἐν ξείνῃ σχῶ|σι παρηγορίαν.

1. Signifer legionis I Italicae, quae in Moesia tendebat.

---

617. Temenothyris Flaviopoli. — Legrand et Chamonard, *Bull. de corr. hellén.*, XVII (1893), p. 265, n. 50.

[Μονομ]άχων [1] [Τ.] Ἀ[ρ]ουν|τίου Νεικομάχου | Τεβερεινιανοῦ υἱ|οῦ καὶ ἐγγόνου, ἀρ‖χιερέων Ἀσίας ἀπο|γόνου, πρειμιπει|λαρίου, ὑπατικῶν | ἀνεψιοῦ καὶ συνγενοῦς, ἀρχιερέ|ως πρώτου τῆς πα‖τρίδος, καὶ Τυλλίας | Οὐαλερίας, ἀρχιε|ρείας, γυναικὸς αὐτοῦ.

1. Sepulcrum quo conditi sunt gladiatores summi sacerdotis Asiae, ut videtur. Cf. t. III, n. 97 et t. IV in Indice.

618. Temenothyris Flaviopoli. — Bérard, *Bull. de corr. hellén.*, XIX (1895), p. 557, n. 2.

Κατὰ τὰ δόξαντα τῇ βου|λῇ καὶ τῷ δήμῳ τῆς λαμ|προτάτης μητροπόλε|ως τῆς Μοκαδηνῆς [1] Τη||μενοθυρέων πόλεως, | Μᾶρ[κον] Ἀριστόνεικον Τε[ι]|μο[κρ]άτη καὶ ἐπὶ τῆς λα|μπροτάτης μητροπόλε|ως Σμυρναίων πόλεως || ἡγησάμενον Μουσείου | ἐπὶ τῶν νόμων ἐ(μ)πειρί|α [2], καὶ παρὰ τοῖς βήμασι τῶν | ἡγημόνων ἐπὶ τοῦ ἔθνους | πρόκριτον γενόμενον [3] || ἐπιφαν.......

1. De Mocadenis, quorum erant Temenothyrae, cf. Ptolem. V, 2, 27 : Ramsay, *Cities of Phrygia*, I, p. 599 et 664. — 2. Princeps Musaei Smyrnaei, ubi jus docebat. — 3. Electus ut ad tribunalia Romanorum praesidum et imperatorum causas populi sui diceret, profecto ut σύνδικος aut ἔκδικος. Liebenam, *Städteverwalt.*, p. 303.

---

619. Temenothyris Flaviopoli. — Bérard, *Bull. de corr. hellén.*, XIX (1895), p. 557; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I, p. 612, n. 518.

...... | τὸν ἀξιολογώτατον ἄρ|χοντα α´ τῆς λαμπροτάτης | Τημενοθυρέων πό||λεως διὰ πασῶν ἀρ|χῶν καὶ λειτουργι|ῶν ἐνδόξως ἐλ|θόντα ἡ λαμπρο|τάτη Ἀμοριανῶν [1] || πόλις καὶ σύμμαχος | Ῥωμαίων καὶ δεξιαῖς [2] | τετειμημένη πολλά|κις ὑπὸ βασιλέων [3], κα[τὰ] | τὰ δόξαντα καὶ ψη||φισθέντα ὑπό τε τῆς | παρ' αὐτῇ βουλῆς <τε> | καὶ τοῦ δήμου, τὸν κοι|νὸν τῶν πατρίδων εὐ|εργέτην ἐν τῇ ἀδελ||φῇ ἀνέστησεν πόλει, | ἀμειβομένη τήν τε ἐκ | γένους ἀξίαν τοῦ ἀν|δρὸς καὶ τ(ὰς) περὶ ἑκα|τέρας τὰς πατρίδας || αὐτοῦ εὐεργεσίας καὶ | φιλοστοργίας, ἐπιμελη|σαμένου τῆς τειμῆς | τοῦ ἀνδριάντος Αὐρ. Θεσ|σαλοῦ Μακεδῶνος βουλευτοῦ.

1. Amorium, urbs Phrygiae. — 2. Ut σπονδαῖς, foederibus. — 3. Romani imperatores.

---

620. Temenothyris Flaviopoli. — S. Reinach, *Rev. des ét. gr.*, 1890, p. 56; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I, p. 613, n. 519.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ὁ [Φλαβι]|ο[πολ]ειτῶν [Τ]ειμενοθ[υρέ]|ων ἐτεί[μ]ησεν Εὔσιν Ἀ[πο]|λλωνίου ἥρωα τὸν ἑαυτ[ῶν] || εὐεργέτην.

---

621. Temenothyris Flaviopoli. — Wiegand, *Athen. Mittheil.*, XXX (1905), p. 327.

Ἔτους τνδ´ | Δαισίου η´ [1] | Αὐρ. Διογενιανὸς Διογένους | κὲ Αὐρ. Σεκόνδας || υεἱὸς ἐκδημήσας | Ῥώμην (ἐκ) [2] Συρ[ί]|ας καὶ Αὐρ. Τρο|φίμη Γλύκωνος | ζῶντες τῇ θυγατρὶ || κὲ αὐτοῖς τὸ ἡρῷον | κατεσκεύασαν. Ἐτείμη|σαν καὶ οἱ ἀδελφοὶ τὴν

Γλυκω|νίδα Αὐρ. Ἰουλιανὴ καὶ Αὐρ. Τατια|νὸς καὶ ὁ πάτρων [3] Ἀγαθόπους || κὲ ἡ πάτρα [4] Ἰουλιανὴ κὲ ὁ ἀδελφι|δῆς Δειογένης κὲ ἡ ἀδελφιδί|σα ἡ Εὐγνωμονὶς κὲ οἱ λοιποὶ | συνγενεῖς μνήμης χάριν. | .... Εἴ <ε> τις δὲ παραμαρ||τήσι τῇ στήλῃ ἢ τῷ ἡρῴῳ, ἕξ|<ζ>ει τὴν οὐρανείαν Ἑκάτην | κεχωλομένην. Ταῦτα [5]. Χέρετέ | μοι, παροδεῖται.

1. Anno 354 aerae Sullanae (= 269/270 post C. n.), mensis Daisii die VIII. — 2. ΚΑΙ lapis. Fortasse intelligendum καὶ (εἰς) Συρίας (plur.). — 3. patruus. — 4. amita. V. 19 traditur ΖΗ.ΕΤ.Δ. — 5. (ὁ βίος) ταῦτα, « haec est vita hominum », formula in sepulchris saepius usitata : E. Loch, *Fetschrift für L. Friedländer,* Leipzig, 1895, p. 289.

---

622. Temenothyris Flaviopoli. — *C. I. Gr.*, 3863.

In sepulcro cujusdam Aur. Marcelli :

V. 5 : εἰς τὸ ἱερώτατον ταμεῖον δηνάρια φ'.

---

623. Trajanopoli. — *C. I. Gr., Add.*, 3865 *b*; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I, p. 611, n. 515.

Ἀγα[θῇ τύχῃ ·] | Αὐτ[οκράτορα Καίσαρα] | Θεοῦ [Τραιανοῦ Παρθικοῦ] | υἱὸν Θεοῦ Νέρουα υἱωνὸν || Τραιανὸν Σεβαστὸν Ἁδρια|νόν, δημαρχικῆς ἐξουσίας, | ἡ Τραιανοπολειτῶν πόλις | τὸν εὐεργέτην καὶ κτίστην, | ἐπιμεληθέντων [Σωσ]θ[έ-ν]ους Ἀρτε[μι]||δώρου τοῦ Μενίππου καὶ | Φιλάνθου Σωσθένους, ἔτους σδ', | μη(νὸς) Δείου β' [1].

1. Anno 204 aerae Sullanae (= 119/120 post C. n.), mensis Dii die II. Sed erat illo anno Hadrianus trib. pot. III, qui numerus v. 6 in fine omissus est. Trajanopolin vere condidisse videtur Hadrianus loco civitatis Grimenothyrarum. Cf. Ptolem. V, 2, 15. Ramsay, *op. cit.*, p. 595.

---

624. Trajanopoli. — Le Bas et Waddington, n. 1676.

Αὐτοκράτορι Καίσαρι Σεβασ|τ[ῷ] <Καίσαρι> Θεοῦ Τραιανοῦ | [υἱῷ] Θεοῦ Νέρουα υἱωνῷ Τρα|ιαν[ῷ] Ἁδ[ριανῷ] Μητροφάνης || Ἀττίνου τοῦ Μενεκλέους | ἐκ τῶν ἰδίων τὸν [β]ωμὸν ἐποί|ησεν ἐν τῇ Καυαληνῶν κατοικίᾳ [1], | ἔτους σιε' μ(ηνὸς) Δαισ[ί]ου Σεβαστῇ ς' [2].

1. Vicus Trajanopolitanorum ignotus. — 2. Anno 215 aerae Sullanae (= 130/131 post C. n.), mensis Daesii die VI; sed Augusta saepius dicebatur mensis cujusque dies I. Cf. n. 353.

625. Trajanopoli. — *C. I. Gr.*, *Add.*, 3865 c ; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I, p. 612, n. 516; Körte, *Inscr. Bureschianae*, *Wissensch. Beilage der Universität Greifswald* (1902), p. 34, n. 62.

'Αγαθῇ τύχῃ · | Αὐτοκράτορα Καίσαρα | Μ. Αὐρήλιον 'Αντ[ω]νεῖνον | Σεβαστὸν 'Αρμ[ε]νιακὸν || Παρθικὸν κὲ Αὐτοκράτορα | Καίσαρα Λούκιον Αὐρήλιον | Οὐῆρον Σεβαστὸν 'Αρμε|νιακὸν κὲ Μηδικὸν | ἡ πόλις || ἐπὶ Ἱεροκλέους 'Αρχετεί|μο[υ] ἄρχοντος τὸ β' κὲ 'Αρτέμωνος | Ἑρμογένους | κὲ Φιλάνθου Τρύ|φωνος κὲ γραμματέος || Διονυσίου Π[υ]θοδώρο[υ], | ἐπιμεληθέντος Νεικο|μάχου β', ἔτους σνα', | μηνὸς ιβ' γα [1] | γ [2].

1. Anno 251 aerae Sullanae (= 166/167 post C. n.), mense XII. Quid sibi velint litterae ΓΑ incertum est; desideratur numerus diei. — 2. Γ Ramsay interpretatur ut « tertium » exemplum tituli a lapicida notatum.

---

626. Trajanopoli. — Körte, *Inscr. Bureschianae*, *Wissensch. Beilage der Universität Greifswald* (1902), p. 33, n. 60.

'Η βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | Τραιανοπολειτῶν Α[ὐ]τ[ο]κράτ[ορα Καίσαρα | Γ. Οὐίβιον Γάλλον | Σεβασ]τὸν γῆς καὶ θαλά[σ]||σης δεσπότην, | τῆς ἀναστάσεως | ἐπιμεληθέντων | Μενάνδρου Κελέρο[υ] | καὶ Φιλίππου Εὐόδου || καὶ Αἰλιανοῦ Οὐαλερίου | ἀρχόντων καὶ τοῦ γραμ|ματέως Γαίου 'Ονησίμου, | λογιστεύοντος Φλ. Πρείσκου, ἔτους σπβ' [1].

1. Anno 282 aerae Actiacae = 251/252 post C. n.

---

627. Trajanopoli. — Körte, *Inscr. Bureschianae*, *Wissensch. Beilage der Universität Greifswald* (1902), p. 33, n. 59.

'Αγαθῇ [τύχῃ]. | 'Η βουλὴ [καὶ ὁ δῆμος] | ὁ Τραιαν[οπολειτῶν] | ἐτείμησ[αν 'Ασκληπι]||άδην Λο......[τὸν] | φιλόσοφ[ον].

---

628. Trajanopoli. — Kaibel, *Epigr. gr.*, n. 391.

[Οὐδε]ὶς ο[ἰ]ω[νὸς, ο]ὔ[τ]ις οἰων[ο]σκόπο[ς] |
....
Μάρκου Πολείτου φιλοσόφου, | πάντων φίλου [1].

1. « Sententiam talem fingo : Nullum auspicium neque ullus unquam auspex certior fuit quam Polites philosophus. Idque pluribus videtur expositum fuisse. » Kaibel.

629. Trajanopoli. — Le Bas et Waddington, n. 722.

Συντύχη Ἱεροκλέους | Ἀχιλλεῖ ἀνδρὶ μνήμης | χάριν καὶ ἑαυτῇ κατεσκε[ύα]|σεν σὺν καὶ τοῖς τέκνο[ις ‖ α]ὐτοῦ Ἀχιλλεῖ καὶ Σευήρ[ῳ] | ἔτο[υ]ς σπη [1]. | [Μ]ετὰ τὸ τεθῆνα[ι] αὐτὴν ἐ]ν τ[ῷ] μν[ημείῳ, | ὃς] ἂν ἀνύξει θή[σει | εἰ]ς τὸ ταμῖον δηνά[ρ]‖ια χίλια. | Τούτου ἀ[ν]τίγραφον ἐτέθ[η | εἰς τὰ ἀρχεῖα].

1. Anno 288 aerae Sullanae (= 203/204 post C. n.).

---

630. Trajanopoli. — Le Bas et Waddington, n. 727.

Ἔτους τξγ, μη(νὸς) Περειτίου ι' [1], | Εὐτύχης Εὐτύχου Τατί|ᾳ γυναικὶ καὶ πατρὶ μνή|μης χάριν Χριστιανοῖ[ς] ‖ καὶ ἑαυτῷ. Φελλίνας [Τ]ημενοθυ|[ρ]ε[ύ]ς.

1. Anno 363 aerae Sullanae (= 278/279, p. C. n.), mensis Peritii die X.

---

631. Aliae. — Körte, *Inscriptiones Bureschianae, Wissensch. Beilage der Universität Greifswald* (1902), p. 26, n. 44.

Μ. Οὔλπιος |......ρος | Α......τατι|αγ Ἀγκυρα‖νὸ[ς] κὲ Αἰζε|ανί[τ]ης βο|υλευτὴς [1] Μά[ρ](κοις) Οὐλπ|ίοις Ἑρμο|γενιανῷ ἱππικῷ Ῥωμαίων, κὲ ‖ Γρατιλλι|ανῷ, τέκ|νοις γλυκυτά|τοις, μνήμης χάριν.

1. Senator Ancyrae et Aezanis, in urbibus Phrygiae vicinis. Cf. nn. 554-591.

---

632. Aliae. — *C. I. Gr.*, 3874; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I, p. 641, n. 533.

[Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος] | κ[α]ὶ οἱ κατοικοῦντ[ες Ῥω]|μαῖοι ἐτείμησαν | Τιβέριον Κλαύδιον Θεμισ‖ταγόρου [υἱ]ὸν Κυρείνᾳ Ἀσ|κληπι[άδη]ν, υἱὸ[ν] τῆς πόλ[ε]|ως [1], [ἄνδρα ἐκ προ]ο[γ]όν[ων ε]ὐε[ργε]|τηκό[τ]α τήν τε πόλι[ν καὶ | τ]ὸν δῆμον, π[ρ]ε[σβε]ύ[σαντα πρὸς τὸν Σεβαστόν].

1. Cf. t. III *Indicem* IX, 4.

---

633. Aliae. — Duchesne, *Bull. de corr. hellén.*, III (1879), p. 482, n. 3.

Γάιος Ἰού|νιος Ἰοῦ|στος οὐ[ε]|τρανὸς κατὰ ‖ διαθήκην.

634. Aliae. — Legrand et Chamonard, *Bull. de corr. hellén.*, XVII (1893), p. 272; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I, p. 615, n. 527.

Στράτων σαλτά[ρι]|ος [1] Καλλίστῃ γυναι|κὶ κὲ Πολυνείκῃ θυ|γατρὶ καὶ Γλαυκ[ίπ]||πῳ υἱῷ μνήμης χάριν | καὶ ἑαυτ[ῷ σ]ὺν κ|[ὲ Α]ἰλ. Ὀρέ[σ]τῃ ζῶν | ἐπύησα · καὶ τὰ τέ|κνα αὐτῶν Ἰουλια||νὸς καὶ Στράτων καὶ | Νεικήτης · εἴ τις δὲ ἐ|πιβουλεύσει μετὰ τὸ | τεθῆναι τὸν Στράτω|να, τέκνων ἀώρων πε||ριπέσοιτο συνφορα[ῖς] [2].

1. *Saltuarius*, saltus custos in praediis Augustorum, quae, ad ripas Tembris fluminis sita, dicebantur Tembrion. Cf. *C. I. L.*, III, 7004 et Ramsay, *Hist. geogr. of Asia minor*, p. 178, 213, 246; Anderson, *Aberdeen University studies* (1906), p. 183-227. — 2. = ἄωρα τέκνα προθοῖτο, exsecratio in illa parte Phrygiae communis : Ramsay, *loc. cit.*, p. 614 ad n. suum 522. Cf. titulum nostrum n. 665.

---

635. Dioscomae. — Ramsay, *Journ. of hellen. studies*, IV (1883), p. 415, n. 29; *Cities of Phrygia*, I, p. 608, n. 498.

Αὐτοκράτορι [Καίσαρι | Μ. Ἰουλίῳ Φιλίππῳ | Γερμανικῷ καὶ τῷ σύμ]|παντι οἴκῳ [τ]ῶν Σεβαστ[ῶν. || Ἔ]τους τλ', [μηνὸς] δεκάτου [1], ἡ | Διοσκωμ[ητ]ῶν κατοικία | [τῆ]ς λαμπροτάτης Σεβα[σ|τ]ηνῶν πόλεως [2] ἐκ τῶν [ἰ|δ]ίων πόρων.....ον κα[τ]||εσκεύ[ασεν], ἐπιμελησα|μένων [? Λ. Ἐγν]ατί[ο]υ Γλυκ|[ων]ιανοῦ [καὶ ?| Λ. Ἐγνα]τια|[ν]οῦ Πετρων[ια]νοῦ καὶ [Λου||κ]ίου Ἐγνατίου [Λ]όνγου κα[ὶ | Γ]αίου Ἐγνατίο[υ Π]αίτου καὶ | ..τιανοῦ Ἐγνατίου Κλωδια|νοῦ κα[ὶ.....Λόν]|γου.

1. Anno 330 aerae Sullanae (= 245/246 post C. n.), mense X. — 2. Dioscoma unus erat ex vicis (κατοικίαις) pertinentibus ad urbem Sebastam. Cf. Ramsay, *op. cit.*, p. 581-585 et titulos nn. 593 et 682-684.

---

636. Keramon agorae. — *C. I. Gr.*, 3861 c; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I, p. 643, n. 538.

[Αὐτοκράτορι Καίσαρι Τί]τῳ Οὐεσπασιανῷ καὶ Τίτῳ Αὐτοκράτορι Καίσαρι [Δομιτιανῷ | ἡ θυγά]τηρ Ῥούφιλλα, ἐξ ὑποσχέσεως Μάρκου Κλωδίου Ποστόμου τοῦ πατρὸς, τὸ πρόπυλον ἐπὶ τῆς [ἀγορᾶς | κα]τ[α]σκευάσασ(α) ἀποκαθέστησεν.

637. Keramon agorae. — Ramsay, *Cities of Phrygia*, I, p. 643, n. 540.

......πατρὶ πατρίδος [1] καὶ ......| [ἡ] θυγάτηρ αὐτοῦ [Ῥούφιλλα].

1. Fortasse Vespasianus. Cf. n. 636.

---

638. Keramon agorae. — Ramsay, *Cities of Phrygia*, I, p. 654, n. 566.

Γάιος..... ζῶν κατ[εσκεύασεν..... μετὰ δὲ τὸ] τοὺς δοίο τεθῆναι, ὃς ἂν ἀνοίξει ἢ καθελεῖ ἢ πολήσει τὸ γουτάριον [1], ἔσται αὐτῷ ἀρὰ ἰς τὸν οἶκον καὶ τέκνα τέκνων.

Divisio versuum non indicatur.

1. *Guttarium*, canalis, stillicidium.

---

639. Keramon agorae. — Ramsay, *Cities of Phrygia*, I, p. 655, n. 576.

.....[ἔξεσται] δὲ οὐδέ[να ἕ]τερον θεῖναι ἢ ἐ[πιβο]υλεῦσ[αι · ε]ἰ δ'οὖν, εἰσοίσει εἰς τὸν φίσκον προστίμου [δην(άρια)] βφ'. Τούτου ἀντείγραφον ἐτέθη εἰς τὰ ἀρχεῖα.

Divisio versuum non indicatur.

---

640. Acmoniae. — Legrand et Chamonard, *Bull. de corr. hellén.*, XVII (1893), p. 273, n. 65; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I, p. 660, n. 612.

[Διονύσῳ] καὶ Αὐτοκράτορι Καίσαρι Τραιανῶι Ἁδριανῶι Ὀλυμπ[ίωι τὴν].....| ιν καὶ τὴν στόαν ἐκ τῶν ἰδίων ἀνέθηκεν.....

1. Annis 129-138 post C. n.

---

641. Acmoniae. — Le Bas et Waddington, n. 768; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I, p. 645, n. 547.

[Δι]ονύσῳ κὲ Αὐτοκ[ράτορι Κα]ίσαρι | Μ. Α[ὐρ. Σεου]ήρῳ Ἀλεξάνδρῳ κὲ [τῷ | σύμπ]αντι οἴκῳ αὐτοῦ καὶ τῇ Ἐο[...... κ]ατοικίᾳ [1] Αὐρ. Πολυνεί[κης | Πολυνεί]κους ἱερεὺς τὸν βωμὸν [σὺν τοῖς πέντε? ‖ περιφ]ερομένοις κίοσι καὶ κόσμ[ῳ παντὶ ἐκ τῶν | ἰδ]ίων ἐπύησεν..

1. Vicus, cujus nomen periit. Cf. nn. 593, 635.

642. Acmoniae. — Ramsay, *Rev. des études anc.*, 1901, p. 275; cf. 1902, p. 270.

Ἀγαθῇ τύχῃ · | κατὰ ψήφισμα πάνδη|μον ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμ|[ος καὶ ἡ] γερουσία καὶ ‖ φ[υλὴ Ἀρτε]μεισιὰς ἐτεί|μ[ησαν Λεύ]κιον Ἐγνάτι|ο[ν Λ. υἱ]ὸν Τηρητείνᾳ Κουᾶρ|[τον ἔ]παρχον σπείρης ε΄..... διανῆς [1], ἐπιμελη[τὴν] [2] εἴλῆς Σεβαστῆς Διδύμου [3], χειλίαρχον λεγιῶνος η΄ Αὐγούστης, ἔπ[αρ]χον εἴλης..... Α[ὐ]γού[στης], κτίστην καὶ ε[ὐεργέτην] τῆς πατρίδος.

Post septimum divisio versuum non indicatur.

1. Forsitan [Gor]diana, quanquam titulus alteri p. C. saeculo, potius quam tertio, tribuendus videtur. — 2. Curator pro praefecto. — 3. Ala I Augusta Gemina colonorum in Cappadocia tendebat.

---

643. Acmoniae. — *C. I. Gr.*, 3858 *e*; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I, p. 642, n. 534.

[Ἀγα]θῇ τύχῃ · | [Λ.? Σά]λουιον Ἱέρ[ων|ο]ς υἱὸν Κυρείνᾳ | [Μ]οντανὸν, δὶς ἔπα[ρ]χ[ο]ν τεχνειτῶν, ἀρ‖χιερέα Ἀσίας ναοῦ | τοῦ ἐν Ἐφέσῳ κοι|νοῦ τῆς Ἀσίας [1], Σεβαστοφάντην [2] καὶ | [ἀ]γωνοθέτην διὰ | [β]ίου, ἡ τῶν γνα‖φέων συνεργασία τὸν ἑαυτῶν εὐεργέτην.

1. Totius provinciae sumptibus templa Augustorum non una civitas, sed Pergamum Smyrna, Cyzicus, Ephesus, Sardes, pariter tuebantur, quorum cuique suus praeerat ἀρχιερεὺς Ἀσίας; qua de re vide Brandis ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclopädie*, II, col. 474, 24 et 1573, 63. — 2. Flamen Augusti municipalis Acmoniae.

---

644. Acmoniae. — Ramsay, *Cities of Phrygia*, I, p. 647, n. 552; Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 482.

Ἡ πόλις [ἐ]τείμησεν | [Λούκι]ον Σερουήνιον Λο[υκίου υἱὸν | Αἰμι]λίᾳ Κορνοῦτον [1], δέ[κανδρον | ἐπ]ὶ τῶν κληρονομικῶν δικα[στηρίων], ‖ ταμίαν δήμου Ῥωμαίων ἐπα[ρχείας] | Κύπρου, ἀγορανόμον, στρατηγ[ὸν,] | πρεσβευτὴν καὶ ἀντιστράτηγο[ν] | Μάρκῳ Ἀπωνίῳ Σατουρνείνῳ Ἀσί[ας] | ἐπαρχείας [2], τὸν ἑαυτῆς εὐεργέτην.

1. L. Servenius Cornutus, filius fortasse Servenii Capitonis, de quo cf. nn. 654, 655; *Prosop. imp. rom.*, III, p. 224, n. 404. — 2. M. Aponius Saturninus (*Prosop. imp. rom.*, I, p. 115, n. 755), cos suffectus anno incerto sub Nerone, procos. Asiae Flavianis temporibus.

645. Acmoniae. — Le Bas et Waddington, n. 751.

[Λούκιον Σερουήνιον Λουκίου υἱὸν Αἰμιλίᾳ Κορνοῦτον δέκανδρον ἐπὶ τῶν κληρονο]|μικῶν [1] δικαστηρίων, ταμία[ν] δήμο[υ Ῥωμαίων ἐπαρχείας Κύπρου οἱ γον]|εῖς αὐτοῦ τὸ ἡρῷον κατεσκεύασαν σ[ὺν τῷ κόσμῳ] [2].

1. Restituerunt Legrand et Chamonard, *Bull. de corr. hellén.*, XVII (1893), p. 262, ad n. 644. — 2. Cf. n. 644.

---

646. Acmoniae. — Le Bas et Waddington, n. 765.

[Λούκιον Σερουήνιον Λουκίου υἱὸν Αἰμιλίᾳ Κορνοῦτον, δέκανδρον ἐπὶ τῶν κληρονομικῶν δικαστηρίων, ταμίαν δήμου Ῥωμαίω]ν ἐπα|[ρχείας Κύπρου, ἀγορανόμον, στρατηγὸν, πρεσβευτὴν καὶ ἀντιστράτηγον Μάρκου Ἀπωνίου Σ]ατο[ῦ]ρ(νίν)ου [Ἀσίας ἐπαρχείας] [1]........

1. Cf. nn. 644, 645.

---

647. Acmoniae. — Le Bas et Waddington, n. 750.

[Λούκιον Σερουήνιον Λουκίου υἱὸν Αἰ]μιλίᾳ Κο[ρνοῦτον | ζήσ]αντά [τε κοσμίως καὶ] [1].......

1. Cf. nn. 644-646.

---

648. Acmoniae. — Ramsay, *American journ. of archaeology*, I (1885), p. 147.

..... [στ]ρατη[γ]ὸς, πρεσβε[υτὴς καὶ ἀντιστράτηγος] [1] ....

1. Profecto L. Servenius Cornutus. Cf. nn. 644-647; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I, p. 648.

---

649. Acmoniae. — *C. I. Gr.*, 3860 *k*, 7.

..... νεπα....|.... ατοι Κορνοῦ[τος] [1] | ...ο γειξη.....

1. L. Servenius Cornutus. Cf. n. 644-648.

650. Acmoniae. — *C. I. Gr.*, 3858 *Add.*; Ramsay, *American journ. of archaeology*, I (1885), p. 146.

..... τὸ κοινὸν Γαλατῶν [1]....

1. Monumentum Ramsay arbitratur fuisse a communi Galatarum positum L. Servenio Cornuto (cf. nn. 644-649) eam ob causam, quod Serveniis, cum Acmoniae tum Ancyrae, praecipua accederet auctoritas. Cf. t. III, n. 192.

---

651. Acmoniae. — Le Bas et Waddington, n. 752; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I, p. 647, n. 551.

.... τοῦ κόσμου τοῦ τε ἐν...... | ... [Σε]ρουηνίαι Κορνούται [1] καὶ....... ἀ[ρ]-χ[ιερείαι].

1. Soror aut filia L. Servenii Cornuti, qui fuit legatus pr. pr. proconsulis Asiae. Cf. nn. 644-650.

---

652. Acmoniae. — Le Bas et Waddington, n. 1677; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I, p. 642, n. 535.

[Σύμ]μαχον Συμ|[μάχ]ου υἱὸν τὸν | [ῥήτ]ορα καὶ πρῶτον | [ἐν] τῇ πόλει, λογισ‖[τὴ]ν βουλῆς τε κα|[ὶ γερ]ουσίας [1], ἀδελφὸν | [Λολ]λίου Δημητρίου | [τοῦ] τῆς ἀρίστης μν[ήμης] ἀξίου, Λόλλιο|[ς Λολλι?]ανὸς ὁ κράτισ‖[τος [2] ἐ]πίτροπος το|[ῦ Σεβα]στοῦ τὸν θεῖον.

1. Curator senatui et gerusiae civitatis ab imperatore datus. — 2. Vir egregius, eques romanus.

---

653. Acmoniae. — Le Bas et Waddington, n. 758; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I, p. 640, n. 531.

Ἀγαθῇ τύχῃ · | Τ. Φλ. Πρεῖσκον | Οὐιβιανὸν, τὸν | ἀρχιερέα [1] καὶ κτίσ‖την καὶ προστάτην | τῆς πόλεως ἡ πα|τρὶς, τὴν ἀνάστασιν ποι|ησαμένης φυλῆς | Ἀσκληπιάδος, ἐπι‖μεληθέντος Γαίου Ἰουλίου Λευκιλίου.

1. Flamen Augusti municipalis Acmoniae. Hujus filius fortasse fuit ille Flavius Priscus, qui in nummis Acmonensium inscriptus est sub Severis : Babelon, *Invent. de la coll. Waddington*, nn. 5503-5511. Titulum hujus omnino similem Vibiano posuit tribus [Ἀρ]τ[ε]-μι[σ]ιάς : S. Reinach, *Rev. des études gr.*, III (1890), p. 66.

654. Acmoniae. — Le Bas et Waddington, n. 754; Ramsay, *Cities of Phrygia,* I, p. 637, n. 530.

Ἀγαθῇ τύχῃ · | ὁ δῆμος καὶ ἡ βου|λὴ ἐτείμησεν Νικί|αν Ἀσκληπιοδώρου ‖ Λούκιον [1], ἱερέα Σεβασ|τῆς Εὐβοσίας [2] διὰ βί|ου, ἀγορανομήσαντα | πολυτελῶς καὶ στρα|τηγήσανσα ἁγνῶς ‖ καὶ γυμνασιαρχήσαντα | δύο πενταετερικοὺς [3] ἐπὶ Ἰουλίας Σεουήρας | καὶ Τυρρωνίου Ῥάπωνος [4], | καὶ γραμ(μ)ατεύσαντα πισ|τῶς, τὴν ἐπιμέλειαν ποι‖ησαμένου τῆς ἀναστάσε|ως Συμμάχου ἐφηβάρχου καὶ ἱερέως, τοῦ ἀδελφοῦ | αὐτοῦ.

1. Nicias qui et Lucius. — 2. Copiam Augustam dictam esse Agrippinam opinatur Waddington, Poppaeam Ramsay. — 3. Intellige ἀγῶνας. — 4. De Julia Severa, quae sub Nerone vixit, cf. n. 655; cum Tyrrhonio Rapone archon fuit, potius quam sacerdos maxima Asiae, ut conjicit Ramsay, qui eam putat nuptam esse primum Servenio Capitoni ac postea Tyrrhonio Raponi.

---

655. Acmoniae. — Ramsay, *Cities of Phrygia*, I, p. 649, n. 559; *Rev. des études anc.*, 1901, p. 269; 1902, p. 270.

Τὸν κατασκευασθέντα οἶκον ὑπὸ | Ἰουλίας Σεουήρας Γ. Τυρρώνιος Κλά|δος ὁ διὰ βίου ἀρχισυνάγωγος καὶ | Λούκιος Λουκίου [ἀρχισυνά]γωγος ‖ καὶ Ποπίλιος [πρῶτος ἄ]ρχων [1] ἐπεσ|κεύασαν ἐκ τ[ῶν ἰδίων κ]αὶ τῶν συν|καταθεμένων........ιν τοὺς τοί|χους καὶ τὴν ὀροφ[ὴν, καὶ] ἐποίησαν | τὴν τῶν θυρίδων ἀσφάλειαν καὶ τὸν ‖ λυπὸν πάντα κόσμον · οὕστινας κ[αὶ] | ἡ συναγωγὴ ἐτείμησεν ὅπλῳ ἐπιχρύ|σῳ διά τε τὴν ἐνάρετον αὐτῶν [βί]ω|σιν καὶ τὴν π[ρ]ὸς τὴν συναγωγὴν εὔνοιάν | τε καὶ σπουδήν.

1. Archisynagogus et archon Judaeae synagogae praefuerunt. Julia autem Severa et Servenius Capito archontes inscripti sunt in nummis Acmonensium, principe Nerone cusis. Babelon, *Invent. de la coll. Waddington,* nn. 5487-5495. De Judaeis in Phrygia consistentibus cf. Ramsay, *Cities of Phrygia,* II, p. 667, cap. XV.

---

656. Acmoniae. — Ramsay, *Cities of Phrygia,* I, p. 647, n. 550.

.......[πατρὶ] πατρίδος καὶ τοῦ κόσμου τοῦ τε ἐ[ν]........ | Ἰουλίαι Σ[εο]υήραι [1] ἀρχιερείαι καὶ ἀγωνοθέτ[ιδι].....

1. De Julia Severa cf. n. 655.

657. Acmoniae. — Legrand et Chamonard, *Bull. de corr. hellén.*, XVII (1893), p. 261; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I, p. 646, n. 549.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | ἀγορανόμον. | Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | στρατηγόν. ‖ Ἡ γερουσιά τὰ ζυγο|στάσια [1] πρὸς | τῷ μακέλλῳ [2] ἐκ τῶν ἰδίων ποιήσαντα. | Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | δεκαπρωτεύσαντα. ‖ Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος χρεοφυλακήσαντα [3]. | Νέοι καὶ ὑμνωδοὶ [4] ἀργυροταμίαν γενόμενον.

1. Aedes in qua pondera publice exigebantur. Cf. *Cod. Justin.*, X, 71, 2; XI, 27, 1; *C. I. Gr.*, 3705. — 2. Macellum. — 3. Χρεωφύλαξ, custos hypothecarum. Cf. n. 585 et Liebenam, *Städteverwalt.*, p. 290, not. 1 et 5. — 4. Hymnodi Romae et Augusti. Cf. n. 353.

---

658. Acmoniae. — Ramsay, *Cities of Phrygia*, I, p. 653, n. 564; Legrand et Chamonard, *Bull. de corr. hellén.*, XVII (1893), p. 264, n. 48.

In lateribus sepulcri, quod sibi faciendum curavit quidam T. Flavius Alexander, anno 244 p. C. n., haec verba coronis inscripta sunt :

Εἰρη|ναρχία, | Σειτω|νία. ‖
Βουλαρ|χία, | Ἀγορα|νομία. |
Στρα‖τηγία, | Σειτω|νία.

In fine autem ipsius tituli legitur :

V. 18 : εἴ τις δὲ | ἐπιχιρήσῃ ἀνῦξαι, θήσι | ἰς τὸ ταμῖον προστίμου δηνάρια φ'.

---

659. Acmoniae. — *C. I. Gr.*, 3858 *m* et 3861 *d*; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I, p. 643, n. 537.

Τ. Φλ. Λαρτίδιος [1] | Συνκλητικὸς | καὶ Τ. [Φλ.] Διογενια|νὸς Συνκλητι‖κὸς [? ἱερέ]ως [υἱοί?].

1. Avi ejus civitatem fortasse acceperant a Sex. Lartidio, leg. pr. pr. Asinii Galli, proconsulis Asiae anno 6-5 ante C. n. : *Prosop. imp. rom.*, II, p. 265, n. 70.

---

660. Acmoniae. — Ramsay, *Revue des ét. anciennes*, III (1901), p. 274.

Τι. Φλάουιος Πραξίου υἱὸς Κυρείνᾳ Πραξίας [1] Πρα|ξίᾳ υἱῷ καὶ Τατίᾳ Ἀγαθοκλέους τῇ μητρὶ καὶ ζῶσι | ἑαυτῷ τε καὶ Φλαουίοις Ἀσκληπιάδῃ καὶ

Θεοδότῳ | τοῖς υἱοῖς καὶ τοῖς τούτων ἐγγόνοις καὶ ἀπελευθέρ[οις] ‖ ἰδίοις ἐποίησαν, ἀρὰν [προσεπι]θέμενος, ὅπως μ[η]|δενὶ ἐξέσται μή[τε πωλῆσα]ι μήτε ἀγοράσαι μήτ[ε] | τὸ μνημεῖον μή[τε τι τῶν περὶ α]ὐτοῦ οἰκοδομημάτ[ων] | ἢ φυτείαν προν....... ἑαυτοῦ.

1. Cf. n. 661.

---

661. Acmoniae. — Ramsay, *Rev. des études anc.*, 1901, p. 273; Chapot, 1902, p. 77; Ramsay, p. 267.

........[δ]ιανομῆς με[....] | ὑπὸ τοῦ Πραξίου πρὸς τῷ μνημείῳ αὐτοῦ ἀπε...|...ους, ἐξαναριθμεῖσθαι δὲ ἰς τὸν τῶν τελευτῶν τῶν... | τοὺς ἐξ αὐτῶν ἐπιγεννωμένων μέχρι τ[ῶ]ν ἕξ, γείν[εσ]‖θαι δὲ τὴν κατάκλισιν μηνὸς Πανήμου ἡμέρᾳ εὐδαιμοσύνης | καὶ ἀπὸ τῆς προσόδου ταύτης ἐπὶ τὸ μνημεῖον τοῦ Πραξίου ἀ[πο]|φέρεσθαι ὑπὸ τῶν ἀρχόντων τῆς πόλεως καὶ τοῦ γραμματέως | τῆς βουλῆς ῥόδα δηναρίων δέκα δύο · προνοεῖν δὲ τήν τε [β]ουλ[ὴν] καὶ | τοὺς κατ' ἐνιαυτὸν ἰς τὰς ἀρχὰς καθισταμένους πάντας τῶν τ[ε] ‖ ἀπελευθέρων, καὶ ὅπως μηδὲν τοῦ μνημείου τούτου ἢ τῶν περὶ [αὐ]|τὸ φυτειῶν ἢ οἰκοδομιῶν ἐλασσωθῇ ἢ ἐξαλλοτριωθῇ κατὰ μηδέ|να τρόπον · τοῦτο δὲ τὸ ψήφισμα νενομοθετῆσθαι τῷ αἰῶνι τῆς Ῥω|μαίων ἡγεμονίας φυλαχθησόμενον, μηδενὸς ἐξουσίαν ἔχοντος | ἀλλάξαι τι τῶν δεδογμένων ἢ μεταποιῆσαι ἢ εἰς ἑτέραν τινὰ ‖ χρείαν μετενενκεῖν κατὰ μηδένα τρόπον · πάντας δὲ κοινῇ | καὶ καθ' ἕνα προνοεῖσθαι ὑπὲρ τοῦ φυλαχθῆναι τὰ ἐψηφισμένα | κοινὰ καὶ ἀνεπιχείρητα πρὸς τῇ Τίτου Πραξίου διαταγῇ · κ[αὶ] ἐμοὶ | μόνῳ ἐξεῖναι τῶν ἐν τῷ ψηφίσματι γεγραμμένων ἀ[λλ]άξα[ι] | τι ἢ διορθῶσαι ἢ τοῖς γεγραμμένοις προσδιατάξασθαι · εἶν[αι] ‖ δὲ τοῖς δεδογμένοις πᾶσι καὶ μάλιστα ἵνα μόνοι οἱ παρόντες | καὶ κατακλεινόμενοι βουλευταὶ λαμβάνωσι τὴν διανομὴν | [τα]ύτην, ἐπι[σ]κό[που]ς καὶ μάρτυρας θεοὺς Σ[εβ]αστοὺς καὶ θε|[οὺς] πατρίου[ς] καὶ Δία Στοδμηνὸν καὶ Σωτῆρα Ἀσκληπιὸν καὶ Ἀρ[τέ|μιδα] Ἐφεσίαν κοινῇ τε ὑπὸ πάντων καὶ καθ' ἕνα ἐπικεκλημέ[νοι τῶν ‖ οὕτω]ς ἐψηφισμένων φύλακας · παρακεκλῆσθαι δὲ τὸν γραμ[ματ|έα τῆς β]ουλῆς καὶ ἱερέα Ἀσκληπιάδην, ὅπως καὶ μετὰ τὸν ......|.... αὐτὸν πρόνοιαν ποιῆσαι [τ]ῶν ὑπὸ τοῦ Πραξ[ίου διατεθει|μένων? τε] καὶ διατεταγμένων εἰς τὸ διηνεκές, καθὼς καὶ... | [ὑπὸ τοῦ Πραξί]ου παρεκλήθη · λαχόντων δογματογράφων Πον[τικοῦ? ‖ Διο]φάντου Ἑκατέου τοῦ Ποντικοῦ Ἀλεξάνδρου | ....ἐκυριώθη πρὸ τ[ριῶν] Νωνῶν Μαρτίων

[Αὐτοκρά]τορι Δομι]τιανῷ Καίσαρι Σεβαστῷ Γερμανικῷ τῷ αι', | [ἔτους ρξ]θ', μηνὸς Ξανδικοῦ τρισκαι[δεκάτου, | ἐγράφη? δ]ιὰ Ἑρμογένου δημοσίου.

Testamentum quo T. Praxias honores instituit memoriae suae, postquam decesserit, praestandos. Idem profecto vir ille fuit ac T. Flavius Praxias, de quo cf. n. 660; imo duos titulos patet eidem sepulcro inscriptos fuisse.

V. 1-5. Parentandi causa pecuniae, quam legavit Praxias, reditus stata die dividentur senatoribus civitatis et ii epulo accumbent. Cf. v. 19-22.

V. 5-8. In sepulcro Praxiae rosalia quoque anno celebrabuntur ab archontibus et scriba senatus, mensis Panemi die dicta Felicitatis; Panemus autem incipiebat die Maii XXIV.

V. 12. Decretum senatus populique Acmonensis, quo legatum acceptum est, servabitur quamdiu Romanorum imperium manebit, in aeternum. Cf. v. 28.

V. 17. καὶ ἐμοὶ... Jam loquitur ipse Praxias.

V. 23. Ζεὺς Στοδμηνὸς quis deus fuerit, plane ignoratur. Diana autem Ephesia custos erit decreti, utpote maxima dea Ephesi, capitis provinciae.

V. 29. De dogmatographis, qui in scribendis decretis scribae publico ut testes aderant, cf. Liebenam, *Städteverwalt.*, p. 289.

V. 31. A. d. III nonas Martias = die V Martii, XIII Xanthici.

V. 32-33. Anno 169 aerae Sullanae = 85 post C. n., Domitiano XI consule.

---

662. Acmoniae. — Ramsay, *Cities of Phrygia*, I, p. 644, nn. 541, 542; *C. I. L.*, III, 13658.

.....redemptis a se d.......... suo pecu[nia sua]. |

......σὺν τοῖς προσκει[μένοις ἐργαστηρίοις? τοῦ πυλῶνος] τοῦ τριστόου [1] ἐξαγορασ.....

1. Triplici porticu ornatus.

---

663. Acmoniae. — Le Bas et Waddington, n. 766.

.....[μνή]μης χάριν · | εἰ δέ τις [ἐπιβ]ο[υλ]εύ[σ]ε[ι]? τούτους τοὺς | τόπους, θήσει εἰς τὸ τῶν κυρίων αὐτοκρα|τόρων ταμῖον δηνάρια πεντακόσια.

Has etiam multas funerales habes : Legrand et Chamonard, *Bull. de corr. hellén.*, XVII (1893), p. 263, n. 48, v. 19 : θήσι | ἰς τὸ ταμῖον προστίμου δηνάρια φ'; p. 259, n. 41, v. 8 : ἀποτείσει τῷ | φίσκῳ δηνάρια βφ'. Ramsay, *Cities of Phrygia*, I, p. 657, n. 594 : εἰς τὸ τ[α]μεῖον δην(άρια) αφ'; n. 596 : εἰς τὸ ταμεῖον δην(άρια) βφ'.

664. Dioclеae. — Ramsay, *Journ. of hellen. studies,* IV (1883), p. 422, n. 34; *Cities of Phrygia,* I, p. 660, n. 615.

[Λεύ]κιον Σεπτίμιον | Σεὐῆρον Περτί|νακα Σαρματικὸν Γερ|μανικὸν Βρετανικὸν [1] ‖ Σεβαστὸν νέον Ἥλιον | ἡ προκεκριμένη τοῦ Μοξε|ανῶν δήμου Διόκλεια [2], | [ἀ]ναστησάντων παρ' ἑ|αυτῶν Κ. Πετρωνίου Κα‖πίτωνος Ἐγνατιανοῦ ὑπὲρ | τοῦ υἱοῦ Μάρκου καὶ Ῥούφου Ῥου|φρίου Κρίσπου καὶ Φιλαδέλφου | Διμιτρίου, γραμματεύ|οντος τοῦ δήμου ‖ Μάρκου β' τοῦ Οὐα|λερίου, ἔτους σπα' [3].

1. Nomina Commodi errore translata sunt ad Severum, qui nec Sarmaticus, nec Germanicus unquam, Britannicus autem anno demum 210, vocatus est. — 2. Moxeanorum populi, cujus nomen etiam in nummis illius regionis legitur, civitates praecipuae fuerunt Dioclea et Siocharax : Ramsay, *Cities of Phrygia,* I, p. 632. — 3. Anno 281 aerae Sullanae = 196/197 post C. n.

---

665. Diocleae. — Ramsay, *Cities of Phrygia,* I, p. 661, n. 620.

Τρόφιμος δοῦλος Ἀπολλω|νίου Κουαρτια|νοῦ Ἀσιάρχου ἐποίησεν Ἑρμῇ | τέκνῳ γλυκυτάτῳ μνήμης χάριν ‖ καὶ Νεικηφορίδι συνβίῳ καὶ ἑαυτῷ ζῶν. | Εἰ δέ τις ἐπιβουλεύσι τὸ μνημεῖον | τοῦτο, ἢ ξένον ὂν τοῦ | γένους θῆσι τινά, οὗτος ἄωρα τέκνα προθοῖτο [1], | μή(τ)ε γῆς καρπὸν ἀνέλη|ται [2]. ‖ Ἔτους τκς' [3].

1. Versuum 7-9 ordo in lapide pessime turbatus est. — 2. De illis exsecrationibus cf. n. 634. — 3. Anno 326 aerae Sullanae = 241/242 post C. n.

---

666. Diocleae. — Le Bas et Waddington, n. 770; Ramsay, *Cities of Phrygia,* I, p. 660, n. 616.

Ἀγαθῇ τύχῃ · | Αὐρ. Μουκια|νὸν Μ. [υ(ἱὸν)] Ἐγνατιανὸν, τὸν ἀ|ξιολογώτατον ‖ καὶ εὐεργέτη|ν καὶ πρῶτον | τῆς πόλεως, | Μενεκλῆς | ὁ ἀρχιερεὺς ‖ τὸν πατέρα.

---

667. Diocleae. — Ramsay, *Cities of Phrygia,* I, p. 652, n. 562.

Ἔτους τμβ' [1] Αὐ[ρ.] Ἀλέξανδ[ρος] Ἰουδαῖος ζ[ῶν] κατεσκεύ[ασε] τὸ μνη[μῖον].

Divisio versuum non indicatur.

1. Anno 342 aerae Sullanae = 257/258 post C. n.

668. Cidyessi. — Ramsay, *Cities of Phrygia*, I, p. 662, n. 626.

[Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ἐ]τείμησεν [τ]ὸν [ἀξ]ιολογώτατον Αὐρ. Μεννᾶν ἱππέα Ῥωμαίων καὶ ἐν πᾶσιν φιλόπατριν.

Divisio versuum non indicatur.

---

669. Fellelu. — Hogarth, *Journ. of hellen. studies*, XI (1890), p. 160, n. 4.

[Ἐπὶ τῆς] .... ἀν[θυ]|πατείας Αἰσχίνη[ς] | ..... | Παπᾶ τοῦ καὶ Χαίτου ‖ ὑπὲρ τῆς τῶν κ[ρα]τ[ί]σ[τ]|ων αὐτοκρατόρων | αἰωνίου διαμο|νῆς καὶ νείκης | [κ]αὶ τῶν .... καὶ πο[λιτῶ]ν καὶ.....

---

670. Hodjalar. — Ramsay, *Journ. of hellen. stud.*, IV (1883), p. 428; *Cities of Phrygia*, I, p. 717, n. 651.

Αὐρήλιοι | Γάιος καὶ Μηνόφιλος ἀπὸ σστρατειῶν, | παῖδες Αὐρ. Ἀσκλᾶ Φαύστου καὶ Αὐρ. | Δόμνης Εἰρηνα[ίο]υ τὸν βωμὸν καὶ τὴν ‖ κατ' αὐτοῦ σορὸν σὺν τῷ περιβόλῳ κοι|νῶς κατεσσκεύασαν ἑαυτοῖς καὶ | ταῖς γυναιξὶν αὐτῶν Μεσσαλείνῃ | Παπᾶ καὶ Βασιλῷ Εὐξένου, ὡς μηδενὶ | ἑτέρῳ ἐξεῖναι ἐπισενενκεῖν ἢ θεῖναι ‖ ξένον νεκρὸν ἢ σορὸν, μόνοις γνησίοις | ἡμῶν τέκνοις · εἰ δέ τις ὑπεναντίον ποιή|[σει...]ον.ω, ἔσται αὐτῷ πρὸς τὸν Θεὸν [1] | [καὶ δώσει] τῷ ταμείῳ [δη](νάρια) .. · τούτ]ου ἀν[τίγρ]α[φον ἀπετέθη εἰς τὰ ἀρχεῖα].

1. = δώσει Θεῷ λόγον. De utraque formula, qua christiani jam initio saeculi III in Phrygia usi sunt, cf. Ramsay, *Cities of Phrygia*, I, p. 496. Notabile est illa aetate virum christianum fuisse a militiis.

---

671. Prymnessi. — Le Bas et Waddington, n. 1709.

Αὐτοκράτο|ρα Καίσαρα | Μ. Αὐρήλιον | Ἀντωνεῖνον ‖ Σεβαστὸν [1] Γ. Ἀντώνιος | Παυλεῖνος Αὐ|ρηλιανὸ[ς] Σεβ(αστοῦ), | [ἐκ] καταλείψ[ε]ως ‖ Αὐρηλίου Κί[σ]|σου τοῦ πα[τρὸς αὐτοῦ].

1. M. Aurelius, Commodus, aut Caracalla.

672. Prymnessi. — *C. I. Gr.*, 3878.

Post decem versus valde mutilos :

Αὐτοκράτω[ρ] Καῖσαρ Θεοῦ Μ. Ἀντωνείνου Εὐσεβοῦς] | Γερμανικο[ῦ Σαρματικοῦ υἱὸς Θεοῦ Ἀντωνείνου Εὐσεβοῦς] | υἱωνὸς Θεοῦ [Ἁδριανοῦ ἔγγονος Θεοῦ Τραιανοῦ Παρθικοῦ] | καὶ Θεοῦ Νέρ[ουα ἀπόγονος Λ. Σεπτίμιος Σεουῆρος] ‖ Περτίναξ Σε[βαστὸς Ἀραβικὸς Ἀδιαβηνικὸς, ἀρχιερεὺς] | μέγιστ[ο]ς, δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ γ' [1], αὐτοκράτωρ τὸ ζ', ὕπα|τος τὸ β', ἀνθ[ύπατος....... τῇ βου]|λῇ καὶ τῷ δή[μῳ] .... | τοῖς οὕ[τ]ως....... ‖ χαίρειν ἀνθ' [ὧν]? ..... | νομίζετε θε[οὺς] .....|μην ὑμῶν..... [μαρ|τ]υρ[ή]σας ἐπισ[τολῇ]?....... | [π]ρο[αι]ρέσεως ὑ[μῶν]..... ‖ ἡμεῖν γὰρ αἱ πρὸς....... | [π]ρεσβεύε[ι]ν....... | σονα πολε.......

1. Anno 195 post C. n. Epistula Septimii Severi imperatoris ad senatum populumque civitatis.

---

673. Prymnessi. — *C. I. Gr., Add.*, 3878 *b*.

[Αὐτοκράτορα Καίσαρα | Λ. Σεπτίμιον] | Σεουῆρον Περ|τίνακα Εὐσε‖βῆ Σεβαστὸν | Γαία Κορδία | Φροντεῖνα, | ἐπιμεληθέν|τος Κλ. Θεο‖δώρου, τὸν ἀν|[δριάντα ἀνέστησεν].

---

674. Prymnessi. — Le Bas et Waddington, n. 1707.

Ἰουλίαν Δ[ό]|μναν Σεβ(αστὴν), μη[τέ]|ρα κάστρων, | ἐπὶ ἀνθ(υπάτου) Τιν[ηί]‖ου Σακέρδ[ω]|τος [1], πρεσβε[υ]|τοῦ δὲ Δομι|τίου Ἀριστα[ί]|ου Ἀραβιανοῦ [2].

1. Q. Tineius Sacerdos cos. suff. sub Commodo, procos. Asiae sub Septimio Severo. *Prosop. imp. rom.*, III, p. 322, n. 170. Cf. n. 171. — 2. Domitius Aristaeus Arabianus, legatus provinciae Asiae : *Prosop. imp. rom.*, II, p. 19, n. 115.

---

675. Prymnessi. — *C. I. L.*, III, 7043.

L. [A]rrun[ti]o L. f. S[criboniano] | Pompei Magni ab[nepoti] | An(iensi ?), praef. urb. au[g.]... [1] | Prymness. et c. r. [qui ibi nego]‖tiantur, cura[m agente] | C. Caecillio L. f. M....... |

Ὁ δῆμος καὶ ο[ἱ κατοικοῦν]|τες Ῥωμαῖοι Λε[ύκιον Ἀρρούν]|τιον Λευκίο[υ

υἱὸν Ἀνιήσης?] ‖ Πομπηίου Μ[άγνου ἀπόγο]|νον Σκριβων[ιανὸν, ἔπαρ]|χον Ῥώμ(ης), αὔ[γουρα].....

1. Filius videtur fuisse L. Arruntii Camilli Scriboniani, consulis anno 32 post. C. n.; *Prosop. imp. rom.*, I, p. 146, n. 942. Cf. n. 936.

---

676. Prymnessi. — Rostowzew in schedis Instituti archaeologici Vindobonensis. (1899).

Αἰλ(ίαν) Μαξίμιλλαν [1] | τὴν σεμνοτάτην | γυναῖκα Αὐρηλίου | Μαρκίωνος, ἐπιτρό‖που τῶν κυρίων | αὐτοκρατόρων [2], | κτίστου τῆς πόλεως, | Αὐρ. Δημήτριος | ἀρχιερεὺς τῶν ‖ Σεβαστῶν.

1. Cf. *C. I. L.*, III, 6997. — 2. M. Aurelius Aug. lib. Marcio, proximus rationum, procurator marmorum, procurator provinciae Britanniae, procurator summi choragi, procurator provinciae Phrygiae. Cf. n. 704 et *C. I. L.*, III, 348.

---

677. Prymnessi. — *C. I. L.*, III, 14192 [2].

Pactumeiae Saluiae | C. Sallustius Serapa uxori suae. |
Πακτουμηίαι Σαλουίαι | Γάιος Σαλλούστιος Σεραπᾶς ἰδίαι γυναικί.

---

678. Prymnessi. — *C. I. Gr.*, 3882 *i*.

In sepulcro cujusdam Aurelii Irenaei :

V. 12 : τῷ ἱερωτάτῳ τα|μείῳ δηνάρια δισχίλια πεντακόσια.

---

679. Eulandrae. — Anderson, *Annual of the british school at Athens,* IV (1897-98), p. 50.

[Ἀγ]αθ[ῇ] τύχῃ. | Τ]ὸν γῆς [καὶ θαλάσ[σ]ης δεσπ[ότην] | Αὐτοκράτορα Καίσα[ρα] ‖ Μαρκ. Αὐρ. Σ[εβαστὸν] | Σεβ(αστοῦ) Ἀντωνεί[νου υἱὸν] | ὁ δῆμος Εὐλα[νδρέων], | πᾶσαν πρόνοιαν | καὶ ἐπιμέλια[ν] ‖ ποιησαμέν[ου] | Χρήστου Ἀπελ[λᾶ] | ταβλαρίου [1].

1. Tabularius dispensatoris, qui praedia Caesaris, ut videtur, in illa regione administrabat.

680. Kyorz Keui. — Anderson, *Aberdeen University studies*, XX (1906), p. 210, n. 8.

Post 15 versus :

Ἐὰν δέ τις τολμήση πωλ[ῆσαι] | ἢ ἀγοράσαι, ἔστω ἡ μετο[υσία] [1] | τοῦ χωρίου δήμου Ῥωμαί[ων].

1. Mancipium. Cf. Xen., *Cyrop.*, VIII, 5, 23.

---

681. Brouzi. — Ramsay, *Bull. de corr. hellén.*, VI (1882), p. 514, n. I; *Cities of Phrygia*, I, p. 700, n. 634.

Λ. Σεπτίμιον Σ[εου]ῆρον Εὐσεβῆ Πε[ρτίνα]|κα Σεβ[αστὸν] Ἀραβ[ικὸν] Ἀ[διαβηνι]|κὸν Παρθικὸν [μέγισ]|τον [1] ἡ Βρουζη[νῶν] ‖ πόλις, | τὴν ἀνάστασιν ποι|ησαμένων τῶν πε|ρὶ Ἀπελλ[ῆ]ν β′ τοῦ Λουκίου | ἀρχόντων, καὶ Σκ[ει]‖πίωνος β′ καὶ Πωλίωνος | καὶ Ἀπολλωνίου Πά|που [2].

1. Annis 199-210 post C. n., quoniam deest Βριταννικός. — 2. Post ἀρχόντων nomina trium archontum minorum litteris minoribus posterius addita sunt.

---

682. Sebastae. — Legrand et Chamonard, *Bull. de corr. hellén.*, XVII (1893), p. 269, n. 57; Fr. Cumont, *Rev. arch.*, 1896, I, p. 173; cf. Buresch, *Wochenschr. f. klass. Philol.*, XI (1894), p. 106.

................αντα τόδ' εἰς.......................... |
...... [ἐν Θ]άρση ὅθι γείνατο [πότνια μήτηρ?] |
.... ὕψος ἐπ' ἀκρότατ[ον].............. |
..............ονδ' ἔνθα καὶ εἰ παῖς .... ‖
.......[? συμβ]ληθέντα μετήορον α............... |
[ἄνδρες νῦν] γὰρ ἐκεῖνο ποτὶ ῥίον οὐδὸ[ν ἀγαυὸν |
κτίζεσθ]αι μεμάασι, τεθηπότες ὄρθιο[ν οὖρος |
καὶ πλίν]θον κεράμοιο τετυγμένον ὑψό[σ' ἀεῖραι, |
νήπιο]ι, ὥστε νέφεσσ' ἔνι κείμενον οὐραν[ίοισιν. ‖
Ὣς φάτ]ο τοῖς μάλα τοῦτο Διονύσου ἅ[δε ῥῆμα, |
πατρὶς] θ' ἡμετέρη (ὡ)ς καὶ Διὸς ἤραρε θυμ[όν. |
Εὖτε δὲ] παῖς πό[μα] ἱ[ρ]ὸν ἐγείνατο νεκταρο[ειδὲς |
ἀνθρ]ώποις, αὐτὸς δὲ θεῶν ἐπὶ νέκταρ ἐδέχ[θη |
οὐρα]νῷ ἀθανάτοισι μετέμμεναι υἱέα Ζηνό[ς. ‖

Δεῦρ]ο πάλαι δ' Αὔγουστος, ἐπὶ χρέα δήνεα Φοίβο[υ, |
ἤλυ]θ' ἑλὼν πτολίεθρα περικτιόνων ἀνθρ[ώπων |
κὰς ταύτ]ην κατένασσεν ὃς Αὔσονας ἐνβασίλευσεν |
[τήν τε πόλι]γ καὶ κλῆσεν ἐπ' οὔνο[μ]α τοῦτο Σεβαστὴ[ν |
Ῥωμαίων παρ' ἄν]ακτας ἐπώνυμον, οἵ ῥα Σεβαστοὶ ‖
[κικλήσκονται, ἄγαν γ]ὰρ ἐφείλατο πατρίδα γαῖαν |
[ἡμείων, πεδίον τ' εὖ κ]είμενον · ἦ γάρ; ὅτ' ἀὴρ |
[λευγαλέος καὶ Ἄρης ἐμφ]ύλιος Ἀίδι πολλὸν |
[πέμπεσκον λαὸν, τόδε χωρίο]ν εἰσαφίκανον |
οἰωνῶν..

Hoc carmine, circa finem saeculi II conscripto, referebatur ubi ab Augusto condita fuisset Sebasta.

V. 1-11. Videtur Bacchus inter deos quaedam praedixisse de templo Sebastae alte exstructo.

V. 12-14 pertinent ad Ganymedem, effictum in nummis Sebastenorum : Babelon, *Invent. de la coll. Waddington*, n. 6472.

V. 15-20. Anno 30 ante C. n. Augustus, cum Asiam peragraret, jubente Apollinis Phrygii oraculo, quod adierat, plures vicos (κώμας), ut in Asia saepe evenit, contraxit in unam civitatem (πόλιν), dictam ab eo Sebastam. Cf. Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 101.

V. 15. Fortasse interpretandum ἐπ(ε)ὶ ἔχρα, cum consulenti respondissent sententiae Phoebi.

V. 21-23. Profecto de peste aliqua agebatur, quae simul cum bello civili locum vastaverat.

V. 23. εἰσαφικάν(ω)ν intellige. Augustus, postquam advenit, incolas superstites in urbem novam bonis auspiciis convocavit.

---

683. Sebastae. — Ramsay, *Journ. of hellen. studies*, IV (1883), p. 413, n. 27; *Cities of Phrygia*, I, p. 609, n. 501.

Τι[βε]ρίωι Καί|σαρι Θ[εοῦ Σε|β]ασ[τ]οῦ [υἱῷ] Σε|βαστῷ ἰε[ρ]ε[ῖ μεγίστῳ]..

---

684. Sebastae. — Legrand et Chamonard, *Bull. de corr. hellén.*, XVII (1893), p. 267, n. 54; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I, p. 601, n. 474.

[Ἀγαθῇ τ]ύχῃ. | [Ὑπὲρ τῆς Αὐτ]οκράτορος [Δομιτιανοῦ | Κα]ίσαρος Σεβαστοῦ Γερμ[ανικοῦ] | [ν]είκης καὶ δήμου Ῥωμ[αίων ‖ κ]αὶ δήμου Σεβαστηνῶν | .... κα[ὶ τ]ῶν [πραγμα|τευομ]ένων [ἐν Σεβα]στ[ῇ Ῥωμαίων] | διαμονῆς

[καὶ σωτηρίας] | Διὶ [Χ]αρ[ι]στή[ριον] ‖ [Μᾶ]ρκος Ἀθάλιος, Μάρκου υἱὸς, | [?Αἰμιλί]α Λονγεῖνος τὸν βω|[μ]ὸν ἀνέστησε ἐκ τῶν ἰδ[ίων σὺν | π]άσῃ κατασκευῇ καὶ δαπάνῃ, | ἔτους ρογʹ [1], ἐπιμε‖λησαμένου Ἡρακλείτου [τοῦ] | Φιλίππου.

1. Anno 173 aerae Sullanae = 88/89 post C. n.

---

685. Sebastae. — *C. I. Gr.*, 3884; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I, p. 604, n. 478.

[Αὐτ]οκράτορα Καίσαρα [Θεοῦ] | Ἀντωνείνου [υἱὸν] | Θεοῦ Ἁδριανοῦ υἱω|νὸν Θεοῦ Τραια[νοῦ] ‖ Παρθικοῦ ἔγγο[νον | Θ]εοῦ Νέρουα [ἀπόγ]|ονον Μᾶρκον [Αὐρή]|λιον Ἀντωνε[ῖνο]|ν Σεβαστὸν ἡ βου‖[λὴ] καὶ ὁ δῆμος ὁ Σεβασ[τηνῶν] τὸν ἴδιον θεὸν | [καὶ] εὐεργέτην, [ἐπι]|μεληθέντος τ[ῆς | κατα]σκευῆς καὶ ἀν[αστά]‖σεως τῶν τε ἀ[νδρι|ά]ντων καὶ τῶν ὑπ[ο]|βάσεων [1] [Λ. Τυ]ρρων[ί]ου Ἑρμέου.

1. Altera certe fuit ibidem statua, L. Veri, ut videtur.

---

686. Sebastae. — *C. I. Gr.*, 3871; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I, p. 600, n. 472.

Ἡ πόλις Μᾶρκον Αὐρήλιον [Σεουῆρον] | Ἀντωνεῖνον Σεβαστὸν [1], [στρα]τηγούτων τῶν | [περὶ] Εὔξενον Ἀπολ[λωνίου ἀρ]χόντων [2].

1. Caracalla. — 2. Inde liquet, ut in aliis urbibus, ita Sebastae etiam unum et eumdem fuisse magistratum archontis ac strategi.

---

687. Sebastae. — Paris, *Bull. de corr. hellén.*, VII (1882), p. 449. Cf. Ramsay, *Journ. of hellen. studies,* IV (1883), p. 411; *Cities of Phrygia,* I, p. 603, n. 476.

Κατὰ τὰ πολ|λάκις δόξαντα | τῇ βουλῇ καὶ | τῷ δήμῳ ‖ Μεμμίαν Ἀρίσ|την Τευθραν|τίδα, ἀρχιέρει|αν τῆς Ἀσίας [1], | οἱ ἴδιοι θρεπτοὶ ‖ παρ' ἑαυτῶν, | ἐπιμελησαμέ|νου Κλ. Μεμμίου | Κύρου τοῦ τρο|φέως αὐτῆς. ‖ Ἔτους σπθʹ, μη(νὸς) ιαʹ, κʹ [2].

1. Cf. n. 688. — 2. Anno aerae Sullanae 289 = 204/205 post C. n., mense XI, die XX.

688. Sebastae. — Paris, *Bull. de corr. hellén.*, VII (1883); p. 51. Cf. Ramsay, *Journ. of hellen. studies*, IV (1883), p. 411; *Cities of Phrygia*, I, p. 603, n. 477.

[Ἀγ]αθῇ τύχῃ | Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | ἐτείμησαν Κο. Μέμ|μιον Χαρίδημον Τευ||θράντα [1] Ἀσίας ἀρχιε|ρέων ἔγγονον, ἥρω|α, ἄριστον ῥήτορα, | τῆς ἀναστάσεως | προνοησαμένης || Στατειλίας Καλλιγόνης τῆς μητρὸς | αὐτοῦ. | Ἔτους τκθ', μη(νὸς) θ' [2].

1. Hujus viri forsitan avia fuerit Memmia Ariste Teuthrantis. Cf. n. 687. — 2. Anno aerae Sullanae 329 = 244/245 post C. n., mense IX.

---

689. Sebastae. — Kontoleon, *Rev. des ét. gr.*, XIV (1901), p. 303.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ | δῆμος ἐτίμη|σαν Καπίτωνα | Σωκράτους || πρεσβεύσαντα | ἐπὶ τοὺς κυρίους | αὐτοκράτορας | σὺν καὶ τῷ υἱῷ Σωκράτῃ | σπουδαίως καὶ πιστῶς.

---

690. Sebastae. — Paris, *Bull. de corr. hellén.*, VII (1883), p. 452. Cf. Ramsay, *Journ. of hellen. studies*, IV (1883), p. 411; *Cities of Phrygia*, I, p. 602, n. 475.

Index hominum 71, qui anno 183 aerae Sullanae (= 98/99 p. Cn.) in γερουσίαν admissi sunt. Inter quos satis erit memorare :

V. 12. Θεογένης Θεογένους ἰατρός,
19. Εὔφραστος Καίσαρος,
20. Μᾶρκος Οὐαλέριος Κρίσφος στρατιώτης,
37. Γάιος Καρβείλις Γαίου υἱὸς Φαβία Μιθραδάτης.

---

691. Tatar Keui. — Anderson, *Journ. of hellen. studies*, XVII (1897), p. 416, n. 16; Körte, *Inscr. Bureschianae; Wissensch. Beilage der Universität Greifswald* (1902), p. 36, n. 64.

Διὶ καὶ Σεβασ|τῷ Καίσαρι | Εὔξεινος Ἀσκλη|πιάδου ὁ ἱερεύς. || Χέρων Γεσσίου [1].

1. Lapicida, ut videtur.

692. Otroi. — Legrand et Chamonard, *Bull. de corr. hellén.*, XVII (1893), p. 277; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I, p. 702, n. 638.

Ἀλέξανδρον Μακεδόνα, | κτίστην τῆς πόλεως [1].

1. Alexandrum conjicit Ramsay illum fuisse Asiarcham, nummis civitatis inscriptum circa annos 200-215 post C. n. (Babelon, *Invent. de la coll. Waddington*, nn. 6368, 6371), quem fingit originem suam duxisse a Macedonibus militibus, regum Pergamenorum colonis (Cf. Ramsay, *loc. cit.*, p. 688). Rectius vero ad regem Alexandrum Magnum videtur referri titulus; colebatur enim in Asia altero etiam saeculo post C. n. : Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 458.

---

693. Otroi. — Ramsay, *Bull. de corr. hellén.*, VI (1882), p. 517, n. 4; *Cities of Phrygia*, I, p. 703, n. 639.

[Αὐτοκρά]τορα | [Καίσαρα] Λ. [Σ]ε|[πτίμιον] Σεουῆ|[ρον Περ]τίνακα ‖ [Σεβαστ]ὸν ἡ βου|[λὴ καὶ ὁ δ]ῆμος Ὀ|[τροηνῶν], ἐπιμε|[ληθέντ]ων τῆς ἀν|[αστάσεω]ς Ἑρμογε‖[νιανοῦ] καὶ Εὐτύ|[χου καὶ Μ]ούτου καὶ | ......υντανοῦ | [ἀρχόν]των.

---

694. Otroi. — Duchesne, *Mélanges de Rome*, XV (1895), p. 155, pl. I; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I, p. 720, n. 656.

[Ἐκ]λεκτῆς πό|[λε]ως ὁ πολεί|[της τ]οῦτ' ἐποί[ησα |
ζῶν, ἵ]ν' ἔχω φανε[ρῶς] ‖ σώματος ἔνθα | θέσιν.
Οὔνομα | Ἀλέξανδρος Ἀντω|νίου, μαθετὴς | ποιμένος ἁγνοῦ [1].
Οὐ μέντοι τύμβῳ ‖ τις ἐμῷ ἕτερόν τι|να θήσει·
εἰ δ' οὖν, Ῥω|μαίων ταμείῳ θήσει | δισχείλια χρυσᾶ |
καὶ χρηστῇ πατρίδι ‖ Ἱεροπόλει χείλια | χρυσᾶ.
Ἐγράφη ἔτει τ', | μηνὶ ς' [2], ζόντος. |
Εἰρήνη παράγουσιν καὶ | μνησκομένοις περὶ ἡμῶν [3].

1. Alexander ille, vir christianus, imitatus est epitaphium Avircii. Cf. n. 696. — 2. Anno aerae Sullanae 300 = 215/216 post C. n., mense VI. — 3. « Pax transeuntibus et iis qui mei meminerint. » De hac formula christiana cf. *C. I. Gr.*, 9266.

---

695. Hieropoli. — Ramsay, *Journ. of hellen. studies.*, IV (1883), p. 430, n. 41; *Cities of Phrygia*, I, p. 698, n. 630.

Ἀγαθῇ τύ[χῃ]. | Τῷ αἰωνίῳ [ἡμ]ῶν | αὐτοκράτορι Μ. Αὐρ. Διοκλη-

τιανῷ ¹ [Σ]εβασ[τῷ] | ἡ λαμπροτάτη ‖ Ἱεροπολειτῶν | πόλις. Μ(ιλιάριον) Ι.

1. Anno 284 p. C. n. nomen Diocletiani scriptum est, loco nominis Πρόβῳ erasi, ex quo superest fragmentum litterae Π.

Anno 286 alter titulus additus est in parte sinistra :

Dd. nn. Impp. Diocletiani et Maximiani inuict. Aug[g.].

Anno 292 haec etiam addita sunt :

Τοὺς ἐπι|φανεστά|τους Καί|σαρας Φλα. Οὐαλ. ‖ [Κωνστάντι]ον ¹ | καὶ Γα[λ]. Οὐαλ. Μαξιμιανὸν | ἡ Ἱεροπολειτῶν | πόλις.

1. Post annum 292 erasum.

---

696. Hieropoli. — Marrucchi, *Nuovo bullettino di archeologia cristiana*, 1895, pl. III-VII (photogr.); Ramsay, *Cities of Phrygia*, I, p. 722, n. 657.

[Ἐκλεκτῆς πόλεως ὁ πολείτης τοῦτ' ἐποίησα
ζῶν ἵν' ἔχω φανερῶ(ς) σώματος ἔνθα θέσιν,
οὔνομ' Ἀουίρκιος (ὢν ὁ) μαθητὴς ποιμένος ἁγνοῦ,
ὃς βόσκει προβάτων ἀγέλας ὄρεσι(ν) πεδίοις τε,
ὀφθαλμοὺς ὃς ἔχει μεγάλους (καὶ πάνθ') ὁρόωντας ·
οὗτος γάρ μ' ἐδίδαξε (τὰ ζωῆς) γράμματα πιστά],
εἰς Ῥώμη[ν ὃς ἔπεμψεν] | ἐμὲν βασ(ι)λῆ[αν ἀθρῆσαι] |
καὶ βασίλισ[σαν ἰδεῖν χρυσόσ]|τολον χρ[υσοπέδιλον] · ‖
λαὸν δ' εἶδον [ἐκεῖ λαμπρὰν] | σφραγεῖδαν ἔ[χοντα] · |
καὶ Συρίης πέ[δον εἶδα] | καὶ ἄστεα πά[ντα, Νίσιβιν], |
Εὐφράτην διαβ[άς · πάν]‖τη δ' ἔσχον συνο[μήθεις] · |
Π(α)ῦλον ἔχων ἐπό[μην, | Π]ίστις [πάντη δὲ προῆγε] |
καὶ παρέθηκε [τροφὴν] | πάντη, Ἰχθὺν ἀ[πὸ πηγῆς], ‖
πανμεγέθη, καθ[αρὸν, ὃν] | ἐδράξατο Παρθέ[νος ἁγνή], |
καὶ τοῦτον ἐπέ[δωκε φί]|λοις ἔσθ[ειν διὰ παντὸς, |
οἶνον χρηστὸν ἔχουσα, κέρασμα διδοῦσα μετ' ἄρτου.
Ταῦτα παρεστὼς εἶπον Ἀουίρκιος ὧδε γραφῆναι ·
ἑβδομηκοστὸν ἔτος καὶ δεύτερον ἦγον ἀληθῶς.
Ταῦθ' ὁ νοῶν εὔξαιθ' ὑπὲρ αὐτοῦ πᾶς ὁ συνῳδός ·
οὐ μέντοι τύμβῳ τις ἐμῷ ἕτερόν τινα θήσει ·

εἰ δ' οὖν, Ῥωμαίων ταμείῳ θήσει δισχείλια χρυσᾶ,
καὶ χρηστῇ πατρίδι Ἱεράπολι χείλια χρυσᾶ].

Hujus tituli commentarium habes plenissimum : H. Leclercq apud Dom Cabrol, *Dict. d'arch. chrétienne*, I, p. 66 et suiv.

Epitaphium est Avircii Marcelli, episcopi Hieropolitani, nati, ut ferunt, circa annum 120 post C. n., vita defuncti paulo post annum 192, quo ipse de se hos versus composuit (cf. v. 18). Eos postea in sepulcro vidit et descripsit auctor ille incertus Actorum Sancti Abercii, anno fere 400, ex cujus exemplari supplentur non modo verba singula, sed etiam versus 1-6 et 16-22, qui in lapide desunt. Cf. etiam n. 694.

V. 1. ἐκλεκτὴ πόλις, Hieropolis, sed occulto sensu caelestis civitas, inter ceteras electa.

V. 2. ἔχω καιρῷ mss., φανερῶς lapis in n. 694.

V. 3. « discipulus sancti pastoris », Christi.

V. 6. τὰ ζωῆς supplevit de Rossi; λόγους καὶ Zahn, Schultze.

V. 7. ἐμὲν = ἐμὲ; βασιλῆαν = βασιλέα, imperatorem (Ramsay). Alii autem interpretantur βασιλείαν, regiam dignitatem Romae, reginae gentium (Duchesne).

V. 8. βασίλισσαν, imperatoris uxorem, aut fortasse romanam Ecclesiam, orbis reginam.

V. 9. Populus Christianus, splendido sigillo baptismatis impressus.

V. 10. Avircius, Roma in Phrygiam redux, postea Syriam peragraverat usque Nisibim, ad urbem Mesopotamiae, sitam in ipso limite imperii inter Euphratem et Tigrim, quae a Trajano capta erat; coloniam autem eo deducendam primus jussit Septimius Severus. Ibidem Romani cum Persis nundinabantur.

V. 11. συνομηγύρους mss. barbare; συνομήρεις conjunctos, aut συνομήθεις, iisdem moribus utentes (Ramsay), Christianos, fratres in Christo.

V. 12. Paulum apostolum secutus est itineris et vitae ducem, nisi falluntur commentatores.

V. 12-15. Fides christiana viam ostendit peregrinanti et eum ubique aluit; nam ei praebuit comedendum Piscem, symbolum Christi notissimum, quem in fonte baptismatis ceperat Virgo casta, Ecclesia fidelium; et eum cibum dabat etiam ejusdem religionis amicis.

V. 16. Vinum et panis eucharisticus. Κέρασμα, vinum aqua mixtum.

V. 18. Annos septuaginta duos natus erat Avircius eo tempore quo epitaphium suum lapidi curavit incidendum; id autem tempus videtur congruisse cum fine principatus Commodi (176-192), quia religionem suam difficilius professus esset annis anterioribus; anno autem 216 jam ejus versus excerpsit Alexander, Antonii filius. Cf. n. 694.

V. 19. ὁ νοῶν, omnis Christianus, qui occultum sensum hujus epitaphii intelligit et cum auctore concinit, Deum pro eo precatur; αὐτοῦ = μου.

---

697. Synnadis. — Legrand et Chamonard, *Bull. de corr. hellén.*, XVII (1893), p. 281, n. 82.

.... | Αὐτοκράτορα Καίσαρα | Σεπτ. Σεουῆρο[ν] | Περτίνακα Εὐτυχ[ῆ] ‖ Εὐσεβῆ Σεβαστὸν | ἡ πόλις.

698. Synnadis. — Le Bas et Waddington, n. 1707.

Ἰουλίαν Δό|μναν Σεβ(αστὴν), μη[τέ]|ρα κάστρων, | ἐπὶ ἀνθ(υπάτου) Τινε(ί)||ου Σακέρδ(ω)|τος [1], πρεσβε[υ]|τοῦ δὲ Δομι|τίου Ἀριστα[ί]|ου Ἀραβιανοῦ [2].

1. Q. Tineius Sacerdos cos. suff. anno incerto sub Commodo, proconsul Asiae sub Septimio Severo: cf. n. 674 et *Prosop. imp. rom.*, III, p. 322, nn. 170, 171. — 2. Domitius Aristaeus Arabianus, legatus provinciae Asiae; cf. *Prosop. imp. rom.*, II, p. 19, n. 115.

---

699. Synnadis. — Le Bas et Waddington, n. 1708.

Αὐτοκράτορα | Καίσαρα Μ. Αὐρή|λιον Ἀντωνεῖνον | Σεβ. μέγιστον, υἱὸν || Αὐτοκράτορος | Καίσαρος Λ. Σε|πτιμίου Σεουή|ρου Σεβ. | Αὐρήλιος Σάν||κτος καὶ Πλω|τία Ἀγριππεῖνα | συνκλητικοί.

---

700. Synnadis. — Perrot, *Rev. archéol.*, XXXI (1876), p. 195, n. 1.

Τὸν ἐπιφανέστατον Καί|σαρα Φλ. Οὐαλέριον | Κωστάντιον ἡ λαμπρὰ | τῶν Συνναδέων μητρό||πολις καὶ δὶς νεωκόρος | τῶν Σεβ(αστῶν) διὰ τῶν πε|ρὶ τὸν κρ(άτιστον) δουκηνάριον [1] | Φλ. Αὐρ. Ἀχιλλέα, πρῶ|τον ἄρχοντα τὸ τρίτον, || ἀρχόντων.

1. Vir egregius ducenarius, procurator ad sestertium ducena millia. Annis 293/305 post C. n.

---

701. Synnadis. — Ramsay, *Bull. de corr. hellén.*, VII (1883), p. 297, n. 22.

[Λ]εύκιον | [Λ]ικίννιον | Λευκίου | υἱὸν || Λεύκο[λλ]ον | ἀντιταμίαν | πατρῶνα | καὶ | εὐεργέτην [1].

1. L. Licinius L. f. Lucullus Ponticus, quaestor et proquaestor in Asia « per multos annos (88-80) admirabili laude provinciae praefuit »; Cic. *Acad.* pr. 1, 1. De rebus tum ab eo gestis cf. Plut. *Luc.* 2-4. Quomodo bellum, postea quam consulatum suscepit (anno 74), cum Mithridate gesserit, omnibus notum est. Cf. Dittenberger *Sylloge*, ed. II, nn. 331, 332, 334, 335.

---

702. Synnadis. — Perrot, *Rev. archéol.*, XXXI (1876), p. 198, n. 2.

Ἀγαθῇ τύχῃ · | Αὐρήλιον | Ἀρισταίνετο[ν] | τὸν || δικαιότατον | τῆς Φρυ-

γίας | ἐπίτροπο[ν] [1] | ἡ πόλις, | τὴν ‖ ἐπιμελεία[ν] | τῆς ἀναστάσεω[ς] | ποιησαμέν[ων] | τῶν περὶ | Αὐρ. Ἀθήναιο[ν] ‖ Ἀκύλιον | πρῶτον | ἄρχοντα | ἀρχόντων.

1. *Prosop. imp. rom.*, I, p. 196, n. 1210. Saeculo III post C. n., cum rationem reliquae provinciae tractaret, ut antea, procurator Augusti, fuit etiam Phrygiae suus : Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 334.

---

703. Synnadis. — Legrand et Chamonard, *Bull. de corr. hellén.*, XVII (1893), p. 282, n. 83.

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Ἡ κρατίστη βουλὴ | ἐτείμησεν | [τὸ]ν ἐν πᾶσι εὐεργ‖[έ]την] καὶ κτίστην τῆς πα|[τ]ρίδος Αὐρ. Ἀρισ|ταίνετον ἐπίτρο[π]|ον Σεβαστοῦ [1], | γραμματεύοντος ‖ τῆς βουλῆς Μ. Αὐρ. | Ἀλεξάνδρου Ἀχιλ|λέως.

1. Cf. n. 702.

---

704. Synnadis. — Legrand et Chamonard, *Bull. de corr. hellén.*, XVII (1893), p. 283, n. 85.

.... | ον ἀγαθὸν καὶ δίκαι|ον Αὐρ. Μαρκίωνα | ἐπίτροπον τῶν θει‖οτάτων αὐτοκρατόρων [1] | διὰ τὰς εἰς τὴν πατρί|δα εὐεργεσίας, | τὴν ἐπιμέλειαν τῆς | ἀναστάσεως ποιησα‖μένων παρ' ἑαυτῶν | Αὐρ. Χρυσαντίωνος | καὶ Μαρκιανοῦ Ζωτικοῦ | Κάστορος καὶ Διονυσίου | Ἀνδρέστου καὶ Ἑρμογέ‖νους Θεμίσωνος καὶ | Αὐξάνοντος Γαίου, | ἀρχόντων τῆς πόλεως.

Cf. n. 676.

---

705. Synnadis. — Perrot, *Rev. archéol.*, XXXI (1876), p. 200, n. 3.

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Τὴν κρατίστην | Κλ. Σεπτιμίαν | Νικαρέτην, ‖ γυναῖκα Αὐρ. | Ἐλπιδηφόρου | τοῦ κρατίστου, | Αὐρ. Εὔαγρος | Εὐάγρου, ‖ πρῶτος ἄρχων | τὸ δεύτερον, | ἀρετῆς καὶ | σωφροσύνης | ἕνεκα.

---

706. Synnadis. — Körte, *Athen. Mittheil.*, XXII (1897), p. 28.

Ἡ γερουσία | Κλ. Λωρεντίαν | ἀρχιέρειαν τῆς | Ἀσίας, ἐπιμελη‖θέντων τῆς ἀ|ναστάσεως | Οὐαλερίων Κορ|ονείνου καὶ Φρόν|τωνος ἀρχόντων.

707. Synnadis. — Legrand et Chamonard, *Bull. de corr. hellén.*, XVII (1893), p. 286, n. 88.

Ἀρχιερεὺς | Ἀσίης Δημή|τριος οὗτος | ἐκεῖνος, ‖
ὃν πάντων | φωναί φασι | πολυστέφανον.
Θυνναρίδαι [1] | δ' ἔστησαν ἐν | εἰκόνι δόγμ[α]‖τι κοινῷ |
βουλῆς καὶ | δήμου, κλε[ι]|νὸν ἄγαλμα | πάτρης.

1. Ipsi profecto Synnadenses, quorum heros Thynnarus nummo quodam notus est : Mionnet, IV, p. 364, n. 962.

---

708. Synnadis. — Legrand et Chamonard, *Bull. de corr. hellén.*, XVII (1893), p. 284, n. 86.

Ὁ δῆμος ἐτείμησε Ἀρτέμωνα | Ἡροδώρου εὐσεβῆ ἀρχιερέα τῶν | κατὰ πόλιν θεῶν [1] καὶ ἱερέα | Ὑγείας τε καὶ Σωφροσύνης ‖ γυμνασιαρχήσαντα ἐκ τῶν ἰδίων | χρημάτων διετίαν.

1. Sacerdos maximus κοινοῦ profecto alicujus. Cf. Brandis ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclop.*, II, col. 477, v. 27 et col. 481, v. 62.

---

709. Synnadis. — Ramsay, *Bull. de corr. hellén.*, VII (1883), p. 299, n. 23.

[Τὸ σ]υνέδριον τῶν [φιλ]οσε[βά]στων νέων | [ἐτεί]μησεν Τίτον Αὐ[ρ]ήλ[ιον Κλα]ύδιον Ἄττα|λον Σατ......., | Κλαυδίου Αὐρηλίου Σατ....... Τερτυλλείνου υἱὸν, [διὰ τὰ]ς τοῦ ‖ πατρὸς αὐτοῦ ε[ἰ]ς τὸ σ]υνέδριον ἀνυπερ|βλή[του]ς [εὐερ]γεσίας, ἀναθέντος [τὰς τ]ει|μὰς Ἀσάνδρου β' [Σ]ωκράτους τοῦ συγ|γενοῦς αὐτῶν.

---

710. Synnadis. — *C. I. L.*, III, 7047.

Arruntiae L. f. Attice | cont[uber]nali et Q. [Arrunt]io | Ius[tin]o carissim[o filio] | Hya[cinthus?.........r ‖ Caes[ar]..... p. d. s. |

Ἀρρο[υντίαι Ἀ]ττικῆι | γυναικ[ὶ ἑαυτοῦ καὶ Κο]ίντῳ | Ἀρρουν[τίῳ] Ἰ[ο]υ[στίνῳ] | μει////.....ν.ων., ‖ κα.........υς | ει.

711. Synnadis. — *C. I. L.*, III, 13656.

Titus Flauius Au..... | Alter(um) in hoc m(onumento) condi nisi concess[e]ro di......... |
... τούτου τοῦ μνημείου τολ[μησ].....

---

712. Nai. — Ramsay, *Cities of Phrygia*, I, p. 610, n. 513.

[Αὐτοκράτορι Νέρων]ι [1] Καίσαρι Σεβασ[τῶι Γερμανικῶι κ]αὶ τῶι δήμωι .... [2] Μάκερ τὸ πρόπυλον ἀνέθη[κεν καὶ τ]ὰ ἐργαστήρια.

1. Divisio versuum non indicatur. Supplementa admodum incerta. — 2. ...ΙΣ..... traditur.

---

713. Nai. — Ramsay, *Journ. of hellen. studies*, IV (1883), p. 432, n. 4; *Cities of Phrygia*, I, p. 610, n. 511.

Αὐτοκράτορι | [Δομιτιανῷ] Καίσαρι Σεβαστῷ Γερμ|ανικῷ τὸ ιδ', Λουκίῳ Μινουκίῳ | Ῥούφῳ ὑπ(άτοις), ἔτους ροβ', μη(νὸς) Πανήμου [1], || οἱ ἐν Νάει κατοικοῦντες Ῥωμαῖοί τε καὶ [ξένοι?]

1. Anno 172 aerae Sullanae, Domitiano XIV, L. Minucio Rufo coss., = anno 88 post C. n.

---

714. Blaundi. — Buresch, *Aus Lydien* (1898), p. 122, n. 61.

Τιβέριον Καίσαρα Σεβαστόν.

---

715. Blaundi. — *C. I. Gr.*, 3868.

Ὁ δῆμος [Αὐτοκράτορι Τί]τωι Καίσαρι Σεβαστῶι | καὶ πατρὶ θεῶι.

---

716. Blaundi. — Le Bas et Waddington, n. 1678.

[Αὐτοκράτορι Καίσαρι Τ. Αἰλίῳ Ἁδριανῷ Ἀντωνείνῳ | Σεβ]αστῷ Εὐσεβεῖ κ[α]ὶ Οὐήρῳ Καίσαρι υἱῷ τοῦ Σεβαστ[οῦ] καὶ Φαυστείνῃ Σεβαστ[ῇ]...... | .. εἰσόδῳ ἐκ θεμελίων σὺν παντὶ τῷ κόσμῳ | Φλαουία Μάγνα ἀρ[χ]ιέρεια ἀνέθηκεν σ......

717. Blaundi. — *C. I. Gr.*, 3866; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I, p. 611, n. 514.

Βλαυνδέων | Μακεδόνων [1] | ἡ βουλὴ καὶ ὁ | δῆμος τὸν ἁγνότατον ‖ Γ. Ἀσίν(ιον) Ἰουλια|νὸν [2], τὸν κράτισ|τον υἱὸν Γ. Ἀσιν(ίου) Προτείμου | Κουαδράτου | ὑπατικοῦ [3], τὸν ‖ ἐν πᾶσιν εὐεργέ|την καὶ κτίστην | τῆς πόλεως, | ἐπιμελησαμέ|νου Αὐ[ρ]. Γλύκω‖νος β΄ [τ]οῦ Νίγρου [4].

1. Colonia a Seleucidis regibus olim condita. Idem cognomen in nummis Blaundeniorum legitur. Cf. Schuchardt, *Athen. Mittheil.*, XIII (1888), p. 1. — 2. *Prosop. imp. rom.*, I, p. 162, n. 1018. Cf. 1023. — 3. C. Asinius Protimus Quadratus consularis saeculo III ineunte : *Prosop. imp. rom.*, I, p. 168, n. 1029. — 4. Filius, ut videtur, Glyconis, primus archon, inscriptus est in nummis civitatis circa annum 250 post C. n.

---

718. Blaundi. — *C. I. Gr.*, 3867.

Γάιον Μούμμιον Μάρκου υἱὸν Κολλείνα Μᾶρκον φιλόπατριν Γαίος Μούμμιος Κάνων καὶ Μουμμία Ἀγάπη τ[ὸ]ν πάτρων(α) ἐκ τῶν ἰδίων.

---

719. Blaundi. — *C. I. L.*, III, 361.

....cnia templum et porticu...
.....ον χι......|..... Κλαυδιο.

---

720. Blaundi. — *C. I. Gr.*, 3870; Buresch, *Aus Lydien* (1898), p. 119, n. 58.

Λ. Σάλουιος [Κρίσ]πος ἑαυτῶι καὶ | Κουσινίαι Φ[ιρμίλλ]ηι τῆι γυναικὶ | τὸ μνημεῖ[ον ἐ]ποίησεν ζῶσιν. | Τοῦτο τὸ μνημεῖον κληρονόμοις οὐκ ἀκολουθήσει [1] οὐδέ τινι ‖ ἐξέσται ἐν αὐτῶι θά[ψ]αι τινὰ ἢ Σαλ|ουίους Ἀρτε[μ]ί[δ]ωρον καὶ Σώφρονα ἀπε|λευθέρους καὶ [Ε]ὔπλοιδα καὶ Σωζομέ|νην τὰς [γυ]ναῖκας αὐτῶν ἐν τῆι σ[ο]ρ[ῷ] .... · [ἐ]ὰν δέ τις [ἐπιχειρ]ήσῃ, [ἀπο|τίσει τῶι μ]ὲν φίσκω[ι δηνά]ρια πεν‖τάκις χείλια καὶ τ[ῷ Β]λ[α]υν[δέων] | δήμῳ..........

1. Hoc monumentum heredes non sequetur.

---

721. Pecmisch. — Körte, *Inscr. Bureschianae; Wissensch. Beilage der Universität Greifswald* (1902), p. 37, n. 66.

a. ....νούσιον | ....[ἄνδ]ρα ἀγαθὸν | ...... παρεσχε|[κότα...... τὴ]ν ἀνάστα‖[σιν.... ἐκ τ]ῶν ἰδίων......

b. ......Σερουείλιον ......[υἱὸν Κλαυ]|δίᾳ Δαμοκρά[την ἱερέα τῶν Σε]|βαστῶν ἄνδ[ρα ἀγαθὸν ἐκ προ]|γόνων πολ[ὺ....... τῇ] ‖ πατρίδι τι....

---

722. Pepouzae. — Ramsay, *Cities of Phrygia,* I, p. 600, n. 470.

Αὐρ. Τατία Σωσθένους σὺν τῷ υἱῷ Ἱέρωνι Τ[ρύ]φων[ι] τῷ ἑαυτῆς ἀνδρὶ κατεσκεύασεν ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ μνήμης ἕνεκεν, ἐν ᾧ κηδευθήσετε καὶ αὐτὴ καὶ τὰ κοινὰ αὐτῶν τέκνα · ἄλλῳ οὐκ ἐξέστε · εἰ δὲ μή, θήσι τῷ ταμείῳ προστίμου δην(άρια) αφ΄.

Versuum divisio non indicatur.

---

723. Eumeniae. — Paris, *Bull. de corr. hellén.*, VIII (1884), p. 245, n. 9; Ramsay, *Cities of Phrygia,* I, p. 377, n. 201.

[Ὁ δ]ῆμος καθιέρωσεν | [Γε]ρμανικὸν Καίσαρα ὕπατο[ν [1], | σ]ωτῆρα καὶ εὐργέτην | τῆς πόλεως, ἐπιμελη‖θέντων Ἑρμαγένους τοῦ | Μελίτωνος, καὶ Μνησιθέ|ου τοῦ Φαινίππου, καὶ Ἀρτε|μιδώρου τοῦ Ἀρτε|μιδώρου τοῦ Γλύκωνος ‖ ἀρχόντων.

1. Anno fortasse 12 post C. n., potius tamen anno 18, quo Germanicus cos. II, missus in transmarinas provincias cum potestate extraordinaria, Asiam peragravit. Cf. *Prosop. imp. rom.,* II, p. 178, n. 146. At negat Ramsay spatium fuisse scribendo ὕπατο[ν β΄].

---

724. Eumeniae. — Paris, *Bull. de corr. hellén.*, VIII (1884), p. 236, n. 6.

Ὑπὲρ τῆς ὑγείας..... | αὐτῶν καὶ τῆς αἰω[νίου διαμονῆς] [1].....

1. Caesarum incertorum.

---

725. Eumeniae. — *C. I. Gr.,* 3902 *b*; Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 458, v. 51-67.

Decreti de mutandis Asiae fastis fragmentum est. Totum vero decretum edetur inter titulos Prienenses.

726. Eumeniae. — Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 387, n. 205.

V. 7-10. τῇ πόλει ὑπ[ὲρ ἑαυτοῦ] καὶ τοῦ υἱο[ῦ Λ.?] Λι[κιννί]ου Τερε[ντίου]..... ιανοῦ παιδὸς...... νου.... ἱππικο [1].. ....ς πέντε εἰς ὀρ...., σειτωνι[κ]ὸν πό[ρον?]........... [2].

V. 1-6 legere non potuit editor, qui divisionem versuum non indicat. — 1. Eques romanus? — 2. Sequuntur vv. 11 et 12.

---

727. Eumeniae. — Paris, *Bull. de corr. hellén.*, VIII (1884), p. 241, n. 2; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 392, n. 259.

In capitulo :

Μελίτωνος τοῦ ἀρχιτέ[κτονος]. |

In stela :

Τὸ μνημεῖον Θεογένους καὶ Μελίτωνος τῶν | Καπίτωνος, τοῦ βωμοῦ ἐπιτεθέντος ὑπὸ Γαίου β' | Ζωτικοῦ, ἐπιτρόπου, υἱοῦ τοῦ Μελίτωνος.

---

728. Eumeniae. — *C. I. Gr.*, 3902 *c*; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 381, n. 216.

[Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ἐτεί]μη[σ]αν [Π. Αἴλ]ιον Φα[υστια]νὸν [1], χε[ιλίαρχ]ον χώ[ρτης] ἕκτης Ἱσ[πανῶν] καὶ χειλί[αρχον χ]ώρτης [πρώ]της [Ῥ]αιτῶ[ν [2], τὸν] ἑαυτῶν εὐε[ργέτην].

1. Aut [Γ. Ἰούλ]ιον Φα[βωρῖ]νον aut Φα[ννια]νόν, aut tale aliquid. — 2. De cohorte VI Hispanorum fere nihil rescivimus. Cohors autem I Raetorum equitata videtur in Cappadocia militavisse : cf. Cichorius, s. v. *Cohors* ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclop.*, col. 302, v. 55; col. 326, v. 3 et 14. Cf. titulum sequentem.

---

729. Eumeniae. — *C. I. Gr.*, 3902 *q*; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 381, n. 215.

Πῶλλα Ἀντωνεί|νῳ στρατιώτῃ | σπείρης πρώτης | Ῥαιτῶν [1] ἰδίῳ ἀνδρὶ ‖ μνήμης χάριν ἰς ὃ | ἡρῷον οὐδενὶ ἑτέ|ρῳ ἐξέσται τεθῆνα[ι] · | εἴ τις δὲ ἐπιχειρή|σει, θήσει ἰς τὸν φίσ‖κον δην(άρια) βφ'.

1. Cf. n. 728.

730. Eumeniae. — Paris, *Bull. de corr. hellén.*, VIII (1884), p. 252, n. 21; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 382, n. 218.

Ἔτους τκ' μη(νὸς) θ' αι' [1] | Διονύσιος στρατιώ|της ὁ καὶ βετρανός. | [Δ]ιονύσιος στρατιώτης κα[ὶ] ‖ Στράτων κατεσκεύα[σαν] | τὸ ἡρῷον ἑαυτοῖς. [Αὐρ.] Ἰοῦσ[τ]α Σεβα[στηνὴ κα]ὶ Πρειζηνή [2], γυνὴ | Διο[νυσίου Αὐ]ρ. Διον[υσίῳ τῷ ἀνδρὶ | καὶ Σ]τράτων τῷ γλυκυτάτῳ | [π]ατρὶ Αὐρ. Διονυσίῳ ‖ [βετρα]νῷ κ[α]ὶ Στρά]τω[ν τῷ ἀδελ]φῷ.

1. Anno 320 aerae Sullanae = 235/236 post C. n., mense IX, die XI. — 2. Sebasta urbs Phrygiae vicina; cf. nn. 682-690. Priza autem forsitan eadem fuerit, ut contendit Ramsay, quae Bria dicebatur.

---

731. Eumeniae. — Ramsay, *Cities of Phrygia,* I (1895), p. 529, n. 373; Dessau, *Inscr. lat. sel.,* II, 8881.

Αὐρ. Νεικέρως β' κατεσ|κεύασεν τὸ ἡρῷον | [ἑ]αυτῷ καὶ γυναι(κὶ) καὶ | τέκνοις · ἔθηκα δὲ φίλον · ἐνθάδε ‖ κεκήδευτε Αὐρ. | Μάννος [1] στρατιώτης | ἱππεὺς σαγιττάρις | δρακωνάρις [2] ἐξ ὀφικ[ί]ου τοῦ λαμπροτάτου | ἡγεμόνος Καστρίο[υ] ‖ Κώνσταντος [3] · | ὃς ἂν δ' ἐπιτηδεύ|σει ἕτερος, ἔστε αὐ|[τῷ πρὸς τὸν Θεόν].

1. Aur. Niceros in hoc sepulcro, quod sibi uxorique et liberis paraverat, deponendum curavit amicum Aur. Mannum. — 2. Draconarius, signifer, qui draconem, cohortis signum, ferebat : Fiebiger apud Pauly et Wissowa, *Realencyclop.* s. v. De sagittariis autem equitibus cf. Cagnat ap. Saglio, *Dict. des antiqu.* s. v. — 3. Κάστριος fortasse errore lapicidae pro Καστρί(κι)ος : cf. v. 3 γυναι(κὶ) καί ; tamen non inauditus est Castrius (Cf. *Prosop. imp. rom.,* I, p. 319, n. 454). Asiaene vir ille praefuerit non constat; circa Diocletianum imperantem exaratum titulum arbitratur editor.

---

732. Eumeniae. — Paris, *Bull. de corr. hellén.*, VIII (1884), p. 244, n. 6; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 381, n. 217.

Διόδωρος Φλ. | Διοδώρῳ στρα|τιώτῃ τέκνῳ μνή|μης χάριν · εἴ τις ‖ ἀνορύξε τὸ [μνῆ]|μα, θήσει ἰς [τὸ τα]|μεῖον δηνάρια ε'.

---

733. Eumeniae. — *C. I. L.*, III, 369; Ramsay, *Cities of Phrygia,* I (1895), p. 381, n. 214.

Ilus Gemelus | eq. armorum | custos [1] Eu|taxiae conju‖[gi] merenti fecit. | Ἶλος Γέμελος ἱπ|πεὺς ὁπλοφύλαξ | Εὐταξίᾳ συμβίῳ | μνήμης χάριν ‖ ἐποίησεν.

734. Eumeniae. — *C. I. Gr.*, 3898; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 379, n. 209.

Ἀγαθῇ τύχῃ · | τὸ ἡρῷον καὶ τὸν ἐπ' αὐ|τοῦ βωμὸν κατεσκε|ύασεν Γ. Ἰουβέντιος ‖ Ῥοῦφος στρατιώτη|ς ἑαυτῷ καὶ τῇ γενο|μένῃ αὐτοῦ γυναικὶ | Σεπτιμίᾳ Λουκίλλῃ, | εἰς ὃ αὐτοὶ κηδευθή‖σονται, ἕτερος δὲ οὐ|δεὶς παρὰ γνώμην | τοῦ Ῥούφου ἢ διαταγή|ν · ὁ δὲ ἐπιχειρήσας | κηδεῦσαι ἕτερον τινα, ‖ ἀποτείσει εἰς τὸν ἱε|ρώτατον φίσκον | δην(άρια) ϐφ' δισχί|λια π|ενταχ‖όσια.

735. Eumeniae. — Legrand et Chamonard, *Bull. de corr. hellén.*, XVII (1893), p. 242; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 380, n. 210.

Γάιος Ἰούλιος Μύρτιλος | [οὐ]ετρανὸς, βουλευτὴς τῆς | Εὐμενέων πόλεως, ἑαυτῷ | κατεσκεύασεν αἱμνηστον ‖ οἶκον ἐν ᾧ τεθήσομαι, προ|κειμένης μου | τῆς γυναικὸς | Λαίδος τῆς γλ|υκυτάτης, πρὸς ‖ τὸ μηδένα ποτὲ | ἐπιχειρῆσαι μη|δὲ κεινῆσαι · εἰ | δέ τις ἂν φανεί|η μετὰ τὸ ἐμὲ ‖ τεθῆναι, ὑπεύθυνος ἔσ|ται τῷ ἱερωτάτῳ ταμεί|ῳ δηνάρια βφ'. Ὑγιαίνιν δὲ λέγω | πᾶσι τοῖς παροδείταις. | Θύρα [1].

1. Janua, qua ex hoc mundo viventium in alterum intrabatur, cum in sepulcro deerat, ejus certe nomen lapidi Phryges incidebant, ut constat ex multis titulis in illa regione repertis. Cf. Ramsay, *loc. cit.*, p. 395, ad n. suum 280.

736. Eumeniae. — Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 380, n. 211.

Ἰούλιος Παπίας ὁπλοφύλαξ σπείρ[ης π]ρώτης Ῥαιτῶν [1] ζῶν ἑαυτῷ κατεσκεύασεν [κ]αὶ Μενεκρά[τει τ]οῦ Γαίου τῷ ἀ[νεψ]ιῷ μου καὶ οἷς ἂν Μενεκράτη[ς] βουληθῇ.

1. Cf. supra, n. 729, not. 2.

737. Eumeniae. — Legrand et Chamonard, *Bull. de corr. hellén.*, XVII (1893), p. 243, n. 7; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 381, n. 212.

Ἀγαθῇ τύχῃ · | Κ. Οὐίβιος Ῥοῦφος οὐ[ετ]|ρανὸς τὸ σύνκρουσ|τον [1] καὶ τὸν ἐπ' αὐτο[ῦ] γράδον [2] σὺν τῷ βωμ[ῷ] ‖ ζῶν ἑαυτῷ καὶ Ἀμμ[ίᾳ τ]|ῇ γυναικὶ κὲ Ῥ]ουφίνῃ θυ[γ]ατρὶ κατεσκεύασεν · ε[ἰς τὸ] | ἡρῷον οὐδε[ν]ὶ ἑτέρῳ ἐξουσία

ἔστ[αι] τεθῆναι, πλὴν ἐμοῦ κ[αὶ] τῆς γυναικός μου · ἐὰν δέ τις ἕτερος ἐπιχειρ[ήσ]ει τινὰ θεῖναι, ἀποδώ[σει] εἰς τὸν τῶν κυρίων φίσκ[ον δην(άρια) βφ΄].

1. Basis. — 2. Gradus in basi, quibus ad altar ascendebatur.

---

738. Eumeniae. — *C. I. Gr.*, 3962 *i;* Legrand et Chamonard, *Bull. de corr. hellén.*, XVII (1893), p. 242; Ramsay, *Cities of Phrygia,* I (1895), p. 381, n. 213.

Μ. Σήιος Δημα|γόρας οὐετρα|νὸς τὸ σύνκρουσ|τον καὶ τὸν γρά‖δον [1] σὺν τῷ βω|μῷ ἑαυτῷ καὶ | Μελιτίνῃ τῇ | γυναικὶ ζῶν | ἐποίησεν.

1. Cf. n. 737.

---

739. Eumeniae. — *C. I. Gr.*, 3886 et *Add.*, p. 1103; Ramsay, *Cities of Phrygia,* I (1895), p. 246, n. 88 et p. 375, n. 197.

Ὁ δῆμος ἐτεί[μησεν ? Μ. Αὐρ.] | Μόνιμον Ἀρίστων[ος | Ζηνόδο]τον λαμπαδάρχην [1], ἱ[ερέα Διὸς] | Σωτῆρος καὶ Ἀπόλλ[ωνος καὶ] ‖ Μηνὸς Ἀσκαηνοῦ [2] [καὶ Μητρὸς] | θεῶν Ἀνγδίστεω[ς [3] καὶ Ἀγαθοῦ] | Δαίμονος καὶ Εἴσε[ιδος καὶ Σε]|βαστῆς Εἰρήνης [4], σ[τρατηγὸν] | τῆς πόλεως τὸ ἕκτον, [χρεοφυλα]‖κήσαντα καὶ ἐγλογισ[τεύσαντα] [5] | καὶ ἀγορανομήσαντα [καὶ εἰρηναρ]|χήσαντα καὶ παραφ[υλάξαντα | καὶ γραμ]μ[α]τεύ[σαντα].

1. Simile officium implebat in mysteriis Eleusiniis ὁ δᾳδοῦχος. — 2. Men deus sub nomine Ascaeno, non solum in illa parte Phrygiae, sed etiam in Lydia et in Pisidia colebatur. Nihil ad nos traditum est de hujus nominis origine. Cf. Cumont, apud Pauly et Wissowa, *Realencycl.* s. v. — 3. Magna mater deorum Angdistis dicta est, aut Agdistis, a monte Agdo, sito in finibus Phrygiae, unde videtur fabula Attidis initium suum traxisse. Cf. Knaack s. v. ap. Pauly et Wissowa, *loc. cit.* — 4. Pax Augusta, dea Romanorum. — 5. Cum ille curator sit ipsius Eumeniae civis, veri similiter sumit Ramsay titulum non scriptum esse ante annum 200 post C. n.

---

740. Eumeniae. — Ramsay, *Cities of Phrygia,* I (1895), p. 378, n. 203.

[Μ. Κλαύδιον ?] Βερενεικιανόν, υἱὸν Μ. Κλαυδίου Νεικηράτου Κερεαλίου [1] Ἀσιάρχου, ἄνδρα ἀγαθὸν, Πυθιονείκην, χρυσοφορήσαντα [2] τῇ πατρίδι, γραμ-

ματεύσαντα, ἀγορανομήσαντα, εἰρ[η]ναρχήσαντα, βου[λα]ρχήσαντα καὶ ἐν σειτωνίαις πολλαῖς καὶ ἑτέραις ὑπηρεσίαις χρήσιμον τῇ πατρίδι γενόμενον.

1. Cerealis. — 2. Χρυσοφόροι videntur sacerdotes fuisse, veste aurata induti. Cf. Ramsay, *op. cit.*, p. 360. Non abest suspicio titulum inter Trallenses numerandum esse.

---

741. Eumeniae. — *C. I. Gr.*, 3887; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 377, n. 199.

Ὁ δῆμος | Ἐπίγονον Μενεκράτους | Φιλόπατριν [1] τὸν ἱερέα τῆς | Ῥώμης σωτῆρα καὶ εὐεργέτην ‖ διὰ προγόνων.

1. Nomen Epigoni Philopatridis legitur in nummo aetate Augusti cuso : Babelon, *Invent. de la coll. Waddington*, n. 6027.

---

742. Eumeniae. — Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 374, n. 196.

Τι. Κλαύδιον Τρύφωνος υἱὸν Κυρίνα Ἀθηνόδοτον [Φ]ιλ[α]λήθη ἱερέα Προπυλ[αίου Ἀπό]λλωνος.

---

743. Eumeniae. — Paris, *Bull. de corr. hellén.*, VIII (1884), p. 240; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 386, n. 232.

In prima facie altaris :

a. Ζωὸς ἐὼν τοῦτον τύμβον τις ἔτευξεν ἑαυτῷ |
Μούσαις ἀσχηθεὶς Γάιος πραγματικὸς [1] |
[ἠ]δ' ἀλόχῳ φιλίῃ Τατίῃ τέκεσίν τε ποθητοῖς, |
οἵ ῥα τὸν αἴδιον τοῦτον ἔ[χ]ωσι δόμον, ‖
σὺν Ῥουβῇ μεγάλοιο θ[εοῦ] θεράποντι [2]...... |
.... |
.........................[νῦν δ' αὖθις] ἰσόψηφος δυσὶ τούτοις |
Γάιος ὡς ἅγιος, ὡς ἀγαθὸς, προλέγω. |

In altera facie :

b. [Οὐ]κ ἔσχον πλοῦτον πολὺν εἰς βίον, οὐ πολὺ χρῆμα, ‖
γράμμασι δ' ἠσκήθην ἐκπονέσας μετρίοις · |
ἐξ ὧν τοῖσι [φ]ίλοισιν ἐπήρκεον ὡς δύναμίς μοι, |

σπουδὴν ἣν εἶχον πᾶσι χαριζόμενος. |
Τοῦτο γὰρ ἦν μοι τερπνὸν ἐπαρκεῖν εἴ τις ἔχρηζε, |
ὡς ἄλλων ὄλβος τέρψιν ἄγει κραδίῃ. ‖
Μηδεὶς δ'οὖν πλούτῳ τυφλωθεὶς [κοῦ]φα φρονείτω, |
πᾶσι γὰρ εἰς 'Αίδης καὶ τέ<θ>λος ἐστὶν ἴσον. |
Ἔστιν τις μέγας ὢν ἐν κτήμασιν; οὐ πλέον οὗτος, |
ταὐτὸ μέτρον γαίης πρὸς τάφον ἐκδέχεται. |
Σπεύδετε, τὴν ψυχὴν εὐφραίνετε πάντοτε, [θ]νη[τοί], ‖
ὡς ἡδὺς βίοτος, καὶ μέτρον ἐστὶ ζοῆς. |
Ταῦτα, φίλοι · μετὰ ταῦτα τί γὰρ πλέον; οὐκέτι ταῦτα · |
στήλλη ταῦτα λαλεῖ καὶ λίθος, οὐ γὰρ ἐγώ. |

In tertia facie :

c. Θύραι μὲν ἔνθα[3] καὶ πρὸς 'Αίδαν ὁδοὶ |
ἀνεξόδευτοι δ' εἰσὶν ἐς φάος τρίβοι · ‖
[ο]ἱ δὴ δ[είλ]αιοι πάντ[ες] εἰς ἀ[νά]στασιν[4] |
.... |

1. Negotiator aut procurator privatus, nisi potius accipiendum est γραμματικός, quod in uno exemplari scriptum habet Ramsay. Cf. v. 10. — 2. Videtur fuisse Judaeus ille Ῥουβῆς aut Ῥουβῆν (Ruben), quem cum altero amico (vv. 6, 7) Gaius juxta conjugem et liberos suos suo in monumento sepeliendum curaverat. Quippe vix dubium est quin Rubes coluerit ὕψιστον θεόν, deum Judaeorum, quanquam graecam philosophiam, et illam quidem epicuream, sapiunt ipsius Gaii sententiae (v. 9-22). — 3. Cf. supra n. 735. — 4. Forsitan ea, quae de resurrectione mortuorum sentiebant Christiani, vv. 23 et sq. refellerentur. Haec existimantur circa principatum Alexandri Severi scripta esse.

V. 26 ...ΛΞ.....ΟΥCΠ..ΤΟ........ΕΛC traditur. Sequuntur quatuor versus iambici, quos nemo legere potuit.

---

744. Eumeniae. — Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 383, n. 222.

'Αλέξανδρος Γ[αί]ου τοῦ 'Αττάλου ἑαυτ[ῷ κὲ τῇ γυ]ναικί μου Τ[ερ]τύλλῃ καὶ το[ῖς τέκνοις ὁλ]ωλ[όσιν] καὶ τῇ μητ[ρ]ὶ ['Απφί]ῳ κατεσ[κεύασε τὸν γρά]δ[ο]ν [1].....

1. Cf. n. 737, not. 2.

745. Eumeniae. — Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 394, n. 277.

Τὸν βω[μὸν σὺν τῷ γρά]δῳ [1] ἐπο[ίησεν? Ἄττα]λος Λε[υκίππου? πα]ρὰ ἑαυ-[τοῦ τοῖς τέκνοις] Διοφάν[τῳ καὶ]... μνήμης χάριν.

1. Cf. n. 737, not. 2.

---

746. Eumeniae. — *C. I. Gr.*, 3900 et p. 25; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 393, n. 268.

Τερτία αὐτῇ | ζῶσ[α] κὲ φρονοῦ|σα κατεσκεύασ|εν [τὸ] ἡρ[ῷ]ον σὺν τ‖ῷ σ[υ]νκρού[σ]τῳ | κ(ὲ) τῷ γράδῳ [1] κὲ | τῷ βωμῷ, κὲ Ἀ[μ]|μίᾳ τῇ ἀνεψιᾷ · | ἐξὸν ἐ[ν]τεθῆν[α]ι ‖ τὸν ἄνδρα αὐτῆ|ς κὲ Ἀμμιανὸν τὸ|ν ὑὸν α[ὐ]τῆς καὶ | τῇ γυναικὶ αὐτοῦ · ἐὰν | δέ τις ἐπιχ[ε]ιρήσ[η], θήσ[ε]ι εἰς τὸ‖ν φίσκον δηνάρια [β'].

1. Cf. n. 737, not. 1 et 2.

---

747. Eumeniae. — *Bull. de corr. hellén.*, VIII (1884), p. 236; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 390, n. 248.

Ἰουλία Μάρκῳ Εὐβούλῳ ἰδίῳ ἀνδρὶ μνήμης χάριν, εἰ|ς ὃ μνημεῖον ἐξέσται | τεθῆναι τῇ Ἰουλίᾳ καὶ | τέκνοις αὐτῆς · εἰ δέ τ[ις] ‖ ἕτερος ἐπιχειρήσει, θή|σ[ει ἰς] τὸν Καίσαρος φίσκον | δηνάρια δισχίλια πεντακόσια, καὶ ὃς ἀνορύξει ἀπὸ | τεσσάρων ποδῶν τοῦ | μνημείου θήσει καὶ αὐ‖τὸς ἰς τὸν Καίσαρος φίσ|κον δηνάρια δισχίλια πεντακόσια · ἐξέσται | δὲ τῇ Ἰουλίᾳ καὶ ἕτερον κηδεῦσαι ὃν | ἂν αὐτὴ βουληθῇ.

---

748. Eumeniae. — Paris, *Bull. de corr. hellén.*, VIII (1884), p. 244, n. 7; cf. Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 394, n. 274.

[Ἡ σορὸς....] [1] τοῦ Δημητρίου · οὐδε[νὶ δὲ | ἑτ]έρῳ ἐξέσ(τ)αι κηδ[εῦσα]ι ἐν τῇ σορῷ ταύτῃ πλὴν Μελτίνη[ς | τῆς γυναικὸς αὐτοῦ · ἐὰν δ]έ τις παρὰ ταῦτα ἐπιχειρήσει, ἀποδώ[σει | εἰ]ς τ[ὸν μέγι]στον τῶν κυρίω[ν αὐτ]οκρατόρων [φίσκον δηνάρια ϐφ'].

1. ΔΙΑΤΑΣΙ ΙΟ traditur.

Multas funerales alias habes : *Ibid.*, n. 10 : ἰς τὸν φίσκον [δηνάρια βφ'] ; Legrand et Chamonard, *Ibid.*, XVII (1893), p. 242, n. 5 ; v. 16 : τῷ ἱεροτάτῳ ταμείῳ δηνάρια βφ' ; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 383, n. 220 : [ε]ἰς τὸν φίσκον τῶν κυρίω[ν] δηνάρια δισχίλια κὲ ἰς τ[ὴ]ν ἱε[ρ]ὰν βουλὴν δηνά[ρ]ια δισχίλια ; p. 385, n. 229 : ἰς τὸν φίσκον η' (?) ; p. 389, n. 238 : τῷ φίσκῳ δην(άρια) βφ' ; p. 391, n. 251 : [τῷ τῶ]ν Κ]αισάρ[ων φίσκῳ δηνάρια φ' ?] ; n. 254 : δην(άρια) βφ' ; p. 392, n. 260 : ἰς [τ]ὸ ἱερ[ώτατον ταμεῖο]ν δην(άρια) ͵ε ; p. 393, n. 267 : εἰς τὸν φίσκον δην(άρια) ς' ; p. 394, n. 276 : [ἰς] τὸν Καίσαρος [φίσκ]ον δην(άρια) ͵β.

---

749. Stectorii. — *C. I. Gr.*, 3888 ; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 704, n. 641.

Ἡ βου[λὴ] καὶ ὁ δ[ῆ]μο[ς] | ἐτείμησεν Μ. Αὐρ. | Σεϐαστῶν [1] ἀπε[λ]εύθε|ρον Κρήσκεντα, [ἐ]π[ί]‖τροπον Λυγδού|νου Γαλλίας καὶ ἐπ[ί]τρο|πον Φρυγίας καὶ ἐπίτρ|οπον καστρῆσιν [2], ἐν παν|[τὶ] καιρῷ ε[ὐ]ε[ργετή]σαντα ‖ τὴν πόλιν ἡμῶν, τοῦ ἀν|[δ]ριάντος τὴν ἀνάστασιν | [π]οιησαμένου [Μ.] Αὐρ. Σε[ϐ]αστῶ|ν ἀπελευθ[έ]ρου | Ζωσίμου.

1. Annis 161-169 aut 176-180. — 2. Procurator rationis, sive fisci castrensis, rem familiarem Augusti in ipsa illius domo administrabat. Cf. Hirschfeld, *Verwaltungbeamt.*, II, p. 307 et seq.

---

750. Melissae. — *C. I. L.*, III, 14199, 10.

In miliario :

Imp. Caesar | [C. Val. Diocle]t[ianus | P. F. i]n[v. Aug.] |

Τοῖς κυρίοις [ἡμῶν] Γ. Οὐαλ. Δι[οκλητιανῷ] καὶ [Μ.] Οὐαλ. [Μαξιμιανῷ ‖ αἰ]ωνί[ο]ι[ς] | Σεϐ(αστοῖς) | Φλα. Οὐαλ. [Κωνσταντίῳ] | καὶ Γ(αλερίῳ] Οὐ[αλ. Μαξιμιανῷ] | ἐπιφανεστάτοις Καίσ[αρσι] [1]. ‖

Φλ. Οὐαλ. Κ[ρ]ίσ[π]ος [κ]αὶ Οὐα[λ.] | Κωνσταντεῖνος Λικί[νιος | κ]αὶ Φλ. [Κ]λ. Κ[ωνστ]αν[τεῖνος | οἱ ἐ]πειφανέ[στατοι Καίσαρες] [2].

1. Annis 292-305 post C. n. — 2. Annis 317-326 post C. n.

---

751. Motellae. — Hogarth, *Journ. of. hellen. stud.*, VIII (1887), p. 394, n. 23 ; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 155, n. 61.

Ἀγαθῇ τύχῃ · Διὶ Σωτῆρι | καὶ θεοῖς Σεϐαστοῖς [1] καὶ | τῷ δήμῳ τῷ

Μοτελληνῶν | Ἄτταλος Ἀττάλου Ζήν‖ωνος τὴν ἐξέδραν καὶ | τὴν στουὰν παρ' ἑαυτοῦ ἀπο|καθέστησεν, ἔτους σκα', | μ(ηνὸς) Ὑπερβερταίου δεκάτῃ [2].

1. Hadrianus et L. Ceionius Commodus (L. Aelius Caesar), filius ejus adoptivus. — 2. Anno 221 aerae Sullanae = 136/137 post C. n., mensis Hyperberetaei die X.

---

752. Lysiade. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 436; Foucart, *Mém. de l'Acad. des inscr. et b. lettres*, XXXVII (1903), p. 317, not. 1.

.... [ο]ὕτως | ....ν διωρθώ|[θη,] ....
ἐγένετο πρό|[τερον] ....ος, ταῦτα κύρια μέ‖[νειν ....
δόγ]μα συνκλήτου. |
[Περὶ ὧν Κοίντος Φάβιος .. υἱὸς Μάξιμος, Γ]άιος Λικίννιος Ποπλίου |
[υἱὸς Γέτας ὕπατοι [1] λόγους ἐποιήσαν]το, περὶ τούτου πράγματος οὕ-|
[τως ἔδοξεν · ὅσα βασιλεὺς Μιθραδάτη]ς ἔγραψεν ἢ ἔδωκέν τινι ἢ ἀφεῖ-|
[κεν, ἵνα ταῦτα κύρια μείνῃ οὕτω καθὼς] ἐδωρήσατο εἰς ἐσχάτην ἡμέραν [2], ‖
[περὶ δὲ τῶν λοιπῶν ἵνα κρίνωσιν οἱ δέκα] πρεσβευταὶ εἰς Ἀσίαν διαβάντες [3].

1. Consules anno 116 ante C. n. « Post Aristonici bellum, anno 129 ante C. n., M' Aquillius consul Phrygiam majorem Mithridati (VI Evergetae) regi Ponti concesserat, praemium auxilii, quod Romanis per illud bellum tulerat. Sed eo rege defuncto (anno 120) senatus heredibus impuberibus Phrygiam rursus ademerat, quia Aquillius pecunia corruptus eam illi dedisset. » Dittenberger. Cf. Justin., XXXVIII, 5, 3; Appian., *Mithrid.*, 11, 12, 57. Hoc autem senatus consulto sanciuntur ea quae Mithridates in Phrygia majore jusserat annis 129-120. — 2. Cf. n. 301, vv. 8-10 et 13-16. — 3. De legatis, numero plerumque decem, quos solebat senatus rebus populorum componendis mittere, cf. Mommsen, *Droit public romain*, IV, p. 406 et 413.

---

753. Lysiade. — Anderson, *Journ. of hellen. studies*, XVIII (1898), p. 108, n. 46.

[Ἄ]μιον Καίσαρος δούλ[η] | τὸ ἡρῷον Διαδουμένῳ | [τ]ῷ ἰδίῳ ἀνδρὶ Καίσαρος δού|[λῳ].

---

754. Kabalar. — Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 157, n. 66.

Ῥουφίων Κλ. Κλήμεντος [1] δοῦλος εὐχήν.

1. Claudius Clemens fortasse fuit Claudii imperatoris libertus, ut editori placet. Cf. n. 755.

755. Kabalar. — Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 156, n. 65.

Μητρὶ Σαλσαλουδηνῇ [1] Τίτος Φλάϐις Ἐπαφρόδειτος [2] εὐξάμενος ἀνέθηκα.

Divisio versuum non indicatur.

1. Mater magna deorum, culta, ut videtur, in vico Salouda, de quo mentionem facit alter titulus eodem in situ inventus. *Ibid.*, n. 64. — 2. Eum conjicit editor libertatem a Tito imperatore accepisse.

---

756. Dionysopoli. — Ramsay, *Journ. of hellen. studies,* IV (1883), p. 387, n. 10; *Cities of Phrygia,* I (1895), p. 142, n. 29; Judeich, *Alterth. von Hierapolis* (1900), p. 179, n. 4.

Ὁ δῆμος ὁ Ἱεραπολειτῶν | καὶ ὁ δῆμος ὁ Διονυσοπο[λειτῶν | καὶ] ὁ δῆ[μος] ὁ Βλαυνδέων | καὶ τ[ὸ] κοινὸ[ν τ]οῦ Ὑργαλέων ‖ π[ε]δίου [1] ἐτείμησαν | [Κοί]ν-τον Πλαύτιον Οὐεν[ῶκα] [2].

1. Hierapolis, Blaundus, civitates Phrygiae vicinae; cf. nn. 715-721. Hyrgaleticus autem campus (Plin., *Nat. hist.*, V, 113) situs erat in ripa Maeandri inter Loundam et Dionysopolim (Ramsay, *Cities*, p. 126 et 128); per vicos colebatur, quibus erat suum commune. — 2. Romanus profecto magistratus aut procurator.

---

757. Dionysopoli. — *C. I. L.*, III, 7051.

[M.] Iulius Capito beneficiaris | Galli pra(e)fecti mile(s?) |
[Μ]ᾶρκος Ἰούλιος Καπίτων βενεφικιᾶρις | Γάλλου πραιφέκτου [στρ]ατιώτ(ης?).

---

758. Dionysopoli. — Hogarth et Ramsay, *Journ. of hellen. studies,* VIII (1887), p. 376, n. 1.

Ἀπόλλων[α] | Λαιρμηνὸν [1] θε[ὸν] | ἐπιφανῆ κατὰ ἐπ[ι]|ταγὴν Χαρίξενο[ς] ‖ Μενεκλέους [Διο]|νυσοπολείτη[ς]. |

Haec infra addita sunt litteris minoribus :

Ἔτους σζγ', μηνὸς ς' κ' [2], | Ἀπόλλωνι Λαιρμην[ῷ] | Μᾶρκος Διονυσοδ[ώ]‖-ρου Μοτελληνὸς [3] κατ[αγρά]|φω [4] Ἀμμίαν τὴν θρε[πτήν] | μου κατὰ τὴν. ἐπι-

ταγὴν | θεοῦ · εἰ δέ τις ἐπενκα[λεῖ], | θήσει ἰς τὸν θεὸν προστεί|μου δηνάρια βφ΄ καὶ ἰς τὸν φίσκον | ἄλλα δηνάρια βφ΄.

1. Aut Lairbenus, Lermenus etc., Phrygius deus incertae originis, cum Latona matre in illa civitate cultus religione diligentissima. Cf. Ramsay, *Cities of Phrygia,* I (1895), p. 133. — 2. Anno 293 aerae Sullanae = 208/209 post C. n., mensis VI die XX. — 3. Cf. n. 751. — 4. Servam suam iis in templo adscribit qui libertate donati sunt, utpote deo sacri. Servorum liberatorum titulos similes, in quibus eaedem multae indicantur, cf. *ibid.*, nn. 3, 6, 7 et IV (1883), p. 380, nn. 3, 4. Cf. Ramsay, *Cities of Phrygia,* I (1895), pp. 147, 148, nn. 37, 40.

---

759. Sungurlu. — Ramsay, *Cities of Phrygia,* I (1895), p. 232, n. 79.

Φαμιλλία Μ..ρου Ἀ.ρελλίου Ἀττικῶ.

Divisio versuum non indicatur.

Inscriptus erat titulus sepulcro gladiatorum summi alicujus viri. Cf. n. 617.

---

760. Sungurlu. — Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 232, n. 80.

[Πο]σειδῶνις Τειμοθέου Εὐμενεὺς ἑαυτῷ ζῶν καὶ τῇ γυναικί [μ]ο[υ] Χρυσογόνῃ καὶ Ποσειδωνίῳ τῷ υἱῷ [μ]ου καὶ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ καὶ ἐκγόνῳ κατεσσκεύασα τοῦ[το τὸ ἡ]ρῷ[ον] · μετὰ δὲ ἡμᾶς ἐμ[βεβλῆσθαι κὲ] τοὺς ὧδε ἐνγεγραμμένους [ἐπ]ὶ τοῦ βωμοῦ [ἐξουσία οὐκ] ἔσται ἕτερον βαλεῖν · εἰ δέ τις ἐπιχειρήσει ἀνῦξαι ἢ ἕτερον ἐμβαλεῖ, μὴ τῶν ὧδε ἐνγεγραμμένων ....[1], ἔσται ἐπάρατος καὶ θήσει ἰς τὸν ἱερώτατον φίσκον προστ[εί]μου δηνάρια βφ΄ · τούτου ἀντίγραφον ἄ[λλο] ἀπετέθη ἰς τὰ ἀρχεῖα.

Divisio versuum non indicatur.

1. ..ΠΑΡΕΑϹΗϹϹ, lapis.

---

761. Sibliae. — Anderson, *Journ. of hellen. studies,* XVIII (1898), p. 93, n. 32.

V. 4. ἰς τὸ ἱερώτ[ατον τα]μεῖον Ἀττικᾶς δ]ισχειλίας.

762. Duman. — Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 232, n. 76.

Τίτος Καμόριος Τίτου υἱὸς Κυρίνᾳ Μαρίν[ῳ τῷ] ἀπ[ελευθέρῳ].

Divisio versuum non indicatur.

---

763. Duman. — Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 232, n. 75.

Φλάβις Σύμφορο[ς] ἐποίησα τὸ μνημε[ῖ]ον τῇ γυναικί μου [Ῥ]ουφείνῃ, ἰς ὃ καὶ αὐτὸς τεθήσομαι, ἐχόντων ἐξουσίαν μοι καὶ τῶν τέκνων · εἰ δέ τις ἕτερος ἐπιτηδεύσει, θήσει ἰς τὸ ταμεῖον δηνάρια φ'.

Divisio versuum non indicatur.

---

764. Metropoli. — Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 760, n. 703.

Τὸν γῆς καὶ θ[αλάσσης] δεσπότη[ν Αὐτοκρά]το[ρ]α Καίσαρα [Λ. Σεπτίμι]ον Σευῆρον Περτ[ίνακα] Αὔγοῦστον [ἀνίκητον?] Εὐσεβῆ [Ἀραβικὸν Ἀδιαβη]νικὸν [Παρθικὸν μέγισ]τον, σωτῆρα [πάσης] τῆς οἰκο[υμένης, ἐκ τ]ῶν ἀναλωμά[των συνόλ]ω[ς?] Αὐρ. Ζωσ[ίμου].

Divisio versuum non indicatur.

---

765. Metropoli. — Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 760, n. 699.

[Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος? ἐτείμησαν Ἀρτε]μίδωρον Σωσθένους τοῦ Ἀρτεμιδ[ώρ]ου σχολαστικοῦ [1], ἄνδρα ἐπίσημον καὶ ἐν πολλοῖς χρήσιμον γεγονότα τῇ πατρίδι, δόντα καὶ ἀργύριον εἰς ἀγῶνος διάθεσιν, καθὼς τὸ [δοθὲν αὐτῷ ψήφισμα μαρτυρεῖ?]

Divisio versuum non indicatur.

1. Advocatus civitatis suae defensor : Godefroy ad *Cod. Theod.*, VIII, 10, 2; Waddington, n. 594.

---

766. Mossynae. — Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 146, n. 33.

Διὶ Μοσσυνεῖ [1] καὶ τῷ δήμῳ Γ. Νώνιος Ἀπολλωνίου υἱὸς Ἀνιηνσίᾳ Διόφαν-

τος, ὁ διὰ γένους ἱερεύς, τὸ ἄγαλμα καὶ τὸν βωμὸν σὺν τῇ ὑποσκευῇ πάσῃ ἀνέστησε, δοὺς ἐκ τῶν ἰδίων δην(άρια)..., τὰ δὲ λοιπὰ οἱ ἐπανγειλάμενοι καθὼς ὑπογέγραπται.

Sequuntur nomina virorum 17, quorum quisque pecuniam ad ornandum sacrarium contulit. Haec referre satis erit :

Κλ. Ἑρμογένης
Τ. Φλ. Ἀγαθήμερος
Ἀπολλόδοτος Ζωσίμου Γάλβας.

Ex quibus apparet titulum circa finem saeculi I scriptum esse.

Divisio versuum non indicatur.

1. Deus ex nomine Mossynae civitatis suae cognominatus.

---

767. Cagyettae. — Ramsay, *Journ. of hellen. studies,* X (1889), p. 223, n. 10; *Cities of Phrygia,* I (1895), p. 155, n. 62.

Ὁ δῆμος ὁ Καγυεττέων ἐ|τίμησεν Εὐτύχ̣ην Ἰόλλου φι|λ[ο]κ[αίσα]ρ[α φιλό]πατριν.

---

768. Cagyettae. — Hogarth et Ramsay, *Journ. of hell. studies,* VIII (1887), p. 393, n. 22; Ramsay, *Cities of Phrygia,* I (1895), p. 155, n. 63.

[Τὸ] ἡρῷον καὶ ὁ π[ερ|ὶ α]ὐτὸν τόπος Ἀ[ρτ|έ]μωνος Διομήδο[υς | το]ῦ Ἀρτέμωνος, συ[γχ‖ώ]ρησιν λαβὼν τοῦ [τό|πο]υ παρὰ τοῦ δήμου [Καγυ]|εττέος, ἐν ᾧ κηδεύσε|τε δὲ ὁ Ἀρτέμων κα[ὶ ἡ γ|υν]ὴ αὐτοῦ Χρυσόπ[ολ‖ι]ς · ἑτέρῳ δὲ μηδενὶ ἐ[ξέσ]|ται παρὰ τὰ γεγραμμ[έν|α] · εἰ δέ τις ἐπικηδεύσε[ι, | θ]ήσει τῷ ἱερωτάτῳ τα[μ]ίῳ δραχμὰς βφ' · τού|του τὸ ἀντίγραφον ἀπετέ‖θη ἰς τὰ ἀρχεῖα.

---

769. Loundae. — Ramsay, *Journ. of hellen. studies,* IV (1883), p. 396, n. 16; *Cities of Phrygia,* I (1895), p. 246, n. 86.

Α[ὐ]τοκράτορα Καίσαρα | Ἀδριανὸν Ἀντωνεῖνον | Σεβαστὸν Εὐσεβῆ Ἀπολ|λόδοτο[ς] Δι[ο]δώρου, ‖ [σ]τρατηγῶν τῆς πατρίδος | μετὰ τοῦ πατρὸς, ἐκ τῶν |

ἰδίων ἀνέστησεν ὑπὲρ εὐ|σεβείας τ[ῆ]ς [ε]ἰς τὸν κύριον | καὶ φιλοτειμίας τῆς εἰς ‖ τὴν πατρίδα, κόψας καὶ [νο|μ]ίσμα[τα] [1].

1. Nulli noti sunt hujus civitatis nummi; eos tamen feriendos forsitan primus curaverit ille Apollodotus.

---

770. Loundae. — Ramsay, *Journ. of hellen. studies,* IV (1883), p. 395, n. 15; *Cities of Phrygia,* I (1895), p. 245, n. 84.

[Αὐτοκράτορα Καίσαρα | Λούκιον Σ]επτίμιο[ν Σε|ουῆρ]ον Περτίνακ[α ἀ|νίκη]τον Αὐγοῦστ[ον ‖ Ἀρα]βικὸν Ἀδιαβηνικὸν | [ἡ β]ουλὴ καὶ ὁ δῆμ[ος | ὁ Λ]ουνδέων.

---

771. Loundae. — Ramsay, *Cities of Phrygia,* I (1895), p. 246, n. 87.

Ἀγαθῇ [τύχῃ] · Αὐτοκράτορι [Καί]σαρι Γ. Μεσσίῳ [Κυ]ίντῳ Τρ[αι]ανῷ Δεκίῳ καὶ Ἑρενίᾳ [Ἑ]τρουσκί[λλ]ῃ Σεβαστῇ. Μί(λια) δ'.

Posterius haec addita sunt litteris minoribus :

[Κυ]ίντῳ Ἑρεννί[ῳ] Δεκ[ί]ῳ καὶ Ἐ[τρ]ουσκίλλει.

Divisio versuum non indicatur.

Miliarium est IV viae Lounda Peltas, ut videtur. Pars prior scripta est anno 249 post C. n., altera anno 250, cum Herennius Decii Augusti filius major Caesar audiit.

---

772. Loundae. — *C. I. L.*, III, 13659.

C. Apla[sius] .. f. | Ani(ensi). |
Γά(ι)ος Ἀπ[λάσιος] .. | υἱὸς Ἀ[νιήνσι].

---

773. Apameae. — Bérard, *Bull. de corr. hellén.*, XVII (1893), p. 313, n. 7; Ramsay, *Cities of Phrygia,* I (1895), p. 457, n. 281.

Πλωτεῖναν Σε[βασ]|τὴν [1] ἡ βουλὴ καὶ | ὁ δῆμος καθειέ|ρωσεν, ἐπιμελη‖θέντος Μάρκου | Ἀττάλου ἀργυρο|ταμείου [2] τῆς πόλεως.

1. Uxor Trajani Augusta dicta est inter annos 100 et 108 post C. n.; obiit anno 122 :

Prosop. imp. rom., III, p. 73, n. 509. — 2. Magistratus illius, quem constat alium fuisse ac ταμίας, quod maxime fuerit munus in pecuniis publicis administrandis, non liquet : Oehler s. v. ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclop.*, II, col. 802 ; Liebenam, *Städteverwalt.*, pp. 293 et 565.

---

774. Apameae. — *C. I. Gr.*, 3958 ; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 457, n. 282.

Μαρκιαν[ὴν] Σεβαστὴν [1] | ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | καθιέρωσεν, ἐπι|μεληθέντος Μάρ||κου Ἀττάλου ἀργυ|ροταμίου τῆς πό|λεως.

1. Titulus positus est inter annum 105, quo Marciana, soror Trajani, Augusta videtur appellata esse, et annum 115, quo mortua est : *Prosop. imp. rom.*, III, p. 466, n. 584.

---

775. Apameae. — *C. I. Gr.*, 3959 ; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 458, n. 283.

Ματτιδίαν Σεβαστὴν [1] | ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | καθιέρωσεν, ἐπι|μεληθέντος Μάρ||κου Ἀττάλου ἀργυ|ροταμίου τῆς πόλεως.

1. Matidia, Marcianae filia, Augusta vocata est anno 107 p. C. n.; Trajanum in Asiam comitata, mortui ejus cineres Romam detulit anno 117 ; ipsa obiit anno 119 : *Prosop. imp. rom.*, II, p. 353, n. 277.

---

776. Apameae. — *C. I. L.*, III, p. 1257, ad n. 6956/57 ; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 458, nn. 285, 286.

[Τὸν] θεοφιλέστατον Καίσαρα | ... Σαλωνεῖνον Οὐαλεριανὸν | Σεβαστὸν, υἱὸν τοῦ κυρίου | ἡμῶν Γαλλιηνοῦ Σεβαστοῦ, || ἡ λαμπρὰ τῶν Ἀπαμέων | πόλις. | Τὸν θεοφιλέστατον Καίσαρα Κορνήλιον | Σαλωνῖνον Οὐαλεριανὸν Σεβαστὸν, | υἱὸν τοῦ κυρίου ἡμῶν Γαλλιηνοῦ Σεβαστοῦ, || ἡ λαμπρὰ τῶν Ἀπαμέων | πόλις [1].

1. Inter annum 257 post C. n., quo filius Gallieni minor salutatus est Augustus, et 259, quo major decessit.

---

777. Apameae. — Doublet, *Bull. de corr. hellén.*, XVII (1893), p. 304, n. 3 ; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 458, n. 284.

Τὴν [θ]εοφιλεστάτην | Κορνηλίαν Σαλωνεῖναν | Σεβαστὴν, γυναῖκα τοῦ |

κυρίου ἡμῶν Ποπλίου ‖ Λικιννίου Γαλλιηνοῦ Σεβαστ[οῦ] [1], | ἡ λαμπρὰ τῶν Ἀπαμέων πόλις.

1. Cf. n. 776.

---

778. Apameae. — *C. I. L.*, III, 12241; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 470, n. 307.

[Γάιον Ἀντίστιον Γα]ίου υἱὸν Οὐέτερα [1] | τὸν πάτρωνα | [Μηνόφιλος Ἀττ]άλου καὶ Φιλίσκος καὶ | [Διοκλῆς Διοκλ]έους Μητροπολῖτα[ι] [2]. ‖ [C. Antis]tium C. f. Veterem | [? Meno]philus [At]tali f. et | [Philiscus et Dioc[les] Diocli f. | [Met]ropolit(ani).

1. *Prosop. imp. rom.*, I, p. 87, n. 604. Vir fortasse idem ille est qui consulatum gessit anno 6 ante C. n. et paulo post proconsulatum Asiae (*Prosop.*, *ibid.*, n. 607), patronus Pergamenorum (cf. titulum n. 399); certe ex eadem gente ortus erat. — 2. Metropolis, urbs Phrygiae vicina. Cf. nn. 764, 765.

---

779. Apameae. — Bérard, *Bull. de corr. hellén.*, XVII (1893), p. 305, n. 4; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 460, n. 291.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ὁ Ἀ|παμέων καὶ οἱ κατοικοῦν|τες Ῥωμαῖοι ἐτείμησαν | Σοσσίαν Πῶλλαν [1], θυγατέ‖ρα Σοσσίου Σενεκίωνος, | τὸ β′ ὑπάτου [2], ἐκγόνην Ἰ|ουλίου Φροντίνου ὑπά|του τὸ γ′ [3], γυναῖκα δὲ Πομ|πηίου Φάλκωνος ἀνθυπά‖του τῆς Ἀσίας [4], ἡρωίδα, διά | τε τὴν ἐκ προγόνων εὔνοι|αν εἰς τὴν πόλιν καὶ διὰ τὴν | ἰδίαν αὐτῆς ἀνυπέρβλητον ἀρε|τὴν καὶ διὰ τὸν ἄνδρα αὐτῆς Πομ‖πήιον ἀνθύπατον ἄν(ω)|θε(ν) εὐεργέτην τῆς πόλεως ἡμῶν | καὶ σωτῆρα, ποιησαμέ|νου τὴν ἐπιμέλειαν τῆς ἀνασ|τάσεως Ἀλεξάνδρου ‖ Ἀττάλου.

1. Sossia Polla: *Prosop. imp. rom.*, III, p. 256, n. 566. Totum ejus stemma vide *ibid.*, II, p. 66, n. 459. — 2. Q. Sossius Senecio, cos. II anno 107 post C. n., amicus Plinii minoris et Plutarchi : *Prosop. imp. rom.*, III, p. 255, n. 560. — 3. Sex. Julius Frontinus, procos. Asiae inter annos 78 et 97 post C. n., cos. III anno 100, amicus Plinii minoris et Martialis, scriptor ipse nobilis : *Prosop. imp. rom.*, II, p. 192, n. 216. — 4. Q. Roscius Coelius Pompeius Falco, cos. circa annum 109, procos. Asiae circa annum 128, cum monumentum mortuae uxori positum est : *Prosop. imp. rom.*, III, p. 134, n. 68.

780. Apameae. — Bérard, *Bull. de corr. hellén.*, XVII (1893), p. 306, n. 5; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 461, n. 292; Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 490.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ὁ Ἀ|παμέων Σοσσίαν Πῶλλαν, | θυγατέρα Σοσσίου Σενεκίω|νος β΄ ὑπάτου, ἐκγόνην Ἰουλί||ου Φροντίνου ὑπάτου γ΄, γυ|ναῖκα δὲ Πομπηίου Φάλκω|νος ἀνθυπάτου τῆς Ἀσίας, ἡρωίδα [1], | ἀναστήσαντος τὸν ἀνδρι|άντα ἐκ τῶν ἰδίων Κλαυ||δίου Μιθριδάτου ἀρχι|ερέως τῆς Ἀσίας [2], καθὼς ἐν | τῶι κοινῶι βουλίωι τῶι τῆς | Ἀσίας ἐν Μιλήτωι [3] ὑπὲρ τῆς | πατρίδος ὑπέσχετο.

1. Cf. n. 779. — 2. Cf. n. 787. — 3. Quamobrem Miletum, ubi nullum videtur fuisse illa quidem aetate templum Augustorum provinciale, commune Asiae convenisset, ambigitur : Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 465, note 10.

---

781. Apameae. — Anderson, *Athen. Mittheil.*, XXV (1900), p. 111; Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 458.

Fragmentum decreti de fastis provincialibus, quod infra totum edetur inter titulos Prienenses.

---

782. Apameae. — Doublet, *Bull. de corr. hellén.*, XVII (1893), p. 301, n. 1; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 469, n. 306.

[Τὸ σε]μνό[τ]α[τ]ο[ν συνέδρι|ο]ν τῶν γερό[ντ]ων [1] | [Τιβ]έριον Αἴλιον Σα|[το]υρνεῖν[ο]ν Μαρει||[νια]νὸν τὸν ἴδιον | [κτ]ίστην [2], ἔγγονον | ἀρχιερέων καὶ ὑπ|ατικῶν συνγ[εν]ῆ, | ἐπιμεληθέντος τῆς || ἀναστάσεως Μάρκου | Φο[ρ]βιανοῦ, ἄρχοντος | τῶν γερόντων [3].

1. Cf. n. 783. — 2. Quia pecuniam collegio contulerat. — 3. De gerusiae principe et aliis dignitatibus cf. Isid. Lévy, *Rev. des études gr.*, VIII (1895), p. 231. Gerusias Asiae recensuit Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 216.

---

783. Apameae. — Legrand et Chamonard, *Bull. de corr. hellén.*, XVII (1893), p. 247, n. 18; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 468, n. 305.

Οἱ γέροντες | ἐτείμησαν Λούκιον Ἀτίλιον | Λουκίου υἱὸν Πρόκλον | νεώτερον ἱερέα τῶν Σεβαστῶν || φιλογέροντα καὶ φιλόπατριν, | πρεσβεύσαντα πρὸς τοὺς Σεβασ|τοὺς δωρεὰ(ν) ὑπὲρ τῶν εἰς τὴν κτί|σιν [1] διαφερόντων, ἔν τε ταῖς

λοιπαῖς | τῆς πόλεως καὶ τῆς γερουσίας || χρείαις ἁγνῶς καὶ δικαίως ἐκ προ|γόνων πολιτευόμενον, σ[υ]νή|γορον [2] τῆς γερουσίας.

1. Fortasse condita ipsa γερουσία. — 2. Advocatus qui aut pro civitate aut pro collegio apud praesides romanos orat, haud secus atque ὁ πρόδικος, ἔκδικος, sive σύνδικος : Liebenam, *Städteverwalt.*, p. 305-306.

---

784. Apameae. — Bérard, *Bull. de corr. hellén.*, XVII (1893), p. 319, n. 10; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 467, n. 304.

[Κατὰ τὰ δόγμ]|α[τ]α τῆς βου[λῆς] ὁ λαμπρό|τατος δῆμος ἐτ[είμ]ησαν τοὺς εὐ|γενεστάτους [καὶ] ἀξιολογωτά||τους υἱοὺς [Πρ]οκλιανοῦ | Τρύφωνος [1] [ἀρχι]ερέως [καὶ] Αἰ|λ[ι]αν[ῆς] Ῥη[γ]εί[νης [2] Ἀ]σίας ἀρχιερέων, | ἐγγόνους τῆς ἀρ[χιερ]είης?, Μ. Αὐρ. Ἀντώ|νιον Τρύφωνος [Ῥηγ]εῖνον καὶ Μ. Α[ὐ]ρ. || Ἀντώνιον Τ[ρυφωνιαν]ὸν Ἀπολλινάριον, | ἐπὶ εὐκτ...... ιναις τε πόλε|ως ανατ........ους ἐλπίσιν.

1. Cf. n. 802. Idem nomen legitur in nummo Apamensi Gallieni imperatoris : Babelon, *Invent. de la coll. Waddington*, n. 5734. — 2. ΑΙΛΑΝΓ.ΡΗΣΕΙΝ traditur.

---

785. Apameae. — Doublet, *Bull. de corr. hellén.*, XVII (1893), p. 302, n. 2; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 466, n. 300.

Ἡ βουλὴ κ(αὶ) ὁ δῆμος κ(αὶ) οἱ κατο|ικοῦντες Ῥωμαῖοι ἐτείμη|σαν ταῖς ἀρίσταις τειμαῖς Μ. | Αὐρ. Ἀρίστωνα Εὐκλαιανὸν, || ἄνδρα ἀγαθὸν καὶ ἐκ προγό|νων εὐεργέτην γενόμενον τῆς | πατρίδος κ(αὶ) ἐν πᾶσι δημωφελ[ῆ] | καὶ θρέψαντα τὴν πόλιν ἐν δυσ|χρήστοις καιροῖς σείτου τε ἐπ[ιδό]||σει καὶ τῇ λοιπῇ εὐνοίᾳ χρησ[ά]με|νον ἀδιαλεί[π]τως, στρατηγήσαν|τα <τ> ἁγνῶς, ἀγωνοθετήσαντα | φιλοτείμως, εἰρηναρχήσαντα | κοσμίως, ἀργυρ<ι>οταμιεύσαντα || πιστῶς, καὶ ἐπὶ τῇ προαιρέσει | τοῦ βίου ἐπαινεθέντα.

---

786. Apameae. — Weber, *Athen. Mittheil.*, XVI (1891), p. 147; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 466, n. 301.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | καὶ οἱ κατοικοῦντες | Ῥωμαῖοι ἐτείμησαν | Ἰουλ. Λίγυν τὸν κράτισ||τον π(ρειμι)π(ειλάριον), εὐεργέτην τῆς | πόλεως, | ἐπιμελη-

θέντος | τῆς ἀναστάσεως | Μ. Αἰλ. Σεργία Ἀπολ||λιναρίου [1], γραμμα|τέως τοῦ δήμου.

1. Vir idem profecto inscriptus est in nummo Apamensium principe Antonino : Babelon, *Invent. de la coll. Waddington*, n. 5712. Primipilarem jam illa aetate adscitum fuisse ad ordinem equestrem non sine exemplo est, quanquam de supplemento dubitari potest.

---

787. Apameae. — *C. I. Gr.*, 3960; *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 461, n. 293.

Ὁ δῆμος ὁ Ἀπολλωνιατῶν | τῶν ἀπὸ Ῥυνδάκου [1] ἐτείμη|σεν Τιβέριον Κλαύδιον Τιβε|ρίου υἱὸν Κυρείνα Μιθριδάτην || ἀρχιερέα τῆς Ἀσίας [2], τὸν ἑαυτῶν | προστάτην καὶ εὐεργέτην, διά τε | τὴν ἐκ λόγων καὶ ἤθει ἀρετὴν | καὶ διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν εὔνοι|αν, τὴν ἐπιμέλειαν ποιησαμέ||νου τῆς τοῦ ἀνδριάντος ἀνασ|τάσεως Ξένωνος Ἀπολλωνίου, | ἀνδρὸς κρατίστου τῶν πολειτῶν.

1. Apollonia a Rhyndaco amne, urbs Mysiae. Cf. nn. 120-127. — 2. Cf. sub n. 780 titulum ab eo positum anno fere 128 post C. n.

---

788. Apameae. — Bérard, *Bull. de corr. hellén.*, XVII (1893), p. 308, n. 6; Mommsen, *Ephem. epigr.*, VII, p. 435; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 462, n. 297.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος καὶ οἱ κατοικοῦντες Ῥωμαῖοι | ἐτείμησαν Τιβέριον Κλαύδιον Τιβερίου Κλαυδίου Μι|θριδάτου υἱὸν Κυρείνα Πείσωνα Μιθριδατιανόν, ἱερέα | διὰ βίου Διὸς Κελαινέως [1], γυμνασιαρχήσαντα δι' ἀγο||ραίας καὶ ἀγορανομήσαντα δι' ἀγοραίας, καὶ ἐφηβαρχήσαντα, | καὶ ὑποσχόμενον ὑπὲρ Κλαυδίου Γραν<ν>ιανοῦ τοῦ υἱοῦ | γυμνασιαρχίαν δι' ἀγοραίας ἐκ τῶν ἰδίων καὶ χαρισάμενον | τῇ πόλει τὸν ἐξ ἔθους διδόμενον ὑπ' αὐτῆς τῷ γυμνα|σιαρχοῦντι πόρον δηνάρια μύρια πεντακισχείλια καὶ τῇ μὲν || πρώτῃ ἑξαμήνῳ, ἐν ᾗ καὶ ἡ ἀγόραιος [2] ἤχθη, θέντα τὸ | ἔλαιον, ὑπὲρ δὲ τῶν λοιπῶν μηνῶν ἐξ δεδοκότα, | καθὼς ἡ πόλις ἠξίωσεν, δηνάρια μύρια ἐνακισχεί|λια, ὥστε προστεθέντα καὶ τοῦτον τὸν πόρον | τοῖς μυρίοις πεντακισχειλίοις δηναρίοις σώζειν || τόκον δραχμιαῖον [3] εἰς τὸ τῶν κουρατόρων ἐπι|ζήμιον τὸ κατὰ ἔτος ὑπ' αὐτῶν διδόμενον, ὥσ|τε τοῦ λοιποῦ χρόνου μηκέτι εἶναι κουράτο|ρας, καθὼς ἡ πόλις ἐψηφίσατο, δι' ὅλου | τοῦ αἰῶνος [4], τὴν ἀνάστασιν ποιησαμένων || ἐκ τῶν ἰδίων τῶν ἐν τῇ Θερμαίᾳ πλατείᾳ [5].

1. Cf. n. 790. — 2. ἡ ἀγόραιος ut ἡ ἀγοραία (σύνοδος) vv. 4-5, 6; cf. nn. 789, 790. Kornemann,

Conventus, ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclopädie*, col. 1174. — 3. Mithridatianus civitati dederat pro gymnasiarchia filii denarios 15,000, quibus addidit alios 19,000; summae autem denariorum 34000 reservavit usuram, quae mensibus singulis fuit drachmae unius per denarios 100 (Mommsen). — 4. Multam enim pensari voluit, quam solvere debebant quoque anno curatores civium romanorum Apameae consistentium, ne reliquo tempore jam essent curatores, ut civitas decreverat, in perpetuum. Locus obscurissimus est; nam de qua multa agatur, quam ob causam sublati essent curatores, nemo novit. Vide quae tentavit Mommsen, *l. c.*, et Kornemann, *l. c.*, col. 1191. — 5. Cf. n. 789.

---

789. Apameae. — Bérard, *Bull. de corr. hellén.*, XVII (1893), p. 309; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 462, n. 296.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος καὶ οἱ κα|τοικοῦντες Ῥωμαῖοι ἐτείμη|σαν Τιβέριον Κλαύδιον Τι|βερίου Κλαυδίου Πείσωνος ‖ Μιθριδατιανοῦ υἱὸν Κυρεί|νᾳ Γρανιανὸν [1] γυμνασιαρ|χοῦντα δι' ἀγοραίας [2] ἐκ τῶν | ἰδίων τῇ σεμνοτάτῃ πατρίδι, | διχὰ τοῦ πόρου ἐκ τοῦ δη‖μοσίου διδομένου, δηναρί|ων μυρίων πεντακισχει|λίων, τὴν ἀνάστασιν | ποιησαμένων ἐκ τῶν ἰ|δίων τῶν ἐν τῇ Θερμαίᾳ ‖ πλατείᾳ [3], ἐπιμεληθέν|των Μάρκου Μάρκου τοῦ | Οὐικκίου [4] καὶ Δάμα Ἀβασκάν|του καὶ Τρύφωνος Ἀλεξάν|δρου τῶν ἀνδριάν(τ)ων.

1. Cf. n. 788. — 2. Cf. nn. 788, 790. — 3. Cf. n. 788. Per illam plateam ibatur ad Thermarum calidos fontes, in nummo memoratos (Ramsay, *op. cit.*, p. 401 et pl. I, 1), qui prope urbem scaturire non desierunt, ut recentius exploratum est. — 4. Sane errore scriptum pro Μάρκου Οὐικκίου τοῦ Μάρκου (υἱοῦ).

---

790. Apameae. — Mommsen, *Ephem. epigr.*, VII, p. 437; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 461, nn. 294, 295.

[Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος καὶ οἱ | κατοικοῦντες Ῥωμαῖοι ἐτείμησαν] | Τι. Κλαύδιον Τι. Κλαυδίου [Μιθρι]|δάτου ὑὸν Κυρείνᾳ Πείσωνα ‖ Μιθριδατιανόν, ἱερέα διὰ βίου | Διὸς Κελαινέως [1], ἐφηβαρχήσαντα | καὶ γυμνασιαρχήσαντα καὶ ἀγορα|νομήσαντα διὰ ἀγοραίας [2] καὶ ὑπεσ|χημένον ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ Κλαυδίου ‖ Γρανιανοῦ γυμνασιαρχίαν δι' ἀγο|ραίας ἐκ τῶν ἰδίων, δίχα πόρου τοῦ | διδομένου ἐκ τοῦ δημοσίου, δηνα|ρίων μυρίων πεντακ(οσίων) χειλίων, | τὴν ἀνάστασιν ποιησαμένων ‖ ἐκ τῶν ἰδίων τῶν ἐν τῇ Σκυτικῇ | Πλατείᾳ τεχνειτῶν [3]. |

Ἡ βουλὴ κ[αὶ ὁ δῆμος καὶ | οἱ] κατοικοῦ[ντες Ῥωμαῖ]|οι ἐτείμησα[ν Τ]ιβέριον ‖ Κλαύδιον Τιβερίου Κλαυ|δίου Πείσωνος Μιθρι|δατιανοῦ ὑὸν Κυρείνᾳ | Γρανιανόν, γυμνασιαρ|χοῦντα δι' ἀγοραίας ἐκ ‖ τῶν ἰδίων τῇ γλυκυτά|τῃ πατρίδι,

δίχα τοῦ πό|ρου τοῦ ἐκ τοῦ δημοσίου | διδομένου, τὴν ἀνάσ|τασιν ποιησαμένων ‖ ἐκ τῶν ἰδίων τῶν ἐν τῇ | Σκυτικῇ Πλατείᾳ τεχνειτῶν. |

Ἐπιμεληθέντων Παπίου Δείδα τοῦ Αἰδούχου καὶ Τυράννου Μύτα | καὶ Λουκίου Μουνατίου Ἄνθου καὶ Τρύφωνος Διογᾶ.

Geminis statuis simul honorantur Ti. Claudii duo, pater Mithridatianus et filius Granianus; pater autem natus erat ex Mithridate, qui titulum n. 787 posuit anno fere 128 post C. n.

1. Jupiter Celaeneus dictus est ab urbe Celaenis, cujus loco Apameam condiderat Antiochus I Soter (ann. 281-261 ante C. n.). Cf. Ramsay, *op. cit.*, p. 420 et 434. In nummis civitatis saepe effictus est: Babelon, *Invent. de la coll. Waddington*, nn. 5658-5668, 5684, 5685. — 2. ἀγοραίας (συνόδου). Conventus juridici Apameae rite agebantur, sed non singulis annis, ita ut eo anno, quo quisque agebatur, graviora essent impendia magistratibus toleranda. Ramsay, *op. cit.*, p. 428; Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 352. Cf. nn. 788, 789. — 3. Collegium artificum in Platea Coriaria consistentium. Cf. t. III, nn. 711-713, t. IV, n. 425.

---

791. Apameae. — Bérard, *Bull. de corr. hellén.*, XVII (1893), p. 313, n. 8; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 464, n. 299.

[Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος καὶ οἱ κατοικοῦντες] | Ῥωμαῖοι ἐτείμησαν | Π(όπλιον) [1] Μαννήιον | Ποπλίου Ῥωμιλίᾳ ‖ Ῥούσωνα, ἀγομένης | πανδήμου ἐκκλησίας [2], ἄν|δρα ἀγαθὸν καὶ μεγαλόφ[ρο]|να δι(ά) τε τὰς ἐκ προγόνων | αὐτοῦ καὶ τὰς ἰδίας εἰς τὴν πα‖τρίδα συνκρίτους εὐεργεσί|ας, θρέψαντά τε τὴν πόλιν ἐν | δυσχρήστοις πολλάκις και|ροῖς [3] καὶ πρεσβεύσαντα πρὸς | τοὺς Σεβαστοὺς περὶ τῶν ‖ συνφερόντων πραγμάτων | καὶ ἐπιτυχόντα τὰς παρὰ τῶν | ἀρχιερέων φιλοδοσίας [4], | [ὑπὲρ] τε τῆς πόλεως ἐν παντὶ | [και]ρῷ δημοφελ[ῆ] <ως>? γενομε‖[νο]ν καὶ συναυξήσαντα τὰς | [δημ]οσίας προσόδους, ανασ|[τη]σάντων τὸν ἀνδριάντα τῶν | ἐπὶ τῆς Θερμαίας πλατείας ἐργασ|τῶν [5] ὑπὸ ἐπιμέλειαν Εὐμένου[ς] ‖ Διονυσίου καὶ Ἰουλ. Δουβασσίωνο[ς] | κατὰ τῆς πόλεως ψήφισμα.

1. ΠΡΟΚΛΟΝ lapis. — 2. Concilium totius populi Apamensis, civium cum Graecorum, tum Romanorum. — 3. Fortasse terrae motus. Cf. Ramsay, *op. cit.*, p. 431. — 4. Profecto summi sacerdotes Asiae multa civitati, eo postulante, largiti erant. — 5. Cf. n. 789.

---

792. Apameae. — Legrand et Chamonard, *Bull. de corr. hellén.*, XVII (1893), p. 246, n. 17; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 459, n. 290.

Δῆμον τῶν Ἀπαμέων | καθιέρωσαν | Λεύκιος Μουνάτιος Λευ|κίου υἱὸς Κα[μ]ι-

λ[ί]α Τέρτιο[ς], ‖ Λεύκιος Ἀτίλιος Λευκίου | υἱὸς Παλατίνᾳ Πρόκλος, | Πόπλιος Καρουίδιος Μάρκου | υἱὸς Κολλίνᾳ Πολλίων, | Μᾶρκος Οὐίκκιος Μάρκου υἱὸς ‖ Τη[ρη]τίνᾳ Ῥοῦφος, | Μᾶρκος Πόρκιος Ὀνησιμίων, | ἄρξαντες [1] ἐν τῷ λ' καὶ ρ' ἔτ(ει) [2] Ῥω|μαῖοι πρώτως, ἐκ τῶν ἰδίων | ἀνέστησαν.

1. Illi cives Romani quinque strategi aut archontes civitatis fuerunt, quod antea Romanis nunquam contigerat. — 2. Anno 130 aerae Sullanae = 45/46 post C. n.

---

793. Apameae. — Weber, *Athen. Mittheil.*, XVI (1891), p. 147; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 467, n. 302.

Ὁ δῆμος | καὶ οἱ κατοικοῦν|τες Ῥωμαῖοι ἐτί|μησαν Μύταν Διο‖κλέους ἱερέα Ῥώμης | καὶ γραμματέα δήμου | γυμνασιαρχήσαντα | καλῶς καὶ φιλοδορέως.

---

794. Apameae. — Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 464, n. 298.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ [δῆμος καὶ οἱ] κατοικοῦντες Ῥω[μαῖοι] ἐτείμησαν Λεύκιον Ῥουτε[ίλιον] Λευκίου υἱὸν Οὐελίνᾳ Πρόκλο[ν], ἄνδρα καλὸν καὶ ἀγαθόν, ζήσαν[τα] κοσμίως καὶ σωφρόνως καὶ ἐμ παντὶ καιρῷ πρὸς τὴν πατρίδα φιλοδόξως.

Divisio versuum non indicatur.

---

795. Apameae. — Ramsay, *Rev. des ét. gr.*, II (1889), p. 35, h; *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 471, n. 312.

Ἔτους τλβ' [1]. | Τοῦτο τὸ ἡρῷον | ἐστὶν Αὐξάνοντος | τοῦ καὶ Ἑλλαδίου, ‖ πραγματευτοῦ [2] | Αἰλ. Τρύφωνος | Ἀσιάρχου τρίς, | ὃ ἐποίησεν ζῶν | ἑαυτῷ τε καὶ τῇ ‖ γυναικὶ αὐτοῦ | Ἀπάμῃ καὶ τῇ | μητρὶ αὐτῆς Ἀμμίᾳ · | εἰ δὲ ἐπιτηδεύσει | ἕτερος νεκρὸν ‖ ἐνθάδε θάψαι, | δώσει εἰς τὸν φίσκον | δηνάρια χείλια, | κὲ χωρὶς τούτων τὸ[ν θεὸν] [3] | κεχολωμένον [ἕξει]. ‖ Ζῶμεν [4].

1. Anno 332 aerae Sullanae = 247/248 post C. n. — 2. Actor rerum, servus aut libertus Asiarchae. Cf. Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 525, not. 1. — 3. Cf. n. 670. Fortasse Christianorum Deus. — 4. Vivis uxori et matri, ut sibi, monumentum faciendum curavit.

796. Apameae. — Ramsay, *Bull. de corr. hellén.*, VII (1883), p. 307, n. 29; *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 470, n. 309.

Ἀπ̣φία Παπίου μ̣ή̣τ̣η̣ρ | Ἡσύχ̣ω ἐνποριάρ̣χ̣η̣ [1] | τέκνῳ κὲ αἰαυτῇ | ἐποίησε τὸ ἡ̣ρ̣ῷον ‖ ἐκ τῶν ἰδίων, σπου|δασάντων [2] κὲ τῶν | συνβιωτῶν κὲ λβʹ ἄλλων. | Ἥρως χρηστὲ χαῖρε.

1. Mercatorum sodalitatis (συνβιώσεως) magister. — 2. Monumentum ponendum ipsi etiam curaverunt. Cf. Ramsay, *op. cit.*, n. 60.

---

797. Apameae. — Bérard, *Bull. de corr. hellén.*, XVII (1893), p. 320, n. 15; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 473, n. 320.

Αὐρ. Ζώσιμος ἐποίησα τὸ ἡρῷον ἑαυτῷ | καὶ τῇ γυναικὶ ἑαυτοῦ Πε[λ]αγ[ία]· εἰ δέ [τις ἕτερος ἐπιτηδεύσει, θήσει] εἰς τὸ ταμεῖον δηνάρια φ̣ʹ.

Ibid., n. 12 : δηνάρια φ̣ʹ; Legrand et Chamonard, *ibid.*, p. 249, n. 21; p. 250, n. 26 : δηνάρια φ̣ʹ; p. 248, n. 19 : δηνάρια φ̣ʹ, δηνάρια πεντακόσια; Ramsay, *Rev. des ét. gr.*, 1889, p. 34 g : δηνάρια φ̣ʹ; *ibid.*, p. 36 k : ἀττικὰς φ̣ʹ, 37 l : δηνάρια φ̣ʹ.

---

798. Apameae. — Bérard, *Bull. de corr. hellén.*, XVII (1893), p. 319, n. 11; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 473, n. 319.

....Αὐρηλίου Ζωσίμου | πραγματευτὴς [1] | ἐποίησα τὸ ἐξυκο|δόμητον [2] ‖ καὶ τὸν | βωμὸν | τέκνῳ Χρυσέρω|τι αὐώρῳ [3] μνή|μης χάρην.

1. Cf. n. 795. — 2. ἐξοικοδόμητον, quod vocatur in aliis titulis οἶκος, sepulcrum, cui erat altar superpositum. Cf. Ramsay, *op. cit.*, p. 367. — 3. ἀώρῳ.

---

799. Apameae. — Legrand et Chamonard, *Bull. de corr. hellén.*, XVII (1893), p. 254, n. 33; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 480, n. 351.

Αὐρ. Κυρίων Δαμ..... Φρόντων | ἐποίησα τὸ ἡρῷον ἐμαυτῷ καὶ τῇ | γυναικί μου Δόμνῃ καὶ τοῖς τέκνοις · | εἰ δέ τις ἄλλος ἐπιτηδεύσει, δώ[σει] ‖ τῷ ταμίῳ δηνάρια λφʹ. Ἐγένετο ἔτι τκδʹ, μ(ηνὶ) αʹ [1].

1. Anno 324 aerae Sullanae = 239/240 post C. n.

800. Apameae. — Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 536, n. 393.

Αὐρ. Πρόκλος | Ζωτικοῦ ἐποίησα | τὸ ἡρῷον ἐμαυτῷ | καὶ τῇ γυναικί μου || Μελτίνῃ. Χρειστι|ανῶν.

---

801. Apameae. — Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 475, n. 333.

.....[ἔστη]σε ἑ[α]υτῇ καὶ τῷ ἀνδρὶ [αὐτῆς Πρείμῳ Πρείμο?]υ ἀρχάς τε τετελεκότι πάσας καὶ |χ]ρεοφυλακήσ[αν]τι καὶ ἀγορανομήσαντι, γρα[μματεύσαντι], ἐργεπιστατήσαντι [1] καὶ Πανέλληνι [2] γενομ[ένῳ, ζήσα]ντι καλῶς. Π[ρ]εῖμε, ἥρως χρηστέ, χαῖρε.

Divisio versuum non indicatur.

1. Curator operum publicorum : Liebenam, *Städteverwalt.*, p. 384. — 2. Cf. nn. 573-576.

---

802. Apameae. — Ramsay, *Bull. de corr. hellén.*, VII (1883), p. 308, n. 30; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 475, n. 334.

[Π]ροκλιανὸς Τρύφων[ος..... | κ]ατεσκεύασα τὸν βω[μὸν καὶ τὴν | σορὸ]ν τὴν ἐπικειμένην .....[ἧ κ]|ατεθέμην τὴν γενομένην [γυναῖκ]||ά μου Κεκιλλίαν Ἀμμ[ί]α[ν· εἰς ὃ ἕτε]|ρος οὐ τεθήσετ(αι) πλὴν ἐμοῦ [καὶ τῆς μ]|εταγενεστέρας γυνεκός μου Αἰλ[ιαν]|ῆς· ὡς εἴ τις ἕτερος ἐπιτηδεύσει [παρὰ τ]|ὴν ἐμὴν γνώμην, εἰσοίσει εἰς [τὸ ἱερ]||ώτατον ταμεῖον ἀργυρίου [δηνάρι]|α δισχείλια πεντακόσια.

Ibid. n. 34, v. 3 : εἰ δ[έ] | τις ἐπιτηδεύσ(ε)ι, θήσ(ε)ι (ε)ἰς τὸ ταμεῖον δηνάρια φ'. *Ibid.* n. 36, δηνάρια ͵α.

---

803. Apameae. — *C. I. Gr.*, 3965; *Ephem. epigr.*, II, 1044 (*C. I. L.*, III, 7056); Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 474, n. 329.

[Οὐαλέριος Ἰουλιανὸς Ἰουλιαν?]οῦ καὶ | [Κασσία Κουαρτεῖνα ἡ γυνὴ αὐτο]ῦ ζῶν[τες καὶ φρονοῦντες ἑαυτοῖς] | ἐποίησαν [τὸ ἡρῷον καὶ....... καὶ] | τὴν κατά[γαιον καμάραν...., ε]||ἰς ἣν ἕ[τερος οὐ τεθήσεται · | ἐ]ὰν δέ τις ἕ[τερον πτῶμα εἰσενένκῃ], | θήσει ἰς [τὸν Καίσαρος φίσκον δην(άρια) φ'. | Ἐγένετο [1] ἔτ]ει σνε' [2]. |

D. M. ‖ Cassia M. f. Quartina uixi|t annos XXV. Valerius | Iul(i)anus centurio leg. VII Cl. [3] coiu[gi] | b. m. H. s. e.

1. Cf. n. 799, v. 5. — 2. Anno 255 aerae Sullanae = 170/171 post C. n. — 3. Legio VII Claudia videtur tum temporis in Asia tetendisse.

---

804. Apameae. — Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 475, n. 330.

C. Vennonio C. l. Eroti heredes ex testamento.
Γαίῳ Οὐεννωνίῳ Ἔρωτι κληρονόμοι κατὰ διαθήκην.

Divisio versuum non indicatur.

---

805. Apameae. — Giassas, *Athen. Mittheil.*, XXI (1896), p. 372.

87. V. 5 : εἰς τὸ ἱερότατον ταμεῖον δηνάρια φ'. |
88. V. 7 : ἰς τὸ ταμῖον δηνάρια φ'.

---

806. Apameae. — Legrand et Chamonard, *Bull. de corr. hellén.*, XVII (1893), p. 250, n. 27; Audollent, *Defixionum tabellae* (1904), p. 20.

a. Γράφω πά[ν]|τ[α]ς τοὺς ἐμοὶ | ἀντία π[ο]ιοῦν|τας μετὰ τῶν ‖ [ἀ]ώρων [1] · | Ἐπάγαθον, | Σαβῖναν, | Εὐτέρπην, | Τέρεντον, ‖ Ἀντίοχον, | Τέρτιον, | Ἀμμάλιον, | Ἀπολλώνιον | τὸν Ἀμμαλίου, ‖ τὸν Νόσσον, | Ὀνήσιμον τὸν | ἀντίον [2] ἀνινι|ασι [3]. |
b. Ῥούσων[α], | Φιλημάτιον, | [Β]άκχαν, | Χελιδόνα.

Tabellae plumbeae duae (*a*, *b*), quibus diis mandantur adversarii ejus hominis qui scripsit imprecationem.

1. Ut sint cum mortuis, ante diem abreptis. Cf. Audollent, *op. cit.*, p. LXVII. — 2. Adversariorum omnium infensissimus. — 3. Quid his litteris significetur obscurum est.

---

807. Bos-Eyuk. — Legrand et Chamonard, *Bull. de corr. hellén.*, XVII (1893), p. 246, n. 15; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 232, n. 78.

Ἐν τούτῳ τῷ ἡρώῳ κεῖται Παπίας Τυράννου | τοῦ Μοίτα μετὰ γονέων καὶ

συγγενῶν · ἐπέγραψε δὲ | τῷ μνημείῳ Αὐρήλιος Παπίας β΄ ὁ καὶ Κοίντος, εἰς ὃ μνη|μεῖον ἕτερος οὐ τεθήσεται οὐδὲ συγγενὴς οὐδὲ ἐξω||τικὸς πλέον [1] Παπίας ὁ ἐπιγράψας ἢ τέκνον αὐτοῦ. | Εἰ δέ τις τολμήσει θεῖναί τινα, θήσει προστείμου | ἰς εἰκόνα Καίσαρος [2] δηνάρια ψν΄.

1. πλήν. — 2. Cf. multas similes ἰς τὰς τῶν Σεβαστῶν θυσίας, *Bull. de corr. hellén.*, X, 419; εἰς τειμὰς τῶν Σεβαστῶν, Liebenam, *Städteverwalt.*, p. 54.

---

808. Hierapoli in theatro. — Judeich, *Altertümer von Hierapolis* (1898), p. 68, n. 4.

Ἀπόλλωνι Ἀρχηγέτῃ [1] καὶ το[ῖ]ς θεοῖς [αὐτο]κράτορσι ....|.... [καλὸς κἀγαθὸς ἄ]νθρωπος καὶ σωτὴρ ἀληθῶς καὶ [κτίστης | γενόμενος τῆς πόλεως τὸ θέατρον] κατεσκεύασεν [ἐπὶ στρατηγῶν?] | Αἰλιανοῦ καὶ Δημητρίου σὺν παντὶ τῷ κόσμῳ [καὶ τῇ λα]μ||(π)ροτάτ[ῃ σ]κουτλόσει [2] εἰς τὴν εὐτυχῆ καὶ μακαρίαν ὑπατ......|.... [ε]ὐόντος κ(αὶ) Τινη[ίου] .... [3] πρ[ο]θύμως [4] συ[μβοη-θ]ή|σαντος διὰ χρημάτων εἰσκ[ομισθέντων ὑπ' αὐτοῦ? καὶ διὰ τ]ῆς τῶν | ἰδίων ἀγροίκων βοηθείας.

1. ἀρχηγέτης τῶν μυστηρίων (Strab., p. 468), auctor mysteriorum, quae in templo Hierapolitano celebrabantur. De summo illo deo in nummis efficto (Babelon, *Invent. de la coll. Waddington*, n. 6103) cf. Ramsay, *Cities of Phrygia*, I, p. 96. — 2. Parietum incrustatio marmorea. Cf. t. III, nn. 342, 424, 739, XIX. — 3. Traditur ΓΑΛΛΟΓΟΥ. — 4. ΠΡΩΘΥΜΩΣ lapis.

---

809. Prope Hierapolin. — Judeich, *Altertümer von Hierapolis* (1898), p. 179, n. 3.

Διὶ μεγίστῳ τὸν ἀετὸν | Διόδωρος Θεοφίλους | στρατευόμενος.

---

810. Hierapoli. — Judeich, *Altertümer von Hierapolis* (1898), p. 76, n. 26.

Τοῖς Σεπαστοῖς [καὶ] | τῷ δήμῳ [θ]εά(ν) Εὐπο|σίαν [1] Ζεῦξι(ς) Ζεύ(ξ)ι|(δ)ος τοῦ Μενεστράτο[υ] || (φιλό)πατρις ἀγο(ρ)ανο|μ[ή]σας ἐκ (τ)ῶν ἰδίων | ἀνέθηκε.

1. = Εὐβοσίαν, Copiam Cererem consentaneum est ab aedile coli. Cf. n. 654 : Waser, ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclopädie*, s. v. Ea profecto in nummis civitatis efficta est, in quibus sub nomine Cereris aut Fortunae describitur : Babelon, *Invent. de la coll. Waddington*, nn. 6116, 6119, 6120, 6128, 6163, 6164, 6166, 6175.

811. Hierapoli in porticu. — *C. I. L.*, III, 7059, 14192[8].

.......[Brit]annico [1], pont[ifici] max[imo], trib[unicia] pot(estate)...... [porta]m et tu[rres]. |

.......[Βρεττανικ]ῷ, ἀρχιερεῖ μεγίστῳ, δη[μαρχικ]ῆς ἐ[ξουσίας]...... καὶ τοὺς πύ[ργους].

1. Commodus, Septimius Severus aut Caracalla.

---

812. Hierapoli. — Judeich, *Altertümer von Hierapolis* (1898), p. 177, n. 353.

...[1]. | [Τ]ι. Καλπο[ύρνι]ον Ποτα[μια]νὸν... | ....‖ .... [2] | [κρά]τιστ[ον].

1. Traditur A. — 2. Traditur ΣΚΡΕ.... | ΑΙΣΤΩΝΡΙϹ..... | ΕΙΟΛ..... |

---

813. Hierapoli. — Judeich, *Altertümer von Hierapolis* (1898), p. 83, n. 35.

...|τα.... | [τ]αμίαν..... | δήμαρχον, ‖ στρατηγὸν | ἀποδεδειγμένο[ν], | τὸν ἁγνὸν κα[ὶ] | δίκαιον καὶ ἀγα|θὸν δικαστὴν [1], ‖ προνοησαμένων τῆς | ἀναστάσεως τοῦ | ἀνδριάντος τῶν | οἰκονόμων | τῆς πόλεως [2] Τατιανοῦ ‖ καὶ Διοκλέους κατὰ κέ|λευσιν τῆς πόλεως.

1. Praeses Romanus aliquis. — 2. Oeconomi municipales, de quibus mentio est Ephesi et in aliis etiam urbibus, videntur auxiliati esse aedilibus : Liebenam, *Städteverwalt.*, p. 295, not. 6.

---

814. Hierapoli. — Judeich, *Altertümer von Hierapolis* (1898), p. 87, n. 43.

a. ....|........ τὸν | λαμπρότατον | διὰ παντὸς γέ‖νους ὑπατικὸ[ν] | ἡγεμόνα Φρυγ|[ίας καὶ] Καρίας [1]. |

b. ..... [τὸν ἄριστ]|ον ἄνδ[ρα πιστ]|ὸν καὶ [ἁ]γ[νὸν] | καὶ δίκ[α]ιον, ‖ Πο. Τρε[βώ]ν[ιος] | Μενίσκος Φ[ι]λά|δελφος, πα[τ]ὴρ | τοῦ [πρ]ώτο[υ] ἄρ|χοντος [2] Με[νί]σ‖κου, τὸν εα[υ]το[ῦ] | καὶ τῆς πα[τρ]ίδο[ς] | ἐν πᾶσιν ε[ὐε]ργ[έ]|την.

1. Qua aetate suus fuerit Phrygiae et Cariae praeses, nemo novit; id tamen videtur factum esse paulo prius quam Diocletianus Asiam provinciam jussit in septem partes dividi. Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 86. — 2. Quin unus et idem fuerit magistratus archontum et strategorum, non potest dubitari. Cf. n. 686.

815. Hierapoli. — Judeich, *Altertümer von Hierapolis* (1898), p. 90, n. 48.

.....|...... [1] | γενόμενον καὶ ..|......‖ ...... | ...... [2] [ἀπ]οδ[ε]|δειγμένο[ν] ...| ....τον...|.......‖..ων .... ἀρχ....|δον ... (π)ρεσ[βευτὴν | ὑ]πατικὸν [Καπ]π[α]-δο[κία]ς Π[ό]ντου Ἀρμεν[ίας] | Μεικρᾶς.

1. Traditur /////L////Λ//// | KE/////KTΗΕΙ///////. — 2. Traditur Φ OL|ANO TONKIΦ| KVIM.

---

816. Hierapoli. — Judeich, *Altertümer von Hierapolis* (1898), p. 87, n. 42.

...... | τὸν κράτιστον | ἐπίτροπον τοῦ | Σεβαστοῦ ‖ ἡ σεμνοτάτη ἐργα|σία τῶν πορφυρα|βάφων [1] τὸν ἑαυτῆς | ἐν πᾶσιν εὐεργέ|την.

1. Cf. nn. 821, 822.

---

817. Hierapoli. — Judeich, *Altertümer von Hierapolis* (1898), p. 157, n. 280.

....[Ἀσ]ιά[ρ]χου? [Α]ἰλι[ανοῦ | κ]αὶ Π. [Α]ἰ(λ). Ἀνδρο(νείκου) Νε[ι]κο-δήμου.

---

818. Hierapoli. — Judeich, *Altertümer von Hierapolis* (1898), p. 81, n. 32.

[Ἡ λαμπροτάτη βουλὴ? | καὶ] ὁ λαμ[πρ]ό[τατος | δῆ]μος Ἱεραπόλε[ως | κ]αὶ ἡ γερουσία ‖ καὶ τὸ συνέδριον | τῶν Ῥωμαίων [1] καὶ ο[ἱ ν]|έοι καὶ αἱ σύνοδο[ι] [2] | πλεονάκις ἐτίμ[η]|σαν Γ. Ἀγελήιον [Ἀ]‖πολλωνίδην Ἀν[ι(ήνσις)], | ἄνδρα τῶν ἀρίστων βο|υλευτῶν, στρατη[γή]|σαντα τῆς πόλεω[ς] | καὶ ἀγορανομήσ[αν]‖τα καὶ δ(ε)καπρωτε[ύ]|σαντα καὶ κονβεντα[ρ]|χήσαντα τῶν Ῥωμ[αί]|ων [3] καὶ ἐλαιο-θετή|σαντα καὶ ἐξεταστ[ὴν] [4] ‖ γενόμενον καὶ ἐ[ργε]|πιστατήσαντα | καὶ εἰς χρίας κυρ[ια]|κὰς εὔχρηστο[ν] | γενόμενον [5].

1. Conventus civium Romanorum Hierapoli consistensium, οἱ κατοικοῦντες Ῥωμαῖοι. Cf. nn. 785, 786, 788, 789, 790, 791, 793, 794. — 2. Artificum collegia. — 3. Civium Romanorum conventus curator. Cf. n. 788. — 4. Exactor municipalis pecuniae publicae. Cf. Liebenam, *Städteverwalt.*, p. 293, not. 4. — 5. Bene de imperatore meritus erat, fortasse quia fiscum adjuverat, quanquam eum fuisse procuratorem Augusti, ut putat editor, nihil palam facit.

819. Hierapoli. — Judeich, *Altertümer von Hierapolis* (1898), p. 80, n. 31.

[Ο]ἱ ἐπὶ [τῆ]ς [Ἀ|σ]ίας Ἕλλη|νες [1] καὶ ἡ βο[υ]|λὴ καὶ ὁ δῆ‖μος Π. Αἴλι|ον Ζευξείδη|μον Ἄριστον | [Ζ]ήνωνα, υἱὸν | Π. Αἰλίου Ζευ‖[ξε]ιδήμου Κα[σ|σι]ανοῦ ἀρχι|[ερ]έως Ἀσίας, | συνήγορο[ν | τ]οῦ ἐν Φρυγί[ᾳ ‖ ταμ]ιείου | [καὶ] τοῦ ἐν Ἀσ[ίᾳ] [2].

1. Commune Asiae provinciae. — 2. « Hadrianus fisci advocatum primus instituit » (Hist. Aug., *Hadr.*, 20, 6). De advocatis, quibus imperator curam conferebat fisci in quaque provincia defendendi, vide Ruggiero, *Diz. epigr.*, I, p. 125. Notum est autem duos fuisse in ipsa provincia proconsulari procuratores Augusti, unum Asiae, alterum Phrygiae : Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 334; fiscum defendit ille Aelius primum in Phrygia, posterius in Asia.

---

820. Hierapoli. — Judeich, *Altertümer von Hierapolis* (1898), p. 85, n. 39.

[Π]ό[π]λιον Ἀντώνιον Κοίν|του υἱὸν Κορνηλίᾳ Οὐιτελλ[ει]|ανὸν φιλόπατριν, ἀγαθὸν, | χρεοφυλακήσαντ[α] πιστῶς, ‖ ἀγορανομήσαντα λαμπρῶς, | βουλαρχήσαντα [1] ἁγνῶς, ἐν | πρεσβείαις τε καὶ ἄλλαις ἀρ|χαῖς ὑπηρετήσαντα τῇ πόλε[ι] | καὶ ἀναστραφέντα ἐν πᾶσι σε‖μνῶς κ[αὶ ἐν]δόξως.

1. Ὁ βούλαρχος, in unum annum creatus, praeerat civitatis senatui : Liebenam, *Städteverwalt.*, p. 246, n. 5.

---

821. Hierapoli. — Judeich, *Altertümer von Hierapolis* (1898), p. 85, n. 40.

Ἡ σεμνοτάτη | ἐργασία τῶν | ἐριοπλυτῶν [1] | Τιβ. Κλ. Ζωτικὸ[ν] ‖ Βοᾶ τὸν πρῶ|τον στρατηγὸ[ν] [2] | καὶ φιλότει|μον καὶ ἀγωνοθέ[την] | καὶ γραματέα ‖ ναῶν τῶν | ἐν Ἀσίᾳ [3] καὶ | πρεσβευτὴν | ἔνδοξον | καὶ ἀρχιερέα, ‖ εὐεργέτην | τῆς πατρίδο[ς], | προνοησάντω[ν] | τῆς ἀναστάσε[ως] | τῶν περὶ Μᾶρ. Αὐρ. ‖ Ἀπολλώνιον δὶς | Πυλῶνα [καὶ] Μᾶρ. Αὐρ. | Ἀμμιανὸν Ἀμμι|ανοῦ δὶς τοῦ Γλύ|κωνος (καὶ) Αὐρηλι‖ανὸ(ν) Ἑρμίππου | [Ἀρ]ρουντιανόν.

1. Ut fullones, sic quoque purpurae confectores eidem viro monumentum posuerunt n. 822. De lanificio Hierapolitano cf. Cichorius, *Alterth. von Hierap.*, p. 49. — 2. Primus trium strategorum, qui civitatem administrabant : Cichorius, *op. cit.*, p. 28. — 3. Is summo sacerdoti Asiae sine dubio aderat. Brandis ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclop.*, II, col. 1558, v. 64.

822. Hierapoli. — Judeich, *Altertümer von Hierapolis* (1898), p. 86, n. 41.

[῾Η σεμνοτάτη] | ἐργα[σία τῶν] | πορ[φυραβάφων] | Τιϐ. Κλ. Ζω‖τικὸ[ν Βοᾶ] | τὸν [π]ρῶ[τον] | στρατηγ[ὸν] | καὶ φιλό[τει]|μον ἀγω[νο]‖θέτην καὶ [γρα]|ματέα να[ῶν] | τῶν ἐν ᾿Ασί[ᾳ] | καὶ πρεσϐε[υ]|τὴν ἔνδοξο[ν] ‖ καὶ ἀρχιερέα, | εὐεργέτην | τῆς πατρίδος [1].

1. Cf. n. 821.

---

823. Hierapoli. — Judeich, *Altertümer von Hierapolis* (1898), p. 89, n. 46.

.......ην ᾿Επιλήναιος [1] | εἰκόνα χαλκῆν |
μαρτύριον προφέ|ρει τῶν ἰδίων κα‖μάτων
ἄθλων [θ'] | ῾Ηρακλέους [2] Κρατε|ρόφρονος [3], ὧν διέθ[η]|κεν
Ζωτικὸς εὐπα|τρίδης, κλεινὸς ‖ ἀγωνοθέτης [4].
Τεῦ|ξαι δὲ τὴν κεφα|λὴν Γλαϐρίων [5] | κ(αὶ) ἐθήκατο κόσ|μον
ῥάϐδῳ τειμη‖[θεὶ]ς? ηνιαλης ὕπα[τος?].

1. Nomen ignotum. — 2. Ludi in honorem Herculis. — 3. Cf. *Corp. inscr. Sic. It.*, 3, 7. — 4. Profecto Ti. Claudius Zoticus. Cf. nn. 821, 822. — 5. Glabrio, artifex ignotus, videtur caput athletae et basis ornamenta sculpsisse. — Vv. 14-15 quid significent latet.

---

824. Hierapoli. — Judeich, *Altertümer von Hierapolis* (1898), p. 73, n. 15.

῾Ιεραπολειτῶν νεωκόρω[ν] [1] | ῎Ακτια Λητ<ι>όεια Πύθια [2], πρῶτα | κοινὰ ᾿Ασίας Σμύρνα(ν) [3].

1. Hierapolis neocorus in nummis Caracallae primum dicitur : Babelon, *Invent. de la coll. Waddington*, nn. 6160-6185. — 2. Λητώεια, in honorem Latonae, summae civitatis deae, celebrata, in nummis, ut Actia et Pythia, memorantur : Babelon, nn. 6110, 6111, 6129, 6167, 6170, 6178, 6179, 6183, 6185; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I, p. 89, 108. — 3. Ludi provinciales, per vices acti Smyrnae totius Asiae sumptibus, πρῶτοι etiam saeculo III videntur vocati esse, quia Smyrna prima ferebatur Asiae civitas : Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 503, not. 1.

---

825. Hierapoli. — Judeich, *Altertümer von Hierapolis* (1898), p. 168, n. 324.

Γάιος Σήιος ᾿Αττικὸς | ὁ καλούμενος [Μ]οσ|[χ]ᾶς?, λεγιῶνος ἕκτης [1] | ὀπτίων, Μειλήσιος.

1. Profecto legio VI Ferrata, cujus castra in Syria fuerunt.

826. Hierapoli. — Judeich, *Altertümer von Hierapolis* (1898), p. 179, n. 2.

. . . . [Μ]ειδείῳ ἀνδρὶ | θηροτρόφῳ [1], μνεί|ας χάριν, ἦδ' ἀνέ|θηκεν. Χέρε ‖ λέγι παροδῖτες [2].

1. Feris venationum alendis praepositus. — 2. Χαῖρε λέγει παροδῖταις.

---

827. Hierapoli. — Judeich, *Altertümer von Hierapolis* (1898), p. 84, n. 36.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος... [κα]ὶ ἡ γε|ρουσία καὶ ἡ ειροτάτη σοίνοδος καὶ | ο(ἱ) ἀπὸ τῆς οἰκουμένης ἱερονῖκαι [1] | Κυ(ί)[ντ]ον Φ[άβ]ιον Σεκοῦνδον παντὸ[ς] ‖ μέτρου πυητὴν ἄριστον.

1. Dionysiacorum artificum collegium et oecumenici ludorum sacrorum victores. De musicis illius civitatis agonibus cf. Cichorius, *Alterth. von Hierapolis*, p. 40.

---

828. Hierapoli. — Judeich, *Altertümer von Hierapolis* (1898), p. 107, n. 110.

Ἐν ταύτῃ τῇ σορῷ κεκήδευτα[ι] Π. Αἴλ[ιος Ἀ]λέξ[α]νδρος ἀπελεύθερος | Π. Αἰλ[ίου] Σευσιδήμου [1] Κασσιανοῦ Ἀσιάρχου, κηδευθήσεται δὲ | [ἐ]ν [α]ὐτ[ῇ κα]ὶ Ἀρτεμεισία ἡ γυνὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου.

1. Ita lapis pro Ζευξιδήμου. De eo viro cf. n. 819.

---

829. Hierapoli. — Judeich, *Altertümer von Hierapolis* (1898), p. 172, n. 339.

Π. Αἰλ. Ἀπολλιναρί|ου Μακεδόνος καὶ Νε|ρα[τί]ας Ἀπολλωνίδος. |

Π. Αἴλιος Π. Αἰλίου Ἀπολλιναρίου Ἰουλιανοῦ υἱὸς Σεργίᾳ Ἀπολλινάρις Μακεδὼν [1] ‖ τὸν περίβολον τοῦ ἡρῴου καὶ τὸν βωμὸν κατεσκεύασεν, ἐν ᾧ κηδευθήσονται οἷς ἂν αὐτὸς συνχωρήσῃ, ἕτερος δὲ ουδείς. | Ὁμοίως ἐπέθηκε τῷ βωμῷ σορὸν Θιουντηνὴν [2], ἐν ᾗ κηδευθήσεται αὐτός, καὶ εἴ τινι ἑτέρῳ αὐτὸς συνχωρήσῃ δι' ἐνγράφου, ἑτέ|ρῳ δὲ οὐδενὶ ἐξέσται κηδευθῆναι · εἰ δὲ μή, ὁ κηδεύσας ἀποτείσει πρόστειμ[ον] τῷ φίσκῳ δηνάρια δισχείλια πεντακόσια καὶ

τῇ Ἱερα|πολειτῶν βουλῇ ἄλλο τοσοῦτον, καὶ τῷ ἐκδικήσαντι δηνάρια δισχείλια πεντακόσια, ἐξουσίαν ἔχοντος παντὸς τοῦ βουλομένου | ἐκδικεῖν.

Quae sequuntur hic describere non operae pretium erat.

1. Proprium hominis, non ethnicum, nomen. Cf. Judeich, *ibid.*, nn. 153 et 255. — 2. Ex marmore quod caedebatur Thiountae, in vico Hierapoli vicino. Cf. Judeich, *ibid.*, nn. 113, 178, 313; Ramsay, *Cities of Phrygia,* I, p. 124.

---

830. Hierapoli. — Judeich, *Altertümer von Hierapolis* (1898), p. 104, n. 94.

Ἡ σορὸς καὶ ὁ περ(ὶ) α|ὐτὴν τόπος Ἀμμ]ίας Ἀ[π]πᾶς? [τοῦ Ἀδρ?]|άστου.... δρος, κηδευθή|σε[τ]αι δὲ καὶ ἡ Ἀμμί[α, ἄλλῳ δὲ οὐκ ἐξέσται· εἰ δ(ὲ) | μ[ή], ἀπ]οτίσ[ι] τῷ ταμείῳ δηνάρια χείλια κ[αὶ?]..... ‖ τοῦ ὑπατικοῦ τοῖς νεανίσκοις[1] · ἀ[ντί]γραφον ἀπετέ|θη ἐν τῷ ἀρχίῳ.

1. Sensus prorsus incertus est.

---

831. Hierapoli. — Judeich, *Altertümer von Hierapolis* (1898), p. 171, n. 336.

Ἡ σορὸς καὶ ὁ βωμὸς καὶ ὁ περίβολος πᾶς ἐστιν Ἀπολλωνίου τοῦ Μενάνδρου τοῦ Ἀπολλωνίου σεκουνδαρούδου[1].

Sequitur taxatio multae funebris civitati solvendae.

1. Gladiator secunda rudis, si quidem de lectione constat. Cf. t. III, n. 215; Ramsay, *Classic. review,* XIV (1900), pp. 81 et 84.

---

832. Hierapoli. — Judeich, *Altertümer von Hierapolis* (1898), p. 144, n. 233.

Ἡ σορὸς καὶ ὁ περὶ αὐτὴν τόπος Ἀπολ[λ]ωνίου δὶς τοῦ Με|νάνδρου, ἐν ᾗ κηδευθήσεται αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Νε|[ρ]α[τ]ί[α] Ἰταλία καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀπολλεινά[ρ]ιος.

---

833. Hierapoli. — Judeich, *Altertümer von Hierapolis* (1898), p. 112, n. 125.

Ἡ σορὸς καὶ ὁ περὶ αὐτὸν τόπος Αὐρ. Ἀζείου (οὐ)αιτρανοῦ καὶ τῆς γυνῆς αὐτοῦ | Σεραπίας, ἐν ᾗ κηδευθήσεται αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Σεραπία·

οὐδενὶ δὲ | ἑτέρῳ ἐξέσται κηδευθῆναι · εἰ δὲ μὴ<γε>, ὁ ἐπιχειρήσας δώσει τῷ ἱερωτάτῳ | ταμείῳ δηνάρια μύρια.

---

834. Hierapoli. — Judeich, *Altertümer von Hierapolis* (1898), p. 138, n. 212.

Ἡ σορὸς καὶ ὁ περὶ αὐτὴν τόπος Αὐρ. Αὐγούστας Σω|τεικοῦ, ἐν ᾗ κηδευθήσεται αὐτὴ καὶ ὁ ἀνὴρ (αὐ)τῆς Γλυκωνιανὸς | ὁ καὶ Ἄπρος καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν · εἰ δὲ ἔτι ἕτερος κηδεύσει, δ|ώσει τῇ κατοικίᾳ τῶν ἐν Ἱεραπόλει κατοικούντων Ἰουδαί|ων [1] προστείμου δηνάρια .. καὶ τῷ ἐκζητήσαντι δηνάρια δισχίλια. Ἀντίγραφον | ἀπετέθη ἐν τῷ ἀρχίῳ τῶν Ἰουδαίων.

1. Cf. n. 835.

---

835. Hierapoli. — Judeich, *Altertümer von Hierapolis* (1898), p. 96, n. 69.

Ἡ σορὸς καὶ τὸ ὑπὸ αὐτὴ[ν θέ]μα σὺν τῷ βαθρικῷ [καὶ] | ὁ τόπος Αὐρηλίας Γλυκωνίδος Ἀμμιανοῦ καὶ τ[οῦ] | ἀνδρὸς αὐτῆς Μ. Αὐρ. Ἀλεξάνδρου Θεοφίλου ἐπίκλ[ην? Ἄσ]|αφ [λ]αοῦ Ἰουδαίων [1], [ἐ]ν ᾗ [κ]ηδευθ[ή]σοντα[ι] αὐτοί · ἑτέρῳ δὲ οὐ|δενὶ ἐξέσται κηδεῦσαι ἐν αὐτῇ τινα · ε[ἰ] δὲ μή, ἀποτείσει τῷ λαῷ | τ(ῶ)ν [2] Ἰουδαί[ω]ν προστε(ι)μου ὀν[όμ]ατι δηνάρια χείλια · ταύτης τῆς | ἐπιγραφῆς ἁπλοῦν ἀ[ν]τίγραφον ἀπετέθη εἰς τὰ ἀρχῖα.

1. Judaei Hierapoli consistentes. Cf. n. 834. — 2. ΤΟΝ lapis.

---

836. Hierapoli. — Judeich, *Altertümer von Hierapolis* (1898), p. 98, n. 73.

Ἡ σορὸς καὶ ὁ περὶ αὐτὴν τόπος Μάρκου | Αὐρηλίου Ἰουλιανοῦ Λόνγου στρατιώτου, | ἐν ᾗ κεκήδευται ἡ μήτηρ αὐτοῦ Ἰουλία, κηδευθή|σεται δὲ καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ Μᾶρκος Αὐρη. Κο|ρρᾶ[το]ς Ἀπολλονίδου Λόνγος · ἄλλο δὲ οὐδενὶ | ἐξέσται κηδευθῆναι ἢ κηδεῦσαί τινα, εἰ μὴ ὁ Ἰουλια|νὸς συνχωρήσει · εἰ δέ τις [τ]ῶν προγεγρ[αμμένω]ν ἄλλο [τι] | ἐπιχειρήσει, ἀποδώσει τῷ [σ]εμνοτάτῳ συνεδρίωι γερουσίας | δηνάρια χείλια.

---

837. Hierapoli. — Judeich, *Altertümer von Hierapolis* (1898), p. 152, n. 267.

[Ἡ σο]ρὸς καὶ ὁ περὶ αὐτὴν τόπος Αὐρηλίου Μάγνου | [οὐετ]ερ<ι>ανοῦ

λεγιῶνος τεσσαρεσκαιδεκάτης Γεμίνης[1] · ἐν ᾗ κη|δευθήσεται ὁ Μάγνος καὶ ἡ σύνβιος αὐτοῦ Ἱλάρα.

1. Legio XIV Gemina Carnunti in Pannonia tendebat.

---

838. Hierapoli. — Judeich, *Altertümer von Hierapolis* (1898), p. 125, n. 180.

Τὸ θέμα τὸ παρὰ τῷ βω[μῷ] Ε[ὐ]τυ|χοῦς β' Πομπηίου, ἐν ᾧ κηδευθήσε|ται αὐτὸς ὁ Εὐτυχὴς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ | Αὐρηλία Βρεισηὶς ἡ καὶ Ῥωμᾶνα... ‖ ...χον ὁ Εὐτυχὴς.. τη.. | ..τω μετεχόντων Εὐ[τυχ]... | δηνάρια ἑκατὸν καὶ το[ῖ]ς γρα[μ]μα[τεῦσι][1]...

1. Scribis civitatis solvebatur pretium loci sepulturae, qui cavebant ut instrumentum emptionis in tabulas publicas referretur. Cf. Judeich, *Ibid.*, nn. 67, 4; 270, 7.

---

839. Hierapoli. — Judeich, *Altertümer von Hierapolis* (1898), p. 151, n. 261.

Ἡ σορὸς ἡ λευκὴ καὶ ἡ παλαιὰ ἡ παράκειται | καὶ ὁ βωμὸς ἐφ' οὗ ἐπίκεινται σὺν τῷ ἡρῴῳ | Ζεύξιδος ἀρχιερέως καὶ Ἰουλιανῆς ἀρχιε|ρείας. Τούτων φροντίζουσιν Ζευξιανὴ ἡ ‖ θυγάτηρ αὐτῶν καὶ ἡ ἔγγονος Μοδέστα.

---

840. Hierapoli. — Judeich, *Altertümer von Hierapolis* (1898), p. 99, n. 78.

Ἡ σορός ἐ[στι]ν [Τί]τ[ου] Σεικηνίου [Τ]ίτου υἱοῦ Παλατίνᾳ Τερτίου | καὶ τέκνων αὐτοῦ · συνχωρῶ Ἀπολλωνίδι Ἀπολλωνίου τοῦ | Βάρβου τεθῆναι · εἴ τις παρὰ τὴν διαταγὴν[1] τὴν ἐμὴν ποιήσι, ἀποτίσι τῇ γερουσίαι | δηνάρια φ' καὶ τῷ ταμίᾳ δηνάρια φ', κὲ προνοησαίτω[2] ‖ δηνάρια φ' · τῆς ἐπιγραφῆς τὸ ἀντίγραφον | κῖται εἰς τἀρχῖα.

1. Excerptum testamenti, relati in tabularium civitatis. — 2. Ut provideatur sepulcro suo quotannis coronando, pecuniam reliquit. Cf. Judeich, *Ibid.*, nn. 195, 6; 278, 8; 336, 19.

---

841. Hierapoli. — Judeich, *Altertümer von Hierapolis* (1898), p. 92, n. 51; Cichorius, *ibid.*, p. 53.

Φλάουιος Ζεῦξις ἐργαστής, | πλεύσας ὑπὲρ Μαλέαν εἰς Ἰ|ταλίαν πλόας

ἑβδομήκοντα | δύο [1], κατεσκεύασεν τὸ μνημεῖ|ον ἑαυτῷ καὶ τοῖς τέκνοις Φλα|ουίῳ Θεοδώρῳ καὶ Φλαουίῳ | Θευδᾷ καὶ ᾧ ἂν ἐκεῖνοι | συνχωρήσωσιν.

1. Faber ille 72 itinera confecerat in Italiam navigando ultra Maleam, Laconiae promontorium infame (Strab., p. 378), ut merces suas venderet.

---

842. — Ex titulis Hierapolitanis has tantum excerpendas judicavimus multarum funebrium taxationes : Judeich, *Altertümer von Hierapolis* (1898).

n. 141 : [τῷ ἐπι?]τρόπῳ δηνάρια δισχίλια τετρακόσια.

n. 100 : τοῖς κο.... | τοῦ κυρίου δηνάρια τριακόσια πεντήκοντα καὶ τῇ γερουσίᾳ τῇ Ἱεραπολειτῶν δηνάρια διακόσια καὶ τῷ μηνύσαντι δηνάρια πεντήκοντα.

n. 331 : τῷ κατὰ καιρὸν ταμίᾳ | δηνάρια χίλια πεντακόσια καὶ τῇ γερουσίᾳ τῇ Ἱεραπο|λειτῶν δηνάρια χίλια πεντακόσια καὶ τῇ | βουλῇ δηνάρια χίλια πεντακόσια καὶ τῷ<ν> ἐκδικήσαντι | δηνάρια πεντακόσια.

n. 307 : τῷ φίσκῳ δηνάρια ἑκατόν.

n. 153 : — — πεντακόσια.

n. 82 : τῷ ἱερωτάτῳ φίσ[κῳ] δηνάρια πεντακόσια.

nn. 270, 275, 343 : — — χείλια.

n. 130 : τῷ ἱερωτάτῳ φίσκῳ δηνάρια πεντακόσια καὶ τῷ προσαγγείλαντι δηνάρια ἑκατόν.

n. 240 : [τῷ κυριακ]ῷ φίσκῳ δηνάρια δισχίλια πεντακόσια.

n. 158 : εἱερωτάτῳ φίσκῳ δηνάρια δισχίλια πεντακόσια καὶ τῇ γερουσίᾳ δηνάρια χίλια πεντακόσια.

n. 74 : εἰ[ς τ]ὸν [κ]υ[ρια]κὸν φίσ[κ]ο[ν] δηνάρια ἑπτακόσια πεντήκοντα <η> καὶ τ[ῇ β]ουλῇ δηνάρια πεντακόσια.

n. 119 : [τῇ] Ἱεραπολειτῶν βουλῇ ἀργυρίου δηνάρια χίλια καὶ τῷ κυριακῷ | [φίσκῳ ἀργυρίου] δηνάρια χίλια πεντακόσια, καὶ ὁ ἐπεξελ[θ]ὼν λήνψεται παρὰ τοῦ.....

n. 241 : τῷ κυ|ριακῷ φίσκῳ δηνάρια χίλια καὶ (τῇ) γερουσίᾳ δηνάρια χίλια.

n. 327 : — — [δισχίλια?] διακόσια.

n. 323 : τῷ ἱερωτάτῳ φίσκῳ δηνάρια ͵ε πεντακισχείλεα.

n. 286 : τῷ | [φίσκ]ῳ δηνάρια χίλια καὶ τῇ Ἱεραπολιτῶν | γερουσίᾳ [δηνάρια] πεντακόσια καὶ τῷ ἐκδικήσαντι δηνάρια πεντακόσια.

n. 100 : τῷ φίσκῳ δ[ηνάρι]α πεντακόσια καὶ ὁ ἐκ|δικήσας λήψεται δηνάρια πεντακόσια.

n. 250 : τῷ κυριακῷ φίσκῳ δηνάρια δισχίλια πεντακόσια καὶ τῇ Ἱεραπολιτῶν βουλῇ δηνάρια δισχίλια πεντακόσια | καὶ τῷ ἐκδικήσαντι δηνάρια δισχίλια πεντακόσια.

nn. 97, 182 : τῷ ταμείῳ δηνάρια χείλια.

n. 221 : — — χείλια πεντακόσια.

n. 83 : — — πεντακισχίλια.

n. 237 : τῷ ἱερω|τάτῳ ταμίῳ διακόσια πεντήκοντα [δηνάρια].

n. 198 : τῷ ἱερωτάτῳ ταμείῳ δηνάρια τριακόσια.

nn. 72, 104, 105, 222, 226, 243, 273, 313, 337 : δηνάρια πεντακόσια.

n. 88 : — — χίλια.

n. 321 : — — χίλια πεντακόσια.

n. 348 : — — πεντακισχίλια.

n. 140 : — — πεντακισχίλια πεντακόσια.

n. 97 : — — μύρια.

n. 147 : τῷ ἱεροτάτῳ ταμείῳ ἀττικὰς πεντακοσίας.

n. 341 : — — δισχιλίας πεντακοσίας.

n. 315 : — δηνάρια δισχίλια πεντακόσια, τῇ δὲ σεμνοτάτῃ γερουσίᾳ | [πεντακ]ό[σια]....

n. 80 : τῷ ἱεροτάτῳ ταμείῳ δηνάρια δισχείλεα πεντακόσια καὶ τῆι ἱερωτάτῃ γερουσίᾳ δηνάρια πεντακόσια καὶ τῷ μηνοιτῇ δηνάρια τρειακόσια.

n. 98 : τῷ ἱεροτάτῳ ταμείῳ δηνάρια χείλια καὶ τῇ σεμνοτάτῃ γερουσίᾳ δηνάρια τριακόσια.

n. 116 : τῷ ἱεροτάτῳ ταμείῳ δηνάρια πεντακόσια καὶ τῷ ἐ(κ)δεικήσαντει δηνάρια τριακόσια.

n. 340 : τῷ ἱεροτάτῳ ταμείῳ δηνάρια πεντακόσια καὶ τῷ ἐγδικήσαντι ἄλλο τοσοῦτο χρῆμα.

n. 133 : τῇ σεμνο[τάτῃ] | γερουσίᾳ<ς> δηνάρια πεντακόσια καὶ τῷ ἱερωτάτῳ ταμίῳ δηνάρια πεντακόσια καὶ τῷ ἐκδικοῦντι τὰ αὐτά.

n. 146 : τῇ σεμνοτάτῃ γερουσίᾳ | δηνάρια πεντακόσια κὲ τῷ [ἱε]ρωτάτῳ ταμείῳ δηνάρια πεντακόσια. Cf. 227.

n. 149 : τῷ ἱερωτάτῳ ταμείῳ ἀττικὰς πεντακοσίας | καὶ τῷ ἐ[γ]δικήσαντι δηνάρια διακόσια πεντήκοντα.

n. 186 : [τῷ ἱερωτάτ]ῳ ταμιείῳ δηνάρια χίλια καὶ τῇ [γερουσ]ίᾳ [δηνάρια] χίλια καὶ τῷ μηνύσαντι [τὸ αὐτό?].

n. 195 : [τῷ ἱερωτάτῳ ταμείῳ?] δηνάρια δισχίλια πεντακόσια καὶ τῷ Ἀπόλλωνι δηνάρια χίλια ἑπτακόσια καὶ τῷ ἐκδικήσαντι δηνάρια ὀκτακόσια.

n. 201 : τῷ ἱεροτάτῳ ταμείῳ δηνάρια δισχίλια πεντακόσια καὶ τῇ σεμνοτάτῃ γερουσίᾳ δηνάρια χίλια καὶ τῷ μηνύ|σαντι δηνάρια ἑκατόν.

n. 218 : τῷ ταμίῳ δηνάρια πεντακόσια καὶ τῇ ἐργασίᾳ τῶν | ....[ἀ]ρ[γ]υρ(ίου?) δηνάρια τριακόσια.

n. 271 : τῷ ἱερωτάτῳ ταμείῳ δηνάρια πεντακόσια καὶ τῷ ἐγδικήσαντι δηνάρια πεντακόσια.

---

843. Attoudae. — Anderson, *Journ. of hellen. studies*, XVII (1897), p. 399, n. 2.

Ἀγαθῇ τύχῃ · | Μ. Αὐρ. Λύδιον [1], ἐπί|τροπον Σεβαστῶν, | ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ‖ [Ἀ]ττουδέων τὸν | [αὐτῶ]ν εὐεργέτην.

1. [Κλ]αύδιον propositum est in *C. I. Gr.*, 3950.

---

844. Attoudae. — Le Bas et Waddington, nn. 743-744; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 182, n. 70.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ἐτείμησαν] | Νεικίαν παῖδα | τῶν εὖ γεγον[ό]των, | υἱὸν Παυσανίου β' ‖ τοῦ Διονυσίου | ἀνδρὸς βουλευτοῦ | καὶ πάσας ἀρχὰς κὲ | λειτουργίας λαμπρῶς | κὲ ἐπιφανῶς ἐκτετ[ε]‖λεκότος, νεικήσα[ν]|τα τὸν πρώτως ἐπι|τελεσθέντα τῶν | Πυθίων ἀγῶνα [1], νε|[ικήσαν]τα κὲ ‖ Ἀδριάνεια [2] παίδων | πάλην · ἀναθέντος | τοῦ ἀγωνοθέτου Ἀν|δρέου τοῦ Περείτου | τὸν ἀνδριάντα, ‖ τῆς ἀναστάσεως | γενομένης δι' ἐπιμε|λητῶν Παυσανίου τοῦ | Παυσανίου γ' κὲ Παυ|σανίου τοῦ Ἐπιγόνου, ‖ τῶν ὑπὸ τῆς πόλεως | προτραπέντων. |

Ἀγωνοθετ[ή]|σαντος Ἀνδρ|έου τοῦ Περεί‖του, [ὑπ]ού[ργη]σε ἀγ[ω]νο|θέτ[η]ς διὰ βίου | τῶν Πυθίων Μ. | Αὐρ. Ἀχιλλεύς · προ|εστὼς διὰ χρό[νου] ‖ Πυθίων [ὁ] ἀξιολογώτ|ατος Δι[ο]γέ[νης · ἀ]|γωνοθέτις [Δημη]τρί[α Ν]|όσσ[ου · ἐπι]μελησά[μ]|ενος [τῆς] ἀγωνο[θε]‖σίας [Ἱερ]οκλέ[ης, [ἐν τῇ] πατρίδι | ἀ[ρχιερ]εύοντος | Αὐρ[ηλ]ί. Μοσχί[ων]ος Διοφάντου.

1. Ludi in honorem Apollinis, Pythiorum instar, Laodiceae celebrati, ut ferunt nummi, Caracalla principe : Babelon, *Invent. de la coll. Waddington*, n. 6311. — 2. Νε[ρώνια στεφανω]τὰ κὲ ἀνδειάντεια, Ramsay. Ludi Laodicenorum incerti.

845. Laodiceae ad Lycum, in stadio. — *C. I. Gr.*, 3935; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 73, n. 4.

[Αὐτοκρ]ά[τορι] Τίτῳ Καίσαρι Σεβαστῷ Οὐεσπασιανῷ ὑπάτῳ τὸ ζʹ [1] Αὐτοκράτορος Θεοῦ Οὐεσπασια|νοῦ υἱῷ καὶ τῷ δήμῳ Νεικόστρατος Λυκίου τοῦ Νεικοστράτου τ[ὸ στάδιον ἀνφι]|θέατρον [2] λευκόλιθον ἐκ τῶν ἰδίων ἀνέθηκεν, τὰ προσλείψαντα τοῦ ἔργου τελειώσαντος Νεικοστρά|του τοῦ κληρονόμου αὐτοῦ, καθιερώσαντος Μάρκου Οὐλπίου Τραιανοῦ [3] τοῦ ἀνθυπάτου.

1. Anno 79 post C. n. — 2. Stadium circumcirca gradibus cinctum in morem et usum amphitheatri. Cf. n. 861 et Ramsay, *Ibid.*, p. 34, 47. — 3. M. Ulpius Trajanus, pater Trajani imperatoris, proconsul Asiae anno 79/80 post C. n. : *Prosop. imp. rom.*, III, p. 463, n. 574.

---

846. Laodiceae ad Lycum. — Sarre, *Arch. epigr.*, *Mitth.*, XIX (1896), p. 30, n. 5.

Αὐτοκράτορα Τίτον | Καίσαρα Οὐεσπασιανὸν | Σεβαστὸν ὕπατον τὸ ζʹ [1] | Αὐτοκράτορος Καίσαρος ‖ Οὐεσπασιανοῦ | Σεβαστοῦ | Θεοῦ υἱὸν, | Νεικόστρατος Νεικοστράτου | τοῦ Νεικοστράτου θεογενῆ ‖ φιλοκαῖσαρ ἐκ τῶν ἰδίων.

1. Anno 79 post C. n.

---

847. Laodiceae ad Lycum. — Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 74, n. 5; Anderson, *Journ. of hellen. stud.*, XVII (1897), p. 408, not. 1; *C. I. L.*, III, 14192, 10.

.......dedicante Sex(to)...... |
Δ[ιὶ] μεγίσ[τῳ] Σ[ω]τῆρι καὶ Αὐτοκράτορι [Δομιτιαν]ῶι Καίσαρι Σεβαστῷ | ἀρχιερεῖ μεγίστῳ, δημαρχικῆς ἐξ[ουσίας τὸ .., ὑπάτῳ τὸ ., αὐτοκράτορι τὸ .. | Τιβ]έριος Κλαύδιος, Σεβασ|τοῦ ἀπελεύθερος, Τρύφων τοὺς πύργους καὶ ‖ τὰ περὶ τοὺς πύργους καὶ τὸ τρίπυλον [1] σὺν [παντὶ τῷ κόσμῳ καθιέρωσεν].

1. Porta trigemina, etiam nunc superstes, qua in urbem via publica ducebat; eodem tempore turres utrinque exstructae sunt aut refectae.

---

848. Laodiceae ad Lycum. — Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 72, n. 1.

[Αὐτοκράτορι Τρα]ιανῷ Ἁδριανῷ Καίσαρι Σεβαστῷ καὶ Σαβείνῃ Σεβ[αστῇ] |

Λαοδικέων τῶν ἐπὶ Λύκῳ ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος? ἐ]πὶ ἀνθυπάτου Γαργιλίου Ἀντε[ί]κου [1] καθιέρωσαν τὸ [γυμνάσιον?] [2].

1. Gargilius Antiquus proconsul Asiae inter annos 123 et 125 post C. n. : *Prosop. imp. rom.*, II, p. 110, n. 41 ; Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 311. — 2. Titulus repertus est in ruderibus aedificii, quod fertur fuisse gymnasium : Ramsay, *Ibid.*, p. 47.

---

849. Laodiceae ad Lycum. — Sarre, *Arch. epigr. Mittheil.*, XIX (1896), p. 32, n. 12.

....Ἀδριανοῦ Ἀ[ντωνείνου]... | ...προβουλο......

---

850. Laodiceae ad Lycum. — Weber, *Athen. Mittheil.*, XXIII (1898), p. 363.

.......Θείου Α[ὐ]|τοκράτορος Λ. Σε|πτιμίου Σεουήρου | Περτίνακος Σεβα|σ-τοῦ καλούμενον | Ἀντωνῆα Γετεῖα | Ὀλύμπια, | (ἐ)π' ἀγωνοθετησάν|[τω]ν τοῖς κυρίοις [τ]ῆς | [δε]υτέρας διετηρί|[δος] Π. Καλπουρνίου..........

---

851. Laodiceae ad Lycum. — *C. I. Gr.*, 3940.

Ἰουλίᾳ Δόμνῃ Σε[βαστῇ].

---

852. Laodiceae ad Lycum. — Weber, *Athen. Mittheil.*, XXIII (1898), p. 364.

.....Ἀνίκιον Ἄσπρον, τὸν | ὑπατικὸν καὶ κτίστην, | ἀνθ' ὧν εὐεργέτηται ἀνέθ(ηκαν).

---

853. Laodiceae ad Lycum in arcu triumphali. — Weber, *Athen. Mittheil.*, XXII (1897), p. 485.

....σκλ.. |
..................................λλιη σεσ... |
......................Εὐρώπην Λιβ[ύην]... |
.........................[Ἑ]σπερίην ἱερευ... |
.........................[ἔ]λαχε ἀρχιερευ.... |

........................μπούδων ἐθνέων... |
........................γαμβρὸν ἔθεντο θ.... |
........................γήτου. ἡγεμόνος... |
....................[Σ]επτιμίου Μάγνου....

854. Laodiceae ad Lycum. — Clerc, *Bull. de corr. hellén.*, XI (1887), p. 352, n. 8.

....................................Λαοδικείῃ |
................................ειλόμενον |
.... [1] ειτο ὑπὸ φωναῖς |
μείλιτον εὐρέκτην φέρτατον ἀνθυπάτων.

1. ЄΛ<..Ι.ΡΙϹΟυ.ϹΙΙ...ıΙΙ traditur.

855. Laodiceae ad Lycum. — Clerc, *Bull. de corr. hellén.*, XI (1887), p. 352, n. 7.

..Λαρκίαν .. [1] | τὴν κρατίστη[ν].... | τοῦ κρατίστου Στα[τιλίου] | Τριτωνιανοῦ [2] [Γ.] Ἰούλι[ος] ‖ Πάτερκλος βουλευτ[ής] | ἱερονείκης π[α]ράδο[ξος] | τὴν εὐεργέτιν τῆς [πα]τρίδος. |

In altera facie :

......|ου είματιοπώ[λ|η]ς [3] ἐκ τῶν ἰδίων | [ἀν]έστησ[ε] σὺν [τῇ ‖ βά]σει καὶ τῷ βωμῷ.

1. .ΛΑΛΑΡΚΙΑΝ∠ traditur. — 2. Statilius Tritonianus, aut Critonianus, procurator Augusti in Thracia : *Prosop. imp. rom.*, III, p. 260, n. 596. De ejus uxore Larcia, cf. *Ibid.*, II, p. 264, n. 61. — 3. Cf. n. 863.

856. Laodiceae ad Lycum. — *C. I. Gr.*, 3939.

.....Μακριανὸν | [τὸ]ν κράτιστ[ον | ἐπί]τροπον | τοῦ Σεβαστοῦ [1] ‖ Π. Αἴλιος Ἀμ[μιανός?].

1. Vir ignotus. Cf. *Prosop. imp. rom.*, II, p. 312, n. 14.

857. Laodiceae ad Lycum. — *C. I. Gr.*, 3942 et p. 1105; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 75, n. 10.

Μνῆμα μονομάχ[ων [1] τ]ῶν δοθέντων | ὑπὸ ἀρχιερέως [2] καὶ στεφανηφόρου [3] | Διοκλέους τοῦ Μητροφίλου.

1. Sepulcrum gladiatorum; μονομαχ[ίων] Boeckh a verbo μονομάχιον, munus gladiatorium; sed graece translatum est « dare gladiatores ». — 2. Flamen Laodiceae municipalis. — 3. Coronatus sacerdos, qui non videtur idem fuisse atque flamen Augusti; Ramsay, *Ibid.*, p. 55; Liebenam, *Städteverwalt.*, p. 347.

---

858. Laodiceae ad Lycum. — Anderson, *Journ. of hellen. studies*, XVII (1897), p. 499, n. 12.

[Λ.] Σέξ[τιον]......|λον Παπε[ιριανὸν πατέρα] | καὶ θεῖον κα[ὶ ἀδελφὸν συγ]|κλητικοῦ καὶ [ἀρχιερέα] ‖ καὶ ἀγωνοθέτην [τῆς τρίτης?] | πενταετηρίδος τ[ῶν μεγά]|λων ἀγώνων Δίων κ[αὶ Ὀλυμ]|πίων ἱερῶν εἰσελα[στικῶν] [1] | ...... [π]ᾶσαν τὴν οἰκ[ουμένην] ‖ Μ. Αὐρ.?... | ..[θ]ρέμμα τιμήσας ἀνέθ|ηκεν?].

1. Δεῖα Σεβαστά, ludi quinquennales in honorem Jovis Laodiceni in ipsa urbe celebrati, de quibus cf. Ramsay, *Ibid.*, p. 51, et nummos ap. Babelon, *Invent. de la coll. Waddington*, nn. 6274, 6279, 6295.

---

859. Laodiceae ad Lycum. — Weber, *Athen. Mittheil.*, XXIII (1898), p. 364, n. 4.

......|...... [1] [ἡ] | Σεβασ[τὴ] | νεωκόρ[ος] [2] ‖ μητρόπ[ο]|λις τῆς [Ἀσ]ί|ας Λαο[δι]|κέων].

1. I/////ΛAIII | ////AENΦ traditur. — 2. Cf. n. 863.

---

860. Laodiceae ad Lycum. — Weber, *Athen. Mittheil.*, XVI (1891), p. 144.

Οἱ ἐπὶ τῆς Ἀσίας Ῥωμαῖοι [1] καὶ Ἕλληνες καὶ ὁ δῆ|μος ὁ Λαοδικέων ἐτείμησαν Κοίντον Πομπώ|νιον Κοίντου υἱὸν Γαλερίᾳ Φλάκκον ἥρωα, στρατη|γήσαντα τῆς πόλεως δημοφελῶς καὶ γενόμενον ἐπὶ τῶν δημοσ‖ίων προσόδων [2], ἀγορανομήσαντά τε πολυτε|λῶς καὶ ἑκατέρους τοὺς θερμοὺς περιπάτους καύσαντ[α] | πρῶτον καὶ μόνον, ἀλείψαντά τε ἐν ταῖς ἐπισήμοις ἡμέ|ραις παρ' ἑαυτοῦ κατὰ μῆνα καὶ νομοφυλακήσαντά τε μετὰ | τοῦ καὶ τὰς ὑπὲρ τῶν οἰκονομημάτων

δαπάνας πεποι‖ῆσθαι παρ' ἑαυτοῦ, καὶ στρατηγήσαντα διὰ νυκτὸς [3] ν[ο]|μίμως καὶ πρεσβεύσαντα εἰς Ῥώμην ὑπὲρ τῆς πατρίδ[ος] | παρ' ἑαυτοῦ καὶ ἐπιδίδοντα ἐν εὐανγελίοις εὐψύχω[ς], | στρώσαντά τε παρ' ἑαυτοῦ ἔνπροσθεν τοῦ Διὸς [ἀ]|κολ[ού]θω[ς] καὶ ἀλείψαντα τὴν πόλιν πάλιν παρ' ἑαυτο[ῦ] ‖ τοῖς κατ' ἄνδρα διάκτοις ἐγ λουτήρων · τελ[εσάν]|των τὸ μνημῆον Κοίντου Πομπωνίου [Φλάκκου] | τῶν ἀδε[λφ]ῶν αὐτοῦ · ποιησαμεν........ | τυ........ης καὶ συνδαγ....... | ..... [α]ὐτοῦ κο.......

1. Fuisse unum totius provinciae conventum civium Romanorum docuit Kornemann ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclopädie*, IV, col. 1185, 33 et 1187, 6. — 2. ταμίας, quaestor aerarii municipalis : Liebenam, *Städteverwaltung*, p. 293, not. 4. — 3. νυκτοστρατηγός, nocturnus, praefectus paci per noctem tuendae : Cagnat, *De municipalibus et provincialibus militiis*, p. 14 ; Hirschfeld, *Sitzungsberichte der Berl. Akad.*, 1891, p. 868 ; *Rhein. Mus.*, 1892, p. 159.

---

861. Laodiceae ad Lycum. — *C. I. Gr.*, 3936 ; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 72, n. 3.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | ἐτείμησαν Τατίαν | Νεικοστράτου τοῦ | Περικλέους νέαν ‖ ἡρωίδα, διά τε τ[ὰς | τ]οῦ πατρὸς αὐτῆς | ἀρχάς τε καὶ λει[τ]|ουργίας καὶ ἐργ[επι]|στασίας καὶ διὰ τ[ὸ]ν πρόθειον αὐτῆς [Νει]‖κόστρατον, ὅς, [μ]ε[τὰ τ]|ῶν ἄλλων ὧν πα[ρέσ]|χεν, ἱεράτευσέν [τε] | τῆς πόλεως καὶ [ἀνέ]|θηκεν τό τε στά[διον] ‖ ἀνφιθέατρον [1] [λευκό|λι]θον καὶ τὰς.....

1. Cf. n. 845.

---

862. Laodiceae ad Lycum. — Sarre, *Arch. epigr. Mittheil.*, XIX (1896), p. 28.

[Γ.] Τερέντιος Λονγεῖνος [θε]ὰν Ἑστίαν ἵλεων | τῇ πατρίδι σὺν τῇ βάσει καὶ τῷ βωμῷ ἀντὶ | ἀρχῆς τῆς ἐπὶ τῶν προσόδων [1], | πεπρεσβευκὼς καὶ δὶς προῖκα πρός τε ‖ Λούκιον Καίσαρα εἰς Παννονίαν [2] καὶ πρὸς | τὸν μέγιστον αὐτοκράτορα Τί. Αἴλιον | Ἁδριανὸν Ἀντωνε[ῖ]νον Σεβαστὸν Εὐσεβῆ | εἰς Ῥώμην ἀντὶ στρατηγίας.

1. Cura pecuniae publicae, quaestura municipalis ; Liebenam, *Städteverwalt.*, p. 298. — 2. L. Caesar adoptatus est ab Hadriano mense Julio anni 136, missus in Pannoniam cum imperio proconsulari et mortuus primo die mensis Januarii anni 138.

863. Laodiceae ad Lycum. — *C. I. Gr.*, 3938; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 74, n. 8.

....

[ἀνέστησεν πλησίον τοῦ?] | ἐνπορίου [ἡ ἐργασία ποικιλ]τῶν γναφέ[ων βαφέων καὶ] | ἁπλουργ[ῶ]ν [1], ἐπιμεληθείσης ‖ τῆς ἀνα[στάσεως τῆς νε]οκόρου [τῶν Σεβαστῶν [2] καὶ] | τῆ[ς] Ἀσίας [μητροπόλεως] | Λαοδ[ι]κείων [τῶν ἐπὶ Λύκῳ.]

1. Plumarii, fullones, infectores et opifices earum vestium quae dicebantur *solae*, ἁπλαῖ; Hesych. s. v. De lanificio Laodiceno cf. n. 855 et Ramsay, *Ibid.*, p. 40. — 2. Neocorus Laodicea videtur primum nuncupata esse temporibus Commodi imperantis. Ramsay, *Ibid.*, p. 58; Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 451.

---

864. Laodiceae ad Lycum. — *C. I. L.*, III, 12242.

M. Sestio Philemoni. |
Μάρκῳ Σηστίῳ Φιλήμονι | οἱ Ῥωμαῖοι [1], | ὁ δῆμος. ‖
Sacco liber[tus]. |
Σάκκων ἀπελεύ[θερος].

1. Cives romani in urbe consistentes.

---

865. Laodiceae ad Lycum. — Weber, *Athen. Mittheil.*, XXIII (1898), p. 364, n. 3.

Sub imagine gladiatoris :

Ἀμμία τῷ [ἀνδρὶ Σω][ζομέν[ῳ] ....|ναίῳ μν[είας χάριν].

---

866. Laodiceae ad Lycum. — Wide, *Athen. Mittheil.*, XX (1895), p. 209, n. 2. Cf. Sarre, *Arch. epigr. Mitth.*, XIX (1896), p. 29.

Ὁ περιοικοδομημμένος τόπος καὶ οἱ ἐν | αὐτῷ πλάτοι δύο, εἷς ἔνγαιος καὶ κατ' αὐτ|οῦ ὑπέργειος [1], εἰσὶν Μ. Κλ. Φοίβου · ζῆ. Ἐν τῷ | ὑπερώῳ πλάτῳ, ἐν τῇ μέσῃ θέσει, κεκήδευ‖ται Κλαυδία ἡ γυνή μου, ἐν ᾗ κἀγὼ βούλο|μαι κηδευθῆναι, ἕτερον δὲ οὐδένα, μη[δ]|ὲ ἔστω τινὶ περὶ τούτου ἐξουσία, ἐπ[εὶ ὁ] | παρὰ ταῦτα ποιήσας ἀποδότω τῷ [ἱερωτ]|άτῳ φίσκῳ δηνάρια $\overline{\alpha\varphi}$ · μετὰ τὴν ἐμὴν τελε[υτὴν] ‖ κυριεύσουσι τοῦ ἡρώου Κλ. Φοιβία .... [κα]|ὶ Κλ. Τιτιανὸς,

τὰ τέκνα μου καὶ οἱ ἐ[ξ αὐτ]|ῶν γενόμενοι, μηδεμιᾶς [οὔσης μηδε]|νὶ αὐτῶν ἐξουσίας τοῦτ[ον] | τὸν τόπον κατ' οὐδένα τρόπον ἐ[άσει ὑ]||πεναντίο[ις].

1. Tabulata, cubicula duo, unum sub terra, alterum super. Πλάτας eodem sensu usurpatur in titulis Aphrodisiensibus : *C. I. Gr.*, 2824-2827, 2844, 2850 *bc*. « Πλάτας nihil potest aliud esse nisi hypobathrum amplum supra planum, intus cavum et concameratum, ita quidem ut camerae partim sub solo, partim super solo esse potuerint. » Boeckh. Cf. *C. I. Gr.*, 3278; Petersen, *Reisen in Lykien*, p. 36, n. 56; *Journ. of hellen. studies*, VI, p. 346, n. 75.

---

867. Laodiceae ad Lycum. — *C. I. L.*, III, 14192[11].

.... us ... eius... | ... ας ... χησικα | υἱοῦ ..ἀπ.αι.γαοι | σόρο[ν οὐ]δενὶ ἐ[ξ]έσται .... || ...τυ ...ησημη Καίκιλις | ...... δετ... ὁ κηδευσατ ...|.., [γ]ερο[υ]σίᾳ δηνάρια βφ' ...|..... τα[μείῳ] δηνάρια φ'.

Adde hanc etiam multam funeralem : Ramsay, *Cities of Phrygia*, I, p. 542, n. 408, v. 11 : τῷ ἱ[ερῷ φίσκῳ] δηνάρια ,α.

---

868. Colossis. — Clerc, *Bull. de corr. hellén.*, XI (1887), p. 354, n. 12.

[Αὐτοκράτ]ορι Νέρουᾳ Τραιανῷ Καίσαρι Ἀρίστῳ Σεβαστῷ | Ἀπφία Ἡρακλέου τοῦ Διὸς Κο[λοσσηνοῦ [1] ἱέ]ρεια.

1. Cf. nummos civitatis : Babelon, *Invent. de la coll. Waddington*, nn. 5855, 5857, 5858, 5863, 5864.

---

869. Colossis. — Anderson, *Journ. of hellen. studies*, XVIII (1898), p. 90, n. 25.

Αὐτοκρά|τορι Καίσα|[ρ]ι Τραιανῷ Ἀ|δριανῷ Σε||[6]αστῷ Ὀλ[υμ]|πίῳ Λ. Μα|κεδὼν χε[ι]|λίαρχο[ς].

---

870. Colossis. — Le Bas et Waddington, n. 1693 b. Cf. *Athen. Mittheil.*, XXIII (1898), p. 365.

........ν θεὰν Τύχην τῆι πατρίδι | ....στρατηγήσας, ἀγορανομήσας, |

[.....ήσας], βουλαρχήσας, γραμματεύ|[σας, ..., τ]αμιεύσας, ἐφηβαρχήσας, ε‖[ἰρηναρχήσας], νομοφυλακήσας, παραφυλάξας [1], | [ἐπιμεληθεὶς τῆ]ς τοῦ ἐλ[α]ίου θέσεως, ἐργεπιστα|[τήσας, ἐπιμελ]ηθεὶς χωρίων δημοσίων [2], ἀναθεὶς θε|[οῖς] .... ἀργυρᾶν, ἐκδικήσας καὶ ἐν σειτοδείᾳ πα|[ρασχὼν τὸν σεῖτο]ν ἐπὶ τὸ εὐωνότερον καὶ εἰς κυριακὰς ‖ ....[ς] καὶ συνθύσας τῷ δευτέρῳ να|[ῷ · ἐπιμεληθέντος τῆς ἀνα]στάσεως Ἡλιοδώρου | [τοῦ ἀδελφοῦ].

1. Securitatis urbanae custos : Liebenam, *Städteverwalt.*, p. 357, not. 6. — 2. Curatorem agrorum (aut praediorum) publicorum civitatis Laodiceni quoque habuerunt; *C. I. Gr.*, 3945; cf. Liebenam, *Städteverwalt.*, p. 318, not. 5.

---

871. Colossis. — Weber, *Athen. Mittheil.*, XVI (1891), p. 199.

Τὸ μνημεῖον Αὐρηλίου | Μάρκου Κάρπωνος καὶ | τῆ[ς] γυναικὸς αὐ|τοῦ Αὐρηλίας Τάταδος, ‖ ἐν ᾧ βούλομαι μηδέ|[να] ἕτερον κηδευθ[ῆν]|αι · εἰ δέ τις ἕτερος | κηδευθήσεται, δώσει | εἰς τὸ ταμεῖον ‖ δηνάρια φ′.

Adde *Ibid.*, XVIII (1893), p. 206, n. 3, v. 13 : τῷ φίσκῳ | δηνάρια α′; p. 207, n. 4, v. 9 : τῷ φίσκῳ | δηνάρια φ′.

---

872. Sanai. — Anderson, *Journ. of hellen. studies*, XVII (1897), p. 414, n. 15.

......[ἑτέρῳ δὲ οὐδενὶ ἐξέσται τεθῆναι χωρὶς τῆς] | συμβίου α[ὐ]το(ῦ) καὶ [τῶν τέκνων? · ἐπεὶ ὁ] τολμήσας ἀποδώσει [τ]ῷ ἱερωτάτῳ | ταμείῳ Ἀτικὰς <✱> βφ′ κὲ τῷ Σαναηνῶν δήμῳ ἰς τειμὰς τοῦ Σεβ...... | Ἀττικὰς βφ′. Ζῶντες δὲ ἐτέλεσαν ἑαυτοῖς τὸν ἐώνιον οἶκο[ν].

Adde *Ibid.*, n. 16 : εἰς τὸ ἱερώτατον ταμεῖ|[ον Ἀ]ττικὰς πεντακισχιλίας; *Ibid.*, XVIII (1898), p. 91, n. 28, v. 10 : ἰς τὸν φίσκον δηνάρια πεντακισχίλια; n. 30, v. 9 : ἰς τὸν φίσκον τῶν αὐτοκρατόρων | δηνάρια πεντακισχείλι(α).

---

873. Appa. — Cousin, *Kyros le Jeune* (1904), p. 432.

In coronis :

Οἱ Ῥωμαῖοι. |
Ὁ δῆμος.

874. Lampae. — Anderson, *Journ. of hellen. studies,* XVIII (1898), p. 94, n. 33.

V. 17 : εἰς τὸ ἱερώτατον ταμεῖον | ὀνόματι π(ρ)οσ[τεί|μ]ου δηνάρια δισχείλι|α πεντακόσια.

---

875. Bindae. — Sitlington Sterrett, *The Wolfe expedition* (1888), p. 413, n. 607; Ramsay, *Cities of Phrygia,* I (1895), p. 335, n. 158.

Τιβ[έριος]...... | φιλόπατρις [ἱερασά]μενος | Ἁδριανοῦ τὸν Ἡρακλέα ἐκ τῶν | ἰδίων ἀνέθηκεν.

---

876. Bindae. — Ramsay, *Cities of Phrygia,* I (1895), p. 334, n. 152.

[Αὐρ. Ἀ]ννιανὸς ζῶν φρονῶν [κατε]σκεύασεν τὸ ἡρῷον ἑαυτῷ τε [καὶ τῇ] γυνεκὶ αὐτοῦ Αὐρ. Ἀντωνίᾳ Μάρκου [κὲ τοῖ]ς τέκνοις Αὐρ. Ἀννιανῷ Καλλι[μόρφῳ] καὶ τῇ [1] γυνεκὶ αὐτοῦ Αὐρ. Νιάρνῃ Μενά[νδρου] κὲ τοῖς τέκνοις αὐτῶν · τίς ἂν δὲ θ[ήσει ἄλλον, ἀποδώσει] τῷ ἱερωτάτῳ ταμίῳ δηνάρια ͵ρ.

Divisio versuum non indicatur.

1. THC lapis.

---

877. Iliade. — Sitlington Sterrett, *The Wolfe expedition* (1888), p. 423, n. 620; Ramsay, *Cities of Phrygia,* I (1895), p. 334, n. 151.

Αὐ[τ]οκράτο|ρα [Ν]έρου[α]ν | Τρ[αια]νὸν Καί|σαρ[α] Σεβαστὸν ‖ Γερ[μ]ανικὸν | Δα[κ]ικὸν Φλα|ου[ία] Τατ[ί]α κ[α]|τὰ [δ]ιαθ[ή]κην, | δι[ὰ] Φλαου[ίο]υ ‖ Οὐ[ι]β(ι)αν[ο]ῦ [τοῦ?] κλ[η]ρον[ό]μου.

---

878. Iliade. — Sitlington Sterrett, *The Wolfe expedition* (1888), p. 417, n. 613; Ramsay, *Cities of Phrygia,* I (1895), p. 333, n. 148.

Αὐτοκράτορα Καίσαρα Λ. Σεπτίμιον | Σεουῆρον Εὐσεβῆ Περτίνακα Σεβαστόν, | Ἰουλίαν Δόμναν Σεβαστὴ[ν] | μητέρα κάστρων, ‖ τοὺς τῆς οἰκουμένης δεσπότας, Μ. Αἰμίλιος Λόνγος εὐσεβείας ἕνεκεν.

879. Iliade. — *C. I. L.*, III, 7057.

[Vict]oriae A[ugus]ti s[acr(um) Ul[pius | Val[erius Lo[ngus c[enturio]. | [Νίκ]η Σεβασ[τοῦ ‖ Οὔλπι]ος Οὐαλ[έριος | Λό]γγος ἑκατοντάρχης.

---

880. Tacinae. — *C. I. L.*, III, 7177. In miliario.

[M' Aquillius M' f.] | cos. | CCXXIII. | [Μάν]ιος Ἀκύλλιος Μανίου | [ὕ]πα[τ]ος Ῥω[μαίων][1] ‖ σκγ'.

1. Anno 129 ante C. n. Cf. n. 270. « Cippos miliarios M' Aquillii habemus praeter hunc viarum trium : ab Epheso Tralles (*C. I. L.*, III, nn. 479, 7204), ab Epheso Pergamum (n. 7165), a Pergamo Elaeam versus (n. 7183). Itaque cum duo capita viarum vel ea aetate fuerint in Asia Romana, verisimile est hunc cippum pertinuisse ad viam ducentem per Sardes, Philadelphiam, Hierapolin, Colossas ad fines Asiae quae tunc erat provinciae. » Mommsen. Cf. etiam Haussoullier, *Rev. de philologie*, XXIII (1899), p. 293 et suiv. et Foucart, *La formation de la province romaine d'Asie*, p. 330 et suiv.

---

881. Tacinae. — Le Bas et Waddington, 1700; Smith, *Journ. of hell. stud.*, VIII (1887), p. 231, n. 12; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 329, n. 138.

Ἀγαθῇ τύχῃ · [ὑπὲρ σωτηρ]ίας καὶ [νείκης κ]αὶ [αἰων]ίου διαμονῆς τῶν μεγίστων καὶ ἀ[νεικήτ]ων αὐτοκρατόρων | [Λ. Σεπτιμίου] Σεουήρο[υ καὶ] Μ. Αὐρ. Ἀντωνείνου [καὶ] | Νέας Ἥρας Ἰουλίας[1] [καὶ Π. Σεπτιμίου Γέτα......] καὶ τοῦ | σύνπαντος οἴκου τῶν Σεβαστῶν καὶ ἱερᾶς συνκλήτου καὶ δήμου τοῦ Ῥωμαίων, ἐπὶ ἀνθυπάτου τοῦ λαμπροτάτου ‖ Ταρίου Τιτιάνου[2], τῇ γλυκυτάτῃ πατρίδι, τῷ Τακινέων δήμῳ μετὰ πάσας ἀρχάς τε καὶ λειτουργίας καὶ διαποντίου[ς] | πρεσβείας, ἃς ἤνυσεν ἐπὶ Θεοῦ Κομμόδου, Τρύφων Ἀπολλωνίδου ὑποσχόμενος ἀπὸ προικὸς Ἰάδος θυγα|τρὸς ἰδίας ἡρω[ίδ]ος, καὶ προσφιλοτειμησάμενος μετὰ τῆς γυναικὸς Ἄμμας Δάου καὶ εἰς τὸν Βασιλῶ τῆς | [θυγατρὸς α[ὐτ]ῶν λό(γ)ον, ἐπὶ τῷ καὶ αὐτὰς διὰ βίου μετέχειν[3], ἐκτελέσ(ας) τὸ βαλανεῖον παρέδωκεν.

1. Julia Domna. Cf. hujus operis vol. III, n. 856. — 2. Tarius Titianus, proconsul Asiae anno fortasse 202 vel 203 post C. n.; nam praeter Getae nomen etiam Plautillae erasum videtur fuisse v. 3, quae nupsit Caracallae anno 202 : septuaginta enim litterae plus minus erasae sunt. — 3. Defunctae filiae Iadis dotem cum populo promisisset, Tryphon cum uxore sua novam pecuniam insuper addidit nomine alterius filiae superstitis, ea condicione ut in balneum uxori et filiae, dum viverent, certum jus esset.

882. Themisonii. — *C. I. Gr.*, 3953 *l*; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 271, n. 96.

Μ. Οὔλπιον Ζ[ή]|νωνος υἱὸν Κυρίνᾳ | Τρύφωνα Μέγαν Ἀντω|νιανὸν, ἀρχιιερέα τῆς Ἀ‖σίας, χειλιαρχήσαντα | καὶ γενόμενον ἔπαρ|χον σπείρης πρώτης | Οὐλπίας Γαλατῶν [1], ἐν | πᾶσιν πρῶτον τῆς πό‖λεώς τε καὶ τῆς ἐπαρχε[ί]|ας, τὴν ἀνάστα|σιν ποιησαμένης | Ἀντωνίας Ἀρίστης Ἀλ|βίλλης τῆς ἐγγόνης αὐτοῦ ‖ ἐκ τῶν ἰδίων.

1. Cohors I Ulpia Galatarum in Syria tendebat. Cf. Cichorius ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclopädie*, IV, col. 287, 9.

---

883. Bedir Bey. — Bérard, *Bull. de corr. hellén.*, XV (1891), p. 554, n. 30.

Τιβ. Κλ. Πολ[έμω]|να Ἀσιάρχην ἱπ|πικὸν [1] ἐν πᾶσιν | εὐεργέτην τῆς ‖ πόλεως Μένι|π(πος) Ὀρθαγόρας | [τὸ]ν γλυκύτατον | [ἀ]δελφιδοῦν.

1. Cf. nn. 906-912.

---

884. Karajuk bazar. — Smith, *Journ. of hellen. studies*, VIII (1887), p. 226, n. 2; Cousin et Diehl, *Bull. de corr. hellén.*, XIII (1889), p. 341; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 331, n. 144.

[Τ]οῖς κυρίοις ἡμῶν | Αὐτοκράτορσιν | Διοκλητιανῷ καὶ | <καὶ> Μαξιμιανῷ Σεββ. ‖ καὶ Κωσταντίῳ | καὶ Μαξιμιανῷ | ἐπιφ(ανεστάτοις) Κέσαρσιν | μι(λιάριον) α'.

1. Annis 293-305 post C. n.

---

885. Ceretapae. — Smith, *Journ. of hellen. studies*, VIII (1887), p. 264, n. 54; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 328, n. 132.

Διεὶ Καίσαρι.

---

886. Ceretapae. — Smith, *Journ. of hellen. studies*, VIII (1887), p. 266, n. 57; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 328, n. 133.

Χέρετε, παροδεῖται. Αὐρ. Εἰρηναῖος εἰστρατιώτης ἐστρατεύσετο [1] ἐνδόξως,

πολλοὺς ὤλεσε [λη]στὰς [2] διὰ χιρῶν, ἐτελεύτησεν ἐν Λυκίᾳ Λιμύροις ἰδίῳ θανάτῳ · οἱ [ἀ]δελφοὶ αὐτοῦ Παπίας καὶ Τειμίας οἱ Ἀπολλωνίου τοῦ Συριχε...... τὸ κενοτάφιον μνήμης χάριν ἐποίησαν.

Divisio versuum non indicatur.

1. Profecto inter diogmitas, pacis in ipsa provincia custodes. Cf. Cagnat, *De municipalibus et provincialibus militiis*, p. 38. — 2. De latronibus qui montes Pisidiae et fines Asiae infestos habebant cf. Ramsay, *Church in the Roman empire*, p. 31.

---

887. Ormelae. — Sitlington Sterrett, *An epigraphical journey* (1888), p. 65, n. 52; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 287, n. 124.

[Ὑπὲρ σωτηρίας] | .... | κληρονόμων Φαυστείνη|ς Οὐ<Φαυστείνης Οὐ>μ|μη[δ]ίας Κορνοφικίας [1], | Αὐρ. Ἀρτειμῆς Χάρη|τος Μόγγου ἐτ|είμησεν τὸν δῆ|μον ἄριστον κα|ὶ ἀττικὰς το' [2], | [Μ]ῆνις κὲ Ἀρτειμῆς | οἱ υἱοὶ Ἀρτιμοῦ Χάρ[η]|δος Μούνγου ἐστε|πάνωσαν τὸν δῆμ|ον δηνάρια σ', ὧν ὁ τόκος [ὑπ|ο]χωρῆσι κατ' ἔτος ὁ | γεινόμενος τοῦ ἀρ|γύρου [3].

1. Ummidia Cornificia Faustina, filia Ummidii Quadrati et Anniae Cornificiae Faustinae, sororis M. Aurelii : *Prosop. imp. rom.*, I, p. 470, n. 605. Illi hereditate M. Aurelii venisse praedia Augustorum circa Ormelam sita testantur tituli in eo loco reperti : Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 376. Ummidiam Ramsay putat decessisse circa annum 198 post C. n. — 2. Drachmae Atticae 370. — 3. Dederunt populo denarios 200, ea condicione ut foenori locarentur et usurae singulis annis consumerentur. De illis donis colonorum cf. nn. 888-892.

---

888. Ormelae. — Sitlington Sterrett, *An epigraphical journey* (1888), p. 67-79, n. 53-55. Cf. Bérard, *Bull. de corr. hellén.*, XVI (1892), p. 418, n. 40; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 291 et 310, n. 128.

Ἀγαθῇ τύχῃ · [ἔτους | ..., μηνὸς...., ὑπὲρ σω]|τηρίας Ἀννίας Φαυσ|τείνης καὶ δήμου Ὀρ|μηλέων, ἐπὶ Ἀβασκάν|του πραγματευτοῦ [1].

Sequuntur nomina virorum 110 in tres paginas divisa.

1. Cf. n. 889. Cum de Ti. Claudio sileatur, videtur nondum nupsisse Annia Faustina Idem vero Abascantus negotiator memoratur ibidem v. 8. Haec Ramsay existimat scripta esse circa annum 200 post C. n.

889. Ormelae. — Sitlington Sterrett, *An epigraphical journey* (1888), p. 54, nn. 44-46; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), pp. 290 et 310, n. 127.

Ἀγαθῇ τύχῃ · ἔτους ρπϐʹ [1] | οἱ μύσται τοῦ Διὸς Σαουάζου [2] | ὑπὲρ σωτηρίας αὐτῶν καὶ | τοῦ δήμου Ὀρμηλέων καὶ σωτ‖ηρίας Ἀννίας Φαυστείνης | καὶ Τιβερίου Κλαυδίου [3], ἐπὶ ἐ|πιτρόπου Κριτοϐούλου, ἐπὶ | πραγματευτῶν [4] Ἀϐασκάν|του καὶ Ἀνθίνου καὶ Μαρκ‖ελλίωνος, ἐπὶ μισθωτῶν [5] | [Κλαυδ]ίου Ἀϐασκάντου καὶ | Μήνιδος Νεικάδου Ἡρα|κλείδου καὶ Νεικάδου δὶς, | ἱερατεύοντος [6] Κιδραμᾶ‖ντος δὶς καὶ Ἐλπίδος τῆς | γυναικὸς [7] αὐτοῦ.

Sequuntur nomina virorum 15.

1. Anno 182 aerae Cibyraticae = 207/208 post C. n. — 2. Jupiter Sabazius, Phrygum deus, quem coloni in illo saltu Augustorum inter ceteros venerabantur : Eisele ap. Roscher, *Lexikon der Mythol.*, Ramsay, *loc. cit.*, p. 292. — 3. Anniam Faustinam Ramsay conjicit filiam fuisse Ummidiae Cornificiae (n. 887), matrem vero Aureliae Faustinae (n. 891) et nupsisse Ti. Claudio [Severo], cos. anno 200 post C. n. : *Prosop. imp. rom.*, I, p. 399, n. 814. — 4. Cf. n. 891. — 5. Conductores praediorum colendorum. — 6. Jovis Sabazii. — 7. Uxor cum marito sacerdotio Sabazii rite fungitur : Ramsay, *loc. cit.*

---

890. Ormelae. — Sitlington Sterrett, *An epigraphical journey* (1888), p. 45, n. 41-42; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), pp. 291 et 312, n. 129.

[Ἀγα]θῇ τύχῃ · ἔτους | θ.., [μηνὸς].... [1], | [ὑ]πὲρ σωτηρίας αὐτῶν κα[ὶ] | σωτηρίας Σεϐήρου καὶ ‖ Φαυστείνης καὶ δήμο[υ] | Ὀρμηλέων ἐπὶ Ἀειθαλ|οῦς πραγματευτοῦ, | Ἀπολλῶνις Ἀττάλου Μ|ουνδίωνος προάγων [2].

Sequuntur nomina virorum 34.

1. Traditur ΠΙΛΙ. — 2. Cf. n. 891. Collatis hominum nominibus Ramsay hunc titulum rettulit ad annum 215 post C. n.

---

891. Ormelae. — Sitlington Sterrett, *An epigraphical journey* (1888), p. 51, n. 43; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), pp. 289, 310, n. 126.

Ἀ[γαθῇ τύχῃ · ἔτους] | τϐʹ [1], [μηνὸς..., ὑπὲρ] | σωτηρίας Ἀνίας Αὐρη[λ]|ίας Παυστ(έ)ινης τῆς κ[ρατ]ίστης [2], [ἐ]πὶ ἐπιτρόπο[υ] [3]‖....ος κὲ πρ[α]γ[μα]τευ|τοῦ [4],

κὲ ὑπὲρ σωτηρίας | τοῦ δήμου Ὀρμηλέων | Αὐρ. Κρατερὸς Κλαυδίου πρ(ο)ά|γων [5] ἔστησεν τὸν βωμὸν ‖ ἐκ τῶν ειδίων ἀναλωμάτων.

Sequuntur nomina virorum 16, inter quos, v. 13-14, Ζώσιμος Ἀπολλωνίου Δάρ[ω]νος προάγων.

1. Anno 302 aerae Sullanae = 217/218 post C. n. — 2. ΠΑΥΣΤΡΙΝΗΣ lapis. Annia Aurelia Faustina, proneptis Marci Aurelii, quam Elagabalus uxorem anno 221 ducturus erat : *Prosop. imp. rom.*, I, p. 75, n. 547. — 3. Procurator unus praediis Augustorum administrandis praeerat; Ramsay, *loc. cit.*, p. 281; Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 377. — 4. Tres negotiatores aut actores, servi Augustorum, procuratori in saltu administrando aderant. Cf. n. 889. — 5. κώμαρχος, magister vici, a colonis praediorum electus.

---

892. Ormelae. — Collignon, *Bull. de corr. hellén.*, II (1878), p. 257; Sterrett, *An epigraphical journey* (1888), p. 57, n. 47-50: Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 313, n. 131.

..... ἐτίμη|σε τ[ὸ]ν ὄχλ[ον] [1] | δηνάρια πεντήκοντα · | Ἄκεπτος Μήνι‖δος ἐτείμησεν | τὸν ὄχλον | δηνάρια πεντήκοντα · | Ἀγαθόπο|υς Ἄττη ἐσ‖τεπάνω|σε δηνάρια εἴκοσι καὶ πέντε.

1. Plebi, quae praedia Augustorum colit, dedit honoris causa pecuniam. Sequuntur aliorum virorum nomina 29, qui dona similia plebi contulerunt circa annos 220-240 post C. n., ut putat Ramsay. Quidam dederunt olei sextarios : B., v. 7 : Μῆνις [Ἀ]ττάλου Κίκκου ἐτε[ί]μησε τὸν ὄχλον ἐλαίου ξ[έ]στας ἑπτά. Titulum ejusdem aetatis et generis, Ormelae inventum, habes apud Sterrett, p. 100, nn. 72-75; memorantur in eo 41 coloni Augustorum, qui plebem suam donis ornaverunt, inter quos (A, v. 6-8) tres προάγοντες, sive magistri vicorum. Cf. n. 891.

---

893. Ormelae. — Sitlington Sterrett, *An epigraphical journey* (1888), p. 91, n. 59; Bérard, *Bull. de corr. hellén.*, XVI (1892), p. 418, 42; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 288, n. 125.

Ἀγ[αθῇ τύχῃ · ἔτους] δ [1].., |τῶν κρατίστων τέ|κνων τοῦ λανπρο(τά)του ὑπατικοῦ | Φλαβίου Ἀντιοχιανοῦ [2] κα[ὶ τ]ῆς ἀ‖ειμνήστου μητρὸς αὐτῶν Πο[μ]|πωνίας Οὐμιδίας [3], ὑπὲρ σωτηρίας | αὐτῶν καὶ σωτηρίας δήμου Ὀρμη|λέων..... | Αὐρ. Μῆνις β' Κασίου Βορίσ‖κου ἐκ τῶν ἰδίων ἀναλωμ[ά]|των ἀνέστησε τὸν βω|μὸν τοῖς συνιερεῖσιν | τοῦ Διός [4] · ἐγένετ[ο] [5] δαπάνη σ' δηνάρια. | Γάιος Νίγρου Βαγανδεὺς [6], ‖ Αὐρ. Ἀπολλῶνις Στράτων|ος Ὀλβασεὺς [7] βουλευτής, |

Αὐρ. Κωβέλλις δὶς Ἰστράτωνο[ς], | Αὐρ. Νεικάδας δὶς Μήνιδος, | Αὐρ. Ἀλέξανδρος δὶς Ἀνδρέ[α].

1. Fortasse [τξ]δ', anno 364 aerae Sullanae = 279/280 post C. n.; sed claudicant quae sequuntur. — 2. Flavius Antiochianus, praef. urbi annis 269, 270, 272, cos. II anno 270 : *Prosop. imp. rom.*, II, p. 63, n. 141. — 3. Videtur illa mulier genus suum duxisse ab Ummidia Cornificia Faustina, quae praedia Augustorum in illa parte Phrygiae ei legaverit. Cf. n. 887. — 4. Jupiter Sabazius. Cf. n. 889. — 5. ΕΓΕΝΕΤΑ lapis. — 6. Baganda, civitas hujus regionis ignota. — 7. Olbasa, civitas Pisidiae. Cf. hujus operis vol. III, nn. 410-416 et 1491.

---

894. Alasti. — Sitlington Sterrett, *An epigraphical journey* (1888), p. 111, n. 78; Ramsay, *Cities of Phrygia,* I (1895), p. 307, n. 114; cf. p. 314.

[Ἀ]πὸ κοίτης [1] Μ. Κ[α]λ|πουρνίου Λόγγου [2] | πατρῶνος ἰδίου | Μ. Καλπούρνιος || Ἐπίνεικος, μισθω|τὴς τῶν περὶ Ἄλαστο[ν] | τόπων [3], Διὶ Μεγίστῳ.

1. ἀπὸ κοιτῶνος, a cubiculo. Lectio dubia. — 2. M. Calpurnius Longus, is fortasse qui gessit proconsulatum Cypri : *Prosop. imp. rom.*, I, p. 372, n. 696; cf. 695. — 3. Conductor praediorum Augustorum quae circa Alastum sita erant. Cf. n. 889.

---

895. Alasti. — Sitlington Sterrett, *An epigraphical journey* (1888), p. 112, n. 79; Ramsay, *Cities of Phrygia,* I (1895), p. 307, n. 113.

[Ἀρ]τέμων Μ. Καλπουρ[νί]|ου Λόνγου [1] δοῦλος οἰ|κονόμος [2] Διονύσωι [3] θε|ῷ ἐπηκ(ό)ῳ εὐχήν.

1. Cf. n. 894. — 2. dispensator. — 3. ΔΥΟΝΥΣΩΙ lapis.

---

896. Alasti. — Duchesne et Collignon, *Bull. de corr. hellén.* (1878), p. 262; Ramsay, *Cities of Phrygia,* I (1895), p. 307, n. 115.

Οἱ [ἐ]ν Ἀλάσ[τῳ παρ]α[φ]υ|λακῖται [1] Σαοῦν Ἰάσον[α? | Μόρ]μιος ἀρετῆς ἕνεκεν | καὶ εὐνοίας, ἧς ἔχ||ων διατελεῖ εἰς αὐτούς.

1. Milites qui sub procuratore pacem tuebantur in illo Augustorum saltu. Cf. n. 897; Chapot, *Prov. rom. d'Asie,* p. 377; Anderson, *Journ. of hellen. studies,* XVII (1897), p. 412.

897. Alasti. — Ramsay, *Historic. geography of Asia Minor* (1890), p. 175; *Cities of Phrygia,* I (1895), p. 308, n. 116.

Ἔτους λσ' [1], ἐπὶ μισθω|τοῦ Αὐρ. Τρο[κ]όνδου | .... Αὐρ. Τροκό|νδου [Νεαν]ίσκου ἀνε‖.... τοῦ μισθωτοῦ (ὑ)πὲ|[ρ ὀρ]οφυλ[ά]κων [2] ἀνέστ[η|σεν].

1. Anno 230 aerae Cibyraticae = 255 post C. n. — 2. Saltuarii, qui fines saltus Augusti custodiunt. *Dig.*, XXXIII, 7, 12.

---

898. Cibyrae. — Collignon, *Bull. de corr. hellén.*, II (1878), p. 597, n. 3.

....[Τ]ιβερίῳ Κλαυδίῳ..... | [Καίσαρ]ο(ς) Σεβα(σ)τοῦ υἱῷ Κα[ίσαρι..|.. Βρ]εταννικῷ |.
.... [Κλ]αυδίῳ...‖... Τιβερί[ῳ]...

---

899. Cibyrae. — Heberdey et Kalinka, *Denkschr. der Akad. in Wien,* XLV (1896), p. 1, n. 2.

Τιβερίωι Κλ[αυδίωι] | Τιβερίου Κλαυδίου Κ[αί]σαρο[ς] | υἱῶι Καίσαρι Βρεταννικῶ[ι] | ...Σεβαστο... [1].

1. Fortasse idem est titulus ac n. 898.

---

900. Cibyrae. — Lebas et Waddington, n. 1215.

Λούκιον Αἴλιον Κ|αίσαρα Αὐτοκράτορος | Καίσαρος Τραιανοῦ | Ἁδριανοῦ Σεβασ‖τοῦ υἱὸν Θεοῦ Τρα|ιανοῦ Παρθικοῦ υἱ|ωνὸν Θεοῦ Νέρουα | προέγγονον, δημαρ|χικῆς ἐξουσίας, ὕ‖πατον τὸ δεύτερον [1], | ἡ Καισαρέων Κιβυρατῶν | πόλις [2] τὸν ἴδιον εὐεργέ|την, ἐπιμεληθέντων τῆς | ἀναστάσεως τῶν περὶ ‖ Μ. Κλαύδιον Φλαουια|νὸν ἀρχόντων καὶ τοῦ | γραμματέως Ποπλίου | Αἰλίου Ὀρέστου.

1. Anno 137 post C. n. : *Prosop. imp. rom.*, I, p. 326, n. 503. — 2. Videtur Cibyra vocata esse Caesarea anno 23 post C. n., cum facta sunt, auctore Tiberio, senatus consulta, ut civitati terrae motu labefactae subveniretur remissione tributi in triennium. Cf. Tac., *Ann.*, IV, 13; Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 66.

901. Cibyrae. — Petersen et Luschan, *Reisen in Lykien*, II (1889), p. 189.

Ὁ δ[ῆμο]ς ἐτείμησεν καὶ καθιέρωσε[ν] Κοΐ[ντον] | Αἰμίλιον Λέπιδον δίκαιον ἀνθύπατον [1], | σωτῆρα καὶ εὐεργέτην καὶ πάτρωνα τῆς πόλεως, | ἀρετῆς ἕνεκα καὶ δικαιοσύνης, ἐπιμεληθέν<η>τος ‖ τῆς μετακομιδῆς καὶ ἀναστάσεως τοῦ ἀνδριάντος | κατὰ τὰ <υα> δόξαντα τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ Μ. Κλ. | Φιλοκλέους Κασιανοῦ τοῦ γραμματέως τῆς πόλεως, | ἔτους ζμρ', μηνὸς Γορπιαίου εἰκάδι [2].

1. Q. Aemilius Lepidus, proconsul Asiae, aliunde non notus est. Cf. tamen *Prosop. imp. rom.*, I, p. 33, n. 253. — 2. Anno 147 aerae Cibyraticae = 172 post C. n., mensis Gorpiaei die XX.

---

902. Cibyrae. — Petersen et Luschan, *Reisen in Lykien*, II (1889), p. 189, n. 251.

[.....ὁ | δῆ]μος ἐτείμησεν | Κο[ίν]τον Οὐηρ[άνι]ον πρεσβευτὴ[ν | Τ]ιβερίου Κλαυδ[ίου] ‖ Καίσαρος Σεβασ|τοῦ Γερμανικοῦ | ἀντιστράτηγο[ν] [1], | ἐπιμεληθέντα | τῶν σεβαστῶν ἔρ‖γων [2], ἀναλόγως | ταῖς τοῦ πιστεύ|σαντος Τιβερίου | Κλαυδίου Καίσαρος | Σεβαστοῦ, τοῦ κτίσ‖του τῆς πόλεως, ἐντο|λαῖς, καὶ τῆς Σεβασ|[τῆς συνκλήτου]...

1. Q. Veranius, legatus pro pr. Lyciae sub Claudio principe, fortasse primus post Lyciam provinciam factam, anno 43 post C. n., cos. anno 49 : *Prosop. imp. rom.*, III, p. 399, n. 266. Cf. hujus operis vol. III, nn. 577 et 703. — 2. Opera jussu imperatoris facta, ut viae, pontes etc.

---

903. Cibyrae. — Heberdey et Kalinka, *Denkschr. der Akad. in Wien*, XLV (1896), p. 2, n. 5.

[Ὁ δῆμ]ο[ς] καὶ οἱ ἐνταῦθα | π[ρα]γματευόμενοι Ῥω|[μαῖ]οι ἐτείμησαν Ἀπο[λ]|λώνιον Πολυδεύκου. ‖ Τρωΐλος καὶ Πολυδεύκης | Ἀπολλ[ω]νίῳ τῷ πατρὶ | μνήμης ἕνεκεν.

---

904. Cibyrae. — Cousin et Diehl, *Bull. de corr. hellén.*, XIII (1889), p. 333, n. 1.

Ὁ δῆμος καὶ οἱ | πραγματευόμε|νοι ἐνταῦθα Ῥω|μαῖοι ἐτίμησαν ‖ Ἀστρανίαν....|....

905. Cibyrae. — Heberdey et Kalinka, *Denkschr. der Akad. in Wien*, XLV (1896), p. 2, n. 7.

Ὁ δῆμος ἐτεί|μησεν Γ[ῆ]ν Νεάρχου | χρυσῷ στεφάνῳ καὶ | εἰκόνι χρυσῇ. ‖

Οἱ πραγματευόμενοι | ἐν Κι(βύ)ρᾳ Ῥωμ[αῖ]οι ἐτεί|μησαν Γῆν Νεάρχου | χρυσ[ῷ] στεφάνῳ καὶ | εἰκόνι χρυσῇ. ‖

Ὁ δῆμος ἐτεί|μησεν Μελέαγρον | Μελεάγρου | χρυσῷ στεφάνῳ καὶ | εἰκόνι χρυσῇ. ‖

Οἱ πραγματευόμε|νοι Ῥωμαῖοι ἐν Κι|βύρᾳ ἐτείμησαν | Μελέαγρον Μελε|άγρου χρυσῷ στε‖φάνῳ καὶ εἰκόνι | χρυσῇ.

906. Cibyrae. — Heberdey et Kalinka, *Denkschr. der Akad. in Wien*, XLV (1896), p. 4, n. 10.

Τιβ. Κλ. Δ[η]ιοτ[η]|ριανόν, Ἀσι[ά]ρχην, | ἱππικόν, Τιβ. Κλ. | Πολέμων, Ἀσιάρχης, ‖ ἱππικός, τὸν γλυκύ|τατον ἀδελφόν [1].

1. Cf. nn. 883, 907-912.

907. Cibyrae. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 495.

[Ἀγαθῇ] τύχῃ · | κατὰ τὰ δόξαντα τῇ βουλῇ | καὶ τῷ δήμῳ τῆς λαμπρο|τάτης Καισαρέων Κιβυρα‖τῶν πόλεως ἡ σεμνοτάτη | συνεργασία τῶν σκυτοβυρσέ|ων Τιβέριον Κλαύδιον | Πολέμωνα [1], Ἀσιάρχην, ἱπ|πικόν, Τιβερίου Κλαυδίου ‖ Ἱέρωνος, Ἀσιάρχου δὶς καὶ ἀρ|χιερέως [2] δὶς υἱόν, Τιβερίου | Κλαυδίου Δηιοτηριανοῦ [3] | Ἀσιάρχου ἀδελφόν, Μαρκί|ου Δηιοτηριανοῦ Λυκιάρ‖χου καὶ Φλαβίου Κρατεροῦ | Ἀσιάρχου δὶς καὶ ἀρχιερέ|ως ἔκγονον, ἀνθ' ὧν | τῶν δημοσίων ἔργων | μετὰ ἐπιμελείας ‖ προενοήσατο.

1. Cf. nn. 906, 908-912 et *Bull. de corr. hellén.*, XXIV (1900), p. 53. — 2. Cibyrae sacerdos maximus. — 3. « Quin a nobilissimo Dejotari regis nomine hoc derivetur non dubium est. » Dittenberger. Cf. hujus operis vol. III, nn. 173 et 225.

908. Cibyrae. — Heberdey et Kalinka, *Denkschr. der Akad. in Wien*, XLV (1896), p. 3, n. 8.

Οἱ ἐπὶ τῆς Ἀσίας Ἕλληνες | ἐτείμησαν | Τιβέριον Κλαύδιον Κλαυδίου Πολέ-

μω|νος [1] υἱὸν Κυρείνᾳ Κέλσον Ὀρεστιανόν, ‖ φιλόπατριν, κοσμόπολιν καὶ Φλαουίαν | Φλαουίου Ἱέρωνος θυγατέρα Λυκίαν, θυγα|τέρα πόλεως, τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ἀρχιερα|τεύσαντας τῆς Ἀσίας τῶν ἐν τῇ πρώτῃ | καὶ δὶς νεωκόρῳ Περγάμῳ [2] ναῶν ἐπιφανῶς ‖ καὶ φιλοτείμως, | προνοήσαντος τῆς ἀναστάσεως τῶν τει|μῶν τοῦ Καισαρέων Κιβυρατῶν δήμου τῶν | ἰδίων πολειτῶν τῆς εἰς αὐτοὺς εὐχαρισ|τίας ἕνεκεν.

1. Cf. nn. 906, 907, 909-912. — 2. Pergamenorum neocoria II incipit anno 113/114 post C. n., neocoria III anno 215; cf. n. 452. Primae etiam civitates Asiae fuerunt ante Pergamum Ephesus et Smyrna, quarum legati in pompis provincialibus ceteros anteibant : Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 144.

---

909. Cibyrae. — Heberdey et Kalinka, *Denkschr. der Akad. in Wien*, XLV (1896), p. 4, n. 12.

Τιϐ. Κλ. Πολέμων[α] | ἱππικόν, ῥήτορα | ἄριστον, | Τιϐ. Κλ. Πολέμων τὸ[ν] ‖ θεῖον [1].

1. Cf. nn. 906-908, 910, 912.

---

910. Cibyrae. — Heberdey et Kalinka, *Denkschr. der Akad. in Wien*, XLV (1896), p. 4, n. 11.

Κλαυδίαν Τληπολε|μίδα, τὴν κρατίστην | [θ]υ[γ]ατέρα Κλ. Ἰουλιανοῦ | [συ]γ[κ]λητικοῦ, Κλ. Ὀρέσ‖[τ]ο[υ ὑπα]τικοῦ [1] ἐκγόν[ην, | ἀ]δελφὴν Κλ. Ὀρέστου [συγ]|κλ[η]τ[ι]κοῦ, γυναῖκα Αὐ[ρ.] | Πολέμωνος συγκλητ[ι]|κοῦ, μητέρα [Ἀ]ντ. Ἰουλι‖[αν]οῦ συγκλητικοῦ, | [Κλ.] Πολέμων, Ἀσιάρχη[ς, | ἱπ]πικός [2], τὴν γλυκυτάτην | ἀνεψιάν.

1. Aut [συγκλη]τικοῦ. Vir ignotus. — 2. Cf. nn. 906-909, 912.

---

911. Cibyrae. — Le Bas et Waddington, n. 1216.

Καισαρέων Κιβυρατῶν ἡ βου|λὴ καὶ ὁ δῆμος ἐτείμησαν Τι. | Κλ. Φλαουιανόν [1], υἱὸν Τι. Κλ. | Παυλείνου ὑπατικοῦ [2] καὶ ‖ Κλ. Μαρκιόλλης [3] ὑπατικῆς, | προνοησαμένου τῆς κατα|σκευῆς καὶ ἀναστάσεως τοῦ | ἀνδριάντος Σακέρδωτος |

τρὶς τοῦ γενομένου γραμ‖ματέως τῆς πόλεως, ἐν τῷ | ἐνάτῳ πεντηκοστῷ ἑκα|τοστῷ ἔτει [4].

1. *Prosop. imp. rom.*, I, p. 372, n. 695. — 2. Cf. *Ibid.*, p. 391, n. 757. — 3. Marciola. — 4. Anno 159 aerae Cibyraticae = 184 post C. n.

---

912. Cibyrae. — Heberdey et Kalinka, *Denkschr. der Akad. in Wien*, XLV (1896), p. 4, n. 9.

Μαρκίαν Τλη[π]ολεμίδα, | μάμμην συγκλητικῶν, ἀρ|χιέρειαν τρὶς, ἐκγόνην Φλ. | Κρατέρου Ἀσιάρχου δὶς καὶ ‖ ἀρχιερέως, θυγατέρα Μα[ρ]|κίου Δηιοτηριανοῦ Λυκι|άρχου, Τιβ. Κλ. Πολέμων [1] | τὴν μητέρα.

1. Cf. nn. 906-910.

---

913. Cibyrae. — Sitlington Sterrett, *An epigraphical journey* (1888), p. 37, n. 36.

Ὁ δῆμος καὶ οἱ πραγμα|τευόμενοι ἐνταῦθα Ῥομ[αῖ]|οι ἐ[τ]ίμησαν Μίθρην Εὐ[ξίου?] | χρυσῶι στεφάνωι τιμ(ί)ωι ‖ .... καὶ εἰκό[νι χρυσῇ].

---

914. Cibyrae in theatro. — Le Bas et Waddington, n. 1212.

[Ὁ δῆμος ἐτείμησεν Κ]οίντον Οὐ[ηρ]άνιον [Τ]ρωί[λ]ου υἱὸν Κ[λ]ου[στ]ου[μείνα | Φίλαγρον [1] ἀγωνοθ]έτη[ν] διὰ [β]ίο[υ], πρεσ[β]εύσαντα δ[ω]ρεὰν [τ]ε[τράκις | πρ]ὸς τοὺς Σεβαστοὺς [εἰς Ῥώ]μην [2] καὶ περὶ μεγάλ[ω]ν πραγμάτω[ν] | ἐπιτυχόντα καὶ ἐγδικήσαντα [3] δημοσίας ὑποθέσεις πολλὰς καὶ μ[εγ]άλ[ας], ‖ ἐ[ξ] ὧν [ἱ]κανὸν ἀ[ρ]γύριον ἐχώρησεν εἰς τὸν [κ]τισμὸν τῆς πόλεως [4] καὶ δημοσίους δούλου[ς] | ἐγνει[κ]ήσαντα ἑκατὸν ἑπτὰ [5] καὶ κτῆσιν [χώ]ρα[ς] [6], καὶ ἱερέα γε[ι|ν]όμενον Καί|σαρος Σεβαστοῦ καὶ ἐ[π]ιδόντα τῇ πόλει ἐπὶ .... διαδ[ώ]ματος [7], εἰς εὐωχίαν | Καισαρ[ε]ίων, δραχμὰς Ῥοδίας [8] πεντάκις μυρίας τετ[ρά]κις χειλίας, καὶ δανείου δέκα | μυρ[ι]άδας [Ῥ]οδίας χαρισάμενον οἷς ὁ δῆμος ἠθέλησεν, καὶ καταλύσαν‖τα συν[ω]μοσίαν μεγάλην τὰ μέγιστα λυποῦσαν τὴν πόλιν [9] · ἃ δὲ ἦν ἀνανκαι|ότατα τῶν ἐν ταῖς πρεσβείαις ἐπιτευχθέντων, ἠτημένον ἀπὸ Τιβερίου Κλαυ|δίου Καίσαρος ἀπεσκευάσθαι Τιβέριον Νεικήφορον πράσ[σο]ντα τὴ[ν] πόλιν | καθ' ἕκαστον ἔτος δηνάρια τ[ρι]σχείλια καὶ λαμβά-

νοντα [10], καὶ τὴν τοῦ σείτου | πρᾶσιν γείνεσθαι ἐν τῇ ἀγορᾷ κα[τὰ] ζεῦ[γ]ος μοδίων ἑβδομήκοντα πέντε ‖ ἐκ πάσης τῆς χώρας [11], ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἔδωκεν αὐτῷ τὰς [ἀ]ριστέως τειμάς [12].

1. Is profecto civitatem acceperat a Q. Veranio, qui fuerat legatus Lyciae sub Claudio. Vivebat etiamtum anno 74 post C. n. Cf. n. 915. — 2. Ad imperatores Tiberium, Caium, Claudium. — 3. Fuit ἔκδικος, ecdicus, actor civitatis : cf. Liebenam, *Städteverwalt.*, p. 303. — 4. Cum civitatem, terrae motu labefactam, anno 23 post C. n. iterum condidit Tiberius. Cf. n. 900. — 5. Servos publicos 107, qui libertatem detrimento civitatis post terrae motum usurpaverant, evicit, in servitutem iterum redegit. Chapot, *Prov. rom. d'Asie,* p. 176. — 6. Eorum bona contra legem parta ut publicarentur effecit. Sed lectio dubia est. **ΚΟΜ..ΡΑ** lapis. — 7. **ΗΚΑΝ..ΤΗ** lapis : « ad ornandam praecinctionem theatri » : διαδώματος = διαζώματος ; cf. *C. I. Gr.*, 1625 ; κ[αλυπ]τῆ[ρ]α δ[ώ]ματος Waddington : « ad tegulas aedificio publico imponendas. » Nondum correctus est locus. — 8. De drachmis Rhodiis cf. n. 915. — 9. Conjurationem oppressit, qua conflictabatur civitas. — 10. Nicephorus videtur fuisse aliquis Augusti libertus, quem, cum Cibyratas expilavisset, ex officio suo Claudius imperator, petente Philagro, amoverat. — 11. Impetraverat ut frumentum ex tota regione Cibyram allatum in foro venderetur per juga, quorum quodque esset 75 modiorum. — 12. Auctus honoribus quibus fruebatur princeps quisque civitatis, ἀριστοπολειτευτής : Liebenam, *Städteverwalt.*, p. 131-132.

---

915. Cibyrae in theatro. — Le Bas et Waddington, n. 1213. Cf. Petersen et Luschan, *Reisen in Lykien*, II (1889), p. 186.

a. Κιβυρατῶν δῆμος, ἡ Σ[ίμου?] Πανκράτου φυλὴ [1] ἐτείμησεν | Κοίντον Οὐηράνιον Τρωΐλου υἱὸν Κλουστουμείνᾳ | Φίλαγρον [ἱερέα Ἀρ]ετῆς [2], γυμνασίαρχον ἐπὶ ἔτη | δεκάδυο, ἃ [ἐγυμνασι]άρχησεν αὐτὸς ζῶν, ‖ ἐχαρίσατο δὲ τῇ πόλει καὶ εἰς τὴν μετὰ ταῦτα γυμνασι|αρχίαν τὴν αἰώνιον μυριάδας δραχμῶν Ῥοδίων τεσ|σαράκοντα, ὡς γυμνασιαρχεῖσθαι ἐκ τῶν τόκων, | τὰς δὲ τεσσαράκοντα μυριάδας [μ]ένειν δανειζομέ|νας τὸν πάντα χρόνον · ἡ δὲ αἰώνιος γυμνασιαρ‖χία ἤρξατο ἔτους ἐνάτου τεσσαρακοστοῦ τῆς | κτίσεως, ζῶντος τοῦ Φιλάγρου [3], | τοῦ Ῥωμαικοῦ δηναρίου ἰσχύοντος ἀσσάρια δεκαέξ · | ἡ Ῥοδία δραχμὴ τούτου τοῦ δηναρίου ἰσχύει ἐν Κιβύρᾳ | ἀσσάρια δέκα, ἐν ᾗ δραχμῇ Ῥοδίᾳ δέδοται ἡ δωρέα [4]. ‖

b. .... [τ]αῖς τειμαῖ[ς τῶ]ν Σε[β]αστῶν καὶ τ[ῆ]ς συνκ[λή]|του, ὥστε μένει[ν] τὴν γυμνασιαρχίαν ἐ[ν] | τῇ πό[λ]ει [δ]ι' αἰῶ[νο]ς, καθὼς ἔτα[ξ]εν Κοίντ[ος] | Οὐηρά[ν]ιος [Φ]ίλαγρος. Ἐὰν δέ τινες γυμνα‖σιαρχῆσα[ι θ]ελήσωσιν

ἐκ τῶ[ν] ἰδίων ἀναλω|μάτων, τὴν πρόσοδον τῶν τεσσαράκον|τα μυ[ρ]ιάδων πρασσέτω [ὁ] δῆμος μετὰ τῶν | γυμνασιάρχ[ω]ν καὶ ἐ[ξ] αὐτῆς ἀ[γ]οραζέτω | κτήσεις σειτο[φ]όρους, εἰς ἄλλο δὲ μ[η]‖δὲν [ἐ]ξ[έστ]ω καταχρῆσθαι τῇ προσόδ[ω | τα]ύτ[ῃ], ὡς [πε]ρὶ τούτου τῷ αὐτοκράτ[ο]|ρι καὶ τῇ συνκλήτῳ [λ]ό[γ]ου ἀπο[δ]οθ[η]σομέ[νου · | τὰς δ]ὲ [κτή]σεις κ[α]λεῖσ[θ]αι ταύτας γυμνασ‖[ιαρ]χικὰς Φι[λαγ]ρ[ι]ανάς [5].

c. Ἐά[ν] τινες τὴν αἰώνιον [γ]υμν[ασ]ιαρχίαν θε]λ[ή]σωσιν [κα]τ[α]λ[ύ]‖ει[ν] καὶ [τ]ὰ χρήμα[τ]α αὐτῆς ἀλ[λοτρ]ιοῦν, ἐναγ]εῖς ἔστωσα]ν καὶ | ἀ[λιτή]ριοι τῶν τε Σεβαστῶν καὶ [τῆς] συνκλήτου καὶ τῆς πα[τρ]‖ίδος καὶ τῶν ἐν ταύτῃ ἱερῶν καὶ θεῶν καὶ [αὐ]το[ὶ] καὶ γενεαὶ [α]ὐ‖τῶ[ν]. Ὀμνύτωσαν δὲ καθ' ἕκαστον ἐ[ν]ιαυ]τὸ[ν] οἱ ἔ[φ]η[β]οι | ἐν τῷ γυμνασίῳ τὸν πάτριον ὅρ[κ]ον [6] συνφυλά[ξ]ειν τὴν | [γ]υμνασιαρχίαν καὶ πάντας τοὺς [π]όρους αὐτῆς. Ὀμνύ|τω δὲ καὶ ὁ δῆμος ἐν τῇ τῶν κατευχῶν ἡμέρᾳ [7] διὰ τῶν | ἀ[ρ]χόντων καὶ τοῦ γραμματέ[ω]ς τοῦ δήμου, [ὡ]ς ὑπὲρ σ[ω]‖τηριωδεστάτου πρά[γ]ματος, τηρήσειν τὴν γυμνασι|αρχίαν ταύτην καὶ τὰ χρήματα αὐτῆς. Ἐὰν δέ ποτε | καθ' ὁνδηποτεοῦν τ[ρό]πον καταλυθῇ ἡ γυμνασιαρχί|α, ὑπεύ[θ]υνος ἔστω ὁ δῆμος τῷ αὐτοκράτορι καὶ τῇ | συνκλήτῳ εἰς τὸ ἀ[π]οκαταστῆσαι τὴν γυμνασιαρ‖χίαν παρ' ἑ[α]υ[τ]οῦ καὶ τοὺς πόρους αὐτῆς.

Q. Veranius Philagrus (cf. n. 914) instituit gymnasiarchiam perpetuam, datis civitati 400.000 drachmarum, quarum ex reditu ludorum sumptus erogabuntur.

1. Una ex Cibyrae tribubus, vocata nomine illius qui phylarchia illo anno fungebatur; idem vero nomen fuerat antea dynastae cujusdam apud Cibyratas nobilis (Polyb., XXX, 9). — 2. [ἕνεκα ἀρ]ετῆς .....ἐν[δεκα]ετῆ Waddington. Corr. Petersen. Cf. Wernicke ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclopädie*, II, col. 678. Res tamen in incerto manet. — 3. Anno 49 postquam Tiberius Cibyram, terrae motu labefactam, iterum condidit (cf. n. 900) = anno 74 post C. n., vivo etiamtum Philagro. — 4. Cum romanus denarius valeat pro 16 assibus, drachma Rhodia valebat pro 10 assibus, sive pro 5/8 denarii, eo tempore cum Rhodias drachmas Philagrus civitati dedit. Cf. Hultsch ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclop.*, V, col. 1619, 34. Cavet ne minuatur donata pecunia, si quid detractum fuerit posterius e drachmae Rhodiae pretio. — 5. Si qui privati gymnasiarchia fungi volent suis sumptibus, tum reditum donatae pecuniae auferet populus cum gymnasiarchis et ex eo emet agros frumentarios; neque in alium usum ille reditus convertetur et ratio reddetur imperatori senatuique romano; nam Asia provincia est senatoria; agri autem vocabuntur gymnasiarchici Philagriani. — 6. Patrium jusjurandum, per deos Cibyratarum. — 7. Vota publica pro imperatore et familia ejus quotannis celebrata ante diem III nonas Januarias. Cf. Dio, LXXIX, 8.

916. Cibyrae. — Heberdey et Kalinka, *Denkschr. der Akad. in Wien*, XLV (1896), p. 2, n. 4.

Ὁ δ[ῆ]μος καὶ οἱ πρ|[α]γματευόμενο[ι ἐν]|ταῦ[θ]α Ῥω<ι>μαῖοι ἐτείμη|σαν Π[α]νκράτην Καλλικλέ‖ους χρυσ[ῷ] στεφάν[ῳ] κ[αὶ] | ε[ἰ]κόνι χρυσῇ, [ζήσ]αντ[α | ε]ὐτ[άκ]τως.

---

917. Cibyrae. — Bérard, *Bull. de corr. hellén.*, XV (1891), p. 554, n. 32.

Ὁ δῆμος καὶ οἱ πραγμα|τευόμενοι ἐνταῦθα | Ῥωμαῖοι ἐτείμησαν | χρυ(σ)ῷ στεφάνῳ Τάτ‖ην Διογένους, φύσ|ει δὲ Σωσαμμίου, μνή|μης ἕνεκα.

---

918. Cibyrae. — Heberdey et Kalinka, *Denkschr. der Akad. in Wien*, XLV (1896), p. 2, n. 3.

Ὁ [δ]ῆμος καὶ οἱ | πραγματευό|μενοι [ἐ]νταῦ|θα Ῥ[ω]μαῖοι ἐ‖τ[ε]ίμησαν Τ[ρ]ο|ίλον Ὀρ<τ>[έσ]του, | ἄ[νδ]ρ[α] ἀγα[θὸν | χ]ρυσῷ στεφά|νῳ, μνήμη τῇ ‖ ἀγαθῇ.

---

919. Cibyrae. — Collignon, *Bull. de corr. hellén.*, II (1878), p. 598, n. 5.

Ὁ δῆμο[ς κα]ὶ οἱ πραγμα|τευόμενοι Ῥωμαῖοι ἐ[τεί|μη]σα(ν) [κ]αὶ ἐστεφάνωσ[αν] | ..... αντος ἱε|ρῆ(α) Ἀπόλλωνος, ‖ ἀγαθῇ [μνήμῃ].

---

920. Cibyrae. — *C. I. L.*, III, 13665; Heberdey et Kalinka, *Denkschr. der Akad. in Wien*, XIV (1896), p. 6, n. 17.

Aelia A[s]teria Aelio Anti|[o]ch[i]ano, tesserario leg. | [X]I. Cl. [1], dulcissimo quando | marito suo instruxit mo‖nimentum et statuam | e[t ar?]ulam cum subposi|to in terram sarcophago | lapideo secundum uolun|[t]atem s(upra) s(cripti) Antiochiani, me‖moriae causa. Huius exem|plaria i[u]s[ta ce]ris duobus re|posita sunt in archia publi|ca Cibyratarum. |

Αἰλία Ἀστερία Αἰλίῳ Ἀντι‖οχιανῷ, τεσσεραρίῳ λεγ(ιῶνος) | ια' Κλ., τῷ γλυκυτάτῳ γε|νομένῳ ἀνδρὶ αὐτῆς | [κα]τ[εσ]κεύασε τὸ μνημεῖ|[ο]ν καὶ τὸν

ἀνδριάντα σὺν ‖ τῇ βάσει κ[α]ὶ τῇ ὑποκει[μ]ένῃ ὑπὸ [γῇ σ]ορῷ, καθὼς | [α]ὐτὸς διετάξατο, μνείας | χάριν · τούτου ἀντίγραφα | δύο εἰς τὰ ἀρχεῖα ἀπετέθη.

1. Legio XI Claudia post Trajanum in Pannonia, post Antoninum in Moesia superiore tetendit.

---

921. Cibyrae. — Collignon, *Bull. de corr. hellén.*, II (1878), p. 609, n. 29.

Ἔτους ρκ΄, πρ(ώτῃ) μη(νὸς) Πανήμου [1], Ὀνήσιμος, δοῦλο[ς] | Τι. Κλ. Παυλείνου ὑπατικο[ῦ] [2], κατεσκεύασε | τὸν οἶκον ἑαυτῷ ζῶν καὶ Χαριτοῦ τῇ γυνα|ικὶ αὐτοῦ.

Ἀρτέ[μ]ων Ἀρτέ‖μωνος Ἀπφιανὸς κατεσκεύασε | τὸν οἶκον πρὸς τῷ ἀλεκτορίῳ [3] ἑαυ|τῷ καὶ τοῖς τέκνοις, συνεχωρήσατο [δὲ τό]|που [4] τοῖς συνεπιγεγραμμένοις · εἰ δέ τις.... [5].

1. Anno 120 aerae Cibyraticae = 145 post C. n., mensis Panemi die I. — 2. Ti. Claudius Paulinus : cf. supra titulum n. 911. — 3. Quid sit id ἀλεκτόριον non liquet. — 4. Supplevit Haussoullier. — 5. Cf. titulum omnino similem, eumdem sane, qui Trallibus inventus esse traditur (*Bull. de corr. hellén.*, X (1886), p. 519, n. 15).

---

922. Cibyrae. — Heberdey et Kalinka, *Denkschr. der Akad. in Wien*, XLV (1896), p. 5, n. 13.

In sarcophago ubi sepulti sunt quidam Nicostephes et uxor ejus :

Ἔτους αλσ΄, μηνὸς Δαι[σ]ίου Σεβαστῇ [1].

1. Anno 231 aerae Cibyraticae = 256 p. C. n., mensis Daesii die I, quae dicebatur Augusta. Cf. nn. 353 *b*, v. 4, et 624.

---

923. Cibyrae. — Heberdey et Kalinka, *Denkschr. der Akad. in Wien,* XLV (1897), I, p. 5, n. 16.

In operculo sarcophagi :

Ἔτους ..ρ΄, με(νὸς) Ἀπελλαίου ι΄. |

In ipso sarcophago :

Ἑτέρῳ δὲ οὐδε[νὶ] ἐ[ξέ]σται θάψαι τινὰ ἐν τῇ σορῷ ἢ ὑπε|ναντίον τι ποιῆσαι, ἐπὶ θήσει τῷ φίσκῳ (δηνάρια) αφ΄ · τούτου | ἀντίγραφον εἰς τὰ ἀρχεῖα ἐτέθη. |

῞Α ἔφαγον ἔχω, ἃ κατέλιπον ἀπώλεσα · ἀληθῶς εἶπε ‖ Φιλιστίων [2] · ὁ [β]ίος τοῦτο [3]..

1. Anno 1.. aerae Cibyraticae, quae incipit anno 25 p. C. n.; cf. Kubitschek in Pauly et Wissowa *Realencyclop.*, I, col. 639. Mensis Februarii die X. — 2. Philistio Bithynus mimographus Romae sub Tiberio principe clarus habitus est : Maur. Croiset, *Hist. de la litt. gr.*, V, p. 449. — 3. ταῦτα vel τόσονδε requiritur.

Hanc etiam habes ibidem multam funeralem : Collignon, *Bull. de corr. hellén.*, II (1878), p. 600, n. 8 : v. 14 : [τῷ φίσκῳ δη]νάρια ρʹ χείλια.

---

924. Hedje. — Sitlington Sterrett, *An epigraphical journey* (1888), p. 109, n. 76; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 331, n. 141.

[Τ]οῖς θεῶν [ἐπιφανεστάτοις] | Αὐτοκρά[τορι Καίσαρι Λουκίῳ] | Σεπτιμ[ίῳ Σεουήρῳ Εὐσεβεῖ] | Περτίνακ[ι Σεβαστῷ Ἀραβικῷ] ‖ Ἀδιαβ[ηνικῷ Παρθικῷ Μεγίστῳ] | καὶ Αὐτο[κράτορι Καίσαρι Μάρκῳ | Α]ὐρηλίῳ [Ἀντωνείνῳ Εὐσεβεῖ | καὶ Ποπλίῳ Σεπτιμίῳ Γέτᾳ] | υἱῷ καὶ ἀδελφῷ τῶν μεγά‖[λων] βασιλέων [1] [καὶ] Ἰουλίᾳ Σ[εβαστῇ] μητρὶ [κά]σ[τρων. | Ἀπ]ὸ Κιβύρας μ(ίλια) κʹ.

Miliarium est XX viae Cibyra Themisonium.

1. Inter annum 198 post C. n., quo Geta Caesar appellatus est, et annum 209, quo Augustus.

---

925. Tchamkeui. — Sitlington Sterrett, *An epigraphical journey* (1888), p. 36, n. 35; Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 331, n. 142.

Τοῖς θεῶν [ἐπιφανεστάτοις] | Αὐτοκράτο[ρι Καίσαρι Λουκίῳ] | Σεπτιμίῳ Σευή[ρῳ Εὐσεβεῖ Περ]|τίνακι Σεβασ[τῷ Ἀραβικῷ ‖ Ἀ]δ[ιαβ]ηνικ[ῷ] Π[αρθικῷ Μεγίστῳ] | καὶ [Αὐτ]οκράτο[ρι Καίσαρι Μάρκῳ] | Αὐρηλί[ῳ] Ἀντων[είνῳ Εὐσεβεῖ] | Σεβαστῷ [καὶ Ποπλίῳ Σεπτιμίῳ | Γέτᾳ ἐπιφανεστάτῳ Καίσαρι [1] ‖ καὶ Ἰουλ]ί[ᾳ] Δ[όμν]ᾳ | Σεβαστῇ [μ]η[τρὶ κάστρων. | Ἀπ]ὸ [Κι]βύ[ρας μ(ίλια)..]

Miliarium est viae Cibyra Themisonium.

1. Annis 198-209 post C. n. Cf. nn. 924, 926.

---

926. Senir Mesarlik. — Collignon, *Bull. de corr. hellén.*, II (1878), p. 596, n. 2.

Τοῖς θεῶν ἐπιφανεστάτοις | Αὐτοκράτορι Καίσαρι Λουκίῳ Σεπτιμίῳ |

Σεουήρῳ Εὐσ(εβ)εῖ Περτίνακι Σεβαστῷ | Ἀραβικῷ Ἀδια[βη]νικῷ Παρθικῷ Μεγίστῳ ‖ καὶ Αὐτοκράτορι Καίσαρι Μάρκῳ Αὐρηλίῳ | [Σεουήρῳ] Ἀντωνείνῳ | Εὐσεβεῖ Σεβαστῷ | [καὶ Ποπλίῳ Σεπτιμίῳ Γέτᾳ, υἱῷ καὶ ἀδελφ]ῷ μεγάλων βασιλέων [1] | καὶ Ἰουλίᾳ Σεβαστῇ μητρὶ κάστρων. ‖ Ἀπὸ Κ[ιβύ]ρας | μί(λια) β΄.

Miliarium est II viae Cibyra in Pisidiam, ut videtur.

1. Annis 198-209 post C. n. Cf. nn. 924, 925.

---

927. Lagbae. — Ramsay, *Cities of Phrygia*, I (1895), p. 272, n. 192.

Αὐρ. Κρατερὸς Μήνιδος Κό[μ]ωνος κατεσκ[εύασ]εν τὴν σωματοθήκην ἑαυτῷ ζῶν καὶ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Αὐρ. Ἀρτεμεῖ καὶ τοῖς τέκνοις μου Αὐρ. Τροκόνδᾳ καὶ Ἑρμαίῳ καὶ Κρατερῷ, ἑτέρῳ δὲ οὐδενὶ ἐξὸν ἔσται ἐπισενένκαι πτῶμα, ἐπεὶ ὑποκείσετε προστείμου τῷ ἱερωτάτῳ ταμίῳ δην(άρια) βφ΄ καὶ τῇ Κιβυρατῶν πόλει δην(άρια) αφ΄ καὶ τῷ κατὰ τόπον μισθω[τῇ τοῦ χωρίου δην(άρια) φ΄] [1].

Divisio versuum non indicatur.

1. Ultima verba restituta sunt ex titulo simili n. 193, in quo eadem integra leguntur (anno 241/242 post C. n.). Pars multae solvenda erit conductori loci, nempe quia is locus pertinebat ad praedium Augustorum, a multis conductoribus cultum. Cf. nn. 889, 894, 897.

INSULA CHIUS

928. Chii. — *C. I. Gr.*, 2215.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | Γάιον Ἰούλιον Γαίου υἱὸν Καίσαρα, | τὸν ἀρχιερέα καὶ αὐτοκράτορα | καὶ ὕπατον τὸ δεύτερον [1], ‖ τὸν πάτρωνα τῆς πόλεως, ἀρετῆς ἕνεκεν, | θεοῖς.

1. Anno 48 ante C. n.

---

929. Chii. — Studniczka, *Athen. Mitth.*, XIII (1888), p. 168, n. 8 : cf. Zolotas, Ἀθηνᾶ, XX (1908), p. 238, n. 51.

Ὁ δῆμος | τὸν αὐτοκράτο[ρα] | Γάιον Ἰούλιον Γαίο[υ] | υἱὸν Καίσαρα ἀρχιε[ρέα], ‖ ὕπατον [β′] [1], δικτάτορα | τὸ δεύτερον, εὐεργέ|την.

1. Aut [γ′]. Anno enim 48 ante C. n. Caesar alteram dictaturam suscepit, consul iterum; anno 45 tertiam, consul IV. Cf. Mommsen, *C. I. L.*, I, p. 451. Titulus autem non anno 48, sed 46 forsitan scriptus fuerit.

---

930. Chii. — Paspatis, Χιακὸν γλωσσάριον (1888), p. 408, n. 20.

Ὁ δῆμος | Δροῦσον Καίσαρα | Σεβαστοῦ υἱόν [1].

1. Drusus Julius Caesar, Tiberii imperatoris filius, inter annum 14 et annum 23 post C. n., quo obiit : *Prosop. imp. rom.*, II, p. 176, n. 144.

---

931. Chii. — Zolotas, Ἀθηνᾶ, XX (1908), p. 236, n. 50.

[Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ | Θεο]ῦ Οὐεσπασιανοῦ υἱὸ[ς Δομιτιανὸς Σε|βαστὸς] Γερμανικὸς ἀρχιερε[ὺς μέγιστος, | δημαρχι]κῆς ἐξουσίας τὸ ιγ′ [1], [αὐτοκράτωρ ‖ τὸ κβ′, ὕπ]ατος τὸ ι[ς′], τειμητὴς [διὰ βίου, πατὴρ πατρίδ]|ος, Χίων ἄρχουσι, βουλῇ, δ[ήμῳ | χα]ίρειν....|... αθην ἠξιώσαντα ἀπὸ τῆς.......

1. Anno 93 post C. n.

932. Chii. — Studniczka, *Athen. Mittheil.*, XIII (1888), p. 169, n. 9.

[Ἡ] φιλοσ[έ]βασ[τ]ο[ς γερου]σία | [τ]ὸ[ν μέγι]σ[τον] θ[εὸν] καὶ | σωτ[ῆρα] τῆς οἰ[κ]ουμένης | αὐτοκράτορος Θεοῦ υἱὸν ‖ ....ν αὐτοκράτορα | [Νέρουαν Τ]ραι[αν]ὸν Καίσαρα....

---

933. Chii. — *C. I. Gr.*, 2216.

Ἡ γερουσία | τὸν αὐτοκρά|τορα Τραιανόν.

---

934. Chii. — *C. I. Gr.*, 2217.

Ὁ δῆμος | Αὐτοκράτορα Καίσαρα Λού|κιον Αὐρήλιον Οὐῆρον Σε|βαστὸν, δημαρχικῆς ἐξου‖σίας τὸ β΄ [1], Θεοῦ Ἀντωνείνου | υἱὸν Θεοῦ Ἁδριανοῦ υἱωνὸν | Θεοῦ Τραιανοῦ ἔκγονον Θε|οῦ Νέρουα ἀπόγονον, | ἐπιμεληθέντος τῆς ἀναστάσεως Πομπηίου ‖ Λατρίου τοῦ πρώτου | στρατηγοῦ.

1. Anno 162 post C. n.

---

935. Chii. — Crispis, Μουσεῖον καὶ βιβλιοθήκη τῆς εὐαγγελικῆς σχολῆς, II (1876), p. 36; Riemann, *Bull. de corr. hellén.*, I (1877), p. 82, n. 5.

Ὁ δῆμος | Κρισπεῖ|ναν Σε|βαστήν [1].

1. Bruttia Crispina Augusta Commodo imperatori collocata est in matrimonium anno 178 post C. n., ex Urbe expulsa anno 182 : *Prosop. imp. rom.*, I, p. 242, n. 145.

---

936. Chii. — Zolotas, Ἀθηνᾶ, XX (1908), p. 221, n. 20.

Θεῶν | Σεβα|στῶν.

Eadem verba leguntur in aliis titulis duobus : *Ibid.*, p. 224, n. 26; p. 226, n. 33.

---

937. Chii. — Zolotas, Ἀθηνᾶ, XX (1908), p. 222, n. 23.

Σεβα|στῶν.

938. Chii. — Zolotas, Ἀθηνᾶ, XX (1908), p. 240, n. 56.

a. ..... δημο...|.. οδώραν.. δεε...|ας ἐλάττονας ἐφ' ἑα[υτ]....|ι ἐκ τῶν ἰδίων ἐν οἷς καὶ....‖ς ποιήσεται οἵας ἂν προ..... | ὁ δὲ ἀφῆκε ἵν' εἴς τε τὴν..... |

b. ..... να.... | νει.. ι.. β.λεῖσθαι θελο....... |λομένη γράφεσθαι α....|.. ακεν ἀναθήμασιν..... ‖ δεδόχθαι καὶ κατὰ τοῦ... [το]|ὺς θεοὺς Σεβαστοὺς κ.... ..|ετευ ἀνδριὰς κοσμο......

939. Chii. — Zolotas, Ἀθηνᾶ, XX (1908), p. 234, n. 45.

..... Θεοῦ ο.....|.... [Σεβ]αστὸς Γερμ[ανικὸς....|.... δημαρχ]ικῆς ἐξου-[σίας....|... ὕπ]ατος τὸ ....‖... Χίων γερο......|.........σιν...|..... [τ]ῆς μεγάλ[ης]........

Fragmentum est epistulae imperatoriae ad Chios scriptae.

940. Chii. — Haussoullier, *Rev. des ét. gr.*, III (1890), p. 213; Zolotas, Ἀθηνᾶ, XX (1908), p. 230, n. 41.

In prima facie :

Λεοκύδης, | Θεόδωρος, | Ζῆνις, | Ἀσπάσιος, ‖ Νικίας, | Μητρόδωρος, | Ἀπολλωνίδης, | Φιλώτας, | Εὔμηλος, ‖ ...

In secunda facie :

.... Διογένους | γεγονώς, Ἀπολ|λώνιος Ἀ[ρ]χε|στράτου φιλόκ[αι]‖σαρ, τὸ τ[ρ]ίτον | περιοδονείκης, | [β]ασιλεὺς μέγα[ς] | Ἀντίοχος φιλό|καισαρ [1] ‖ ... απη. βασιλέως.

In tertia facie :

....ηστρούθις | [Ῥοι]μητάλκας | [φιλό]καισαρ [2].

1. Antiochus IV, rex Commagenorum, annis 38-72 post C. n. : *Prosop. imp. rom.*, I, p. 83, n. 579. — 2. Rhoemetalces III, rex Thraciae annis 37-46 post C. n. : *Prosop. imp. rom.*, III, p. 131, n. 52. Cf. titulum n. 941.

941. Chii. — Crispis, Μουσεῖον καὶ βιβλιοθήκη τῆς εὐαγγελικῆς σχολῆς, II (1876), p. 36.

Ἀπολλώνιος Ἀπολλωνίου, στεφανηφόρος | ἀποδειχθεὶς εἰς τὸν ἐνιαυτὸν τὸν

μετὰ στε|φανηφόρον βασιλέα Ῥοιμητάλκην [1], ἔδωκεν τῷ | δήμῳ δωρεὰν τῆς στεφανηφορίας εἰς σίτου ‖ ὠνὴν δραχμὰς μυρίας.

1. Rhoemetalces III, ut videtur, rex Thraciae. Cf. n. 940.

---

942. Chii. — Zolotas, Ἀθηνᾶ, XX (1908), p. 239, n. 55; B. Haussoullier, *Rev. de philologie*, 1909, p. 17.

[Τ]ραιάνιος Σαβεῖνος | [ἀ]νέθηκεν, Βελλίκωι | [Τ]ορκουάτωι καὶ Σαλουί|[ωι Ἰ]ουλιανῶι ὑπάτοις [1].

1. C. Bellicius Torquatus et P. Salvius Julianus coss. anno 148 post C. n. : *Prosop. imp. rom.*, I, p. 235, n. 87; III, p. 166, n. 103.

---

943. Chii. — Dittenberger, *Sylloge inscr. gr.*, ed. II (1898), n. 355.

.....α....να.....υχ.....κ...... | Σταφύλου ὑπαρχόντων πρὸς τοὺς Χείων πρέσβεις, ἀναγεινωσ[κόν]|των ἐπιστολὴν Ἀντιστίου Οὐέτερος τοῦ πρὸ ἐμοῦ ἀνθυπάτ[ου], | ἀνδρὸς ἐπιφανεστάτου [1], κατακολουθῶν τῇ καθολικῇ μου [προ]‖θέ[σ]ει τοῦ [τ](η)[ρ]εῖν τὰ ὑπὸ τῶν πρὸ ἐμοῦ ἀνθυπάτων γραφέντ[α, φυ]|λάττειν καὶ τὴν ὑπὲρ τούτων φερομένην ἐπιστολὴν Οὐέτε[ρος] | εὔλογον ἡγησάμην· ὕστερον δὲ ἑκατέρου μέρους ἐξ ἀντικα[τα]|στάσεως περὶ τῶν κατὰ μέρος ζητημάτων ἐν(τ)υχόντος διή[κου]|σα καὶ κατὰ τὴν ἐμὴν συνήθειαν παρ' ἑκατέρου μέρους ἐπιμε[λέσ]‖τερα γεγραμμένα ᾔτησα ὑπομνήματα· [ἃ λ]αβὼν καὶ κατὰ τὸ ἐπι[βάλ]|λον ἐπιστήσας εὗρον τοῖς μὲν χρόνο(ι)ς ἀρχαιοτάτου δό(γ)μα[τος] | συνκλήτου ἀντισ[φρ]άγισμα, γεγονότος Λουκίῳ (Σ)ύλλᾳ τὸ δε[ύτε]|ρον ὑπάτωι [2], ἐν ᾧ μαρτυ(ρη)θεῖσι τοῖς Χείοις, ὅσα ὑπὲρ Ῥωμαίων δι[έθη]|κάν τε Μιθριδάτην ἀνδραγαθοῦντες καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἔπαθον [3], ἡ σύν[κλη]‖τος εἰ(δ)ικῶς ἐβεβαίωσεν ὅπως νόμοις τε καὶ ἔθεσιν καὶ δικαίοις [χρῶν]|ται, (ἃ) ἔσχον ὅτε τῇ Ῥωμαίων (φι)λίᾳ προσῆ(λ)θον, ἵνα τε ὑπὸ μηθ' ᾡτινι[οῦν] | τύπῳ ὦσιν ἀ(ρ)χόντων ἢ ἀνταρχόντων, οἵ τε παρ' αὐτοῖς ὄντες Ῥω[μαῖ]|(ο)ι τοῖς Χείων ὑπακούωσιν νόμοις. Αὐτοκράτορος δὲ Θεοῦ υἱοῦ [Σε]|βαστοῦ τὸ ὄγδο(ο)ν ὑπάτου [4] ἐπιστολὴ(ν) πρὸς (Χ)είους γράφοντ[ος] ‖ ....ις.εν τὴν πόλιν ἐ(π)ύθ[ετο].........

Epistula est ad Chios scripta a proconsule aliquo, qui Asiae praefuit inter annos 4 et 14 post C. n., ne laedatur civitatis αὐτονομία. Cf. Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 114, 125.

1. C. Antistius Vetus, consul anno 6 ante C. n., Asiam administravit Augusto impe-

rante, anno circiter 3 aut 4 post C. n. : *Prosop. imp. rom.*, I, p. 88, n. 607 et Dittenberger, *loc. cit.* — 2. Anno 80 ante C. n.; Chapot, *op. cit.*, p. 37. — 3. De Mithridatis adversus Chios ira et crudelitate cf. Appian, *Mithr.*, 25, 46, 57; Chapot, *op. cit.*, p. 27 et seq. — 4. Anno 26 ante C. n.

---

944. Chii. — *C. I. Gr.*, 2218.

Ὁ δῆμος ὁ Χίων Λ. Αἰμύλιον Δέκιον Ἀνδρόμαχον, | ἐπίτροπον τοῦ Σεβαστοῦ [1], εὐνοίας ἕνεκα τῆς | εἰς τὴν πόλιν.

1. *Prosop. imp. rom.*, I, p. 27, n. 222.

---

945. Chii. — Zolotas, Ἀθηνᾶ, XX (1908), p. 211, n. 9.

In altera facie :

....ωε.....ω..|σομέ[ν]ην [ἀπ]ὸ μη...... | γενεθλίου ἡμέρας [1] .....|ος Σ(ε)βαστοῦ ἐνδο.....‖......σε[ν] γ.....|.....ις καὶ ....|.... κ.. δ......|....ιδσ..... | πολείταις κα.......‖ομένων τῷ Σεβ[αστῷ ......|τὰ]ς δὲ μετὰ τὴν δια..... | [κ]λησία κατὰ πίνακα ......|ότας ὅτι δ' ἂν αὐτοὶ ....|σεύσῃ ἐπιμεριοῦσι....‖ πολείταις, ἐὰν δὲ μ...... | τοὺς τὰ χρήματα τ.... [κα]|θῶς προγέγραπται ....|των καὶ τῶν ἐνγυητ.. ...|τως ἐν ὑποθήκαις ατ.....‖ καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ὑπ..... | πανταχῆ(ι) ποιησομ..... |μένων ἀρχόντων τ...... | καὶ τῶν ἄλλων τῶν τ......|κες ἐν τῷ δήμῳ κυ....‖ωνησαμένοις ὑπ......|υλακικῶν.........

In altera facie :

..... [Ἀντ]ίοχο[ς] .....|στον .... | προπατόρων ......|ηθεις προνα....‖ ..σιν ἡμῶν σ........ | Ἀπέλλῳ τῷ τρεο......|...τοε καὶ ...|...νι ... | .,..σ.....‖ .... | .... | .... | σ........|ειαν ωθ......‖χεῖον ......|ην τεκ.....|οινης παριδ..... | βασιλεὺς μέγα ...... | [π]εμφθεὶς εὔτεκνοι .....‖.ς νέον Ἥλιον Γερμ[ανικὸν] [2] ....|.ν καὶ πρέπουσαν α.....|μενος μαρτυρίαν....|ε ......επε....|[δ]υναστείας ων....‖λαύσασα καὶ χα......|.....σα τὰς πρε..........

1. Dies natalis Augusti alicujus, ut videtur, rite celebrandus. Cf. nn. 39, 353, et infra decreti de fastis provincialibus fragmentum Prienense. — 2. Jam Caligulae et Neroni cognomen « novus Sol » in Oriente inditum est. Cf. t. III, n. 345; Dittenberger, *Sylloge inscr. gr.*, ed. II, n. 365, 14; *Inscr. Gr. septentr.*, 2714; Cumont, s. v. *Sol*, ap. Daremberg et Saglio, *Dictionn. des antiq.*, p. 1385, not. 9. Augustus autem quisquis ille est, decretum fortasse Antiochi regis denuo sanxisse ferebatur, de sacris Chiorum prius factum.

946. Chii. — Zolotas, Ἀθηνᾶ, XX (1908), p. 236, n. 49.

..........|.. [1] βασιλέως Ἀντ[ιόχου]...|..ος κδ̄ | ....[οἱ ἐξε]τασταὶ [2] εἶπαν ἐπε[ὶ]... ‖ ..... φύσει δὲ Καλωδρο..... | [εὐ]σέβειαν Ἀσίαν τι|....ται δι' αὐτὸ δὲ τοῦ | .... σε τὰς προαγούσας ...... | [Αὐτοκράτ]ορος Νέρωνος Κλαυ[δίου] ‖ .υάσασα βαλανῆα δι' ὧν...|. [ὠ]φελίας τὴν πόλιν ἐποιη....|... ἀναλώματα οὐ τετ.... | [Νικ]ηφόρια καὶ ἀγων...|...ς καὶ τοὺς πατρίο[υς] ...‖... τῶν Σεβαστῶν αι...|.[χ]ράσιμον εὐωχίαν τε|..ειαν καὶ τὰς ἐκτὸς ὑ.....|..[ἐ]κτὸς τῶν ἐν ἐπαγγελ...|...τα μέρος σύμπαν ἐδ...‖..γε καὶ νῦν [ἡ] μεγαλοψυ[χία] ....|..ένοις βαλανήοις θε...|...ιον τὴν δὲ ἀνάθε[σιν] ...|...ς τοῖς ὑπεσχη[μένοις]........

1. Traditur : -ΙΣΙ∪∧∪ιL | ΙΙ. — 2. Curatores pecuniarum publicarum. Cf. Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 229, not. 27. Cf. *Ibid.*, 4, 54. 55; 112, 113; 46, 5; 229, 48, 51, 52, 88. Decretum est civitatis de balneo publico sacrisque ita latum ut memorarentur quaedam Antiochi regis et Neronis praescripta. Cf. n. 945.

---

947. Chii. — Zolotas, Ἀθηνᾶ, XX (1908), p. 222, n. 22.

.........|...... ἄρξασθαι... δια......|......[τύ]χηι τῆι ἀγαθῆι.. τὴν | .....‖...... καταθέσθαι τοῖς θε....|......ασθαι κατὰ [τὴν ἐκ] Χίου ....|...... [διδό]ντας τ[αύτας κα]ὶ λαμ...|......ρεινοκ.... δεκάτηι γ....|.... ἔργων καὶ τοὺς οἰκέτα[ς ....‖.... ἀ]τελεῖς καὶ τὰς ἱερείας ἀ...|.... τῶν θεῶν πα[ρι]στάν[α]ι θυσ...|....ον καὶ πολε[μάρ]χους [1] καὶ ε....|.... [ἀγ]ωνοθέτας τῶν Καισαρ[εί]ων [2] ...|.ο.. [μ]ετὰ τῆς ἀγέλης τῶν π[αίδων ...‖... τ]ὸν ἄρχοντα τῆς τῶν πρεσβυτ[έρων] ....|...σ... [τ]οὺς ἀπογόνους κα[ὶ ...|... ἄ]ρχοντα τὸν ἐπὶ τὰς ναυ....|.... τοῦ [δή]μου καὶ ....|.... [τοὺ]ς ἄρχοντας οὕ[ς]...........

De sacris instituendis profecto agebatur.

1. Polemarchi etiam post victam a Romanis Graeciam in nonnullis civitatibus fuerunt. Liebenam, *Städteverwalt.*, p. 292, not. 6. — 2. Cf. nn. 948, 950.

---

948. Chii. — Fustel de Coulanges et Homolle, *Bull. de corr. hellén.*, XVI (1892), p. 321.

.....[εἶναι τὴν δάνεισιν | τοῦ χρήματος] ἅπα[ντο]ς, [οὐδενὸς ἔχοντ]|ος ἐξουσίαν τῶν δαν[ειστῶν]........ | καταβολή[ν] ποιήσασθαι οὐδ[εμίαν τοῦ] ἀργ‖[υ]ρίου

καὶ τῶν ἐπακ[ο]λου[θ]ούντων τόκ[ων πρὶν ἢ | τ]ὸ διελθεῖν τὴν πενταετίαν [1]. Αἱρε-[θῆναι | δὲ] ἄνδρας ὀκτὼ ἐν ταῖς ἀρχαιρεσίαις [ἐπὶ] τ[ὸ|ν] δανει[σ]μὸν τῶν χρη-μάτων μετὰ τὴν αἵρ[εσιν τοῦ | ἀγω]νοθέτου τῶν Σεβαστῶν ἀγώνων [2] · ἔ[πειτα δ]ὲ [3] ‖ τὴν μεταπαράδοσιν γείνεσθαι ὑπὸ τῶν τετε[λε]|κότων τὴ[ν] χρείαν ἀνδρῶν διὰ ἀπογραφῆς τῆ(ι) ἐνά|[τη](ι) τῆ(ι) τοῦ Ποσειδεῶνος, [ἐ]σομένης ἀ[ντ]απ[ο|γ]ρα-[φῆς] ὑπ[ὸ τῶν παραλα[μβαν]όντ[ω]ν [4], πα[ντὸ]ς | τοῦ χ[ρή]ματος ἐσομένης τῆς δ[ανείσ]εως κα‖[θ]ότι π[ρογέγ]ραπτ[αι, προ]καταβαλούντων τούτ[ων] | καὶ τῶ[ν ἀ]εὶ χειρ[ο]τ[ο]νη[θ]ησομένων ἀ[νδρ]ῶν τὴ[ν | τ]οῦ πρώ[του ἔ]τους π[ρόσο]δον πρ[ὸ ἡμερ]ῶν τρ[ιῶν | τῆς] τοῦ Σ[εβαστ]οῦ Γερμανικο[ῦ Καίσα]ρος ἡμέ[ρας | γε]νεθλί[ο]υ δει[νά]ρια θχ´ [5] · κα[ὶ, ἐ]ὰν ἐμβόλιμος ἄγη‖ται μήν, καὶ τ[ού]του προσκαταβαλλό<ν>ντων [6].......

Decretum est Chiorum de certa pecunia administranda, quae donata fuerat civitati, ut ludi in honorem Augustorum ederentur.

1. Supplevit Homolle collato titulo *C. I. Gr.*, 1869. Jubetur ut tota locetur foenori pecunia, neve curatores quidquam de capite aut de usuris sumant, prius quam quintus annus abierit; tum demum multiplicatas usuras licebit in praescriptum usum impendere. — 2. Eligentur in comitiis octo curatores locandae pecuniae post electum agonothetam Augustalium. — 3. ἔ[τείαν δ]ὲ conjecit Larfeld ap. Bursian, *Jahresber.*, LXVI, p. 260. — 4. Die IX mensis Posidonii (II Januarii), pecuniam scripto indice curatores transferent ad successores suos, qui antigraphum ipsi parabunt. — 5. Curatores quicumque postea electi fuerint solvent agonothetae, tertio die (aut mense [μην]ῶν?) ante natalem Germanici Caesaris, reditum primi anni, sive denarios 9600. — 6. Cum inciderit mensis intercalaris, profecto de reditu amplius solvetur agonothetae uncia una.

---

949. Chii. — Studniczka, *Athen. Mittheil.*, XIII (1888), p. 177, n. 22.

Ἐν Κυζίκῳ Φερσεφάσσια [1]. | Ἐν Ἀπολλωνίᾳ Καισάρεια [2].

1. Cf. Plut., *Lucull.*, 10 et J. Marquardt, *Cyzicus*, p. 119, 125. — 2. Apolloniae Pisidarum celebrabantur magni ludi quinquennales Caesarei : cf. t. III hujus operis, n. 319.

---

950. Chii. — Studniczka, *Athen. Mittheil.*, XIII (1888), p. 173, n. 14.

Ἀθηνίων Συμμάχ[ου, γυμνα]|σιαρχήσας καὶ ξ[υσταρχήσας] | τῶν Θεοφα-νικῶν [Σεβαστῶν] | Ῥωμαίων [1] ἐπὶ Λε[υκίου Οὐαλ]‖γίου, Ἑρμῆ καὶ Ἡρ[ακλεῖ].

1. Ludi in ipsa urbe Chio celebrati : Dittenberger, *Sylloge inscr. gr.*, ed. II, n. 676, v. 3.

951. Chii. — *C. I. Gr.*, 2226.

Πούπλ[ι]ον Αἴλιον | [Π.] Α[ἰλίο]υ υἱὸν Σερ|[γ]ία Λυ[σίμ]αχον.

---

952. Chii [1]. — Zolotas, Ἀθηνᾶ, XX (1908), p. 241, n. 58.

Ὁ δῆμος | Μᾶρκον Κοίντον Γαίου υἱὸν Ῥωμαῖον, | ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας τῆς εἰς ἑαυτόν.

1. Nisi Erythris Chium advectus est lapis, quod de aliis quoque inter hos titulos jure suspicari possis.

---

953. Chii. — Studniczka, *Athen. Mittheil.*, XIII (1888), p. 174, n. 16.

.... | [ἐπὶ στεφανηφ]όρου Φιλ.... | ... [Θεοπ]όμπου .|. [κ]αὶ γυμν[ασιαρχήσας ‖ .... φ]ιλόκαι[σαρ .|.. τῷ] Ἀπόλλ[ωνι] ... | ....ος Μαν ....|.. [φιλόκαι]σαρ .. | ... [τοῦ] ...έως φιλ[όκαισαρ]...

---

954. Chii. — Crispis, Μουσεῖον καὶ βιβλιοθήκη τῆς εὐαγγελικῆς σχολῆς, II (1876), p. 35; Studniczka, *Athen. Mittheil.*, XIII (1888), p. 174, n. 15.

.....φάνης φιλόκαισαρ ἐδωρήσατο ... | ...ος [τ]άλαντα δεκαπέντε .... | ....α πρεσβεύσαντος πρὸς [Σεβαστοὺς εἰς Ῥώμην | ......κ]ομίσαντος τοῦ ξένου ...‖... π.ολω... Διογένους ...|..ε... τοῦ φιλοκαίσαρος.....

---

955. Chii. — Zolotas, Ἀθηνᾶ, XX (1908), p. 267, n. 160.

.....σωσκλ. .....|....νος θεο[ῦ] ....ς φιλόκαισ[αρ] | ...ιο ..... | ιανος...

Alios φιλοκαίσαρας vide in titulo fere oblitterato : *Ibid.*, p. 276, n. 187.

---

956. Chii. — Zolotas, Ἀθηνᾶ, XX (1908), p. 217, n. 15.

Ex indice mutilo, in quo supersunt fere viginti nomina virorum, et illa quidem omnia graeca, haec tantum excerpsimus :

In facie II, v. 2-12 : Διογένη[ς] | τὸ δεύτερον | φιλόκαισαρ, | Ἀντίοχος Λεω‖νίδου

φιλό|καισ[αρ, | Δ]ιογένης Θε[ό]μνιδος φιλό|καισαρ, | [Π]εριγένης | [Π]εριγένους ‖ φιλόκαισαρ.

---

957. Chii. — *C. I. Gr.*, 2241.

Θεόμνηστος Θεοτίμου καὶ Διονύσιος Ἀστίου | ἐποίησαν. |

Κλαυδία Σεβαστοῦ ἀπελευθέρα Τερτόλλα ἑαυτῇ | καὶ Τιβερίῳ Κλαυδίῳ Σεβαστοῦ ἀπελευθέρῳ Ἀσκληπιάδῃ ‖ ἀνδρὶ ἰδίῳ ἐκ τῶν ἰδίων μνημεῖον σὺν | τῇ καμάρᾳ ἐποίησεν.

INSULA SAMUS

958. In Samo. — Stamatakis, Σαμιακά (1862), Συλλογή, n. 63.

... Θεοῦ υἱὸν | ..ον Σεβαστὸν | Διὸς Πολιέως | καὶ ‖ ιεριον [1] Καίσαρος.... |εον ἄποινον Θεὸν | Σεβαστὸν αὐτοκράτορα.... | Διὸς Πολιέως.

1. Ita traditur. Titulus imperfecte descriptus esse videtur.

---

959. In Samo. — Stamatakis, Σαμιακά (1862), Συλλογή, n. 42.

....κος τε Δέκιον Κλαύδιον [1] | τὸν δὶς ὕπατον, δὶς αὐτο|κράτορα, δημαρχικῆς ἐξουσ|ίας τὸ πέμπτον, τὸν εὐεργέτην.

1. Male descriptum est nomen imperatoris; quo de principe agatur non liquet.

---

960. In Samo. — Stamatakis, Σαμιακά (1862), Συλλογή, n. 62; Waddington, *Fastes des prov. asiat.* (1872), p. 193, n. 127.

[..Οὐαλερίῳ ......υἱῷ ....υἱ]ωνῷ Δέκμου [1] ἐκγ[ό|ν]ῳ Βουλτεινίᾳ Ταύρ[ῳ] | Ἀσιατικῷ [2], Οὐαλερίου | Ἀσιατικοῦ υἱῷ, ποντίφι‖κος, Σαλίου Κολλένου, | ἐπάρχου Ῥώμης, τριῶν | ἀνδρῶν χαλκοῦ ἀργύρου | χρυσοῦ χαρακτηριάσαν|τος, ταμία Ῥώμης, στρατη‖γοῦ, ὑπάτου, ἀνθυπάτου | Ἀσίας [3], | Γ. Σαλλούστιος, Γαίου | καὶ τοῦ Σαμίων δήμου | υἱός, Σκαπτίᾳ Ἀττικός, ‖ φίλου καὶ εὐεργέτου υἱῷ....

1. D. Valerius Asiaticus, cos. designatus anno 69 post C. n. : *Prosop. imp. rom.*, III, p. 353, n. 26. — 2. Valerius Taurus Asiaticus : *Prosop. imp. rom.*, III, p. 378, n. 139. — 3. M. Lollius Paullinus Valerius Asiaticus Saturninus, cos. anno 93 post C. n., proconsul Asiae sub Trajano, cos. iterum anno 125 : *Prosop. imp. rom.*, II, p. 296, n. 233.

---

961. In Samo. — *C. I. Gr.*, 2260.

Πόπλιος Σα[τρ]|ίννιο[ς] Ποπλίου | υἱὸς Ο[ὐ]ελίνᾳ · | τούτ[ω]ν [δέ τι] ὃς ἂν ‖ λυμ[ή]νηται, ἐξώ|λη [εἶναι] καὶ γέ|νος αὐτοῦ.

962. In Samo. — *C. I. Gr.*, 2255.

...ροπην ἀρα..... | ἀπολαμβαν... | τὰ σύνπαντα......|ν. Ῥωμαίων... [? ἀγορανο]‖μήσαντ......|νοις .....|....σο.

---

963. Vathi. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 469.

Ὁ δῆμος Γαίῳ Οὐιβίωι Ποστόμ[ωι [1]] | τὸ τρὶς ἀνθυπάτωι [2], ἥρωι [3] | εὐεργέτηι.

1. C. Vibius Postumus cos. suff. anno 5 post C. n., proconsul Asiae per triennium, ab anno fere 13 ad annum 16 : *Prosop. imp. rom.*, III, p. 423, n. 392. — 2. « Hoc est antiquissimum omnium Asiae proconsulatus ultra annuum spatium prolati exemplum ». Dittenberger. Cf. Dio, LV, 28, 2. — 3. Vivus inter heroas relatus. Cf. Lebas et Foucart, *Voy. archéol.*, II, n. 184.

---

964. Mavratzaei. — Fabricius, *Athen. Mittheil.*, IX (1884), p. 262, *f*.

...Γαίου Τιμοκράτους υἱὸς Κυρείνᾳ Φλαβιανὸς τρειχοπο|.....ονος, ἔπαρχος σπείρης πρώτης Νουμιδῶν [1] καὶ χειλί|[αρχος σπείρης πρώτη]ς Ἰταλικῆς [2] καὶ ἔπαρχος ἄλης δευτέρας Γά[λ]λων [3], | [τιμηθεὶς ....δώρ]οις στεφάνῳ πυργωτῷ καὶ δόρατι καὶ βη[ξ]ίλλῳ [4], ‖ [ἱερεὺς] τῶν Σεβαστῶν καὶ ἀγωνοθέτης μεγάλων Ἀκ[τι|ακῶν ἀγώνων [5]], | ἥρως.

1. Fortasse non eadem atque cohors I Flavia Numidarum, quae in Lycia tendebat : Cichorius ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclop.*, s. v. *Cohors*, col. 320, v. 17-36. — 2. Cohors I Italica civium Romanorum voluntariorum. Supplevit et interpretatus est Cichorius *loc. cit.*, col. 304, v. 12 ad col. 305, v. 8. — 3. Illam alam II Gallorum ad exercitum Cappadociae refert Cichorius *op. cit.*, s. v. *Ala*, col. 1446, v. 49-61. — 4. Donatus donis : corona murali et hasta et vexillo. — 5. Ludi quinquennales Nicopoli in Epiro ab Augusto instituti, anno 28 ante C. n., post victoriam Actiacam. Cf. nn. 975, 991.

---

965. Chora. — Fabricius, *Athen. Mittheil.*, IX (1884), p. 256, *d*.

Ἥρᾳ Σαμί[ᾳ] καὶ Αὐτοκρά|τορι Νέρουᾳ Καίσαρι Σεβαστῷ Τρα|ιανῷ Γερμανικῷ καὶ τῷ Σαμίων | δήμῳ Κοίντος Νέριος Κάρπος κορ‖νικλάριος σὺν Φαύστᾳ τῇ γυναικὶ | καὶ τοῖς τέκνοις τὸν Ἀσκληπιὸν | καὶ τὴν Ὑγείαν ἀνέθηκεν.

966. Chora. — Fabricius, *Athen. Mittheil.*, IX (1884), p. 257, *b*.

Ἡ [β]ουλὴ καὶ ὁ δῆμος | [Α]ὐτοκράτορα Καίσαρα Τ. Αἴλιον [Ἁδριανὸν | Ἀ]ντωνεῖνον Σεβαστὸν εὐε[ργέτην, | δι]ὰ τῶν ἐστρατηγηκότων ἐν τῷ ρμ´ [ἔτει] [1] ‖ Μ. Οὐλπίου Κλαυδιανοῦ, Τ. Αἰλίου Ἀμφ.... | [Μ]αξίμου τοῦ β´, Ἑρμία τοῦ Φαλερίνο[υ].

1. Uno ex annis 140-149 aerae Samiae, quae initium suum habuit sub Augusto aut Tiberio inter annos 11 ante C. n. et 21 post C. n.

---

967. Chora. — Kaibel, *Epigr. gr.*, n. 1073.

Εἰσορόων τόδε θαῦμα [Βολού]|μνιον ἡγε[μ]ονῆα
πολλὸν [ἐπαινήσας] | μέλπε πορευόμενος. |
Δίψῃ τιρομένοισιν μελισ‖ταγὲς [ἤ]γαγεν ὕδωρ |
καὶ [τιν'] ἀμηχανίης εὗρε πό|ρον ὕδασιν,
καὶ τά[δε] μὲν κατέ|θηκεν ἐπὶ σκοπέλοις κελα|ρύ[ζ]ειν,
τὸ πρὶν ξηροτέροις ‖ καυμάσει τειρομένοις · |
τᾷ νῦν μηδ' ἀπόληγε, κέλευ[ε] δὲ πᾶσιν ὁδίταις |
ὑμνῖν, θαρσαλέως τῇδε | πορευομένους,
ἣ Χαρί‖των πόρον ε[ὗρ]εν ἐπι|τρέψαντος Ἀρίστου [1], |
ὃς Θέμιν ἡμ[ε]ρίοις δεῖ|ξεν ἀγαλλομένην.

1. Aquae ductum faciendum jussit Volumnius quidam praeses, procurante Aristo.

---

968. Sami in Heraeo. — Kirchhoff, *Berichte der Berlin. Akad.*, 1859, p. 753; Löwy, *Inschr. griech. Bildhauer*, n. 295.

Ὁ δῆμος ὁ Σαμίων Γναῖον Δομέτιον | Γναίου υἱὸν [1], τοῦ δοθέντος ὑπὸ τῆς | συνκλήτου πάτρωνος τῶι δήμωι, | ὑπέρ τε τῶν κατὰ τὸ ἱερὸν τῆς ‖ Ἀρτέμιδος | τῆς Ταυροπόλου [2], ἀρετῆς ἕνεκεν | τῆς εἰς ἑαυτόν, Ἥρηι [3]. | Φιλότεχνος Ἡρώιδου ἐποίει.

1. Pater videtur unus fuisse ex decem legatis qui res Macedoniae composuerunt post victum Perseum, anno 167 ante C. n. (Liv., XLV, 17); filius autem, legatus M' Aquillii in Caria annis 129-127 ante C. n., cum ordinata est Asia provincia : Foucart, *La formation de la province rom. d'Asie, Mém. de l'Acad. des inscr.*, XXXVII (1903), p. 330, not. 1. Cf. Münzer, s. v. *Domitius* ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclop.*, col. 1316, n. 11; col. 1317, v. 56. — 2. Cn. Domitius Cn. f., cum Cariae praeerat, profecto bene meritus erat de Samiorum

populo in administrandis Dianae reditibus. Tauropolae vero Dianae, armentorum deae, cultum praecipuum adhibuerunt Samus (Herod., III, 48) et vicina Icaria (Strab., XIV, 639). Cf. Schreiber ap. Roscher, *Lexik. der gr. und röm. Mytholog.*, I, col. 567-568. — 3. De Junonis Samiae aede nobilissima cf. Theodor Wiegand, *Erster vorl. Bericht über die... Ausgrabungen in Samos,* Berlin, 1911 *(Abhandlungen der Akademie der Wissenchaften zu Berlin).*

---

969. Sami in Heraeo. — Stamatakis, Σαμιακά (1862), Συλλογή, n. 43.

Ὁ δῆμος Κλαυδίαν Ὀκταουίαν, τὴν γυναῖκα τοῦ | Σεβαστοῦ Νέρωνος Κλαυδίου Δρούσου Καίσαρος[1] | Γερμανικοῦ αὐτοκράτορος, Ἥρηι.

1. Claudia Octavia Neroni nupsit anno 53 post C. n., interfecta est 62 : *Prosop. imp. rom.*, I, p. 409, n. 871.

---

970. Sami in Heraeo. — Stamatakis, Σαμιακά (1862), Συλλογή, n. 40.

.... του καὶ πάτρωνος | τῆς πόλεως Γάιον υἱὸν Γαίου | Καίσαρος, ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας, | ἣν ἔχων διατελεῖ καὶ κοινῶς πρὸς πάν||τας τοὺς Ἕλληνας καὶ κατ' ἰδίαν | εἰς ἑαυτόν, Ἥρηι.

---

971. Sami in Heraeo. — Perdrizet, Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική (1896), p. 250, n. 5.

[Ἥρη]ι καὶ Αὐτοκράτορι Κα[ίσαρι].....|...........[1] | ἀγονοθετῶν.

1. Traditur ΞΑΓΑΘΑΝΩΡΤΑΣΠΑΡ.

---

972. Sami in Heraeo. — Stamatakis, Σαμιακά (1862), Συλλογή, n. 36; Waddington, *Fastes des provinces asiatiques* (1872), p. 128, n. 83.

Ὁ δῆμος Πόπλιον [Σ]ουίλ[λι]ον Ῥοῦφον τὸν ἀνθύπατον[1] Ἥρηι.

1. P. Suillius Rufus, qui uxorem duxit privignam Ovidii poetae, consul sub Caio aut primis annis Claudii, proconsul Asiae anno circiter 52 aut 53 post. C. n. : *Prosop. imp. rom.*, III, p. 280, n. 700.

---

973. Sami in Heraeo. — Stamatakis, Σαμιακά (1862), Συλλογή, n. 79.

...|Ἥρηι Σαμί|ων Ἀρχ[ηγέ]|τιδι ἀνθύ||πατος ἀνε|καίνησεν οα|καιος[1].

1. Ita traditur.

974. Sami in Heraeo. — Decharme, *Bullett. dell' Istituto di Roma* (1866), p. 208; Waddington, *Fastes des prov. asiat.*, n. 68.

Ὁ δῆμος | Γάιον Ποππαῖον Σαβῖνον [1] | Ἥρῃ.

1. C. Poppaeus Sabinus, cos. anno 9 post C. n., leg. Aug. pr. pr. provinciae Moesiae annis 12-35, avus maternus divae Poppaeae Augustae : *Prosop. imp. Rom.*, III, p. 86, n. 627.

---

975. Sami. — Stamatakis, Σαμιακά (1862), Συλλογή, n. 75.

Ὁ δῆμος Θεᾶι Ῥώμηι καὶ Αὐτοκράτορι Καίσαρι Θεοῦ υἱῶι Θεῶι Σεβαστῶι [1].

1. Augustus « ab Actio Samum in hiberna se recepit » et in ipsa insula « anno 29 quintum consulatum iniit » (Suet., *Oct.* 17 et 26) ; Myronis statuas Minervam et Herculem, ab Antonio ablatas, Junoni restituit (Strab., XIV, 1, 14, p. 637 *c*). Quae maxime causae fuerunt cur a Samiis assumeretur aera Actiaca et summis honoribus statim colerentur Roma et Augustus.

---

976. Sami. — Perdrizet, Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική (1896), p. 247, n. 1.

Αὐτοκράτω[ρ Καῖσα]ρ Σεβαστὸς αὐτοκράτωρ | τὸ ἔνατο[ν, δημαρ]χικῆς ἐξουσίας τὸ ε΄ [1].

1. Augustus, qui hieme anni 21, cum in Asiam iter faceret, in insula Samo commoratus erat (Dio, LIV, 7), ibidem anno 20 iterum hibernavit et hospitem civitatem donavit libertate (Dio, LIV, 9). Initio autem anni 19, cum esset trib. pot. V, inde Athenas nondum navigaverat ut Romam rediret.

---

977. Sami. — Stamatakis, Σαμιακά (1862), Συλλογή, n. 59.

[Ὁ δῆμος] | Λευκίνιον [Αἴ]λιον | Γαίου υἱὸν Σάμιον, | εὐσεβῶς διακείμε|νον πρὸς Αὐτοκρά|τορα Καίσαρα Θεοῦ υἱ|ὸν Σεβαστὸν, φιλο|δόξως δὲ πρὸς τὸν | δῆμον, Θεᾶι Ῥώμηι | καὶ Σεβαστῷ Καίσαρι.

---

978. Sami. — Perdrizet, Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική (1896), p. 250, n. 6.

....[Αὐτοκράτορι Καίσαρι Θ]εοῦ υἱῶι Σεβαστῶι κα[ὶ] ....|.ρα τὰ μέρη τῆς διὰ Φασ[ήλιδα?].... | Σεβαστῶν Καισαρείων......

979. Sami. — Perdrizet, Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική (1896), p. 248, n. 2.

Ὁ δῆμος | Γερμανικὸν Καίσαρ[α] [1].

1. Germanicus Julius Caesar, missus in transmarinas provincias cum potestate extraordinaria anno 18 Asiam peragravit : Tac., *Annal.*, II, 54; *Prosop. imp. rom.*, II, p. 178, n. 146.

---

980. Sami. — Contoleon, *Athen. Mittheil.*, XIV (1889), p. 102, n. 42.

Ὁ δῆμος | Ἀγριππεῖναν Μάρκου θυγατέρα, | γυναῖκα Γερμανικοῦ Καίσαρος [1].

1. Vipsania Agrippina, M. Agrippae filia, maritum Germanicum in Orientem comitata est anno 18 post C. n. : Tac., *Ann.*, II, 54; *Prosop. imp. rom.*, III, p. 443, n. 463. Cf. titulum n. 979.

---

981. Sami. — Girard, *Bull. de corr. hellén.*, II (1878), p. 180, n. 1.

Ἡγεμονέα Λεωνίδου τοῦ ἡγεμονέως Καλλι|σθένην, | [ἄνδρα κα]λὸν καὶ ἀγαθὸν καὶ εὐεργ[έτη]ν, ἀπόγ[ο]νον | .... [1], εὐσεβείας μὲν [ἕν]εκεν τῆς [εἴ]ς [τ]ε τὴν [ἀρχ]ηγέτιν ‖ Ἥραν καὶ Καίσαρα Γερμανικοῦ υἱὸν Γερμανικὸν | Σεβαστὸν [2] καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, εὐνοίας δὲ καὶ φιλο|δόξου διαθέσεως εἰς τὴν πατρίδα καὶ τὴν γερου|σίαν.

1. Traditur ....ΑΛΚΙΝΑ.........ΝΕΛΣ...ΟΠ...Ο. — 2. Caligula imperator annis 37/41 post C. n. « Destinaverat Sami Polycratis regiam restituere » (Suet., *Calig.*, 21).

---

982. Sami. — Fabricius, *Athen. Mittheil.*, IX (1884), p. 256, n. 3.

Ὁ δῆμος | Μᾶρκον Λίβιον Δροῦσον, τὸν | πατέρα Θεᾶς Ἰουλίας Σεβασ|τῆς [1], μεγίστων ἀγαθῶν αἴτιον ‖ γεγονότα τῶι κόσμωι.

1. M. Livius Drusus Claudianus, pater Liviae Augusti uxoris, praetor anno 50 ante C. n., mortem sibi conscivit Philippis anno 42 (Vell., II, 71, 3). Titulus autem non ante positus est quam Claudius imperavit (annis 41-54 post C. n.); primus enim aviam Liviam, defunctam anno 29, jussit inter divos referri : *Prosop. imp. rom.*, II, p. 291, n. 210. Cf. titulos, nn. 983, 984.

983. Sami. — Rayet, *Bull. de l'école franç. d'Athènes*, I (1877), p. 231, n. IX.

Ὁ δῆμος | Ἀλφιδίαν, τὴν μη|τέρα Θεᾶς Ἰουλίας | Σεβαστ[ῆ]ς [1], μεγίσ‖των ἀγαθῶν αἰτίαν | γεγονυῖαν τῶι κόσ|μωι.

1. Alfidia, uxor M. Livii Drusi Claudiani, mater Liviae Augustae; cf. nn. 982, 984; *Prosop. imp. rom.*, I, p. 50, n. 385. Titulus sub Claudio positus est; cf. nn. 982, 984.

---

984. Sami. — Vischer, *Rhein. Mus.*, *Neue Folge*, XXII (1867), p. 314, n. 1.

Ὁ δῆμος | τὴν ἱέρειαν τῆς Ἀρχηγέτιδος Ἥρας καὶ Θε|ᾶς Ἰουλίας Σεβαστῆς [1] Λολλίαν Κοίντου θυ|γατέρα φιλοσέβαστον καὶ φιλόπατριν καὶ ‖ εὐέργετιν τοῦ δήμου, δημιουργήσασαν [2] | εὐσεβέστατα καὶ μετὰ πάσης ἐκτενείας | καὶ λαμπρότητος.

1. Livia, uxor Augusti, ab imperatore Claudio inter divos relata. Liquet ei suum fuisse Sami prope Junonem fanum, in quo cum avis suis colebatur. Cf. nn. 982, 983. — 2. Fuit una ex demiurgis, summis Samiorum magistratibus : Liebenam, *Städteverwalt.*, p. 292 et 553.

---

985. Sami. — Ross, *Inscr. gr. ined.*, II (1842), p. 78, n. 194.

[Αὐτ]οκράτορι Τραιανῷ Ἁδριανῷ Καίσαρι Σεβαστῷ.

---

986. Sami. — Ross, *Inscr. gr. ined.*, II (1842), p. 78, n. 195; Stamatakis, Σαμιακά (1862), Συλλογή, n. 61.

Ἀγαθῇ τύχῃ · | Ἁδριανῷ Καίσαρι | Διὶ Ὀλυμπίῳ [1] ἐπι|φαν[εῖ] σωτῆρι ‖ καὶ κτίστῃ.

1. Inter annos 128 et 138 post C. n.

---

987. Sami. — Fabricius, *Athen. Mittheil.*, IX (1884), p. 258.

[Ἡ βουλὴ κα]ὶ ὁ δῆμος Αὐτο[κράτορα | Καίσαρα Τ. Αἴλιο]ν Ἁδριανὸν Ἀντ[ωνεῖνον | Σεβα]στὸν Εὐσε[βῆ]....

988. Sami. — Ross, *Inscr. gr. ined.*, II (1842), p. 77, n. 192.

[Ἀγαθῇ τ]ύχῃ · | [τὸν ἱερώτ]ατον | [Καίσαρα] Μ. Αὐρή|[λιον Ἀν]τωνεῖ‖[νον Εὐσ]εβῆ Σε|[βαστὸν] Βρεταν|[νικὸν μ]έγιστο[ν |.......|...... ἀρχιε]ρέα [1] ‖......| ...... Ἀρτεμ......|......

1. Caracalla annis 210-217.

---

989. Sami. — Girard, *Bull. de corr. hellén.*, II (1878), p. 181, n. 3.

......ος |...... Κοίντου υἱὸν λεμο|...... εὐεργετῶν το|...... τακαπον ἱερὸν ἐσ‖......νυμον στεφανο|...... καὶ λ[αμ]προτητο[ς]|..... Σεβ[αστ].....

---

990. Sami. — Girard, *Bull. de corr. hellén.*, V (1881), p. 485, n. 7.

Ἐπι[κράτη.....] | Ἐπικράτους τοῦ ἱερέως τῆ[ς]..., | ἔκγονον Τ. Φ[λ]. ? Ματρέου [1], τοῦ <τοῦ> ἱερέ[ως] | τῆς Ἥρας καὶ ἀρχιερέως καὶ γυμ[να]‖σιάρχου, καὶ Φλαβίας Ἅδα, ἔκγονον | καὶ προέκγονον καὶ ἀπόγονον ἱ[ε]ρέω]ν καὶ ἀρχιερέων καὶ γυμνα[σ|ιάρχω]ν, ἀνεψιὸν συνκλητι[κοῦ | ....ω]ν, πατέρα.....

1. Traditur ΤΟΛΜΑΤΡΕΟΥ.

---

991. Sami in Heraeo. — Ross, *Inscr. gr. ined.*, II (1842), p. 74, n. 191; Stamatakis, Σαμιακά (1862), Συλλογή, n. 45.

Ἐπὶ Ἀντιόχου, | ἔτους μα΄, | νεωποῖαι | Εἰσίδωρος ‖ Σεραπίωνος, | Φίλων Χρυσέρμου. |

Ἔτους μ΄ καὶ β΄, | ἐπὶ Γαίου | Σκριβωνίου ‖ Φιλοποίμενος, | νεωποῖαι | Εὔτυχος | Ἀρτέμωνος, | Ἀπολλώνιος ‖ Ξενονβρότου, | Μηνόδωρος | Μηνοφίλου τοῦ | Δημητρίου, | Ἀντίπατρος, ‖ Διονύσιος | Μητροβίου, φύ[σει] δὲ...., | Δαμασωκλῆς | Πυθάδος. |

Ἔτους μδ΄, ‖ νεωποίης | εὐσεβὴς | Διόδωρος, | Πανκ<κ>ράτου · | νεωποίης ‖ εὐσεβὴς | Ἡρώδης | Ὀνησίωνος. |

Ἔτους γ΄ | τῆς Καίσα‖ρος νίκης, | νεωποίης | εὐσεβὴς | Δημοκράτης | Ἰσιδώρου. ‖

Ἔτους κθ' τῆς τοῦ | Σεβαστοῦ νίκης, | νεωποίης εὐσεβὴς | χιροτονητὸς [1] | Πόπλιος Κορνήλι‖ος Λευκίου υἱὸς Ῥοῦφος · | νεωποίης | εὐσεβὴς Λεύκι|ος Πάπιος Δέ|κμου υἱός. ‖
Ἔτους ιη' τῆς | Καίσαρος νί|κης, | νεωποίης | εὐσεβὴς ‖ Ζήνων [Ζήνωνος]. |
[Ἔτους] δ' τῆς | κολωνίας, | νεωποίης | Λεύκιος ‖ Ποπλίου... |
Ἔτους δ' | νεωποίης | εὐσεβὴς | Προμηθίων ‖ Νυμφοκλέους. |
Ἔτους ζ' | νεωποίης | εὐσεβὴς | Ποσίδεος ‖ Σωπάτρου. |

Index est curatorum templi (νεωποῖαι) per annos digestus, cum longis intervallis. Aerarum trium anni vicibus citantur; pertinent enim : 1° ad aeram priorem civitatis; 2° ad Actiacam; 3° ad aeram coloniae; sed numeri procul dubio male exscripti sunt.

V. 33. ργ' Ross; γ' Stamatakis. Fortasse ιγ' = 18 ante C. n.

V. 40. Annus 29 aerae Actiacae congruit cum anno 2 ante C. n.

V. 50. ιη' vix ferri potest. Vide an scribendum sit λη' = 7 post C. n.

V. 56. λ' Ross; δ' Stamatakis.

Cujus principis et quo anno colonia fuerit Samus, plane ignoratur : Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 109, not. 4. Insulam Vespasianus « libertate ademta in provinciae formam redegit » (Suet., *Vespas.*, 8); tum quoque civitatem fortasse adscripserit coloniis.

1. Postquam electus est, vir ille magistratum suum profecto non iniit.

---

992. Sami in Heraeo. — Szanto, *Ausgewählte Abhandlungen* (1906), p. 264.

...|..ας... |.. [νεω]ποίης...... | [ε]ὐσεβέστατος.... ‖ Χησιεὺς [1] Στράτ[ων?]....| Ἀριστίππου γέν[ος?]..... | Βουπλευράδης [2], | ἔτους .. τῆς κολωνίας [3] | Γάιος Σχρειβώνιος Ἀνδρονί‖κου ὑὸς Ἡρακλείδης | νεωποίης εὐσεβής, ἐφ' ο[ὗ] τῇ | θεᾷ [τ]ἀναθέματα ἀπεδόθη.

V. 11-12. Traditur **ΕΦΟΑΤΗΙ|ϽΓΑ**.

1. Ex Chesia tribu Samiorum. — 2. Gens Samia, ut conjicit Vischer, *Rhein. Mus.*, XXII (1867), p. 328. — 3. Cf. n. 991.

---

993. Sami. — Stamatakis, Σαμιακά (1862), Συλλογή, n. 58.

..... [1] | Μ. Αὐρ. Τατιανὸν | Ζωίλου, τὸν ἐκ πρ|ογόνων λειτουργὸν ‖ καὶ φιλότιμον νε|οποῖον καὶ ἔνδοξον | ἀγωνοθέτην τῶν | μεγάλων Σεβαστῶν | Ἡραίων, πατέρα καὶ ‖ συνγενῆ πλειόνων | λειτουργῶν καὶ ἀρ|....ηκων .... Μ. Αὐρ. |

Ζώσιμος ὁ εἰρήνα[ρ|χ]ος καὶ πανηγυρίαρ‖χος τὸν γλυκύτατον | ἀδελφὸν καθ' ἃ ὑπέ|σχετο σ......

1. Traditur WIAWA.

---

994. Sami. — Stamatakis, Σαμιακά (1862), Συλλογή, n. 74.

.... Θεα..... Καισ..... | Λούκιον Βιτέλλιον Τιβέριος Κλαύδιος Μητροδώ|ρου υἱὸς Κυρείνᾳ Ματρέας φιλο<σ>σέβαστος καὶ | Τιβέριος Κλαύδιος Τιβερίου Κλαυδίου Ματρέου υἱὸς ‖ Κυρείνᾳ Ματρέας Λωλλιανὸς [1] καὶ Λούκιος Βιτέλλιος | Τιβερίου Κλαυδίου Ματρέου υἱὸς Κυρείνᾳ Ἑρμάνδης | Κλαυδιανὸς καὶ Κλαυδία [2] Τιβερίου Κλαυδίου θυγάτηρ ἀπι...|.....οπλοκλιανὴ καὶ Βιτελλία Πώλλα Τιβερίου Κλαυδίου | θυγάτηρ τε καὶ....., τὸν ἑαυτῶν εὐεργέτην.

1. Traditur **ΛΩΜΙΑΝΟΣ**. — 2. Traditur **ΚΛΑΥΔΙΟΣ**.

---

995. Colona. — Waddington, *Fastes des provinces asiatiques* (1872), p. 128, n. 83; Stamatakis, Σαμιακά (1862), Συλλογή, n. 66.

Ὁ δῆμος | Πόπλιον Σουίλλιον Ῥοῦφον | τὸν ἀνθύπατον [1] | Ἥρῃ.

1. Cf. n. 972.

---

996. Colona. — Girard, *Bull. de corr. hellén.*, V (1881), p. 487, n. 11.

.... ἐπὶ τῶι ο....|.ων δὴ διασαφηθει .....|οντες ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς τοῖς .....|ητος ἀπολλύουσιν αὐτοῦ μ..[ἀνθ]‖ρώπων καὶ παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν....|[εὐα]γγέλιον ἡμέραν καὶ στεφανη[φόρον... τὴν π]|όλιν καὶ τὴν χώραν θεοῖς ἐθυσ....|[εἰς τὸ ἀ]εὶ χρόνον ἱερὰν καὶ ἑορταί αναγ......|..........‖........|ν τῶν ὑπὸ Καίσαρος δεδομέν[ων] ..|ραν ἐπιτήδειον δὲ ἐν μηδε.....|θαι Σαμίων μὲν καὶ χωρὶς οἰκού[ντων] .|..ο.κα ἰδια τὸ μέγεθος ρ......‖.. [τ]οῦ Σεβαστοῦ διαφυλάξου[σι]..|.... ὑπερμαχοῦντας τῶν ......|... ἔχεσθαι ὅταν ἡ εἰρ......|.. συναχθῆναι μὲν ....|.. ὅρκος ἀναγνω...‖.. τῶν στρατη[γῶν]|... τους..... [1].

1. Profecto agebatur de ludis in honorem Augusti alicujus celebrandis. Quae suppleri possunt addidit B. Haussoullier, collatis schedis quas reliquit Rayet.

997. Colona. — Girard, *Bull. de corr. hellén.*, V (1881), p. 496, n. 9.

[Ἡ β]ουλὴ καὶ ὁ δῆμος | Γάιον Ἰούλιον Σωσιγένους υἱὸν | Ἀμυνίαν, τὸν καλούμενον Ἰσοκράτη[1], | φιλόσοφον Ἐπικούρηον, πλεῖ[σ]τα ‖ τὴν πόλιν ὠφελήσαν[τα], Ἥρηι.

1. Quod Isocratis eloquentiam aemularetur.

INSULA AMORGUS

998. Aegialae. — *I. Gr.*, XII, VII, 418.

[῾Ο]....... Ἀριστέας [Κρι|τολά]ου καὶ ὁ στεφα|[νηφό]ρος Διοκλῆς Ἀ|[ριστ]έου καὶ οἱ μολ‖[ποὶ [1] Μ]ᾶρκος Βαβύλλ[ι|ος Λ]ευκίου υἱὸς, Ξ[ε]|...όκριτος Ἀριστέ|[ου φιλ]όσοφος Ἐπι|[κουρεῖος] [2], Ὀνησικράτης ‖ ....νου, Κριτόλαο[ς] | .....ου, Εὐάκης Θε|[ο]...του, Κριτόλαος | [Ἀριστ]έου, Ἀπολλωνί|[δης Ἀντή]νορος, Κριτο‖.... Ἡγησιστρά|[του, Λε]οντεὺς Εὐρυ|[δίκου, ὑπὲ]ρ τῆς σωτηρί|[ας τοῦ ἀ]ρχιερέως Γαΐ|[ου Ἰουλί]ου Γαίου Ἀπολ‖[λωνίδου] ἥρωος υἱοῦ | ....ους φιλο|-[πάτριδ]ος, Μεγακλέ|[ους τοῦ Εὐ]άκου, | [θε]οῖς [3].

1. Salii, quorum collegia Ephesi et Mileti florebant. Heberdey, *Jahreshefte des österr. Instit.*, 1902, *Beiblatt*, 65; Wilamowitz, *Sitzungsber. der Berlin. Akad.*, 1904, p. 619; cf. 1905, p. 543, n. 1. — 2. Restituimus. Cf. n. 997. — 3. Hunc titulum alteri ante C. n. saeculo exeunti tribuit Delamarre, p. 126 ad n. 515.

---

999. Aegialae. — *I. Gr.*, XII, VII, 425.

In basi, quam Mercurio et Herculi dedicaverunt gymnasiarchus, subgymnasiarchus et ephebi [1], post graeca nomina quattuor citantur

V. 5 : Ἀριστόφιλο[ς] Σερυ[ᾶ]τος, Κόρτιος Κορτί[ου] | Ῥοῦφος, Λεύκιος Βαβύλλιος Λευκίου [υἱὸς],....... Νουμᾶ.

1. Saeculo II ante C. n., ut arbitratur editor, p. 126 ad n. 515.

1000. Aegialae. — *I. Gr.*, XII, VII, 515. Cf. Dareste, *Rev. de philologie* (1908), p. 149.

Lex est de utenda pecunia, quam civitati dedit quidam Critolaüs in memoriam mortui filii Aleximachi, exeunte altero ante Chr. n. saeculo, ut publicum convivium, ludi et

pompa annuis vicibus celebrarentur. Haec visa sunt inde excerpenda, quae ad convivium pertinent :

V. 39. Ὅπως δὲ [κ]αὶ ἡ [δημοθ]οινία ἐπιτελε‖[σ]θεῖ τὸν <ἐν>ἐνιαυτὸν τὸν μετὰ ἄρχοντα ....ην τὸν Ἀρίστωνος, το[ὺς | π]ρυτανεύοντας τὸμ μῆνα τὸν Ἀπατουριῶ[να ἑλέ]σ[θαι] ἐπιμελητὰς δύο ἐξ ἁ|[π]άντων [Α]ἰγιαλέων μὴ νεωτέρους ἐτῶν τρι[άκο]ντα · οἱ δὲ αἱρεθέντες λα|[βό]ντες τὸ ἀργύριον τὸ πῖπτον παρα[χρ]ῆμα ἐμ μηνὶ Ἀπατουριῶνι ὠ|[ν]ησάσθωσαν βοῦν ἄρσενα μὴ νεώτερον ἐτῶν δύο καὶ θυσάτωσαν ἐν ‖ τεῖ Καλλιστράτου (τοῦ) Ἀρτέμω[νος γενομένει] οἰ[κ]ίαι [1], πομπευέτω|σαν δὲ τὸν βοῦν ἐκ τοῦ πρυτανείου [οἱ] πρυτ[άνε]ις καὶ [ὁ] γυμνασίαρχος | [κ]αὶ οἱ ἔφηβοι, ἀκολουθείτωσαν δὲ καὶ οἱ νεώτεροι πάντες · εἰ δὲ μή, τοὺς | μὴ ἀκολουθοῦντας ἐπαναγκ[α]ζέτω [ὁ] γυμ[να]σίαρχος τρόπωι ὅτωι | ἂν δύνη[τ]αι · ὅταν δὲ [π]ο[ιή]σωσιν τὸ [δεῖπν]ον, ἐπ[εν]έγκαντες κρέα ὁλο‖μελῆ ἑστιασ(ά)τωσαν καὶ ἐπιμη[νι]ευσ[άτωσα]ν [ο]ἱ ἐπιμεληταὶ ἐπὶ τὸ δεῖ|[πνον] [2] · ἐὰν δὲ ἄλλο αὐτοῖς φαίνηται, προστ[ι]θέτ[ω]σαν πρὸς τὸ ἐνὸν ἀρ[γύ|ρ]ιον καὶ εἰς τὴν δημοθοινίαν ἐπιμηνιεύοντες μετὰ τοῦ γυμνασι|[ά]ρχου, τὸ δὲ ἐπιμηνιευθὲν τοῦ ἀρ[γυρίου φέρον]τες ἐπὶ τὸ δεῖπνον [3] | ποιείτωσαν οἱ ἐπιμεληταὶ πάν[τας τοὺς κλι]σμοὺς κατὰ τρίκλι‖ν[ο]ν [4] καὶ τὸ δεῖπνον ἀποδιδότωσαν [το]ῖς τε πολίταις πᾶσιν τοῖς παρα|[γε]νομένοις εἰς τὴν Αἰγιά[λη]ν [καὶ παροίκοις κα]ὶ ξένοις (καὶ) τοῖς παρα|[γε]νομένοις Ῥωμαίων αὐτῶν καὶ τῶν γυ[ναικῶν] [5] κα[ὶ κρ]έα χωρὶς πα[ι]|[σὶ]ν [α]ὐ[τῶ]ν, καὶ παρεχέτωσαν ἡδὺ μελίκρατον καὶ τὴν διακονίαν πᾶσαν (τοῦ) | [δεί]πνου, παρέχοντες ξύλα καὶ ὕδωρ καὶ ἀλείμματα · ἡ δὲ δημοθοινία ‖ [γε]νέσθω ἐν τῷ γυμνασίωι ἐπάναγκες · παραθέτωσαν δὲ οἱ ἐπιμε|[λητ]αὶ πάντως δεῖπνον ἀδάπανον τοῖς ἐν τῷ τρικλείνωι καὶ ἄνθη · παρατιθέ|τωσαν (δὲ) τἄλλα μὲν θυθέντα, [τ]ὰ (δὲ) δέρματα ἀποδόμενοι παραχρῆμα κατα|ναλισκέτωσαν παραχρῆμα καὶ ταῦτα ἐν τόπῳ [6] · διδότωσαν δὲ | [οἱ] ἐπιμεληταὶ τῶν ἐφήβων ἑκάστῳ αὐ[τ]ῶν ὑὸς κ[ρε]ῶν μνᾶν · τὰ δ[ὲ ‖ παρ]ατιθέμενα ἅπαντα ἔστω ἀποφορητὰ [ἀπὸ] τ[ο]ῦ τρικλίνου [7] · ὑπο|[τι]θέτωσαν δὲ οἱ ἐπιμεληταὶ ἀπὸ [το]ῦ [ἀργ]υρίου εἰς τὴν ἐχομένη[ν | ἡμ]έραν τιμὴν οἴνου μετρητῶν ἐννέα καὶ πα[ρατιθ]έτωσαν τήν τε διακον[ί|αν] πᾶσαν κατὰ ταῦτα τῆι ἐχομένηι ἡμέραι καὶ [τ]ὸν οἶνον [8] · παρεχέτωσαν | δὲ οἱ ἐπιμελητ[α]ὶ καὶ τραγήματα [9] ἀμφοτέρας τὰς ἡμέρας καὶ τὴν δ[η]‖μοθοινίαν συντελείτωσαν ἐν τῷ γυμνασίωι, σιτομετρείτωσαν [10] δ[ὲ | οἱ] ἐπιμεληταί, ὠνησάμενοι σῖτον πύρινον ἀπὸ τοῦ ἀργυρίου, διδόν|[τ]ες τῇ προτεραίᾳ τοῖς τε πολίταις τοῖς ἐπιδημοῦσιν καὶ παροίκοις | [κ]αὶ ξένοις τοῖς

παρεπιδημοῦσιν [11], τῶν μὲν ἀνδρῶν ἑκάστῳ χοίνικα, | [τ]ῶν δὲ παίδων ἥμισυ χοίνικος.

Sequuntur versus 74-134.

1. In domo olim privata, quae, « postquam publicata est, pristini domini nomine appellatur. » Delamarre. — 2. Curatores convivio apparando electi vices explento menstruorum ministrorum (ἐπιμήνιοι), qui suo quisque tempore sacris operantur. Cf. Liebenam, *Städteverwalt.*, p. 348, not. 3. — 3. Si aliter eis videbitur, pecuniae, quae in arca erit, eam ad convivium addunto, quam acceperint, dum explebunt menstruorum ministrorum vices. — 4. Lectos omnes per triclinia sternunto. — 5. αὐτοῖς καὶ ταῖς γυ[ναιξὶν] dicendum erat. — 6. Coria autem victimarum vendunto protinus et pretium consumunto protinus et illico. — 7. Quaecumque apposita erunt a triclinio auferre convivis jus esto. — 8. Altera convivii die, curatores ex pecunia, quam acceperint, solvunto vini metretas novem et praestanto mensas omnes ut priore die, addito vino. — 9. Secunda mensa, bellaria. — 10. Frumentationem agunto. — 11. Peregrini qui in urbe incolunt et advenae qui brevi hospitio fruuntur.

1001. Aegialae. — *I. Gr.*, XII, vii, 437.

[Γαίῳ Καίσαρι Γερμανικῷ] | Γερμανικ[οῦ Καίσαρος υἱῷ] | Σεβαστῷ ὁ δῆμ[ος].

1002. Aegialae. — *I. Gr.*, XII, vii, n. 396.

In fine decreti, quo defunctus honoratur quidam Aristeas, haec scripta sunt :

V. 37. Ἐγένετο ἐν Ἀμοργῷ | Αἰγιάλῃ πρὸ δέκα | δύο καλανδῶν Δεκεν|βρίων [Βρ]ουττίῳ Λ[α]τε|ρανῷ [1] καὶ Ἰουνίῳ Ῥου|φείνῳ [2] ὑπάτοις [3].

1. C. Bruttio Praesenti errore lapicidae inditum est cognomen T. Sextii Laterani, cujus fuerunt anno insequenti fasces. *Prosop. imp. rom.*, I, p. 241, n. 135. — 2. A. Junius Rufinus, *Prosop. imp. rom.*, II, p. 242, n. 529. — 3. Anno 153 post C. n., die XX Novembris.

1003. Aegialae. — *I. Gr.*, XII, vii, 397.

In fine decreti, quo defuncta honoratur quaedam Zosima, haec scripta sunt :

V. 27. [Ἐδογμα]|τίσθη ἀγομένης β[ουλῆς ἐν Ἀμοργῷ Αἰγιάλῃ τῆς πρὸ] | δέκα ἓξ καλανδῶν...... [Σεπτιμίῳ Ἄπρῳ] | καὶ Ἀννίῳ Μαξίμῳ [ὑπάτοις] [1].

1. Anno 207 post C. n., ante diem XVI Kalendas mensis incerti. Cf. n. 1017.

1004. Aegialae. — *I. Gr.*, XII, vii, 401.

In fine decreti, quo defuncta honoratur quaedam Zosima, Agathini filia, haec scripta sunt :

V. 15. Ἔδο|[ξε πάσαις [1] ἀγομ]ένης ἐκκλησίας προσκλήτου πρὸ ι' καλ(ανδῶν) Ἰα[νου|αρίων] [2].

1. ταῖς ψήφοις. Supplevit Delamarre collato n. suo 395, v. 39. — 2. Die XXIII Decembris, anno ignoto.

1005. Aegialae. — *I. Gr.*, XII, vii, 398.

In fragmento decreti de re incerta, haec scripta sunt :

V. 2. [Ἐδογμα]|τίσθη ἀγομένης [βουλῆς τῆς πρὸ..... καλαν]|δῶν [1] Ἀπρειλίων.................|νῳ ὑπάτοις.

1. Aut [εἰ]δῶν.

1006. Arcesinae. — *I. Gr.*, XII, vii, 512.

.....Καισαρ......

1007. Arcesinae. — *I. Gr.*, XII, vii, 100.

Ὁ δῆμο[ς] | Καίσαρι Σεβαστῷ] ....|.....

1008. Arcesinae. — *I. Gr.*, XII, vii, 53.

Decreti, quo defunctus laudatur quidam Aur. Octavius, tempus ita definitum est :

V. 38. Ἐγένετο ἐν Ἀμοργῷ Ἀρκεσίνῃ πρὸ γ' εἰ|δῶν Δεκεμβρίων, Εὐεττίῳ Ἀττικῷ [1] καὶ Ἀσινίῳ Πραι|τε[ξ]τάτῳ [2] ὑπάτοις [3].

1. Scribendum fuerat Οὐεττίῳ. C. Vettius Atticus Sabinianus : *Prosop. imp. rom.*, III, p. 411, n. 322. — 2. C. Asinius Praetextatus, *Prosop. imp. rom.*, I, p. 168, n. 1028. — 3. Anno 242 post C. n., die XI Decembris.

1009. Minoae. — *I. Gr.*, XII, vii, 265.

Ὁ δῆμος | [Τιβέριον] Κλαύδιον Σε[βαστὸν] | Γερμανικόν.

1010. Minoae. — *I. Gr.*, XII, vii, 242.

.... [Μεινωητῶν τῇ βου]|λῇ καὶ [τῷ δήμῳ χαίρειν.]........ | πολλῶν........ [τὴν ὑμετέραν πό]|λιν · καὶ γὰρ α........‖ων ἐπιφανῶ[ς ....πρὸς τὸν Ῥω]|μαίων δῆμον........ | δὲ τῆς πρὸς τὸν....... | εὐνοίας, μάλιστα [δὲ πρὸς τὸν πατέρα Ἁδριανὸν] | Θεὸν Σεβα(σ)τόν, ὅς........ ‖ διατρείψας παρ' ὑμε[ῖν [1] πολλῶν..... ἀγαθῶν] | καὶ φιλανθρώπων ε...........|τα · ὅθεν καὶ τῷ ψηφίσ[ματι τῷ ὑμετέρῳ ἐνέ]|τυχον ἡδέως, καὶ το[ῖς παρ' ὑμῶν πρεσβευταῖς] | Θεοπόμπῳ Ἀνόκνο[υ] ....‖στράτῳ ἐχρημάτισα · [διὰ ταῦτα οὖν ὑμῖν ἐλευ]|θερίαν καὶ αὐτονομί[αν καὶ ἀτέλειαν, καθὼς] | παρὰ τῶν πρόσθεν α[ὐτοκρατόρων ἐλάβε]|τε, ἐβεβαίωσα, ἐτ..........

Epistula est, ut videtur, Antonini imperatoris ad Minoetas.

1. Hadrianus anno 123 post C. n. insulas adiisse constat (*Vit. Hadriani*, 13; W. Weber, *Untersuchungen zur Geschichte des Kaisers Hadrianus*, p. 142 et seq).

1011. Minoae. — *I. Gr.*, XII, vii, 247.

Διονύσῳ Μεινωήτῃ καὶ | τῇ γλυκυτάτῃ πατρίδι | καὶ Αὐτοκράτορι Καίσαρι | Μαρ. Αὐρ. Κομμόδῳ Ἀντω‖νείνῳ Σεβαστῷ [Εὐσεβεῖ] | Εὐτυχεῖ [1] Συντύχη Ἡγέ|ου τὸ ἄγαλμα τῆς Τύχης | ἀποκατέστησεν, καθὼς | ὁ πατὴρ αὐτῆς Ἡγέας Ἀντι‖όχου στεφανηφορήσας ὑ|πέσχετο, καθιερώθη ἐ|πὶ ἄρχοντος Γ. Σεξτιλίου | Βερενικιανοῦ, | ἐπιμεληθέντος τῆς ἀναστάσεως ‖ Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιγόνου, | ἀνδρὸς τῆς Συντύχης.

1. Inde ab anno 185 post C. n.

1012. Minoae. — *I. Gr.*, XII, vii, 266.

Ἀνάθημα. | Αὐτοκράτορα | Καίσαρα Μᾶρκον | Αὐρήλιον ‖ Ἀντωνεῖνον |

Εὐσεβῆ [1] Σεβαστόν, | τὸν γῆς καὶ θαλάσ|σης δεσπότην, | ἡ φιλοσέβαστος ‖ Μεινωητῶν βουλὴ | ἐκ τῶν ἰδίων, | ἐπιμεληθέντος τῆς κα|τασκευῆς καὶ ἀναστάσεως | Ἑρμοκράτους Ἀριστίωνος.

1. Pius anno 201 appellatus est Caracalla.

1013. Minoae. — *I. Gr.*, XII, vii, 267.

[Ἀγα]θῇ τύχῃ · | [Αὐτοκ]ρ[ά]τορα Καίσαρα | [Μ]ᾶρκο[ν] Αὐρήλιον | Ἀντωνεῖνον Εὐσεβῆ [1] ‖ Σεβαστόν, τὸν γῆς | [κ]αὶ θαλάσσης | [δ]εσπότην, Γάιοι | [Λικ]ίννιοι Πρόσειμος, | [Κο]υαδρᾶτος καὶ Ῥοῦφος, ‖ [οἱ] κράτιστοι ἀδελφοὶ | [τὸν ἑαυτῶ]ν σωτῆρα | [καὶ εὐεργέ]την.

1. Inde ab anno 201 post C. n.

1014. Minoae. — *I. Gr.*, XII, vii, 243.

[Ἀγαθῇ] τύχῃ · | [Αὐτοκράτωρ Κ]αῖσαρ Θεοῦ Μάρκου Ἀντωνείνου | [Εὐσεβοῦς Γερμ]ανικοῦ Σαρματικοῦ υἱὸς Θεοῦ | [Κομμόδου ἀδ]ελφὸς Θεοῦ Ἀντωνείνου Εὐσεβοῦς ‖ [υἱωνὸς Θεοῦ Ἁ]δριανοῦ ἔκγονος Θεοῦ Τραιανοῦ | [Παρθικοῦ κ]αὶ Θεοῦ Νέρουα ἀπόγονος | [Λ. Σεπτίμι]ος Σεουῆρος Εὐσεβὴς Περτίναξ | [Σεβαστὸ]ς Ἀδιαβηνικὸς Παρθικός, | [ἀρχιερεὺ]ς μέγιστος, δημαρχικῆς ‖ [ἐξουσίας ις΄, αὐτ]οκράτωρ ι[ε΄], ὕπατος [γ΄, ἀν]θύπατος, καὶ | [Αὐτοκράτωρ Καῖ]σαρ Λουκίου Σεπτιμίου | [Σεουήρου Εὐσεβ]οῦς Περτίνακος Σεβαστοῦ | [Ἀραβικοῦ Ἀδιαβη]νικοῦ Παρθικοῦ μεγίστου | [υἱὸς Θεοῦ] Ἀντωνίνου Εὐσεβοῦς ‖ [Γερμανικοῦ Σαρμ]ατικοῦ υἱωνὸς Θεοῦ | [Ἀντωνείνου Εὐσ]εβοῦς ἔκγονος Θεοῦ | [Ἁδριανοῦ καὶ] Θεοῦ Τραιανοῦ Παρθικοῦ καὶ | [Θεοῦ Νέρουα ἀπ]όγονος | [Μ. Ἀντω]νῖνος Εὐσεβής, ‖ [δημαρχικ]ῆς ἐξουσία[ς ια΄, | ὕπατ]ος γ΄ [1], ἀνθύπατος, (Μεινωητῶν) | [τοῖς ἄρχουσιν] καὶ τῇ βουλῇ καὶ τῷ | [δήμῳ χαίρειν. Κα]ὶ τότε εἰκότως οἱ κρα|[τοῦντες ἄριστα] τὸν καιρὸν τοῦ ἐπι‖[τελεῖσθαι τὰ]ς στρατιωτικὰς θυσίας [2] | [εὐδοκίμουν, καὶ] νῦν ἀκόλουθον ἐν|......ιν, ὑπαρχούσης καί τιν[ος] | ....ντων, πεπαῦσθαι | ....κῃ φόρου. Εὐτυχεῖτε.

1. Anno 208 post C. n. — 2. Sacrificia celebrata ob expeditionem Britannicam feliciter gestam.

1015. Minoae. — *I. Gr.*, XII, vii, 268.

......[Καί]σαρι Θε[οῦ υἱῷ?]........

1016. Minoae. — *I. Gr.*, XII, vii, 262.

..... [Μο]υσικοῦ Ἐφέσιος ὁ καὶ Ἀμόργιος, υἱὸς Σεπτικίας Ἀττικίλλης | [καὶ? Γαίου Ο]ὐεττίου Σαβεινιανοῦ [1], ἐφ' οὗ παρόντος καθιερώθη.

1. Fortasse C. Vettius Sabinianus, proconsul Africae sub Commodo (*Prosop. imp. rom.*, III, p. 413, n. 339), cujus nepos fuit C. Vettius Gratus Atticus Sabinianus, cos. anno 242 post C. n. (*Ibid.*, p. 412, n. 328).

1017. Minoae. — *I. Gr.*, XII, vii, 240.

In fine decreti, quo honoratur quidam Philagathus, Jasonis filius, a senatu populoque Minoetarum, haec verba leguntur :

V. 34. Ἐδογματίσθη ἀγομένης βουλῆς τῆς πρ(ὸ) γ' εἰδῶν | Ἀπρειλίων, Σεπτιμίῳ Ἄπρῳ καὶ Ἀννίῳ Μαξίμῳ | ὑπάτοις [1].

1. Anno 207 post C. n., die XI Aprilis. Consulum nomina integra ex hoc uno titulo innotuerunt, qui latuit editores *Prosopographiae imp. rom.*, I, p. 110, n. 728; II, p. 357, n. 302. Cf. titulum n. 1003.

1018. Minoae. — *I. Gr.*, XII, vii, 273.

Ἀγαθεῖνος Αἰνησικράτου | τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν Ἀριστογένην, | Ἀπόλλωνος καὶ Μουσῶν | μυθογράφον.

« Litterae primi post C. n. saeculi. » Delamarre.

1019. Minoae. — *I. Gr.*, XII, vii, 259.

Ἀγαθῇ τύχῃ · | [Α]ὐρ. Θεόδοτος Ἑρ|[μί]ου, στεφανηφο|[ρή]σας σὺν καὶ Αὐρ. ‖ [Ἰάσ]ονι Μουσικοῦ, | [συν]τελέσας τὰ πά|[τρια] μυστήρια τοῖς | [θεοῖ]ς,

χοματροφήσαν[τος] [1] τ|οῦ ὑοῦ μου Αὐρ. ‖ [Θεοδ]ότου β', τὸν τίτλον [2] | [ἀν]έθηκα.

1. Comam pascere, ut deo postea consecraretur, crebrior religio fuit. Cf. Dittenberger, *Sylloge inscr. gr.*, ed. II, n. 420, not. 2. — 2. Titulum. Cf. hujus operis vol. III, n. 162.

1020. Minoae. — *I. Gr.*, XII, VII, 385.

Θεοῖς δαίμοσι [1] | Ἐπαφροδείτου.

1. Diis manibus.

INSULA CALYMNA

1021. Calymnae, ex templo Apollinis Delii. — Newton, *Greek inscr. in the British Mus.*, II (1883), n. CCCVI.

In catalogo servorum manumissorum, docente quo quisque anno et mense libertatem impetraverit, inter menses Calymniorum feruntur menses Καῖσαρ Σεβαστὸς (*f*, v. 1) et Τιβέριος (*e*, v. 1).

1022. Calymnae, ex templo Apollinis Delii. — Newton, *Greek inscr. in the British Mus.*, II (1883), p. 91, n. CCCI.

Ὁ δᾶμος ὁ Καλυμν[ί]|ων συνκαθιέρωσε | Ἀπόλλ[ω]νι [Δα]λίῳ, | Καλύμ[ν]ας μεδέοντι, || Γάιον Καίσαρα [Γ]ε[ρμα]|νικὸν Εὐσεβ[ῆ] [1].....

1. Caligula ante annum 37, quo imperavit, fortasse anno 18, quo patrem Germanicum in Asiam comitatus est (Suet., *Calig.*, 10).

1023. Calymnae. — Ross, *Inscr. ined.*, II (1842), n. 180.

Ὁ δᾶμος ὁ [Κα]λ[υ]|μνίων ἐτείμα|σεν Τιβέριον Κλαύ|διον Καίσαρα Γερ||μανικὸν Σεβα|στὸν τὸν ἑαυτοῦ | σωτῆρα καὶ εὐ|εργέταν.

1024. Calymnae. — Newton, *Greek inscr. in the British Mus.*, II (1883), p. 101, n. CCCXXVI.

.... [Καί]σαρα ..|... [στε]φανο ...|... [Κ]αλυμν ...|..εο.....

1025. Calymnae. — Newton, *Greek inscr. in the British Mus.*, II (1883), p. 100, n. CCCXXIV.

...... [πατὴ]ρ πατρίδος ..|... [πρό]τερον το .|..νο....

1026. Calymnae. — Dittenberger, *Sylloge inscr. gr.*, ed. II, n. 370.

Ὁ δᾶμος ὁ τῶν Καλυμνίων | ἐτίμασεν Τιβέριον Κλαύδ|ιον Ξενοφῶντος υἱὸν Φιλῖ|νον, τὸν θεῖον Γαίου Στερ‖τινίου Ἡρακλίτου υἱοῦ Κορ|νηλίᾳ Ξενοφῶντος, ἰατροῦ | Τιβερίου Κλαυδίου Καίσαρος [1], | χειλιαρχήσαντα.

1. Cf. infra Coos titulos et totius familiae stemma vide ap. Herzog, *Koische Forschungen und Funde*, p. 189.

1027. Calymnae. — Dubois, *Bull. de corr. hellén.*, VIII (1884), p. 28, n. 1.

Ὁ δᾶμος ὁ Καλυμνίων | ἐτείμησεν τὸν ἱερέα | τοῦ προκαθηγεμόνος | θεοῦ Ἀπόλλωνος Τιβέριον ‖ Κλαύδιον Δικαστοφῶν|τα τὸν ἑαυτοῦ πάτρ|ωνα καὶ εὐεργέταν δὶς | στεφανοφορήσαντα | καὶ ἀνιερώσαντα τὰ χωρία τῷ ‖ θεῷ.

INSULA ASTYPALAEA

1028. Astypalaeae. — *I. Gr.*, XII, III (1898), n. 173. *Suppl.* (1904), p. 278.

a. .... περὶ τούτου τοῦ πράγματος οὕτως ἔδοξε · [πρὸς | τὸν δῆμον τὸν Ἀστυπαλαιέων εἰρήνην φιλίαν συμμα|χίαν] ἀνανεώσασθαι · ἄνδρα καλὸν καὶ ἀγαθὸν [παρὰ δή|μου] καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ καὶ φίλου προσαγο[ρεῦσαι τούτωι ‖ τε] φιλανθρώπως ἀποκριθῆναι · ἔδοξεν. Καὶ [ὅτι Πόπλι|ος] Ῥοτίλιος ὕπατος χάλκωμα συμμαχίας [ταύτης ἐν | τῶι] Καπετωλίωι κατηλωθῆναι φροντίσῃ(ι) [οὕτως κα|θ]ὼς ἂν αὐτῶ(ι) ἐκ τῶν δημοσίων πραγμάτων [πίστεώς | τε] τῆς ἰδίας φαίνηται · ἔδοξεν. Ὅτι [τε Πόπλιος Ῥοτί‖λι]ος ὕπατος τὸν ταμίαν κατὰ τὸ διάταγμα [ξένια δοῦναι αὐτῶι | κ]ελεύσῃ(ι) θυσίαν τε ἐν Καπετωλίω(ι), ἐὰν θέλῃ(ι), ποιῆσ[αι αὐτῶι ἐξῆι κατὰ] | τὸν νόμον [τόν τε] Ῥόβριον καὶ τὸν Ἀκίλιον [ἀναθεῖναί τε ἀπόγραφον ἐν | τ]όπωι δημοσίω(ι) [καὶ ἐπιφανῶς] προκειμέν[ωι, οὗ ἂν πλεῖστοι παρα|σ]τείχωσιν [τῶν πολιτῶν] καὶ κατ' ἐνιαυτὸν [ἐν τῆι ἐκκλησί‖αι] ἀναγορεύ(ε)σθαι · ἔδοξεν. Ἐπὶ ὑπάτ[ω]ν Ποπλ[ίου Ῥοτιλί|ου] Ποπλίου υἱοῦ καὶ [Γν]αίου Μαλλίου Γναίου υἱοῦ, [στρατηγοῦ κα|τὰ] πόλιν Λευκίου ...... ωνίου Λευκίου υἱοῦ, [ἐπὶ δὲ τῶν ξένων] ..|......... Ποπλίου υἱοῦ, [ὡς δὲ Ἀστυπαλαιεῖς]|.. ἄγουσιν ἐπὶ [Φιλε]τα(ί)ρου τοῦ ....., [ἔδοξε ‖ πίνακα συμμαχίας ἀνατεθῆναι, πρεσβεύσαντος Ῥοδοκλέους τοῦ Ἀντιμάχου] | καὶ (τ)αύτης (τῆς) συμμαχίας δοθῆναι τῶ(ι) δήμω(ι) [τῶι Ἀστυπαλαιέων πίνα|κα] κατὰ δόγμα συγκλήτου. |

b. .... [τῶι δήμωι τῶι | Ῥωμαίων καὶ] τῶ(ι) δήμω(ι) τῶ(ι) Ἀστυπαλαιέων εἰρήνη καὶ [φιλία | καὶ συμμαχία] ἔστω καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν [εἰς τὸν ἅ|παντα χρόνον ·] πόλεμος δὲ μὴ ἔστω. Ὁ δῆμος [ὁ Ἀστυπαλαιέων μὴ δι‖ιέτω τοὺς] πολεμίους καὶ ὑπεναντίους [τοῦ δήμου τοῦ Ῥωμαίων | διὰ τῆς ἰδίας χώρας καὶ ἧς ἂν ὁ δῆμος ὁ Ἀστυπαλαιέων κρατῆι δη|μοσί]α(ι) βουλῆ(ι), ὥστε τῶ(ι) δήμω(ι) τῶ(ι) Ῥωμαίων καὶ τοῖς ὑπὸ Ῥωμαίου[ς | τα]σσομένοις πόλεμον ἐπιφέρωσι · μήτε τοῖς πο[λεμίοις μήτε ὅπλοις] | μήτε χρήμασι μήτε ναυσὶν βοηθείτω <ο> δημοσ[ί]αι βουλῆ(ι) δόλ[ωι πονηρῶι]. ‖ Ὁ δῆμος ὁ Ῥωμαίων τοὺς πολεμίους καὶ ὑπεναντίους [τῆς βουλῆς | καὶ τ]οῦ δήμου τοῦ

'Αστυπαλαιέων διὰ τῆς ἰδίας χώρας καὶ ἧς ἂν | [κρατῆι ὁ δῆμος ὁ Ῥωμαίων μὴ διιέτω] δημοσ[ί]αι βουι(ῆ)(ι) δο[λ]ω[ι πο|νηρῶι, ὥστε τῶι δήμωι τῶι] Ἀστυπαλαιέων καὶ τοῖς ὑπ' αὐτοὺς | ταττομένοις πόλεμον ἐπιφέρωσιν · μήτε (τοῖς πολεμίοις μήτε) ὅπλοις μήτε χρήμα<τα>σι μήτε ‖ ναυσὶ βοηθεί[τω] μήτε δόλω(ι) πονηρῶ(ι). Ἐὰν δέ τις πόλεμον ἐπιφέρη(ι) τῷ(ι) δήμω(ι) [τῶι] | Ἀστυπαλαιέων, ὁ δῆμος (ὁ) Ῥωμαίων [τῶι δήμωι τῶι Ἀστυπαλαιέων βοηθείτω? Ἐὰν δέ | τις] πρότερος πόλεμον ἐπιφέρη(ι) [τῶι δήμωι τῶι Ῥωμαίων, ὁ δῆμος ὁ Ἀστυπαλαιέων βοηθείτω ἐκ | τῶν] συνθηκῶν καὶ ὁρκίων [τῶν γεγενημένων... ἀνὰ μέσον?] | τοῦ δήμου τῶν Ῥωμαίων καὶ τοῦ δήμου τῶν Ἀστυπαλαιέων. ‖ Ἐὰν δέ τις πρὸς ταύτας τὰς συνθήκας κοινῆ(ι) βουλῆ(ι) προσθεῖναι ἢ | ἀφελεῖν βούλ[ω]νται ὁ δῆμος καὶ ἡ βουλή, [ὅτι] ἂν θελήσει ἐξέστω · ἃ δὲ ἂν προσθῶσιν | ἐν ταῖς συνθήκαις ἢ (ἃ) ἂν ἀφέ[λ]ωσιν ἐκ τῶν συνθηκῶν, ἐκτὸς ἔστω ταῦτα (ἐν) ταῖς | συνθήκαις γεγραμμένα · (ἀναθέντων δὲ) ἀνάθημα ἐμ μὲν Ῥωμαίων ἐν τῷ(ι) Καπετωλίω(ι) ναῷ(ι) τοῦ | Διός, ἐν δὲ Ἀστυπαλαιέων ἐν τῷ(ι) ἱερῷ(ι) τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ πρὸς ‖ τῷ(ι) βωμῷ(ι) .... τῆς Ῥώμης. |

c. Ἔδοξε τῷ δάμω(ι) · [Ἀρ]χωνίδας Εὐκλεῦς ἐπεστάτει, πρυτάνιων [γνώμα · | Ἐπ]ειδ[ὴ] παρα(γε)γένηται ὁ ἀποσταλεὶς εἰς Ῥώμαν Ῥ(ο)δοκλῆς Ἀντιμάχου καὶ | [τὰ] πε[ρὶ συμμαχίας] δογματισθέντα [ἀπενήνοχε], δοθεῖσα ? δὲ δι' αὐτοῦ (τοῦ) ψαφίσματος |......... τοὺς πρεσβευτὰς ὑπὲρ τᾶς πατρίδος καὶ Ῥώμας ‖..... .....| προαιρούμενος [καὶ] πᾶσαν σπουδὰν καὶ φιλοτιμίαν [ποτ]ενενκάμενος|..... ....|.... συμμαχίαν ποτὶ τοὺς [Ῥωμαίους] .....|...... ἐπαινέσαι μὲν [Ῥοδοκλῆ Ἀντιμάχου]..

a senatusconsultum est Romanum de foedere cum Astypalaeensibus renovando; *b* foedus Romanorum et Astypalaeensium; *c* decretum Astypalaeensium in legati sui honorem. Duo priores tituli (*a*, *b*) communi, tertius (*c*) dorica dialecto scripti sunt.

a. Cf. n. 33.

V. 5. De illa formula et de sequentibus cf. Viereck, *Sermo graecus quo SPQR usi sunt* (1888), p. 42 et 80, qui *a* et *b* ex graeco in latinum rursus transtulit.

V. 6. χάλκωμα, tabula ahenea. Cf. Polyb., III, 26, 1.

V. 7-9 « ita uti ei ex re publica fideque sua videretur. » Exempla similia vide apud Viereck, p. 80.

V. 10. « ut consul quaestorem ex formula munus dare ei juberet. » Pecunia enim legatis exterarum gentium a senatu romano publice dabatur, ut omni liberarentur impensa dum in Urbe manebant; ea autem pecunia, quae munus (ξένια) appellabatur, semel constituta erat in catalogo amicorum populi, sive formula (διάταγμα). Mommsen, *Röm. Forschungen*, I, p. 345; *Droit public rom.*, VI, 2, p. 215, not. 1.

V. 11. Cf. n. 33, *col. b*, vv. 17 et 21; Mommsen, *Röm. Forsch.*, *loc. cit.*

V. 12. Q. Rubrius Varro (?) et M' Acilius Glabrio tribuni plebis anno 122 ante C. n. videntur plebiscito ordinavisse illa legatorum sacrificia; quanquam plebiscitum duobus auctorum nominibus signari ab usu remotum fuit: Mommsen, *Droit public*, VI, 1, p. 359, not. 1.

V. 12-15. « ponereque exemplar (foederis) in loco publico et aperte sito (Astypalaeae), ubi plurimi praetereunt civium, et quotannis pro contione (illius civitatis) pronuntiari. »

V. 15. P. Rutilius P. f. Rufus et Cn. Mallius Cn. f. Maximus consulatum gesserunt anno 105 ante C. n.

V. 16. στρατηγοῦ κατὰ πόλιν, praetore urbano.

V. 17. ἐπὶ δὲ τῶν ξένων (στρατηγοῦ), peregrino (praetore).

V. 19. Philetaero archonte Astypalaeensium eponymo.

V. 20. Supplementum, quod proposuerat Cousin, *Bull. de corr. hellén.*, X (1886) p. 171, correctum accepit Hiller de Gaertringen *I. Gr.*, *loc. cit.*, *Suppl.* Legatum Rhodoclem Antimachi memoraverunt in decreto suo (*c*) Astypalaeenses.

1029. Astypalaeae. — *I. Gr.*, XII, III (1898), n. 171; *Suppl.* (1904), n. 1286.

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι · Μοσχίων Μενέτου | [ε]ἶπεν · προγραψαμένων εἰς τὴν βουλὴν τῶν στρα|[τ]ηγῶν ὑπὲρ τ[ῆς ἐπικουρίας τῶν Ἀστ]υπαλαιέων, | [ὅ]τι Ἀστυπ[αλαιεῖς ἄνδρες γεγένηνται ἀγα]θοὶ καὶ φί‖[λ]οι τοῦ [ἡμετέρου δήμου, ἀγωνισάμενοι κάλ]λιστα τῶν|............ τῶν πει|[ρ]ατ[ῶν].........| ...... τῶν πλοί|[μ]ων........[κ]αὶ τοὺς μὲ[ν].........ς κ[αὶ] ἀνοσ[ί]‖ως.......... [ἔ]σεσθαι | τοὺς |......... Ἀστυπ[α]|λαιε.......... ἔχειν τῶν ἐκ τῆς [θα]|λάσ[σης?] ....θέτ[η]σεν αὐτῶι · ἐ[πι]‖[π]λευ[σάντων δὲ μετὰ ταῦτα τῶν π]ειρατῶν καὶ ἐπὶ τὴν ἡ|[μ]ετ[έραν χώραν τὴν ἔφοδον π]ο[ιη]σαμένων ἐκ τῆς Φυγ[ε]|λίδος [καὶ σώματα ἐκ τοῦ] ἱε[ρ]οῦ τῆς Ἀρτέμιδος τῆς Μ[ουνι]|χίας[1] [ἀγαγόντων ἐλ]εύθερά τε καὶ δοῦλα, διαρπασάν[των] | δὲ καὶ τὰ [σκεύη τῶν σ]ωμάτ[ων κα]ὶ τῶν ἐν τῶι χωρίωι [καὶ] ‖ τοῖς περι[κειμέν]οις τόποις, [οἱ Ἀστ]υπαλαιεῖς στ[οιχοῦν]|τες τοῖς [ὑπὸ τῶν Ἐφεσί]ων προπα[ρηγγελμ]ένοις ἐπέπλ[ευσαν] | ἐπ' αὐτοὺς καὶ παραβαλόμ[ενοι τῶ]ι βίωι οὔτε σ[ώματος] | οὔτε [ψ]υχῆς ἐφείσαντο, δια[κινδυν]εύσαντε[ς δὲ πρὸς] | τοὺς πειρατὰς ἐκ τοῦ γεγ[ενημένο]υ ἀγῶνος [ἔτρεψαν τὸ] ‖ πᾶν τῶν ἐναν[τί]ων κατὰ.......ιστον το[ῦ]...... | τ?]αγέντας τῶι [ἡμ]ετέρωι? ...... οντ......|..........[2] τῶν πλο[ίων].. ταν.......... [ἀ|ν]αχθέντων εἰς τὴν πόλιν [τὴν τῶ]ν Ἀσ[τυπαλαιέων τοὺς] | μὲν λῃστὰς καὶ κακούργο[υς ἐτιμ]ωρ[ήσαντο παραχρῆ‖μα] ἀξίως τῆς ἑαυτῶν[3] μ[οχθηρίας, τοὺς δ' ἀπαχθέντας | γ]νό[ντ]ες ὄντας ἡμετέρ[ους πολίτας τῆι πάσηι ἐπι]|μελείαι ἀναλαβόντες [εἰς

τὰς οἰκίας ὑπεδέξαντο] | καὶ χορηγοῦντες πάντα ὅσ[ων εἷς ἕκαστος ἐδεῖτο] | πρός τε τὴν καθ' ἡμέραν [θεραπείαν καὶ τὴν τοῦ σώ||μ]ατος εὐσχημοσύνην, ἐ[πεμελοῦντο περὶ αὐτῶν | ὡς] περὶ τῶν ἰδίων τ[έκνων] · ὁ[μοίως δὲ καὶ τῆς τῶν | ἡρ]πασμένων ἐλευθέρ[ων] πα[ίδων ἐπεμελοῦντο ἀγω|γῆ]ς τε καὶ παιδείας ω..... .....|κότας τῶν ἡμετέρων .... [κα||θ]ηκόντων διὰ τὴν ....|.ος πρὸς αὐτοὺς τ.........|.ν ἐν ει..........

Decretum est Ephesiorum in honorem Astypalaeensium, qui piratas a littore Asiae reppulerant et navali praelio vicerant; quod evenisse videtur cum ferveret bellum Mithridaticum, anno circiter 85 ante C. n. Cf. Dittenberger, *Sylloge inscr. gr.*, ed. II, n. 329.

1. Phygelae, sive Pygelae, in vico Ephesi vicino, templum fuit Dianae Munichiae. Strab., XIV, p. 639. Cf. Höfer ap. Roscher, *Lexicon*, II, p. 3227, v. 56. — 2. Traditur .ΑΣΘΛΛΙΟ/ΜCΓΛ. — 3. Ita lapis pro αὐτῶν.

1030. Astypalaeae. — *I. Gr.*, XII, III (1898), n. 205.

[Αὐτοκράτ]ορι Καίσαρι Θ[εοῦ υἱῷ Σεβαστῷ].

1031. Astypalaeae. — Dittenberger, *Sylloge inscr. gr.*, ed. II (1898), n. 356; *I. Gr.*, XII, III (1898), nn. 174, 175. *Suppl.* (1904), p. 278.

a. ...|.. [δημι]ουργοῦ δὲ Καιρογένεος Λευ........... ια. |

b. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Θεοῦ υἱὸς Σεβαστὸς, ἀρχιερεὺς, | ὕπατος τὸ δωδέκατον ἀποδεδειγμένος | καὶ δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ ὀκτωκαιδέκατον [1], | Κνιδίων ἄρχουσι, βουλῆι, δήμωι χαίρειν. Οἱ πρέσ||βεις ὑμῶν Διονύσιος β' καὶ Διονύσιος β' τοῦ Διονυ|σίου ἐνέτυχον ἐν Ῥώμηι μοι καὶ τὸ ψήφισμα ἀποδόντες | κατηγόρησαν Εὐβούλου μὲν τοῦ Ἀναξανδρίδα τεθνε|ῶτος ἤδη, Τρυφέρας δὲ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ παρούσης, | περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Εὐβούλου τοῦ Χρυσίππου [2]. Ἐγὼ || δὲ ἐξετάσαι προστάξας Γάλλωι Ἀσινίωι τῶι ἐμῶι φίλωι [3] | τῶν οἰκετῶν τοὺς ἐνφερομένους τῆι αἰτίᾳ διὰ βα|σάνων ἔγνων Φιλεῖνον τὸν Χρυσίππου τρεῖς νύ|κτας συνεχῶς ἐπεληλυθότα τῆι οἰκίαι τῆι Εὐβού|λου καὶ Τρυφέρας μεθ' ὕβρεως καὶ τρόπωι τινὶ πολι||ορκίας, τῆι τρίτηι δὲ συνεπηγμένον καὶ τὸν ἀδελ|φὸν Εὔβουλον, τοὺς δὲ τῆς οἰκίας δεσπότας Εὔβου|λον καὶ Τρυφέραν, ὡς οὔτε χρηματίζοντες πρὸς | τὸν Φιλεῖνον οὔτε ἀντιφραττόμενοι ταῖς προσ|βολαῖς ἀσφαλείας ἐν τῆι ἑαυτῶν οἰκίαι τυχεῖν ἠδύναν||το, προστεταχότας ἑνὶ τῶν οἰκετῶν οὐκ ἀποκτεῖ|ναι ὡ[μῶ]ς ὡς ἄν τις ὑπ' ὀργῆς οὐ[κ] ἀδίκου προήχθη(ι), ἀλ|λὰ

ἀνεῖρξαι ἀνασκεδάσαντα τὰ κόπρια αὐτῶν · τὸν | δὲ οἰκέτην σὺν τοῖς καταχεομένοις εἴτε ἑκόντα | εἴτε ἄκοντα, αὐτὸς μὲν γὰρ ἐνέμεινεν ἀρνούμενο[ς], ‖ ἀφεῖναι τὴν γάστραν [ὥστ'] Εὔβουλον ὑποπεσεῖν δικαιό|[τ]ερον ἂν σωθέντα [τοῦ ἀ]δελφοῦ. Πέπονφα δὲ ὑμεῖν καὶ α[ὐ|τ]ὰς τὰς ἀνακρίσεις. Ἐθαύμαζον δ' ἄν, πῶς εἰς τόσον | ἔδεισαν τὴν παρ' ὑμεῖν ἐξετασίαν τῶν δούλων οἱ φ[εύ]|γοντες τὴν δίκην, εἰ μή μοι σφόδρα αὐτοῖς ἐδόξ[ατε] ‖ χαλεποὶ γεγονέναι καὶ πρὸς τὰ ἐναντία μισοπόνη[ροι], | μὴ κατὰ τῶν ἀξίων πᾶν ὁτιοῦν παθεῖν, ἐπ' ἀλλο[τρίαν] | οἰκίαν νύκτωρ μεθ' ὕβρεως καὶ βίας τρὶς ἐπεληλ[υθό]|των καὶ τὴν κοινὴν ἁπάντων ὑμῶν ἀσφάλει[αν ἀναι]|ρούντων ἀγανακτοῦντες, ἀλλὰ κατὰ τῶν καὶ [ὅτε ἠ]‖μύνοντο ἠτυχηκότων, ἠδικηκότων δὲ οὐδέ[ν]. | Ἀλλὰ νῦν ὀρθῶς ἄν μοι δοκεῖτε ποιῆσαι τῆι ἐμῆι π[ερὶ τού]|των γνώμηι προνοήσαντες καὶ τὰ ἐν τοῖς δημ[οσίοις] | ὑμῶν ὁμολογεῖν γράμματα [4]. Ἔρρωσθε.

c. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Θεοῦ Τραιανοῦ [Παρθικοῦ] | υἱὸς Θεοῦ Νέρουα υἱωνὸς Τραιανὸς [Ἁδριανὸς] | Σεβαστὸς ἀρχιερεὺς μέγιστος, δημ[αρχικῆς | ἐξ]ουσίας, ὕπατος τὸ β' [5], Ἀσστυπαλ[αιέων τοῖς ‖ ἄρχο]υσι καὶ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρ[ειν. | Καὶ πα]ρὰ τοῦ πρεσβευτοῦ ὑμῶν Πε[τρωνίου τοῦ | Ἡράκω]ντος καὶ ἐκ τοῦ ψηφίσματ[ος ὑμῶν | ἔμαθον] ὅπως ἥσθητε διαδεξαμέν[ου ἐμοῦ | τὴν πατ]ρῴαν ἀρχήν, ἐπαινέσας δ[ὲ ὑμᾶς ‖ καὶ πεπο]ιθὼς τὴν ἐλευθερίαν ὑ[μῶν]..|
....

a « finis est antiquioris inscriptionis Cnideae, infra quam epistula Augusti (*b*) incisa est. Postea, hac tabula nescio qua de causa Astypalaeam transvecta, his duobus titulis subjuncta est epistula Hadriani (*c*) ad Astypalaeenses data. » Dittenberger. Nihil autem fuit inter tria documenta commune.

1. Sub finem anni 6 ante C. n. — 2. « Cnidi in jus vocati Eubulus Anaxandridae filius et Tryphera uxor ejus, quia civium suorum justitiae diffidebant (vv. 28 sqq.) postulaverant ut res ab ipso principe judicaretur. Quo facto plebiscito (v. 7) Cnidiorum constitutum est ut legati duo reipublicae nomine apud Augustum illos accusarent. Qui causa cognita his litteris ad populum Cnidiorum datis eos se absolvere pronuntiat. » Dittenberger. Cf. etiam Chapot, *Prov. rom. d'Asie,* p. 126. — 3. C. Asinius Gallus, Pollionis filius, consul anno 8 ante C. n., amicus Augusti notissimus : *Prosop. imp. rom.*, I, p. 161, n. 1017. Asiae proconsul quanquam illo ipso anno erat, ab imperatore eo nomine non appellatur; nam « Cnidii, libera civitas (Plin. *H. N.* V, 104), jurisdictioni proconsulis subjecti non erant, ut haec cognitio, principis nutu ei mandata, omnino non attingeret praesidis provinciae officium. » Dittenberger. — 4. « Plebiscitum de accusandis publice Eubulo et Tryphera in actis Cnidiorum erat; quare ut item litterae absolutos illos a principe testantes eisdem inserantur, hic cavetur. » Dittenberger. — 5. Anno 117 aut 118 post C. n. Aut β' post ἐξουσίας, aut ἀποδεδειγμένος post ὕπατος τὸ β' omissum est.

1032. Astypalaeae. — Dittenberger, *Sylloge inscr. gr.*, ed. II (1898), n. 385. *I. Gr.*, XII, III (1898), n. 176. *Suppl.* (1904), p. 278.

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Θεοῦ Τραιανοῦ Παρθικ[οῦ] | υἱὸς Θεοῦ Νέρουα υἱωνὸς Τραιανὸς Ἁδριανὸς | Σεβαστὸς ἀρχιερεὺς μέγιστος, δημαρχικῆς | ἐ[ξ]ουσίας [1], ὕπατος τὸ β' [2], Ἀστυπαλαιέων ‖ ἄρχουσι καὶ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν. | Ἐντυχὼν ὑμῶν τῷ ψηφίσματι, ὅτι μὲν ἀπο|ρεῖν φατε καὶ οὐ δύνασθαι τελεῖν τὸ ἐπαγγελ|τικὸν ἀργύριον [3] ἐμάνθανον · οὐ μὴν ὁπό|σον τε τοῦτο οὐδὲ ε[ἴ] ποτε φέρειν αὐτὸ ἤρξασ[θε]...... ‖...........

1. Numerum β' non addidit lapicida. — 2. Anno 118 post C. n. — 3. « Quale hoc sit vectigal, ignoramus. Neque hoc mirum, cum ipse Hadrianus imperator id se nescire fateatur. » Dittenberger.

1033. Astypalaeae. — *I. Gr.*, XII, III (1898), n. 177. *Suppl.* (1904), p. 278.

Αὐτοκράτωρ [Κ]αῖσαρ [Θεοῦ] | Τραιανοῦ Παρθικοῦ υἱὸ[ς | Θεο]ῦ Νέρουα υἱωνὸς [Τραια|νὸς Ἁ]δ[ρ]ιανὸς Σεβαστ[ὸς, ἀρ‖χιερεὺ]ς μέγιστος, δ[ημαρ|χικῆς] ἐξουσίας τὸ ιγ' [1], ὑπ[ατος τὸ γ', | πατὴρ πα]τρίδος, Ἀστυπαλ[αιέων | τοῖς ἄρχ]ουσι καὶ τῇ βουλῇ [καὶ τῷ | δήμῳ χα]ίρειν. Καὶ τὴν πρε[σβεί‖αν ὑμῶν] ἀπεδεξάμην, δι' ἧ[ς προσ|ηγορ]εύ[σ]ατέ [2] με ἐπιβαίνοντα [ἄρτι? | τῆς] Καρίας καὶ τὰ ἐπεσταλ[μ]έ[να παρ' ὑμῶν | ἀπέδω]κεν Πετρώνιος Ἡρακ[ῶντος [3]. | Εὐτ]υχεῖτε. Πρὸ ε' καλ(ανδῶν)....., ‖ [ἀπὸ Λαοδ]ικείας τῆς ἐπὶ Λύκῳ [4].

1. Anno 129 post C. n. — 2. Salutavistis : Wilhelm, *Arch. epigr. Mittheil. aus Oesterr.*, XX (1897), p. 66-67. — 3. De eo cf. n. 1031, c. — 4. Laodicea ad Lycum, urbs Phrygiae : Hadrianus enim per Asiam iter faciebat, Epheso Lyciam et Syriam petens. Von Rohden, ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclop.*, I, col. 509, 56.

1034. Astypalaeae. — *I. Gr.*, XII, III (1898), n. 206.

[Α]ὐτοκράτωρ Κα[ῖσαρ] | Θεοῦ Τραιανοῦ Παρ[θι|κοῦ] υἱὸς...|........

1035. Astypalaeae. — *I. Gr.*, XII, III (1898), n. 207.

Αὐτοκράτορα Καίσαρα | Μ. Αὐρήλιον Ἀντωνῖνον | Σεβαστὸν Ἀρμενιακὸν [1] |

ἁ βουλὰ καὶ ὁ δᾶμος ‖ ὁ Ἀστυπαλαιέων τὸν | σωτῆρα καὶ εὐεργέταν | τᾶς ἁμετέρας πόλιος | θεοῖς.

1. Anno 164-166 post C. n.

1036. Astypalaeae. — *I. Gr.*, XII, III (1898), n. 208.

Ἀστυπαλαιέων [ἁ βουλὰ] | καὶ ὁ δᾶμος Αὐτοκρά[το]|ρα Καίσαρα Λούκιον Αὐρήλι|ον Οὐῆρον Σεβαστὸν Ἀρ‖μενιακὸν [1], τὸν σωτῆρα καὶ | εὐεργέταν τᾶς πόλιος ἁμῶν.

1. Anno 163-165 post C. n.

1037. Astypalaeae. — *I. Gr.*, XII, III (1898), n. 209.

Αὐτοκράτορα Μ. Α[ὐρ. Καίσαρα] | Σεβαστὸν [1] ἁ βουλὰ καὶ ὁ | δᾶ[μος ὁ Ἀστυπαλαιέων]|..........

1. Caracalla?

1038. Astypalaeae. — *I. Gr.*, XII, III (1898), n. 210.

Αὐτοκράτορα Καίσαρα | Μ. Ἀντώνιον Γορδιανὸν [1] | ὁ δᾶμος ὁ Ἀστυπαλαι[έων].

1. Gordianus III, annis 238-244 post C. n.

1039. Astypalaeae. — *I. Gr.*, XII, III (1898), n. 180; *Suppl.* (1904), p. 278.

[Δεσπ]ο[τ]ίας Ἡρακλίδους · ζυ(γὰ) κ(έφαλα) κεγκυβ, ἐν οἷς ζυ(γὰ) κεκδσ ὤν.. καὶ ζυ(γο)κ(έφαλον) ιδ...... |

Χω(ρίον) Σιδηρᾶ · ζυ(γὰ) κδκιοε, οὗ γῆς ζυ(γὸν) αιξας, ἀνθρ(ώπων) κγισ ὤν ζυ(γὸν) ικσλ. |

Χω(ρίον) Σχινοῦς [1] · ζυ(γὰ) κβ<γημ, γῆς ζυ(γὸν) <εψν, ἀνθρ(ώπων) κϐδμσ+ν. |

Χω(ρίον) Βολοῦς · ζυ(γὰ) κγδμσψν, γῆς ζυ(γὰ)......β, ἀνθρ(ώπων) κα<γκδ, ζυ(γὰ) κ<ςξασ. ‖

Χω(ρίον) Ἐγιροῦς [2] · ζυ(γὰ) κγγκρν, γῆς ζυ(γὰ) βλσασ, ἀνθρ(ώπων) καδ, ζυ(γο)κ(έφαλον) δηι. |

Χω(ρίον) Σπάρτη · ζυ(γὰ) κγϛξβ, γῆς ζυ(γὰ) β...., ἀνθρ(ώπων) και4. |
Χω(ρίον) Βόριον · ζυ(γὰ) κβδοασ, γῆς ζυ(γὸν) α<ολσ, ἀνθρ(ώπων) ρκ<δ. |
Χω(ρίον) Δονακοῦς · ζυ(γὰ) κβκγξγ, γῆς ζυ(γὸν) <εμσψν, ἀνθρ(ώπων) κλ<γκδ, ζυ(γὰ) κγραφ. |
Χω(ρίον) Κυανέαι · ζυ(γὰ) κ.γηλε, γῆς ζυ(γὸν) αισοε, ἀνθρ(ώπων) καγιβ. ‖
Χω(ρίον) Θρᾶσσα · ζυ(γὸν) γσμ. |
Χω(ρίον) Κολ....αι ζυ(γὸν) εξασ.

Fragmentum est jugationis actae initio saeculi IV post C. n. Cf. supra nn. 109-113. Numeris notata sunt juga et jugorum partes, ita ut in quoque agro (χωρίον) numerus primus alterius et tertii summam aequet. Quid autem significet quartus ignoratur. « Hominum (ἄνθρωποι) pretium pedibus quadratis exprimitur; servus tantum valet quantum ager, cujus magnitudo numerum pedum quadratorum indicatum aequat. » Hiller von Gaertringen. Multa tamen adhuc incerta sunt. Signo < notatus est numerus 1/2; +, 700; 4, 500.

1. Etiamnunc manet suum loco nomen. — 2. = Αἰγιροῦς.

1040. Astypalaeae. — *I. Gr.*, XII, III (1898), n. 181.

Δεσποτίας Εὐφρο|συν... |
Χω(ρίον) Χηλή · ζυ(γὰ) κγ. |
Χω(ρίον) Βάρις · μέρ(η) <ι, ζυγὰ κ.

Cf. n. 1039.

1041. Astypalaeae. — *I. Gr.*, XII, III (1898), n. 182.

[Δε]σπο[τί]ας Θεοδούλου. |
Χω(ρίον) Ἀχιλλικός [1] · ζυ(γὸν) α<ξ, ζώ(ων) κα. |
Χω(ρίον) Βάρρος · μέ(ρος) <, ζυ(γὸν) 8ιεφα, ἀνθρ(ώπων) κθεκειος. |
Χω(ρίον) Βατράχου · μέ(ρη) δ, ζυ(γὰ) Sοβ, ἀνθρ(ώπων) κ, [ὄν]ον ? ‖
Χω(ρίον) Δαφνίον · ζυ(γὰ) γιϛ3σ.

Cf. nn. 1039, 1040. — V. 4 signo **S** notatus est numerus 6.

1. « Achillem Astypalaeenses insulani sanctissime colunt. » Cic., *Nat. deor.*, III, 18, 45.

INSULA COS

1042. In insula Co. — Paton et Hicks, *The inscriptions of Cos* (1891), p. 40, n. 25.

Τιβέριος Καῖσαρ Θεοῦ Σεβαστοῦ | υἱὸς Σεβαστός, δημαρχικῆς ἐ|ξουσίας τὸ ἑπτακαιδέκατον [1], αὐτο|κράτωρ τὸ ζ΄, Κῴων ἄρχουσι, βουλῇ, δή‖μῳ χαίρειν. Ἀποδόντων μοι τῶν ὑ|μετέρων πρέσβεων τό τε ψήφισμα ὑ|μῶν καὶ ἃς ὑπέθεσθε αὐτοῖς πρὸς ἐμ|ὲ ἐπιστολάς, τῆς μὲν διαθέσεως ὑ|μᾶς τῆς πρὸς ἐμαυτὸν ἐπαινῶ · ‖ διεκείμην δὲ καὶ πρότερον πρός | τε τὴν πόλιν τὴν ὑμετέραν....|...

1. Anno 15 post C. n.

1043. In insula Co. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 416.

Ἡρώδην | Ἡρώδου τοῦ βασιλέως υἱόν, | τετράρχην [1], | Φίλων Ἀγλαοῦ, φύσει δὲ Νίκωνος, ‖ τὸν αὐτοῦ ξένον καὶ φίλον [2].

1. Herodes (Antipas), Herodis Magni filius natu minimus, tetrarcha Galilaeae et Peraeae testamento patris constitutus, confirmatus ab Augusto, in exilium pulsus Lugdunum a Caligula anno 39 post C. n. : *Prosop. imp. rom.*, II, p. 141, n. 109. — 2. De Cois bene meritum esse Herodem Magnum docet Joseph. *Bell.*, I, 423.

1044. In insula Co. — Paton et Hicks, *The inscriptions of Cos* (1891), p. 41, n. 26. Cf. Mommsen, *Zeitschr. der Savigny Stiftung*, XXIV (1890). *Roman. Abtheil.*, p. 34.

...... [Πυθόμενος ἐκ τοῦ ὑμετ]έρου ψηφίσμα|[τος ὅτι....... τὴν ἔκκ]λησιν ἔθετο ἐπὶ | [τὸν Σεβαστόν, ἱκανῶς ἡσ]θόμην ἐπηρείας | [χάρι]ν αὐτὸν [το]ῦτο πεποιηκέναι · δε‖[ὸν τ]οίνυν, εἰ μὲν ἐπὶ τὸν Σεβαστὸν | [ἡ ἔκ]κλησις γείνεται, πρότ[ε]ρον ἐμὲ | [ἐξετ]άσαι τὴν αἰτίαν · εἰ δὲ ἐπ' ἐμέ, τὸ | [παρὸ]ν ἀξιόχρεως λαβεῖν τοὺς ἀ[ρ|ραβῶν]ας δηναρίων δισχειλίων πεν‖[ακο(σίων)] [κατὰ] τὸ προτε[θ]ὲν ὑπ' ἐ[μ]ο[ῦ] σ[ύν|ταγ]μα διὰ τοὺς φυγοδ[ι]κοῦντας. | [Ἐὰν δ]ὲ πρὸς ταῦτα μὴ γ........ [1].

1. Epistula est proconsulis Asiae ad Coos. Cum homo aliquis ignotus, lite profecto

amissa, se appellaturum jactavisset, decreverant Coi ut proconsulem monerent. Is autem respondet appellationem sibi videri contumeliae causa factam esse : quod si ad imperatorem facta sit, se prius judicaturum Romamne deceat eam mittere ; si ad se ipsum, in praesens se satis habiturum sumere cautiones denariorum MMD, secundum constitutionem, quam protulerit propter eos qui temere appellent (cf. *Cod. Justin.* 7, 72 ; 6, 6 et Paul *Sent.* 5, 35, 2) ; bono igitur animo sint Coi et aequitate proconsulis confidant. Paulo aliter rem intelligebat Mommsen, cum legeret v. 8-9 τοὺς ἄρ[[χοντ]ας.

1045. In insula Co. — Paton et Hicks, *The inscriptions of Cos* (1891), p. 103, n. 46.

....εχ.ο.....|.. τὸ δεύτερον οἵδε........|[λ]ογον κατ' εὐεργεσ[ίαν · Γάιος Στερτίνιος Ἡρ]|ακλείτου υἱὸς Ξενοφ[ῶν, φιλόκαισαρ, φιλοσέβα]‖στος, φιλοκλαύδιος, φι[λόπατρις, εὐσεβὴς, εὐεργέ]|τας τᾶς πατρίδος [1] · Τιβε. [Κλαύδιος Ξενοφῶντος υἱὸς] | Φιλεῖνος · Τιβε. Κλαύδι[ος...... Τιβερίου Κλαυδίου] | Νικαγόρα υἱὸς, Ἀλκίδαμο[ς Ἰουλιανὸς....... Ἀ]|λκιδάμω..... [2] ....‖Χαρμύλου υἱὸς Φιλοφρίω[ν]......... | οἵδε <ει> εἰσῆλθον εἰς ἀγῶ[να]......|.ς Λευ. υἱὸς Ἡράκλειτο[ς]......|.ς · Πό. Γαλέριος Πο. [υἱὸς......, ... υἱ]|ὸς Ἀπολλό[δωρος] ....‖υς ....

1. De eo cf. n. 1053. — 2. Traditur ΓΑΒΕΤΑΙΓ/.

1046. In insula Co. — Paton et Hicks, *The inscriptions of Cos* (1891), p. 117, n. 65. Cf. Herzog, *Koische Forschungen und Funde* (1899), p. 138.

Φιλοκαίσαρες · |

Δυ(μᾶνες) · | Ἀντίπατρος | ......δου, ‖ φύσει δὲ | .....ος, | στραταγήσας, | θεοῖς. |

Ὑλ(λεῖς) · ‖ Ἀρισταγόρας | Τελεσίππου, | φύσει δὲ | Αἰσχύλου, | στραταγήσας, ‖ θεοῖς. |

Π(α)μ(φυλεῖς) [1]. | Λεύκιος | Ἀβοριγνὸς Λευ|κίου υἱὸς Κά‖τλος, στρατα|γήσας, θε[οῖς. |

Ὑπ(η)ρετεύοντος Ὀνησᾶ.

1. Dymanes, Hylleis, Pamphyleis, tres Coorum tribus. Cf. Herzog, p. 188. Cois igitur tres fuerunt quotannis strategi, unus ex quaque tribu.

1047. In insula Co. — Paton et Hicks, *The inscriptions of Cos* (1891). p. 118, n. 66.

Χρυσάωρ | Ἀττάλου | φιλόκαισαρ | θεοῖς.

1048. In oppido Co. — Herzog, *Koische Forschungen und Funde* (1899), p. 64, n. 21.

Θεοῖς πατρώοις [1] | ὑπὲρ ὑγείας Γαΐ|ου Στερτινίου Ἡ|ρακλείτου υἱοῦ ‖ Ξενοφῶντος, φιλο|καίσαρος φιλοκλαυ|δίου φιλοσεβάστου, | δάμου υἱοῦ, φιλο|πάτριδος, εὐσε‖βοῦς, εὐεργέτα | τᾶς πατρίδος [2].

1. Dii Stertiniorum. Cf. Paton et Hicks, *The inscriptions of Cos*, p. 126. — 2. Cf. n. 1053. Ibidem reperti sunt alii tituli decem, fere iisdem verbis concepti, nn. 22, 23; Paton et Hicks, *The inscr. of Cos*, nn. 84-91.

1049. In oppido Co. — Paton et Hicks, *The inscriptions of Cos* (1891), p. 151, n. 128.

[Ὁ δᾶμος ὁ Κώων] Τίτον Τίτου Κοί[γκτι]ον [1] | [στρατ]αγὸν ὕπατον [2] | [Ῥωμαίω]ν, ἀρετᾶς ἕνεκα | [καὶ καλοκα]γαθίας τᾶς εἰς αὐτὸν ‖ [καὶ τὸς σ]υμμάχος καὶ τὸς | [Ἕ]λλανας [3]. | .....μαχος Πάρι[ος | ἐποίησεν].

1. T. Quinctius Flamininus, cos. anno 198 ante C. n. — 2. Praetor maximus; haec antiqua appellatio apud Graecos idem valet atque consul. Cf. Dittenberger, *Sylloge inscr. gr.*, ed. II (1898), n. 275. — 3. Rhodii et alii populi adversus Philippum, Macedoniae regem, Romanorum socii. Qua de re cf. Herzog, ap. Lehmann, *Beiträge zur alten Geschichte*, II (1902), p. 332.

1050. In oppido Co. — Paton et Hicks, *The inscriptions of Cos* (1891), p. 126, n. 81.

Ὁ δᾶμος ὑπὲρ (τ)ᾶς Αὐτοκράτορος | Καίσαρος | Θεοῦ υἱοῦ Σεβαστοῦ σωτηρίας | θεοῖς ἱλαστήριον.

1051. In oppido Co. — Paton et Hicks, *The inscriptions of Cos* (1891), p. 127, n. 83.

[Α]ὐτοκρ[άτορι Καί]σαρι Θεοῦ [υἱῷ] Σεβαστῷ.

1052. In oppido Co. — Herzog, *Koische Forschungen und Funde* (1899), p. 65, n. 24.

....[Σεβασ]τὴ Ἰουλ[ία Ἀγριππῖνα].... [1].

1. Cf. n. 1062.

1053. In oppido Co. — Paton et Hicks, *The inscriptions of Cos* (1891), p. 130, n. 92.

Γάιος Στερτίνι|ος Ξενοφῶν [1], εὐ|εργέτας τᾶς πα|τρίδος καὶ ἱερεὺς ‖ διὰ βίου, Ἀσκλαπι|ῷ Καίσαρι ἀγαθῷ | θεῷ [2] ἀνέθηκε.

1. C. Stertinius Xenophon Cous, e gente Asclepiadum oriundus, medicus Claudii et Neronis imperatorum, de quo vide Dubois, *De Co insula*, p. 52 et seqq, et *Prosop. imp. rom.*, III, p. 273, n. 666. Hujus nomen non semel a Cois lapidi inscriptum est. Cf. nn. 1045, 1048, 1058-1060. — 2. Imperatorem unum et eumdem esse atque Aesculapium, maximum deorum suorum, Coi decreverant. Cf. n. 1061. Monumentum autem positum est Neroni, ἀγαθῷ δαίμονι, ut ostendit Herzog, *Koische Forschungen und Funde* (1899), p. 196.

1054. In oppido Co. — Paton et Hicks, *The inscriptions of Cos* (1891), p. 135, n. 101.

.....δείας γερο[υσίας | ....Μ. Αὐρηλίου Ἀ]ντωνείνο[υ καὶ | Λ. Αὐρηλίου Ο]ὐήρου Σε[βαστῶν] | .....ήριον τη...‖..ρα τὸ πρ...|....ικος α...|.. ωο......

1055. In oppido Co. — Paton et Hicks, *The inscriptions of Cos* (1891), p. 134, n. 100.

[Αὐτοκράτορα Καίσαρα Θεοῦ | Σεουήρ]ου Εὐσεβοῦς Ἀραβικο[ῦ | μεγίστο]υ, Παρθικοῦ μεγίστου, | [Ἀδιαβηνικο]ῦ μεγίστου υἱὸν, Θεοῦ ‖ [Μάρκου Ἀν]τωνείνου Εὐσεβοῦς | [Γερμανικο]ῦ Σαρματικοῦ υἱωνὸν, | [Θεοῦ Ἀντωνε]ίνου Εὐσ[ε]βοῦς ἔκγονον, | [Θεοῦ Ἁδριαν]οῦ καὶ Θεοῦ Τραιανοῦ | [Παρθικοῦ καὶ] Θεοῦ Νέρουα ἀπό‖[γονον, Μᾶρκον Αὐ]ρήλιον [Ἀντωνεῖνον | Εὐσεβ]ῆ Σεβαστόν [1].

1. Caracalla, annis 211-217.

1056. In oppido Co. — Paton et Hicks, *The inscriptions of Cos* (1891), p. 134, n. 99.

.... | Α[ὐρ]ηλίο[υ] Ἀντωνείνου Εὐ|σεβοῦς Σεβαστοῦ Βρεταν|νικοῦ μεγίστου ἀδελφόν [1].

1. Geta, anno 211/212.

1057. In oppido Co. — Paton et Hicks, *The inscriptions of Cos* (1891), p. 135, n. 102.

Ἀ βουλὰ καὶ ὁ δᾶμος | τῆς λαμπροτάτης | Κῴων πόλεως ἐτεί|μασεν, κατὰ τὰ πο‖λειτευθέντα ὑπὸ | ἄρχοντος [1] Μάρκου | Αὐρ. Ἀριστίωνος, Κόσ|μου υἱοῦ, | Πο. Σαλλούστιον ‖ Σεμπρώνιον Οὐί|κτορα, τὸν κράτι|στον ἔπαρχον βει|κούλων [2], ἡγεμόνα καὶ | δουκηνάριον Σαρδο‖νίας [3], τῆς ἐπὶ πᾶσαν | θάλασσαν ἡγησά|με|νον εἰρήνης μετ' ἐξου|σίας σιδήρου [4], δουκηνά|ριον τοῦ Σεβαστοῦ ‖ Πόντου καὶ Βειθυνίας [5].

1. Auctore archonte. — 2. P. Sallustius Sempronius Victor, praefectus vehiculorum : *Prosop. imp. rom.*, III, p. 160, n. 69. — 3. Procurator et praeses Sardiniae ad ducena sestertia. — 4. Paci tuendae praepositus per universam oram maritimam cum jure gladii, ad piratas coercendos. — 5. Procurator Augusti ducenarius Ponti et Bithyniae. Procurator postea fuit Mauretaniae Caesariensis sub Severo Alexandro et Maximino, inter annos 222 et 238 post C. n.

1058. In oppido Co. — Paton et Hicks, *The inscriptions of Cos* (1891), p. 130, n. 93.

[Ὁ δᾶμος] τὰν ἐξέδραν Γαίῳ Στερτινίῳ Ἡρακλείτου | [υἱῷ Κ]ορνηλίᾳ Ξενοφῶντι [1], ἥρωι, τῷ τᾶς πατρίδος εὐερ|γέτᾳ, εὐχαρ[ιστίας] χάριν.

1. Cf. supra, nn. 1045, 1048, 1053 et titulos sequentes.

1059. In oppido Co. — Herzog, *Koische Forschungen und Funde* (1899), p. 65, n. 25.

...... | τοῦ εὐεργέτ[α Γ. Στερ]|τινίου Ξενοφῶντ[ος], | ἀνιερωθεῖσαν τ[ᾶι] ‖ πόλει [1].

1. Fortasse uxor Stertinii.

1060. In oppido Co. — Dittenberger, *Sylloge inscr. gr.*, ed. II (1898), n. 369.

Τιβέριον Κλαύδιον Ἡρακλείτου | υἱὸν Κυρ(ίνᾳ) Κλεώνυμον, τὸν ἀ|δελφὸν Γαίου Στερτινίου | Ξενοφῶντος [1], χειλιαρχή‖σαντα ἐν Γερμανίαι λεγεῶ|νος κβ' Πριμιγενίας [2], δὶς μο|ναρχήσαντα [3] καὶ πρεσβεύ|σαντα πολλάκις ὑπὲρ τῆς | πατρίδος πρὸς τοὺς Σεβασ‖τούς, Κλαυδία Φοίβη | τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα καὶ εὐεργέ|την ἀρετῆς ἕνεκα καὶ εὐνοίας.

1. Cf. n. 1058. — 2. Legio XXII Primigenia, a Claudio Caesare instituta, Mogontiaci

tendebat : Cagnat, *Legio* ap. Daremberg et Saglio, *Dict. des ant.*, p. 1089. — 3. Monarchus eponymus Coorum magistratus : Liebenam, *Städteverwalt.*, p. 347, not. 3.

1061. In oppido Co. — Paton et Hicks, *The inscriptions of Cos* (1891), p. 153, n. 130.

.......|ιαν, ματέρα Λευκίου Κοσ[σι]|νίου Λευκίου υἱοῦ Βάσσο[υ] | Οὐ(α)λεριανοῦ, δάμου υἱοῦ, ‖ φιλοκαίσαρος, ἱερέως Ἀσκλ(α)|πιοῦ Καίσαρος[1], Λεύκιος Κοσ|σίνιος Γνώριμος φιλόκαι|σαρ τὰν ἑαυτο[ῦ] θρέψασαν, | μνάμας καὶ εὐχαριστίας ‖ (ἕνεκεν) τᾶς ἐς αὐτάν.

1. Cf. n. 1053.

1062. In oppido Co. — Paton et Hicks, *The inscriptions of Cos* (1891), p. 147, n. 119.

......ε.ου, [φιλο|καί]σα[ρ]α, ἀγορανομή̣σαν|τα ἁγνῶς, ἀγωνοθετή|σαντα εὐσεβῶς, ἐπι[με]‖λητεύσαντα τῶν | τᾶς Σεβαστᾶς Ῥέας[1] ἱερῶν | ἀρεστῶς, γυμνασιαρχή|σαντα τῶν πρεσβυτέρων | σεμνῶς, διά τε τὰν ‖ ἐς τὸς θεὸς Σεβαστὸς | εὐσέβειαν, καὶ διὰ τὰν ἐς | τὸ σύσταμα[2] φιλοφροσύ|ναν, εὐνοίας χάριν.

1. Rhea, Saturni uxor, Jovis mater, a Cois pie colebatur. Cf. Dittenberger, *Sylloge inscr. gr.*, ed. II (1898), n. 617, v. 3; Rapp s. v. ap. Roscher, *Lexik. der gr. u. röm. Mythol.*, col. 96, v. 37. Eam Agrippinae Claudii aequatam esse conjiciunt editores, qui adferunt Eckhel, *Pierres gravées du musée de Vienne*, pl. VII. — 2. πρεσβυτέρων, γερουσία.

1063. In oppido Co. — Paton et Hicks, *The inscriptions of Cos* (1891), p. 149, n. 123.

......εν|......όνων | ...... Τίτος | ...... [τὴ]ν σύνκλη[τον] ‖ ....ος δωρεὰν | ......ος ἐν ἄσ[τει?].

1064. In oppido Co. — Dittenberger, *Sylloge inscr. gr.*, ed. II (1900), n. 677.

.......[νικ]άσαντα Νέμ[εια] ἄνδρας | πένταθλον · | [Ἄκ]τια τὰ μεγάλα Καισάρηα ἀγενεί[ο|υ]ς πένταθλον πρᾶτον Κώων · ‖ [Ῥ]ωμαῖα Σεβαστὰ τὰ τιθέμενα ὑπὸ | τοῦ κοινοῦ τῆς Ἀσίας ἐν Περγάμῳ | παῖδας Πυθικοὺς πένταθλον · | Ἀσκλαπεῖα τὰ μεγάλα παῖδας | Ἰσθμικοὺς πένταθλον · Και‖σάρηα τὰ τιθέμενα Γαίῳ Καί|σαρι παῖδας Ἰσθμικοὺς στάδι|ον καὶ πένταθλον τᾷ αὐτᾷ ἁμέ[ρ]ᾳ · Ἀγρίππηα

Ἰσθμικοὺς πέντα|θλον[1] · Ἀπολλώνεια τὰ ἐν Μύνδῳ παῖ‖δας Ἰσθμικοὺς στάδιον · Δώρεια τὰ | ἐν Κνίδῳ παῖδας Πυθικοὺς | πανκράτιον · Καισάρηα τὰ ἐν Ἁλι|καρνασσῷ παῖδας Ἰσθμικοὺς | πένταθλον · Ἡράκλῃα τὰ ἐν Ἰασῷ ‖ παῖδας Ἰσθμικοὺς πένταθλον · | Διονύσεια τὰ ἐν Τέῳ Πυθικοὺς πέν|ταθλον · Καισάρηα τὰ ἐν Σάρδεσσιν | παῖδας Ἰσθμικοὺς πένταθλον.

1. Coorum ludi fuerunt Ἀσκλαπεῖα (cf. Dittenberger, n. 676), Καισάρηα et Ἀγρίππηα; illis autem honoribus coluerunt C. Caesarem, Augusti nepotem, cum missus est ad res Orientis componendas, annis 1 ante C. n.-4 post C. n., et patrem ejus Agrippam, qui Asiam rexit inter annos 18 et 13 ante C. n.

1065. In oppido Co. — Dittenberger, *Sylloge inscr. gr.*, ed. II (1900), n. 678.

......το[ν] ......οδώρου, | νικάσαντα | [Ἴσ]θμια ἄνδρας πένταθλον · | [Ἐλε]υσίνια τὰ μεγάλα ἄνδρας πένταθλον · ‖ [Ῥω]μαῖα τὰ τιθέμενα ὑπὸ τοῦ δάμου[1] παῖδας | Ὀλυμπικοὺς στάδιον · Καισάρηα ἐν Μητροπόλει[2] | [π]αῖδας στάδιον · Ῥωμαῖα τὰ τιθέμενα ὑπὸ τοῦ | δάμου παῖδας Ἰσθμικοὺς στάδιον, δίαυλον, | πένταθλον τᾷ αὐτᾷ ἁμέρᾳ · Ἑκατήσια ἐν ‖ [Σ]τρατονικήᾳ παῖδας Ἰσθμικοὺς πέν|[τ]αθλον · Θεογάμια[3] ἐν Νύσῃ παῖδας Ἰσθμι|[κ]οὺς πένταθλον · Κλάρια ἐν Κολοφῶνι | [παῖδ]ας [Ἰ]σθμικοὺς πένταθλον · Ἀρχηγέ|[σια][4] ἐν Ἁλικαρνασσῷ παῖδας Ἰσθμικοὺς ‖ [πέ]νταθλον · Ἑκατήσια ἐν Στρατονικήᾳ | [ἀγ]ενείους πένταθλον · Ἀρχηγέσια ἐν Ἁλι[κ|α]ρνασσῷ ἀγενείους πένταθλον · Ἐλευ[σ|ίνι]α τὰ καὶ Καισάρηα ἄνδρας πέντα|[θλον] · Καισάρηα τὰ τιθέμενα ὑπὸ τοῦ δάμου ‖ [ἄ]νδρας πένταθλον · | [Ἀπο]λλωνίεια ἐν Μύνδῳ πένταθλον · | ..... [ἐν] Ἁλικαρνασσῷ πένταθλον, ἐπιστατεῦντος | ......ου τοῦ Πυθοδώρου.

1. Coorum ludi fuerunt Ῥωμαῖα et Καισάρηα τὰ τιθέμενα ὑπὸ τοῦ δάμου. Cf. vv. 7, 19. — 2. Metropolis, urbs Lydiae, Epheso vicina. — 3. Cf. nummos Nysae : Eckhel, *Doctr. num.*, IV, p. 454. — 4. In honorem Apollinis Ἀρχηγέτου.

1066. In oppido Co. — Herzog, *Koische Forschungen und Funde* (1899), p. 92, n. 115.

Γα. Ἰούλιος | Πρωτόκ(τ)ητος | [ἀ]ρχιατρός.

1067. In oppido Co. — Paton et Hicks, *The inscriptions of Cos* (1891), p. 197, n. 282.

...Κοσ[σεινί]|ου Βάσσου [ἀρ]|χιατροῦ ἐτῶ[ν] | κα'.

1068. In oppido Co. — Paton et Hicks, *The inscriptions of Cos* (1891), p. 156, n. 137.

Οὐ μόνον [ἀθλητῆρας ἀμύμ]ονας, ὦ χρυσέα Κῶ, |
ὑ[μ]ῖν ο[ὐ]κ...... [φαίδι]μος οἶκος ἔχει, |
ἀλλ' ἴδε καὶ Θ...... [ἀ]οίδιμος ἅδε ἀνέτειλε, |
Δ[έ]λφις ἐπεὶ Μου[σ]ᾶν [ἥψ]α[τ]ο Ὀλυμπιάδων [1] ‖
καὶ ....σκρα τέτευχε.

1. Poeta fuit ille Delphis.

1069. In oppido Co. — Herzog, *Koische Forschungen und Funde* (1899), p. 102, n. 162.

Ἥρως Ἀχιλλεύς, | [ο]ὐ Θέτιδος, ἀλλ' Ἐλπίδος [1], |
Κῷος τραγῳδός, | ἤιθεος χρηστὸς ‖ τρόπους.

1. Matrisne fuerit nomen, an patris, non adeo certum est.

1070. In oppido Co. — Paton et Hicks, *The inscriptions of Cos* (1891), p. 176, n. 189.

Αὐλ..ατανίου Παιδέρω[τος] | καὶ | Τιβ. Κλαυδίου Δημητριανο[ῦ] | οὐε-τρ[ανοῦ].

1071. In oppido Co. — Paton et Hicks, *The inscriptions of Cos* (1891), p. 203, n. 309.

Μάρκου Σπεδίου Νάσωνος πορφυροπώλου, | Ἐλπίδος Σπεδίας πορφυροπώ-[λιδος].

1072. In oppido Co. — Paton et Hicks, *The inscriptions of Cos* (1891), p. 157, n. 138.

In anaglyphis gladiatorum duorum, qui inter se pugnant :

(*Retiarius*) ....κριτος. | Ἀπελύθη | ἔξω | λούδου [1]. |
(*Secutor*) Μαρίσκος.

1. Solutus est ludo = donatus est rude.

1073. In oppido Co. — Paton et Hicks, *The inscriptions of Cos* (1891), p. 157, nn. 139, 140.

In anaglyphis gladiatorum duorum Samnitum :

139. Δροσῖνος.
140. Ἡρακλείδης.

1074. In oppido Co. — Paton et Hicks, *The inscriptions of Cos* (1891), p. 204, n. 312.

[Κ]αλλινέα τῷ ἰδίῳ | ἀνδρί, μνείας χάριν, | Οὐνίωνι, νει(κήσαντι) ιε´ [1].

1. Amphitheatro, ut putant editores.

1075. In oppido Co. — Paton et Hicks, *The inscriptions of Cos* (1891), p. 158, n. 141.

Φαμιλία μονο|μάχων καὶ ὑπό|μνημα κυνηγε|σίων Νεμερίου ‖ Καστρικίου | Λευκίου Πακω|νιανοῦ, Ἀσιάρχου, | καὶ Αὐρηλίας | Σαπφοῦς Πλά‖τωνος Λικιννια|νῆς, ἀρχιερείης, | γυναικὸς αὐτοῦ [1].

1. Cf. titulos nn. 103, 156, etc.

1076. In oppido Co. — Herzog, *Koische Forschungen und Funde* (1899), p. 74, n. 50.

Γαίου Ἑλουίου Γαίου | Ῥωμαῖος (Γ)άιος [1] | ἐξελεύθερος τῷ αὐτοῦ | πάτρωνι ἐπέθηκε τὸν ‖ βωμόν.

1. Ita lapis. Videtur scribendum esse : Γαίῳ Ἑλουίῳ Γαίου (υἱῷ) Ῥωμαίῳ (Γ)άιος.

1077. In oppido Co. — Paton et Hicks, *The inscriptions of Cos* (1891), p. 205, n. 316.

Φουρία Λευκίου | ἡ καὶ Ἀμμιὰς Ῥωμαία, | χαῖρε.

1078. In oppido Co. — Herzog, *Koische Forschungen und Funde* (1899), p. 87, n. 96.

Μίκκη | Ἱππάρχου | Ῥωμαία. | χαῖρε.

1079. In oppido Co. — *C. I. L.*, III, 12262.

[C]n. [L]ael[i]us | Cn. [f]. Viuit. |
[Γ]να[ῖ]ος Λαί[λιος]. Ζῇ.

1080. In oppido Co. — *C. I. L.*, III, 12263.

[P.] Ofilli 'Ιυι... |
Ποπλίου 'Οφελ[λίου]......

1081. In oppido Co. — *C. I. L.*, III, 12264.

Cn. Paconius | A. l. Dionysius. |
Γναῖος Πακώνιος | Α[ὔλ]ου Διονύσιος.

1082. In oppido Co. — Paton et Hicks, *The inscriptions of Cos* (1891), p. 206, n. 319.

.... | ἐκχω[ρ]ῆσα[ί τ]ι|νι, ἢ δόλῳ τ[ι]νὶ | [π]ονηρῷ [1] μετ[α]‖κεινῆσαι · εἰ δὲ | μή, [β]ούλομαι | τὸν τοῦτο πο[ι]|ήσαντα ὑπεύ|θυνον ἔσεσ‖θαι τ[ῷ] φίσκῳ, | ἐνθύ[μι]ον ἔ[χ]ο[ν]|τα ὡς παριδό[ν]|τα μὲν τὰ π[ε]ρὶ | τούτων νενο‖μοθετη-μέ[ν]α, | ἀσεβήσαντα | δὲ ἰς τού[ς] | καταχθο|νίους θεοὺς ‖ τῆς στήλης.

1. Dolo malo.

1083. In oppido Co. — Herzog, *Koische Forschungen und Funde* (1899), p. 33, n. 14.

....	.... |
Χ[ω](ρίον) Κέλερ[ος?]	.... |
Χω(ρίον) Περίβολος	[ζ(υγὸν)] \λο[β?] |
Χω(ρίον) 'Αγρίδιον	ζ(υγὸν) γλυ/α? ‖
Χω(ρίον) Δεκαστάδιον	ζ(υγὸν) μψν |
Χω(ρίον) 'Ακίμου	ζ(υγὸν) ςιμσν |
Χω(ρίον) Μεγάλου ἀγροῦ μέρ(η) δ'	ζ(υγὸν) Sεκε/αφ |
Κῆπος	ζ(υγὸν) δκρψν |
Κῆπος ἐξ (ἀπογραφῆς) 'Ιρμίου	ζ(υγὸν) ςρ ‖

Κῆπος ἐξ (ἀπογραφῆς) Μενεσ(τ)ράτης ζ(υγὸν) ..... |
....

Fragmentum est jugationis in agro Coo factae; cf. nn. 109-113, 1039-1041 et titulos similes ejusdem ferme aetatis repertos Therae, Trallibus et Magnesiae ad Maeandrum, qui infra edentur.

His siglis lapicida usus est : Χ̊ = χω(ρίον), ζ = ζ(υγὰ), Εξ = ἐξ (ἀπογραφῆς). Numeris partes jugorum indicantur.

V. 3. /α; millium numerus transversa linea notatus est.

V. 6. μέρ(η) δ′; profecto quatuor partes haereditatis nondum divisae, ut in titulo n. 109, VI, 7. Quid vero sibi velit nota S, vix liquet; fortasse *semis*.

V. 8-9. ἐξ (ἀπογραφῆς). Cf. jugationes Therae et Magnesiae. Ἀπογραφὴ Μενεστράτης nihil aliud esse potest nisi descriptio bonorum illius feminae a censitoribus facta. Marquardt, *Organ. financ.*, p. 275.

Ἰρμίου, lectio incerta.

1084. Phyxae. — Herzog, *Koische Forschungen und Funde* (1899), p. 132, n. 197.

.........[ὑπὲρ τῆς] | Μάρκ[ου Αὐρηλίου Ἀντωνείνου καὶ] | Λουκί[ου Σε]πτιμίου [Γέτα Εὐσεβῶν] | Σεβαστῶν Ἀραβικῶν Ἀδια[βηνικῶν] ‖ Παρθικῶν μεγίστων [1] τύχης [καὶ νί]|κης [καὶ] εἰς αἰῶνα διαμονῆς | Πετικία Βασίλλα Βάσσα τῶι Φυ|ξιωτῶν δήμωι ἀνέθηκεν | τὸν Διόνυσον.

1. Anno 211/212 post C. n.

1085. Phyxae. — Paton et Hicks, *The inscriptions of Cos* (1891), p. 219, n. 338.

[Λ]ουκ[ίου | Κ]οσσειν[ίου] | Κάζτορο[ς] | νομικο[ῦ] ‖ ἐτῶν......

1086. Pelae. — Dittenberger, *Sylloge inscr. gr.*, ed. II (1898), n. 368.

......[Γάιον Στερτίνιον] | Ἡρακλείτου υἱὸν Κορνη|λίᾳ Ξενοφῶντα, τὸν | ἀρχιατρὸν τῶν θεῶν Σε‖βαστῶν [1] καὶ ἐπὶ τῶν Ἑλλη|νικῶν ἀποκριμάτων [2], χει|[λ]ιαρχήσαντα καὶ ἔπαρχον | γεγονότα τῶν ἀρχιτεκτό|νων [3] καὶ τιμαθέντα ἐν τῶι [κατὰ] ‖ Βρεταννῶν θριάμβωι [4] στεφάν[ωι] | χρυσέωι καὶ δόρατι, δάμου [υ]ἱὸ[ν, | φιλονέρων]α, φιλοκαίσαρα, [φιλο|σ]έβαστον, φιλορώμαιον, φιλ|όπατριν, εὐεργέτην τῆς πατρί‖[δ]ος, ἀρχιερέα τῶν θεῶν [5] καὶ ἱερέα δι|[ὰ βί]ου τῶν Σεβαστῶν [6]

καὶ Ἀσκλαπίου | [καὶ] Ὑγίας καὶ Ἠπιόνης, ἱεροταμιεύ|οντος Μάρκου Σε[π]τιμίου Μάρκου | [υἱ]οῦ Ῥούφου καὶ Ἀρίστωνος τοῦ ‖ Φιλοκλέους φιλοκαισάρων.

1. Cf. titulos nn. 1048, 1053, 1058-1060. — 2. A graecis responsis, quae legationibus ad imperatorem missis dabantur. — 3. Praefectus fabrum. — 4. Britannicus Claudii triumphus actus est anno 44 post C. n. — 5. Sacerdos maximus Divorum omnium. — 6. Sacerdos Neronis et Agrippinae. Cf. Herzog, *Koische Forschungen und Funde* (1899), p. 195. — 7. Aesculapium cum uxore Epiona et filia Hygia quo cultu prosecuti sint Coi, nemo est qui nesciat. De scola medicorum, quae apud eos floruit, cf. Herzog, *op. cit.*, p. 199 : *Die Universität Kos.*

1087. Halente. — Paton et Hicks, *The inscriptions of Cos* (1891), p. 221, n. 344.

Ἐπὶ μον(άρχου) [1] Ἀντάνορος, ἱερέως δὲ Αὐ|τοκράτορος Καίσαρος Θεοῦ υἱο[ῦ] | Σεβαστοῦ Νεικαγόρα τοῦ Δαλιο|κλέους, μη(νὸς) Ἀρτ(αμιτίου) δ' ἱ(σταμένου) [2], τοὶ κατοικεῦντες ‖ ἐν τῷ δάμῳ τῶν Ἁλεντίων καὶ το[ὶ] | ἐνεκτημένοι καὶ τοὶ γεωργεῦντε[ς] | ἐν Ἅλεντι καὶ Πέλῃ [3], τῶν τε πολειτᾶν | καὶ Ῥωμαίων καὶ μετοίκων, ἐτείμασαν | στεφάνῳ χρυσέῳ Ἰσίδωρον Νεικάρχο[υ] ‖ ἰατρὸν δαμοσιεύοντα, ἀρετᾶς ἕνεκα τᾶς | περὶ τὰν τέχναν καὶ τὸν ἄλλον αὐτοῦ βίο[ν] | καὶ εὐνοίας τᾶς ἐς αὐτὸς, ἄνδρα πᾶσαν | ἐνδεδειγμένον ποτὶ πάντας εὔνοιαν | καὶ σπουδάν. Καθειέρωσαν δὲ τὰ[ν] ‖ στάλαν παρὰ τὰν καθειδρυμέναν [εἰ]|κόνα τοῦ Σεβαστοῦ, δαμαρχεῦν|τος [4] Νεικομάχου τοῦ Ἀνθίππου | τοῦ β'.

1. Cf. n. 1060. — 2. Die IV ineuntis mensis Artemisii, qui quando inceperit disputatur. Cf. Paton et Hicks, p. 327. — 3. Pela, idem vicus Coorum, qui nunc appellatur Pili. — 4. Summus vici Halentis magistratus.

1088. Halente. — Paton et Hicks, *The inscriptions of Cos* (1891), p. 225, n. 347.

[Ὁ δᾶμος ὁ Ἁλεντίων|...... Σε]βα|σ[τ]ῷ Διὶ Σ[τ]ρατίῳ ἱλασ|τήριον, δαμαρχεῦν‖τος Γαίου Νωρ|βανοῦ Μοσχίω|νο[ς φι]λοκαίσα|ρος.

1089. Hippiae. — Herzog, *Koische Forschungen und Funde* (1899), p. 122, n. 179.

....[Καί]σαρος Κλ[αυδίου ?]...|... Φίλιννα... | Καλλὼ ...|. Νόημα Πλ... ‖ Ὀφελλία ..|.. Λουκιλλ.. | ..... [1].

1. Traditur ΘΕVΙΙ. Titulum posuit aliqua feminarum sodalitas.

1090. Hippiae. — Herzog, *Koische Forschungen und Funde* (1899), p. 121, n. 176.

Καίσαρα Κλαύδιον | [Νέρωνα] Γερμανικὸν | ὁ δᾶμος ὁ Ἱππιωτ[ᾶν].

1091. Hippiae. — Herzog, *Koische Forschungen und Funde* (1899), p. 121, n. 178.

............τῶν σ...... | ... [Καί]|σαρα........

1092. Hippiae. — Herzog, *Koische Forschungen und Funde* (1899), p. 117, n. 175.

Mutilus index summarum, quas ad opus aliquod ignotum contulerunt viri et feminae omnis generis. Inter multa Graecorum haec Romanorum nomina notare satis erit :

V. 1. .....Νεμερίου < ν̄.
V. 2. ...ίας Νουμηνίου κε.
V. 3-4. Ζωσάριν Νουμη|νίου.....
V. 4-5. Ζωσίμη Νου|μηνίου....
V. 9. Κοσσουτία....
V. 15. Μετείλιος......
V. 16. Πώλλα Καικιλία < ε̄
V. 22. Ῥοπίλιος Ἀγαθόπους.....

Sigla < drachmae, aut fortasse denarii notati sunt.

1093. Hippiae. — Paton et Hicks, *The inscriptions of Cos* (1891), p. 231, n. 362.

Φιλοσεβάστου δάμου | Κώων ὁ ἱερεὺς Σωσικλῆς | Μενιππίδου φιλόκαισαρ | καθιέρωσεν.

1094. Halasarnae. — Herzog, *Koische Forschungen und Funde* (1899), p. 229, n. 222.

Ὁ δᾶμος | ὁ Ἁλασαρνιτᾶν | Γαίωι Ἰουλίωι Θεοῦ Σεβαστοῦ | υἱῶι Καίσαρι νέωι θεῶι [1] ‖ τὸν [βω]μόν.

1. Inter annos 1 et 4 post C. n. Cf. n. 1064.

1095. Halasarnae. — Herzog, *Koische Forschungen und Funde* (1899), p. 229, n. 223.

Ὁ δᾶμος Ἁλασαρνιτᾶν Ἰουλίαν, | γυναῖκα Ἀγρίππα, θυγατέρα Σεβα|στοῦ Καίσαρος [1], εἰκόνι Ἀρτάμιδος.

1. Inter annos 17 et 13 ante C. n., cum Julia Agrippam in Asiam comitata est. *Prosop. imp. rom.*, II, p. 222, n. 420.

1096. Halasarnae. — Herzog, *Koische Forschungen und Funde* (1899), p. 123, n. 185.

Τιβερίου Καίσαρος Τύχη[ι?].

1097. Halasarnae. — Paton et Hicks, *The inscriptions of Cos* (1891), p. 264, n. 373.

Ὁ δᾶμος ὁ Ἁλ[α]σαρ|νιτᾶν ἐτίμασ[ε] | Νέρωνα] Κλαύδιο[ν] | Καίσαρα Δροῦσον ‖ Γερμανικὸν [1] | διὰ ναποᾶν | [τ]ῶν σὺν Ἀττάλ(ω) [2] | τοῦ Εὐριπίδου.

1. Nero imperator. — 2. Ἀττάλου lapis. Cf. nn. 991, 1098.

1098. Halasarnae. — Herzog, *Sitzungsber. der Akad. zu Berlin*, 1901, p. 493, n. 5.

Ὁ δᾶμος ὁ Ἁλασα[ρ]|νειτᾶν καθιέρωσε | Σεβαστὰν Ὁμονοίαν | [Δρου|σίλλαν] [1] ‖ διὰ ναποᾶν [2] Λεω|νίππου τοῦ Ἀρτεμιδώρου, | Αὔλου Τερεντίου | Αὔλου υἱοῦ, | Μάρκου Κοιλίου Μάρκου ‖ υἱοῦ πρεσβυτέρου, | φιλοκαισάρων.

1. Julia Drusilla a Caligula fratre, imperium adepto anno 37 post C. n., summis honoribus ornata, anno 38 decessit et Divis adscripta est. *Prosop. imp. rom.*, II, p. 228, n. 439. Ejus nomen hic erasum esse jure mireris. — 2. Templi curatores. Cf. nn. 991, 1097.

1099. Halasarnae. — Herzog, *Sitzungsber. der Akad. zu Berlin*, 1901, p. 493, n. 6.

Ὁ δᾶμος ὁ Ἁλασαρνιτᾶν | καθιέρωσεν | Τιβέριον Κλαύδιον Γερμανικὸν | Καίσαρα Σεβαστὸν τὸν ‖ ἑαυτοῦ σωτῆρα καὶ εὐ|εργέταν.

1100. Halasarnae. — Herzog, *Koische Forschungen und Funde* (1899), p. 135, n. 212.

[Ὁ δᾶμος ὁ Ἁλασαρνιτᾶν] | καθιέρωσεν Νικαγόρα[1] Εὐδάμου, | φιλοπάτριδι, δάμου υἱῶι, ἥρωι[2], | φιλοκαίσαρι.

1. Profecto pater Ti. Claudii Alcidami, ex gente C. Stertinii Xenophontis, ut putat editor. Cf. *Ibid.*, p. 189. — 2. Vivus videtur etiamtum fuisse. Cf. Keil, *Hermes*, XXXII, 500.

1101. Halasarnae. — Herzog, *Sitzungsber. der Akad. zu Berlin*, 1901, p. 483, n. 4. Catalogus est sacerdotum 133, quorum quisque quoque anno Apollinis templo praefuit ab anno 30 ante C. n. ad annum 103 post C. n. Inter Graecos 73 inscripti sunt 12 alii, quibus indita sunt romana nomina, Romani autem 40; utrosque hic placuit excerpere, ut appareat qui et quo profectu Romani sese Cois miscuerint.

Anno 14 ante C. n. Μᾶρκος Σθένιος Λευκίου υ(ἱὸς). |
12 — Γάιος Ἰούλιος Εὐαράτου | υἱὸς Εὐάρατος[1]. |
8 — Γάιος Τρέβιος Ἀλαφάις. |
2 — Γάιος Μάρκιος Γαίου υἱὸς | Κράσσος. |
1 post C. n. Λεύκιος Αὐρήλιος Εὐδά|μου υἱὸς Διδύμαρχος. |
2 — Κοίντος Πομπήιος Κοίν|του υἱὸς Φλάκκος. |
4 — Πόπλιος Ῥοπίλλιος Πο|πλίου υἱὸς Λονγεῖνος. |
9 — Μᾶρκος Αἰμίλιος Γαίου υἱὸς | Ῥοῦφος. |
23 — Μᾶρκος Κοίλιος (Μ)άρκου | υἱὸς Ῥοῦφος. |
26 — Γάιος Κάσιος Γαίου | υἱὸς Ῥοῦφος. |
29 — Λεύκιος Στάτιος | Λευκίου υἱὸς Ῥοῦφος. |
33 — Μᾶρκος Κοίλιος Μάρκου | υἱὸς πρεσβύτερος. |
35 — Γάιος Ἑτερήιος Ποπλίου | υἱὸς Λαῦτος, δήμου υἱ|ὸς, ἥρως νέος, φιλοσέ|βαστος. |
36 — Μάνιος Σπέδιος | Φαῦστος. |
44 — Μάνιος Σπέδιος Φαῦστος | τὸ δεύτερον κατὰ Ἀσκλα|πῖα τὰ μεγάλα[2]. |
50 — Μα. Κοίλιος Μα. υἱὸς | Καπίτων. |
53 — Γάιος Βετληνὸς Γα. | υἱὸς Βάσσος. |
55 — Κο̄. Πλώτιος Κο̄. υἱὸς Ῥοῦφος. |
56 — Αὖλος Μανίλιος Ἀγαθη|μέρου υἱός. |

57 — Πο. Γράνιος Πο. υἱὸς Ῥοῦφος. |
59 — Μαρ. Ἀν[τώ]|νιος Μ[αρ.] | υἱὸς Κό[γνι]|τος. |
60 — Μαρ. Κοίλιος | Μαρ. υἱὸς Λον|γῖνος. |
64 — Αὖλος Μανίλιος | Αὔλου υἱὸς Ῥοῦ|φος [3] ⏑⏑⏑⏑. |
65 — Πο. Τερέντιος | Ἀγαθοκλῆς. |
66 — Γαι. Κάσιος Γαι. | υἱὸς Ῥοῦφος. |
67 — Λεύκιος Ἀντών[ι]|ος Λευ. υἱός. |
70 — Γαι. Κάσιος Γαι. | υἱὸς Νίγρος. |
72 — Γαι. Κάσιος Γαι. | υἱὸς Ῥοῦφος νε(ώτερος). |
73 — Λεύ. Ἀντώνιος | Λευ. υἱὸς Βάσσος. |
74 — Λεύ. Σέργιος | Λευ. υἱὸς Πωλ|λίων.
75 — Γα. Κάσι|ος Γα. υἱὸς Ποῦλχερ ⏑⏑⏑⏑. |
76 — Πο. Ἑτερήιος Ἱλα|ρίων · ἐπὶ τούτου | οἱ νόμοι ἀπο|κατεστάθησαν [4]. |
77 — Κο. Πλώτιος Γα. | υἱὸς Ῥοῦφος. |
79 — Μ. Σερβίλιος Ῥοῦφος. |
81 — Γα. Κάσιος Γα. υἱὸς Νίγρος. |
83 — Ῥουφίων Ἀγαθανγέλου. |
86 — Γάιος Στερτίνιος Ἡγούμενος [5]. |
87 — Γάιος Βίβιος Γαίου υἱὸς Κλωδιανός. |
88 — Αὖλος Πακώ(νιος) Αὔ(λ)ου υἱ(ὸς) Εἰκα?
89 — Μαρ. Ἀντώνιος Μαρ. υἱ|ὸς Κόγνιτος νε(ώτερος). |
90 — Πο. Ἑτερήιος Πο. υἱὸς Φιλόξενος. |
91 — Γάιος Κάσιος Γαίου υἱὸς Νίγρος. |
93 — Πο. Ἑτερήιος Πο. υἱὸς Γληνός. |
94 — Πωλλίων β΄ Σεργιανός. |
95 — Λου. Οὐιψτάνιος Λου. υἱὸς | Φιλόφρων, ὃς μετὰ τὸ μο(ναρχῆσαι) Κώων | ἱεράτευσε γεννηθεὶς ἐν Ἁλασάρνῃ. |
97 — Μαρ. Σεπτικίου Μαρ. υἱοῦ Ἑρμέρωτος. (*sic*) |
98 — Μαρ. Σεπτίκιος Μαρ. υἱὸς Ἀλέξανδρος. |
99 — Γάιος Πετίκιος Γα. υἱὸς Ῥοῦφος. |
100 — Κο. Καίσιος Κο. υἱὸς Κλουέντος. |
101 — Πωλλίων β΄ Σεργιανὸς ἱε|ρεὺς τὸ β΄. |

102 — Γα̅. Πο̅. Ἑτερήιος Πο̅. υἱὸς Φροῦ|γι μετὰ τὸ ἀρχιερατεῦσαι | αὐτόν. |

103 — Εὔβουλος Φαύστου.

1. Ab Augusto donatus civitate, amicitia junctus Alexandro, filio Herodis I, regis Judaeorum. Joseph. *Bell.* I, 532; *Ant.* XVI, 312. Cf. n. 1043. — 2. Cum eo anno agerentur ludi Aesculapii quinquennales, maxima Coorum celebritas, illi sacerdotio major impensa, plus etiam splendoris addebatur. — 3. Serpens baculo circumvolutus (⁓), Aesculapii insigne, medicum notat. Medicina autem Romae praestitisse Cassios (cf. infra) auctor est Plinius, *Hist. nat.*, XXIX, 7. Multi juvenes, qui Coum confluebant ex Italia, ut medicinae studerent, cum nobilissimo quoque Coorum sociabantur. — 4. Illo sacerdote leges templi restitutae sunt. — 5. Profecto gentilis Xenophontis Coi illius medici. Cf. nn. 1048, 1053, 1058-1060, 1086.

1102. Antimachiae. — Paton et Hicks, *The inscriptions of Cos* (1891), p. 281, n. 391.

[Ἐ]νιαυτοῦ πρώτου τᾶς | [Γαί]ου Καίσαρος, Γερμανικ|οῦ υἱοῦ, Γερμανικοῦ Σεβα|στοῦ ἐπιφανείας [1], δαμα‖ρχεύοντος Σέξτου Ποπιλλίο[υ] | .... υἱοῦ Ῥούφου φιλο|καίσαρος ......μου.

1. Anno 1 postquam Caligula, imperio potitus, hominibus apparuit, 37 post C. n.

1103. Antimachiae. — Paton et Hicks, *The inscriptions of Cos* (1891), p. 282, n. 393.

Ὁ δᾶμος ὁ Ἀντιμαχιδᾶν | καὶ Αἰγηλίων καὶ Ἀρχιαδᾶν [1] | καθιέρωσεν Τιβέριον Κλαύδιον | Γερμανικὸν Καίσαρα Σεβαστόν.

1. Aegelus, Archia, vici prope Antimachiam incerti. Cf. Paton et Hicks, n. 394 et p. 358.

1104. Isthmi. — Paton et Hicks, *The inscriptions of Cos* (1891), p. 295, n. 411.

Ὁ δᾶμος ὁ Ἰσθμιωτᾶν καθιέρωσε | Σεβαστὰν θεὰν Δαμάτραν [1] καὶ τὸ | ἱερόν.

1. Ceres Augusta, una profecto Agrippinarum. Cf. nn. 22 et 23.

1105. Isthmi. — Paton et Hicks, *The inscriptions of Cos* (1891), p. 295, n. 410.

Αὐτοκράτορα Καίσαρα Οὐεσπασι|ανὸν Σεβαστὸν ἀρχιερῆ<ι>, δημαρχι|κῆς

ἐξουσίας, πατέρα πατρίδος, ὕπα|τον τὸ πέμπτον [1], ‖ ὁ δᾶμος | ὁ Ἰσθμιω<ι>τᾶν καθιέρω<ι>σεν.

1. Et trib. pot. etiam V = anno 74 post C. n.

1106. Isthmi. — Paton et Hicks, *The inscriptions of Cos* (1891), p. 296, n. 415.

Αὐτοκ[ράτορα Καίσαρα | Τ]ίτον Αἴ[λιον Ἁδριανὸν] | Ἀντων[εῖνον Σεβαστὸν | Ε]ὐσεβῆ, [πατέρα πατρίδος, ‖ τ]ὸν ἑαυτ[ῶν εὐεργέτην, ἐ]|πὶ ἄρχον[τος ?]...|.....

1107. Isthmi. — Paton et Hicks, *The inscriptions of Cos* (1891), p. 295, n. 413.

Ὁ δᾶμος ὁ Ἰσθμιωτᾶν | καθιέρω<ι>σεν | [Γ. Σεπτίμιον Γέταν] | Καίσαρα Βρετανικόν.

1108. Isthmi. — Paton et Hicks, *The inscriptions of Cos* (1891), p. 294, n. 409.

Ὁ δᾶμος ὁ Ἰσθμιω|τᾶν ἐτίμασεν τιμαῖς | τρίταις Σάτυρον Θε|μιστοκλέους ἰατρὸν ‖ στεφάνῳ χρυσέῳ | ἀπὸ χρυσῶν ν [1] καὶ εἰ|κόνι χαλκῇ, ἀρετᾶς | ἕνεκεν τᾶς κατὰ τὰν τ|[έ]χναν καὶ εὐνοίας τᾶς ‖ ἐς αὐτόν.

1. Corona aurea aureorum (staterum) quinquaginta.

INSULA NISYRUS

1109. Nisyri. — *I. Gr.*, XII, III, n. 100.

Τὸν γῆς καὶ θαλάσσης | δεσπότην Αὐτοκράτορα | Καίσαρα Μ. Αὐρ. Σεουῆρ[ον | Ἀντωνεῖνον] [1]......‖.........

1. Caracalla.

1110. Nisyri. — *I. Gr.*, XII, III, n. 104, et *Suppl.*, p. 277. Cf. Wilhelm, *Oester.*, *Jahreshefte,* III (1900), p. 50; Hiller von Gärtringen, *Ibid.*, IV (1901), p. 161.

Γνωμαγόραν Δωροθέου | Νεισύριον | στρατευσάμενον ἐν τριημιολίᾳ, ᾇ ὄ|νομα Εὐανδρία Σεβαστά [1], καὶ στεφανω‖θέντα ὑπὸ τᾶν βουλᾶν [2] πλεονάκις χ̣ρυ|σίοις στεφάνοις καὶ ἱερατεύσαντα ἐν Νισύ|ρῳ τῶν Σεβαστῶν καὶ δαμιουργήσαντα καὶ γυμνασιαρχήσαντα<ν> ἐν Νισύρῳ καὶ θέν|τα τὸ ἔλαιον πᾶσι ἐλευθέροις καὶ τοῖς κατοικοῦσι ἐν Νισύρῳ καὶ τοῖς παρεπιδαμεῦ|σιν ἐπὶ μῆν(α)ς ιγ´ [3], καὶ γενόμενον εὐάρε‖στον πᾶσι τοῖς κοινείοις τοῖς ἐν Νισύρῳ | καὶ στεφανωθέντα ὑπὸ Ἑρμαιζόντων [4] χ̣|ρυσέοις στεφάνοις πλεονάκις, καὶ ὑπὸ Ἀφρο|δισιαστᾶν Σύρων καὶ ὑπὸ Διὸς Μιλιχ̣ιαστᾶν [5], | [καὶ] τειμαθέντα ὑπὸ αὐτῶν καὶ στεφανωθέν‖[τα ὑπὸ Διον]υσιαστᾶν Εὐ[ρυθεμιδ]ίων τῶν σὺν |...........

1. « In classe maris Aegaei, quae Corinthi cogebatur e sociis, » (Wilamowitz) navarchus fuit biremis, cui duo semis erant remorum ordines (τριημιολία) : Cecil Torr, ap. Daremberg et Saglio, *Dict. des antiqu.*, s. v. *Navis*, p. 27. Illa autem biremis vocabatur Virtus Augusta. — 2. Apud Rhodios, quorum reipublicae particeps erat Nisyrus, senatorum binae classes quoque anno civitatem administrabant, ita ut officio suo vicissim fungerentur senatus hibernus et aestivus : Cic., *De rep.*, III, 35, 48 ; Theod. Reinach, *Rev. des études gr.*, XVII (1904), p. 208. — 3. μῆνες lapis. Κατοικοῦσι = μετοικοῦσι, metoecis; παρεπιδαμεῦσιν = ξένοις. Cf. Schumacher, *De republ. Rhodior.*, diss. Heidelberg., 1886, p. 35. — 4. Collegium Ἑρμαιστᾶν, Mercurium colentium, Rhodi memoratum est : *I. Gr.*, XII, I, nn. 101, 156, 162. — 5. De Dea aut Venere Syra cf. Cumont ap. Daremberg et Saglio, *Dict. des antiqu.*, s. v.; de Jove Milichio, sive miti, cf. Höfer apud Roscher, *Lexikon der Mythologie,* II, p. 2558.

INSULA SYME

1111. Symes. — *I. Gr.*, XII, III, n. 7. In clypeo :

Γάιος Ῥωμαῖ[ος] | στρατευσάμενος [1] | ὑπὲρ | Ἀμύντα Ἀριστέως, ‖ ἡγεμόνος ἀμίσθου | [κα]τὰ Ἅλεια [2], | εὐνοίας ἕνεκα, | θεοῖς.

1. « Fortasse militabat homo Romanus in classe Rhodia contra Mithridatem ; » Wilamowitz. Litteras primi fere ante C. n. saeculi esse testatur editor. — 2. Saepius vocatae sunt Ἀλίεια feriae Solis Rhodiae, de quibus cf. Dittenberger, *De sacris Rhodior.*, diss. Halens., I (1886), p. v. Sacris celebrandis impensa sua praefuerat Amyntas.

INSULA CHALCE

1112. Chalces. — *I. Gr.*, XII, I, n. 959.

[Τι]βέριον Κλαύδιον | ....λαν Θεόπροπο[ν | τὸν κράτ]ιστον ὑπατ[ικὸν [1] | Μᾶρκος] Αὐρήλιος ‖ ......

1. Cos. suffectus anno incerto saeculi II vel III : *Prosop. imp. rom.*, I, p. 402, n. 826. Pater ejus fuisse videtur Theopropus Olympionica, ex gente Rhodi nobili : Kaibel, *Epigr. gr.*, 934.

INSULA RHODUS

1113. Rhodi. — *I. Gr.*, XII, I, n. 41.

Τιμακράτη Πολυχάρμου | στρατευσάμενον ἔν τε τ[α]ῖς ἀφ[ρά]κτοις [καὶ] | ταῖς καταφράκτοις ναυσὶ κατὰ πόλεμον | μετὰ ναυάρχ[ω]ν ‖ Δα[μ]α[γ]όρα τοῦ Εὐφράνορος [1], | Αὐτοκράτευς τοῦ Ἀνδ[ραγόρ]α, | καὶ τιμα[θ]έντα ὑπ[ὸ τοῦ κοιν[ο]ῦ τῶν] | μετ' α[ὐτοῦ συ]νστρατ[ευσαμ]έν[ω]ν, | Πολύσ[τρατ]ος Σ......ος, ‖ καθ' ὑο< καθ' ὑο >[θεσί]αν [δὲ ......, | Διὶ] Σωτ[ῆρι?].

1. Profecto ille idem est Damagoras navarchus, Romanorum socius, qui contra Mithridatem feliciter pugnavit anno 88 ante C. n. : Appian., *Bell. Mithrid.*, 25. Cf. Willrich apud Pauly et Wissowa, *Realencyclop.*, IV, p. 2027.

1114. Rhodi. — *I. Gr.*, XII, I, n. 43.

.... στρατευσάμενον κατὰ πό[λεμον] [1] | ἔν τε ταῖς καταφράκτοις ναυσὶ [2] | καὶ ἐν τριημιολίαις [3] καὶ τιμαθέντα | ὑπὸ ἁλικιωτᾶν τοῦ κοινοῦ Θαλλοῦ ‖ στεφάνωι καὶ χρυσέωι ἀρετᾶς | ἕνεκα καὶ εὐνοίας τᾶς εἰς αὐτούς, | καὶ στρατευσάμενον ὑπὸ ἄρχοντα | Ἀντίοχον καὶ τιμαθέντα ὑπὸ | Σαμοθραικιαστᾶν Μεσονέων τοῦ ‖ κοινοῦ [4] χρυσέωι στεφάνωι ἀρετᾶς | ἕνεκα καὶ εὐνοίας καὶ φιλοδοξίας | ἃν ἔχων διατελεῖ εἰς τὸ Σαμοθρακι|ασταν Μεσονέων κοινόν, καὶ | τοὶ συνστρατευσάμενοι ἐτίμασαν ‖ Σαμοθραικιαστᾶν καὶ Λημνιαστᾶν | τὸ κοινὸν ἐπαίνωι χρυσέωι στεφάνωι | ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ εὐνοίας καὶ φιλοδοξίας | ἃν ἔχων διατελεῖ εἰς τὸ Σαμοθρακιαστᾶν | καὶ Λημνιαστᾶν τῶν συνστρατευσαμένων ‖ κοινόν, καὶ πρωρατεύσαντα τριηρέων | καὶ ἄρξαντα ἀφράκτων | καὶ ἐπιστάταν γενόμενον τῶν παίδων | καὶ ἱεροθυτήσαντα | καὶ πρυτανεύσαντα, θεοῖς. ‖

Ἐπίχαρμος Σολεύς, ᾧι ἁ ἐπιδαμία δέδοται, | καὶ Ἐπίχαρμος Ἐπιχάρμου Ῥόδιος ἐποίησαν.

1. Bellum Mithridaticum, in quo Rhodii Romanis auxiliati sunt; nam statuarios Epicharmos patrem et filium constat tum temporis floruisse cum Mithridates de regno decertaret. Robert ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclop.*, VI, p. 41, v. 18-53. — 2. Naves *tectae*,

in quibus remiges cratibus tegebantur; ἄφρακτοι autem (v. 21), *aphractae, apertae*, dicebantur naves quae illis carebant : Cecil Torr ap. Daremberg et Saglio, s. v. *Navis*, p. 27. — 3. Cf. n. 1110. — 4. Collegium hominum deos Samothracas venerantium in quadam regione Rhodi urbis, quam qui incolebant vocabantur Μεσονεῖς : Hiller von Gärtringen, *Athen. Mittheil.*, XVIII (1893), p. 386.

1115. Rhodi. — *I. Gr.*, XII, I, n. 44.

Ἔντιμος [Τ]ιμοκλείδα, | καθ' ὑοθεσίαν δὲ Αἰνησ[ι]δάμου, | στρατηγήσας καὶ τριηραρχήσας | ἀφράκτου [1] καὶ ἀγησάμενος ἐπὶ ‖ τᾶ[ς] χώρας κατὰ πόλεμον [2] καὶ | ἀστυνομήσας, θεοῖς. |

[Ἔν]θάδ[ε?]............ καθαγητῆρα κελεύθου |
ἔστασε ......[α]ν τάνδε παρ' ἀτρα[π]ιτό[ν] · |
............πο]λλά · ἐρεῖ δέ τις οὐ... ‖
.........................αινον .... |
...........................τα.......................... |
...................σ.....ο.................. |
.... [Ῥ]όδιος [ἐ]ποίησε.

1. Cf. n. 1114. — 2. Bellum profecto Mithridaticum, ut ex litterarum aetate conjicere est. Cf. n. 1114.

1116. Rhodi. — Th. Reinach, *Rev. des études gr.*, 1904, p. 210, 392; cf. Foucart, *Journal des Savants*, 1906, p. 576.

a. ... [χρυσ]οῖς σ[τε]φάνοις..... | [τρι]ηρέ[ω]ς καὶ νεικάσαντα τὰς..... | [τριηρα]ρχήσαν(τα) ἐπικώπου πλοίου δικρότου [1] καὶ....|.... [Μ]άρκου Ἀντωνίου στραταγοῦ ἀνθυπά‖[του [2] καὶ] Αὔλου Γαβεινίου τ[α]μία Ῥωμαίων ἰς [Κ]ιλικίαν [3] | .... χορα[γ]ήσαντα [κ]αὶ νεικάσαντα Ἀ[λ]εξ[ά]νδρεα | [καὶ Διονύσια τε]θρ[ίππωι]..... |

b. ...... | τοῦτο..... | καὶ περ..... | καὶ δια..... ‖ταν μα...... |ταν τα.....

1. Agebatur de navarcho navis alicujus biremis, qui bene meritus erat de romanis praesidibus. — 2. M. Antonius orator illustris, triumviri avus, qui cum piratis pugnavit anno 102 ante C. n. : Klebs ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclop.*, I, p. 2590, n. 28. — 3. A. Gabinius quaestor in Cilicia : Vonder Mühll, *Ibid.*, VII, p. 424, n. 8.

1117. Rhodi. — *I. Gr.*, XII, I, n. 107.

Statua honoratur vir quidam incertus, στεφανωθεὶς ὑπὸ Παναθηναιστᾶν [συνστρ]α[τ]ευομένων [κ]οινοῦ (v. 2-3), quod videtur esse de bello Mithridatico intelligendum.

1118. Rhodi. — Dittenberger, *Sylloge inscr. gr.*, ed. II, n. 332. Cf. Foucart, *Revue de philologie*, 1899, p. 262 et 266.

...... [πρεσβεύσαντα] .... | καὶ [ποτὶ] Λεύκιον Κορνήλιον Λευκίου [υ]ἱὸ[ν Σύλλαν], | στραταγὸν ἀνθύπατον Ῥωμαίων [1], | καὶ ποτὶ Λεύκιον Κορνήλιον Λευκίου υἱὸν ‖ Λέντελον ἀνθύπατον [2], | καὶ ποτὶ Λεύκιον Λικίνιον Λευκίου υἱὸν Μουρήν[αν] | ἰμπεράτορα [3], πρόξενον καὶ εὐεργέταν τοῦ δά[μου], | καὶ ποτὶ Λεύκιον Λικίνιον Λευκίου υἱὸν Λευκό[λλον] | ἀντιταμίαν [4] ‖ καὶ ποτὶ Αὖλον Τερέντιον Αὔλου υἱὸν Οὐάρρων[α] | πρεσβευτὰν Ῥωμαίων [5], | πρόξενον καὶ εὐεργέταν τοῦ δάμου, | Διονύσιος Λυσανία, | εὐνοίας ἕνεκα εὐεργεσίας ‖ τᾶς εἰς αὑτόν, | θεοῖς. |

[Πλ]ούταρχο[ς] Ἡλιοδώρου Ῥόδιος ἐποίησε [6].

1. Sulla pro consule Asiam rexit per continuos annos ante C. n. 87-84. — 2. L. Cornelius L. f. Lentulus, praetor anno 89 (Cic. *pro Arch.* 5), videtur praefuisse Macedoniae aut potius Ciliciae anno 84. — 3. L. Licinius L. f. Murena protinus « post Sullam Asiae praefuit et bello contra Mithridatem gesto fere anno 82 ante C. n. imperator factus est (Cic. *pro Mur.*, 5, 12), anno 81 triumphavit. » Dittenberger. — 4. L. Licinium L. f. Lucullum, « quaestorem et proquaestorem Sullae auspiciis in Asia fuisse, sed etiamtum post illius Romam reditum sub Murena in eodem magistratu in provincia mansisse constat », usque ad annum 74. Titulus autem positus est inter annos 84 et 82, Murena Asiam administrante. — 5. A. Terentius A. f. Varro, legatus Murenae. De eo cf. Pseudoascon. ad Cic. *Div. in Caec.* 7, 24, p. 109, Orelli; Schol. Gron. ad Cic. *Verr.* act. I, 6, 17, p. 398 Orelli. Cum classi praefuisset quae dimicavit cum piratis, consentaneum est missos esse ad eum a Rhodiensibus legatos de navibus populo Romano praestandis : *Jahreshefte des österr. Inst. in Wien*, 1898, p. 32 et Hiller von Gärtringen, *Beiblatt*, p. 90. — 6. Statuarius notus aliis titulis duobus : *I. Gr., ibid.*, nn. 108 et 844.

1119. Rhodi. — *I. Gr.*, XII, I, n. 57.

........|.........| [ἱερέα? Ἀθάνας Πολ]ι[άδος] καὶ Διὸς Πολιέως κα[ὶ Ἀρτά]μιτος ..|..... [καὶ Ἀπόλ]λων[ος?]....‖... καὶ τῶν ἱερ[έ]ων... [1] |... [καὶ στ]εφανωθέ[ντα] ὑ[π]ὸ...|..... κα[ὶ ὑ]πὸ τ[ᾶς] συ[ν]αργίας χρ[υ]σέοις στεφάνοι[ς,

καὶ | ν]ι[κά]σ[αν]τ[α] Ἀλ[ε]ξ[ά]νδρει[α] [2] καὶ Διονύσεια, καὶ [ν]ικ[άσ]α[ντα Ἁ]λί[εια [3], καὶ πρεσ|βεύσαντα πο]τὶ Γάιο[ν] Ἰούλιον Γαίου υἱὸν Κ[α]ίσαρα αὐτο-[κρ]ά[τορα] ‖ .... καὶ πο[τὶ] Ναῖο[ν .]ο... .ιο[ν ...|....ν]ο[ν] αὐτοκράτορα [4], καὶ [π]οτὶ [Ναῖον?...|... υἱὸν] ......ον [5] αὐτοκράτορα ....|..... [καὶ] σ[τ]εφα-νωθέν[τ]α ὑπὸ τᾶς πόλ[ιος....|.... καὶ στεφ]αν[ωθ]έ[ν]τα [ὑπὸ]...‖... καὶ πρυ[τανε]ύσαντα [κ]αὶ πάντα [πράξαντα τῶι | δάμωι καὶ τιμαθ]έντα ὑ[πὸ] τᾶ[ς] πόλ[ιος ἀνδριάντων ἀναθέσει | .... ε]ὐ[σεβε]ία[ς ἕ]ν[εκα].....|.......

1. Cf. Dittenberger, *De sacris Rhodiorum*, diss. Halens., II, 1887, p. III. — 2. Ludi in honorem Alexandri Magni ab ipsis Rhodiis acti (cf. *ibid.*, n. 71) eorum instar quos prope Teum Iones instituerant (Strab., XIV, 644). Cf. Beurlier, *De divinis honoribus quos acceperunt Alexander et successores ejus* (1890), p. 28, 2. — 3. Ludi Rhodiorum in honorem Solis sui. Cf. Dittenberger, *loc. cit.*, p. I. — 4. Fortasse Cn. Domitius M. f. Calvinus, qui contra Pharnacen bellum gessit, anno 47 ante C. n., si verum vidit Mommsen : Münzer apud Pauly et Wissowa, *Realencyclop.*, V, p. 1419, n. 43. — 5. ......λανον fere legi posse ait editor.

1120. Rhodi. — *I. Gr.*, XII, i, n. 90.

Ὁ δᾶμος ὁ Ῥοδίων | ἐτίμασε | Γάιον Ἰούλιον | Θεύπονπον Ἀρτεμιδώρου [1] ‖ ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ εὐνοίας | ἂν ἔχων διατελεῖ | εἰς τὸ πλῆθος τὸ Ῥοδίων.

1. Theopompus Cnidius mythographus, amicus Caesaris, qui Cnidios post Pharsalicam victoriam ejus gratia liberos esse jussit : Plut. *Caes.*, 48. Cf. Susemihl, *Gesch. der griech. Litter. in der Alexandrinerzeit*, II, pp. 52 et 685.

1121. Rhodi. — *I. Gr.*, XII, i, n. 23 et *Corrigenda*, p. 207.

Ἁλίῳ [1] καὶ Τ[ύχᾳ] [2] | Τίτος Φ[λάυιος] | Δαμαγόρα υ[ἱὸς Κυρεί|ν]ᾳ Δαμαγό-ρα[ς] .....‖δας καὶ Τίτος [Φλάυ|ι]ος Δαμαγό[ρα τοῦ] | Δαμαγόρα υἱὸ[ς Κυρεί]|νᾳ Δαμαγόρα[ς] .....|δας [3], καθ' ἂν ἐ[νεδέ]‖ξαντο μετ[ὰ τὸν] | σεισμὸν [4] [εὐχάν, | θε]ο[ῖς].

1. Sol magnus Rhodiorum deus : Dittenberger, *De sacris Rhodiorum, diss. Halens.*, I, 1886, p. III. — 2. Suppl. Hirschfeld . τ[ᾷ πόλει] Franz. — 3. [Βουλί]δας vel [Νεττί]δας, ex pagis Lindiorum, Buleia vel Netteia. Damagoras pater commemoratur titulo n. 1123, qui exaratus est anno 51 post C. n. — 4. De terra sub illam aetatem concussa nihil aliud memoriae traditum est.

1122. Rhodi. — *I. Gr.*, XII, I, n. 38.

[Αὐτοκράτορα Καίσαρα...... ὕπατον .., δημαρχικῆς] | ἐξουσίας κα'......, τὸν ἐατῶ[ν σωτῆρα].....

1123. Rhodi. — *I. Gr.*, XII, I, n. 2, et *Corrigenda*, p. 206.

.... [Ε]ὐ[χάρ]ης β', Μνασαῖο[ς] ...., | ..... Πύθωνος, Ἀριστογένης Πάπου, Ἀρ...... | ......λόγου, Πείσαρχος Τειμασάρχου, Πολύχαρμος [Φίλωνος], ...|.... τὰ εὐκταιότατα ἐνήνεκται τᾶ πόλει ἀποκρίματα........ ‖ [Ἀντί]πατρον καὶ Διονύσιον Ἀρτεμιδώρου [προ]τετείμακ[ε]ν πάσ[ας τὰς τειμὰς........, ἀνδριάν|των] ἀναθέσεις, δεδόχθαι τᾶ βουλᾶ καὶ τῷ δάμῳ, κυρωθέντος τοῦδε το[ῦ ψαφίσ]ματος, [τὰ ὀνόματα ἀναγραφῆναι ὑπὸ τῶν | στρ]αταγῶν ἐπὶ βάσιος λίθου λαρτίου ἐν τῷ τεμένει τοῦ Ἁλίου ὑπὲρ ...|....ου καὶ Ἀντιπάτρου Ἀρτεμιδώρου καὶ Διονυσίου Ἀρτεμιδώρου ...|......στράτου, Κρατίδαν Φαρνάκευς, Ἀλεξινβροτίδαν Χρυσίππου .‖.. Δαμαγόραν β', Μοιραγένη Τειμοδίκου, Δαμόχαριν Γοργία, ...|......, [Πολ]ύχαρμον Φίλωνος, Εὐκλῆ Ἀγησάρχου, Εὐθρεπ[τ]ίδαν......., [ἀποστα|λέντας ποτὶ] Τιβέριον Κλαύδιον Καίσαρα Γερβανικὸν Αὐτοκράτορα...., [ἀπο|δοθείσ]ας τᾶ πόλει τᾶς πατρίου πολειτείας καὶ τῶν νόμων ὑπὸ τῶν....... [Νέ|ρω]νος Καίσαρος [1] καὶ μαρτυρηθέντων τῶν ἀνδρῶν τὰν ποτὶ τὰν πόλιν εὔν[οιαν]......

1. Claudius libertatem « Rhodiis ob poenitentiam veterum delictorum reddidit » (Suet., *Claud.*, 25), cum Nero apud patrem consulem V pro eis graece verba fecisset (*Ibid.*, *Nero*, 7), anno 51 post C. n. Cf. Tac., *Ann.*, XII, 58; *Anthol. Pal.*, IX, 178.

1124. Prope urbem Rhodum. — Dittenberger, *Sylloge inscr. gr.*, ed. II, n. 373.

[Ἐπὶ ἱερ]έως [1] Δ[ιογέ]νευς, πρυτανίων τῶν σὺν | Μενεκλεῖ τῷ Ἀ[ρ]χαγόρα, γραμμα[τε]ύοντος | βουλᾶς Νεικασιμάχου Δια[φ]άνου, καθ' ὑ(οθεσίαν δὲ) Ἀρχεδάμ[ου, | ἁ] ἐπιστολὰ ἁ ἀποσταλεῖσα ὑπὸ Νέρωνος ‖ Κλαυδίου Καίσαρος, Πεταγειτνύου κζ' [2]. |

[Νέρων] Κλαύδιος Θεοῦ Κλαυδίου υἱὸς Τιβερίου Καίσ[α]ρος Σεβαστοῦ καὶ Γερμανικοῦ Καίσαρος ἔγγονος Θε|οῦ Σεβαστοῦ ἀπόγονος Καῖσαρ Σ[εβ]αστὸς Γερμανι|κὸς ἀρχιερεύς, δημαρχικῆς ἐξουσίας [3], αὐτοκρά|τωρ, Ῥοδίων ἄρχουσι βουλῇ [δή]μῳ χαίρειν. ‖ Οἱ πρέσβεις ὑμῶν, οὓς, ἐπὶ τῇ ψευδῶς ἐπι[σ]τολῇ |

πρὸς ὑμᾶς κομισθείσῃ τῷ τῶν ὑπάτων ὀνόματι | ταραχθέντες, πρός με ἐπέμψατε, καὶ τὸ ψήφισμα [ἀ]|πέδοσαν καὶ περὶ τῶν θυσιῶν ἐδήλωσαν, ἃς ἐνετε[ί]|λασθε αὐτοῖς ὑπὲρ τῆς πανοικίου μου ὑγείας καὶ ‖ τῆς ἐν τῇ ἡγεμ[ο]νίᾳ διαμονῆς ἐπιτελέσαι τῷ κατ' ἐ|ξοχὴν παρ' ἡμεῖν τειμωμένῳ θεῷ Διὶ Καπετωλίῳ [4], | περὶ τ' ὧν ἐπεστάλκειτε αὐτοῖς πρὸς τὴν τῆς πόλεως | δημοκρατίαν διαφερόντων ἐνεφάνισαν διὰ Κ[λαυ]|δίου Τειμοστράτου τοῦ ἀρχιπρεσβευτοῦ, σπου‖δαίῳ πάθει τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν ἐπ' ἐμοῦ ποιησαμένων | λόγους, ἀνδρὸς κἀμοὶ ἐπὶ τῷ κρατ[ί]στῳ διὰ τ[ὴ]ν ἀνανέω|σιν τῶν πρὸς ἡμᾶς αὐτῷ δικαίων ὑπαρχόντων γνωρί|μου καὶ παρ' ὑμεῖν ἐν τοῖς ἐπιφανεστάτοις καταριθμου[μέ]|νου. Ἐγὼ οὖν ἀπὸ τῆς πρώτης ἡλικίας εὐνοικῶς πρὸς τὴ[ν πό]‖λιν ὑμῶν δι[α]κείμενος [5]............

1. Sacerdos Solis eponymus. — 2. Die XXVII mensis Rhodiorum Petagitnyii, quem congruere cum Februario conjectum est. — 3. Anno 55 post C. n. — 4. Cf. n. 33, col. *b*, vv. 17, 21 et n. 251, v. 30. — 5. Cf. n. 1123.

1125. Rhodi. — *I. Gr.*, XII, I, n. 39.

[Σε]βαστὴν Ποπαίαν Σαβείν[αν [1], | τὰν] γυναῖκα τοῦ Αὐτοκράτορο[ς | Νέρ]ωνος Κλαυδίου Καίσαρος | [Σεβ]αστοῦ Γερμανικοῦ, ‖ [ὁ δ]ῆμος καθιέρωσεν.

1. Poppaea Sabina Neronis cognomen Augustae accepit anno 63 post C. n., obiit anno 65 : *Prosop. imp. rom.*, III, p. 87, n. 630.

1126. Rhodi. — *I. Gr.*, XII, I, n. 91.

a. [Ὁ] δᾶμος ὁ Ῥοδίων | Πακωνίαν Ἀγριππίναν [1], γυναῖκα Λουκίου Δερκίου [2].

b. Ὁ δᾶμος ὁ Ῥοδίω[ν] | Λούκιον Δέρκιον. |

c. Χρυσὼ Μένητος, | Μένης Ἀμύντ[α] [3].

1. *Prosop. imp. rom.*, III, p. 4, n. 18. Videtur fuisse filia Q. Paconii Agrippini, qui, cum vias in Creta, Claudio imperante, munivisset, videlicet proconsulatum gerens, postea, ut paterni in principes odii heres, ab Eprio Marcello in senatu insimulatus, anno 66 exsulavit. Fieri potuit ut Rhodi deinde viveret cum filia : *Ibid.*, n. 16. — 2. *Ibid.*, II, p. 7, n. 44. — 3. Basim ambarum statuarum communem dedicaverunt, nisi titulus *c* potius pertinuerit ad sepulcrum aliquod.

1127. Rhodi. — *I. Gr.*, XII, I, n. 95.

a. [Ὁ δᾶμος ὁ Ῥοδίων] καὶ ἁ βουλὰ καὶ ἁ | [γερουσία Αἰλίαν] Πειθιάδα [1], τὰν λαμ|[προτάταν ματέρα] Τιβερίου Κλαυ. Δρά||[κοντος τοῦ λαμπρ]οτάτου ὑπατικοῦ [2] ‖ .... Ἑλλανείκου [τ]ᾶς | ...., τὰν σεμνο|[τάταν ἀνε]ψιὰν Μά[ρ]κο[υ] | Κλα. Κανεινίου Σεβή]ρου, το[ῦ κρ]α|[τίστου ἐφήβου [3], εὐνοία]ς [ἕνεκα], ‖ θεοῖς .|...........νε .... |

b. Ὁ δᾶμος ὁ Ῥοδίων καὶ ἁ βουλὰ Μ[ᾶρκον] | Κλα. Κανείνιον Σεβῆρον, τ[ὸν κράτισ]|τον ἔφηβον, δόντα ἐπὶ τὰς ......|...... [ἑ]κάστῳ μὲν πολε[ίτᾳ δηνάρια ‖ δ]ύο [κ]αὶ δ[έκα, τ]οῖς δὲ θερινοῖς [βου|λευταῖς [4] τὸ] διπ[λ]άσιον δηνάρια κ[δ'] | ....ον υἱὸν Μάρκου Ἀ..|............ | ..... καὶ Πειθι[άδα] ...‖....ο...ς, εὐνοί[ας ἕνεκα], | θεοῖς ....|.........

1. Aelia Pithias, uxor Ti. Claudii Hermiae, consulis suffecti anno incerto : *Prosop. imp. rom.*, I, p. 24, n. 192 et p. 380, n. 709. — 2. Ti. Claudius Draco, cos. suffectus anno incerto : *Prosop. imp. rom.*, I, p. 365, n. 687. — 3. M. Claudius Caninius Severus : *Prosop. imp. rom.*, I, p. 363, n. 670. — 4. Aestivi senatores. Cf. n. 1110 et Theod. Reinach, *Rev. des ét. gr.*, XVII (1904), p. 204, inscr. v. 8.

1128. Rhodi. — *I. Gr.*, XII, I, n. 77.

.... [νικάσαντα] ....|....αν, κ[αὶ νικάσαντα ...|...? πένταθ]λον εἰσολύ[μ-π]ιον ὑπὸ Κρη|[ταιέων τᾶς ἐνενηκ]ονταπόλεως [1] ὑπὲρ Αὐτο‖[κράτορος Καίσαρος] Θεοῦ Σεβαστοῦ παῖδας | [καὶ δόλιχον καὶ πάλ]αν καὶ παγκράτιον, καὶ [λαβ]όντα | [στεφάνους ἀπ]ὸ τοῦ κοινοῦ τοῦ Κρηταιέω[ν] [2], καὶ | [ἐν Ῥόδῳ τιμαθ]έντα ὑπὸ τᾶν βουλᾶν [3] πλεονάκις [μὲν | χρυσέοις σ]τεφάνοις, ἀναθεισᾶν δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ ‖ [καὶ ἀνδριάντας χαλκέους καὶ πρόσωπ]α ἀργύρε[α] [4] | ....

1. « Hom., *Od.*, XIX, 174, ex qua posteri omnes hauserunt. Cretae civitates nonagenae commemorantur. » Hiller von Gärtringen. — 2. Collegium Cretensium, qui Rhodi consistunt. — 3. Cf. nn. 1110, 1127. — 4. Cf. n. 1129.

1129. Rhodi. — *I. Gr.*, XII, I, n. 58.

Ἑρμαγόραν Φαινίππου Κλάσιον [1], | πάντα πράξαντα καὶ συνβουλεύσαντα | τῷ δάμῳ τὰ συνφέροντα τᾷ πατρίδι <τὰ> ἐν τῷ τᾶς | πρυτανείας χρόνῳ καὶ διαδειξάμενον ‖ ἂν ἔχει ἁ πόλις ποτί τε τὸν αὐτοκράτορα | Τίτον Φλάουιον Καί-

σαρα Οὐεσ|πασιανὸν καὶ τὸν σύνπαντα οἶκον αὐτοῦ καὶ | τὰν ἱερὰν σύνκλητον καὶ τὸν δᾶμον τὸν Ῥωμαί|ων εὔνοιαν καὶ πίστιν, καὶ τυχόντα τῶν καλλίσ‖των γραμμάτων ἀπὸ τοῦ Θεοῦ Σεβαστοῦ ἐν | τῷ τᾶς πρυτανείας καιρῷ καὶ διὰ τὰν ποτὶ τὰν πατρί|δα εὔνοιαν ποτιτάξαντος τοῦ δάμου καὶ τειμὰς αὐτοῦ | εἰσγραφήμειν, καὶ ταμιεύσαντα καὶ στεφανωθέντα ὑπὸ τᾶν | βουλᾶν [2] πλεονάκις χρυσέοις στεφάνοις καὶ ἀνδριάν‖των καὶ προσώπων ἀργυρέων ἀναθέσεσι, καὶ ἱεροταμι|εύσαντα Λινδίων δὶς καὶ τιμαθέντα ὑπ' αὐτῶν μετὰ | τοῦ υἱοῦ Φιλίππου πάσαις ταῖς τειμαῖς καὶ τυχόντα τῶν | παρ' αὐτοῖς καλλίστων ψαφισμάτων πλεονάκις καὶ ἀνδρι|άντων ἀναθεσίων, καὶ νεικήσαντα ῞Αλεια [3] ἵππῳ στ..... ‖ καὶ στρατευσάμενον ἐν τριημιολίᾳ [4] ᾇ ὄνομα Εὐδ..... |τα καὶ στεφανωθέντα ὑπὸ ἀμφοτέρων [π]ο[λίων] | πλεονάκις καὶ ὑπὸ Λινδίων καὶ Ἰαλυσίων, [καὶ ὑπὸ | τοῦ δ]άμ[ου τ]οῦ Ἀμίων Δρακωνει[τᾶν? [5] .....|..... Ἑ]ρμαγόρα Κλασία τὸν π[ατέρα].

1. Ex Lindiorum pago Claso. — 2. Cf. nn. 1110, 1127, 1128. — 3. Cf. n. 1119. — 4. Cf. n. 1110. — 5. Amus civitas videtur in Peraea Rhodia sita fuisse : Hiller von Gärtringen, *loc. cit.*, sub n. 83, et Kiepert, *ibid.*, tab. II. De cognomine autem non constat.

1130. Rhodi. — *I. Gr.*, XII, I, n. 59.

[Τί]τον Φλ[ά]υιο[ν] ......ένει|ον, ἐπίτροπον Αὐτοκράτορος | Καίσαρος [Δομειτιανοῦ] Σεβα|στοῦ Γερμανικοῦ, εὐνοίας ‖ ἕνεκα, θεοῖς.

1131. Rhodi. — *I. Gr.*, XII, I, n. 46.

[Ἀσκλαπι]άδαν Ἀνδρονίκο[υ [1], | γυμ]να[σίαρχο]ν πρεσβύτερον κατὰ Ῥωμαῖα, | (sequuntur versus 520) θεοῖς.

Inter versus 2 et 520 inscripta erant ordine alphabetico in quatuor columnis nomina virorum plus quam 500, qui statuam posuerunt ; supersunt autem ex iis fere 450.

1. Nomen viri restitutum est ex titulo edito *op. cit.*, n. 11, v. 10. Videtur ille vixisse circa initium saeculi I ante C. n. Cf. Holleaux, *Rev. de philolog.*, XVII (1893), p. 171.

1132. Rhodi. — *I. Gr.*, XII, I, n. 4 et *corrigenda*, p. 206.

Index est mutilus virorum et mulierum, eodem anno per menses et dies digestus, ita

ut diei uni cuique unum quodque nomen adscriptum sit. Ex hominibus autem graecis 150, quorum nomina legere potuerunt editores, 85 romanum nomen sibi assumpserunt; recensentur enim

Ἰούλιοι 17
Κλαύδιοι 27
Φλάυιοι 36
Οὐηράνιοι 3
Σαβίδιος 1
Λιβουσκίδιος 1

Id autem videtur eo tempore factum esse cum insulam Vespasianus in provinciae formam redegit (Suet., *Vesp.*, 8) et ipse titulus haud multo post incisus est.

1133. Rhodi. — *I. Gr.*, XII, I, n. 84.

[Ἁ] βουλὰ Ῥοῦφ[ον] .... | Ῥοδίων κωμῳδὸν [λ]α[μπρὸν ἐκ] | παραδόξου, στεφαν[ωθέντα] | ἱεροὺς ἀγῶνας [με΄], ὥ[σπερ τᾶς] ‖ ἰς τὴν ὑπόκρισιν ἀκριβ[είας ὡς τᾶς] | τῶν ἠθῶν σεμνότητ[ος ἕνεκεν] [1].

1. Primo fere post C. n. saeculo.

1134. Rhodi. — *I. Gr.*, XII, I, n. 83.

Ὁ δᾶμος ὁ Ῥοδίων καὶ ἁ βουλὰ | Τίτον Αὐρηλιανὸν [Ν]ικόστρατον | Νικοστράτου Ἄμ[ιο]ν [1] τὸν σοφιστὰν [2], | [τ]ετιμαμένον κ[αὶ ὑ]πὸ τ[οῦ] μεγίστου ‖ αὐτοκράτορος καθέδρᾳ καὶ [λ]ο[γ]ιστείᾳ | τᾶς ἱερᾶς συνόδου [ἐς Νέ]με(α) καὶ Πύθια.

1. Cf. n. 1129. — 2. Fortasse ille idem Nicostratus sophista, qui sub Marco Aurelio floruit (Suid. s. v.; Philostr., *Vit. soph.*, II, 31, 1; Digest., XXXIX, 5, 27); nam, quanquam Macedo dicebatur, nihil tamen obstat quin Amius re ipsa fuerit. Cf. n. 1160.

1135. Rhodi. — *I. Gr.*, XII, I, n. 643.

[Λουκίου Κορ]νηλίου Λουκίο[υ] | υἱοῦ Κυρε]ίνα Ποπλικόλα | [Νετ]τίδα<ς> [1].

1. Cf. n. 1121.

1136. Rhodi. — *I. Gr.*, XII, I, n. 645.

Βετουτίας Τυραν(ν)ίου | καὶ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς | Μάρκου Κοιλ(ί)ου Μάρκου | υἱοῦ Πουπεινίᾳ Ποπλίου [1].

1. An Ποπλι(κ)ό[λα]? Cf. n. 1135.

1137. Rhodi. — *I. Gr.*, XII, I, n. 644.

Ποπλίου Αἰλίου Διονυσίου υἱοῦ | Σεργίᾳ Μηνοφίλου Λοξίδα [1].

1. Ex pago Lindiorum Loxeia.

1138. Ialysi. — *I. Gr.*, XII, I, n. 679.

[Αὐτοκράτορα] Καίσαρα Οὐεσπασιανὸν Σεβαστὸν | Ἰαλύσιοι τὸν εὐεργέταν.

1139. Camiri. — *I. Gr.*, XII, I, n. 707.

.... καὶ Διονύσου... | [Αὐτ]οκράτορος Τίτου Κ[αίσαρος Σεβαστοῦ | γε]νόμενος ἐν ἐπαν[γελίᾳ?....... καὶ | ἀγ]ωνοθετήσας καὶ τ[ιμαθεὶς ὑπὸ ‖ τῶν Κ]αμειρέων ἐπὶ τούτ[οις ταῖς με|γίσ]ταις τειμαῖς μετὰ το[ῦ] ...|....εῦς β' Κα(ττάβιος) [1] καὶ Καλλίσ[τρατος] | .... Κα(ττάβιος) Ἑστ[ίᾳ κα]ὶ Διὶ [Τελείωι] [2], | ἐπὶ Σ....... [3].

1. Aut Κα(μύνδιος) ex pago Lindiorum, aut fortasse Κα(σαρεύς) ex loco Chersonesi Rhodiae : Hiller von Gärtringen ad *I. Gr.*, XII, I, n. 273. — 2. Cf. *ibid.*, nn. 701, 704. — 3. Magistratus anni eponymus.

1140. In templo Apollinis Erethimii prope Camirum. — *I. Gr.*, XII, I, n. 730.

Fasti sunt sacerdotum Apollinis Erethimii ab anno fere 109 ad annum 81 ante C. n., qui omnes Graecis nominibus nuncupantur. Fastis etiam adscriptae sunt hae feriae extraordinariae, non quotannis actae :

V. 1. Πανάγυρις.	Anno 109/108 ante C. n.
V. 3. Πανάγυρις.	— 107/106 —
V. 5. Ἀρτεμίτια. Πανάγυρις.	— 105/104 —

V. 7. Ῥωμαῖα.	—	103/102	—
V. 8. Διπανάμια Ἁλίεια.	—	102/101	—
V. 12. Διπάναμια Ἁλίεια.	—	98/97	—
V. 15. Τριετηρίς. Ῥωμαῖα.	—	95/94	—
V. 16. Διπανάμια Ἁλίεια.	—	94/93	—
V. 17. Ἁλίεα τριετηρίς.	—	93/92	—
V. 19. Ῥωμαῖα. Τριετηρὶς διπαναμία.	—	91/90	—
V. 20. Διπανάμια Ἁλίεια.	—	90/89	—
V. 22. Πανάγυρις μετὰ τὸν πόλεμον [1].	—	88/87	—
V. 23. Ῥωμαῖα. Τριετηρίς.	—	87/86	—
V. 24. Πανάγυρις. Διπανάμια Ἁλίεια.	—	86/85	—
V. 25. Τριετηρίς.	—	85/84	—
V. 28. Πανάγυρις. Διπανάμια Ἁλίεια.	—	82/81	—

« Πανάγυρις Apollinis Erethimii fuerit; item Ἀρτεμίτια Dianae ibidem cultae. » Hiller von Gärtringen. De festis Solis quinquennalibus (Ἁλίεια) cf. nn. 1111, 1119; vocantur Διπανάμια ludi pertinentes ad annum intercalarem, qui mensem Panemum duplicem habuerat, ut conjecit Dittenberger, *De sacris Rhodiorum*, diss. Hal., II (1887), p. IX; Stengel apud Pauly et Wissowa, *Realencyclop.*, s. v. De ludis Romanis quinquennalibus cf. n. 1131. Τριετηρίς autem Bacchi fuisse videtur; cf. Dittenberger, *op. cit.*, I (1886), p. VII.

1. Bellum Mithridaticum. « Cogitari potest propter obsidionem feliciter repulsam ferias extraordinarias esse actas. » Hiller von Gärtringen.

1141. Lindi. — Blinkenberg et Kinch, *Bull. de l'Acad. de Danemark,* 1905, p. 69.

Ὁ δᾶμος ὁ Νεττιδᾶν ἐτίμασε | Ἀστυμήδη Θεαιδήτου [1] | χρυσέωι στεφάνωι, εἰκόνι χαλκέαι, | ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ εὐνοίας ‖ ἂν ἔχων διατελεῖ | εἴς τε τὸν σύνπαντα δᾶμον καὶ | εἰς τὸν Νεττιδᾶν [2]. | Ἀρτεμίδωρος Μηνοδότου Τύριος ἐποίησε [3].

1. Astymedes, profecto Lindius, de negotiis Rhodiorum cum Romanis non semel egit inter annum 171 et annum 153 ante C. n.; imo Romam bis legatus est, ut causam civium suorum oraret; pater illius Theaedetus, qui inter legatos fuerat, Romae obiit anno 166; Polyb., XXII, 5 (23) 3; XXVII, 7 (6) 3; 14 (11) 2; XXX, 5, 4; 22 (19) 2; XXXI, 7; XXXIII, 15 (14), 3. — 2. Netteia Lindiorum pagus. Cf. nn. 1121, 1135. — 3. De illo sculptore cf. Robert apud Pauly et Wissowa, *Realencyclop.*, II, p. 1335, 25.

1142. Lindi. — Blinkenberg et Kinch, *Bull. de l'Acad. de Danemark*, 1905, p. 69.

[Ἀστ]υμήδης Θεαιδήτου [1] | ἱερατεύσας | Ἀ[θα]ναίας Λινδίας | [καὶ] Δι[ὸ]ς Πολιέως. ‖ Δημήτριος Διομέδον[τ]ος Ῥόδιος ἐποίησε.

1. Cf. n. 1141.

1143. Lindi. — Scrinzi, *Atti del R. Istit. Veneto*, LVII (1898), p. 273, n. 12 ; cf. Hiller von Gärtringen, *Berlin. philolog. Wochenschr.*, XX (1900), p. 21, et Van Gelder, *Mnemosyne*, XXVIII (1900), p. 396.

Fasti sunt eorum quos sacerdotes Neptuni Equestris Lindii elegerunt per annos fere centum ; unum autem hoc nomen inter cetera placuit excerpere :

Col. II, v. 30. Παναίτιος Νικα[γ]όρα, | καθ' ὑοθεσίαν δὲ [Εὐφ]ρανορίδ[α] [1]. |

1. Stoïcus ille est philosophus, origine Rhodius, amicus Scipionis Aemiliani et Polybii (annis circiter 190-110 ante C. n.), de quo vide Susemihl, *Griech. Litt. in der Alexandrin. Zeit.*, II, 64. Sacerdotio suo in patria functus esse inter annos 165 et 150 videtur.

1144. Lindi. — *I. Gr.*, XII, i, n. 772 *a*.

Ὑπὲρ | [Τιβερίου Κ]αίσαρος Αὐτοκράτ[ορος Σεβαστοῦ | Θεοῦ Θεῶν Σ]εβαστῶν υἱοῦ, ἀρχιερέ[ως μεγίστου, | Ἀθάνᾳ Λ]ινδίᾳ καὶ Διὶ Πολιεῖ [1] ‖ [καὶ Ν]ίκᾳ χαριστήριον.

1. Cf. Dittenberger, *De sacris Rhodiorum*, diss. Halens., II (1887), p. iii.

1145. Lindi. — *I. Gr.*, XII, i, n. 805.

[Αὐτοκρά]τορα Καίσ[αρα Τιβέριον | Κλαύδι]ον Σεβαστὸν Γερ[μανικὸ]ν | Λίνδιοι | [τὸν] εὐεργέταν.

1146. Lindi. — *I. Gr.*, XII, i, n. 806.

Μεσσαλεῖναν [1].

1. Valeria Messalina Claudii anno 48 post C. n. mortem obiit : *Prosop. imp. rom.*, III, p. 380, n. 161. Memoria ejus damnata, in eodem lapide alter titulus exaratus est, quem hic transcribere non expedit.

1147. Lindi. — *I. Gr.*, XII, I, n. 807.

.....[Π]λωτεῖναν, Αὐτοκράτορα Καίσα[ρ]α [1].........

1. Trajanus aut Hadrianus.

1148. Lindi. — *I. Gr.*, XII, I, n. 772 *b*.

[Ὑπὲρ τῆς τῶ]ν εὐσεβε|[στάτων κα]ὶ εὐτυχε|σ[τάτων κυ]ρίων ἡ|μ[ῶν Αὐτοκ]ρατόρων ‖ [Καισάρων ν]ίκ[ης].

Titulus non ante Marcum et Verum exaratus est.

1149. Lindi. — Blinkenberg et Kinch, *Bull. de l'Acad. de Danemark*, 1905, p. 52.

Ἄργων τριημιολίας, | ᾇ ὄνομα Εὐανδρία Σε|βαστὰ [1], Θάρσυλος Ἰά|σονος, τριήραρχος Κλαύ‖διος Μνασαγόρας καὶ | οἱ ἐνπλέοντες Ἀθάνᾳ | Λινδίᾳ χαριστήριον, ἐπὶ | ἱερέως τᾶς Ἀθάνας | Φλ. Νεικοστράτου β΄.

1. Cf. n. 1110 et Hiller von Gärtringen, *Jahreshefte des Oester. Inst.*, IV (1901), p. 159.

1150. Lindi. — *I. Gr.*, XII, I, n. 786.

Ἀγαθᾷ τύχᾳ · | [ἱερεὺς Ἀθά]νας Λινδίας καὶ Διὸς | [Πολιέως] καὶ Ἀρτάμιτος ἐ[ν Κεκοίᾳ] | καὶ Ἀ[φρ]ο[δί]τ[ας] καὶ Διονύσου καὶ Ἀ‖πόλλωνος Πυθίου, καὶ Ἀθάν[ας Ἰ]αλυσί|ας Πολιάδος καὶ Διὸς Πολιέως, κα[ὶ Ἀθάνας Κα]|μειράδος καὶ Διὸς [Πολιέως] καὶ Ἀ[πόλ](λ)ω[νος?] | καὶ Ἀρτάμιτος καὶ Ἁλ[ίου ἐν Ῥόδῳ], καὶ | στατὸς ἱερεὺς [1]....... [παρὰ Λ]ινδίοις, ... [2] ‖ παρὰ Ἰαλυσίοις, Διὸς καὶ Ἥρας Ὡρολύτ[ων [3] ἐν Πον[τωρε]ίᾳ, καὶ Ποτιδᾶνος Γι|λαίου καὶ Ἱππίου καὶ Σαράπιδος καὶ Εἰ|σιδος ἐν Ῥόδῳ, Τίτος Φλα., Τίτου Φλα. | Λέοντος ἱερέως υἱὸς, Κυρείνᾳ Θρα‖σύλοχος Κλά(σιος) ἀπὸ γένους, τετει|μημένος ἐς τὸ διενεκὲς ὑπὸ τῶν | ἐν θεοῖς Αὐτοκρατόρων καὶ τῶν τῆς | ἱερᾶς βουλῆς συγκλήτου δογμάτων, | ὑπατικῶν [καὶ] συνκλητικῶν συνγέν[ης], ‖ Ἥρᾳ Βασιλεί[ᾳ] ἐ[πὶ] το[ῦ] βωμο[ῦ] | τά[ς] (σ)τιβάδας [4] ἐκ[όσμησεν].

Ialysus et Camirus civitates fuerunt Rhodi insulae (cf. nn. 1138, 1139), Cecoea et Clasus

pagi Lindiorum, Pontoria Camirensium. De cujusque sacris vide Dittenberger, *De sacris Rhodiorum, loc. cit.*

1. Sacerdotia supra scripta in unum annum suscipiebantur; quae infra scripta sunt, in perpetuum. — 2. ΓΚ// lapis. — 3. Cognomen Jovis et Junonis hactenus inauditum. — 4. « Aut lecti sive stibadia humana aut lectisternia sunt divina, nisi tapetas (i. e. στρώματα, seu στρωμναί) malis. » Hiller von Gärtringen.

INSULA CARPATHUS

1151. Brycunte. — *I. Gr.*, XII, I, n. 994.

[Αὐτ]ο[κράτορα Δομει]τι[αν]ὸν Οὐεσ|[πασιανοῦ υἱὸν Γερμα]νικὸ[ν τὸν | ... ἑαυτ]ῶν [σ]ωτῆρα | καὶ [εὐερ]γέτα[ν ε]ἰς τάδε|..... ὁ δᾶμος | ὁ Β[ρ]υ[κ]οντίων κ[α]ὶ τοὶ κατοικεῦν|[τες] ἐν Β[ρυ]κοῦ[ντ]ι πάν[τ]ες ὑπὲρ | [τοῦ δ]άμ[ο]υ τ[οῦ Ῥοδί]ω[ν] [1].

1. Carpathus insula particeps erat reipublicae Rhodiorum : Schumacher, *De republ. Rhodiorum*, diss. Heidelberg., 1886, p. 42. Cf. n. 1152.

1152. Brycunte. — *I. Gr.*, XII, I, n. 995.

Δομειτίαν θεὰν Σεβα[στὰν] | γυναῖκα Αὐτοκράτορος Καίσαρος Δο[μειτιανοῦ Οὐεσ]|πασιανοῦ υἱοῦ Σεβαστοῦ τὰν ἑ[αυτῶν εὐεργέτιδα] | ὁ δᾶμος ὁ Βρυκουντίων καὶ τοὶ κα[τοικεῦν]|τες ἐν Βρυκοῦντι πάντες [ὑπὲρ τοῦ | δ]άμου τοῦ Ῥοδίων [1].

1. Cf. n. 1151.

1153. Potidaei. — *I. Gr.*, XII, I, n. 978.

[Αὐτ]οκράτορα Καίσαρα | [Νέρου]α υἱὸν Νέρουαν Τραι|[αν]ὸν Γερμανικὸν Δ[α|κ]ικὸν τὸν παντὸ[ς κόσ|μ]ου σωτῆρα καὶ εὐερ[γέταν | ὁ δ]ᾶμος ὁ Καρπαθιοπο[λιτᾶν | κα]ὶ ἁ κτοίνα [1] ἁ Ποτιδαί[ων] | θεοῖς.

1. Κτοῖναι vocabantur partes unius cujusque civitatis quae ad rempublicam Rhodiorum attinebat. Cf. Schumacher, *De republ. Rhod.*, p. 12; Dittenberger, *Sylloge inscr. gr.*, ed. II, nn. 270, 449, not. 2; 746.

LYDIA

1154. Boghaz. — Radet, *Bull. de corr. hellén.*, XI (1887), p. 484, n. 73.

Πομπήιος Ἀπολλι|νάριος δεκουρίων | βετρανὸς [1] καὶ Κλαυδί|α Σαβεῖνα οἱ γονεῖς ‖ καὶ Κλαυδία Πομπηία ἡ | ἀδελφὴ Πομπηίῳ Παύ|λῳ ἥρωι ἀνέθηκαν | ζῶντες μνήμης χάριν, | ἐπιμεληθέντος ‖ Λουκίου Δομιτίου | Ἀσκανίου.

1. Decuriae equitum in exercitu praefuerat.

1155. Sandainae. — Radet et Lechat, *Bull. de corr. hellén.*, XI (1887), p. 403.

Ὁ δῆμος | ὁ Σανδαινειτῶν Μη[νό]|φιλον Κλεομένου[ς] ἐτ[εί]|μησεν, ἱερατεύ-σαντα ‖ τά τε πρὸς τὸν θεὸν | Καίσαρα εὐσεβῶς καὶ [τὰ] | πρὸς τὴν [κ]ατοι-[κίαν] [1] | φιλοδόξως.

1. Κατοικία idem valet atque κώμη. De κατοικιῶν institutis cf. Foucart, *Bull. de corr. hellén.*, IX (1885), p. 395 ; Buresch, *Aus Lydien*, p. 2 et 170.

1156. Stratoniceae Hadrianopoli. — *a b c*, Radet, *Bull. de corr. hellén.*, XI (1887), p. 108; cf. Schuchardt, *Athen. Mitteil.*, XXIV (1899), p. 220, n. 50; *a*, Dittenberger, *Sylloge inscr. gr.*, ed. II (1898), n. 387.

a. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Θεοῦ Τραιαν[οῦ] | Παρθικοῦ υἱὸς Θεοῦ Νέρουα υἱωνὸ[ς] | Τραιανὸς Ἁδριανὸς Σεβαστὸς ἀρ[χιε]|ρεὺς μέγιστος, δημαρχικῆς ἐξο[υσί]‖ας τ(ὸ) ια' [1], ὕπατος τ(ὸ) γ', Ἁδριανο[πο|λ]ειτῶν Στρατονεικέ[ω]ν τοῖς ἄρχ[ου]|σι καὶ τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι χαίρει[ν]. | Δίκαια ἀξιοῦν μοι δοκεῖτε καὶ ἀναγκαῖα ἄ[ρ]|τι γεινομένῃ πόλει [2] · τά τε οὖν τέλη τὰ ἐ[κ] ‖ τῆς χώρας δίδωμι ὑμεῖν [3], καὶ τὴν οἰκίαν Τι[β]. | Κλαυδίου Σωκράτους τὴν οὖσαν ἐν τῆι [πό]|λει ἢ ἐπισκευαζέτω Σωκράτης ἢ ἀποδό[σ|θ]ω τινὶ τῶν ἐπιχωρίων, ὡς μὴ χρόνωι [καὶ ἀ]|μελ(ε)ίαι καταριφθείη [4]. Ταῦτα ἐπέστειλα καὶ [τῶι κ‖ρ]ατίστωι ἀνθυπάτωι Στερτινίωι Κουάρ[τωι] [5] | καὶ τῶι ἐπιτρόπωι μου [Πο]μπηίωι Σεου[ή-

ρωι] [6]. | Ἐπρέσβευσεν Κλ. Κάνδιδος, ᾧ τὸ ἐφόδι[ον] | δοθήτω, εἰ μὴ προῖκα ὑπέσχηται [7]. | Εὐτυχεῖτε · καλάνδαις Μαρτίαις [8] ἀπὸ [Ῥώ‖μ]ης [9]. Κλ. Κάνδιδος ἀπέδωκα τὴν ἐπιστο|[λ]ὴν Λολλίῳ Ῥουστικῷ ἄρχοντι τῇ πρὸ α΄ ἰδ[ῶν] | Μαίων [10] ἐν τῇ ἐκκλησίαι.

b. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Θεοῦ Τραιανοῦ Παρθ[ι]|κοῦ υἱὸς Θεοῦ Νέρουα υἱωνὸς Τραιανὸ[ς] | Ἁδριανὸς [Σε]β[αστὸς] ἀρχιερεὺς μέγιστος, δ[η]|μαρχικῆς ἐξου[σία]ς [τ]ὸ ια΄, ὕπατος τὸ γ΄, ‖ Ἁδριανοπολιτῶν Στρατονικέων τοῖς ἄρχ[ου]|σι καὶ τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι χαίρειν. | [Τ]οῖς ἐπισταλεῖσιν ὑ[φ]΄ ὑμῶν ἐντυχὼν ἔ|[μαθ]ον ὅτι [χ]άρι[ν ἠ]πίστασθε Ἀουιδίῳ [Κ]ου[ιή|τ]ω[ι τ]ῶι κ[ρα]τίστωι [11] ὡς εὖ ποιήσαντι ὑμᾶς ‖ [δ]ι[ὰ] τὸν τῆς ἀν[θ]υ[π]α[τ]είας χρόνον [12]. [Ἐ]πρέ[σ]β[ευ[σεν] Κάνδιδος Ἰουλιανός. | [Εὐ]τυχεῖτε · γ΄ ἰδῶν Φεβρουαρίων [13], [ἀπ|ὸ Ῥ]ώ[μης. Κά]νδιδος Ἰουλιανὸς [ἀ|π]έ[δωκα τὴν ἐ]πιστολὴν Λολλίῳ Ῥου[στ]‖ικῷ [ἄρχοντι τ]ῇ [πρὸ] α΄ ἰδῶν Μαίων ἐν | [τῇ ἐκκλησί]αι. |

c. [Α]ὐτοκράτωρ [Καῖσαρ Θεοῦ] Τραιανοῦ Παρθι|κοῦ υἱὸς Θ[εοῦ Νέ]ρουα υἱωνὸς Τραιανὸς Ἁ|[δριανὸς Σεβαστὸς], ἀρχιερεὺς μέγιστος, δη|[μ]αρχικ[ῆς ἐξουσ]ίας τ[ὸ] ια΄, ὕπατος τὸ γ΄, [Ἁ‖δ]ριανο[πολιτῶν Στρατο]νικέων τοῖς ἄρχο[υσ]ι καὶ [τῆι βουλῆι καὶ τῶι] δήμωι χαίρειν. | [Ἐ]νέτ[υ]χό[ν τῶι πεμ]φ[θέντι ὑφ΄] ὑμῶν, δι΄ οὗ Κλ[αυδ]ί[ω]ι Κανδίδωι Ἰουλ[ιανῶ]ι χάριν ἠπίστασ[θε ἐ]πὶ τῇ] φιλοτιμία περὶ τὴν πόλιν. Ἐπ[ρ]έ[σβευσε[ν] Ἀπολλώνιος Φιλίππου [14]. Εὐτυχ[εῖτε · τῆι ‖ πρὸ] φ΄ ἰδῶν Φεβρουαρίω[ν], ἀπὸ Ῥώμης. | [Ἀ]πολλώνιος Φιλίπ π[ου ἀπ]έδωκα τὴν [ἐπισ|τ]ολὴν Λολλίῳ Ῥουσ[τικῷ ἄρ]χοντι τῇ [πρὸ | α΄] ἰδῶν [Μ]αίων ἐν [τῇ ἐκκλησίαι].

1. Anno 127 post C. n. — 2. Stratoniceam novam verisimile est ab Hadriano praesente conditam esse autumno anni 123, cum Pergamo Sardes iter faceret (Dürr, *Die Reisen des Kaisers Adrian*, p. 51, 68); unde nomen Hadrianopolin assumpsit. Cf. W. Weber, *Untersuchungen zur Gesch. des Kaisers Hadrianus*, p. 136 sq. — 3. Civitatis adjuvandae causa, vixdum adolescentis, permittit imperator ut ea tributa, quae fisco prius ab incolis pendebantur, exigat aerarium municipale. — 4. Domum suam, profecto vetustate labantem et deformatam, Claudius Socrates, ut petiverant Stratonicenses, jubetur aut reficere aut vendere, ne laedat novae urbis decus et securitatem. — 5. Stertinius Quartus post mensem Aprilem anni 126 Asiam administrabat : *Prosop. imp. rom.*, III, p. 273, n. 662. — 6. Pompeius Severus, procurator Asiae : *Prosop. imp. rom.*, III, p. 71, n. 493. — 7. Nisi promisit legatus se sua impensa, ut saepe fiebat, Romam iturum, viaticum det ei civitas. — 8. Die I mensis Martii. — 9. Cf. Dürr, *op. cit.*, p. 59. — 10. Die XIV mensis Maii. — 11. Avidius Quietus provinciae videtur praefuisse anno 125/126 usque ad mensem Aprilem, quo ei successerat Stertinius : *Prosop. imp. rom.*, I, p. 189, n. 1171. — 12. De decretis civitatum, quibus praesides laudabantur, postquam decesserant provincia sua, cf. Guiraud,

Les assemblées provinciales dans l'emp. rom., p. 168. — 13. Die XI mensis Februarii. — 14. Apollonium legatum Romam miserant Stratonicenses, ut legatum Candidum laudaret, a quo laudatum esse Avidium resciverat imperator.

1157. Stratoniceae Hadrianopoli. — Radet, *Bull. de corr. hellén.*, XI (1887), p. 480, n. 60.

[Αὐτ]οκράτορα Τραιανὸν Ἁδριανὸν Καίσαρα Σ[εβαστὸν | Ὀλύμπιον κ]αὶ Πανελλήνιον [1] Ἰουλία Μενυλλεῖνα ἀρχ[ιέρεια] | ....ης Γαίου Ἰουλίου Πατέρκλου πατρὸς ἰδίου α...|....... ἴδιον εὐεργέτην.

1. Post annum 129 post C. n. Cf. nn. 573, 576.

1158. Stratoniceae Hadrianopoli. — Radet, *Bull. de corr. hellén.*, XI (1887), p. 126, n. 1.

[Αὐτοκράτορι | Κ]αίσαρι Τίτῳ Αἰ[λίῳ Ἀντωνίνῳ Σεβαστῷ | Εὐσ]εβεῖ ὁ δῆμος ὁ [Ἁδριανοπολιτῶν Στρατο|νι]κέων ἐκ χρημά[των ....κατεσ‖κε]ύασαν ἐπὶ ἀνθυ[πάτου] .....|.....στρατηγῶν δ...|... ἐπιστάτην π...

1159. Stratoniceae Hadrianopoli. — Le Bas et Waddington, n. 1043.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆ|μος Ἁδριανοπολειτῶν [1] | Στρατονεικέων Διόδωρον | Νεικάνδρου Φιλομήτορα ‖ ἥρωα, πᾶσαν ἀρχὴν καὶ λει|τουργίαν ὑπομείναντα καὶ | κοινῇ καὶ καθ' ἕκαστον τοὺς | πολείτας εὐεργετήσαντα, | ἐτείμησαν.

1. Cf. n. 1156, Steph. Byz. s. v. et nummos : Babelon, *Invent. de la coll. Waddington*, nn. 1001-1003.

1160. Nacrasae. — *C. I. Gr.*, 3522.

Αὐτοκράτορα Θεοῦ Νέ|ρουα υ[ἱ]ωνὸν Θεοῦ | Τραιανοῦ υἱὸν | Τραιανὸν Ἁδριανὸν ‖ Καίσαρα Σεβαστὸν ἡ Μα|κεδόνων [1] Νακρασειτῶν | βουλὴ καὶ ὁ δῆμος.

1. Una ex coloniis Macedonum militum quae ab Alexandro Magno aut a Seleucidis constitutae erant.

1161. Nacrasae. — Schuchhardt, *Athen. Mitteil.*, XXIV (1899), p. 216, n. 42; Fränkel, *ibid.*, p. 486.

[Ἀγ]αθῇ τύχηι · | [ἡ βου]λὴ καὶ ὁ δῆμος | [ἐτεί]μησε Αὐρ. Μοσ|[χιανὸ]ν Μοσχιανοῦ ‖ [ἄνδρα] ἀγαθὸν καὶ φιλ|[όπατρι]ν διὰ βίου, στρ[α|τηγήσα]ντα β' λανπ[ρῶς | καὶ ἐπ]ιφανῶς, γραμ[μα|τεύσ]αντα βουλῆς δήμ[ου, ‖ ἰρην]αρχήσαντα ν.... | [τῇ λ]ανπροτάτ[η]..... | ... πό]λει καὶ........

1162. Nacrasae. — Schuchhardt, *Athen. Mitteil.*, XXIV (1899), p. 217, n. 44.

[Τοῦτο τὸ ἡρῷον κατεσκεύασεν] ......|......μος καὶ σορούς ἐν αὐτῷ ἐνγείους δύο, μίαν μ[ὲ]ν Αὐρ. Τατι[ανῷ] | ...χω τῆς γυναικὸς τὴν εὐώνυμον, τὴν δὲ ἑτέραν καὶ τὴν ....|... τοῦ ἡρῴου θρέμμασιν ἰδίοις. Τούτου ἀντίγραφον ἐν ἀπ[ετέ]‖θη ἰς τὸ ἀρχεῖον ἀνθ(υπάτῳ) Κοσσιννίῳ Ῥουφείνῳ [1], μη(νὸς).......

1. Proconsul Asiae ignotus, idem fortasse ac C. Vettius Cosinius Rufinus, praefectus Urbi anno 315 post C. n. (Chronogr. anni 354).

1163. Acrasi. — *C. I. L.*, III, 7190. In miliario.

Imp. Caes. L. Septimio | Sebero Pio Pertinace | Aug. Arabico. | Ἀγαθῇ τύχῃ · ‖ Αὐτοκράτο[ρι] Καίσαρ[ι] | Μάρ(κῳ) Κλα[υδίῳ] | Τακίτῳ Εὐσεβ[εῖ Εὐτυχεῖ] | Σεβαστῷ | Ἀκρασιω[τῶν ‖ ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος].

In latere sinistro superest ex alio titulo Καίσαρος; in latere dextro reliquiae tituli antiquioris ...α..ν | ....ιολια|.. ...ονει.

1164. Jaja Keui. — Schuchhardt, *Athen. Mitteil.*, XXIV (1899), p. 228, n. 62.

[Φ]ουρ(ίαν) Σαβ[ινίαν | Τραγκυλλεί]ναν Σεβ(αστὴν) γυν[αῖκα | τοῦ] θεοφιλεστάτ[ου Αὐτοκράτορος | Καίσαρος Μ. Ἀντωνείνου] Γορδιανοῦ [1] ἡ π[όλις, ‖ ἐπὶ τῶν] περὶ Αὐρ. Ἀττ.... [ἀρχόντων].

1. Furia Sabinia Tranquillina Augusta, uxor Gordiani III (annis 238-244 post C. n.).

1165. Jaja Keui. — Schuchhardt, *Athen. Mitteil.*, XXIV (1899), p. 229, n. 66. In miliario :

a. Ἀγαθῆι τύχηι · | [Αὐ]τοκράτορι Καίσα|[ρ]ι Μ. Κλ. Τακίτῳ | ..Εὐσεβεῖ Εὐτυ[χεῖ ‖ Σεβαστῷ] | ἡ λ[αμ](προτάτη) καὶ δι[α](ση|μοτάτη) | [Θυ]ατ[ειρηνῶν πόλις]. | Μί(λια) γ'.

b. Ἀγαθῇ τύχῃ · | Αὐτοκράτο[ρ]ας Καίσαρ(ας) | Γ. Οὐαλ. Διοκλητιανὸν | καὶ Αὐρ. Ο[ὐα]λ. Μαξιμιανὸν ‖ Εὐσεβεῖς Εὐτυχεῖς Ἀν(ι)κήτ(ους) | Σεβ(αστοὺς) | καὶ Φλάβ. Οὐαλ. Κωνστάντιον | [κ]αὶ Οὐαλέρ. | Μαξιμιανὸν ‖ τοὺς ἐπιφα-ν(εστάτους) | Καίσαρας | ἡ λαμ(προτάτη) καὶ διασ(ημοτάτη) | Θυ(ατειρηνῶν) πό(λις). | Μί(λια) γ'.

Titulus *b* titulo *a* paene eraso superscriptus est.

1166. Jaja Keui. — Μουσεῖον, V (1885-1886), p. 60, n. φμη'; Buresch, *Aus Lydien* (1898), p. 35, ad n. 21.

Ἡ λαμ(προτάτη) κ(αὶ) διασ(ημοτάτη) Θυ(ατειρηνῶν) πό(λις). Μ(ίλια) ϛ'.

Miliarium VI est viae Pergamo Thyatira.

1167. Attaleae. — Schuchhardt, *Athen. Mitteil.*, XXIV (1899), p. 221, n. 52.

Ἡ βουλ[ὴ καὶ ὁ δῆ]μος | ὁ Ἀτταλεατῶν ἐτεί|μησαν Διονύσιον Γλύ|κωνος, ἄνδρα φιλόπα‖τριν κ(αὶ) εὐεργέτην, με|τέ[χ]οντα κ(αὶ) τῆς προε|δρίας, ἄρξαντα μεγα|λοπρεπῶς κ(αὶ) ἐνδόξω[ς] | ἐξ οἰκείων δαπανημά‖των στ[ρατηγί]αν τε κ(αὶ) ἱπ|παρχίαν κ(αὶ) νομοφυλα|κίαν κ(αὶ) ἀγο[ρ]ανομίαν κ(αὶ) | σειτωνία[ν κ]α[θ'] ἃ ἡ πατρὶ[ς] | ἐψηφίσατο κ(αὶ) πρυτανεί‖αν τῷ πέ[ρυ]σιν ἔτει τ[ὴν] | λαμπροτάτην ἀρχήν, | ἀνασταθείσης τῆς τει|μῆς ἐπὶ Μενε[κρ]άτους β' | ἀρχ(ιερέως) Ἀ(σίας) κ(αὶ) ἱερέως τῶν κυρί‖ων αὐτοκρατόρων, γραμ|ματεύοντος βουλῆς δή|μου Ἀλυ-πιανοῦ Ἀλύπ[ου ?]

1168. Attaleae. — Radet et Lechat, *Bull. de corr. hellén.*, XI (1887), p. 399.

a. In latere dextro : Ἀγαθῇ τύχ[ῃ] · | κεφάλαιον [τῆς] δια|θήκης Εὐ[αρ]έστου | Καπίτων[ος Φ]ω[κ]ᾶ, [ἐ]πιγραφὲν [ὑπὸ] Ἀμμί‖ου Τυλλίας γυναικὸς | αὐτοῦ. |

Ὃς ἂν γένηταί μου [κλ]|ηρονόμος ἐντέλλο|μαι αὐτῷ...... [ἐλ]αι||οθεσίαν τῇ γλυκυτάτῃ | μου πατρίδι Ἀτταλείᾳ | καθ' ἕκαστον ἔτος ἡ|μέραν μίαν. Μ(ηνὸς) [Ξ]ανδι|κοῦ δ' ἀπιόντος, || ἐπὶ στ[ρ]ατ[η]γοῦ Ἀ[ρ]τέ|μωνο[ς τ(ὸ)] β'. Ἐπιγραφή. |

b. In latere sinistro : Ἀπὸ ὥρας α' ἕως ε' | [τ]εθήσεται τὸ ἔλε|ον ἐκ προσόδ<ο>ων | περιβόλου τοῦ ἀγο||ρασθέντος παρὰ | Εὐβούλου Ἀντιφά|νους εἰς Βάσσον Εὐαρέ[σ]|του Φωκᾶ τὸν υἱὸν [1], καθὼς | καὶ ὁ ἀξιολογώτατος || Ἀσιάρχης καὶ λογισ|τὴς τὸ β' Πολύβιος | ἐντευχθεὶς ἀπεφή|νατο, ὡς, ἐάν τις με|ταψηφίσηται ἢ πα||ρεάσῃ, εἰσοίσει τῷ ἱε|ρωτάτῳ ταμείῳ | δηνάρια ‚βφ'. |

c. In parte antica : Ἀγαθῆι τύχηι · | [ἡ β]ουλὴ καὶ ὁ δῆμος ὁ Ἀττα|[λ]εατῶν Βάσσον Εὐαρέστου | Φωκᾶ ἥρωα, τὸν καὶ αὐτὸν || σὺν τῷ πατρὶ τειμηθέν|τα ἱερωσύνῃ τοῦ πατρίο[υ] | ἡμῶν θεοῦ Διὸς διά τε [τὸ] ἦθος καὶ τὴν τοῦ πατρὸς | προαίρεσιν, καθὼς τὰ γενό||μενα περὶ αὐτοῦ ψηφίσ[μα]|τα περιέχει. Ἐπ[ὶ] | στρατηγῶν Ἀρτεμ[ι]|δώρου β' τοῦ Ἀπολλω|νίου πρώτου καὶ Μηνο||φίλου τοῦ Μηνοφάντου | καὶ Μηνοδώρου. Εὐφ[η]|μίας [2].

a. b. Evaristus testamento legat pecuniam, ut oleum populo quotannis dividatur. *c.* Bassus, Evaristi filius, decreto laudatur ob patris et suam pietatem.

1. Ab hora I ad V dividetur oleum ex reditibus septi, quod Bassi gratia emptum est de Eubulo. — 2. Lectio incerta, quae non intelligitur.

1169. Attaleae. — Schuchhardt, *Athen. Mitteil.*, XXIV (1899), p. 224, n. 55.

Οἱ σκυτοτόμοι ἐτείμησαν | Τ. Φλάβιον Μητροφάνους υ|ἱὸν Κυρείνᾳ Ἀλέξανδρον, | ἀγορανομήσαντα ἑξάμη||νον εὐτόνως καὶ πολυδα|πάνως, κουρατορεύσαντα | τοῦ τῶν Ῥωμαίων κονβέντου [1], | [π]ρεσβεύσαντα πρὸς τὸν Σε|[β]αστὸν εἰς Ῥώμην γ' καὶ ἐκ||[δ]ικήσαντα τὰ ἀχθέντα ὑπὲρ | [Ἀτταλ]εατῶν πράγματα δαπά|[ναις ἰ]δίαις, ἱερασάμενον τῆς Ἀρ|[τέμ]ιδος εὐσεβῶς καὶ φιλοτείμως | [ὑπὲ]ρ Φλαβίας Ἀλεξάνδρας καὶ || [Φλα]βίας Γλυκίννης τῶν θυγατέ|[ρων] ἀνάγ[ο]ντα.

1. Curator conventus civium Romanorum.

1170. Attaleae. — Schuchhardt, *Athen. Mitteil.*, XXIV (1899), p. 223, n. 53.

Ποιητὴς ἐποίει σῆ|μ' Ἀρτεμίδωρος ἑαυτῷ |
ὄντως καὶ γαμετῇ μητρὶ | τέκνῳ ἰδίωι

ὑῷ Εὐ‖φήμῳ, τούτου γαμετῇ, δυσ[ὶ] πα[ι]|σί.
Εἰ δέ τις ἐνκαταθῇ τ' ἄλλον | τινὰ σήματι τῷδε,
ἰς πόλιν | ἡμετέρην δηνάρια χείλια | δώσει ·
ἔμπροσθ' ἐστήκει τοῦ σήματος οὗτος ‖ ὁ βωμός.

1171. Attaleae. — Schuchhardt, *Athen. Mitteil.*, XXIV (1899), p. 225, n. 56.

[Εὐ]βουλίδης Μάρκῳ | τῷ πατρὶ καὶ Μάρκῳ | τῷ ἀδελφῷ ἐπέστ[η|σ]εν τὸν βωμὸν μνεία[ς] ‖ χάριν. | Εἴ τις δὲ θελήσει ἕτ[ε]|ρόν τινα θεῖναι νεκρὸν | εἰς τοῦτον τὸν τάφον, | δώσει ἰς τὸν φίσκον δηνάρια φ'.

Ibidem. Le Bas et Waddington, n. 639 : ......εἰς τὸν [φί]σκον (δηνάρια) αφ'.

1172. Tekekeui. — Schuchhardt, *Athen. Mitteil.*, XXIV (1899), p. 207, n. 20.

['Αγαθῇ τύχῃ · | Αὐτοκράτορσιν Καίσαρσιν | Γ. Αὐρ. Οὐαλ. Διοκλητιανῷ | καὶ Μαρ. Αὐρ. Οὐαλ. Μαξιμιανῷ ‖ καὶ Φλ.] Οὐαλ. [Κ]ω[νσταντίῳ] | καὶ Γ(αλερίῳ) Οὐαλ. Μαξιμ(ι)α[νῷ] | τοῖς ἐπιφανεστά|τοις Καίσαρσιν. | M(ilia) p(assuum) γ'.

Miliarium III est viae Pergamo Myrinam.

1173. Myrinae Caesareae. — Earinos, Μουσεῖον, I (1875-1876), p. 16, n. ργ'.

Ὁ δῆμος | ὁ Καισαρέων Μυρειναίων | Αὐτοκράτορι Καίσαρι θεῷ, | υἱῷ θεοῦ, Σεβαστῷ ὑπὲρ ‖ Εἰρήνης Σεβαστῆς [1] | καθιέρωσεν.

1. Anno 9 ante C. n. Augustus aram Pacis Augustae in Campo Martio dedicavit (*C. I. L.*, I, p. 313 et 395). Ab eo Myrina vocata est Caesarea : Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 102.

1174. Myrinae Caesareae. — Baltazzi, *Bull. de corr. hellén.*, XII (1888), p. 370, n. 19.

[Αὐτοκράτ]ορι 'Αδ|ρι[ανῷ] Καίσα|ρι Σεβα[στῷ] 'Ολ|υ]μπίῳ [1] [σω‖τῆ]ρι καὶ κ[τίστῃ].

1. Post annum 129 post C. n.

1175. Myrinae Caesareae. — *Bull. de corr. hellén.*, I (1877), p. 107, II.

Αὐτοκράτο|ρι Καίσαρι | Μαρ. Ἀντω|νίῳ Γορδι|ανῷ Εὐσε|βεῖ Εὐτυχεῖ Σεβαστῷ | ἀρχιερεῖ με|γίστῳ, δημαρ|χικῆς ἐξουσί|ας, πατρὶ πα|τρίδος, ὑπάτῳ [1], | ἀνθυπάτῳ, | ἐπὶ ἀνθυπάτου Λ.........

1. Gordianus III, annis 238-240 post C. n.

1176. Aegis. — Buresch, *Aus Lydien* (1898), p. 9.

Τειμόθεος Διαγόρου | Λαβραντίδης [1] καὶ Μόσχιον | Τειμοθέου ἡ γυνὴ αὐτοῦ | Θεῷ ὑψίστῳ [2] εὐχὴν τὸν | βωμόν. | Διαγόρας, Τειμόθεος, Πύθεος, | οἱ Τειμοθέου υἱοί, | Λαβραντίδαι τὰς λυχναψίας | ὑψίστῳ ἀνέθηκαν.

1. Lydi generis nomen, quod videtur ex eadem radice ortum ac Λάβραυνδα, Cariae locus, et Λαβραυνδεύς, cognomen Jovis in eo culti. — 2. Θεὸν ὕψιστον, quem Cumont arbitrabatur Judaeorum esse (cf. n. 47), multi etiam nunc contendunt non alium fuisse nisi Δία ὕψιστον, Lydis sanctissimum. Cf. Buresch, *loc. cit.*; Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse*, LIII (1910), II, p. 27, n. 39.

1177. Aegis. — *C. I. L.*, III, 7098.

[P. Seruiliu]s P. f. Isau[ricus | procos.] restitui[t]. |
[Πόπλιο]ς Σερουίλιο[ς Ποπλίου | υἱὸς Ἰσ]αυρικὸς ἀν[θύπατος [1] | ἀ]ποκατέστ[ησεν].

1. P. Servilius Isauricus, cos. anno 48 ante C. n., Asiam rexit inter annos 46 et 44 : Waddington, *Fastes des provinces asiatiques*, n. 37. Cf. titulum n. 1178.

1178. Aegis. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 450.

Ὁ δᾶμος Ἀπ[όλλωνι Χρ]ηστηρίωι [1] χαριστήριον, σωθ[εὶς] | ὑπὸ Ποπλίω Σε[ρουιλίω Ποπ]λίω υἱῶ Ἰσαυρικῶ τῶ ἀνθυπάτω [2].

1. Templum novum Apollini Chresterio, cujus sacra Aegeates multo ante celebrabant (Dittenberger, n. 312), tum temporis dedicatum esse docet hic ipse titulus. Oracula vero ibi edita esse patet ex dei cognomine. — 2. Cf. n. 1177.

1179. Aegis. — Foucart, *Bull. de corr. hellén.*, XI (1887), p. 84, n. 3.

Αὐτοκράτορι Τιβερίῳ Κλαυδίῳ Καίσαρι | Σεβαστῷ Γερμανικῷ ὑπάτῳ τὸ γ′ [1] | Γάιος Λαρτίδιος Μάρκου υἱὸς Πα|λατίνᾳ Νίγερ, ἐπί[τροπος τοῦ Σεβασ-τοῦ], ‖ ὁ καὶ τὸ ὑποκίμενον ἐ[κ τ]ῶν ἰδίων | στρῶμα ποιήσας.

1. Annis 43-48 post C. n.

1180. Aegis. — Radet et Lechat, *Bull. de corr. hellén.*, XI (1887), p. 394.

[Κ]αίσαρι Λ. Σεπτι[μίῳ Σεουήρῳ].

1181. Aegis. — Radet et Lechat, *Bull. de corr. hellén.*, XI (1887), p. 395.

In sepulcro, quod sibi suisque faciendum curavit quaedam Pacuvia Rufa :

V. 17 : εἰς τὸν τοῦ κυρίου Καί|σαρος φίσκον δηνάρια ,βφ′ καὶ τῇ | Αἰγαέων βουλῇ δηνάρια ,αφ′. ‖ Ταύτης τῆς διατάξεως ἀν|τίγραφον ἀπετέθη εἰς τὸ | ἐν Αἰγαῖς ἀρχεῖον, ὁμοί|ως καὶ εἰς τὸ ἐν Περγάμῳ [1].

1. Nam Aegae, ut Attalea et Apollonis, pertinebant ad conventum Pergami juridicum (Plin., *H. N.* V, 126).

1182. Aegis. — Fontrier, Μουσεῖον, V (1885-1886), p. 68, n. φνς′.

V. 6 : εἰς τὸν | [τ]οῦ κυρίου Καίσαρος φίσκον | [δηνάρια δι]σχείλια πεντα-κόσια.

1183. Apollonide. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse,* LIII (1908), II, p. 49, n. 98.

Θεὰ[ν Ἰουλί]α[ν] | Σ[εβα]στὴν [1] | Πρ[ωτ]ονείκη | [Ἀ]πο[λλ]ωνίδου ‖ ἀγω-[νοθ]ετήσασα | ἐκ δι[α]θήκης | Ἰουλίας, τῆς | Ἰουλίας | καὶ Σπορίου ‖ [θυγα]τρός.

1. Aut Livia Augusti, anno 42 post C. n. inter deas relata, aut, ut nos monuit W. Buckler, Julia Domna, Septimii Severi uxor, quae anno 215 post C. n. Thyatira adiit cum filio Caracalla (Cass. Dio, LXXVII, 18, 2 et infra n. 1247). Cf. titulum Thyatirenum n. 1203.

1184. Apollonide. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse*, LIII (1908), II, p. 50, n. 102.

In sepulcro Aur. Pancratis Thyatireni :

V. 5 : τούτου ἀν|[τί]γραφον ἐτέθη εἰς ἀρχεῖον [ἐπὶ] ....αρίο[υ] Μα[ξι]μ.... [1].

1. [ἐπ' ἀνθυπάτου Μ]αρίο[υ] Μα[ξί]μ[ου] (anno 214/215 post C. n.) non restitui posse testantur editores, qui cogitant potius de quodam Maximiliano, qui Asiam administravit Valeriano et Gallieno principibus : Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 313.

1185. Apollonide. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse*, LIII (1908), II, p. 50, n. 101.

........καὶ [στ]ατι|οναρίῳ [1] τῷ | κατὰ και|[ρ]ὸν Ἀττικὰς [2] ‖ χειλίας | εἰς ἀρχεῖ|ον.

1. Cautum erat ut illi militi stationario (cf. t. III, nn. 242, 748, 812) solveretur multa ob violatum sepulcrum indicta. — 2. Atticae drachmae. Cf. t. III, nn. 1047, 1344, 1351, 1355, etc. et Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 341, n. 2.

1186. Apollonide. — Fontrier, Μουσεῖον, V (1885-1886), p. 64, n. φνα'.

[Σ]ωτήριχος | [κ]αὶ Λαυδίκη | [Π]ασίῳ | [γ]ενομένῳ ‖ σαλταρίῳ [1] | πρὸς ὀλί|γον μνίας | χάριν.

1. Saltuarius fortasse praedii alicujus, quod Augustorum fuerit prope Thyatira. Cf. n. 1213.

1187. Kaïchlar. — Buresch, *Aus Lydien* (1898), p. 35, n. 20.

.. Φούριον Λ(ευκίου) υ(ἱὸν) Ἀνιήνσι Α...

1188. Sedi-Keui. — Conze, *Athen. Mittheil.*, XXIV (1899), p. 234, n. 74.

... ἀ[να]γκα[ῖα ...... δικα]|σ[τη]ρίων ο[ὐδὲ δ]ιοικεῖν οὐδὲ ποιεῖν ... | δὲ [πρό]σοδος χωρήσει καὶ τότε εἰς ἐπισκε[υὴν ....] | διὰ στηλῶν τὸ τοῦ Αὐερκίου δαπάνημα δηλ......‖...ωι γράψασα κατὰ τὸν Κορνήλιον νόμον [1] διάταξιν ... | [ἅπαν]τα χρόνον ἐπεσφραγισμένον πάσηι τε θεῶν ἐπωι[δῶι] ...|.......

1. Una profecto ex legibus Cornelii Sullae.

1189. Thyatiris. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. histor. Klasse,* LIV (1911), II, p. 21, n. 37.

[Θ]εοῖς Σεϐαστοῖς | [Ἀπ]ο[λλ]όδοτο[ς Μ]ηνοδ[ό|τ]ου στρ[α]τηγ[ή]σ[α]ς κ[α]ὶ ἐργεπιστ[α]|τήσας τὸ τρί[πυλον καὶ τὰ]ς στο[ὰς ‖ καὶ τὰ] ἐ[ν α]ὐτ[αῖς] οἰ[κη]τή-[ρ]ι[α] ἐ[κ] τῶ[ν] | περισσῶ[ν τῆς ἀρχῆς?] χ[ρ]ημάτω[ν] | ἐνίωι ἰδίω[ι] ἔ[ργ]ω[ι] ἐ[π]εμελήθη [ἐπὶ] .....

1190. Thyatiris. — Wiegand, *Athen. Mittheil.*, XXXIII (1908), p. 156, n. 14.

Γάιος Ἰούλιος Δημήτριος [1] ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ τέκνου ἀνάθεμα κατ' εὐχὴν [2], (ἔτους) η' Καίσαρος, Τυϐι δ' [3].

1. Profecto Aegyptius. — 2. In Iseo Thyatireno (?) — 3. Die 4 mensis Tybi, anno VIII imperantis Caesaris = die 30 Decembris, anno 19 ante C. n., si haec de Augusto intelligenda sunt, ut putat editor.

1191. Thyatiris. — Clerc, *Bull. de corr. hellén.,* X (1886), p. 399, n. 2.

[Ὁ δῆμ]ο[ς ἐτείμησεν] | Λεύκιον Λικίνιο[ν Λευκίου υἱὸν] | Λεύκολλον τὸν ἀντι[ταμίαν] [1], | σ[ω]τῆρα καὶ εὐεργέτην καὶ κ[τίστην] ‖ τοῦ δήμου, ἀρετῆς ἕνεκεν κ[αὶ] | εὐνοίας τῆς εἰς ἑαυτόν.

1. L. Licinius Lucullus quaestor Asiae fuit anno 88 ante C. n., proquaestor, ut videtur, annis 87-80 : « In Asiam quaestor profectus, ibi per multos annos admirabili quadam laude provinciae praefuit ; deinde absens factus aedilis. » Cic., *Acad.* pr. 1, 1 ; cf. 4, 11 ; *pro Arch.*, 5, 11 ; Plutarch., *Luc.* 2-4 ; Dittenberger, *Sylloge,* n. 331.

1192. Thyatiris. — Radet, *Bull. de corr. hellén.,* XI (1887), p. 457, n. 19.

Ὁ δ[ῆμος ἐτείμησεν] | Λεύκιον Κο[ρνήλιον .... υἱὸν] | Λέντλον [1] ε[ὐεργέτην καὶ πάτρω]|να τοῦ δήμ[ου ..... ἐκ προ]‖γόνων, ἀρετ[ῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοί]|ας τῆς εἰς τ[ὴν πόλιν].

1. Quis inter L. Cornelios Lentulos significetur, non liquet. Vide tamen an de amico Ciceronis (*Phil.* III, 25) agatur : Münzer ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclop.*, IV, col. 1372, n. 197.

1193. Thyatiris. — *C. I. L.*, III, 470. In miliario :

Imp. Caesar Vespasianus | Aug. pontif(ex) max(imus), trib(unicia) | pot(estate) VI, imp(erator) XIII [1], cos. VI, | desig(natus) VII, censor, uias ‖ faciendas curauit. |

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Οὐ|εσπασιανὸς Σεβασ|τὸς, ἀρχιερεὺς μέγιστος, | δημαρχικῆς ἐξουσίας τ(ὸ) ς', ‖ αὐτοκράτωρ τ(ὸ) ιγ', πατὴρ | πατρίδος, ὕπατος τ(ὸ) ς' [2], | ἀποδεδειγμένος τ(ὸ) ζ', | τειμητὴς, τὰς ὁδοὺς | ἐποίησεν.

1. Omissum est p(ater) p(atriae). — 2. Anno 75 post C. n.

1194. Thyatiris. — *C. I. L.*, III, 7191-7194 ; Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse*, LIV (1911), II, p. 18, n. 30. In miliario :

a. [Imp. Caesa]r diui Vespa|[siani f. Domitianu]s Aug. | [Germanic. p]ontife(x) max., | [trib. pot. XI], imp. XXII [1], ‖ [cos. XVI, cens. pe]rpe(tuus), | [p. p., uias] restituit.

[Αὐτοκράτωρ Καῖ]σ[αρ Θε]οῦ Οὐεσπασιανοῦ υἱὸς | Δομιτιανὸς Σεβαστὸς | Γερμανικὸς ἀρ]χιερε[ὺς] ‖ μέγισ[τος, δ]ημ[α]ρχικῆς | [ἐξ]ου[σί]ας τὸ ι[α'], αὐτοκρ[ά|τωρ τὸ κβ'], ὕπατος τὸ ις', | τειμητὴς [α]ἰ[ώ]νιο[ς], πα|τὴ[ρ πατρ]ίδος, τ[ὰ]ς ὁ‖δο[ὺς ἀπο]κ[ατ]έστη|σεν. | [Θ]υ[α]τειρ[η]νῶν | μίλ(ιον) α'.

b. [Imp. Ner]ua | [Caes]ar Aug. | pontif. max., | trib. potestatis [2], ‖ p. p., cos. III.

[Αὐτο]κρ[ά]τωρ Νέρουας | [Καῖσα]ρ Σεβαστὸς | [ἀρχιε]ρεὺς μέγιστος, | δημαρχικῆς ἐξουσίας, ‖ πατὴρ πατρίδος, | ὕπατος τὸ τρίτον. | Α'. | ....ληιοπολεῖται [3] | ....σαντο.

1. Anno 92 p. C. n. — 2. Anno 97 p. C. n. — 3. [Μι]λητοπολεῖται?

1195. Thyatiris. — Clerc, *Bull. de corr. hellén.*, X (1886), p. 402, n. 6.

Αὐτοκράτορι Νέρουα | Καίσαρι Σεβα(σ)τῷ καὶ | συνκλήτῳ καὶ τῇ Ῥω|μαίων ἡγεμονίᾳ ὁ Θυα‖τειρηνῶν δῆμος ἐ|κ τῶν ἰδίων κατασκευ|άσας καθιέρωσεν.

1196. Thyatiris. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. histor. Klasse*, LIV (1911), II, p. 19, n. 31.

Αὐτοκράτορι | Καίσαρι Ἁδρι|ανῷ Διὶ Ὀλυμ|πίῳ σωτῆρι καὶ ‖ κτίστῃ.

1197. Thyatiris. — Schuchhardt, *Athen. Mittheil.*, XXIV (1899), p. 238, n. 84.

[Αὐτοκρά]|τορι | Ἁδριανῷ | Ὀλυμπίῳ ‖ [σω]τῆρι.

1198. Thyatiris. — Fontrier, *Athen. Mittheil.*, XXIV (1899), p. 323, n. 84.

Αὐτοκράτορι | Ἁδριανῶι Διὶ | Ὀλυμπίωι σω|τῆρι καὶ κτίσ[τηι].

1199. Thyatiris. — Hicks, *Classical review,* III (1889), p. 137, n. 6.

[Αὐτοκρά]τορι [Κ]α[ί|σαρι] Ἁδ(ρι)αν[ῷ] | Ὀλυμ[πίῳ].........

1200. Thyatiris. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse,* LIV (1911), II, p. 19, n. 32.

Οὐῆρον Καίσα|ρα [1] ὁ δῆμος.

1. M. Annius Verus, M. Aurelii imperatoris et Faustinae filius, natus anno 163, Caesar 166, defunctus 169 : *Prosop. imp. rom.*, I, p. 73, n. 538.

1201. Thyatiris. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. histor. Klasse,* LIV (1911), II, p. 19, n. 33.

a. [Αὐτοκράτορα Καί|σαρα Μ. Αὐρήλιον Κόμ|μοδον Σεβα]στὸ[ν .... | ἀρχιερέα, δημ]αρχικ[ῆς ‖ ἐξουσίας τὸ .,] αὐτοκρά|[τορα τὸ ., ὕπα]τον τὸ γ' [1], | [πατέρα πατρίδ]ος, Θεοῦ | [Ἀντωνίνου υ]ἱὸν, Θεοῦ | [Εὐσεβοῦς υἱων]ὸν, Θεοῦ ‖ [Ἁδριανοῦ ἔκγονον, Θεῶν | Τραιανοῦ καὶ Νέρουα | ἀπόγονον ....] |

b. c. ....ων τὸ[ν .....|τατ]ο[ν] ἑαυτ[ῶν | σωτῆρα κ]αὶ εὐεργέ[την | ἀνέστησ]εν ἐπὶ ἀν[θυ‖πάτου ..] Νοουίου Π......... [2], | [ἐπιμ]εληθ[έντος τῆς | ἀνα]στάσεω[ς αὐτοῦ | καὶ τ]ῆς κατα[σκεῦης ‖ τοῦ ἀγ]ά[λματος] ...

1. Anno 181 vel 182 p. C. n. — 2. .. Novius P....., proconsul Asiae aliunde ignotus.

1202. Thyatiris. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. histor. Klasse,* LIV (1911), II, p. 20, n. 34.

Αὐτο[κράτορα Καίσαρα Λ. Σεπτίμιον] | Σεου[ῆρον Σεβαστὸν] ....|κόν, τ[ὸν

κτίστην καὶ εὐεργέτην], | ἡ βου[λὴ καὶ ὁ δῆμος Ἱεροκαι‖σ]αρέ[ων] ....| .οσ.......

1203. Thyatiris. — Buckler, *Rev. de philologie*, 1913, p. 319, n. 13; cf. p. 331.

Θεὰν Ἰουλίαν Σεβαστὴν [1] | Τατᾶς Ποπλίου Πρόκλα | ἀγωνοθετήσασα | ἐκ διαθήκης Ἰουλίας, τῆ[ς] ‖ Ἰουλίας καὶ Σπορίου θυγατρὸ[ς], | γ?] πράξασα [2] ἀνέθηκεν.

1. Aut Livia Augusti aut Julia Domna. Cf. n. 1183. — 2. Tresne statuas Juliae Augustae faciendas curaverit, quod vult editor, dubium est.

1204. — *C. I. Gr.*, 3484.

a. Ἀγαθῇ τύχῃ · | Αὐτ(οκράτορα) Κ(αίσαρα) Μ. Αὐρ. Σεου(ῆρον) | Ἀντωνεῖνον | Σεβ(αστὸν) Εὐσ(εβῆ) Εὐτυχῆ ‖ Τ. Ἀντ(ώνιος) Ἀλφῆνος | Ἀρίγνωτος [1] ἀπὸ | τριῶν χιλιαρχιῶν [2] | τὸν ἴδιον κύριον | καὶ τῆς πόλεως ‖ κτίστην ὁ ἱερεὺς | τοῦ θεοῦ [3] καὶ νε|ωκόρος τοῦ Σεβ(αστοῦ) | καὶ ἐπίτροπος Σε|βαστοῦ ἄρ[χ]ης Λιου‖[ια]νῆς [4].

b. Τὸν γῆς καὶ θα|λάσσης δεσπότην | Αὐτ(οκράτορα) Καίσ(αρα) Μ. Αὐρ. Σεουῆρον | Ἀντωνεῖνον Παρθ(ικὸν) μέγ(ιστον), Βριτ(αννικὸν) μέγ(ιστον), ‖ Γερμ(ανικὸν) μέγ(ιστον), πατέρα πατρίδος [5], τὸν | ἑαυτοῦ καὶ τῆς | πόλεως εὐεργέτην, | Τ. Ἀντ(ώνιος) Ἀλφῆνος | Ἀρίγνωτος, τὸ ‖ τρίτον χιλίαρχος, | ὁ ἱερεὺς τοῦ θεοῦ | καὶ νεωκόρος | τοῦ Σεβ(αστοῦ) | καὶ ἐπίτροπος Σε‖βαστοῦ ἄρχης Λιουιανῆς.

1. Cf. n. 1213. — 2. A tribus militiis. — 3. Apollo Tyrimnus, cui dicatae erant binae statuae. — 4. Cf. n. 1213. — 5. Caracalla post annum 213.

1205. Thyatiris. — *C. I. Gr.*, 3485.

Τὸν γῆς καὶ θαλάσ|σης δεσπότην Αὐτο|κράτορα Καίσαρα | Μ. Αὐρ. Σευῆρον ‖ Ἀντωνῖνον Εὐσεβ|ῆ Σεβαστὸν [ἐκ | τῶν] ἰδίων ἵδ[ρυσαν] | οἱ κεραμεῖς.

1206. Thyatiris. — *C. I. L.*, III, 7195. In miliario :

B(onae) f(ortunae). | Imp. Caes. M. Aur. | [Ant]o[nin]o Pio | Fel. Aug. cos. III [1] ‖ p. p.

Ἡ λαμπροτάτη | Θυατε[ι]ρηνῶν πό|λις κατεσκέυα|σεν τὰς ὁδοὺς ἐπὶ ‖ ἀνθυπάτου Αὐφι|δίου Μαρκέλλου [1]. | Μ(ίλιον) α' [3].

1. Elagabalus, annis 220, 221 post C. n. — 2. C. Aufidius Marcellus consul iterum anno 226 p. C. n. cum imperatore Severo Alexandro : *Prosop. imp. rom.*, I, p. 183, n. 1155. — 3. Viae Thyatiris Sardes.

1207. Thyatiris. — Clerc, *Bull. de corr. hellén.*, X (1886), p. 409, n. 13.

Ἀγαθ[ῆι τύχηι] · | τὸν γῆς καὶ θαλάσσ[ης καὶ παν]|τὸς ἀνθρώπων ἔθνους [δεσπό]|την Αὐτοκράτορα Καί[σ]αρα ‖ [Σ]εουῆρον Ἀλ[έξανδρον Εὐ]|τυχῆ Σεβαστὸν ἡ λαμπ[ροτά|τη] καὶ μεγίστη Θυατειρη[νῶν | πό]λις, ψηφισαμένης [τῆς | με]γίστης βουλῆς, ἐπὶ τῶ[ν πε‖ρὶ] Γάιον Ἀρούντιον [Ἀντων|ε]ῖνον Φλαβιανὸν ἱππ[ι]κὸν [1] ἀρχόντων.

1. [Μαρε]ῖνον Φλαβιανὸν Ἵππ[αρ]χον Clerc, qui contulit Le Bas et Waddington, n. 624. Sed vide in nummo Thyatireno vera archontis illius nomina : Barclay v. Head, *Catal. of the greek coins in the British Museum, Lydia*, p. cxxv, not. 4, et p. 315, n. 122.

1208. Thyatiris. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. histor. Klasse*, LIV (1911), II, p. 20, n. 35. In miliario :

a. Ἀγαθῇ τύχῃ · | Αὐτοκ(ράτορας) Καίσαρας Γ. Οὐαλέ(ριον) Διοκλητι[ανὸν | κ(αὶ)] Μ. Αὐρ(ήλιον) Οὐαλέ(ριον) Μαξιμιανὸν εὐσεβ(εῖς), | εὐτυχοῦς, ἀνεικήτους Σεββ. ‖ κ(αὶ) Φλάβ(ιον) Οὐαλ(έριον) Κωνστάντιον κ(αὶ) Γαλέρ(ιον) | Οὐαλ(έριον) Μαξιμιανὸν τοὺς ἐπιφαν(εστάτους) | Καίσαρας ἡ λαμ(προτάτη) κ(αὶ) | διασημ(οτάτη) | Θυ(ατειρηνῶν) πό(λις). Μί(λιον) α' [1].

b. [Κυ]ρίοις ἡμῶν | [Φλαο]υίῳ Κωσταντείνῳ Σεβ(αστῷ) | [καὶ] Οὐα[λερίῳ] Κωσταντίῳ | [καὶ] Οὐα(λερίῳ) Κώσταντι, ‖ ἀη(τ)τήτοις Σεββ. | Μί(λιον) α' [2].

1. Annis 292-305 post C. n. — 2. Annis 337-340 post C. n.

1209. Thyatiris. — *C. I. Gr.*, 3480.

Τοῖς Σεβαστοῖς | οἱ ἱματευόμενοι [1] | τὸ τρίπυλον καὶ τὰς | στοάς, τάς τε καταγωγάς [2] ‖ καὶ τὰ ἐν αὐταῖς ἐργασ|τῶν οἰκητήρια, κατεσκευασ[μένα] [3] | ἐκ

τῶν ἔργων καὶ [ἰ]δ[ίων?] [4] .... | Παμφ[ί]λου τοῦ ὑπάτου? Μηνοφάντου ....|.............. [5].

1. Vestiariorum collegium. — 2. Stationes. — 3. Traditur κατεσκεύασαν. — 4. Traditur ΚΑΙΔΗ. — 5. Traditur ἀνέθηκεν | ΧΡΥ. ΣΩ. ΚΑΛΙΝΟΣ.

1210. Thyatiris. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. histor. Klasse,* LIV (1911), II, p. 21, n. 36.

Ὑπὲρ τ[ῆς] τοῦ κυ|ρίου ν[είκ]ης καὶ | τύχ[ης] Ἀλέξαν|δρος ...ίνου ‖ ἀγο[ραν]όμος | ὑπὲ[ρ τῆ]ς ὑπο|καύσ[εω]ς [1] τῆι | γλυκ[υτά]τηι | π[ατρί]δι.

1. Ad aedificium aliquod calefaciendum.

1211. Thyatiris. — Viereck, *Sermo graecus quo SPQR usi sunt* (1888), p. 9, n. VIII.

Πόπλιος Κορνήλιος Σ[κιπίων [1] ἀνθύπατος Ῥωμαίων] | Θυατειρηνοῖς ἄρχουσ[ι βουλῆ δήμῳ χαίρειν]. | Δίκαιον εἶναι νομίζω ὑ[μᾶς .... ὡς] | καὶ νόμιμόν ἐστιν τ[ὰς γενομένας ὑπὲρ τῶν ἱε]‖ρῶν χρημάτων κρίσε[ις] ......|γης δικαστῶν κελευ[......... καὶ οὐ]|δὲν πλέον τοῖς ἐπικαλ[ουμένοις .... ὑπε]|ρωνηθεῖσι τὸ παραδόλ[ιον .... ὁ|π]ό[σ]η τοῖς φυγοδικοῦσ[ι]........... ‖ ἐμὴν ἅπαντα .... | [ε]ἰσηγησαμένου Αὔλου Ῥαυ(ί)ο[υ] [2]...........

1. P. Cornelius Scipio, cos. anno 16, proconsul Asiae anno 7/6 ante C. n., ut putat Klebs : *Prosop. imp. rom.*, I, p. 463, n. 1175. « Publicani quidam provocaverant pignore interposito contra Thyatirenos, qui judicia, quae intercesserant inter publicanos et Thyatirenos, non curaverant, ad proconsulem Asiae. Agebatur vero de rebus sacris, quae nimio pretio locata videntur esse. » (Viereck). — 2. Quidam A. Ravius Julianus notus est titulo Pergameno : *C. I. Gr.*, 3542.

1212. Thyatiris. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. histor. Klasse,* LIV (1911), II, p. 22, n. 39.

.... [λογιστὴν | Τρωαδ]έ[ων, ἐπιμελητὴν ὁδῶν Λαβικανῆς καὶ Λατείνης, | δικ]αιοδότ[ην Ἀπουλίας, Καλαβρίας, Λουκανίας, δικαιο|δό]την Σπα[νίας διοικήσεως Ταρακωνησίας, ἔπαρχον στρα‖τι]ωτικῶν χρ[ημάτων, τὸν λαμπρό-

τατον ὑπατικὸν καὶ | λογ]ιστὴν ἐ[ν Ἀσίᾳ διοικήσεως Περγαμηνῆς] .... | .... [1].

1. Ejusdem viri honorum cursum acephalum habemus, Hierocaesareae repertum; cf. infra.

1213. Thyatiris. — *C. I. Gr.*, 3497.

Ἀγαθῇ τύχῃ · | [Τ.] Ἀντ(ώνιον) Κλ(αύδιον) Ἀλφ(ῆνον) Ἀρίγνωτον [1] τὸν | κράτιστον ἐπίτροπον τοῦ Σεβ(αστοῦ) | ἄρκης Λειβιανῆς [2], ἔπαρχον εἴλης ‖ δευτέρας Φλ. Ἀγριππιανῆς, πραιπό|σιτον εἴλης Σιν[γ]λαρίων, χιλίαρχον | σπείρας πρώτης Κιλίκων, πραιπόσιτον | σπείρας πρώτης Γαιτούλων, ἔπαρχον | σπείρας δευτέρας Φλ. Νουμιδῶν, πραι‖πόσιτον σπείρ[α]ς δευτέρας Φλ. Βεσσῶν [3], | σπείρας ἀνν[.]νης [4] Θεοῦ Ἀντωνείνου [5] | [ἀφε]ιμένων [6] Σελευκείας Πει[ε]ρ[ί]ας, ἱππέα Ῥω|[μ]α[ῖο]ν, τρίβου Κυρείνᾳ, ὑπατικῶν συγγε|νῆ, υἱὸν καὶ ἔκγονον ἀρχιερέων Ἀσίας, ‖ ἀδελφιδοῦν Ἀλφ(ήνου) Ἀπολλιναρίου [7] ἐπὶ κῆν|σον τοῦ Σεβ(αστοῦ) [8], νεωκόρ(ον) τῆς λαμπροτά|της Κυζικηνῶν μητροπόλεως, λογι|στὴν Σελευκείας Πειερίας καὶ Ἀλεξαν|δρείας κατ' Ἴσ[σο]ν καὶ Ῥω[σ]σοῦ καὶ τῆς ‖ [τῶν] Τραιανῶν πόλεως καὶ Τροπησίων | καὶ τῆς [Κ]ολωνείας [9], ἐν πάσαις ὑπ[η]ρεσίαις [σ]τρα|τιωτικαῖς γεγονότα, τὸν ἱερέα τοῦ προ|πάτορος θεοῦ Τυρίμνου [10], | οἱ βαφεῖς.

1. *Prosop. imp. rom.*, I, p. 95, n. 635. Cf. n. 1204. — 2. Arca Liviana percipiebantur reditus praediorum, quae, ut partem rei suae privatae, Livia Augusti in agro Thyatireno olim possederat; iis autem administrandis praeerat unus ex procuratoribus Augusti ad illud unum officium delegatus. Marquardt, *Organis. financ. chez les Rom.*, p. 322; Hirschfeld, *Röm. Verwaltungsgeschichte*, I, p. 28. — 3. Ala II Flavia Agrippiana videtur saeculo II in Syria tetendisse : Cichorius ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclop.*, I, p. 1229. Eadem aetate ala (I) Singularium (civium Romanorum Pia Fidelis) in Raetia (Cichorius, p. 1261) castra sua habuit; cohors I Cilicum in Moesia inferiore (Cichorius, *op. cit.*, IV, p. 270); cohors I Gaetulorum in aliqua Orientis parte (p. 287); cohors II Flavia Numidarum in Dacia (p. 320); cohors II Flavia Bessorum in Moesia inferiore (p. 254). — 4. ἀνν[ώ]νης Boeckh jure dubitans. — 5. Caracalla. Cf. n. 1204. — 6. Veterani? Boeckh conjecit veteranorum cohortem Seleuciae Pieriae, in Syria, collocatam esse; sed neque de sensu constat, neque de verbis. — 7. *Prosop. imp. rom.*, I, p. 49, n. 377 a. — 8. (Procurator Augusti) a censibus (accipiendis). — 9. Alexandria ad Issum, Rhossus urbes erant Syriae; Trajanopolis (Selinus) Ciliciae. De Τροπησίοις nihil certi compertum est; apte tamen ad Anazarbum Ciliciae hoc nomen fortasse referretur, cujus in nummis inscriptum est : Τροπε... (Τρόπεσος?); Babelon, *Invent. de la coll. Waddington*, 4131, 4134, 4135. Coloniam qua de causa Boeckh arbitraretur nullam aliam esse nisi Antiochiam Pisidiae, nos fugit. — 10. Cf. nn. 1204, 1215, 1222, 1225, etc.

1214. Thyatiris. — Stouraïtis, *Athen. Mittheil.*, XXVII (1902), p. 269.

Μ. Γν. Λικίν[ιον Ῥο]υ(φ)εῖ|νον τὸν λαμπρότα|τον ὑπατιπὸν [1] Μ. Αὐρ. | Βάσσος ἱππικὸς ἀπὸ ‖ χειλιαρχιῶν [2] τὸν ἑαυ|τοῦ εὐεργέτην.

1. Consularis ignotus saeculi III : *Prosop. imp. rom.*, II, p. 283, n. 164. Cf. infra nn. 1215, 1216, 1217. — 2. Eques romanus a militiis.

1215. Thyatiris. — *C. I. Gr.*, 3500.

Ἀγαθῆι τύχηι · | Μ. Γν(αῖον) [Λ]ικίν(ιον) Ῥουφ[ε]ῖνο[ν [1], τ]ὸν λαμπρότατον ὑπα[τι]κὸ[ν], | κτίστην καὶ εὐεργέτην τῆς | πατρίδος, φίλον τοῦ Σε‖[β](αστοῦ), ἐ[τ]ε[ίμησε | Λ. Α]ὐ[ρ]. Ἀλέξανδρος ἀρχιερε[ὺ]ς | τοῦ σύνπαντος [ξυ]στοῦ διὰ | [β]ίου, ξυστάρχης καὶ ἐπ[ὶ] βαλα|νεί[ω]ν τοῦ Σεβ(αστοῦ) [2] καὶ [ἱ]ερεὺς το[ῦ] ‖ προπάτορος θεοῦ Ἡλίου Πυθί|[ο]υ Ἀπόλλωνος [Τ]υριμναίου [3], | τὸν ἑαυτοῦ καὶ πάσης τῆς πό|λεως εὐεργέτην.

1. Cf. nn. 1214, 1216, 1217. — 2. A balneis Augusti. Cf. De Ruggiero, *Dizionario epigrafico*, I, p. 971. Idem L. Aurelius Alexander honoratur etiam titulo *C. I. Gr.*, n. 3501, iisdem verbis concepto. — 3. Cf. nn. 1204, 1215, 1222, 1225, etc.

1216. Thyatiris. — *C. I. Gr.*, 3499.

Ἀγαθῆι τύχηι · | Μ. Γναῖον Λικίνιον | Ῥουφῖνον, τὸν λαμπρότατον | ὑπατικὸν, φίλον τοῦ ‖ Σεβαστοῦ [1], κτίστην | κ(αὶ) εὐεργ[έ]την τῆς | πατρίδος, | οἱ βυρσεῖς.

1. Cf. nn. 1214, 1215, 1217.

1217. Thyatiris. — *C. I. Gr.*, 3502.

Λικίννιον Ῥουφῖ|νον, συγκλητικὸν [1], | υἱὸν Λικιννίου Ῥου|φίνου [2], οἱ περὶ τὸν ‖ Ἡρακλέα τῶν πρώτων | γυμνασίων νεαν|ίσκοι καὶ κατὰ τὸ ἀρ|χαῖον τοῦ τρίτου [3]......

1. *Prosop. imp. rom.*, II, p. 283, n. 162. — 2. Cf. nn. 1214-1216. — 3. « et, ex vetere computatione, tertii (gymnasii) » Boeckh.

1218. Thyatiris. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. histor. Klasse,* LIV (1911), II, p. 30, n. 55.

Γναῖ[ον Λι]κ[ίνιον]|| Ῥουφῖνον νέον τὸν | κράτιστον [1] | ἡ πάτρις.

1. Cf. n. 1217.

1219. Thyatiris. — Clerc, *Bull. de corr. hellén.*, X (1886), p. 401, n. 5.

Ἐπιμεληθέντος Λευκ[ίου] | Σενπρωνίου, Ἀττρατείνο[υ] | ἀπελευθέρου, Πολυκλεί|του τοῦ γραμματέως [1].

1. Polyclitus, scriba publicus, videtur libertus fuisse illius L. Sempronii Atratini qui consulatum suscepit anno 34 ante C. n. : *Prosop. imp. rom.*, III, p. 194, n. 260.

1220. Thyatiris. — *C. I. L.*, III, 404.

C. Iulius Crescens | mil(es) leg(ionis) XI Claud(iae) [1] uixit annos XXXV, | militauit annis XV. Fl. Castus | frater et primus heres ex || testamento iussus posuit. | Εὐτυχεῖτε.

1. Tetendit I saeculo in Dalmatia, post Antoninum in Moesia superiore. Cf. Cagnat ap. Daremberg et Saglio, *Dict. des ant.*, s. v. *Legio*.

1221. Thyatiris. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. histor. Klasse,* LIV (1911), II, p. 43, n. 75.

Διονύσιος | δεκαδάρχης [1] | Πωλλίωνι, | βέρνᾳ || ταβελλαρίῳ | Καίσαρος, | μνείας χάριν.

1. Decurio collegii tabellariorum.

1222. Thyatiris. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. histor. Klasse,* LIV (1911), II, p. 23, n. 40.

[Ἐτείμ]η[σε]ν ἡ πατ[ρ]ὶς Π. Αἴλιον Αἰλιανὸν [1], | [ἀν]αθέντα εἰς τὰ ὕπαιθρα τῶν γυμνασίω[ν] | τοὺς Ἡρακλέας καὶ εἰς τοῦ προπάτορος | Τυρίμνου [2] τὰ περὶ τὸν Γανυμήδην καὶ εἰ[ς] || τὸ τοῦ μακέλλου τὰ περὶ τὴν Δίρκην κα[ὶ] | εἰς τὸ προάτριον τοῦ μεγάλου γυμν[α]|σίου τὰ περὶ τὸν Βελλεροφόντην [3], | καταλεί-

ψαντα τῇ ἱερωτάτῃ βουλῇ δηνάρια ,ϛρ′ | πρὸς τὸ δίδοσθαι ἀπὸ τῶν τόκων αὐ|τῶν ἑκάστῳ βουλευτῇ καὶ τετειμη‖μένῳ ἐν τῇ γενεθλίῳ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ | Αἰλιανοῦ κατ' ἔτος, μη(νὸς) Ξανδικοῦ ιη′, δηνάρια α′ | ἐπὶ τοῦ ἀνδριάντος αὐτοῦ.

1. Cf. n. 1223. — 2. Cf. nn. 1204, 1213, 1215, 1225, etc. — 3. Praeter Herculis statuas, symplegmata tria posuit : Ganymedem a Jove raptum, Dircen ab Amphione et Zetho ad taurum alligatam, Bellerophontem cum Chimaera pugnantem.

1223. Thyatiris. — Clerc, *Bull. de corr. hellén.*, X (1886), p. 409, n. 12.

Ἀ[γα]θῇ τύχῃ · | ἡ φιλοσέβα[στο]ς καὶ πάντα | ἀρίστη βουλὴ Πόπλιον Αἴλιον Αἰ|λιανὸν [1] διὰ τὰς εἰς αὐτὴν καὶ ‖ τὴν πατρίδα φιλοτειμίας, ἐπι|μελησαμένου τῆς τειμῆς Τ. | Κλ. Κυρηνίου Κέλσου τοῦ φίλου.

1. Cf. n. 1222.

1224. Thyatiris. — Buckler, *Rev. de philologie*, 1913, p. 306, n. 6.

[Ἡ βουλὴ | καὶ ὁ δῆμος ἐτεί]μησαν | [καὶ ἀνέθηκαν ....]ον Αἴλιον | [...... υἱὸν Κορ]νηλίᾳ Ἀτ‖[....., ἀγωνοθε]τήσαντα [φιλοτείμως καὶ πολ]υτελῶς, ἀλί[ψαντα παρ' ἑαυτοῦ τ]ὸ δεύτερον.

1225. Thyatiris. — Radet, *Bull. de corr. hellén.*, XI (1887), p. 478, n. 57.

[Ἡ β]ουλὴ καὶ ὁ δῆμος | [Π.] Αἴλιον Παῦλλον | [Δαμ]ιανόν, υἱὸν Π. Αἰ|[λίο]υ Παύλλου, τοῦ [ἱε‖ρέ]ως τοῦ Ἀπόλλω[νος] | καὶ στεφανηφόρο[υ] | καὶ πρυτάνεως [καὶ] | ἀγωνοθέτου καὶ [ἀρχ]|ιερέως τῆς Ἀσίας, [καὶ ‖ Ο]ὐλπίας Μαρκέλ[λας], | τῆς ἱερείας τῆς [Ἀρ|τ]έμιδος καὶ ἀγωνο[θέ|τι]δος καὶ ἀρχιερεί[ας | τ]ῆς Ἀσίας [1], ἀγωνοθε[τή‖σ]αντα καλῶς κ[αὶ κα|τα]σκευάσαντα τ[ὸ προ|π]ύλαιον τοῦ τ[εμέ|νο]υς τοῦ Τυρίμνου [2].

1. Illius gentis Thyatirenae stemma vide apud Radet, *loc. cit.*, p. 479. — 2. Cf. nn. 1204, 1213, 1215, 1222, etc.

1226. Thyatiris. — *C. I. Gr.*, 3504.

Λ. ? Ἀννιανὸν φιλοσ[έ]|βαστον, ἀσιαρχή[σαντα], | ἀρχιερέα τῶ[ν] Σεβασ-

τῶ[ν], | τὸν ἄριστον τοῦ [λ]αμπρο‖τάτου τῆς Ἀσίας ἔθνους | καὶ πρῶτον τῆς πατρίδος, | τὸν ῥήτορα καὶ νομικὸν, | ἀνείδρυσαν τειμῶντες, | ἐφ' οἷς εὖ ποιῶν διατε[λ]εῖ ‖ τὴν πατρίδα τὴν ἑαυ|τοῦ, τὴν λαμπροτάτην | καὶ διασημοτάτην καὶ | μεγίστην Θυατειρηνῶ[ν] | πόλιν, ‖ οἱ λινουργοὶ, | ἐπιμελησαμένου Αὐ[ρ.] Ε[ὐ]|τυχιανοῦ Ἀσκλ[η]π[ιάδο]υ |.....[1].

1. Traditur...... ΤΟΥΡΗΙΩΝ.

1227. Thyatiris. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. histor. Klasse,* LIV (1911), II, p. 24, n. 43.

Ὁ δῆμος ἀνέθηκεν | [Μ]ᾶρκον Ἀντώνιον Ἀνδρο|[ν]ίκου υἱὸν Ἄτταλον Λέπι|δον τὸν Ἀντωνίου Λεπίδου ‖ πατέρα γενόμενον ἀρχιε|[ρ]έα διὰ βίου καὶ μέγιστα [με|τ]ὰ τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς | [ἡ]γεμόνας[1] εὖ πο(ι)ήσαντα.

1. Praesides provinciae.

1228. Thyatiris. — *C. I. Gr.*, 3490.

Ἀγαθῆι τύχηι · | ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος Ἀσκληπιάδην | Τρύφωνος υἱὸν, τὸν πρύτανιν καὶ | ἱερέα τῆς Ῥώμης, στρατηγήσαντα, ‖ σιτώνην καὶ τριτευτὴν, γραμματέα | βουλῆς, δήμου, δεκαπρ[ω]τεύσαντα | ἔτη ι', καὶ ἐπιδόσει καὶ κυριακαῖς | ὑπ[η]ρεσίαις χρησιμεύσαντα τ[ῇ] | πατρίδ[ι] καὶ ἀποδοχέα τῶν ‖ ἀρχείων[1].

1. Cf. n. 1248, v. 7.

1229. Thyatiris. — *C. I. Gr.*, 3489.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | Λούκιον Αὐρ. Ἀριστομένη[ν], | ἀγωνοθετήσαντα με|γαλοπρεπῶς, ‖ υἱὸν Λ. Αὐρ. Ἀριστομένους | καὶ Αὐρηλίας Τατίας, | τῶν ἀγωνοθετῶν καὶ | ἀρχιερέων τῆς Ἀσίας.

1230. Thyatiris. — *C. I. Gr.*, 3494.

Ἡ πατρὶς | Μ. Αὐρ. Διάδοχον ἱππικὸν[1], τὸν | ἀρχιερέα τῆς Ἀσίας ναῶν

τῶν | ἐν Περγάμωι καὶ ἀρχιερέα κατὰ ‖ τὸν αὐτὸν καιρὸν τῆς πατρί|δος καὶ διὰ βίου βούλαρχον, τι|μηθέντα ὑπὸ τοῦ θειοτάτου | Αὐτοκράτορος Μ. Αὐρ. Σεουήρου | Ἀλεξάνδρου Σεβαστοῦ, συνά‖ψαι τὰς ἀρχιερεωσύνας τοῖς | ὀξέσιν ἐν ἑκατέραις ταῖς πό|λεσιν [2], φιλοτιμησάμενον | ἐνδόξως καὶ μεγαλοφρόνως, | ἄνδρα ἐπὶ ἤθεσι καὶ ἐπιεικείαι ‖ καὶ τῆι πρὸς τὴν πατρίδα | εὐνοίαι διαπρέποντα.

1. Cf. nn. 1231, 1232, 1233. — 2. τιμηθέντα... συνάψαι et q. s. : « honoratum ab imperatore hac re ut imperator strenuis acribusque viris pontificatus utriusque urbis simul conferret. » Boeckh. Quae videtur esse dura et quaesita structura; aliquid male exscriptum esse vv. 9-11 verisimilius credideris.

1231. Thyatiris. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. histor. Klasse,* LIV (1911), II, p. 25, n. 48.

Μ. Αὐρ. Δι[ά]δοχον ἱππικόν, | ἀρχιερέα τῆς Ἀσίας ναῶν τῶν ἐ]ν Περγ[ά]μῳ κ[α]ὶ ἀ[ρχιερέα κατὰ | τὸν αὐτὸν καιρὸν τῆς πατ]ρίδος, κ[α]ὶ [Αὐρ(ηλίαν)] Ἑρ[μώνασσαν, | τὴν διὰ βίου ἱέρειαν τῆς] Τύχης καὶ δὶ[ς ἀ]ρ[χιέρειαν τῆς Ἀσίας] ‖ .... [1].

1. Cf. nn. 1230, 1232, 1233.

1232. Thyatiris. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. histor. Klasse,* LIV (1911), II, p. 25, n. 47.

Ἀγαθῆι τύχηι · | ἡ κρατίστη βουλὴ Μ. | Αὐρ. Διάδοχον Τρυφω|σιανὸν ἱππικόν, υἱὸν ‖ Μ. Αὐρ. Μοσχιανοῦ β' | Ἀλεξάνδρου πρυτά|νεως καὶ Αὐρ. Τρυφώ|σης ἡρωίδος πρυτάνε|ως, στρατηγήσαντα ‖ ἁγνῶς [1].

1. M. Aurelius Diadochus Tryphosianus memoratur nummis sub Macrino et Diadumeniano cusis anno 217-218 (*Catal. of coins of Brit. Mus., Lydia,* p. 312, n. 110). Cf. titulos nn. 1230, 1231, 1233.

1233. Thyatiris. — Clerc, *De rebus Thyatirenorum* (1893), p. 110.

Ἡ πατρὶς | Αὐρηλίαν Ἑρμώνασσαν τὴν | διὰ βίου ἱέρειαν τῆς Τύχης τῆς | πόλεως καὶ ἑπτάκι πρύτανιν ‖ μετὰ τοῦ γένους καὶ δὶς ἀρχιέ|ρειαν τῆς Ἀσίας καὶ τῆς πατρί|δος, θυγατέρα Αὐρ. Ἀθηναίου | Ἀσιάρχου καὶ νεωκόρου καὶ

πρυ|τάνεως τοῦ ῥήτορος, καὶ Φλ. ‖ Πρεισκίλλης ἀρχιερείας δὶς τῆς | Ἀσίας καὶ πρυτάνεως, γυναῖκα | Αὐρηλίου [Δι]αδόχου ἱππικοῦ [1] | Ἀσιάρχου καὶ ἀρχιέρεως κατὰ | τὸν αὐτὸν καιρὸν τῆς πατρί‖δος καὶ διὰ βίου βουλάρχου, τὴν | σώφρονα καὶ φίλανδρον καὶ | φιλόπατριν.

1. Cf. n. 1230-1232, 1234.

1234. Thyatiris. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. histor. Klasse,* LIV (1911), II, p. 26, n. 50.

Ἀγαθῆι τύχηι · | Μ. Αὐρ. Πρεισκιλλιανὸν | Σατορνεῖλον [1], ἔκγονον | Αὐρ. Ἀθηναίου Ἀσιάρχου, ‖ ῥήτορος, νεωκόρου, καὶ | Φλ. Πρεισκίλλης β´ [2] ἀρχι|ερείας γένους συγκλητικῶν, υἱὸν Μ. Αὐρ. Πρεισκιλλιανοῦ ἱππικοῦ, | νεωκόρου τοῦ Σεβαστοῦ, | τὸ σεμνότατον συνέδρι‖ον ἐτίμησεν ἀνδριάν|τος ἀναστάσει, | οἱ ἀκμασταί [3].

1. Ita lapis. — 2. Cf. n. 1233. — 3. Collegium virorum, ut videtur, aetate vigentium, qui adolescentibus majores erant, senioribus autem minores.

1235. Thyatiris. — Buckler, *Rev. de philologie,* 1913, p. 292, n. 1.

Ὁ δῆμος καὶ | οἱ πραγματευόμε|νοι Ῥωμαῖοι ἐτεί|μησαν Κοίντον ‖ Βαίβιον Φοῦσκον, | ἐπιεικῶς καὶ φι|λανθρώπως πα|ρεπιδημήσαντα [1]. |

1. Vir ille peregrinus in urbe aliquantisper commoratus est, non diuturnum domicilium sibi constituit (κατοικεῖν). Haec scripta esse saeculo I ante C. n. testatur litterarum forma.

1236. Thyatiris. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse,* LIV (1911), II, p. 29, n. 53.

[Οἱ ἐπὶ τῆς Ἀσίας Ἕλληνες | ἐτείμ]ησ[αν | Τι. Κλαύδι]ον Γλύκωνος | [υἱὸν Ἀμφίμαχ]ον τὸν ‖ [τῆς αὐτοῦ γν]η[σία]ς πατρίδο[ς | ? στεφανηφόρ]ον ἐκ προγόνων, ἐν τ[ῇ | γυμνασιαρ]χίᾳ καὶ πρυτανεέᾳ καὶ | [ταῖς λοιπ]αῖς ἀρχαῖς τε καὶ λειτου[ρ]γίαις πά]σαις λαμπρῶς ἀναστρα‖φέντα, ὥστε αὐτοῦ τὸ φιλότειμο[ν] | περὶ τὴν πόλιν τῆς περὶ τὴν Ἀσίαν | ἀρεσκείας βασμὸν γενέσθαι δίκαι|ον, πρὸς τὴν ἔναγχος ὑφ' αὐτοῦ πρεσ|βείαν ὑπὲρ τῆς Ἀσίας τελεσ-

θεῖσα[ν] ‖ πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα ψηφίσμα|τι τῷ ὑπογεγραμμένῳ. Ἔδοξε | τοῖς ἐπὶ τῆς Ἀσίας Ἕλλησιν. Γνώ|μη Τι. Κλαυδίου Λούπου ἀρχιερ|[έω]ς · ἐπεὶ Κλαύδιος Ἀμφίμαχος ἀ[εὶ] ‖ βίον ἐζηκὼς ἀνεπίληπτον καὶ ἐν ἅ[πα]|σιν ἐπίσημον, καὶ τὰς τῆς πατρίδο[ς] | ἐκτενῶς πεπληρωκὼς λειτουργίας | ἐν τῇ ἀνανκαιοτάτῃ χρείᾳ τῆς ἐπαρχεί|ας ἑαυτὸν ἐπέδωκεν τοῖς ἀρίστοις ‖ συμπρεσβεύσαντα ὑπὲρ τῆς εἰκοσ|τῆς καθ' ἑκούσιον αἵρεσιν [1], δεδόχθαι ἀν|ασταθῆναι αὐτοῦ τειμὰς ἐν τῷ ἐπι|σημοτάτῳ τῆς πατρίδος τόπῳ, | πεμφθῆναι δὲ καὶ πρὸς Θυατειρη‖νοὺς τοῦδε τοῦ ψηφίσματος τὸ | ἀντίγραφον, ἵνα γεινώσχῃ [2] ἡ πόλις | ὅτι κατὰ κοινὸν οἶδεν ἡ Ἀσία τοὺς εὖ | ποιοῦντας αὐτὴν ἀμείβεσθαι. | Δεδόχθαι τοῖς ἐπὶ τῆς Ἀσίας Ἕλλη‖σιν γενέσθαι κα(θ)ότι [3] προγέγραπται.

1. Missi fuerant ad imperatorem legati, qui rogarent ut vectigal vicesimae libertatis ob inopiam provinciae temperaretur aut remitteretur; cf. Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 335. — 2. Formae vulgares sunt βασμόν (v. 11), ὑφ' αὐτοῦ (v. 12), γεινώσχῃ (v. 30). — 3. ΚΑΙΟΤΙ lapis.

1237. Thyatiris. — *C. I. Gr.*, 3488.

[Τι. Κλαύδιον Ἀμ]|φίμαχον [1], κρά|τιστον στεφανηφόρον, | τειμηθέντα τῇ τοῦ ἀν‖δριάντος ἀναστάσει ὑπὸ | Ἀρηνῶν καὶ Ναγδήμων [2] | ἐπὶ τῷ ἐ[κ]δικῆσαι [3] καὶ ἀποκα|ταστῆσαι τὰ τῶν κωμῶν, | καὶ μετὰ ταῦτα ὑπὸ σεισμοῦ [4] ‖ συντριβέντος τοῦ βωμοῦ | καὶ ἀνδριάντος, | Ἰουλία Σευηρίνα Στρατο|νείκη, ἔγγονος αὐτοῦ, | κατασκευάσασα τόν τε ‖ βωμὸν καὶ ἐπισκευάσασα | τὸν ἀνδριάντα ἐκ τῶν | ἰδίων, ἀνέθηκεν.

1. Cf. n. 1236. — 2. Pagi Thyatirenorum ignoti. — 3. Ut ecdicus egerat de rebus pagorum apud praesides provinciae aut imperatorem : Liebenam, *Städteverwalt.*, p. 303. — 4. Ex multis terrae motibus, qui civitates Asiae concusserunt post Christum natum, quis memoretur his verbis non liquet.

1238. Thyatiris. — Foucart, *Bull. de corr. hellén.*, XI (1887), p. 101, n. 24.

Ἀγαθῆι τύχηι · | ἡ κρατίστη καὶ φιλοσέβαστος τῆς λαμ|προτάτης καὶ ἱερᾶς | τοῦ προπάτορος θεοῦ Ἡλίου Πυθίου ‖ Τυριμναίου Ἀπόλλωνος [1] Θυατειρηνῶν | πόλεως βουλὴ ἐτίμησεν Τιϐ. Κλ. Μηνογέ|νην Καικιλιανόν, τὸν ἐκ πατέρων διὰ βίου | ἱερέα τοῦ Καθηγεμόνος Διονύσου [2], καὶ ἀρχιε|ρέα τῆς Ἀσίας καὶ τῆς πατρίδος κατὰ τὸ αὐτό, ‖ [κ]α[ὶ] ἀγωνοθέτην, υἱὸν Κλ. Σωκράτους Σακερ]|δω-

τ]ιανοῦ, ἀγωνοθέτου καὶ στεφανηφόρου | [κ]αὶ δὶς πρυτάνεως καὶ ἀρχιερέως καὶ ἱερέως | τοῦ Διονύσου, καὶ Ἰουλ. Μηνογενίδος, τῆς ἀν[α]|θείσης τοὺς ξυστοὺς τῆι πατρίδι, ἀγωνοθέτι||δος καὶ στεφανηφόρου καὶ πρυτάνεως, θυγα|τρὸς τῆς πόλεως, φύσει δὲ Μηνογένους, ἀγω|νοθέτου καὶ στεφανηφόρου καὶ πρυτάνεως, | ἔκγονον Κλ. Σωκράτους καὶ Ἀντωνίας Καικι|λίας, τῶν ἀρχιερέων τῆς Ἀσίας καὶ ἀγωνοθε||τῶν καὶ στεφανηφόρων καὶ πρυτάνεων, | ἄνδρα ἤθους ἕνεκα καὶ παιδείας καὶ ἀρετῆς τε | πάσης ἐν τοῖς πρώτοις τῆς Ἀσίας καταριθμού|μενον, ἔν τε πρεσβείαις καὶ χορηγίαις καὶ | ἔργων κατασκευαῖς καὶ πάσαις φιλοτιμίαις || καὶ πᾶσι καιροῖς τοῖς ἐπείγουσιν ἐπιδεικνύ|[μ]ενον τήν τε εἰς ἑαυτὴν καὶ τὴν πατρίδα | εὔνοιαν.

1. Tyrimnus, deus Thyatirenorum patrius, origine, ut videtur, Lydus, ferebatur idem esse atque Sol Apollo Pythius. Clerc, *De rebus Thyatirenorum* (1893), p. 71; Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse,* LIV (1911), II, p. 16 et 33. Cf. titulos nn. 1213, 1215, 1222, 1225, 1270. — 2. De Baccho Ductore, quem Pergameni maxime coluerunt, cf. titulos hujus voluminis nn. 292, 293, 396, 397 et Clerc, p. 77 et 101.

1239. Thyatiris. — Buckler, *Rev. de philologie,* 1913, p. 300, n. 4.

Οἱ βαφεῖς ἐ[τείμησαν καὶ] | ἀνέθηκαν Τι. Κλαύδ[ιον] | Σωκράτους υἱὸν Κυ[ρεί]|νᾳ Σωκράτην [1], τὸν ἀρχ[ι]||ερέα τῆς Ἀσίας τοῦ | ἐν Περγάμῳ ναοῦ [2] καὶ | ἀγωνοθέτην τῆς π[ό]|λεος καὶ γυμνασία[ρ]|χον, ἐν παντὶ καιρῷ || πολλὰ καὶ μεγάλα πα|ρεσχημένον, ἔργων ἀ|ναθήμασιν καὶ ἀτελε[ί]|ᾳ μεγαλόφρονι τὴν πατρ[ί]|δα κεκοσμηκότα, || ἐπιμεληθέντων Τιβερί|ου Κλαυδίου Ἄνθου καὶ | Μηνοδότου τοῦ Μηνοδό|του καὶ Μενάνδρου τοῦ | Μηνογένους Ὀλυμπικοῦ, || Λουκίου τοῦ Ἀπολλονίου | Κρανίωνος.

1. Cf. nn. 1156, vv. 10-11 et 1238. — 2. Cum Pergami neocoratus II inceperit inter annos 106 et 114, haec anno circiter 100 scripta esse jure conjicitur.

1240. Thyatiris. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. histor. Klasse,* LIV (1911), II, p. 30, n. 54.

[Ἀγαθῆι τύχ]ηι · | [ἡ βουλὴ κα]ὶ ὁ δῆμος | [Τιβέρ. Κ]λαύδιον Σ[ω|κράτην Σ]ακερδωτια||[νὸν [1] τὸν] ἱερέα τοῦ Κα|[θηγεμό]νος Διονύσου [2] | [καὶ ἀρχ]ιερέα.

1. Filius Ti. Claudii Socratis; cf. nn. 1238, 1239, 1241. — 2. Cf. n. 1238.

1241. Thyatiris. — Buckler, *Rev. de philologie*, 1913, p. 303, n. 5.

Ἀρχιερέως Ἀσία[ς] | υἱὸν Σωκράτην Σακε[ρ]|δωτιανὸν [1], ἀρχιερέα δ[ι]|ὰ βίου τῶν Σεβαστῶν, ‖ στεφανηφορήσαντα | καὶ πρυτανεύσαντα | καὶ ἀγωνοθετή|σαντ[α], | ἔργων τε ἀναθήμασι[ν] | καὶ φιλοτειμίαις παντ[ο]‖δαπαῖς ἀπὸ παιδὸς κο[σ]|μήσαντα τὴν πατρίδ[α], | καὶ ἐκ προγόνων φιλ[ό]|δοξον, ἐν παντί τε κ[αι]|ρῷ χρήσιμον τῇ πόλ[ει], ‖ καὶ ἐν πᾶσιν λαμπρῶ[ς] | καὶ πολυδαπάνως ἀν[α]|στραφέντα, | ἐπιμεληθέντων Μητροδ[ώ|ρ]ου τοῦ Θεοδώρου, Ἀπολλω[νί‖ο]υ τοῦ Ἀπολλωνίου, Παπ[πᾶ | Π]απίου, Λουκίου Ῥαμμίο[υ, | Ἀ]νεικήτου Διομήδου[ς].

1. Cf. n. 1240. Titulus profecto exaratus est principe Hadriano.

1242. Thyatiris. — Buckler, *Rev. de philologie*, 1913, p. 296, n. 3.

Οἱ βαφεῖς ἐτείμησαν κ[αὶ] | ἀνέθηκαν ἐκ τῶν ἰδί[ω]ν | Κλαυδίαν Ἄμμιον Μητρο|δώρου Λεπίδα [1] θυγατέρα, ‖ γυναῖκα δὲ Τιβερίου Κλαυδίου | Ἀντύλ|λου [2] τοῦ τρὶς γυμνα|σιάρχου, [τὴν] ἱέρειαν τῶν | Σεβαστῶν καὶ ἀρχιέρειαν | τῆς πόλεως [δ]ιὰ βίου, ἀγωνο‖θετήσασαν λαμπρῶς καὶ | πολυδαπ[ά]νως, ἁγνείᾳ καὶ | σωφροσύνῃ διαφέρουσαν.

1. Metrodorus Lepidas sub Augusto vixit. Cf. Keil et v. Premerstein, *loc. cit.*, LIII (1908), p. 113, n. 4. — 2. Cf. n. 1269.

1243. Thyatiris. — *C. I. Gr.*, 3486; cf. 2189.

Ἁ βο[λ]λὰ καὶ ὁ δᾶμος Αὖλον Κλώ|διον Περεννιανὸν, στροταγήσ|αντα ἁγνῶς καὶ εὐσταθέως ἐν κ|αίροις ἐπιμεληίας δευομένοι‖ς, τὸν εἱρέα καὶ ἀρχειρέα καὶ λόγ[ιο]|ν, πρύτανιν, ἀγωνοθέταν ἐνὶ ἐν|ιαύτῳ, πεπληρωκόμτα δὲ καὶ τ|ὰν ἐν τᾷ πρώτᾳ πατρίδι καὶ νεωκό|ρῳ Περγαμηννῶν τῶν συνγε‖νέω[ν] πόλει τὰν ἐπώνυμον ἂν ἐ|κ γένεος δια[δεξ]άμ[ε]νος τοῖ|ς τᾶς ἀξίας βασμοῖς ἀνε[λ]|όγησε.

1244. Thyatiris. — *C. I. Gr.*, 3495.

Ἀγαθῆι τύχηι · | οἱ ἀρτοκόποι ἐτείμησαν καὶ | ἀνέθηκαν ἐκ τῶν ἰδίων Γ. | Ἰούλιον Ἰουλιανὸν Τατια‖νὸν ἀγωνοθέτην καὶ | Ἀσιάρχην καὶ ἀρχιερέα διὰ | βίου, τριτεύσαντα καὶ ἀγορα|νομήσαντα κατὰ τὸ[ν] αὐτὸν ἐνιαυτὸν, καὶ πρεσβεύ-

σαντα πρὸς ‖ τὸν αὐτοκράτορα προῖκα καὶ κα|τορθωσάμενον τὰ μέγιστα τῇ | πατρίδι, υἱὸν Γ. Ἰουλίου Ἱππι|ανοῦ καὶ Κορνηλίας Σεκούν|δης ἀρχιερέων τῆς Ἀσίας, ἔκ‖γονον Φλα. Μοσχίου ἀρχιερέως, | ἀπόγονον Φλαβίων Ἱππιανοῦ | καὶ Τατίας ἀρχιερέων, ἐκ προ[γ]ό|νων κοσμοῦντα καὶ γένει καὶ | ἔργοις καὶ φιλοτειμίαις ἐν παν‖τὶ καιρῷ [1], καὶ οἰκίστην τῆς πό|λεως, | ἐπιμεληθέντος τοῦ ἀ[ν]δριάν|τος Λεσβίου Φιλώτου καὶ ἀ|ναστήσαντος τὸν βωμὸν ἐκ τῶν ‖ ἰδίων μετὰ Ἀσκληπι[άδ]ου τοῦ | υἱο[ῦ].

1. Scilicet τὴν πατρίδα.

1245. Thyatiris. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. histor. Klasse,* LIV (1911), II, p. 28, n. 52.

a. Ἀγαθῆι τύχηι · | Ταβειρηνοὶ [1] ἐτείμησαν | καὶ ἀνέ[θη]καν ἐκ τῶν ἰ|δίων Γ. Ἰο[ύλι]ον Ἰουλιαν[ὸν] ‖ Τατιανὸν [Ἀσιά]ρχην [2], ἀγω|νοθέτ[ην], ἀρχιερέα διὰ | [βίου].......

b. .... [τὸν ἀπόγονον] | ἀρχιερέων ε′ [καὶ] λόγ[ιμον? | ε]ὐεργέτην τῆς κατοι[κίας].

1. Pagus agri Thyatireni ignotus. — 2. Cf. n. 1244.

1246. Thyatiris. — Buckler, *Rev. de philologie,* 1913, p. 294, n. 2.

Οἱ ἀλειφόμενοι [1] ἐν τῶι | τρίτωι γυμνασίωι ἐτεί|μησαν Γάιον Ἰούλιον Μάρ|κου υἱὸν Λέπιδον, τὸν ἀρ‖χιερέα τῆς Ἀσίας καὶ ἀ|γωνοθέτην διὰ βίου [2], γυ|μνασιαρχοῦντα τὸ ε′, | ἐπιμεληθέντος Ἀρτεμι|δώρου τοῦ Ἀρτεμιδώρου ‖ γραμματέως [3].

1. Collegium eorum qui in gymnasio exercebantur, oleo uncti. — 2. Σεβαστῶν Καισαρείων. — 3. Ejusdem collegii scriba.

1247. Thyatiris. — *Monatsber. der Berlin. Akad.,* 1855, p. 189, n. 5; Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.,* n. 516.

[Ἀγαθῆι] τύχη[ι] · |.. [Ἰούλ.] Μενέλαον, | [ἀ]ρχιερέα καὶ | [βούλ]αρχον διὰ βίου ‖ [τῆ]ς πατρίδος καὶ ἀ|[γω]νοθέτην, ὑποδ[ε|ξά]μενον Μ. Αὐρήλιον | [Ἀν]τωνεῖνον βασιλέ[α [1] | κ]αὶ τρὶς πρεσβεύσαν‖[τα] πρὸς τοὺς αὐτο|[κρ]άτορας [2] προῖκα καὶ | [ἀρ]χιερασάμενον, υἱὸν | [Ἰού]λ. Διονυσίου Ἀσιάρ|[χο]υ Περγαμηνῶν [3] καὶ

ἀ||[γω]νοθέτου καὶ ἀρχιε[ρέ]ως καὶ στεφανηφό||[ρο]υ δὶς τῆς πατρίδος, | [καὶ] Φο....ς[4] Παύλλης | [πρ]υτάνεως Ἐφεσίων, || [ἐπὶ] πρεσβείᾳ τῆι πρὸς | [τοὺς] Καίσαρας | ἡ πατρίς.

1. Caracalla Thyatiris profecto moratus est vere anni 215 post C. n. (Herodian, IV, 7; 8, 3, 4, 6; Henzen, *Acta Arval.* p. cc. *b*, 3; Cass. Dio, LXXVII, 18, 1; 19, 3; LXXVIII, 8, 4). — 2. Septimius Severus, Caracalla, Geta. — 3. Intellige ἀρχιερέως Ἀσίας ναῶν τῶν ἐν Περγάμῳ. — 4. Φο[υρία]ς Dittenberger. Eum apographo deteriore usum esse nos benigne monuit Buckler, qui titulis Thyatirenis denuo edendis impensam dat operam.

1248. Thyatiris. — Fontrier et Fournier, *Rev. des études anciennes*, III (1901), p. 265.

Ἀγαθῆι τύχηι · | ἡ φιλοσέβαστος βουλὴ | Ἀ. Ἰουλ. Νικόμαχον δεκα|πρωτεύσαντα, πανηγυριαρ||χήσαντα τῶν μεγάλων Αὐγου|στείων[1], γυμνασιαρχήσαντα, | ἀποδοχέα δημοσίων γραμ|μάτων[2], ἐργεπιστατήσαν|τα ἱερᾶς πλατείας, σιτωνήσαν||τα, ἱππαρχήσαντα, στρατηγή|σαντα, γραμματεύσαντα βου|λῆς δήμου, ἀγορανομήσαν|τα, ἀποδέκτην τῶν πολειτι|κῶν χρημάτων καὶ ἄλλας ἀρ||χὰς καὶ λειτουργίας ἐκτελέ|σαντα τῆι γλυκυτάτηι πατρί|δι.

1. Cf. nn. 1246, 1251, 1252, 1261, 1265. — 2. Cf. n. 1228, vv. 9-10.

1249. Thyatiris. — Perrot, *Rev. arch.*, XXX (1875), p. 49, n. II. Cf. Clerc, *Bull. de corr. hellén.*, X (1886), p. 407, n. 11.

Ἀγαθῇ τύχηι · | ἡ φιλοσέβαστος βουλὴ | καὶ ὁ ἱερότατος δῆμος | τῆς λαμπροτάτης καὶ δια||σημοτάτης καὶ μεγίστης | κατὰ τὰς ἱερὰς ἀντιγραφὰς | καὶ κατὰ τὰ δόξαντα καὶ ψη|φισθέντα[1] ὑπὸ τοῦ λαμπροτά|του τῆς Ἀσίας ἔθνου[ς] Θυα[τει]||ρηνῶν πόλεως Λ. [Μάρκιον] | Πολλιανὸν τὸν ἐπώνυμον | [ἄ]ρχοντα π[ρ]ῶ[τον][2] | καὶ ἀγωνο]θέτη[ν].

1. Civitati concessum erat imperatorum rescriptis et communis Asiae decreto ut maxima vocaretur; quod videtur debuisse beneficio Caracallae, cum in ea juridicum conventum instituit. Cf. nn. 1247, 1287, et Clerc, *De rebus Thyatiren.*, p. 45. — 2. Principe Severo Alexandro in nummis inscriptus : Mionnet, *Lydie*, 994.

1250. Thyatiris. — Schuchhardt, *Athen. Mittheil.*, XXIV (1899), p. 234, n. 75.

....[ἐτείμησεν|........ | Μ]ακεδόνος, ἄνδρα κα|λὸν καὶ ἀγαθὸν καὶ φιλόπα||τριν

εἰρηναρχήσαντα ἐπι|σήμως καὶ ἀγορανομήσαν|τα λαμπρῶς καὶ φιλοδόξως | μῆνας ἓξ καὶ στρατηγή|σαντα ἁγνῶς καὶ ἐπιμελῶς ‖ καὶ δεκαπρωτεύσαντα καὶ | ἐν πάσαις ταῖς λοιπαῖς τῆς | πόλεως χρείαις φιλοτίμως | πάντα παρεσχημένον, ἀνα|θέντων τὴν τειμὴν τῶν βα‖[φ]έων ἐκ τῶν ἰδίων, ἐπιμελη|θέντος Ἀπολλωνίου τοῦ | Ἀπολλωνίου.

1251. Thyatiris. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. histor. Klasse,* LIV (1911), II, p. 35, n. 64.

Γάιον Περήλιον Αὐρήλιον Ἀλέξαν|δρον τὸν περὶ ὁδῶν πρεσβεύσαντα | πρὸς τὸν κύριον ἡ[μ]ῶν ἀήττητον Αὐ|τοκράτορα Καίσαρα Μ. Αὐρ. [Ἀντωνεῖνον] ‖ Εὐσεβῆ Εὐτυχῆ Σεβαστὸν ὑπὲρ τῆς | γλυκυτάτης πατρίδος καὶ ἐπιτυχόντ[α] | παρὰ τῆς θείας τύχης αὐτοῦ ἱερὸν [ἀ|γῶ]να εἰσελαστικὸν Αὐγούστ[ειον ἰσο?]|πύθιον εἰς ἅπασ[α]ν ....[1].

1. Cf. nn. 1248, 1252, 1261, 1265.

1252. Thyatiris. — Kontoleon, *Athen. Mittheil.,* XII (1887), p. 253, n. 18.

Ἀγαθῇ τύχῃ · | Γ. Περήλιον Αὐρήλιον | Ἀλέξανδρον [1] | μόνον καὶ πρῶτον ‖ τῶν ἀπ' αἰῶνος ἀθλη|τῶν ἀφθάρτων οἰκου|μενικῶν ἀγώνων Αὐ|γουστείων Πυθίων [2] | τὸν ἄλειπτον πρε‖σβευτὴν | οἱ λανάριοι, | ἐπιμελησαμένων Αὐρ. Μοσχι|ανοῦ Ἀμμιανοῦ ....

1. Cf. n. 1251. — 2. Cf. nn. 1248, 1251.

1253. Thyatiris. — *C. I. L.*, III, 14192^{13}.

Ciuitas | [N.] Terentium | Primum. |
Ὁ δῆμος ‖ Νεμέριον Τερέντιον | Πρεῖμον.

Adsunt sex coronae, quarum in una legitur Ὁ δῆμος ὁ Μοστηνῶν [1]. Evanidi sunt aliarum tituli.

1. Cf. infra titulos nn. 1348, 1349.

1254. Thyatiris. — *C. I. Gr.*, 3508. Cf. Le Bas et Waddington, n. 5.

Ἀγαθῆι τύχηι · | ἡ πατρὶς Οὐλ|πίαν Μαρκέλλαν [1], | ἱερασαμένην ‖ Ἀρτέμιδος, | ἀρχιέρειαν τῆς Ἀ|σίας ναῶν τῶν ἐν | Σμύρνῃ, ἀγωνο|θέτιν τρὶς τῆς ‖ πατρίδος, ἱέρει|αν διὰ βίου τῆς | Μητρὸς τῶν | θεῶν.

1. M. Ulpii Damae et Canidiae Bassae filia, nota altero titulo : *C. I. Gr.*, 3507.

1255. Thyatiris. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. histor. Klasse*, LIV (1911), II, p. 31, n. 57.

............| ἱε[ρασάμενον Ἀρτέμιδος] | ε[ὐσ]χημόνω[ς, ἀναστραφέντα ἐν ἀρ]|χαῖς δοκίμω[ς [1], πρεσβεύσαντα γ' ἐν] ‖ τῇ πόλει βασιλε[ίδι [2] εὐτυχῶς καὶ φιλοτί]|μως, κου[ρα]τορεύ[σαντα κονβέντου Ῥω]|μαίων [3] ἐπι[μ]ελῶς, π[αραφυλακήσαντα?], | ἀγορ[αν]ο[μ]ήσαντ[α ἑξάμηνον εὐτόνως] | κ[α]ὶ πο[λ]υδαπ[ά]ν[ως, ...ἀλεί]‖ψ[αν]τ[α] ἐ[κ] τ[ῶν] ἰδ[ίων πλείοσιν? ἡμέ]ρ[α]ις [τ]ὴ[ν] πόλι[ν] ....|ε.......ι... [4].

1. δοκίμο[ις] editores; cf. n. 1236, v. 9. — 2. Romae. — 3. De curatoribus conventus civium romanorum cf. Kornemann apud Pauly et Wissowa, *Realencycl.*, IV, col. 1192. — 3. Opinantur editores haec pertinuisse ad T. Flavium Alexandrum, notum titulo Attalensi n. 1169, unde supplementa sua hauserunt; res tamen incerta est.

1256. Thyatiris. — Buckler, *Rev. de philologie*, 1913, p. 311, n. 8.

Ἀγαθῆι τύχηι · | ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ἐτεί|μησαν Π. Αἴλιον Μηνογέ|νην Πύριχον Μαρκιανὸν τὸν ‖ ποιητήν, στρατηγόν, ἀγορανό|μον ἑξαμάνου, γραμματῆ | βουλῆς δήμου, ἐφήβαρχον, τρι|[τευ]τήν, δεκάπρωτον, προνο[ή|σαντα] τῆς τῶν ἐπισημοτάτων ‖ [ἔργων κ]ατασκευῆς, ἤθων καὶ | [ἀρετῆς καὶ] τῆς εἰς τὴν πατρί[δα | φιλοτειμία]ς ἕνεκα.

1257. Thyatiris. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 524.

Οἱ τοῦ σταταρίου [1] ἐργασταὶ | καὶ προξενηταὶ σωμάτων [2] | ἐτίμησαν καὶ ἀνέθηκαν | Ἀλέξανδρον Ἀλεξάνδρου ‖ σωματέμπορον [3], ἀγορανο|μήσαντα τετρά-

μηνον ἀγνῶς | καὶ ἐπιδόντα ἐκ τῶν ἰδίων τῇ πόλει | πολυτελῶς ἐν ταῖς ἑορτασί|μοις τῶν Σεβαστῶν ἡμέραις [4].

1. Forum in quo prostabant mancipia. — 2. Ii « quorum opera inter emptorem et venditorem conveniebat. » Dittenberger. Cf. Mart. X, 3, 4; Senec. *Epist.* 119, 1. — 3. Postquam mango ille Alexander magnam servorum copiam in urbem invexerat, singulos postea proxenetis committebat divendendos. Cf. Artemid. *Onirocrit.*, III, 17. — 4. Festi dies Augustorum anniversarii. Cf. t. III hujus operis, p. 278, n. 739, IX, 96; Plut. *Aetia romana*, 25, p. 270 A; *Bull. de corr. hellén.*, XI (1887), p. 157, n. 63, 3.

1258. Thyatiris. — Clerc, *Bull. de corr. hellén.*, X (1886), p. 406, n. 9.

Ἀγαθῇ τ[ύχῃ] · | ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ἐτεί|μησαν εἰκόνων καὶ ἀνδρι|άντων ἀναθέσει ἐν τοῖς ἐπι‖σημοτάτοις τῆς πόλεως τό|ποις Λ. Ἀντώνιον [1].

1. Editor conjicit illum virum, tot honoribus ornatum, fuisse L. Antonium Pollianum sophistam, Philadelphenis carissimum. Cf. *Bull. de corr. hellén.*, I, p. 86; Μουσεῖον 1875, p. 130.

1259. Thyatiris. — Clerc, *Bull. de corr. hellén.*, X (1886), p. 407, n. 10.

[Μᾶ]ρκον Ἀντώνιον Μά[ρκ|ου] υἱὸν Σεργίᾳ Γαλάτ[ην | χα]λκεῖς χαλκοτύποι ἐκ τῶν | [ἰδ]ίων ἀνέθηκαν.

1260. Thyatiris. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad.*, *philos. hist. Klasse*, LIV (1911), II, p. 32, n. 60.

...... τὸν ἐ[π]ι|[τελούμενον ὑπὸ] ....ν τῶν με|[γάλων εἰσελαστικῶν? Ἀδριανῶ]ν Ὀλυμπίων | [ἀγῶνα, ‖ ὑπὸ ἐπιστάτην] ....λιανον ......

1261. Thyatiris. — Schuchhardt, *Athen. Mittheil.*, XXIV (1899), p. 237, n. 81.

.... ἀνδριάντος ἀνα|[στ]άσει, λαμπαδαρχή|[σα]ντα τῶν μεγάλων | [Αὐ]γουστείων ἰσοπυθί[ω]ν [1], ‖ [δε]καπρωτεύσαντα

1. Cf. n. 1248, 1251, 1252, 1265.

1262. Thyatiris. — Perdrizet, *Rev. des études anciennes,* 1901, p. 267.

Ὁ δῆμος | Ἀθηνάδην | Πυθοδώρου | νικήσαντα ‖ Ῥωμαῖα τὰ ἐν [Ἐ]|φέσωι [1] παῖδας δίαυλον.

1. Ludi apud Ephesios in honorem deae Romae editi.

1263. Thyatiris. — Buckler, *Rev. de philologie,* 1913, p. 312, n. 9.

Ἀγαθῆι τύχηι · | ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ἐτεί|μησεν Λούκιον Ἀντώνιον | Νεικόστρατον Θυατειρηνὸν ‖ τὸν καὶ Ἀθηναῖον, νικήσαν|τα ἐν Ἐφέσῳ τὰ μεγάλα Βαλβίλληα ἀνδρῶν πένταθλον, | Κύζικον κοινὸν Ἀσίας, | ἀποβάτην [1].

1. Equorum desultor in ludis. Cf. Saglio, *Dict. des antiqu.,* s. v. *Desultor.*

1264. Thyatiris. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. histor. Klasse,* LIV (1911), II, p. 37, n. 66.

Οἱ [π]ερὶ τὸν Ἡρ[ακλέ|α] τῶν πρώτων [γυμνα|σ]ίων νε[α]νίσκο[ι καὶ] | κατὰ τὸ ἀρχαῖον το[ῦ] ‖ τρίτου [1] Ἀριστόνικο[ν] | β´ Θυατειρηνόν νική|σαντα πανκ[ρά-τι]|ον τὸν ἐπιτελ[ούμ]ε|νον ὑπ᾽ αὐτῶν Σεβή‖[ρ]ειον ἀγῶνα [2].

1. Cf. n. 1209. — 2. Ludus ob victoriam Severi Alexandri celebratus. Cf. nn. 1266, 1267, 1268.

1265. Thyatiris. — *C. I. Gr.*, 3498.

Ἀγαθῇ τύχῃ · | οἱ βαφεῖς Αὐρ. Ἀρτεμάγ[ο]|ρον Γλύκ[ω]νος υἱὸν, στρα|τηγὸν [1], ἐτείμησαν, ἐπιστησάμ‖ενον τοῦ ἔργου βαφέων | ἀπὸ γένους τὸ ἔκτον ἀνδρι|άντος ἀναστάσει, λαμπα|δαρχήσαντα τῶν μεγάλων | ἱερῶν Αὐγουστείων ‖ ἰσοπυθίων [2], δεκαπρ[ω]τεύσαντα.

1. Cf. nummum Thyatirenum Septimii Severi : ἐπὶ στρ(ατηγοῦ) Ἀρτεμαγόρου Θυατειρηνῶν ἱερεῖα ἀγὼν Ὀλυμπ(ικός); Mionnet, IV, 995. — 2. Cf. nn. 1248, 1251, 1252, 1261.

1266. Thyatiris. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. histor. Klasse,* LIV (1911), II, p. 37, n. 67.

Ἀγαθῆι τύχηι · | [οἱ] περὶ τὸν Ἡρακλέα τῶν πρώ|[των] γυμνασίων καὶ

κατὰ τὸ ἀρ|[χαῖο]ν τοῦ τρίτου νεανίσκοι [1] ‖ [Αὐρ.] Γλύκωνα, υἱὸν Αὐρ. Γλύκωνος | [β΄?] Μητρᾶ, ἀνδρὸς ἐκ προγόνων | [λειτ]ουργοῦ, προστάντα ἐνδόξως | [καὶ πολ]υδαπάνως τοῦ ὑπὸ αὐτῶν | [ἐπιτελ]ουμένου Σεβηρείου ἀγῶ‖[νος καὶ] τῶν ἐπινικίων ἑορτῶν | [τοῦ κυ]ρίου ἡμῶν Αὐτοκράτορος | [Μ. Αὐρ. Σεβήρου Ἀλεξάνδρου | Εὐσε]βοῦς Εὐτυχοῦς Σεβαστοῦ | [π]αρ' ἑαυτῶν ἀνέστησαν.

1. Cf. n. 1217.

1267. Thyatiris. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. histor. Klasse,* LIV (1911), II, p. 38, n. 68.

Ἀγαθῆι [τύχηι ·] | οἱ περὶ τὸν Ἡ[ρακλέ]|α τῶν πρώτων [γυμνα]|σίων νεανίσκοι [κ(αὶ) κα]‖τὰ τὸ ἀρχαῖον τοῦ τρί|του [1] Αὐρ. Ἰουλιανὸν β΄ | Θυατειρηνὸν νεική|σαντα τὴν πάλην ἐνδό|ξως τὸν ἐπιτελού‖μενον ὑπ' αὐτῶν Σεβή|ρειον ἀγῶνα.

1. Cf. n. 1217.

1268. Thyatiris. — *C. I. Gr.*, 3503.

Ἀγαθῆι τύχηι · | οἱ περὶ τὸν Ἡρακλέα τῶν | πρώτων γυμνασίων καὶ | κατὰ τὸ ἀρχαῖον τοῦ τρίτου [1] ‖ νεανίσκοι Αὐρ. Θησέα Νεικηφ|όρου Θυατειρηνόν, νική|σαντα ἐνδόξως παγκράτι|ον ἐν τῶι ὑπὸ αὐτῶν ἐπιτε|λουμένωι ἐπινεικίωι ‖ Σεβηρείωι ἀγῶνι, | ὑπὸ ἐπιστάτην [2] Αὐρ. Ἀττικὸν | Ζωσίμου.

1. Cf. n. 1217. — 2. Magister pueri? Cf. Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. histor. Klasse,* LIV (1911), II, p. 39.

1269. Thyatiris. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. histor. Klasse,* LIV (1911), II, p. 38, n. 69.

[Οἱ] με[τ]έ[χοντ]ες [τοῦ] | τρίτου γυμνασίο[υ ἐ]|τείμησαν καὶ ἀνέθ[η]|καν Τιβέριον Κλαύδι‖ον Ξένωνος υἱὸν Κυρί|να Ἄντυλλον γυμνα|σιαρχήσαντα πάντα | τὰ γυμνάσια δὶς ἐφεξ[ῆς] | ἐν τῇ ὑπεμβαλλούσῃ τ[οῦ] ‖ ἐλαίου τειμιώρᾳ [1], ἐπιμεληθέντος Μάρ|κου Πλαυτίου Ἐρεχθέ|ως τοῦ γραμματέως.

1. Vox nova; cf. tamen Kenyon, *Greek papyri in the Brit. Museum,* I, 24, 17. Intellige : cum pretium olei modum excederet. Ὑπεμβαλλούσῃ lapicida pro ὑπερβαλλούσῃ.

1270. Thyatiris. — Radet, *Bull. de corr. hellén.*, XI (1887), p. 459, n. 22. Cf. Stouraïtis, Ἁρμονία, 24 Junii 1894, et *Athen. Mittheil.*, XIX (1894), p. 535.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | ἐτείμησεν | Διονύσιον Μενελάου παῖδα | πρῶτον ἀγωνοθέτην τῆς πρ[ώτης ἀχ]||θείσ]ης ὑπὸ τῆς πόλεως [Σε|βασ]τείου καὶ Τυριμνήου [1] π[α|νηγύρεως] εὐσεβῶς καὶ μεγαλο|φρόνως, πάντα φιλοτειμηθέντα | τῇ πατρίδι, τά τε τῶν ἀγωνισμά||των θέματα καὶ τὰς ἐπιδόσεις | τῶν ἐπιδειξαμένων ἐκ τῶν ἰδί|ων ποιησάμενον, καὶ τὰς εὐσε|βεῖς θυσίας τῷ θεῷ δημοτε|λεῖς καὶ λαμπρὰς ἐπιτελέσαν||τα ταῖς εὐτυχέσιν ἑορταῖς καὶ | πρώταις, τήν τε βουλὴν καὶ | τὸν δῆμον ἑστιάσαντα.

1. Cf. nn. 1213, 1215, 1222, 1225, 1238.

1271. Thyatiris. — Foucart, *Bull. de corr. hellén.*, XI (1887), p. 98, n. 21.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | ἐτείμησε[ν Ἰ]ουλιανὸν | Ἰουλιανοῦ Σόλωνος | Γερμανοῦ, υἱὸ[ν] πατρὸς || εἰρηνάρχου καὶ δεκαπρ[ώ]|του, καὶ ἐν ταῖς [πομ]παῖς [1] τ[ῆς] | πόλεως χ[ρήσιμον γεγονότα | τῇ πατρίδι].

1. χρείαις conjecit Foucart. Cf. n. 1250, v. 6, 7.

1272. Thyatiris. — Contoléon, *Rev. des ét. gr.*, IV (1891), p. 174, n. 2.

[Ἡ φιλο]σέβαστος καὶ | εὐδοκιμωτάτη Θυατει|ρηνῶν βουλὴ ἐτίμεισεν | ἐκ τῶν ἑαυτῆς πόρων Οὔλ||πιον Αὐγουστιανὸν τὸν καὶ | Πάριν, ὀρχηστὴν Ἀντιοχέα | καὶ Τραπεζούντιον ἔνδοξον, ἐπί τε ἤθους σεμνότη|τι καὶ τρόπου ἐπιεικείᾳ ἐπαι||νούμενον, ἐπιδημήσαντα | τῇ πόλει καὶ συνκοσμήσαν|τα διὰ τῆς τραγικῆς ἐνρύ|θμου κεινήσεως ἐπιτετελισ|μένας ὑπὲρ εὐσεβείας τῶν || μεγίστων καὶ ἀνεικήτων | αὐτοκρατόρων ἐπινεικίους | ἑορτάς, ἐπὶ γραμματέως τῆς | συνόδου [1] β´ Μ. Ἰουλίου Ἀλεξάνδρου.

1. Συνέδριον, non σύνοδος, plerumque vocatur senatus municipalis.

1273. Thyatiris. — Foucart, *Bull. de corr. hellén.*, XI (1887), p. 104, n. 26.

[Ἡ κρατίστη βουλὴ καὶ | ὁ] σε(μ)νότατος δῆμος ἐτε[ί|μ]ησαν Γ. Σαλλούστιον | [? Ἀπ]πιανόν, ἀριστέφανον || [πατρ]ίδος ἀρχικόν, δεκαπρω|[τεύσ]αντα, ἀγωνοθε-

τήσαν|[τα τῶν] μεγάλων Σεβαστῶν | [Τυρι]μνήων [1] ἀγώνων θυμελ[ι|κῶν] καὶ γυμνικῶν θέμασιν || [καὶ] τειμήμασιν παρ' αὐτοῦ ἀξ[ιο|λόγ]ως, πάσας τὰς εἰς τὸν θεὸ[ν | καὶ] εἰς τοὺς κυρίους αὐτοκρά|[τορας] εὐχὰς καὶ θυσίας κα[ὶ | τὰ]ς εἰθισμένας τοῖς πολεί||[ται]ς καὶ τοῖς συνπανηγυρ[ί|ζου]σιν δωρεὰς ἀφθόνως | [καὶ] μεγαλοπρεπῶς πεπλη|[ρωκό]τα, ἀλείψαντα ἐν τῷ | [ἄνω]θε[ν] γυμνασίῳ τοὺς π[α||νηγυρί]ζοντας πολείτας | [καὶ τ]οὺς ἐπιδημοῦντας π[ά|ντας] ἐκτενῶς, σειτωνήσα[ν|τα ἁγ]νῶς καὶ πολυδαπάνω[ς, | υἱὸν] Γ. Σαλλουστίου στεφ[α||νηφόρου καὶ σ]τρατη[γ]οῦ καὶ φ[ιλο|τίμ]ου ἐν πᾶσιν γεγονότο[ς | εἰς] τὴν πατρίδα, ἀδελφὸ[ν] | ... Σαλλουστίου Ἑρμωνια|[νοῦ ἀ]μφιθαλέων, ἐπιμελ[η||θέν]τος τοῦ ἀνδριάντος Λ. | [Τι]β. Ὀφελλίου τοῦ Τρο....

1. Cf. nn. 1213, 1215, 1222, 1225, 1238, 1270.

1274. Thyatiris. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. histor. Klasse*, LIV (1911), II, p. 40, n. 72.

Εὔγραμμος | οὗτος ἀπελύθη | ἔξω λούδου [1].

1. Id est : donatus rude, rudiarius; cf. Lafaye apud Saglio, *Dict. des Antiq.*, II, p. 1575 et not. 17.

1275. Thyatiris. — Foucart, *Bull. de corr. hellén.*, XI (1889), p. 99, n. 22.

[Ἀ]λέξανδρος Μηνοφίλου Θυατειρηνὸς τὴν σορὸν ἑαυτῷ · | οὐδενὶ δὲ ἑτέρῳ θεῖναί τινα εἰς τὴν σορὸν οὐ[δὲ] | ἀπαλλοτριῶσαι κατὰ οὐδένα τρόπον · εἰ δὲ μὴ ὁ παρὰ τα[ῦτά] | τι ποιήσας δώ[σει] τῇ Θυατειρηνῶν πόλει δηνάρια δισχείλια πεντα||κόσια. Ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς ἀντίγραφον ἐτέθη εἰς τὸ ἀρχε[ῖ]|ον, ἀνθυπάτῳ Αἰμιλίῳ Ἰούνκῳ [1], μη(νὸς) Ξανδικοῦ ὀκτωκαιδεκάτῃ.

1. Aut L. Aemilius Juncus cos. anno 127 post C. n. (*Prosop. imp. rom.*, I, p. 28, n. 235), aut Aemilius Juncus anno 183 in exilium actus (*ibid.*, n. 234; cf. n. 233).

1276. Thyatiris. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. histor. Klasse*, LIV (1911), II, p. 41, n. 74.

Ὁ δῆμος | τ[ὸ] Ξ[ε]νώνηον καὶ τὴν ἐντ[ο]μήν? [1] κα]θιέρωσεν Γαίωι Ἰουλίωι Ἀπο[λ|λωνί]δου υἱῶι Ξένωνι, ἥρωι εὐε[ρ||γ]έτ[ηι], γεγονότι ἀρχιερεῖ τοῦ |

[Σ]ε[βαστοῦ Καίσαρος καὶ θεᾶς Ῥώ]μης καὶ εὖ πεποιηκότι πᾶσαν τὴν] | Ἀσ[ία]ν τὰ μέγιστα καὶ [κατ]ὰ πά[ν]|τα σωτῆρι καὶ εὐεργέτηι καὶ κτ[ί‖στηι] καὶ πατρὶ γεγονότι τῆς πα[τρί]δος, πρώτῳ Ἑλλήν[ων]. Κατ[ε]σκεύα]σαν [ο]ἱ [Ἰο]υλιασ[ταί] [2].

1. Aedicula ipsi Xenoni sacra, prope ejus sepulcrum, in rupe excisum. — 2. Collegium Julios defunctos colens.

1277. Thyatiris. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse*, LIV (1911), II, p. 46, n. 85.

Κατεσκεύασεν τὸ ἡ|ρῷιον Αὐρ. Ῥουφεῖνο[ς Ἐπικτήτ[ου] υἱὸς | ἑαυτῷ καὶ [τῇ γυν]ηκὶ α[ὐ‖τοῦ μόνο[ις]. Μηδέ[ν]α ἕτερον ἐπιβληθῆν[αι. | Εἴ τις δὲ θελήσει ἐπι|βαλεῖν τινα, δώσε τῷ | ἱερώτατον [1] ταμείῳ χ[ρ‖υ]σο[ῦ λίτ]ραν μείαν [2].

1. Ita lapis. — 2. Auri libra. Cf. Liebenam, *Städteverwalt.*, p. 47.

1278. Thyatiris. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse*, LIV (1911), II, p. 39, n. 70.

Ἀγα[θῇ τύχῃ :] |
Μοσχιανοῦ φίλον υἱὸ[ν] | ἀγωνοθέτης ὁ Σε[κοῦν]|δος
ἀρχι[α]τροῦ τ[ιμᾶ] πολ]‖λάκις Ἑρμόφι[λον,
ἀρχια]|τρῶν πατέρος [γενέτην,] | θείου [κα]ὶ [ἀ]δελφο[ῦ,
τερψι]|βρότοιο πάτρης Λ[υδιακῆς] | τε γύης
[ἐκ] παν[ελευθερί‖ο]ιο γένους κλ[υτὸν ἀθλη]|τῆρα?
....

1279. Thyatiris. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse*, LIV (1911), II, p. 48, n. 97.

[Μᾶρκος Μηνοφά|ν]ους Λαγίδας [1] ἠ|γόρασεν παρὰ Κλ. | Φιλουμένου τὴν ‖ ἐν τῷ τοίχῳ κα|μάραν καὶ τὴν ἐ|ν αὐτῷ πυαλεῖ|δα, καθὼς ἡ κτῆ|[σ]εις περιέχει ‖ διὰ [τ]ῶν ἀρχεί|ων, [ἀ]νθυπά|τῳ [2].......

1. Nomen Macedonum colonorum, qui a Lago quodam ignoto originem suam traxerant. — 2. Scriptum erat in altero lapide proconsulis nomen.

1280. Thyatiris. — *C. I. Gr.*, 3513. Cf. *C. I. L.*, III, 406.

.... Ξένων[ι ἐτ(ῶν) ..] | καὶ Πρείμῳ ἐτ(ῶν) ε΄ | τοῖς τέκνοις καὶ Οὐαλερίῳ Οὐα|λερίου γραμματικῷ ‖ Ῥωμαικῷ ἐτ(ῶν) κ[γ]΄. |

Vota superuacua fletusque et numina diuum |
Naturae leges fatorumque arguit ordo. |
Spreuisti patrem matremque, miserrime nate, |
Elysios campos habitans et prata ueatum.

1281. Thyatiris. — *C. I. Gr.*, 3509.

Φάβιος Ζώσιμος κατασκευάσας σορὸν ἔθετο ἐπὶ τόπου καθαροῦ [1], ὄντος πρὸ τῆς πόλεως πρὸς τῶι Σαμβαθείωι [2] ἐν τῶι Χαλδαίου περι|βόλωι [3] παρὰ τὴν δημοσίαν ὁδὸν ἑαυτῶι, ἐφ' ὧι τεθῇ [4], καὶ τῆι γλυκυτάτηι αὐτοῦ γυναικὶ Αὐρηλίᾳ Ποντιανῆι, μηδενὸς ἔχοντος ἑτέρου | ἐξουσίαν θεῖναί τινὰ εἰς τὴν σορὸν ταύτην · ὃς δ' ἂν τολμήσῃ ἢ ποιήσῃ παρὰ ταῦτα, δώσει εἰς μὲν τὴν πόλιν τὴν Θυατειρηνῶν ἀρ|γυρίου δηνάρια χείλια πεντακόσια, εἰς δὲ τὸ ἱερώτατον ταμεῖον δηνάρια δισχείλια πεντακόσια, γεινόμενος ὑπεύθυνος ἔξωθεν [5] τῶι ‖ τῆς τυμβωρυχίας νόμωι. Ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς ἐγράφη ἁπλᾶ [6] δύω, ὧν τὸ ἕτερον ἐτέθη εἰς τὸ ἀρχεῖον. Ἐγένετο ἐν τῇ λαμπροτάτῃ | Θυατειρηνῶν πόλει, ἀνθυπάτωι Κατιλλίωι Σεβήρωι [7], μηνὸς Αὐδναίου τρισκαιδεκάτηι, ὑπὸ Μηνόφιλον Ἰουλιανοῦ δημόσιον [8].

1. In loco vacuo. — 2. Fanum Sambathae Sibyllae Chaldaeae : Suid. s. v. Σίβυλλα Χαλδαῖα; Clerc, *De rebus Thyatirenorum*, p. 22. — 3. Septum a Chaldaeo quodam instructum, aut potius Chaldaei numinis fano circumdatum. — 4. Ideo ut ibi componeretur. — 5. Praeterea. — 6. Exempla in tabulis simplicibus, non in diptychis, scripta. — 7. L. Catilius Severus, cos. I sub Trajano, II anno 120 post C. n., proconsul Asiae sub Trajano vel Hadriano : *Prosop. imp. rom.*, I, p. 319, n. 463. — 8. Tabularius civitatis.

1282. Thyatiris. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse*, LIV (1911), II, p. 50, n. 108.

...... | Οὐδενὶ δὲ ἐξέσται ἀπαλλοτριῶσαι τὸ μνημεῖον ἢ μέρος αὐτοῦ · | ὃς ἂν δὲ βουληθῇ ἀπαλλοτριῶσαι, ὑπεύθυνος ἔσται τῇ Θυατειρηνῶν | πόλει δηναρίοις δισχειλίοις πεντακοσίοις. Ἀνθυπάτῳ Πέ‖δωνι [1], μηνὸς Ἀρτεμεισίου ὀκτωκαιδεκάτῃ.

1. ....ius Pedo Apronianus, cos. anno 191, proconsul Asiae anno 204/205, aut potius 205/206 post C. n. : *Prosop. imp. rom.*, III, p. 21, n. 159.

1283. Thyatiris. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse*, LIV (1911), II, p. 51, n. 109.

.... | ....εις | .... [ἐπ]οίησαν | ...[μηδενὸς ἑτέρου τολμή]σοντος τῷ τά‖[φῳ εἰσφέρειν. Ἀντεγρά]φη δι' ἀρχείων | [ἀνθυπάτῳ Ἰουνίῳ Σαβ?]ειανῷ [1], μηνὸ[ς | ...., ἐπὶ ....]δωι δημοσίωι. [Ζ]ῶν.

1. [M. Junius Rufinus Sab]inianus procos. Asiae circa annum 170 (*Prosop. imp. rom.*, II, p. 242, n. 528-532), aut [Asinius Sab]inianus, proconsul Asiae anno 238/239 post C. n. (*ibid.*, I, p. 169, n. 1036).

1284. Thyatiris. — *C. I. Gr.*, 3516.

.... [κατεσκεύασε | τὴν καμάραν | καὶ τὴν σορὸν | .... καὶ] ‖ τέκνοις αὐτ|ῶν καὶ ἐγ[γ]όν|οις, μηδενὸς | ἑτέρου ἔχον|τος ἐξουσίαν ἄλ‖λο πτῶμα ἐ[π]εμ-βα|λεῖν · ὃς δ' ἂν παρὰ ταῦ|τα ποιήσῃ, δώ|σει τῇ λαμπροτάτῃ | Θυατειρηνῶν ‖ πόλει δηνάρια αφ'. | Τῆς ἐπιγραφῆς | ἀντίγραφον ἐ|τέθη ἰς τὸ ἀρχεῖ|ον ἀνθυ-(πάτῳ) Ἐγνατίῳ ‖ Λολλιανῷ [1], μη(νὸς) Ἀπελ|λαίου λ', ὑπὸ Ἀλέξανδρ|ον Καίκο[υ δημόσιον] [2]. | Ἔχιν δὲ τὴν ἐξ|ουσίαν τοῦ τόπου ‖ τοῦ κατὰ τῆς καμάρ|ας Αὐρ. Ῥοῦφ|ον βουλευτ|ήν, υἱὸν τῆς | ἀδελφῆς μου ‖ Αὐρ. Ἀνν[ι]ανῆς, | τῆς προενκει-μένης | ἰς σόρου ἐπίθε[σ]ιν [3].

1. L. Egnatius Victor Lollianus, proconsul Asiae per annos tres, anno tertio sub Philippo (244-249 post C. n.), ac postremo praefectus Urbi anno 254 : *Prosop. imp. rom.*, II, p. 34, n. 30. — 2. Cf. n. 1281, v. 6. — 3. Theca minor arcae majori imposita.

1285. Thyatiris. — *C. I. Gr.*, 3517.

.... [κατεσκεύασε] ...... ανετ...... | καὶ τοῖς ἑκάστου αὐτῶν τέκνοις τήνδε τὴν καμάραν · ὃς δ' ἂν ἕτερον | ἐπενβάλῃ, τῷ θείῳ οἴκῳ τοῦ Σεβαστοῦ ὑπεύ-θυνος ἔστω. Α[ὕ]τη [φέρεται] | δι' ἀρχείων ἡ ἐπιγραφὴ, ἀνθυ(πάτῳ) Λολλιανῷ τὸ β' [1], μη(νὸς) Αὐδναίου κς'. Μαρ‖........... τήνδε πρὸ τῆς καμάρας πυαλεῖδα τοῖς θρ[έμμασι].....

1. Cf. n. 1284.

1286. Thyatiris. — *C. I. Gr.*, 3512.

Multa fisco solvenda : τῷ φίσκῳ δηνάρια φ'.

1287. Balidja. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse,* LIV (1911), II, p. 55, n. 116.

.... [? ἀγωνοθετήσα]ν[τ]α [1] ἐνδόξως | [κατὰ τὴ]ν τοῦ κυρίου ἡμῶν | [Αὐτο]κράτορος Μάρκου Αὐρ. | [Ἀντωνίνου Σεβ. [2] μετὰ τοῦ ‖ Σ]εβαστοῦ πατρὸς αὐτοῦ [3] | Αὐτοκράτορος Ἀντωνίνου | ἐπιδημίαν [4], ὁπότε ἐδω|ρήσατο τῇ πατρίδι ἡμῶν | τὴν ἀγορὰν τῶν δικῶν [5], ‖ ἀνθυπατεύοντος Μα|ρίου Μαξίμου [6], ἀναστη|σάσης τὴν τιμὴν Αὐρ. | Ἀλκιππίλλης Λαιλιανῆς | τῆς θυγατρός.

1. Cf. *C. I. Gr.*, 3493. Aut στεφανηφορήσαντα. — 2. Inde sequitur Elagabalum puerum etiam anno 215 Thyatiris cum Caracalla fuisse, si lacunas recte expleverunt editores, qui proferunt Cass. Dion. LXXVII, 18, 2; LXXVIII, 30, 3; Herodian. V, 3, 2. — 3. Caracallam patrem Elagabali multi crediderunt (Cass. Dio LXXVIII, 32, 3; Herodian. V, 3, 10; *Vita Carac.* 9; *Macrin.* 15; *Heliogab.* 1) et ipse jussit Elagabalus, rerum potitus, se Antonini (Caracallae) filium appellari. — 4. Cf. nn. 1247, 1249. — 5. Conventum juridicum vel forum Thyatiris constituit princeps. — 6. L. Marius Maximus Perpetuus Aurelianus, scribenda historia clarus, proconsul Asiae anno 214-215 post C. n. : *Prosop. imp. rom.*, II, p. 346, n. 233.

1288. Monghla. — Hicks, *Classical review,* III (1889), p. 137, n. 10.

Ὁ δῆμος | Αὐτοκράτορα Τιβέ|ριον Καίσαρα Θεοῦ | υἱὸν Σεβαστόν.

1289. Eroglou. — Schuchhardt, *Athen. Mittheil.*, XXIV (1899), p. 233, n. 72.

....ἀπολογισμὸς [1]... | Καίσαρι ἐπὶ ὑπ[άτου...] | Λεπίδα ἀρχ[ι...] | Μάρκου υἱο... ‖ Μάρκο...

1. Fortasse relatio Communis Asiae ad imperatorem scripta. Cf. t. III, n. 704, not. 20; n. 706, not. 4.

1290. Eroglou. — Schuchhardt, *Athen. Mittheil.*, XXIV (1899), p. 232, n. 71. Cf. Hula, *Jahreshefte des österr. Instit.*, V (1902), p. 205.

Ἀγαθῆι τύχηι · | [ἔ]δοξεν τῇ βουλῇ κα[ὶ τῷ | δή]μῳ τετειμῆσθαι ἀν[δρι|ά]σιν Λαιβιανὸν Καλλιστ[ρά‖τ]ου, ἄνδρα ἀγαθὸν καὶ φιλ[ό|π]ατριν, τριτεύσαντα κα[ὶ] | σιτωνήσαντα ἁγνῶς κα[ὶ | ἀν]αλώσαντα πολλὰ παρ' ἑ|[αυ]τοῦ καὶ ἀποδόντα σῶα ‖

[τὰ] χρήματα τῇ πόλει κα[ὶ ἀ|γ]ορανομήσαντα λαμ[π|ρ]ῶς καὶ πολυδαπάνως, [δε|κ]απρωτεύσαντα τὴν β. | . εραν [1] πρᾶξιν βασ[ιλ]ι‖[κ]ὴν [2], ἰσαγωγέα γενόμ[εν|ον] τοῦ ἐπὶ Θεῷ Αὐγούστῳ [ἀ|γο]μένου ἀγῶνος, ἐργεπι|[στά]την σκουτλώσεως [3] οἴκο[υ | βα]σιλικοῦ τοῦ ἐν τῷ Ἀδρι[α‖ν]είῳ [4], ἀποκαταστήσαντ[α | τὸ] ἔργον τέλειον ἐν μ[η|σὶ]ν ἕξ, καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖ[ς | χ]ρείαις καὶ ὑπηρεσίαις ε[ὔ]|χρηστον τῇ πατρίδι, ‖ [ἐ]πιμεληθέντος τῆς ἀνασ|[τ]άσεως Μ. Ἀντ. Κλαυδιανοῦ.

1. τὴν [δευτ]έραν dubitanter B. Haussoullier. De supplendis litteris non constat. — 2. « πρᾶξις fortasse est conventus, quem Thyatiris habuerit Augustus nescio quis. » (Boeckh ad *C. I. Gr.*, 3491). Sed lectio incertissima est. Cf. Hula, *loc. cit.* — 3. Cf. t. III hujus operis, nn. 342, 424, 739 XIX; *Rev. arch.*, XXX (1897), p. 78. — 4. Basilica in foro Hadriani exstructa. Clerc, *De rebus Thyatirenorum* (1893), p. 62; *C. I. Gr.*, 2782, v. 25.

1291. Eroglou. — Schuchhardt, *Athen. Mitteil.*, XXIV (1899), p. 233, n. 73.

....ος Εὐτ[υχίδου..... | τῇ ἑαυτ]οῦ γυναικὶ Κλ[αυδίᾳ, μηδενὸς ἐξου|σίαν ἔχον]τος ἄλλο πτῶμα [θεῖναι · εἰ δὲ μή, δώσει | τῇ Θυ]ατειρηνῶν πόλει δηνάρια α[φ', ἀνθυπάτῳ Τ. Οὐι‖τρασίῳ] Πωλλίωνι [1], μη(νὸς) Ξανδικο[ῦ .....

1. T. Pomponius Proculus Vitrasius Pollio, cos. suff. circa annos 138-140 post C. n., procos. Asiae circa annum 152. *Prosop. imp. rom.*, III, p. 78, n. 558.

1292. Eroglou. — Hirschfeld, *Sitzungsber. der Berlin. Akad.*, 1888, p. 886, n. 56.

.... | [καὶ τῇ] γυναικὶ κ[αὶ..... · οὐδενὶ δὲ ἑτέρῳ | ἐξέσται] ἄλλο πτῶμα [εἰσφέρειν · εἰ δὲ μή, ὁ παρὰ ταῦτα ποιήσας | δώσει τῇ Θυα]τειρηνῶν πόλει χί[λια..... · ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς ‖ ἀντίγραφον ἐτέθη εἰς τὸ ἀρχεῖον, | ἀνθυπάτῳ Τίτῳ Οὐιτρασίῳ] Πωλλίωνι [1], μηνὸς Αὐδ[ναίου].

1. Cf. n. 1291.

1293. Juliae Gordi. — Paris, *Bull. de corr. hellén.*, VIII (1884), p. 390, n. 10.

[Α]ὐτοκράτορα Ν[έρουαν, Θεοῦ Νέρ]|ουα υἱὸν, Τραια[νὸν Καίσαρα Σεβασ]|τὸν Γερμανικὸ[ν Δακικὸν] | ὁ Ἰου[λιέ]ων [Γ]ο[ρδηνῶν δῆμος].........

1294. Juliae Gordi. — Paris, *Bull. de corr. hellén.*, VIII (1884), p. 389, n. 8.

Θεοῖς πατρίοις καὶ Αὐτοκράτορ[ι] | Καίσαρι Μ. Αὐρ. Ἀντωνείνῳ καὶ Αὐτ[ο]|κράτορι Καίσαρι Λ. Αὐρηλίῳ Κομόδῳ [1] | καὶ τῇ κυρίᾳ πατρίδι Μενεκρά‖της Σεξτιανοῦ ὑπὲρ ἀγορανο|μίας τοὺς πρώτους δέκα κεί|ονας σὺν κεφαλαῖς καὶ σπε[ί]|ραις [2], κατὰ τὸ γενόμενον | ψήφισμα, ἐκ τῶν ἰδίων ἀνέ‖στησεν, λογιστεύοντος Μ. | Ἀντωνίου Ἀλεξάνδρου Ἀ[π]|φιανοῦ Ἀσιάρχου, ἐπὶ συνα[ρ]|χίας Ἰουλιανοῦ Φλώρου ἄρχον|τος πρώτου.

1. Annis 177-180 post C. n. — 2. Ejusdem porticus quae n. 1295 memoratur, nondum perfectae.

1295. Juliae Gordi. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse,* LIII (1908), II, p. 69, n. 145. In epistylio porticus.

Θε[οῖς πατρ]ίοις κ[αὶ Αὐτοκράτορ]ι Καίσαρι Μ. [Αὐρηλίῳ Κομμόδῳ Ἀντωνεί]νῳ [1] καὶ τῇ γλυκυτάτῃ [πατρίδι Πο. Αἴλιος....... σὺν] Πο. Αἰλίοις Φροντονιανῷ καὶ....... [καὶ Αἰλίᾳ ...ν]τιανῇ [τοῖς τέκνοις τὴν στοὰν ἀνέθηκεν].

1. Annis 180-190 post C. n., cum porticus paulo ante incepta (cf. n. 1294) ad finem pervenisset.

1296. Juliae Gordi. — *C. I. L.*, III, 7102.

Dis M(anibus). | Crescenti Augg. uer|nae disp(ensatori); uixit annis | LIIII. ‖ Ἐπιστήμη σὺν τοῖς τέ|κνοις Κρήσκεντι συμ|βίῳ, μνείας χάριν, | ἐπιμεληθέντος | Που(βλίου) Κλουίου Εὐφήμου. ‖ Εὔμορμος [1].

1. An Εὔμοιρος? « Signum videtur esse defuncti. » Mommsen.

1297. Juliae Gordi. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse,* LIII (1908), II, p. 69, n. 148.

Στέφανος, Αὐτοκ[ράτο]ρος Σεβαστοῦ Δομ[ιτι]|ανοῦ Καίσαρος δο[ῦ]|λος ἀρκάριος [1], ὑπέρ [τ]ε ἑαυτοῦ καὶ Ἀντωνίας | τῆς συμβίου αὐτοῦ | εὐχήν.

1. Servus Aug. arcarius : De Ruggiero, *Dizion. epigraf.*, I, p. 633.

1298. Juliae Gordi. — Le Bas et Waddington, n. 1535.

[Ἔτ]ους τμε΄ [1], μ(ηνὸς) Καίσαρος [2] ζ΄, | Αὐρ. Πορφύριος Τροφιμᾶ(ς) τῇ | προ(σ)φιλεστάτῃ καὶ σε|μνοτάτῃ γυναικὶ Πραυ[σί]||ῳ μν[ήμης] χάριν.

1. Aerae Sullanae anno 345 = 261 post C. n. — 2. Mensis Caesar incipiebat die XXIII Junii. Cf. supra n. 353, *b*, v. 4.

1299. Juliae Gordi. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse*, LIII (1908), II.

Multae fisco solvendae :

n. 151, v. 16 : ἰς τὸ | ἱερώτατον ταμεῖον δηνάρια ,βφ΄.

Ibid., n. 154, v. 11 : ἰς τὸ ταμεῖον | δηνάρια ρ΄.

1300. Inter Cymen et Myrinam. — *C. I. Gr.*, 3528.

Ὁ δῆμος | Νέρωνα Ἰούλιον | Καίσαρα [1], παῖδα | θεοῦ νέου Γερμα||νικοῦ Καίσαρος | καὶ θεᾶς Αἰολί|δος καρποφό|ρας Ἀγριππείνας [2].

1. Nero, Germanici filiorum natu maximus. *Prosop. imp. rom.*, II, p. 181, n. 149. — 2. Anno 18 post C. n. maritum in Orientem comitata. Cf. titulum n. 22; hunc quoque non Lesbium esse non adeo certum est. Cf. nn. 74-77.

1301. Cymes. — Baltazzi, *Bull. de corr. hellén.*, XII (1888), p. 365, n. 11.

Αὐτοκράτο|ρι Ἁδριανῷ | Ὀλυμπίῳ | [σω]τῆρι καὶ || κτίστῃ.

1302. Cymes. — Collitz, *Sammlung der gr. Dialekt-Inschriften*, I (1884), n. 311. Est Parisiis ubi lapidem contulimus.

.... [δαμ]οσίαι|ς ...... [ταὶς ὑπαρκοί]σαις αὔτω κτή||[σιας ἐν τῶ Ζμαραγήω] [1]........η τούτοισι τῶ δά|[μω] ......ονια πασυδιάσαντος καὶ || [μεγαλο]πρεπεστά[ταις τ]είμαις δογματίζοντος, καὶ ναῦ|[ον] ἐν τῶ γυμ[ν]ασίω κατείρων προαγρημμένω, ἐν ὤ ταὶς τεί|μαις αὔτω κατιδρύσει, κτίσταν τε καὶ εὐεργέταν προσονυ|μάσδεσθαι, εἴκονάς τε χρυσίαις ὀντέθην, κάθα τοῖς τὰ μέ|γιστα τὸν δᾶμον εὐεργετησάντεσσι νόμιμόν ἐστι, με||τά [τ]ε τὰν ἐξ ἀνθρώπων αὔτω

μετάστασιν καὶ τὰν ἐν|τάφαν καὶ θέσιν τῶ σώματος ἐν τῶ γυμνασίω γενήθην, | ἀποδεξάμενος ὑπερθύμως τὰν κρίσιν τᾶς πόλιος Λα|βέων, στοίχεις τοῖς προυπαργμένοισι αὔτῳ καὶ προσμέ|τρεις τὰν ἑαύτω τύχαν τοῖς ἐφίκτοισιν ἀνθρώπω, τὰν ‖ μὲν ὑπερβάρεα καὶ θέοισι καὶ τοῖς ἰσσοθέοισι ἀρμόζοι|σαν τᾶς τε τῶ ναύω κατειρώσιος τᾶς τε τῶ κτίστα | προσονυμασίας τείμαν παρῃτήσατο, ἀρκέην νομί|ζων τὰν κρίσιν τῶ πλάθεος καὶ τὰν εὐνόαν ἐπιτεθε|ωρήκην, ταὶς δὲ τοῖς ἀγάθοισι τῶν ἄνδρων πρεποί‖σαις ἀσμενιζοίσα χάρα συνεπένευσε τείμαις <ι>· ἐφ' οἶ|σιν πρεπωδέστατόν ἐστι τῶν ἐννόμων ἐόντων | χρόνων τὰν παντέλεα τῶν εἰς ἀμοίβαν ἀνηκόντων | ἐπαίνων τε καὶ τειμίων περὶ τᾶς καλοκαγαθίας αὔτω | μαρτυρίαν ἀπύδεδοσθαι· δι' ἃ καὶ τύχα ἀγάθα δέδοχθαι ‖ τᾶ βόλλα καὶ τῶ δάμω ἐπαίνην Λαβέωνα παίσας ἔοντα τεί|μας ἄξιον καὶ διὰ τὰν λοίπαν μὲν περὶ τὸν βίον σεμνότατα | καὶ διὰ τὰν φιλοδοξίαν δὲ καὶ τὰν μεγαλοδάπανον εἰς | τὰν πόλιν διάθεσιν καὶ ἔχην ἐν τᾶ καλλίστα διαλάμψει τε καὶ | ἀπυδόχα, καὶ κάλην εἶς προεδρίαν, καὶ στεφάνων ἐν πάν‖τεσσι τοῖς ἀγώνεσσιν, οἶς κεν ἀ πόλις συντελέῃ, ἐν τᾶ τᾶν | κατευχᾶν ἀμέρα ἐπὶ τᾶν σπονδᾶν καττάδε· ὁ δᾶμος στε|φάνοι Λεύκιον Οὐάκκιον Λευκίω ὖιον Αἰμιλία Λαβέωνα, φι|λοκύμαιον, εὐεργέταν, στεφάνω χρυσίω ἀρέτας ἔνεκα | καὶ φιλ<ι>αγαθίας τᾶς εἰς ἔαυτον· ὀντέθην δὲ αὔτω καὶ εἰ‖κονας, γράπταν τε ἐν ὅπλω ἐνχρύσω καὶ χαλκίαν, κάττα αὖ|τα δὲ καὶ μαρμαρίαν καὶ χρυσίαν ἐν τῶ γυμνασίω, ἐφ' ἆν ἐπ[ι]|γράφην· Ὁ δᾶμος ἐτείμασεν Λεύκιον Οὐάκκιον Λευκίω | ὖιον Αἰμιλία Λαβέωνα φιλοκύμαιον εὐεργέταν, γυμνασι|αρχήσαντα κάλως καὶ μεγαλοδόξως, ὄνθεντα δὲ ‖ καὶ τὸ βαλάνηον τοῖς νέοισι καὶ πρὸς τὰν εἰς αὔτο χοραγί|αν ταὶς ὑπαρκοίσαις αὔτω κτήσιας ἐν Ζμαραγήω, καὶ ἐ|πισκεάσαντα τὸ γυμνάσιον καὶ ἔκαστα ἐπιτελέσαντα | λάμπρως καὶ μεγαλοψύχως, ἀρέτας ἔνεκα καὶ εὐνόας | τᾶς εἰς ἔαυτον· καὶ ἐπεί κε δὲ τελευτάσῃ, κατενέχθεν‖τα αὖτον ὑπὸ τῶν ἐφάβων καὶ τῶν νέων εἰς τὰν ἀγόραν | στεφανώθην διὰ τῶ τᾶς πόλιος κάρυκος καττάδε· Ὁ δᾶ|μος στεφάνοι Λεύκιον Οὐάκκιον Λευκίω ὖιον Αἰμιλία Λα|βέωνα φιλοκύμαιον εὐεργέταν, στεφάνω χρυσίω ἀρέ|τας ἔν(ε)κα καὶ εὐνόας τᾶς εἰς ἔαυτον· εἰσενέχθην δὲ ‖ αὖτον εἰς τὸ γυμνάσιον ὑπό τε τῶν ἐφάβων καὶ τῶν | νέων καὶ ἐντάφην ἐν ὦ κ(ε καὶ)[2] εὔθετον ἔμμεναι φαίνηται τό|πω· τὸ δὲ ψάφισμα τόδε ἀνάγραψαι εἰς στάλαν λίθω λεύ|κω καὶ ὀνθέμεναι εἰς τὸ γυμνάσιον πὰρ ταὶς δεδο|γματισμέναις αὔτῳ τείμαις.

Μῆνος Φρατρίω δεκάτα ‖ ἀπίοντος ἐπὶ ἰερέος τᾶς Ῥώμας καὶ Αὐτοκράτορος | Καίσαρος Θέω ὑίω Θέω Σεβάστω ἀρχιέρεος μεγίστω καὶ πα|τρὸς τᾶς πατρίδος[3]

Πολέμωνος τῶ Ζήνωνος Λαοδί|κεος [4], πρυτάνιος δὲ Λευκίω Οὐακκίω Λευκίω υἱῶ Αἰμιλί|α Λαβέωνος φιλοκυμαίω εὐεργέτα, στεφαναφόρω δὲ || Στράτωνος τῶ Ἡρακλείδα.

1. Cf. v. 41. — 2. KENAN lapis. — 3. Annis 2 ante C. n.-14 post C. n. — 4. Polemone rege Ponti tum defuncto junior fuit (*Prosop. imp. rom.*, III, p. 57, n. 405), quanquam ejusdem profecto gentis.

1303. Cymes. — Baltazzi, *Bull. de corr. hellén.*, XII (1888), p. 370, n. 70.

In columella :

M E

Fortasse μ(ιλιάριον) πέμπτον viae Myrina Cymen.

1304. Hierocaesareae. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse,* LIII (1908), II, p. 55, n. 113.

[Ἐπὶ] ....|.....ων, πρυτάνεως δ[ὲ | καὶ ἱε]ρέως τῆς Ῥώμης Ἀνδρ[ο]|νείκου τοῦ Μητροδώρου Λεπ[ί]δου, [μ]ηνὸς Πανήμου ζ', Ἀλέξα[ν]|δρος Ἀπολλωνίου Ἐ[λλ]άους ἱ|ερατεύσας ἀνέθηκεν καὶ κ[α]|θιέρωσεν τὸν βωμὸν ἐ|κ τῶν ἰδίων [θ]εᾷ Ῥώμῃ καὶ Αὐ||τοκράτορι Καίσαρι, Θεοῦ υἱ|ῷ, Θεῷ Σεβαστῷ καὶ τῷ δήμῳ. | Καθῆκον δέ ἐστιν τῶι δή|μωι τειμῆσαι αὐτὸν | ταῖς πρεπούσαις τειμαῖ[ς. || Ἀγ]αθῆι τύχηι · δεδόχθα[ι | στ]εφανοῦσθ[αι] αὐτὸν χρ[υ]|σῶι στεφάνωι διὰ γέ|[νους], τὴν δὲ ἐπιμέληαν | [τ]οῦ στεφάνου ποιείσθω||[σαν ο]ἱ κατ' ἐνιαυτὸν τασ|[σ]όμενοι βρα[β]ευταί [1].

1. Pagorum (κωμῶν, κατοικιῶν) et collegiorum annui magistratus, qui sacra ritu celebranda et honores tribuendos communi pecunia curabant. Cf. n. 1348. Sub brabeutis autem fuisse videtur ille populus idcirco quia Hieracome tum temporis pristina instituta retinebat; imperante enim Tiberio fertur mutata esse in civitatem et Hierocaesarea appellata.

1305. Hierocaesareae. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse,* LIII (1908), II, p. 59, n. 121. In miliario :

Ἀγαθῇ [τύ]χῃ · | Αὐτοκράτορι Καίσαρι | Μ. Αὐρ. [Κάρῳ] Εὐσεβεῖ | Εὐτυχεῖ

ἀηττήτῳ Σεβ(αστῷ) ‖ καὶ Μ. Αὐρ. [Καρείνῳ] ἐπιφανεστάτῳ | [Καίσαρι] [1] | ἡ λαμπ(ροτάτη) καὶ μεγίστη | Θυ(ατειρηνῶν) πό(λις). | [Ἀπὸ Θυατείρων ‖ μί(λια)].. [2].

1. Anno 282/283 post C. n. — 2. Viae Thyatiris Sardes. Cf. n. 1315.

1306. Hierocaesareae. — Foucart, *Bull. de corr. hellén.*, XI (1887), p. 95, n. 17.

Θεοῖς Σεβαστοῖς καὶ Ἀρτέμιδι Περσι|κῆι [1] καὶ τῶι δήμωι Διονύσιος Παπίου τοῦ | Διονυσίου ....ος καὶ Ἀσκλάπων κ[αὶ] | Δωρόθεος οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἀνέθη-κ[αν τὴν] ‖ πύλην κατασκευάσαντες [ἐκ τῶν ἰδίων].

1. Tiberio principe, coram senatu Hierocaesarienses exposuere « Persicam apud se Dianam, delubrum rege Cyro dicatum; et memorabantur Perpennae, Isaurici multaque imperatorum nomina, qui non modo templo, sed duobus millibus passuum eamdem sanctitatem tribuerant ». Tac. *Ann.* III, 62; cf. Pausan. V. 27 et nummos civitatis : Babelon, *Invent. de la coll. Waddington,* p. 292, nn. 4998-5010. Cf. titulos nn. 1310-1312.

1307. Hierocaesareae. — Mommsen, *Ephem. epigraph.*, IV (1881), p. 223.

........[1]|ας διο......|μηνησε..... [ἀφ' ὑ]|πάτων στρ[ατηγὸν] [2], ‖ δικαιοδότην Σ[πανίας] | διοικήσεως Ταρακω[νη]|σίας [3], δικαιοδότην Ἀπολίας Καλαβρ[ία]|ς Λυκα|ονίας [4], ἐπιμελητὴν ‖ ὁδῶν Λαβικανῆς καὶ | Λατείνης, λογιστὴν | Τρωα-δέων [5], στρατη|γὸν, δήμαρχον, ταμί|αν Λυκίας Παμφυλίας, ‖ κυαίστορα [6], βιό-[κ]ουρον [7], | Λουκία Πομπονία | Μελιτίν[η] κρατίστη | ὑπατικὴ [8] τὸν γλυκύ|τατον ἄνδρα.

1. Vir ignotus sæculi III post C. n. : *Prosop. imp. rom.*, III, p. 499, n. 27. Cf. supra titulum n. 1212. — 2. Supplementa dubia sunt. Cf. v. 11. — 3. Juridicus Hispaniae dioceseos Tarraconensis, nempe juridicus illius dioceseos Hispaniae citerioris, in qua est Tarraco. — 4. Lucania. — 5. Alexandria Troas. Cf. nn. 243-246. — 6. Ταμίας, quaestor provinciae; κυαίστωρ, quaestor urbanus. — 7. III vir viarum curandarum. — 8. *Prosop. imp. rom.*, III, p. 81, n. 581.

1308. Hierocaesareae. — Körte, *Inscr. Bureschianae, Wissensch. Beilage der Universit. Greifswald,* 1902, p. 14, n. 17.

Ἀγαθῆι τύχηι · | Λούκιον Ἰούνιον Ἄν|νιον Μάξιμον Παυλεῖ|νον τὸν κράτισ-τον υἱ‖ὸν ....ι |αν.......ας|μν........ο|νο......ρα|τ....... ισ‖τ....... Σε|βα[στ].

.......τα | τῶν Ἱεροκαι[σαρέ]ων | βουλὴ τὸν τῆς πατρί|δος εὐεργέτην, ἐπι‖με-λησαμένου Αὐρ. Γλύ|κωνος β´ τοῦ βουλάρχου.

1309. Hierocaesareae. — Foucart, *Bull. de corr. hellén.*, XI (1887), p. 94, n. 14.

Ἀθηνόδωρος | Μιθρήους | τοῦ Κράτητος, | ἱερεὺς γενόμε‖νος Ῥώμης [1], | Ἀπόλλωνι Παιᾶνι.

1. Libera Romanorum republica, ut arbitratur editor ex forma scripturae.

1310. Hierocaesareae. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse,* LIII (1908), II, p. 57, n. 114.

Ἀγαθ[ῇ] τύχῃ. | Α]ὐρ. Πω[λλιανὸν? | Τ]ρωαδέ[α [1], νικήσαν|τ]α τὰ με[γάλα Σεβασ‖τὰ] Ἀρτε[μίσια [2] παγ|κρά]τιο[ν] ....|...νος........

1. Alexandria Troade oriundus. Cf. nn. 243-246. — 2. Cf. nn. 1311, 1312.

1311. Hierocaesareae. — Foucart, *Bull. de corr. hellén.*, XI (1887), p. 96, n. 18.

[Ἀγ]αθῆι τύχηι · | [τ]ὰ μεγάλα Σεβα|[σ]τὰ Ἀρτεμείσια [1] <ε>|ἐνείκα πυγμὴν ‖ Μ. Αὐρ. Μηνογέν[ης] | β´ τοῦ Λεωνίδο[υ] | Ἱεροκαισαρεύς, | τὸν ἀνδριάντ[α] | ἀναστήσα[ντος] ‖ Αὐρ. Διοφά[νους] | τοῦ ἀγω[νοθέ]|του.

1. Cf. nn. 1310, 1312.

1312. Hierocaesareae. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse,* LIII (1908), II, p. 57, ad n. 114.

Ἀγαθῇ [τύχῃ · | τ]ὰ με[γάλα Σε|β]αστ[ὰ Ἀρτεμεί]|σια [1] νε[ικᾷ πάλη]‖ν Ἰού-λ[ιος Μη]|νόφιλ[ος Ἱερο]καισ[αρεὺς ἐπὶ] | Ἀθην...... [ἀ]|γ(ω)νο[θέτου].

1. Cf. nn. 1310, 1311.

1313. Hierocaesareae. — Foucart, *Bull. de corr. hellén.*, XI (1887), p. 97, n. 20.

Κατεσκεύασεν τὸν τά|φον σὺν τῷ παρακειμένῳ | [τ]όπῳ ἐν ᾧ ὄπιθεν κεῖται

π|[ρ]ὸς ὃν κατεγραψάμην παρὰ || Αὐρ. Εὐτυχίας, Αὐρ(ηλία) Μενίππου | . απα ἑαυτῇ καὶ τῇ προενο|[ύ]σῃ μου θυγατρὶ Περπερίλλῃ | καὶ Αὐρ. Μοσχιανῷ καὶ Ἰουλια|νῷ τοῖς τέκνοις μου · μηδε||νὸς ἑτέρου ἔχοντος ἐξουσί|αν ἄλλον τινα ἐπενϐαλεῖν | ἢ ἐξαλλοτριῶσαι · (εἰ δέ τίς τι) τολμήσει | [π]αρὰ τὰ ὡρισμένα ὑπ' ἐμοῦ, δώ|σει εἰς τὸ ἱερώτατον ταμε||ῖον δηνάρια βφ'. | Τούτου ἀντίγραφον ἐτέθη | εἰς τὸ ἐν Θυατείροις ἀρχε|[ῖον] ἐν ἁπλῷ, ἀνθυπάτῳ Ἀσιν|[νίῳ] Σαϐεινιανῷ [1] μη(νὸς) Ἀπελλαίου.

1. Circa annum 238 post C. n. Cf. n. 1315 et *Prosop. imp. rom.*, I, p. 169, nn. 1036, 1037.

1314. Hierocaesareae. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse,* LIII (1908), II, p. 58, n. 118.

[Ἔτους] ... [1], μη(νὸς) Λώου ι', [Α]ὐ[ρ]η. Γάιος Ἀπφιανοῦ Χρειστιανὸς κατεσκεύα|[σε τὸ μνημεῖον αὑτῷ κ(αὶ) Αὐ]ρη. Στρατονεικιανῇ τῇ γυνεκὶ αὐτοῦ, οὔσῃ κ[αὶ] αὐτῇ | [Χρειστιανῇ, μηδενὸ]ς ἑτέρου ἔχοντος ἐξουσίαν τεθῆνε · εἰ δέ τι[ς ἀλ]|[λότριον νεκρόν τι]να ἐπενϐάλῃ, θήσει τῇ Χωριανῶν [2] κατοικίᾳ δηνάρια ͵α..

1. Circa annos 200-250 post C. n., ut putant editores. — 2. Pagus Hierocaesareae vicinus (Selendi).

1315. Kenes. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse,* LIII (1908), II, p. 51, n. 103. In miliario :

[Imp.] Caes[a]ri M. Ant(onio) | Gordiano Pio Fel(ici) | [A]ug., t(ribunicia) potes[t]a[t]e, patr(i) | pat(riae), cos. [1]. ||

[Ἡ] λαμπροτάτη καὶ | μεγίστη Θυατειρη|νῶν πόλις ἐπὶ ἀνθυ(πάτου) | Ἀσιννί(ου) Σαϐεινιανοῦ [2]. | Ἀπὸ Θυατείρων || μί(λια) δ' [3].

1. Anno 238/239 post C. n. — 2. Cf. n. 1313. — 3. Miliarium IV viae Thyatiris Sardes. Cf. n. 1305.

1316. Kenes. — Radet, *Bull. de corr. hellén.,* XI (1887), p. 454, n. 16.

Θεοῖς καταχθονί|οις καὶ Κλαυδίᾳ Τιϐε|ρίου [γυν]αικί, Παύ|λῃ [τῇ θυ]γατρί,

Πώλλῃ ‖ τῇ γλυκυτάτῃ γυναι|κὶ, Λ. Λικίννιος Λουκί|ου υἱὸς Αἰμιλίᾳ Σεκοῦ[ν]|δος τὸν βωμὸν καὶ τὰ | τρία συνψέλια [1] ἐποί‖ησεν.

1. Subsellia.

1317. Tyanolli. — *C. I. L.*, III, 14192[15].

M. V[l]pio Horimo | [P]arthenius, Au[g.] lib., a(diutor) p(rocuratoris), | fratri dulcissimo. | [M.] Οὐλ(π)ίῳ Ὡρίμῳ ‖ Παρθένιος Σεβ(αστοῦ) ἀπελ(εύθερος) | βο[η]θ(ὸς) ἐπιτρόπ(ου) | ἀδελφῷ γλυκυτάτῳ.

1318. Tamasi. — Fontrier, Μουσεῖον, V (1885-1886), p. 75, n. φξβ'.

[Τὸ μνημεῖόν ἐστιν] | Θεοδώρου Δημη[τρί]|ου, Καρπίμης μητρὸ[ς, Ἀμ]|μίας γυναικὸς, Ἰουλί[ας] ‖ ἀδελφῆς · ἐπειδὴ ἀρθ[έν]|των μου ὁπλαρίω[ν [1] ὑ]|πὸ Ἀνδρονείκου [ε]ἰρη|νάρχου καὶ .... |ναμένων πρὸς ....‖....αιροντος μο[υ?]....

1. Arma.

1319. Phocaeae. — Pottier et Hauvette-Besnault, *Bull. de corr. hellén.*, IV (1880), p. 382, n. 11.

Αὐτοκρά|τορι Ἀδρι|ανῷ Ὀλυμ|πίῳ σωτῆ‖ρι καὶ κτίσ|τῃ.

1320. Phocaeae. — Contoléon, *Rev. des ét. gr.*, 1901, p. 296.

Αὐτοκράτορ[ι] | Ἀδριανῷ | Ὀλυμπίῳ | σωτῆρι ‖ καὶ κτίστῃ.

1321. Phocaeae. — *C. I. Gr.*, 3412.

Αὐτοκράτορα Καίσαρα | Λούκιον Σεπτίμιον | Σεουῆρον Περτίνακα | Σεβαστὸν ὁ δῆμος.

1322. Phocaeae. — *C. I. Gr.*, 3413.

Ὁ δ[ῆμος] | Δημήτριον Δημητρίου Γάλλον τὸν πρύταν[ιν] | καὶ στεφανηφόρον

καὶ ἱερέα τῆς Μασσαλίας τὸ γ´ [1], | ἥρωα, [ἐπι]μεληθέντος τῆς γυμνασιαρχί‖ας [καὶ τῶν ἄλλω]ν τειμῶν Λουκίου Αὐιδίου ... | λ[ειτου]ργί[α]? ..... [2] νέου...

1. Cf. nn. 1323, 1325. — 2. Traditur **ΥΡΑΣΓΟΣ.**

1323. Phocaeae. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 489.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | Τίτον Φλάουιον Οὔαρον | Καλουησιανὸν Στρατο|νείκου υἱὸν Κυρείνᾳ Ἑρ‖μοκράτη [1], ἔπαρχον τε|χνειτῶν ἐν Ῥώμῃ δίς, ἔ|παρχον σπείρης Βοσπο|ριανῆς πρώτης [2], χειλίαρ|χον λεγιῶνος [ι]β´ Κεραυ‖νοφόρου [3], ἀρχιερέα Ἀσί|ας ναοῦ τοῦ ἐν Ἐφέ|σῳ [4], πρύταν[ιν], στεφα|νηφόρον καὶ ἱερέα τῆς | Μασσαλίας [5] δίς, ἀγω‖νοθέτην, βασιλέα Ἰ|ώνων [6], ἀναθέντων | τὰς τιμὰς τῶν τε | οἰκείων καὶ τῶν ἀ|πελευθέρων.

1. Cf. nn. 1324-1326. — 2. Cohors I Bosporiana in Pannonia superiore stationem habuit. Cichorius ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclop.*, IV, 1, p. 255. — 3. Legio XII Fulminata tendebat in Syria; Cagnat, ap. Daremberg et Saglio, *Dict. des ant.*, s. v. *Legio*, p. 1086. — 4. Unum illa aetate apud Ephesios erat Augusti fanum; Hadriano demum imperante δὶς νεωκόρος civitas vocata est. Cf. *C. I. Gr.*, 3148, 33. — 5. Divinis honoribus coluerunt Massiliam coloniam suam Phocaeenses, quemadmodum aliae coloniae metropolin. Cf. Fröhner, *Rev. arch.*, 1891, p. 332; Th. Reinach, *Bull. de corr. hellén.*, XVII (1893), p. 34-39. — 6. Rex sacrorum, non a Phocaeensibus, sed a communi Ionum electus : Liebenam, *Städteverwalt.*, p. 347, not. 2.

1324. Phocaeae. — *C. I. Gr.*, 3414 *b, add.*

Φλ. Ἑρμοκρά|την φιλόσο|φον, στεφα|νηφόρον [1].

1. Cf. nn. 1323, 1325, 1326.

1325. Phocaeae. — *C. I. Gr.*, 3415.

Ἡ Τευθαδέων φυλὴ | Φλαουίαν [1], Μόσχο[υ] θυγατέρα, Ἄμμιον, | τὴν καλουμένην Ἀρίστιον, ἀρχιέρειαν | Ἀσίας ναοῦ τοῦ ἐν Ἐφέσῳ, πρύτανιν, στεφανηφόρον ‖ δίς, καὶ ἱέρειαν τῆς Μασσαλίας [2], ἀγωνοθέτιν, τὴν | Φλαουίου Ἑρμοκράτου γυναῖκα, ἀρετῆς ἕνεκεν | καὶ τῆς περὶ τὸν βίον κοσμ[ιό]τητός τε καὶ ἁγνείας.

1. Cf. n. 1326. — 2. Cf. nn. 1322, 1323.

1326. Phocaeae. — *C. I. Gr.*, 3414, *add.*

Οὐιβία [1] Π. Φλά(βιον) | Ἑρμοκράτην | Βοι[ώτ]ιον? φιλό|σοφον, [τὸν ἄ]ν‖δρ[α ἑαυτῆ]ς, | τῆς ...λει|δῶν [φ]υ[λῆ]ς, κ[α]|τὰ [τὴν ὑπ]ό|σχεσιν.

1. Fortasse Φλαβία. Cf. n. 1325. Ceterum non prorsus emendatum titulum Boeckh ipse profitetur.

1327. Phocaeae. — S. Reinach, *Bull. de corr. hellén.*, X (1886), p. 328.

Τάτιον Στράτωνος τοῦ Ἐν|πέδωνος τὸν οἶκον [1] καὶ τὸν πε|ρίβολον τοῦ ὑπαίθρου [2] κατασκευ|άσασα ἐκ τῶ[ν ἰδ]ίων ‖ ἐχαρίσατο τ[οῖς Ἰο]υδαίοις. | Ἡ συναγωγὴ ἐ[τείμη]σεν τῶν Ἰουδαί|ων Τάτιον Σ[τράτ]ωνος τοῦ Ἐνπέ|δωνος χρυσῷ στεφάνῳ | καὶ προεδρίᾳ [3].

1. Templum. — 2. Porticus atrio ante templum circumstructa. — 3. = πρωτοκαθεδρία Judaeorum (Matth. 23, 6; Marc. 12, 39; Luc. 20, 46; Jac. 2, 2, 3). Illa mulier fuit inter ἀρχισυναγωγούς. Cf. Th. Reinach, *Rev. des ét. juives*, VII (1883), p. 69 et 165.

1328. Menemen. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 349.

Ὁ δῆμος [1] Βρογίτα|ρον [2] Δηιοτάρου [3], Γα|λατῶν Τρόκμων τ|ετράρχην, ἀρετῆς ‖ ἕνεκεν καὶ εὐνοίας | τῆς εἰς ἑαυτόν.

1. Oppidi incerti. — 2. « Gener Dejotari regis, cui sacerdotium Pessinuntium Magnae Matris et nomen regium a P. Clodio anno 58 ante C. n. venumdatum conqueritur Cicero ». Dittenberger. Cf. Strab. XII, 5, 2, p. 567; Cic. *pro Sest.*, 26, 56; *de harusp. resp.*, 13, 28, 29; *de domo*, 50, 129; *ad Q. fr.*, II, 7, 2; B. Haussoullier, *Études sur l'hist. de Milet*, p. 210, 35. — 3. Dejotarus tetrarcha Galatarum, Dejotaro rege minus nobilis; cf. titulum Lesbium, n. 3.

1329. Menemen. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse*, LIII (1908), II, p. 90, n. 197.

Α [1] ἀνθ(υπάτῳ), ἔτους ..., | Καικιλιανὸς ἐκ|<κ>τήσετο τὴν σο|ρὸν ἑαυτῷ καὶ (γ)‖υναικὶ Ἀνμίῳ κα|ὶ τῷ τέκνῳ Μαρ|μαρίῳ καὶ τοῖς εἰδ|ίοις αὐτῆς πᾶσι, οἷς | προσήκι τῇ σορῷ · ἡ ‖ δέ τι(ς) ἐπιχιρήσῃ τῇ σορ(ῷ) | ἢ ἐξαλοτριώσῃ, | θήσι εἰς τὸν φίσκον | δηνάρια ͵ε.

1. Vacat.

1330. Tilki-Kieui. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse,* LIII (1908), II, p. 45, n. 92.

V. 7 : τῷ φίσκῳ ἀργυρίου δηνάρια χείλι[α].

1331. Magnesiae ad Sipylum. — Foucart, *Bull. de corr. hellén.*, XI (1887), p. 84.

Αὐτοκράτορι Τιβερίῳ Κλαυδίῳ Καίσαρι | Σεβαστῷ Γερμανικῷ ὑπάτῳ τὸ γ' [1] | Γάιος Λαρτίδιος Μάρκου υἱὸς Πα|λατίνᾳ Νίγερ, ἐπί[τροπος τοῦ Σεβαστοῦ], ‖ ὁ καὶ τὸ ὑποκίμενον ἐ[κ τ]ῶν ἰδίων | στρῶμα ποιήσας.

1. Ti. Claudius Caesar consul III fuit anno 43, consul IV anno 46.

1332. Magnesiae ad Sipylum. — Fontrier, Μουσεῖον, V (1884-1885), p. 75, n. 483.

[Αὐ]τοκράτορα [Τι. Κλαύδι]|ον Καίσαρα Σεβαστὸν Γε[ρ]μαν[ικὸν] ἡ Τυανωλ-λειτῶν | κατοικία [1] κα[θιέρω]σεν.

1. Tyanollus pagus Hierocaesareae vicinus. Cf. n. 1317.

1333. Magnesiae ad Sipylum. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wien. Akad., philos. hist. Klasse,* LIII (1908), II, p. 2, n. 3.

[Αὐ]τοκράτορα Νέρο[υαν | Τρα]ιανὸν [Κ]αίσαρα Σ[ε|βασ]τὸν Γερμανικ[ὸν | Δα]κικὸν [1] ἀνείκητ[ον ‖ ὁ δῆ]μος κα[θ]ιέρωσ[εν, | ἐπι]μελ[η]θέντος Μ. ...|..ου Κοίντου Ἰουνί[ου | Μαρκ]ελλείνου ἄρχοντ[ος | καὶ τ]ῶν συναρχόντων α[ὐτοῦ].

1. Annis 102-117 post C. n.

1334. Magnesiae ad Sipylum. — *C. I. Gr.*, 3406.

..... | Ἀντωνείνου Καί|σαρος Σεβαστοῦ | ...... ‖ Καίσαρος Σε[βαστοῦ] [1]......

1. Fortasse M. Aurelius et L. Verus.

1335. Magnesiae ad Sipylum. — Papadopoulos-Kerameus, Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικὸς φιλολογικὸς σύλλογος, Παράρτημα XV (1884), p. 54, n. 9.

Αὐτοκράτορα Καίσαρα | Λ. Σεπτίμιον Σεουῆρον | Εὐσεβῆ Σεβαστὸν | ἡ

πόλις καθιέρωσεν ἀπὸ χρημάτων ‖ Οὐαλητιανῶν [1], ἐπιμεληθέντος | τῆς ἀνασ(τ)άσεως Ἑρμογένους | Καρικοῦ τοῦ πρώτου ἄρχοντος.

1. Pecunia Valentis cujusdam ignoti.

1336. Magnesiae ad Sipylum. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse*, LIII (1908), II, p. 2, n. 4.

[Αὐτοκρά]τορα Κ[αίσαρα Λ. Σε]|πτίμιον Σεουῆρον Ε[ὐσεβῆ] | Σεβαστὸν ἡ πόλις καθιέρωσ[εν], | προνοήσαντος Τι. Κλ. Ἰολάο[υ] ‖ Ῥεστιτούτου στρατηγοῦ πρώ|[τ]ου καὶ Ἀπολ(λ)ωνίου β΄ τ[ο]ῦ Μανίου καὶ | Κουατ[ρ]εί[ν]ου [1] τοῦ Σωσιβίου καὶ Π[ρ]εί|[μου] Ὀσ[ίου] καὶ Τατιανοῦ Τειμοθέου, τῶν | συναρχόντων [2] αὐτοῦ.

1. Scribere debuit lapicida Κουαρτείνου. — 2. Nam unum fuit et idem munus strategorum et archontum. Strategi primi collegae sunt quatuor alii sive strategi sive archontes. Cf. Liebenam, *Städteverwalt.*, p. 286.

1337. Magnesiae ad Sipylum. — Schuchhardt, *Athen. Mitteil.*, XXIV (1899), p. 240, n. 89.

Αὐτοκράτορα | Καίσαρα | Λ. Σεπτίμιον Σεβῆρον | Περτίνακα Σεβαστὸ[ν] ‖ Γερμανικὸν ὁ δῆμος | καθιέρωσε[ν] ἐπὶ Κρί[σπου | Ὀπτάτου ....ος | τοῦ πρώτου ἄ[ρ]χοντος.

1338. Magnesiae ad Sipylum. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 460.

Ὁ δῆμος | Μεσσάλαν Ποτῖτον, ἀνθύπα|τον [1], πάτρ(ω)να [2] καὶ εὐεργέτην | διὰ προγόνων τῆς πόλεως.

1. M. Valerius Messalla Potitus, cos. suff. anno 32 aut 29, procos. Asiae fere anno 24 ante C. n. *Prosop. imp. rom.*, III, p. 370, n. 94. — 2. πάτρονα lapis.

1339. Magnesiae ad Sipylum. — *C. I. Gr.*, 3410.

Στατίῳ Κωδράτῳ ἀνθυπά|τῳ [1] Ἀλέξανδρος Διογν[ή]του | ἐπεσκεύασε τὸ μνημεῖον ἑ|αυτῷ καὶ τοῖς ἰδίοις ἐκγόνοις. ‖ Μηδενὶ δὲ ἐξέστω ἀπαλλοτρι|ῶσαι αὐτὸ

ἐκ τοῦ γένους μου · | ἐὰν δέ τις ἀπαλλοτριώσῃ, ὑ|πεύθυνος ἔστω εἰς τὸν Καί|σαρος φίσκον δηναρίων [φ'].

1. L. Statius Quadratus cos. anno 142, procos. Asiae fortasse anno 154/155 post C. n. *Prosop. imp. rom.*, III, p. 270, n. 640.

1340. Magnesiae ad Sipylum. — Gardner, *Journ. of hellen. Studies,* VI (1885), p. 349, n. 94.

......[τοῦ ἐξ] | ὑπα(τι)κῶν Τί[του] | Μαραθωνίου | Ἀννιβαλιανοῦ ‖ ἀνθυπατεύ[οντος] [1] | Κλ. Καπιτωλεῖ[ναν] | γυναῖκα [Τ. Φλ.] [2] | Μητροφάν[ους] | οἱ κράτιστοι Π[ολύ]‖κλειτος [καὶ] ...., | ἐπιμελησαμέν[ου] | τοῦ ἀνδριάντο[ς] | ἐπιτρόπου ....

1. Proconsul anno incerto, saeculo secundo vel potius tertio. Cf. n. 1341. — 2. Ι. ΦΛΙ Gardner.

1341. Magnesiae ad Sipylum. — Gardner, *Journ. of hellen. Studies,* VI (1885), p. 348, n. 93.

Τ. Μ....... | Ἀνν...... [1] | τὸν λ[αμπρότατον ἀνθύπα]|τον ὑπ[ατικῶν υἱὸν], ‖ λογιστ[ὴν τῆς πόλεως], | σωτῆρ[α καὶ εὐεργέτην καὶ] | κτίστη[ν τῆς κοινῆς] | πατρί[δος] | τῆς λαμπρ[οτάτης μητρο]‖πόλεως τῆς [Ἀσίας καὶ νε]|ωκόρου τῶν Σεβαστῶν καὶ | ἱερᾶς τοῦ Διὸς [Καπετωλίου κα]|τὰ τὰ δόγματα [τῆς ἱερωτάτης] | συνκλήτου [καὶ φιλοσεβάστου ‖ Σαρ]διανῶ[ν πόλεως], | οἱ [μ]ύστα[ι] | τὸν εὐε[ργέτην].

1. Fortasse Marathonius Hannibalianus. Cf. n. 1340.

1342. Magnesiae ad Sipylum. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse,* LIII (1908), II, p. 2, n. 5. Bruno Keil, *Hermes,* XLVII (1912), p. 151.

[Π. Αἴλιος] ....|...., ἐπὶ στεφ[ανηφόρο]υ Π. Αἰ[λίου Ἀπο]λλωνίου νε(ωτέρου), μηνὸς Δαισίου γ', [ὑπὲρ αὑτοῦ | καὶ τῶν υἱῶν Π. Αἰ]λίου Μενεμάχου Κλαυδιανοῦ καὶ Π. Αἰλίου Διοκλέους [καὶ Π. Αἰλ]ίου Τ....|.. [μυριάδας δηναρίω]ν εἰς αἰώνιον στεφανηφορίαν, καθὼς ὑπογέγραπται · ‖ .... τόκος αὐτῶν τροπαικιαῖος [1] ἄρξει τῇ πόλει ἀπὸ τῆς Σεβαστῆς [2] τοῦ [Δείου? [3]

μηνὸς | τοῦ ἐρχομένου ἐνιαυτοῦ τ]οῦ [ἐ]π[ὶ] σ[τεφανηφόρου] Παπί[ου] ἥρωος [4] τὸ γ′.....

1. Usura ita statuitur ut pro centenis denariis per singulos menses solvatur τροπαικός, victoriatus = asses octoni = 6 °/₀. Cf. *C. I. L.*, VIII, 9052; XII, 4393. — 2. Augusta dies I mensis. Cf. n. 353, *b*, v. 13. — 3. Mensis primus anni Macedonici. — 4. Viro mortuo munus publicum profecto deferebatur, cum sumptus erogabat civitas ex pecunia ejus, sive legata sive ab heredibus donata.

1343. Magnesiae ad Sipylum. — Foucart, *Bull. de corr. hellén.*, IX (1885), p. 394; Fontrier, Μουσεῖον, V (1884-1885), p. 76, n. 484.

Ἡ Ὁρμοιτηνῶν κατοικία [1] Τι. Κλ. | Κλειτιανὸν τὸν λογιστήν, | ἄνδρα ἄριστον, πρωτεύον|τα ἔν τε τῇ πατρίδι καὶ διάση‖[μ]ον ἐν τῇ ἐπαρχείᾳ, ἀρετῆ[ς | ἕν]εκεν καὶ εὐνοίας τῆς πρ[ὸς | τὸ]ν δῆμον, ἐπιμεληθέν[των | τῆ]ς ἀναστάσεως τῶν πε[ρὶ] | .ονδάτην Βο.ελλιον.

1. Hormoeta pagus fuit vicinus, ad Magnesiam pertinens, ut constat etiam ex altero titulo : Buresch, *Aus Lydien*, p. 138.

1344. Magnesiae ad Sipylum. — Foucart, *Bull. de corr. hellén.*, XI (1887), p. 80, n. 1.

....οραν, ἔγγονον στεφανηφόρων, τὸν | καὶ Ἀθηναῖον καὶ Σμυρναῖον καὶ Ταρ|σέα, νικήσαντα Ὀλύμπια τὰ μεγάλα | ἐν Πείσηι ἀνδρῶν πάλην πρῶτο[ν] ‖ καὶ μόνο[ν τῶν] ἀπ᾽ αἰῶνος Μαγνήτων | τῆι σκθ′ Ὀλυ[μ]π[ι]άδι [1].

In latere sinistro : .....[κα]θεξῆς [τὰ Πανα]|θήναια καὶ τὰ ....|τα παίδων πάλην | καὶ τὰ ἑξῆς ἀγενεί[ων] ‖ πάλην καὶ Πέργαμο[ν καὶ] | Ἔφεσον [κ]οινὸν Ἀσ[ίας] [2] | [καὶ Μονί]δειαν [3] κα[ὶ].....

1. De Olympiis Magnetum cf. titulum Trallensem, *C. I. Gr.*, 2933, et Krause, *Olympia,* p. 218. Olympiades vero quando inceperint, non liquet. — 2. Ludi provinciales, per vices editi cum Pergami et Ephesi, tum in aliis Asiae civitatibus neocoris : Chapot, *Prov. rom. d'Asie,* p. 502. — 3. Locus Magnesiae vicinus, ut conjecit Eckhel, *Doctr. num.*, III, p. 107.

1345. Magnesiae ad Sipylum. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse,* LIII (1908), II, p. 5, n. 6.

V. 4. ε[ἰς τ]ὸν φίσκον δηνάρια β′.

1346. In delubro Matris Sipylenae. — Körte, *Inscr. Bureschianae; Wissensch. Beilage der Universit. Greifswald* (1902), p. 12, n. 13.

......ἐτίμησεν | ....ν Μάρκου υἱὸν | ....τάτου εὐεργέτην | ......αβαντα [1] δὲ καὶ εἰς ‖ ..... ταμίαν καὶ ἀντι[στράτηγον] [2].......

1. Nisi potius scribendum est ......ἀσαντα. — 2. ἀντι[γραφέα] Körte.

1347. Karaoglania. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse*, LIII (1908), II, p. 7, n. 13.

[Ἡ πόλις ἐτεί]μησεν | [Τι. Κλ]αύδιον, Σεβασ|[τοῦ] [1] ἀπελεύθερον, | Ἀμέθυστον, ‖ γραμματέα [2], ἀρετῆς | ἕνεκεν καὶ τῆς εἰς | αὐτὴν παντὶ καιρῷ εὐ|εργεσίας.

1. Claudius aut Nero. — 2. Scriba videlicet Mostenorum.

1348. Mostenae. — Buresch, *Aus Lydien* (1898), p. 6.

[Οἱ ἐν........ Κ]αισαριασταὶ ἐτείμησαν | [Μ]ηνόδ[ο]τον Τυτείδην | .... [νομ]οφύλακα, ἄνδρα δίκαιον | [καὶ πάσης ἀποδ]οχῆς ἄξιον, πολλὰ τῷ ‖ [κοινῷ παρεσχ]ημένον, τετηρηκότα | ....ν καὶ κοινωφελῆ τειμήν, | [ὁμοίως καὶ Ζωτι]κὴν Ἑρμογένους τὴν | [γυναῖκα αὐτοῦ] καὶ Ἀπολλώνιον καὶ Ἑρ|[μογένην τοὺ]ς υἱοὺς αὐτῶν, προσ‖[χορηγήσαντο]ς αὐτοῦ καὶ ἀργύριον | [εἰς τὰς τῶν Σε]βαστῶν θυσίας, ὅπως ὑπὸ | [τῶν κατ' ἐνιαυτὸ]ν βραβευτῶν [1] δίδωται | [........]τη ἀρτοκρέας [2]. Διὸ οἱ Και|[σαριασταὶ] ... ἀμοιβιμαῖον τῆς τειμῆς ‖ [ἀποδόντες με]τέπειτα ἐτείμησαν | [αὐτὸν χρυσέ]ῳ στεφάνῳ διὰ γένους, | [ἐπιμελησαμέν]ων Ἀσκληπίδου τοῦ Μη|.......υ καὶ Μητροβίου τοῦ Μη|...............

1. Cf. n. 1304. — 2. Panis cum carne, visceratio (Philoxen. *Gloss.*, p. 28 Labb.). Cf. Pers. VI, 50; *C. I. L.*, IX, 5309. Ad. Reinach, *Rev. celtique* (1907), p. 229, conjecit : [εἰς δέκα ἔ]τη.

1349. Mostenae. — Homolle, *Bull. de corr. hellén.*, XVIII (1894), p. 542; *Athen. Mitteil.*, XX (1895), p. 501. Cf. Buresch, *Aus Lydien*, p. 134, note 1.

......νος ἔδωκεν ἡμεῖν ...... [1].........|....οις ἀνθρώποις συνοχῆς .....|..αν ὥραν ἡμεῖν ὧν ἐπέταξεν [θεὸς] ..|....ωμεν μὲν Μηνὸς καὶ Διὸς καὶ Κ...... ‖

[κ]αὶ τῶν κρατούντων θεῶν Σεβα[στῶν] ....|..... ἤσπισεν ἄνθρωπος ὑπὸ θεῶν .....|... ὅσοις βωμοῖς καὶ [χ]άριν ἔσχεν οἷς σ.....|.. [κ]αὶ Μηνογένης Βούτας [2] ......|... [3] [τ]οῖς ἰδίοις μηδὲν ἐνλείπων καὶ ἑπτὰ ἔτε[σιν ‖ ...ι]κῆς ἧς καὶ μαντοσύνη κέκληται ὑπὸ θεῶ[ν] ...|..α ἐνέργειαν περὶ [τ]ῆς κατοικίας καὶ τῶν κρατούντω[ν] ......| ὡς ἐπέταξεν θεὸς προκαλούμενος ἀνθρώπ[ους], | εὐσέβηαν ἵν' ἔχωσιν, τὸ[ν] τόπον ἀσπίζειν, προσκυ[νή]|μασιν νέμεσθαι, περὶ ὧν ἐπέταξεν θεὸς καὶ μηδέν[α] ‖ ἀνθρώπων ἀντιπεσεῖν τῷδε τόπῳ τῶν κρατού[ν]|των ἐπὶ τὴν βασιλήαν κήπ[ω]ν, φυτῶν, εὐχόρτων [4] [νέ]|μοντα ὥσπερ Ἀφροδείτης, ὃν συνανέστησεν θ[εὸς] | πρόπυλον ἀριλλῶν σὺν κοσμήμασιν καὶ δένδ[ρε]|σιν οἷς ἀπέδωκεν θεὸς ἀνθρώποις · ταῦτ' ἐπῆν ‖ σωφροσύνη [5], ἀρκετὸν ἤδη γράμμα χαρὰν δὲ ἔχον.

Correxit et supplementa addidit B. Haussoullier. Hoc fragmentum conjectum est (*Athen. Mitteil.*, *loc. cit.*) pertinuisse ad epistulam de jure asyli scriptam anno 22 post C. n., cum civitates Asiae miserunt ad senatum legatos, qui religiones cujusque defenderent : Tac., *Ann.*, III, 60-63 ; sed de re et aetate valde addubitandum censet B. Haussoullier, cui probabilius videtur hic de oraculo quodam agi, quo deus ἀεργίαν τεμενῶν cujusdam κατοικίας confirmaverit.

1. Traditur ΡΙ. — 2. Fratres duo illis ipsis nominibus nuncupati memorantur in titulo Sosandrae reperto, quod ad annum 114 post C. n. rettulit Buresch (*Aus Lydien*, p. 21) ; cf. Radet, *Bull. de corr. hellén.*, XI (1887), p. 450 ; Buckler, *Rev. de philol.*, 1913, p. 328. — 3. ΟΙΡΟΛΟΓΟΙΣΕΒ[αστῶν] lapis. — 4. Traditur εὐχόρτων Π. — 5. Forsitan scribendum σωφροσύνῃ.

1350. Mostenae. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse*, LIII (1908), II, p. 6, n. 10.

V. 8 : εἰς τὸν φίσκ[ο]ν δηνάρια τρισχεί|λια.

1351. Hadjiler. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 471.

[Τιβέριος Καῖσαρ] | Θεο[ῦ Σεβασ]|το[ῦ υἱὸς Θεοῦ] | Ἰουλί[ου υἱωνὸς] ‖ Σεβ[αστὸς, ἀρχιερ]|ε(ὺ)[ς μέγιστος, δημαρχι]|κῆ[ς ἐξουσίας] | λγ', αὐτο[κράτ]ωρ | η', ὕπατος [ε' [1]], ‖ κτίστης ἐνὶ και|ρῷ δώδεκα πό|λεων [2], τὴν πόλιν [3] | ἔκτισεν.

1. Anno 31 post C. n. — 2. Duodecim Asiae civitates, anno 17 post C. n. terrae motu labefactas (Tac., *Ann.*, II, 47), Tiberius restitueral, inter quas Mostenam. Cf. *C. I. L.*, X, 1624, et infra titulos Sardianos. — 3. Mostena.

1352. Dareioucomae. — Foucart, *Bull. de corr. hellén.*, IX (1885), p. 397; Fontrier, Μουσεῖον, V (1884-1885), p. 78, n. 487.

Θεοῖς Σεβαστοῖς καὶ | ἱερᾷ συνκλήτωι καὶ | δήμωι Ῥωμαίων ἡ Δα|ρειου-κωμητῶν κατοι‖κία τῆι διασημοτάτηι θεᾷ | Δήμητρι Καρποφόρωι [1] τὸν | ναὸν κατεσκεύασεν, | ἐπιμεληθέντος καὶ ἐρ|γεπιστατήσαντος Λου‖κίου Ἀντωνίου Ῥούφου.

1. Cf. nn. 22, 74, 75, 77, etc.

1353. Dareioucomae. — Foucart, *Bull. de corr. hellén.*, IX (1885), p. 396; Fontrier, Μουσεῖον, V (1884-1885), p. 77, n. 486.

Αὐτοκράτορα Καίσα|ρα Θεοῦ Τραιανοῦ Παρ|θικοῦ υἱὸν Θεοῦ Νέ[ρ]ουα υἱωνὸν Τραιανὸν ‖ Ἁδριανὸν] ....

1354. Hyrcanide. — Foucart, *Bull. de corr. hellén.*, XI (1887), p. 91, n. 11.

[Αὐτοκράτορα Καίσαρα | Ἀντω]νεῖνον Εὐσεβῆ | [Σεβαστὸν τῆς οἰκ]ουμένης | [δεσπότην καὶ] κτίστην καὶ σ[ω]‖τῆρα .....ν [1] ἡ Μακεδό|νων [2] Ὑ[ρκ]ανῶν πόλις, | τῆς τοῦ κυρίου Καίσαρος Ἀντωνείνου καθιερώσεως | προνοησαμένων Λ. Βεττίου | Φαυστείνου καὶ Κ. Βεττίου ‖ Κρισπείνου [3], καὶ Μενεκράτου[ς] | τοῦ Μηνοφίλου στρατηγοῦν|τος τὸ β' καὶ ἐπιμεληθέντος | τῆς ἀναστάσεως τοῦ κολοσσοῦ.

1. Caracalla, ut veri simile est, qui Thyatiris moratus est hieme anni 214/215 post C. n. — 2. De Macedonum coloniis militaribus cf. n. 1160 et Schulten, *Hermes*, XXXII (1897), p. 523. — 3. Alius L. Vettius strategus nummo civitatis inscriptus est, Commodo principe : Barclay V. Head, *Greek coins in the Brit. Mus., Lydia, Hyrcanis,* nn. 16 et 17.

1355. Hyrcanide. — Foucart, *Bull. de corr. hellén.*, XI (1887), p. 93, n. 12.

[Ἡ βουλὴ | καὶ ὁ δ]ῆμος ἐτείμησεν | [Λε]ύκιον Οὐείβιον Λευκί|[ου] υἱὸν Ῥωμιλίᾳ Οὐᾶ[ρ]ον [1] ‖ [Ἀπ]φιανὸν τὸν εὐερ[γ]έ|[την] καὶ πάτρωνα διά τε [τ]ὴν | [πρό]ς (τε) τοὺς ἐκ τοῦ | ...του στεφανηφο|[ρήσαντας, κ]αὶ τὸ σεμνὸν κα[ὶ] ‖ ἀγαπ]ητὸν τῆς γερ[ου]σί|ας παρ' ἑ]αυτοῦ κοινῇ καὶ κατ' | [ἰδίαν ἀποτε]λ[έ]σαντα

καὶ ἐν τῷ | [αὐτῷ ἔτει] σειτοδήας κρι[θ]ῶν | γ[ε]|νομέν[η]ς [2] ..... | ....‖................ | ....

Correxit et supplevit B. Haussoullier. 1. Temporibus fere Augusti, ut testatur scriptura Λεύκιος. — 2. ΜΕΝΑΣ, lapis, ut videtur.

1356. Jakouplar Mahalessi. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse,* LIV (1911), II, p. 5, n. 5.

Ἡρακλείδης καὶ Ἀρτε|μιδώρα ἐξήρτισε | τὸ μνημεῖον ἑαυτ|οῖς καὶ τέκνοις καὶ ‖ τῶν τέκνων τέκν|οις. Οὐδεὶς δὲ τεθῇ | ἄλλος οὔτε συνγενὴς | οὔτ(ε) φίλος. Εἰ δέ τις ἐπ(ε)ι|σοίσει, ὁμοίω(ς) θήσει εἰς τὸ ‖ ταμεῖον δηνάρια ,βφ'. Ὁμοίως το|ύτων ἀποτεθήσεται τὸ | ἁπλοῦν ἀντείγρ[α]φον εἰς τὸ | ἀ[ρχεῖο]ν.

1357. Guridje. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse,* LIV (1911), p. 7, n. 10.

Ὁ δῆμος | [ὁ ..]σζεδδίων Ἕλλ[η]νέ[ς | τε] κα[ὶ Ῥω]μαῖοι ἐτείμ[η]σαν | Μᾶρκον Ἀ[ν]τώνιο[ν Βα]γώ[α]ν ‖ τὸν ἑαυτῶν εὐεργ[έ]την | καὶ Μᾶρκον Ἀντών[ιο]ν Μ[ελίσ]|σου υἱὸν Βα[γ]ώαν...., | ἐργεπιστατήσαντος Ζωί|λου τοῦ Βακχίου τοῦ κ[αὶ Ἀπολ]‖λωνίου Διᾶδος.

1358. Sosandrae. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse,* LIII (1908), II, p. 63, n. 131.

Ἀνθυ(πάτῳ) Σουλπικίῳ Τερτύλλ[ῳ] [1], | μη(νὸς) Γορπιαίου ιϛ', | Μᾶρκος β' Ῥωμαίου κατεσ|κεύασε τὸ μνημεῖον ‖ Μ[ά]ρκῳ καὶ Εὐρεσίᾳ τοῖς | γονεῦσι καὶ Φιλίππῃ τῇ | γυναικὶ σὺν καὶ Φιλίππῳ | καὶ Ἀρτεμιδώρᾳ τοῖς | γονεῦσι αὐτῆς καὶ Λαυ‖δίκῃ τῇ γενομένῃ αὐ|τοῦ γυναικὶ καὶ αὐτῷ καὶ | Ἰουλιανῇ τῇ ...... [κα]ὶ | τέ[κνοις καὶ ἐκγόνοις] | αὐ[τοῦ] ....ν ‖ κα[.. · ἐξέσται δὲ τεθῆ]ναι | εἰς τ[ὸ μ]νημῖο[ν Ἡ]ρακλί[δ]ην [τ]ὸν σύν[τρ]οφον.

1. Sex. Sulpicius Tertullus, cos. anno 158, procos. Asiae fere anno 172/173 post C. n. : *Prosop. imp. rom.*, III, p. 290, n. 736.

1359. Sosandrae. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse,* LIII (1908), II, p. 62, n. 126.

Μενεκράτ[ην] | Πολυ[ε]ίδου, μ[έγαν | ἰ]ατρὸν καὶ φιλ[όσο|φ]ον [1], ἥρωα, λό[γιστὴν], ‖ στρατηγὸν, γ[υμνα|σ]ίαρχον, πρύτ[ανιν, | ἀ]γωνοθέτ[ην, ἡ | πόλ]ις ἐτ[ε]ί[μησεν].

1. Fortasse idem atque Ti. Claudius Menecrates, medicus Caesarum (*Prosop. imp. rom.*, I, p. 388, n. 749).

1360. Sosandrae. — Radet, *Bull. de corr. hellén.*, XI (1887), p. 171 et 397.

Αὐρ. Φιλόμηλος κ(αὶ) Αὐρ. Πα[πίας] | κ(αὶ) Αὐρ. Μηνοφά[νης κατεσκε]|ύασαν οἱ ἀδελ[φοὶ] ......|τονείκῃ τ[ῷ] ...|λῳ κ(αὶ) αὐτῇ ... ‖ κ(αὶ) γυναιξὶ αὐτ[ῶν καὶ τέκνοις] | κ(αὶ) ἐγγόνοις · εἴ τι[ς δ]ὲ ἐ[πιχειρή]|σει μετὰ τοὺς προγεγραμ|μένους ἐπικηδε[ῦσαί τινα], | θήσει εἰς τὸ ἱερώτατον ‖ ταμεῖον ἀττικὰς | ...... [χι]λίας. | Οἱ προδηλούμενοι κατεσκεύασ[α]ν | τὸ ἡρῷον. | Χαῖρε, παροδεῖτα.

1361. Inter Thyatira et Sosandram. — *C. I. Gr.*, 3476 *b*.

.... | [κα]θὼς ἐψηφίσαντο καὶ ἡ [ἱερὰ | θυμελικ]ὴ περιπολιστικὴ Ἀντων[είνη | Ἁδρι]αν[ὴ] με[γ]άλη σύ[ν]οδ[ος] [1]...

1. Romae decretum ediderat, Antonini temporibus, consilium artificum Dionysiacorum, quanquam pars collegii certam Ephesi sedem habuit, alia fortasse Thyatiris. Cf. Fr. Poland, *Geschichte des griech. Vereinswesens* (1909), p. 143 et seq.

1362. Balek-Iskelessi. — Radet, *Bull. de corr. hellén.*, XI (1887), p. 445, n. 1.

.....|... [ἐπ]οίησε μν[ήμη]|ς ἕνεκα, ἀνθυπάτο[υ] | Σιλβανῷ [1], μη(νὸς) Ξανδικοῦ ‖ γι΄.

1. Profecto M. Plautius Silvanus, cos. anno 2 ante C. n., procos. Asiae anno 4/5 post C. n. : *Prosop. imp. rom.*, III, p. 46, n. 361. Haesit lapicida inter genitivum et dativum.

1363. Daldide. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse,* LIII (1908), II, p. 66, n. 139.

Ἔτου[ς ..., ἀνθυπάτῳ Ἰου]|νίῳ Ῥου[φείνῳ [1], μηνὸς .....], | Τίτος Αἴ[λιος ....]|τος κατε[σκεύασε ζῶν] ‖ ἑαυτῷ καὶ ...... | γυναικὶ ἰδίᾳ [τὸ ἡρῷον?] · |

μηδένα δὲ ἐ[ξέσται] | τεθῆναι ἰς τὸ ἐ[σώτε]|ρον ἐσσόριον χωρ[ὶς αὐτοῦ] ‖ καὶ τῆς γυναικὸς ἰ[δίας ·] | εἴ τις δὲ τολμήσει θ[εῖ]|ναι ἢ ἐξαλλοτριώσε(ι) [2], δ[ώ]|σει ἰς τὸ ταμεῖον δηνάρια ͵αφ΄. | Χαίροις ὁ ἀναγνούς.

1. Junius Rufinus procos. Asiae anno 170 post C. n. : *Prosop. imp. rom.*, II, p. 242, n. 528. — 2. ἐξαλλοτρίωσεν lapis.

1364. Daldide. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse*, LIII (1908), II, p. 67, n. 143. In miliario.

In parte sinistra :

a. ...|.....|.... | Ἀσινίου ‖ [ἐπιμ]έλειαν .|. Μ(ίλια) ι΄. |

In parte dextra inferiore :

b. [Μαξιμια]νῷ πρεσ[βυτέρῳ Σεβαστῷ | ... Λ]ικιννί[ῳ | ..... ἐπιφανεστάτ]οις Καίσα[ρσι]. |

In superiore :

c. Κυ[ρ]ί[ο]ι[ς ἡμῶν | Κωνσ]ταντείν[ῳ Σε]|βα[στῷ] ...

Ibidem in rasuris :

d. [Δε]σπό[τῃ | ἡμῶ]ν Φλ[α]ου[ίῳ] | ......α.....|... Σεβα[στῷ ἡ ‖ Δαλ]διανῶ[ν πόλις]. | Μί(λια) [ι΄].

e. Ἰουμεντι

Miliarium est viae, ut videtur, Daldide Sardes. — *a*. M. Asinius Sabinianus, procos. Asiae anno 238/239 post C. n. Cf. *Prosop. imp. rom.*, I, p. 169, n. 1036 et titulum nostrum n. 1283. — *b*. Circa annum 309. — *d*. Unus ex principibus saeculi IV. — *e*. De statione jumentorum cogitavit Foucart.

1365. Daldide. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse*, LIII (1908), II, p. 67, n. 144.

Ἀνθυπάτῳ Καλπουρνίῳ Πρό|κλῳ [1], μη(νὸς) Ὑπερβερεταίου β΄, | Τατιανὸς Ἀρτεμι|δώρου κατεσκεύα‖σε τὸ μνημεῖον | τῷ ἑαυτοῦ πατρὶ Ἀρ|τεμιδώρῳ, μνείας | χάριν · ἐτείμησε | καὶ Νείκη τὸν ἑαυ‖τῆς ἄνδρα. | Χα[ῖ]ρε.

1. Aut L. Calpurnius Proclus, procos. Achaiae, origine probabiliter Ancyranus (*Prosop. imp. rom.*, I, p. 288, n. 251), aut P. Calpurnius Proclus, leg. Augg. pro pr. Daciae (*Ibid.*, n. 252). Alterutrum praefuisse Asiae saeculo III testantur litterarum formae.

1366. Tekesian. — Körte, *Inscr. Bureschianae, Wissensch. Beilage der Universität Greifswald,* 1902, p. 6, n. 3.

......[εἰ δέ τις | ἕτ]ερον πτῶ|[μα] εἰσενένκῃ, | [θ]ήσι εἰς τὸ τοῦ ‖ [α]ὐτοκράτορος | [τ]αμεῖον δηνάρια....

1367. Tricomiae. — Körte, *Inscr. Bureschianae, Wissensch. Beilage der Universität Greifswald,* 1902, p. 5, n. 2.

Ἐπὶ στεφανηφό[ρου] ..... | τοῦ Ναθήους, μη(νὸς) ......, | ἡ τρικωμία [1] Μηλοκ[ωμῆται] ...|αριοκωμῆται [2] Καιδο[κωμῆται ?] ‖ ἐτείμησαν Π. Ῥέγιο[ν τοῦ Δη]|μητρίου υἱὸν Κορν[ηλίᾳ] ....|νημ..... ἀρχιερέα ....

1. Tres pagi in unam civitatem consociati. Cf. t. III, n. 1397; IV, n. 546. — 2. [Καισ]αριοκωμῆται, Buresch; Ἀριοκωμῆται, Körte; [? Δ]αριο(υ)κωμῆται, Foucart; cf. nn. 1352, 1353. Duo alii pagi aeque ignoti sunt.

1368. Saettis. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse,* LIV (1911), I, p. 114, n. 222.

.........|....ν ἀντι.... ν...|..τινας εἰσπρ[άξ]εις παρ' αὐ[τῶν] ....|...ων καὶ τῶν καλουμένω[ν] φρουμ[ενταρίων] ...‖...νων, ὅθεν προαγορεύω τ[ού]τω...|...ν ἀπέχεσθαι τῶν παρ[αν]όμων [καὶ | ἐ]ὰν ἐπιμένωσιν [τοῖς ὁ]μοίοις ....|... [ἀπειθ]αρχοῦντε[ς]...|...... ἡμῶ[ν] ....

1. Fragmentum est edicti, quo vetantur inter alios frumentarii ne quaedam contra legem exigant. De frumentariis et de eorum exactionibus cf. Cagnat ap. Daremberg et Saglio, *Dict. des antiqu.*, s. v., et Fiebiger ap. Pauly et Wissowa, *Real-Encyclop.,* s. v.

1369. Saettis. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse,* LIV (1911), II, p. 110, n. 213.

Sub imagine secutoris a retiario occisi :

Ἀμφιάραος | σεκ(ούτωρ) πα(λμῶν ?) γ' [1], ν(ικῶν) ια' [2].

1. Potius quam πᾶ(λος) τρίτος; nam de tertio palo non constat. — 2. Palmarum non semper idem erat numerus ac victoriarum. Cf. Lafaye ap. Daremberg et Saglio, *Dict. des antiqu.,* s. v. *Gladiator,* p. 1598.

1370. Saettis. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse*, LIV (1911), II, p. 111, n. 214.

Sub imagine gladiatoris ab altero occisi :

Μάτερνος Δορ? | [πά]λ(μης)? α', [ν?] [1].

1. Cf. n. 1369.

1371. Ajas Euren. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse*, LIV (1911), II, p. 103, n. 204.

[Με]γάλη Μήτ[ηρ Ταζη]|νὴ [1] καὶ Μὶς Λαβάνας [2] [καὶ] | Μὶς Ἀρτεμιδώρου [2] Δό|ρου κώμην βασιλεύον||τες [4]. Ἔτους σκη' [5], μη(νὸς) Δαισί|ου Σε(βαστῇ) [6], Ἰουλία Μητρᾶ ἀνέ|στησε στήλλην, ἐπιζητη|σάντων τῶν θεῶν τὴν γ[ε]|γόνουσαν [7] ἁμαρτίαν [8] ὑ[πὸ] || ....

1. Magna Mater in vicino pago Tazenorum culta, de qua vide Buresch, *Aus Lydien*, Reg. s. v. — 2. Men, deus loci Labana hactenus incerti. — 3. Men deus, cui Artemidorus, ut videtur, sacellum privatum exstruxerat; idem fortasse Artemidorus memoratur titulo 1383; cf. Le Bas et Waddington, n. 680. — 4. Domini Doroucomes, pagi in eadem regione siti. — 5. Anno aerae Sullanae 228 = 143/144 post C. n. — 6. Primus mensis cujusque dies imperatori sacer. — 7. = γεγονυῖαν. — 8. Peccatum aliquod in illos deos posito lapide luit.

1372. Ajas Euren. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse*, LIV (1911), II, p. 107, n. 209.

..... | ἐτείμη[σαν ...... |..ο]υ τὸν ἱε[ρ]ῆ διὰ βίου κ[αὶ Ἄ]μ||[μιον?, τὴν] σύνβιον [α]ὐτοῦ, τὴν ἱέρε[ι||αν διά τε] τὴν ἰς [τ]ο[ὺ]ς [θ]εοὺς ὑπὲ[ρ | τῶν Σεβα]στῶν εὐ[σέβ]ειαν καὶ τὴ[ν | ἰδίως δ]ιὰ ἕκ[αστον] αὐτῶν καλο|[σύνην].

1373. Ajas Euren. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse*, LIV (1911), II, p. 107, n. 210.

Φρόντων τῶν ἐν τῷ | Μουσείου [1] σειτου|μένων φιλοσόφων | τῶν Ἀ[λ]εξαν[δ]ρια||[νῶν] [2].........

1. Ita lapis. — 2. De viris doctis quos in Museum Alexandrinum ex omnibus regionibus acciverunt imperatores cf. Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 714.

1374. Maeoniae. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse,* LIV (1911), II, p. 79, n. 165.

[Αὐτοκράτορ]α Καίσαρα | [Λ. Αὐρήλιον] β̸ Οὐῆρον | [Σεβαστὸν Ἀ]ρμενιακὸν [1] | [νέον Διόνυ]σον [2] καθιέ‖[ρωσεν ἡ β]ουλὴ καὶ ὁ|[δῆμος ἔκ] τε ἄλλων | [προσφορ]ῶν καὶ ἐξ ἐ|[πιφορᾶς] χρημάτων | [τῶν ὑπὸ Σ]τλακκίου ‖..... [ἀπ]ολειφθέν|[των.... ἐ]πὶ στεφα[νη|φόρων] β̸ Αἰλίου Νέ|[ωνος Ἰου]λιανοῦ [3] καὶ | ......[ία]ς Σαβείνης ‖ [τῆς γυναικ]ὸς αὐ|[τοῦ].

1. Inter annum 163 post C. n. et annum 166, quo ei additum est cognomen Parthicus Maximus. — 2. Ut Orientis domitor, Bacchus audiit multorum imperatorum instar. — 3. In nummo Maeonum inscriptus principe Antonino : Babelon, *Invent. de la coll. Waddington*, n. 5064.

1375. Gjeulde. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr., der Wiener Akad., philos. hist. Klasse,* LIV (1911), II, p. 98, n. 192.

[Ἔτους] ςq' [1], | οἱ [? Νισυρ]έων [2] κά|τοικ[οι ἐτ]είμη[σ]αν | Γάιον Αἰμίλιον Γέ‖μιν[ο]ν Καίσαρος | Σεβαστοῦ κεντορί|ωνα [3] λεγιῶνος ζ' [4] | ἀρετῆς ἕνεκεν πά|σης ‖ καὶ εὐχαριστίας | τῆς ὑπὲρ Μάρκου Ἀν|τωνίου [5] τοῦ αὐτῶν | κατοίκου.

1. Anno aerae Sullanae 96 = 11/12 post C. n. — 2. Nisyra pagus vicinus erat (Sarychlar), cujus nomen integrum ex alio titulo innotuit : *Ibid.*, n. 200; cf. *Ibid.* p. 92-93. — 3. Centurio non raro imperatoris dictus est sub primis Caesaribus : Dessau, *Inscr. sel.*, nn. 2234, 2231; *Athen. Mitt.*, XXV (1900), p. 124, n. 9. — 4. Legio VII Macedonica in Illyrico tendebat : Cagnat, ap. Daremberg et Saglio, *Dict. des antiq.*, s. v. *Legio,* p. 1083. — 5. A M. Antonio triumviro civitate romana profecto donatus.

1376. Kawadjyk. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse,* LIV (1911), II, p. 99, n. 196.

..... [βλ]άψαι μου τὸ μνῆμα ἢ καταλῦσαι τ[ὰ]ς ἡμέρας [1] ἢ [ἀνέ|χεσθαι ὑπό] τινος τούτων τι γεινόμενον. Ὃς δ' ἂν ὑπεναντ[ί|ον τούτων] τι ποιήσῃ, οὗτος καὶ ὁ παρ' αὐτοῦ ὠνησάμενος ἢ ἄλ|λα τινὰ κα]κοτεχνήσας ἐχέτω τοὺς δήμου Ῥωμαίων θε‖[οὺς κεχολ]ωμένους πάντας καὶ πάσας [2], τό τε μέρος αὐτοῦ | [ἔστω τῶν λοι]πῶν, οἵτινες ἂν ἐξ αὐτῶν τὴν ἐμὴν βούλησιν | [πιστῶς φυλάτ]τειν προαιρῶνται [3] · ἐὰν δὲ πάντες ὑπεναντί|[ον τι τῶν] προδηλουμένων ποιήσωσιν, αὐτοὶ μὲν ἐχέτωσαν | [τοὺς προε]ιρημένους θεοὺς κεχολωμένους, ἐξάγιστοι καὶ ἀ‖[θέμι-

τοι? ἀ]μνήμονές τε τῆς ἐμῆς χάριτος ὑπάρχοντες, | [λαβέτωσαν δ]ὲ [οἱ ἱε]ρ[ο]ὶ τ[οῦ] ἱερ[οῦ [4] διὰ] τ[ῶ]ν [ἀ]ρχή[ω]ν τ[ῶ]ν ἐν Σ[ά]ρ|[δεσιν [5] τὰ μέρη αὐτῶν ?]....

Fragmentum est testamenti, quo sacra manibus suis celebranda homo aliquis ignotus instituerat.

1. Dies sacris celebrandis ab eo praescripti. — 2. Nimirum quia civis romani sepulcrum erat. — 3. Si unus heredum peccaverit, pars ejus ad alios heredes redibit. — 4. Si omnes heredes peccaverint, hereditatem adibunt sacerdotes fani alicujus, de quo in versibus tituli amissis agebatur. — 5. Sardibus erat conventus civium Romanorum proximus et conventus tabularium.

1377. In Thermis Theseos. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse*, LIV (1911), II, p. 122, not. 1.

Ἔτους σκε΄ [1], μη(νὸς) ια΄ [η΄?], κολλήγιον φαμιλί|ας Γ. Ἰ(ουλίου) Κουαδράτου τ[ὸ] ὂν ἐν Θερμαῖς | Θησέως κώμῃ τῆς Μοκαδδηνῆς [2] ἐ|τείμησεν Ἐπίτυνχάνοντα ἥρωα ἐ‖τῶν η΄, προνοησαμένων Ἐπιτυν[χά]|νοντος πατρὸς καὶ μητρὸς Σωτηρίδος.

1. Anno aerae Sullanae 225 = 140/141 post C. n. — 2. Cf. n. 1380.

1378. Tabalis. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse*, LIV (1911), II, p. 120, n. 228.

[Κουρ]τίαν Ἰουλίαν | [Οὐαλ]έντιλλαν ὑπα|[τικὴ]ν [1] τὴν κυρίαν | [ἐ]νχειρίσασαν ‖ [τ]ὴν ἐπιμέλειαν | [τῆς] κατασκευῆς | [τοῦ] βαλανείου καὶ | [τῶν] περὶ τὸν τόπο[ν | [οἰκο]δομημάτων ....

1. Filia Curtii Julii Crispi consularis : *Prosop. imp. rom.*, I, p. 483, n. 1301; II, p. 231, n. 459. Cf. titulum n. 1382.

1379. Koula. — Mommsen, *Athen. Mitteil.*, XIII (1888), p. 18.

Sub imagine equitis pugnantis :

Γαίῳ Γερμανικῷ Αὐτο|κράτορι Καίσαρι [1] καθειέρωται | πᾶς ὁ δημόσιος τόπος. |

Sub imagine muliebri :

Γερμα|νία [2].

1. Caligula. Turbatus est nominum ordo. — 2. De expeditionibus Caligulae Germanicis cf. Suet., *Cal.*, 43, 51; Dio, LIX, 21.

1380. Koula. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse,* LIII (1908), II, p. 83, n. 182. In miliario.

a. Ἀγαθῇ [τ]ύχ[η] · | Αὐτοκράτορι Καίσαρι Οὐαλ. | Διοκλητιανῷ εὐσ[εβεῖ], εὐτυχεῖ, | ἀηττήτῳ Σεβ(αστῷ), Γερμανικ[ῷ] μεγίστῳ, ‖ δημαρχικῆς ἐξουσίας, ὑπάτῳ ζ′, | πατρὶ πατρίδος, ἀν[θ(υπάτῳ)], καὶ Αὐτοκράτορι | Καίσαρι Οὐαλ. Μαξιμιανῷ εὐσεβῖ, εὐτυχεῖ, | Σεβ(αστῷ), Γερμανικῷ μεγίστῳ, [δ]ημαρχικῆς | ἐξουσίας, πατρὶ πατ[ρί]δος, [κ]αὶ [Φ]λα. Οὐαλ. ‖ Κωσταντίῳ καὶ Οὐαλ. | Μαξιμιανῷ τοῖς ἐπιφανεστάτο(ι)ς | Καίσαρσιν [1] ἡ λαμπροτάτη | Σιλανδέων πόλις ἡ μητρόπολις | τῆς Μοκαδηνῆς [2]. ‖ Μί(λια) η′. |

b. [Dd.] nn. Val. | [Cons]tantino P. F., | [in]uicto Aug. et Fl. | Val. Crispo et Fl. ‖ Val. Constantino | et Fl. Val. | Constantio nobil. Caesarib. [3].

1. Annis 299-302 post C. n. — 2. Mocadenorum (Ptolem., *Geogr.*, V, 2, 27) erant metropoles cum vicina Silandus, tum Temenothyrae Flaviopolis, Phrygiae civitas (nn. 613-622, maxime 618). — 3. Annis 323-326 post C. n.

1381. Koula. — Buresch, *Aus Lydien* (1898), p. 89, n. 46.

a. ......ος Μαξιμιλλιανὸς [ἀνθ]ύπατος | [τῆς Ἀσίας] [1] Δομνί[ν]ῳ Ῥούφῳ υἱῷ Ἀσιά[ρχο]υ [2] κεκρ..ετου [3] | καὶ Ἀσιάρχῃ χα[ίρειν. | Τῇ σ]ῇ πρὸς τοὺς θεοὺς, ο[ὓ]ς εἱδρῦσθαί φης [ἐν ‖ τῇ Τ]ετραπυ[ρ]γίᾳ [4], [θρη]σκείᾳ [καὶ τ]ῇ το[ῦ γ]ένους ἐνδόξ|ου λαμπρότη[τ]ι καὶ τῇ σ[ῇ μ]ετὰ τῆς εὐγεν|εί[α]ς τῶν τρό[π]ων κοσμι[ό]τητι π[αν]τὶ ἡγοῦ|μαι δῆλον ὡς τ[ειμ]ᾶσθε δίκαιος ὑπ[άρ]χεις ....|..τωγοῦν τοῖς τῆς ἀγοραίου [5] ἀπο[ρο]ῦσιν [βοηθεῖν]‖.... [Τ]ετραπυργί[α δ]ιὰ τὴν ε[ἴς] σε τον.αμε? α...|...τα τειμὴν ἀγέτω τ[ὴν] ἀγόρα[ιο]ν | [ἑκάσ]τῃ πεν[τ]εκαιδεκά[τῃ] ὁ τῶν ....|.... [Τετρα]πυργειτ[ῶ]ν δῆμος ...αιστα, μ[η]δεμιᾶς [τῶν | πολέων] τῶν κατ[ὰ] τὴν Μαιο[νί]αν [6] φθ[αν]ουσῶν ....‖.... [ἐν τ]αύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀγό[ρα]ιον ἀγούση[ς, καὶ γείν|ησεται τ]οῦτο καθ' ἕκαστον [μῆ]να ἀν[επι]κωλύτως. | Ἔ[ρρ]ωσο. |

b. ....[α]νὸς Φιλί[ππ]ου, πατὴ[ρ Αὐ]ρ. Ἀντ[ω]νίου |....., [προστάτ]ου [7] τῆς Τ[ετ]ραπυρ[για]νῶν [κατ]οικίας, ..|.... [αἰτησά]μενος [π]αρὰ Ἀττα[λια]νοῦ [8] [στρατηγ]οῦ, [αὐ|τίκ]α δὲ ὡς εἰ[λή]φειν ὑπ[ογρ]άψας τε κὲ [ἀποσημή‖νας] ἀπεθέμη[ν ἀ]ντίγραφ[ον τ]ῶν ἐπιστολῶν καὶ | τὴν αὐθεντι[κὴ]ν ἐπιστολ[ὴν] [9] τὴν ἐπι|[σταλεῖσαν] ......ν παρὰ τ[οῦ λα]νπροτ[άτο]υ [ἀνθυπ]άτου | ....υ Μαξιμιλ[λια]νοῦ Δομ[νί]νῳ Ῥού[φῳ] υῷ | [Ἀσιάρχ]ου ......ου καὶ [Ἀσι]άρχῃ, ἔ[τ]ους ..δ' [10]...‖... τῇ ἐστα[λ]μένῃ..... |

c. ....[ανὸς Φιλίππ]ου, πατ[ὴρ Αὐ]ρ. Ἀν[τωνίου |....., προστάτου τῆς Τετ]ραπυργ[ια]νῶν [κατοικίας], ὑπέ|γραψα κὲ ἀπε[θέ]μην [ἀντίγραφον] | ...... εἰς τὸ χρεοφυλάκιον...... ‖ Ἔρ[ρω]σο.

Correxerunt et suppleverunt P. Foucart et B. Haussoullier. — 1. Hactenus ignotus. Cf. tamen titulum n. 1184 et *Prosop. imp. rom.*, II, p. 338, n. 172; p. 339, nn. 182, 183. — 2. Domninus Rufus Asiarcha (cf. *b*, v. 8) inscriptus est in nummis Sardianis, cusis inter annos 253 et 268 post C. n.: Barclay V. Head, *Greek coins in the British Mus., Lydia, Sardes,* nn. 206-211. — 3. [εὐε]ρ[γ]έτου, Foucart. — 4. Pagus (cf. vv. 10, 13, 19, 29) prope Koula situs. — 5. ἡ ἀγόραιος (ἡμέρα) i. e. nundinae. Si qua civitas aut privatus quis in agro suo nundinas constituere vellet, lege cautum erat ut petitionem ad senatum aut ad imperatorem mitteret, quos saepe proconsuli aut legato provinciae rem remisisse consentaneum est. Cf. Besnier ap. Saglio, *Dict. des ant.*, IV, p. 122. — 6. Regio Lydiae orientalis, cujus erat Tetrapyrgia. — 7. Cf. *c*, v. 2. — 8. Attalianos novimus qui strategi fuerunt vicinarum Saettarum et Silandi saeculis II/III: Barclay V. Head, *op. cit.*, *Saitta,* nn. 46-48; *Silandus,* nn. 6-8; Imhoof-Blumer, *Griech. Münzen,* p. 723, n. 622. — 9. In tabulas publicas relata sunt mandatorum proconsulis antigraphum et ipsum exemplar authenticum. — 10. Aerae Sullanae videlicet [τμ]δ' (344) aut [τν]δ' (354) = 260 aut 270 post. C. n.

1382. Koula. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse,* LIV (1911), II, p. 120, in commentario n. 228.

Κουρ[τία]ν Ἰουλίαν | Οὐαλέντιλλαν ὑπ[ατι]|κὴν [1], [θυ]γ[α]τ[έρα] Κρίσπ[ου] | καὶ [Νι]νοῦς ὑπατικ[ῶν], ‖ σύν[βιον] ...λου [ὑπατι]|κοῦ.......

1. Cf. n. 1378, Le Bas et Waddington, n. 704.

1383. Koula. — Buresch, *Aus Lydien* (1898), p. 55.

Αὐρή[λιο]ς Ἀρτεμίδωρος | ὁ ἀρχίατρος καὶ ἱεροφάν|της [1] εἱδρύσατο.

1. Sacri alicujus collegii.

1384. Uludjak. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad., philos. hist. Klasse,* LIII (1908), II, p. 94, not. 1.

[Α]ὐτοκράτωρ Καῖσαρ [Θεοῦ] Νέρο[υα | υ]ἱὸς Νήρουας Τραιανὸς [Σε]βαστὸ[ς] | Γερμανικὸς Δακικὸς, ἀρχ[ι]ερεὺ[ς] | μέγιστος, δημαρχικῆς ἐξου[σί]α[ς τὸ .], ‖ αὐτοκράτωρ τὸ δ', ὕπατος τὸ [ε'] [1], | πατὴρ πατρίδος τε.......... | ἠμελημένα .... | ἔργα, ἀ[ποκατέστησεν].

1. Annis 103-105 p. C. n.

1385. Temni. — *C. I. L.*, III, 7201, 7202. In miliario :

Ab una parte :

'Αγαθῇ τύχῃ · | Αὐτοκράτορσιν | Καίσαρσιν Γ. Αὐρ. Οὐαλ. | Διοκλητιανῷ καὶ ‖ Μαρ. Αὐρ. Οὐαλ. Μαξι|μιανῷ καὶ Φλ. Οὐαλ. | Κωνσταντίῳ | καὶ Γαλερ. Οὐαλερ. | Μαξιμιανῷ ἐπι‖φανεστάτοις Καί|σαρσιν. 'Απὸ Σμύρ|νης | μ[ίλια] η'.

Ab altera parte :

Aure[lio] [1].... Valer. | Constantio et | Galerio Valer. | [Maximiano] nobili[ssi]mis Caess. ‖ [S]mir[na] m[ilia] VII[I] [2].

1. Waddington, n. 1724 *f*. Lectio incerta est ; nam requiritur Fl. — 2. Viae Smyrna Pergamum. Annis 292-305.

1386. Ischiklar. — Le Bas et Waddington, n. 24.

Μαρ(κία) Κλ(αυδία) | Ἰουλιανὴ ἡ | ἀρχιέρεια [1] | Ἀγαθοκλεί[α] ‖ θρεπτῇ, | μνείας χάριν.

1. Asiae. Cf. infra titulum repertum in vico Bournabat.

1387. Santjak-Kalessi. — Fontrier, Μουσεῖον, V (1885-1886), p. 73, n. 560.

Ἔτους τνδ' [1], μηνὸς Ἀρτεμεισίου | ιδ', Αὐρ. Ἐπίκτητος β' Σαρδια|νὸς κατεσκεύασεν ἡρῷ|ον τῷ υἱῷ Ἀλεξάνδρῳ κὲ ‖ ἑαυτῷ κὲ Πώλλῃ τῇ τείθι [2] | κὲ τῷ συνβίῳ αὐτῆς Βεττηνι|ανῷ κὲ τῇ πενθερᾷ Εὐτυχια|νῇ κὲ τῷ υἱῷ αὐτῆς Εὐτυχιανῷ · | εἰ δέ τις μετὰ ταῦτα ἐπανύξι ἢ ἕ‖τερόν τινα ἐπεισενένκι κηδεύ|ων,

θήσει ἰς τὸ ἱερώτατον ταμεῖ[[ο]ν ἀργυρίου δηνάρια δισχίλια | [π]εντακόσια κὲ τῇ Ἰουδδηνῶν κα|τοικίᾳ δηνάρια δισχίλια.

1. Aerae Sullanae anno 354 = 270 post. C. n. — 2. τήθῃ.

1388. Smyrnae. — Fontrier, *Rev. des études anc.*, VIII (1906), p. 285.

Ἕρμῳ ποτα[μῷ[1] καὶ | Α]ὐτοκράτορι Κ[αίσαρι | Τ.] Αἰλίῳ Ἁδριανῷ ['Αντω|-ν]είνῳ Σεβαστῷ Ε[ὐσεβεῖ ‖ ἡ] νε[ω]κόρος Σμυρ[ναίων | πόλι]ς, προνο[ησαμένου]......

1. Hermus fluvius in nummis Smyrnaeis effictus est Tito imperante : Barclay V. Head, *Greek coins in the British Mus., Ionia, Smyrna*, n. 297, pl. XXVIII, n. 16.

1389. Smyrnae. — Kaibel, *Epigr. gr.* (1878), n. 1030.

Ὑμνῶ θεὸν | Μέλητα <ποταμὸν>[1], | τὸν σωτῆρά μου, |
παντός με λοιμοῦ[2] ‖ καὶ κακοῦ | πεπαυμένο[ν].

1. Rivus Smyrnae vicinus, in nummis effictus. Barclay V. Head, *Greek coins in the British Mus., Ionia, Smyrna*, n. 216-220, pl. XXVII, n. 16. — 2. Pestilentia notissima sub M. Aurelio fuit, annis 162-168 post C. n. Cagnat et Goyau, *Chronol. de l'emp. rom.*, p. 216-220.

1390. Smyrnae. — Fontrier, Μουσεῖον, III (1878), 2, 3, p. 49.

[Σε]βαστῷ Καίσ[αρι].

1391. Smyrnae. — *C. I. Gr.*, 3172.

Ὁ δῆμος | Τιβέριον Καίσαρα | Σεβαστοῦ υἱόν[1].

1. Inter annos 4 et 14 post C. n. : *Prosop. imp. rom.*, II, p. 182, n. 150.

1392. — *C. I. L.*, III, 7107.

[Ti. Claudius, Ti. Cl]audi Thrasylli [l(ibertus), | Ti. C]aesari Augus[to et Augustae Caesaris Augusti matri. |

Τιβέριος Κλαύδι]ος, Τιβερίου Κλα[υδίου Θρασύλλου [1] ἀπελεύθερος, Τιβερίῳ | Καίσαρι Σεβαστῷ κ]αὶ Σεβαστῆι Καί[σαρος Σεβαστοῦ μητρί].

1. Mathematicus nobilis, a Tiberio imperatore, qui consilio ejus utebatur, civitate donatus : *Prosop. imp. rom.*, III, p. 314, n. 137.

1393. Smyrnae. — *C. I. Gr.*, 3173.

a. [Τίτῳ Καίσαρι Σεβαστῷ ἀρχιερεῖ] μεγίστῳ δημαρ|χικῆς ἐξουσίας τὸ θ', αὐ|τοκράτορι τὸ ιε', πατρὶ πατρί|δος, ὑπάτῳ τὸ η', καὶ Καίσαρι ‖ [Δομετιανῷ], Θεοῦ Οὐεσπα|σιανοῦ Σεβαστοῦ υἱῷ ὑπά|τῳ τὸ ζ' [1], ἱερατεύοντος διὰ | γένους Γ. Ἰουλίου Φαβίᾳ Μί|θρεος, τοῦ δήμου υἱοῦ, ‖ φιλοσεβάστου, | ἐπὶ στεφανηφόρου Τι. Κλαυδίου Βίωνος | Νωνιανοῦ, ἀγωνοθετοῦντος Λ. Λικινίου | Πρόκλου, ξυσταρχοῦντος ....., | διοικοῦντος [2] Λ. Σουλπικίου Φίρμου, οἱ πε‖πληρωκότες τὰ ἰσηλύσια [3] | Σουλπίκιος Φῖρμος, | Ἀρτεμίδωρος Ἀρτεμᾶ? πατρομύστης [4], | Ἀπολλώνιος Εὐδήμο[υ]? πατρομύστης, | Τρόφιμος Ἀσκληπιάδου, ‖ Τύραννος Παπίου τοῦ Μενάνδρου. |

b. Αὐτοκράτορι Καίσαρι [Δομετι|ανῷ] Σεβαστῷ τὸ θ', Κοίντῳ | Πεττιλίῳ Ῥούφῳ τὸ β' ὑπάτοις [5], | ἐπὶ στεφανηφόρου Κοσκωνίας ‖ Μύρ[τ]ου, ἀγωνοθέτης Λο(ύκιος) Και|κίλιος Φρόντων νε(ώτερος), ξυστάρχης | Διονύσιος Κικῖνος? νε(ώτερος).

1. Anno 80 post C. n. — 2. Administravit collegium mystarum Bacchi Brisei. Cf. nn. 1399, 1400. — 3. Qui pecuniam debitam contulerunt cum in collegium admissi sunt, aut debitam ab aliis sua expleverunt. — 4. Mysta princeps, pater mystarum. — 5. Anno 83 post C. n. De Q. Petillio Rufo cf. *Prosop. imp. rom.*, III, p. 25, n. 193.

1394. Smyrnae. — *C. I. Gr.*, 3174.

Αὐτοκράτορι | Ἀδριανῷ | Ὀλυμπίῳ [1] σωτῆρι | καὶ κτίστῃ.

1. Post annum 129, quo Olympieum Athenis dedicatum est. Suspicatur Boeckh (ad *C. I. Gr.*, 3175) Hadrianum Smyrnaeis « constitutionen edidisse de instituendis festis Olympiis Jovialibus Hadrianeis, qualia Athenis fuisse et Smyrnae constat ». Cf. infra n° 1397.

1395. Smyrnae? — Fontrier, Μουσεῖον, V (1884-1885), p. 4, n. 203.

Αὐτοκράτορι | Ἀδριανῶι | Ὀλυμπίωι | σωτῆρι ‖ καὶ κτίστηι.

1396. Smyrnae. — Fontrier, Μουσεῖον, V (1884-1885), p. 25, n. 244.

Αὐτο[κράτωρ Καῖ]|σαρ Θε[οῦ Τραιανοῦ] | Παρθι[κοῦ υἱὸς Θε]|οῦ Νέρ[ουα υἱωνὸς] ‖ Τραιαν[ὸς Ἁδριανὸς] | Σεβασ[τὸς, δημαρ|χι]κῆ[ς ἐξουσίας τὸ] | .., ...

1397. Smyrnae. — *C. I. L.*, III, 411.

a. ....|..... [Ὀλυμπίω]ν τῶν Ἀθήν[ησιν] ......|...... ἐν Ῥώμῃ εἰλημμένων τῶν ἀντιγράφων .... | καὶ νεωκόρου τοῦ Διὸς τῷ αὐτὸν μὴ δύνασθαι χωρισθῆν[αι .... ‖ ὑ]πάρχειν τὴν περὶ τούτου πρόνοιαν ποιήσασθαι διὰ προδ[ίκ]ου Γαίο[υ Σεξτιλίου Ἀκουτιανοῦ] | τοῦ θεοπρόπου, ἥτις ἱερωσύνη ἀκολουθεῖ τοῖς τοῦ θεοῦ μυστηρίοις. Δι' ὃ, | φιλόθεε καὶ φιλάνθρωπε Καῖσαρ, κελεῦσαι δοθῆναί μοι τὰ ἀντίγραφα τῶν ὑπομνημάτων, ὡς καὶ ὁ θεὸς πατὴρ | συνεχώρησεν.

b. Imp. Caesar T. Aelius Hadrianus Antoninus Augustus Pius Sextilio Acutiano. Sententiam diui patris mei, | si quid pro sententia dixit, describere tibi permitto. Rescripsi. Recogn(ouit) undeuicensimus. Act(um) VI idus April(es) Romae, Caes(are) Antonino II et Praesente II co(n)s(ulibus).

c. Ἐσφραγίσθη ἐν Ῥώμῃ, πρὸ τριῶν νωνῶν Μαίων Αὐτοκράτορι Καίσαρι Τ. Αἰλίῳ Ἁδριανῷ Ἀντωνείνῳ τὸ β' Γαίῳ Βρουττίῳ | Πραίσεντι τὸ β' ὑπάτοις. Παρῆσαν Τ. Φλ. Μακρεῖνος Σιμωνᾶς, Λ. Ἀτάνιος Φλαούιος Δημοσθηνιανός, Λ. Αἴ(λ)ιος Ἑρμογένης Αἰλια(νὸς), | Μ. Ἀντώνιος Κρίσπος, Λ. Λικίννιος Ἀλβεινιανὸς, Μ. Κοσκώνιος Καρικὸς, Τ. Κλαύδιος Ἄκτιος. |

d. Stasime, Dap[h]ni, edite ex forma sententiam uel constitutionem.

Instrumenta sunt de institutis Smyrnae Olympiis Hadrianeis. *a*. Constitutionis, qua illos ludos Atticorum instar instituisse videtur Hadrianus (cf. supra, n. 1394), antigraphum petunt ab Antonino Smyrnaei, decreto de ea re facto, quod ad imperatorem tulit C. Sextilius Acutianus, prodicus civitatis et propheta Hadriani Olympii. Decreto addit precationem suam Acutianus (vv. 6, 7). *b*. Permittit Acutiano Antoninus describi sententiam Hadriani; manum autem imperatoris Romae recognovit undevicensimus servus aut libertus Aug. tabularius, die VIII Aprilis, anno 139 post C. n. *c*. Signatum est antigraphum Romae, die V Maii, eodem anno. Sequuntur nomina testium septem, qui, ut ferebat lex, scribendo adfuerunt et signa sua tabellis impresserunt. *d*. Publici duo scribae jubentur edere sententiam vel constitutionem. Cf. Lafaye, ap. Daremberg et Saglio, *Dict. des ant.*, s. v. *Tabularium*. Sequebatur ipsa constitutio Hadriani, quae periit.

1398. Smyrnae. — Keil, *Jahreshefte d. österr. arch. Instit.*, XI (1908), p. 109.

....ω..... | [νε]ωκόρον α' [θεολόγους? | ὑμ]νῳδοὺς κδ' [1] ἐ[πιστολῇ] | τῇ ὑπογεγραμ[μένῃ · ‖ Μαν]ίῳ Ἀκειλίῳ Γλαβρίωνι Γαίῳ [Βελλικίῳ Τορκουάτῳ | Τεβ]ανιανῷ ὑπάτοις [2], πρὸ ἐννέα κ[αλανδῶν Ὀκτωμβρίων? [3], | ἐν Σ]μύρνῃ, Ἀτειλίῳ Κογνίτῳ Κα........... | [ἐπι]τρόποις τοῦ κυρίου Καίσαρο[ς, ἐπὶ στεφανηφόρου] ..|....ου Λουκίου υἱοῦ Φαβίᾳ Ἄνθου .... [ἐν τοῖς ‖ εὐτυ]χεστάτοις καιροῖς τοῦ θεω[φιλεστάτου Αὐτοκρά|τορο]ς Τραιανοῦ Ἁδριανοῦ Καίσαρ[ος Σεβαστοῦ, ἐν οἷς ἡ ὑπ' | αὐτο]ῦ οἰκουμένη θύει καὶ εὔχετ[αι ὑπὲρ τῆς αἰωνίου δια|μον]ῆς αὐτοῦ καὶ τῆς ἀνεικήτ[ου ἡγεμονίας, ἐπεὶ δι|οικεῖ]ται ὑπὸ ἀξιοδότων καὶ ἐ[ντίμων ἀνδρῶν?] ‖ ....ο.ου.......

1. Cf. n. 353. — 2. Anno 124 post C. n. — 3. Ante diem IX kalendas Octobres = die 23 Septembris, Augusti natali, quo incipiebat annus Asiaticus. Sed potueris etiam restituere ante diem IX kalendas Februarias = die 24 Januarii, Hadriani natali. Cum praesente Hadriano Smyrna neocorus II dicta esset, anno 123 collegium hymnodorum 24 institutum est, novo templo destinatum. Epistula autem imperatorisne esset an proconsulis, non liquet.

1399. Smyrnae. — Dittenberger, *Sylloge inscr. gr.*, ed. II (1898), n. 406.

Μᾶρκος Αὐρήλιος Καῖσαρ, Αὐτο|κράτορος Καίσαρος Τίτου Αἰλίου | Ἁδριανοῦ Ἀντωνείνου Σεβαστοῦ | πατρὸς πατρίδος υἱός, δημαρχι‖κῆς ἐξουσίας, ὕπατος τὸ β' [1], συνό|δῳ τῶν περὶ τὸν Βρεισέα Διόνυσον [2] | χαίρειν. | Εὔνοια ὑμῶν, ἣν ἐνεδείξασθε συν|ησθέντες μοι γεννηθέντος υἱοῦ [3], εἰ καὶ ‖ ἑτέρως τοῦτο ἀπέβη, οὐδὲν ἧττον φα|νερὰ ἐγένετο. Τὸ ψήφισμα ἐπέγραψεν | Τ. Ἀτείλιος Μάξιμος ὁ κράτιστος ἀνθ|ύπατος [4] καὶ φίλος ἡμῶν. Ἐρρῶσθαι ὑ|μᾶς βούλομαι. Πρ(ὸ) ε' καλ(ανδῶν) Ἀπρειλ(ίων), ἀπὸ ‖ Λωρίου [5]. | Τὴν ἐπιγραφὴν ποιήσαντος Μ. Ἀντω|νίου Ἀρτεμᾶ, δωρεὰ(ν) ταμιεύοντος [6] | Σουλπικίου Ῥουφείνου. |

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Θεοῦ Ἁδριανοῦ ‖ υἱὸς Θεοῦ Τραιανοῦ Παρθικοῦ υἱω|νὸς Θεοῦ Νέρουα ἔγγονος Τίτος Αἴ|λιος Ἁδριανὸς Ἀντωνεῖνος Σεβαστός, | ἀρχιερεὺς μέγιστος, δημαρχικῆς | ἐξουσίας τὸ κα' [7], αὐτοκράτωρ τὸ β', ‖ ὕπατος τὸ δ', πατὴρ πατρίδος, συν|όδῳ τῶν ἐν Σμύρνῃ μυστῶν χαίρειν [8].

1. Anno 147 post C. n. — 2. Ejusdem collegii participes erant artifices et mystae. Cf. nn. 1393, 1400 et *C. I. Gr.*, 3190. Jessen ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclop.* s. v. *Brisaios*. — 3. T. Aelium Antoninum, filium M. Aurelii (*Prosop. imp. rom.*, I, p. 13, n. 111), « antequam epistula gratulatoria Romam perveniret, jam decessisse statuunt Borghesi,

Op. VII, p. 113, et Mommsen, *Hermes*, VIII, p. 205 » Dittenb. — 4. T. Atilius Maximus, procos. Asiae anno 146-147 : *Prosop. imp. rom.*, I, p. 175, n. 1082. — 5. Die XXVIII Martii, Lorio prope Romam, in via Aurelia, ubi sitam fuisse villam Antonini satis notum est. — 6. Quaestor, non civitatis, sed collegii. — 7. Anno 158 post C. n. — 8. Periit epistula Antonini, quae sequebatur.

1400. Smyrnae. — *C. I. Gr.*, 3177.

[Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Μ. Αὐρ. Ἀντωνεῖνος | .... καὶ Αὐτοκράτωρ | Καῖσ]αρ Λούκ[ιος Αὐρήλιος Οὐῆρος | Σεβ]αστ[ὸ]ς δημαρ[χικῆς ἐξουσίας .., || ὕπα]τος τὸ β'[1], Θεοῦ [Ἀντωνείνου υἱοὶ | Θε]οῦ Ἁδριανοῦ [υἱωνοὶ Θεοῦ Τραια[νο]ῦ Παρθικοῦ ἔ[γγονοι Θεοῦ Νέρουα | ἀ]πόγονοι, συ[νόδῳ τῶν περὶ Βρεισέα] | Διόνυσο[ν τεχνειτῶν καὶ μυστῶν[2] || χαίρειν] ......

1. Inter annos 161 et 166 post C. n. — 2. Cf. nn. 1393, 1399 et Fr. Poland, *Gesch. des griech. Vereinswesens*, 1909, p. 275, not. XX.

1401. Smyrnae? — Fontrier, Μουσεῖον, V (1884-1885), p. 31, n. 359.

[Ἀγαθῇ] τύχῃ · | [τὸν] ἀνείκητον πυ[... [τοῦ] κυρίου ἡμῶν Αὐ[τοκράτορος Καίσαρ]ος Μαρ. Αὐρ. Ἀντω||[νείνου Σεβαστοῦ] Αὐ. Φιλούμενος | [ἐξ ἰδίων τῇ π]ατρίδι κοσμίως | [καὶ] .... ἐπεσκεύασεν | ....ώσεως | .... [Εὐτυ]χεῖτε.

1402. Smyrnae. — Dittenberger, *Sylloge inscr. gr.*, ed. II (1898), n. 414.

Οἱ θειότατοι αὐτοκράτορες Σεουῆρος καὶ Ἀντωνεῖνος Καίσαρες[1] Σμυρναίοις. | Εἰ Κλαύδιος Ῥουφῖνος[2], ὁ πολείτης ὑμῶν, ὁ διὰ τὴν προαίρεσιν, | ᾗ σύνεστιν ἐπὶ παιδείᾳ, καὶ τὸν ἐν λόγοις συνεχῆ βίον τὴν | προκειμένην τοῖς σοφισταῖς κατὰ τὰς θείας τῶν προγόνων || ἡμῶν διατάξεις[3] ἀτέλειαν τῶν λειτουργιῶν καρπούμενος, | ὑμῶν αὐτὸν ἑκουσίῳ ἀνάγκῃ προκαλουμένων, ὑφέστη τὴν | στρατηγίαν κατὰ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα φίλτρον, τὴν γοῦν εἰς τὰ | ἄλλα μένειν ἀπραγμοσύνην ἀκείνητον αὐτῷ δικαιότατόν | ἐστιν · οὐ γὰρ ἄξιον τῷ ἀνδρὶ τὴν εἰς ὑμᾶς φιλοτειμίαν γενέ||σθαι ζημίαν, καὶ μάλιστα ταύτην ὑμῶν αἰτούντων ὑπὲρ | αὐτοῦ τὴν χάριν. Εὐτυχεῖτε. | Ἐπρέσβευον Αὐρ. Ἀντωνεῖνος καὶ Αἴλιος Σπηρᾶτος.

1. Septimius Severus et Caracalla, inter annos 198 et 209 post C. n. — 2. De Claudio Rufino sophista Smyrnaeo cf. Philostr., *Vit. soph.*, II, 25, p. 608. — 3. Sophistis enim immunitas a principibus post Vespasianum saepe concessa erat. Cf. Hertzberg, *Hist. de la Grèce sous la domin. des Romains*, III (1890), p. 78, not. 1.

1403. Smyrnae. — *C. I. Gr.*, 3163.

Ὑπὲρ διαμονῆς τοῦ εὐσεβεστάτου αὐτοκράτορος Ἀντωνίνου [1] | Παπίνιος ὁ φιλόσοφος, ἐγκατοχήσας τῷ κυρίῳ Σαράπιδι [2] | παρὰ ταῖς Νεμέσεσιν [3], εὐξάμενος αὐξῆσαι τὸ Νεμέσειον, | τὸν παρατεθέντα οἶκον ταῖς Νεμέσεσιν ἀνιέρωσεν, ὡς ‖ εἶναι ἐν ἱερῷ τῶν κυρίων Νεμέσεων τὸ ὅλον. | Ὁ τόπος συνεχωρήθη ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀντωνίνου, | Γεντινιανῷ καὶ Βάσσῳ ὑπάτοις [4], πρὸ νωνῶν Ὀκτωβρίων [5].

1. Caracalla. — 2. Postquam incubavit Serapidi, somnio admonitus. Cf. Ael. Aristid., *Orat. sacr.*, III, p. 320 Iebb. — 3. Cf. n. 1431. — 4. Terentius Gentianus et Pomponius Bassus consules fuerunt anno 211 post C. n. : *Prosop. imp. rom.*, III, p. 74, n. 525 et p. 301, n. 55. — 5. Profecto pridie nonas, die vi Octobris.

1404. Smyrnae. — *C. I. L.*, III, 412.

..........|... magistratus harum ciuita[tium, in] | quibus te suggeris possidere, agere curam [iam oportebit, | ut] quod optime placuisse perspicitur, perpetua ‖ obseruatione teneatur. Vale, Apella carissime nobis. | Data V kal. Iun.

Ἀγαθῇ τύχῃ · | Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Πούβλιος Λικίν|νιος Οὐαλεριανὸς Εὐσεβὴς Εὐτυχὴς | Σεβαστὸς καὶ Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Πού‖βλιος Λικίννιος Γαλλι[ηνὸς Εὐσεβὴς] Εὐτυχὴς Σε|βαστὸς [καὶ] Λικίννιος Κ[ορνήλιος Σαλωνινὸς Οὐαλεριανὸς] ἐπι|φανέστατος Καῖσαρ [1] Ἰουλίῳ | Ἀπελλᾷ ἰδίῳ χαίρειν. | [Οὐκ] ἀμφίβολόν ἐστιν καὶ ἐν τούτῳ τὰ ‖ ὁρι[σθ]έντα τηρεῖσ[θαι] .... γνώμη ... | καὶ [ὠ]νητὰς ... συγκλητικὰ[ς] οἰκίας | ... ζ[ημ]ίαις ἐνοχλεῖ[ν] ... αἱ δ[ὲ] ἀρχ[αὶ] τού|των τῶν πόλεων, ἐν αἷς [λέγεις σε|αυτὸν κεκτῆ[σθαι, ἐφεξ]ῆς φροντίσουσιν, ἵνα [ἃ ἂν] ‖ ἄριστα ἀρέσ[κῃ ταῦ]τ[α] παραφυλάσση|ται. Ἔρρωσο, Ἀπελλᾶ. [Πρὸ ε´ καλ(άνδας) Ἰουν(ίας)].

1. Annis 253-260 post C. n. « Hoc puto imperatores rescripsisse, non licere magistratui municipali multam imponere viro senatorii ordinis; quod, quanquam alibi, quod sciam, non enuntiatur, tamen recte convenit iis quae praeterea de senatorum privilegiis traduntur. » Mommsen.

1405. Smyrnae. — *C. I. Gr.*, 3183.

.... | Σεβαστὸν Εὐσεβῆ, ποιησα|μένης τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν | κατασκευὴν τοῦ ἀνδριάντος καὶ ‖ παρ' ἑαυτῆς συνεισενενκάσης | εἰς τοῦτο χρῆμα καὶ τὴν ἀνάστα|σιν αὐτοῦ Εἰκονίου τῆς | Δημοκλέους.

1406. Smyrnae. — Szanto, *Arch. epig. Mittheil. aus Oester.*, IX (1885), p. 134.

...... [Σεβ]ασ[τῷ ..|. ἀρχιερεῖ μ]εγίστῳ ...|.. αὐτοκράτορ[ι] .|... πατρὶ πατρίδος, ‖ [ἱερέως] τοῦ πρὸ [π]όλ[ε]ως[1] [Διονύσου][2] | .... Τίτου Φλαυίου ..|... [στε]φανηφόρου τὸ ...|..ου τὸ β′ π....|...παιο......

1. Cf. n. 1415. — 2. Cf. nn. 1393, 1399, 1400.

1407. Smyrnae. — *Ephem. epigr.*, I (1872), p. 270.

Ὁ δῆμος | Ζήνωνα, βασιλ<λ>ίσσης | Πυθοδωρίδος Φιλομήτορος | καὶ βασιλέως Πολέμωνος ‖ υἱὸν, θυγατριδῆ δὲ τῆς εὐ|εργέτιδος Ἀντωνίας[1], | ἐτείμησεν.

1. Antonia, filia Antonii triumviri (*Prosop. imp. rom.*, I, p. 106, n. 705), ex Pythodoro Tralliano (*ibid.*, III, p. 112, n. 835) pepererat Pythodorida (*ibid.*, n. 834), quae circa annum 12 ante C. n. nupsit Polemoni I, regi Ponti, defuncto anno 8 ante C. n. (*ibid.*, p. 57, n. 405). Pythodoridis autem filio Zenoni hic titulus positus est ante annum 18 post. C. n., quo Armeniae regnum accepit (*ibid.*, p. 493, n. 5). De qua familia cf. O. Rayet, *Milet et le golfe Latmique*, I, 1877, p. 81.

1408. Smyrnae. — Hirschfeld, *Bullett. dell' Istit. di Roma*, 1873, p. 226, n. 2.

....ν Ῥωμαίων μειο.... | ... Καικίλιον Μέτε[λλον][1] ..|....ν ἐπὶ τὴν Κρήτη[ν] ...|.... ἐνεχείρισεν λυ...‖...ηγωι τῆς παρα.......

1. Q. Caecilius Metellus Creticus, cos. anno 69 ante C. n., qui Cretam bello piratico perdomitam in provinciae formam redegit anno 66, obiit paulo post annum 54. Cf. Münzer ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclop.*, III, p. 1210, n. 87.

1409. Smyrnae. — *C. I. Gr.*, 3186.

Ὁ δῆμος | Πόπλιον Λέντλον Σκι[πί[ω]να τὸν ἀνθύπατον, |[1] εὐεργέτην ὄντα διὰ ‖ προγόνων τῆς πόλεως.

1. P. Cornelius Lentulus Scipio, cos. suff. anno 2, aut filius ejus, cos. suff. anno 24 post C. n., alteruter proconsul Asiae Augusto aut Tiberio principe : *Prosop. imp. rom.*, I, p. 456, n. 1142; p. 457, n. 1143.

1410. Smyrnae. — *C. I. Gr.*, 3187.

[Ἔδ]οξεν τοῖς ἐπὶ τῆς Ἀσίας [Ἕλλησιν] [1] .... | Τιβερίου Κλαυδίου Ἡρώ-[δου] [2]........ | καὶ σεβαστοφάντου καὶ .... [ἱερέως] | θεᾶς Ῥώμης καὶ θεοῦ [Καίσαρος] ...... ‖ Διὸς πατρῴου, αὐτοκ[ράτορος, ἀρχιερέως] | μεγίστου, πατρὸς τῆ[ς πατρίδος καὶ σωτῆρος] | τοῦ σύμπαντος ἀν[θρωπείου γένους· ἐπ]|εὶ Μᾶρκος Αἰφουλανὸς .... | ὁ ἀνθύπατος [3] ἀπὸ τῆς .... [ἐπὶ] ‖ Νέρωνος Καίσαρος προ[νοίας καὶ τῆς κατὰ τὴν] | ἐπαρχείαν κηδεμονί[ας .... | κ]αὶ δυσμείμητον ἠθῶ[ν .... | κ]ομίσας χρηστότητα .... | [ἐ]παινουμένην δικα[στείαν ...... καὶ ‖ ἁ]γνείαν μὲν καὶ δικαιο[σύνην ...... διά]|θεσιν πρέπουσαν α.......... |ιην Κειρίῳ? παρεσ....... |ιαν δὲ πρὸς ἅπαντ[ας τοὺς ἀνθρώπου]|ς μηδένα μήτε τα......... ‖ μήτε ἐπιφανει........

1. Commune Asiae provinciae. — 2. Orator ille celeberrimus Ti. Claudius [Atticus] Herodes, corrector civitatum liberarum Asiae circa annos 132/135 post C. n. (*Prosop. imp. rom.*, I, p. 353, n. 635), ut existimat Boeckh; sed jure dubites verumne viderit. — 3. M. Aefulanus, proconsul Asiae sub Nerone (*Prosop. imp. rom.*, I, p. 11, n. 95).

1411. Smyrnae. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 477.

Ἐκ τοῦ εἰσαχθέντος | ὕδατος [1] ἐπὶ τὸν Δία τὸν | Ἀκραῖον [2], ἐπὶ Οὐλπίου | Τραιανοῦ τοῦ ἀνθυπάτου [3], ‖ ἐν ταῖς στρατηγίαις | ταῖς Μάρκων Ἰουνίων | υἱοῦ καὶ πατρὸς [4] | ....

1. Uni ex aquaeductus fistulis inscriptus fuisse titulus videtur; cf. n. 1412. — 2. Jupiter Acraeus, ut in aliis Graeciae urbibus, sic quoque Smyrnae colebatur : Wentzel ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclop.*, I, p. 1193. Ad ejus fanum ducebatur aqua, populo etiam utenda. — 3. M. Ulpius Trajanus, pater Trajani imperatoris, cos. inter annos 68 et 71, proconsul Asiae anno 79/80 post C. n. : *Prosop. imp. rom.*, III, p. 463, n. 574. — 4. Praetoribus Smyrnaeorum M. Juniis.

1412. Smyrnae. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 478.

Τραιανοῦ | ὕδατος [1] ἀποκα|τασταθέντος | ὑπὸ Βαιβίου ‖ Τούλλου | ἀνθυπάτου [2].

1. Cf. n. 1411. — 2. L. Baebius Tullus, nummis Sardianorum notus, Trajano principe Asiam rexit : *Prosop. imp. rom.*, I, p. 225, n. 23, et rectius Groag ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclop.*, *Suppl.*, I, p. 236, n. 47.

1413. Smyrnae. — *C. I. Gr.*, 3189.

Νεωκόρος Σμυρναίων | δῆμος ἐτείμησεν | Μᾶρκον Ἀττίλιον Βραδούα [1] | τὸν ἀνθύπατον, ‖ ἐπιμεληθέντος Μάρκου | Αὐρηλίου Περπέρου τοῦ | ἐπὶ τῶν ὅπλων στρατηγοῦ [2].

1. M. Atilius Bradua fueritne ille idem qui consulatum gessit anno 185 post C. n. (*Prosop. imp. rom.*, I, p. 348, n. 640) ambigit Klebs (*ibid.*, p. 174, n. 1078). Neocoratum II Smyrna usurpavit sub Hadriano; sed potuit omitti B, ut saepius factum est; cf. Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 449. — 2. Praefectus paci tuendae, qui non semel in titulis Smyrnae inventis occurrit.

1414. Smyrnae. — Röhl, *Schedae epigraphicae* (1876), p. 2, n. 3 : Waddington, *Bull. de corr. hellén.*, VI (1882), p. 291. Cf. Ramsay, *Americ. Journ. of archaeol.*, I (1885), p. 140, n. 2.

Ἀγαθῇ τύχῃ · | ψηφισαμένης τῆς κρα|τίστης βουλῆς καὶ ἐπικυρώ|σαντος τοῦ λαμπροτάτου ἀνθυ‖πάτου Λολλι(αν)οῦ Ἀουείτου [1], ἐδόθη | < ἐδόθη > φορτηγοῖς Ἀσκληπιασταῖς | ἐκ τοῦ ἐνε[δ]ρίου βάθ[ρ]α [2] τὰ ἑξῆς | τέσσαρα, ταμιεύοντος Αὐρη. | Ἀφροδεισίου.

1. L. Hedius Rufus Lollianus Avitus, cos. suff., ut videtur, imperante Commodo, procos. Asiae sub finem saeculi II : *Prosop. imp. rom.*, II, p. 127, n. 26. — 2. ΒΑΘΒΑ lapis. Sedilia quatuor ex ordine in theatro Smyrnaeo data sunt bajulis, qui ad templum Aesculapii pertinebant; de quibus cf. Fr. Poland, *op. cit.*, p. 210.

1415. Smyrnae. — *C. I. Gr.*, 3211.

............|..., [ἀ]νθυπατεύοντος Αἰμιλίου [1].....|..., ἱερατευσύσης διὰ βίου Κ[λαυδίας] ....|... τῆς μεγάλης πρὸ <το>πόλεως [2] θε[ᾶς] ‖ θεσμοφόρου Δήμητ[ρος] ...|.., Αὐρηλίας Μελίτης ἱερείας καὶ ἀρχ[ιερεί]ας] τῆς Ἀσίας ναῶν τῶν ἐν Ζμύ[ρνῃ] [3]..|., ἀγ[ω]νοθετοῦντο[ς] ....αρίου.........

1. Proconsul Asiae incertus : *Prosop. imp. rom.*, I, p. 25, n. 208. Aemiliorum, a quibus constat administratam esse provinciam, indicem confecit Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 305. — 2. Cujus templum ante urbem, extra urbem situm erat. Cf. n. 1406 et Boeckh ad *C. I. Gr.*, 2963, c. — 3. Melite sacerdos occurrit etiam in n. 1435.

1416. Smyrnae. — *C. I. Gr.*, 3188.

Πούπλιος ἀνθύπατος [1], ἄρχων Ἰω|νίας, Φρυγίας, Αἰολίδος, Μηονίας, | Λυδίας, Ἑλλησπόντου, Μυσίας, Βι|θυνίας, Ταρσίας, Γαλατίας, Μα‖ρ[ι]ανδυνῶν, Πόντου, Παφλαγο|νίας, Καππαδοκίας μικρᾶς καὶ | μεγάλης, Ἰσαυρίας τε καὶ Λυκαο|νίας καὶ μέχρι τῶν ὁρίων τοῦ ‖ Ταύρου καὶ τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας.

1. Publius ille proconsul Asiae, quis fuerit, qua aetate vixerit, nemo hactenus statuit : *Prosop. imp. rom.*, III, p. 108, n. 788. Sed jure suspici potest titulus a Constantino Porphyrogenneto traditus.

1417. Smyrnae. — Le Bas et Waddington, n. 1524 ; H. Grégoire, *Rev. de l'Instruction publique en Belgique*, 1908, p. 209.

In pavimento musivo :

..... μηνὸς] Μαίου θʹ ἐ[τελειώ]|θη ἡ πᾶσα κέντησ[ις [1] καὶ] | ζωγράφησις, ἐ[πὶ] Γανυ|μήδου [2] διοικητοῦ [3] Π[λαν]‖κίλλης λαμπροτάτης [4].

Supplementa suppeditaverunt partim Grégoire, partim Haussoullier.

1. Opus musivum, ut docuit Grégoire. — 2. Γανυμήδους idem. — 3. Procurator. — 4. Clarissima femina (?) : *Prosop. imp. rom.*, III, p. 42, n. 332.

1418. Smyrnae. — Le Bas et Waddington, n. 2.

Ἡ νεωκόρος | Σμυρναίων πόλις [1] | τὰ ὀνόματα τῶν | ὑπεσχημένων ‖ καὶ συνεισενεγκάντων | εἰς τὴν τοῦ λιμένος κατασκ[ευὴν] ....

1. Smyrna fuit neocorus I sub Tiberio, II sub Hadriano : Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 452.

1419. Smyrnae. — *C. I. Gr.*, 3206.

In dextro latere :

a. [Ἀγαθῆι] τύχηι · | ἐν τῇ πρώτῃ τῆς Ἀσίας κάλλει καὶ μεγέθει | καὶ λαμπροτάτῃ καὶ μητροπόλει καὶ τρὶς νεωκόρῳ | τῶν Σεβαστῶν κατὰ τὰ δόγματα τῆς ἱερωτάτ[η]ς ‖ συνκλήτου καὶ κόσμ[ῳ] τῆς Ἰωνίας Σμυρναίων [πόλει] [1] | Αὐρ. Ἀπολλινάριος Θυατειρηνὸς καὶ | Σμυρναῖος καὶ Φιλαδελφε[ὺ]ς καὶ Βυ|ζάντιος καὶ

ἄλλων πολέ|ων πολείτης, ‖ βουλευτὴς, δολιχαδρόμος νεικήσας | ἀγῶνας το[ὺ]ς ὑπογεγραμμένο[υ]ς · | Π[υ]θικὸν Πύθια ἐν Δελφοῖς, Πύθια | ἐν Σίδῃ [2], Αὐγουστεῖα ἐν Θυατεί|[ροις] [3]. . . . .

In sinistro latere :

b. τειμηθεὶς δὲ ξυσταρχίαις παρὰ τῶν | κυρίων ἡμῶν Αὐτοκρατόρων Οὐα|λεριανοῦ καὶ Γαλλιηνοῦ Σεβαστῶν [4] | ἐν τῇ λαμπρᾷ Φιλαδελφέων πόλει [5] ‖ καὶ ἐν τῇ λαμπρᾷ Βυζαντίων πόλει ....

1. κόσμου et [πόλεως] Boeckh. — 2. Urbs Pamphyliae. Cf. supra t. III, n. 805-811. — 3. Cf. nn. 1189-1286. — 4. Annis 253-259 post C. n. — 5. Urbs Lydiae. Cf. infra.

1420. Smyrnae. — *C. I. Gr.*, 3202.

Ἀγαθῆι τύχηι · | καθ' ἃ ἐψηφίσατο ἡ κρατίστη βουλὴ | τῆς πρώτης τῆς Ἀσίας | κάλλει καὶ μεγέθει [1] καὶ ‖ λαμπροτάτης καὶ μητρο|πόλεως τῆς Ἀσίας [2] καὶ | τρὶς νεωκόρου τῶν | Σεβαστῶν [3] κατὰ τὰ δό|γματα τῆς ἱερωτάτης ‖ συνκλήτου καὶ κόσμου | τῆς Ἰωνίας Σμυρναί|ων πόλεως, | Αὐρ. Φαῦσταν ἀρχιέρειαν | Πομπωνία Κλαυδία ‖ Φαῦστα Λουπερκιανὴ | ἡ κρατίστη τὴν χρη|στὴν τήθην. | Εὐτυχεῖτε.

1. In ludis provinciae « primi » incedebant Smyrnaeorum, « primi » etiam Ephesiorum et Pergamenorum legati : Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 144. — 2. Ioniae, non Asiae, metropolis Smyrna primum fuerat. Alias metropoles ejusdem provinciae recensuit Chapot, *ibid.*, p. 136. De sensu verbi ambigitur. — 3. Cf. n. 1424.

1421. Smyrnae. — *C. I. Gr.*, 3204.

Ἀγαθῆι τύχηι · | ἡ πρώτη τῆς Ἀσίας κάλλει καὶ μεγέθει καὶ λαμ|προτάτη καὶ μητρόπολις καὶ γ' νεωκόρος τῶν Σε|βαστῶν κατὰ τὰ δόγματα τῆς ἱερωτάτης συν‖κλήτου καὶ κόσμος τῆς Ἰωνίας Σμυρ|ναίων πόλις [1] | Λ. Ἐρένν(ιον) Σεπτίμ(ιον) | Ἡλιόδωρον Ἀντι|νοέα [2] καὶ Σμυρ‖ναῖον παγκρατι|αστήν.

1. Cf. n. 1420, 1424. Eadem prorsus nomina Smyrnae leguntur in altero titulo (C. I. Gr., 3205). — 2. Civis Antinoensis : Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 701, not. 3. Cf. hujus operis t. I, nn. 1141-1144.

1422. Smyrnae. — *C. I. Gr.*, 3192.

[Ἡ .... Σμυρναίων | πόλι]ς Γάιον Ἰούλιον Υ ...|.. [φιλο]πάτριδος υἱὸν ...|..τον ἔπαρχον τεχν[ιτῶν, ‖ χιλί]αρχον λεγιῶνος ε΄ [1], | [στατ]ῆρας καταλιπόντα χρ[υσοῦς .., | ἐξ] ὧν τό τε πρόπυλον σ[ὺν | ταῖς] τειμαῖς καὶ ἡ ἁπαντ[ῶσα] | στοὰ κατεσκευάσ[θησαν], ‖ ἐπιμεληθέντος κατ[ὰ | τὴν δια]θήκην αὐτοῦ Τιβε[ρίου | Κλαυδ]ίου Μητροδώρου .|..ια Μενεκλέο[υς].

1. Legio V [Macedonica] in Moesia plerumque tetendit. Cf. Cagnat ap. Daremberg et Saglio, *Dict. des ant.*, s. v. *Legio*.

1423. Smyrnae. — Le Bas et Waddington, n. 5.

Ἀγαθῆι τύχηι · | ἡ πατρὶς Οὐλ|πίαν Μαρκέλλαν [1] | ἱερασαμένην ‖ τῆς Ἀρτέμιδος, | ἀρχιέρειαν τῆς Ἀ|σίας ναῶν τῶν ἐν | Σμύρνῃ, ἀγωνο|θέτ[ι]ν τρὶς τῆς ‖ πατρίδος, ἱέρει|αν διὰ βίου τῆς | Μητρὸς τῶν | θεῶν.

1. Nota etiam titulo Thyatireno n. 1225.

1424. Smyrnae. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 514.

[Ἡ πρώτη τῆς Ἀσίας | κάλλει καὶ μεγέθει | καὶ λαμπροτάτη | καὶ μητρόπολις ‖ τῆς Ἀσίας καὶ τρὶς] | νεωκόρος [1] τῶν Σε|βαστῶν καὶ κόσ|μος τῆς Ἰωνίας κα|τὰ τὰ δόγματα τῆς ‖ ἱερωτάτης συνκλή|του Σμυρναίων πόλις | Πομπώνιον Κορνήλιον | Λολλιανὸν Ἡδιανόν, | τὸν Ἀσιάρχην καὶ ῥή‖τορα, ὑπατικῶν συν|[γ]ενῆ [2], τῆς περὶ αὐτὴν | ....

1. Smyrna fuit neocorus III demum sub finem Septimii Severi : Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 452; tamen [τρίς] potest probabiliter restitui. — 2. Sane affinis P. Hedii Rufi Lolliani Gentiani, proconsulis Asiae anno 209, et L. fratris, proconsulis Asiae circa eamdem aetatem : *Prosop. imp. rom.*, II, p. 127, n. 26; p. 128, n. 27; III, p. 76, n. 535.

1425. Smyrnae. — Contoléon, *Rev. des études gr.*, XII (1899), p. 388, n. 22.

Ἀγαθῆι [τύχηι] · | [ἡ] πρώτη [τῆς Ἀσίας καὶ λαμπροτάτη] | καὶ μητρόπολις καὶ τρὶς νεωκό|ρος τῶν Σεβαστῶν [1] κατὰ τὰ δό‖[γματ]α τῆς ἱερωτάτης συγκλή|[του Σ]μυρναίων πόλις.

1. Cf. n. 1424.

1426. Smyrnae. — *C. I. Gr.*, 3197.

Ἀγαθῆι τύχηι · | [ἐν] τῇ λαμπροτάτῃ καὶ μητροπό|λει καὶ τρὶς νεωκόρῳ τῶν Σεβασ|τῶν κατὰ τὰ δόγματα τῆς ἱερ‖ω[τά]της συγκλήτου Σμυρναίων | [πόλει] ....

1427. Smyrnae. — Le Bas et Waddington, n. 4.

...........|.............. | τοὺς πολλοὺς κωλύουσι κοι|νωνεῖν τῆς πορθμείας · πρὸς ‖ δὲ τούτοις, ἀντὶ δύο ὀβολῶν | δύο ἀσσάρια πεποιήκασι τὸν | ναῦλον, δι' αὐτὸ τοῦτο καὶ συν|εστηκότες καὶ κωλύοντες | τὸν βουλόμενον πορθμεύειν, ‖ ὅπως ἐπάναγκες αὐτοῖς οἱ δε|όμενοι τῆς πορθμείας χρῶν|ται, ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τὰς ἄλ|λας πορθμείας κακουργοῦσι κα|τὰ ταῦτα · ἔδοξε τῆι βουλῆι καὶ ‖ τῶι δήμωι καθ' ἃ εἰσηγήσαντο ....[1].

1. Decretum est Smyrnaeorum contra eos qui, illicitum monopolium inter se pacti, naulum auxerant et conjuraverant ne ab aliis minueretur.

1428. Smyrnae (?). — Fontrier, Μουσεῖον, V (1884-1885), p. 13, n. 224.

.....|..... Ὀλυμπίῳ | .... λαμπροτάτης | .... νεοκόρου τῶν ‖ [Σεβαστῶν] .... ..ωτάτης συν|[όδου] ....ω τῆς πόλεως | ....ον ἐκ τεύχους | ....χείας ἀνθυπάτου | ....αμμένοις παρὰ αὐ‖........ου ἱεροῦ δοκιμάζω | .....κεις περὶ τὸν Ὀλύμ|[πιον] ..... καὶ τὰ δίκαια τοῦ θε|[οῦ] ... παρὰ τῷ θεῷ ἐστηλλο|.........τα βυβλίων ἐπιτρε‖......... σπουδῆς ἐν τάχει | .... στήλλην κατασκευ|.........ουσιν καὶ οἱ ἐπὶ τῆς βα|........υτο κἀγώ σοι ἐπιτρέ|[πω] ..... [ἐ]πενοχλεῖν ‖ ....[1].

1. Decretum est ad sacra pertinens.

1429. Smyrnae. — *C. I. Gr.*, 3203.

.... | [ἐὰν δὲ ...... αὐτοῦ κα]|ταψηφίσηται, ἀπ[οτεισάτω] ...... | δηνάρια .ε. καὶ [π]ραξάτω αὐ[τὸν ὁ ἐπί]‖τροπος τοῦ Σεβαστοῦ .... [δι]|α-τάξε[ι] ταύτῃ εἰ[ς] τὸν α[ἰεὶ χρόνον. | Κλαυδί]ου Κα[ρ]τε[ρ]ομάχου τῆι ....|ραντες ἀλλοτρίῳ τὸν ....., [ἐν] | Ζμύρνῃ ἱερονεῖκαι ....‖τ ἐκ τοῦ

ψηφίσματος τ[ούτου] .... | καὶ ἀπάλαιστ[ροι] .... | δηναρίων ἀν[ὰ .... Τιβερί]|ου Κλαυδίου Κα[ρ]τε[ρ]ο[μάχου καθ' ἕκασ]|τον ἔτος ἀποκλη-ρο[ῦν] .... ‖τακοσίων δηναρίων ....|ῶνος μηνὸς τοὺς .... [τοὺς αἰεὶ] | γεινο[μ]ένους ἐπὶ [τῇ διοικήσει καὶ] | λαμβάνειν ἕκαστο[ν]....... | δηνάρια πέ[ν]τε κα[ὶ] .... ‖ τῆς σόρου υ.ελιην ......|νοειη δὲ τὸ [σ]ύστη[μα .... δια]|μονῆς εἰς τὸν αἰεὶ [χρόνον .... | π]ορίσῃ τόκο[υ] αναιο..... | [τ]ὸν πόρον, ἀπο[τ]ει[σα....... ἀρ‖γ]υρίου δηνάρια ιϛ' ἅτινα πρ........ | τοῦ Σεβαστοῦ μ[η]νὸ[ς καθ' ἕκαστον ἔ]|τος εἰς τὸν ι. το ημασ....... [1].

1. « Fragmentum est decreti quo instituitur collegium aliquod, quod ad gymnicas res aliqua in parte pertinuisse conjicio. Dicitur de solitis distributionibus pecuniarum et aliis rebus similibus » Boeckh.

1430. Smyrnae. — Szanto, *Arch. epigr. Mittheil. aus Oester.*, IX (1885), p. 132.

....[λ]εσ..|.....ν πρεπον[τ....|.... χρε]ίαν ἐνκεχειρίσ[θαι] ..|..ε...‖.κάτη θυσία Βρεισεῖ [1] ...|...είας τοῦ αὐτοκράτορος .|... πόλεως ἡμῶν · ἧς ἱε|[ρ]...σις τοῖς τεχνείταις ...|...ε καὶ συνελθόντας ‖ [εἰς τὴν σύνοδον [2] .....]ος προνοου-μένου | ....ίου ..|.... [ὑπὲρ τῆς ὑγιείας τῶν Σε]βαστῶν ἐνιαυσι|..... θυσί.. .... [τ]ῆς πόλεως ἐψη|[φίσατο ..... ἡ πό]λις ἐκ τῶν δη‖[μοσίων .....ε]ίας τοῦ ταμίου |..... [τ]οῦ λαμπαδάρ|[χου [3] ......]υδίου.

1. Bacchus Briseus. Cf. nn. 1393, 1399, 1400, 1433, 1434. — 2. Collegium Bacchum colens. — 3. Is qui cursibus lampadum parandis praeest.

1431. Smyrnae. — *C. I. Gr.*, 3148.

....ωρίας | δὲ τὸ δ...... [Εὐ]άρεστος τὸ ϛ', | ἐφ' οὗ στρατηγοῦντος ὑπέσχοντο | οἵδε ·

Κλ. Βάσσος ἀγωνοθέτης ‖ Νεμέσεων [1] στρώσειν τὴν βασι|λικήν ·

Φοῦσκος ἔργον ποιήσειν | μυ(ριάδων) ζ' ·

Χερσίφρων Ἀσιάρχης τοὺς | κήπους εἰς τὸν Φοινεικῶνα [2] · |

Λούκιος Πομπήιος εἰς τὸν Φοι‖νεικῶνα μυ(ριάδας) ε' ·

Λούκιος Βηστεῖνος | τὴν βασιλικὴν στρώσειν | πρὸς τῷ βουλευτηρίῳ καὶ χαλ|κᾶς τὰς θύρας ποιήσειν · |

Σμάραγδος πρύτανις ναὸν Τύχης ‖ κατασκευάσειν ἐν τῷ Φοινεικῶ|νι ·

Κλαύδιος πρύτανις χρυσώ|σειν τὸν ὄροφον τοῦ ἀλιπτηρίου | τῆς γερουσίας καὶ [τ]ὸ[ν] εἰς τὸν χα|ριστήριον νεὼ[ν] κείονα σὺν σπει‖ροκεφάλῳ ·

Νυμφιδία ἀρχιέρεια, | Κλ. Ἀρτεμύλλα, Κλ. Πώλλα, | Κλαυδία Νεικήτου [3], Θευδιανὸς [4] | στεφανηφόρος τὸ δεύτερον, Φλ. Ἀσκληπιακή, | Εἰσίδωρος σοφιστής, Ἀντωνία ‖ Μάγνα, Κλ. Ἀρίστιον, Ἀλβιδία | Μάγνα μυ(ριάδα) α'.

Κλ. Ἡδεῖα μυ(ριάδα) α' ·

Κλ. Χάρις | μυ(ριάδα) α' ·

Κλ. Λεόντιον μυ(ριάδα) α' ·

Κλ. Αὐρηλία | κείονας Κυμβελλείτας [5] σὺν | σπειροκεφάλοις εἰς τὸν Φοινει|κῶνα νβ' ·

οἱ ποτὲ Ἰουδαῖοι [6] μυ(ριάδα) α' · ‖

Μητρόδωρος | Νεικάνορος Δικηνὸς? εἰς | τὸν Φοινεικῶνα δηνάρια ζφ' ·

Μούρδιος | Καικιλιανὸς μυ(ριάδας) β' ·

καὶ ὅσα ἐπετύ|χομεν παρὰ τοῦ κυρίου Καίσαρος ‖ Ἁδριανοῦ διὰ Ἀντωνίου Πολέμω|νος [7] · δεύτερον δόγμα συνκλήτου, | καθ' ὃ δὶς νεωκόροι γεγόναμεν [8], | ἀγῶνα ἱερὸν [9], ἀτέλειαν, θεολόγους, | ὑμνῳδοὺς [10], μυριάδας ἑκατὸν ‖ πεντήκοντα, κείονας εἰς τὸ | ἀλειπτήριον Συνναδίους [ο]β', | Νουμεδικοὺς κ' [11], πορφυρείτας ς' · |

κατεσκευάσθη δὲ καὶ ἡ ἡλιοκά|μεινος [12] ἐν τῷ γυμνασίῳ ὑπὸ Σέξτου ‖ ἀρχιερέως.

1. De Nemesibus binis, Smyrnae inter praecipuos deos cultis, quae docent auctores et monumenta congessit Rossbach ap. Roscher, *Lex. der gr. und röm. Mythologie*, III, p. 117-166. Cf. supra n. 1403. — 2. Palmarium. — 3. Fortasse Nicetes, Smyrnaeus rhetor, qui Nerva principe floruit : *Prosop. imp. rom.*, II, p. 404, n. 61. — 4. Inscriptus nummo Smyrnaeo : Eckhel, *Doctr. numm.*, II, p. 545. — 5. Columnae in monte Phrygiae Cybelo recisae. — 6. « Judaei Smyrnae, qui ejurata fide in civitatem recepti sunt. » Boeckh. — 7. Antonius Polemo sophista notissimus : *Prosop. imp. rom.*, I, p. 102, n. 685. — 8. Quo anno imperantis Hadriani Smyrnae neocoratus II s. c. concessus fuerit, non constat : Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 462 ; annum 123 proposuit J. Keil, *Jarhresheft des österr. arch. Instituts*, XI, 1908, p. 108 et seq. — 9. Olympia Hadrianea. — 10. Cf. n. 353. — 11. De lapicidinis, quae Synnadis in Phrygia et Simittu in Numidia fodiebantur, cf. Ch. Dubois, *Étude sur les carrières dans le monde romain* 1908, p. 29 et 80. — 12. Apricum conclave siccandis corporibus. Thédenat ap. Daremberg et Saglio, *Dict. des antiq.*, s. v. *Heliocaminus*.

1432. Smyrnae. — *C. I. Gr.*, 3208.

Γ. Ἀντ. Σεπτίμιος Πόπλιος [1] | Περγαμηνὸς καὶ Σμυρναῖος καὶ Ἀθηναῖος |

καὶ Ἐφέσιος, κιθαρῳδὸς μόνος καὶ | πρῶτος τῶν ἀπ' αἰῶνος νικήσας ‖ τοὺς ὑπογεγραμμένους ἀγῶνας · | Σμύρναν Ὀλύμπια τῇ ἕκτῃ καὶ δεκάτῃ [2], Ἁδριάνια | Ῥώμην β', Ποτιόλους β', Νέαν πό|λιν γ', Ἄκτια β', τὴν ἐξ Ἄργους ἀσ|πίδα, Νέμεα γ', πάντας καθεξῆς · ‖ Σμύρναν κοινὸν Ἀσίας, Πέργα|μον Αὐγούστεια γ', Τραιάνεια, | Ἀσκλήπεια, Κομόδεια β', Πύθια | τὰ ἐν Δελφοῖς, Ἔφεσον Ἁδριάνεια, | Ἔφεσον Βαρβίλληα [3], ‖ Ἐπίδαυρον Ἀσκλήπεια, Ἀθήνας | Ἁδριάνεια, Σάρδεις Χρυσάνθι|νον [4], Τράλλεις Πύθια, Μείλη|τον Διδύμεια, Ῥόδον Ἅλεια β', | Λακεδαίμονα, Μαντίνειαν · ‖ θεματικοὺς δὲ καὶ ταλαντιαίους | πάντας ὅσους ἠγωνίσατο · | ὑπὸ φωνασκὸν Π. Αἰλ. Ἀγαθήμερον | Ἐφέσιον καὶ Σμυρναῖον καὶ | Περγαμηνὸν, κιθαρῳδὸν ἱερονεί‖κην καὶ μελοποιὸν ἔνδοξον, περὶ | πάντα εὔνουν γενόμενον ὡς φύσει | πατέρα [5].

1. Praenomen pro cognomine usurpatum. Cf. supra, t. III, nn. 330, 417. — 2. [Olympiade Smyrnaeorum] XVI, quae incidisse videtur fere in tempora Septimii Severi. — 3. Barbillea Ephesi instituta sunt Vespasiano principe in gratiam astrologi Barbilli (Dio Cass., LXVI, 9, 2), qui fortasse idem fuit atque Balbillus (Suet. *Ner.* 36). Cf. supra t. I, n. 153, not. 6 et nn. 162, 444-446. — 4. Ludi in nummis Sardianorum saepe memorati : Eckhel, *Doctr. num.*, IV, p. 438 ; *Dig.*, XXXVIII, 1, 24 ; Tertullian., *De spect.*, 6. Non ante Septimium Severum acti sunt. Nihil traditum est de nominis origine. — 5. Sub eo magistro Antonius Septimius artem musicam didicerat. De Agathemero citharoedo cf. *C. I. Gr.*, 6829.

1433. Smyrnae. — *C. I. Gr.*, 3190.

Ἡ ἱερὰ σύνοδος τῶν πε|ρὶ τὸν Βρεισέα Διόνυσον | τεχνειτῶν καὶ μυστῶν [1] | Μᾶρκον Αὐρήλιον Χαριδήμου ‖ Ἰουλιανὸν, τὸν δὶς Ἀσιάρχην | καὶ στεφανηφόρον καὶ νεωκό|ρον τῶν Σεβαστῶν καὶ βάκχον | τοῦ θεοῦ [2], διά τε τὴν πρὸς τὸν θε|ὸν εὐσέβειαν καὶ τὴν πρὸς τὴν ‖ πατρίδα ἐν πᾶσιν εὔνοιαν καὶ διὰ | τὸ μέγεθος ὧν αὐτῇ κατασκευά|ζει ἔργων καὶ διὰ τὴν πρὸς αὐτοὺς | διάθεσιν, | ταμιεύοντος [3] Μηνοφίλου Μητρο‖φάνους Ἀμερίμνου, ἐργεπιστατή|σαντος Ἀφροδεισίου Φοιβίωνος | Παύλου.

1. Cf. nn. 1399, 1430, 1434. — 2. Bacchus Briseus. — 3. Quaestor collegii.

1434. Smyrnae. — *C. I. Gr.*, 3195.

Πατρομύσται [1] [ἐ]ψη(φίσαντο ?) Μ. Αὐρήλιος Περπέρης Χαριδημιανὸς, |

Θεμιστοκλῆς Λού[π]ου, Σουλπ. [Τ]ύλλιος Κ[υρ]ίν(α) Στρατόνεικος | .....[2].

1. Cf. nn. 1399, 1430, 1433. — 2. Traditur ΤΑΥΚΕ......

1435. Smyrnae. — *C. I. Gr.*, 3151.

...ος ....|νος .... Ἄγνος .... [ἐ]πωνύμους ε.......... [Αὐρ.] | Μελίτης ἀρχιε[ρείας Ἀσίας ναῶν τῶν ἐν Σμύρνῃ [1] ...ί[|ου Χαριδήμου ἀρχιερέως στρατηγούντω[ν] ...... ‖ συνγενοῦς συνκλητικῶν, ὑπατικῶν, ἀρχιε[ρέων], | στρατηγῶν, στεφανηφόρ[ω]ν, καὶ οἱ συνάρξα[ντες αὐ]|τῷ ταμίαι Διονύσιος γ', Μ. Μηνοδ[ώ]ρου τοῦ Μάρκου, [στρατη|γὸς] ἐπὶ τῆς εἰρήνης [2], Τι. Κλ. Ἀσκληπιάδης, | Τ. Φλ. Παρορ.., Τ. Φλ. Μητροβιανός, Τι. Κλ. Πάνκαρπος, Μ. Ἀντ. Καππάδ[οξ] ‖ β' τοῦ Φιλήμονος · γραμματεὺς βουλῆς δήμου Τ. Κλ...|τος, ἐπίτροπος στρατηγὸς [3] Ἀντ. [Ὑ]πάτιος Ἡρακλε..[ου τοῦ | Μη]νοφάντου, οἰκονόμος Βάσσος Ἑρμογένους, ἐπὶ .... | Φιλήτου, ἐπὶ τῆς διατάξεως [Σ]εξ[τ]ίλιος, ἐπὶ τοῦ π...... | ... .[4]... Χρυσέρως, ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Ἀγαθήμ[ερος], ‖ ἐπὶ τοῦ στεφάνου [Ν]εικί[α]ς ...γερ....

1. Cf. n. 1415. — 2. Sive εἰρήναρχος. — 3. Cf. n. 3162 : ἐπίτροπος τῆς στρατηγίας. « Videtur curator intelligendus. » Boeckh. — 4. V. 14 ΠΡΟΔΩΚΟΣΕΧ traditur.

1436. Smyrnae. — *C. I. Gr.*, 3170.

....|...σιανῷ [1] ὑμνῳδ[ὸς Θεοῦ] | Ἀδριανοῦ καὶ ὑμν[ῳδὸς γερουσίας] [2] | ἐκ προγόνων, ‖ υἱὸς Γ. Κλ. | Πομπηίου | βουλευτοῦ, | πρυτάνεως, | ἐκγόνου ‖ Γ. Κλ. Οὐαλερίου | Λικιννιανοῦ, | ἱερέως | Ἀσκληπιοῦ | καὶ ἀλυτάρχου [3] ‖ Πεισαίων [4], | τοῖς γνησίοις | συνυμνῳδοῖς | Θεοῦ Ἀδριανοῦ | τὸν βωμὸν ‖ [καθιε]ρῶν | ....αγω[ν]..|.......

1. Sub eo proconsule titulus positus est. — 2. Cf. *C. I. Gr.*, 3147 et 3201. — 3. Alytarcha in Olympiis imperabat ἀλύταις, custodibus securitatis publicae. Reisch ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclop.*, s. v. — 4. Olympia, non illa quidem Smyrnae celebrata (cf. n. 1432) sed Pisae Elidis.

1437. Smyrnae. — Kontoleon, *Athen. Mittheil.*, XIV (1889), p. 95, n. 26.

Διονύσιος Ἀνδ|ρέου Περπε|ρήνιος εἰρην|αρχῶν.

1438. Smyrnae. — Fontrier, Μουσεῖον, II, 2-3 (1878), p. 26, n. 226.

..... | εἰρηναρ[χήσα]ντα | καὶ πρυτανεύσαντα | καὶ ταμιεύσαντα ‖ καὶ ἀγορανομήσαντα | ἐνδόξως | Κλ. Μαρκιανὸς | [τ]ὸν ἴδιον θρέψαντα.

1439. Smyrnae. — *C. I. Gr.*, 3153.

.... [Κλαυ]δίου Μενεκράτους, | [Κλ]αύδιος Τιμοκλ[έ]ους | ...αιος, ἱερεὺς Διὸς Καπε[τωλίου] ..|..ων ψηφισάμενος α... ‖ [εὐερ]γε[τ]ημάτων οἱ συν[άρξαντες .. | Μ]ένανδρος Διονυσί[ου] ....|..ιος, γραμματεὺς Ἡρω...|..φορος ν[εώ]τερος ....

1440. Smyrnae. — Lebas et Waddington, n. 33.

Ἀπόλλων[ος] | καὶ Σε[ράπιδος] | Σεβαστῶν εἰ[ργ]ά[σατο] | τὸ [βα]λανεῖον [σὺν] ‖ παντὶ [τῷ κ]όσμ[ῳ Πρ]ό[κλο[ς Βί]τῶν, ψηφ[ί]σαντος Τίτου Κα|τίου τοῦ [εὐεργ]έ[του καὶ | π]άτρωνος [αὐ]τοῦ, λ(υκάβαντος) γʹ [1].

1. Anno III principis incerti. De supplementis haec monet Haussoullier : « Nihil incertius et tituli lectione, quem solus exscripsit Landron, et restitutione, quam valde dubitanter protulit Le Bas. Incerta et nomina Ἀπόλλων[ος] et Σε[ράπιδος] et epitheton Σεβαστῶν. Omnia igitur in dubio relinquenda sunt. De Serapide Smyrnae culto cf. tamen Ad. Rusch, *De Serapide et Iside in Graecia cultis*, Berolini, 1906, p. 71. »

1441. Smyrnae. — Fontrier, *Athen. Mittheil.*, XXV (1900), p. 120.

Τ. Φλ. Ἀπολλώνιον, | φιλοσέβαστον, | λειτουργὸν ἔνδοξον, | τὸν γραμματέα τοῦ δήμου, ‖ νεοποιήσαντα [1] εὐσεβῶς, | τετειμημένον παρὰ τοῦ | θειοτάτου αὐτοκράτορος | .... τῇ προστασίᾳ | [τῆς] πράξεως τῶν ἱερῶν ‖ [ἀγών]ων τοῦ λαμπροτάτου | [τ]ῆς Ἀσίας ἔθνους, | [τὴ]ν τειμὴν Ὀνησίμο[υ] | [τ]οῦ συγγενοῦς.

1. Νεωποῖαι, magistratus qui templa curabant exstruenda aut reficienda, Ephesi, Magnesiae ad Maeandrum, Prienae, Halicarnassi etiam memorantur : Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, nn. 9, 10, 16, 215, 485.

1442. Smyrnae. — *C. I. Gr.*, 3209.

..... [νικήσαντα] ......|.. ἀνδρῶν παγκράτιον, Ἔφεσου | [Ὀ]λύνπια τὸ βʹ

ἀνδρῶν παγκράτιον, | [Αὐ]γούστεια ἐν Περγάμῳ τὸ β′ ἀν‖[δρ]ῶν παγκράτιον, Πύθια ἐν Τράλλεσιν | ἀνδρῶν παγκράτιον, | [Τ]ραιάνεια ἐν Περγάμῳ τὸ δ′ ἀνδρῶν | παγκράτιον, θεματικοὺς δὲ | [ἀγ]ῶνας ὑπὲρ τοὺς ἑκατόν.

1443. Smyrnae. — Fontrier, *Rev. des ét. anc.*, IV (1902), p. 194, n. 2.

...... Ταρ[σ]ίων | Ἀδρει[ά]νεια ‖ ...παρο|.... ιβι...

1444. Smyrnae. — *C. I. Gr.*, 3285.

Μᾶρκον Ἀρτώριον Ἀσκληπιάδην, | Θεοῦ Καίσαρος Σεβαστοῦ ἰατρὸν, | ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος τῶν Σμυρναίων | ἐτίμησαν ἥρωα, πολυμαθίας χάριν [1].

1. M. Artorius Asclepiades, medicus Augusti, post Actiacam victoriam periit : *Prosop. imp. rom.*, I, p. 155, n. 974. Potuit monumentum Artorii memoriae poni etiam post defunctum Augustum.

1445. Smyrnae. — *C. I. Gr.*, 3311 ; Kaibel, *Epigr. gr.*, n. 305.

Ἑρμογένης Χαριδήμου [1] ἰητρείην ἀναγράψας |
ἑπτ᾽ ἐπὶ ἑβδομήκοντ᾽ ἔτεσιν καὶ ἴσαις ἐπὶ βύβλοις [2]. |

. ... | συνέγραψε δὲ βυβλία ἰατρικὰ μὲν ο[ζ′] [3], ‖ ἱστορικὰ δὲ περὶ Ζμύρνης α′, β′ [4], | περὶ τῆς Ὁμήρου σοφίας α′, καὶ πατρίδος α′ [5], | Ἀσίας κτίσεων α′, β′, Εὐρώπης κτίσεων α′, β′, γ′, δ′, νήσσων α′, | Ἀσίας σταδιασμῶν α′, καὶ Εὐρώπης α′ [6], | στρατηγημάτων α′, β′, ‖ πίνα(κα) Ῥωμαίων καὶ Ζμυρναίων, διαδοχὴ(ν) [7] κατὰ χρόνους.

1. Medicus ille Smyrnaeus, idem profecto quem deriserunt epigrammatum auctores (*Anth. Pal.*, XI, 89, 114, 131, 190, 257), videtur vixisse altero post C. n. saeculo. Cf. Gossen ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclop.*, VIII, p. 877, n. 23. — 2. Vixit annis LXXVII et totidem libros scripsit de medicina. — 3. OB lapis. Corr. Boeckh : cf. v. 2. — 4. Unum quemque librum suus numerus ordinalis significat, ita ut summa omnium ultima littera exprimatur : duos igitur libros intellige. Hic est librorum Hermogenis index :

De medicina......................................	libri 77
De historia Smyrnae..............................	2
De Homeri sapientia..............................	1

Dé (Homeri) patria	1
Origines urbium Asiae	2
Origines urbium Europae	4
(Origines urbium quae sunt) in insulis	1
De mensura stadiorum Asiae	1
(De mensura stadiorum) Europae	1
Strategemata	2
Tabula Romanorum et Smyrnaeorum	1
Chronologica	1
	94

5. Sane Smyrnaeum fuisse Homerum contendebat. — 6. Itinerarium, quo stadia inter urbes et portus singulos metiebatur, Timosthenis Rhodii instar : Susemihl, *Gesch. der gr. Litter. in der Alexandr. Zeit*, I, p. 661, not. 84. — 7. πίναξ et διαδοχή lapis. Boeckh arbitratur πίνακα et διαδοχήν unum et eumdem fuisse librum, nempe tabulam chronologicam eorum qui Romae et Smyrnae magistratus gesserunt. Id tamen videtur potius de duobus libris intelligendum. Cf. Gossen, *loc. cit.*

1446. Smyrnae. — Fontrier, Μουσεῖον, II, 2-3 (1878), p. 28, n. 229.

Ἀγαθοκλῆς Ἀρχ̣ε|λάου Βειθυνὸς Νεικαιεὺς φιλόλο|γος ζήσας ἔτη κʹ. | Χαῖρε. Ὁ τοῦτο κα|ταλύσας δώσει | τῇ πόλει δηνάρια φʹ.

1447. Smyrnae. — Fontrier, Μουσεῖον, V (1884-1885), p. 26, n. 246.

Μ. Δομιτίωι | Σαβεί[ν]ωι φιλο|λόγωι, ζήσα|ντι ἔτη ιζʹ, Δομί|τιος Ἐπαφρόδιτος θρέ|ψας τὸ μνημῖον.

1448. Smyrnae. — Fontrier, Μουσεῖον, II, 1 (1876), p. 15, n. 101.

Μ. Κασσίῳ Ὁμηριανῷ | μελοποιῷ [1] | Α. Ἴρριος Καπίτων | ὁ φίλος.

1. Modos faciebat cantandis Homeri versibus.

1449. Smyrnae. — *C. I. Gr.*, 3198.

Θέωνα Πλατωνι|κὸν φιλόσοφον [1] | ὁ ἱερεὺς Θέων | τὸν πατέρα.

1. Commentarios Theon de mathematicis Platonis et alios libros scripsit Trajano et Hadriano principibus. Cf. Maurice Croiset, *Hist. de la litt. gr.*, V, p. 692.

1450. Smyrnae. — Fontrier, Μουσεῖον, V (1884-1885), p. 27, n. 250.

Σέξστος Ἰού|λιος Πάραλος | μειμολόγος, | χαῖρε.

1451. Smyrnae. — Fontrier, Μουσεῖον, V (1884-1885), p. 23, n. 240.

Γάιος Ἰούλιος Ἀ|πολλώνιος στρα|τιώτης Ἰουλίᾳ Μ|αίορι τῇ ἰδίᾳ γυναικ‖ὶ μνείας χάριν.

1452. Smyrnae. — Sal. Reinach, *Rev. des ét. juives*, VII (1883), p. 165.

Ῥουφεῖνα Ἰουδαία ἀρχι|συνάγωγος [1] κατεσκεύα|σεν τὸ ἐνσόριον τοῖς ἀπε|λευθέροις καὶ θρέ[μ]|μασιν, ‖ μηδενὸς ἄλ(λ)ου ἐξουσίαν ἔ|χοντος θάψαι τινά · εἰ δέ τις τολ|μήσει, δώσει τῷ ἱερωτάτῳ τα|μείῳ δηνάρια αφ′ καὶ τῷ ἔθνει τῶν Ἰου|δαίων [2] δηνάρια α′. Ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς ‖ τὸ ἀντίγραφον ἀπόκειται | εἰς τὸ ἀρχεῖον.

1. Mater synagogae honoris causa, una ex primoribus Judaeorum in sua urbe. — 2. Judaei Smyrnae consistentes. Titulus non ante saeculum III positus est, ut ostendit scriptura.

1453. Smyrnae. — Polak, *Mnemosyne*, XV (1887), p. 253, n. 14.

Μελιτίνη τέκνῳ ἰδίῳ | Μάρκῳ | καὶ Ἡρακλᾶς ὁ πατὴρ | κατεσκεύασαν, συ‖νκατενενκάσης | φαμιλίας Ἀπελλίκο|ντος μονομάχων κὲ λουδαρίων [1], τιμῆς ἕνεκ(εν).

1. Aut paegniarii, aut gladiatores qui armis lusoriis utebantur. Cf. Lafaye ap. Daremberg et Saglio. *Dict. des antiq.*, s. v. *Gladiator*, p. 1589 et 1594.

1454. Smyrnae. — *C. I. Gr.*, 3213.

[Φ]αμιλία | [μο]νομάχων | Λ. Τίμωνος | Ἀσιάρχου ‖ νεωτέρου [1].

1. Intellige : hic sita est familia gladiatorum.

1455. Smyrnae. — *C. I. Gr.*, 3291.

Ἀχιλλεῖ ἱπ|ποδιώκτῃ [1] | νει(κήσαντι)? ιζ′ |....... [2].

1. Gladiator eques? — 2. Traditur ...ΙΘΑΝΟΣ.

1456. Smyrnae. — *C. I. Gr.*, 3368.

Sub imagine gladiatoris :

Περφέκτῳ | ἡ γυνὴ μνεί|ας χάριν.

1457. Smyrnae. — *C. I. Gr.*, 3374.

Sub imagine gladiatoris :

Πρίσκῳ Θρᾳκὶ Ἐλέα ἡ | γυνὴ τὸ μνημῖον ἐ|πόησε.

1458. Smyrnae. — Fontrier, Μουσεῖον, V (1884-1885), p. 80, n. 491.

Αἰλ. Λασκεῖβα [1] κατεσκεύασεν | τὸ μνημεῖον ἑαυτῇ καὶ τῷ ἰδίῳ ἀν|δρὶ Αἰλ. Εὐφήμῳ δεκατάρχῃ [2] καὶ θρέμ|μασιν καὶ ἀπελευθέροις καὶ ἀπελευ‖θέρων τέκνοις μνείας χάριν · ὃς δ' ἂν | ἀπαλλοτριώσῃ τὸ μνημεῖον δώ|σει ἰς τὸ ἱερώτατον ταμεῖον [3]......

1. Lasciva. — 2. Decurio. — 3. Sequebantur pecuniae fisco solvendae.

1459. Smyrnae. — Ramsay, *Amer. journ. of archaeol.*, I (1885), p. 141, n. 3.

Πό. Αἴ(λιος) Νεικόστρατο[ς] | κατεσκεύασε τὸ μνη|μεῖον αὑτῷ καὶ τῇ γυναι|κὶ καὶ τοῖς τέκνοις καὶ ἐ(γ)‖γόνοις αὐτῶν καὶ θρέμ(μ)|ασι · καὶ μηδενὶ ἐξὸν εἶ|ναι πωλῆσαι μήτε ἐξ|αλλοτριῶσαι · εἰ δέ τις | παρὰ ταῦτα πο(ι)|ήσει, ἀπο‖τείσει τοῖς φορτηγοῖς | τοῖς περὶ τὸν βεῖκον [1] | δηνάρια σν' · τούτου δὲ τὸ | ἀντίγραφον ἀπό|κειται εἰς τὸ ἐν Σ|μύρνῃ ἀρχεῖον.

1. Vicum.

1460. Smyrnae. — *C. I. Gr.*, 3265.

Ἀλέξανδρος Ἀλεξάνδρου Βειθυνι[εὺς] | καὶ Νεικομηδεὺς ζῶν ἑαυτῷ κατεσκεύασ[α] | τὸ μνημεῖον καὶ τῇ μητρί μου καὶ τῇ συμβίῳ | Φιλίπ[π]ᾳ Ποντιανοῦ · ‖ καὶ βούλομε μετὰ τὸ τεθῆναι ἡμᾶς εἰς τὴν | καμάραν μηδένα ἕτερον ἀνοῖξε · εἰ δὲ παρὰ | ταῦτα ποιήσει, δώσει ἰς τὸν φίσκον δηνάρια βφ' | καὶ ἰς τὴν πόλιν δηνάρια βφ'. Χαίρετε.

1461. Smyrnae. — *C. I. Gr.*, 3336.

Μᾶρκος Ἀντέστιος Γαίου υἱὸς Φαβίᾳ Ἰουνικός[1].

1. Lectio dubia.

1462. Smyrnae. — *C. I. Gr.*, 3369.

Γάιος Ἀσίνιος Πέτασος | ζῶν ἑαυτῷ καὶ Πελαγίᾳ τῇ | γυναικὶ καὶ τοῖς ἰδίοις, | δόντος τὸν τόπον ‖ Μαξίμου τοῦ πάτρ[ω]νος[1].

1. ΠΑΤΡΟΝΟΣ lapis.

1463. Smyrnae. — *C. I. L.*, III, 415.

Ἀτελλία Χαρί|τιον, | Γναῖος δ'[1] | Ἀτέλλιος ‖ Πολύβιος. | Cn. Atellius Cn. f. Pal. | Longus uiuos sibi.

1. « τετράκις Γναίου ». Boeckh.

1464. Smyrnae. — *C. I. Gr.*, 3386.

Αὐρ. Τρύφαινα Ἀλεξάνδρου ἐπεσκεύασε | τὸ προγονικὸν ἡρῷον αὑτῇ καὶ κληρονόμοις | αὐτῆς καὶ ἀπελευθέροις καὶ Ἀντωνίῳ Μελιτίνῳ με|τὰ τῆς γυναικὸς Ὁμοίας καὶ τέκνων αὐτῶν καὶ Παμ‖φίλου μόνου, ὠνησαμένη τὸ καινὸν ἀνγεῖον Προ|κοννήσιον[1] τὸ κατὰ τοῦ σωλαρίου[2], μηδενὸς ἔχον|τος ἐξουσίαν ἑτέρου εἰς τὸ καινὸν ἀνγεῖον | τεθῆναι ἢ μόνης τῆς Τρυφαίνης, ὁμοίως μηδὲ εἰς τὸ | ἕτερον ἀνγεῖον τὸ προγονικόν, μηδὲ ἀπαλλοτριῶσαι ‖ τὸ ἡρῷον, ὡς, ἐάν τις παρὰ ταῦτα τολμήσῃ ποιῆσαι, | ἀποτείσει Μητρὶ θεῶν Σιπυληνῇ δηνάρια δισ|χείλια πεντακόσια· ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς | ἀπόκειται τὸ ἀντίγραφον εἰς τὸ ἀρχεῖον ἀποτεθὲν | ἐπὶ στεφανηφόρου Αἰλ. Βίωνος, μηνὸς τρίτου.

1. Ex marmore quod in insula Proconneso caedebatur : *C. I. Gr.*, 3268, 3282 ; Strab., XIII, 588 ; Plin. *Hist. nat.*, V, 151 ; XXXVII, 185 ; cf. Ch. Dubois, *Étude sur les carrières dans le monde rom.* (1908), p. 96. — 2. Solarium, agger apricus. Saglio, *Dict. des antiq.*, s. v.

1465. Smyrnae. — Le Bas et Waddington, n. 25.

Αὐρ. Φιλικίσσιμα ἀγοράσασα τοῦτο | τὸ ἡρῷον καὶ τὸ θωράκειον [1] καὶ ἐφ' αὐ|τὸ ἐποῦσαν σορὸν Προκοννησίαν [2] ἀνά|γλυφον καὶ σόρια παρ' ἑκάτερα καὶ μύλι‖νον σορὸν, προσκατασκευάσασα ἑαυτῇ | τε τὴν ἰδίαν καὶ τῷ ἀνδρὶ Ἐπικτήτῳ | καὶ τέκνοις καὶ ἐγγόνοις, μηδενὸς | ἔχοντος ἐξουσίαν κηδεύσειν ἐ|ν αὐτοῖς μὴ προσήκοντα τῷ γένει · ‖ εἰ δέ τις τολμήσει θάψαι μὴ δια|φέροντα ἢ μὴ ὄντα ἐκ τοῦ γένους, | εἰσοίσει ἐς τὸ ἐράριον δήμου | Ῥωμαίων δηνάρια δισχίλια πεντακόσια. Ταυτῆς τῆς ἐ|πιγραφῆς ἐκσφράγισμα [3] ἀπετέ‖θη ἐς τὸ ἀρχεῖον πρὸ πέντε καλαν|δῶν Εἰουνίων [4], μηνὸς Ἑκα|τομβεῶνος τετάρτῃ.

1. Septum ex maceria, quod altitudinem pectoris aequabat. Cf. n. 1474 et Boeckh ad *C. I. Gr.*, 3278. — 2. Cf. supra n. 1464. — 3. Antigraphum obsignatum; cf. nn. 1473, 1479. — 4. Die xxviii Maii.

1466. Smyrnae. — *C. I. L.*, III, 416.

Cestia Helena, | L. Cestius | [Ph]ilostorgus | [L.] Cestium ‖ Dolonem.
Κεστία Ἑλένη, | Κέστιος Φιλόστορ[γ]ο[ς | Λούκ]ιον Κέστιον | Δόλω[ν]α.

1467. Smyrnae. — *C. I. L.*, III, 417.

Ἑρμείας ὁ καὶ | Λιτόρις μ(ηνῶν) η', ἡ(μερῶν) ιε'. |
H[er]mias qui et | Litorius m. VIII, ‖ dier. XV, excessit, | Albino II et Maxi|mo cos. [1], XIII K. Apr[il].

1. M. Nummius Ceionius Annius Albinus II et .... Maximus consules fuerunt anno 263 post C. n. : *Prosop. imp. rom.*, II, p. 420, n. 185.

1468. Symrnae. — *C. I. Gr.*, 3372.

Ἐτεοκλῆς Πολυ|νίκῃ τῷ ἀδελφῷ | σελλαρίῳ [1], μνή|μης ἕνεκ[ε]ν.

1. Auriga circensis.

1469. Smyrnae — Cumont, *Annales de la Soc. d'arch. de Bruxelles*, XV (1901), p. .

Ζήνων Ζήνωνος | ὁ καλούμενος | Γναῖος [1], ἀγοράσας τό|πον ψειλὸν, ζῶν

ἐν αὐ‖τῷ κατεσκεύασε τὸ | ἐνσόριον ἑαυτῷ καὶ | γυναικὶ καὶ τέκνοις | καὶ ἐκγόνοις.

1. Praenomen pro cognomine usurpatum. Cf. supra n. 1432, not. 1.

1470. Smyrnae. — Fontrier, Μουσεῖον, V (1884-1885), p. 83, n. 270.

Ἰουλία Πρεῖμα ζῶ|σα κατεσκεύασεν | ἑαυτῆι καὶ Τιβερί|ωι Κλαυδίωι Σπου‖[ρ]ίου υἱῶι Κυρείνᾳ | [Κλ]αυδιανῶι καὶ Σκη|......

1471. Smyrnae. — *C. I. Gr.*, 3370.

Τι. Ἰούλιος Τι. υἱὸς Φαβίᾳ Πολλί|ων ζῶν μνημεῖον κατεσ|κεύασεν ἑαυτῷ καὶ Ἰουλίᾳ | Πρόκλῃ τῇ θυγατρὶ καὶ Τι. Ἰουλί‖ῳ Τι. υἱῷ Φαβίᾳ Πολλίωνι τῷ | υἱῷ καὶ τοῖς τούτων ἐκγόνοις | καὶ [ἀπελευθέροις], ἑτέρῳ δὲ μη|δενὶ ἐξὸν εἶναι τεθ[ῆ]ναι εἰς τὸ | μνημεῖον.

1472. Smyrnae. — *C. I. Gr.*, 3362.

Τιβερίου Κλαυδίου Νικίους [1], φύσει | ..νοδώρου, Κυρίνᾳ Μητροδώρου.

1. Forma Smyrnaea pro Νικίου. Cf. Boeckh ad *C. I. Gr.*, 3141.

1473. Smyrnae. — Fontrier, Μουσεῖον, V (1884-1885), p. 11, n. 220.

Νεικίας Τερτείου κὲ Μητ|ρόδωρος Ἀρτεμιδώρου τοῦ Ἀρ|τεμιδώρου | κατεσκεύασαν τὸ ἐσώ‖ριον ἑαυτοῖς καὶ ταῖς συνβ|ίοις καὶ τοῖς τέκνοις καὶ | Ἐπεικτησίδι καὶ Σκηνή|δι· ὃς ἂν δὲ βάλῃ, θήσι δην|άρια ἑκατὸν εἰς τὴν πό‖λειν. Ἀπόκειτε δὲ το|ύτου κὲ ἐν τῷ ἀρχείῳ | τὸ ἐξεινπλάρειον [1].

1. Exemplar.

1474. Smyrnae. — *C. I. Gr.*, 3357.

...... | ἀγοράσας τὸ θωράκειον [1] καὶ | τὰς ἐπ' αὐτῷ σοροὺς τρεῖς καὶ | προσκατασκευάσας τὴν κατ' αὐ‖τοῦ καμάραν Νείλῳ, οἰκονόμῳ | Ἀσίας [2], τῷ ἑαυτοῦ

πατρὶ, καὶ ἑαυ|τῷ καὶ γυναικὶ καὶ τέκνοις | καὶ ἐγγόνοις καὶ θρέμμασιν. Ταύ|της τῆς ἐπιγραφῆς ἀπόκειται ‖ ἐξσφράγισμα [3] ἰς τὸ ἐν Σμύρνῃ | [ἀρχεῖον].......

1. Cf. n. 1465. — 2. = ἀργυροταμίας, curator pecuniae provinciae. Guiraud, *Assemblées provinciales dans l'emp. rom.*, p. 145. — 3. Cf. nn. 1465, 1479.

1475. Smyrnae. — Le Bas et Waddington, n. 1527.

Τίτος Οὔλ. Ἰσίδωρος ἐχαρίσατο [τὸ] | μνῆμα τοῖς ἰδίοις ἀπελευθέροις καὶ | ταῖς ἀπελευθέραις καὶ τοῖς ἐξ αὐτῶν | οὖσι καὶ γενησομένοις πᾶσι καὶ πάσαις· ‖ οἷς δ' οὔκ εἰσι παῖδες, ὧν ἂν ὦσι θρεπτοὶ | ἢ θρεπταί· ἔσται δὲ ἄπρατον καὶ ἀνε|ισοδίαστον [1] · ὁ δὲ πωλήσας δώσει | τῷ φίσκῳ δηνάρια μυ(ρία) δισχείλια πε[ν]τακόσια.

1. Lectio dubia. Potius de more ἀνεξοδίαστον : « abalienari non poterit. »

1476. Smyrnae. — *C. I. L.*, III, *falsae*, n. 18*.

Pompeia Cn. f. | Magna [1]. |
Πομπεία Μάγνα.

1. Cn. pater libertus fuerit aliquis Pompeii imperatoris aut posterorum ejus. Attamen « mihi de sinceritate videtur posse recte dubitari, cum praesertim Πομπεία in lapide sit, non Πομπηία. » Mommsen.

1477. Smyrnae. — *C. I. Gr.*, 3382.

Τελέσφορος Καίσαρος | δοῦλος Ἰουλιανὸς ἑαυτῷ | ζῶν καὶ Κλ. Ὀλυμπιάδι καὶ Οὐ|αλερίοις Φλαουιανῷ καὶ Σε‖κούνδῳ τοῖς τέκνοις αὐτῆς | ζῶσι καὶ Ἀλβανίᾳ Βικτωρείνῃ | θ(ανούσῃ) καὶ ἀπελευθέροις καὶ δού|λοις τοῖς προσήκουσιν αὐτῷ | πᾶσι τὸ μνημεῖον καθωσίω‖σε ἐπὶ τῷ ὑπὸ μηδενὸς πώπο|τε ἐξαλλοτριωθῆναι. Ταύτης | τῆς ἐπιγραφῆς τὸ ἀντίγραφον | εἰς τὰ ἀρχεῖα τὰ ἐν Σμύρνῃ ἀ|πετέθη.

1478. Smyrnae. — *C. I. Gr.*, 3341.

Μᾶρκος Φάβιος Μάρκου Φαβίου υἱὸς Γαλερίᾳ | Ἰώνιος, ἐτῶν κα'.

1479. Smyrnae. — Perrot, *Rev. arch.*, XXX (1875), p. 51, n. IV.

...... καὶ τοῖς ἰδίοις πᾶσι · καὶ τοῦτο τὸ | μνημεῖον κληρονόμωι οὐκ ἀκολουθήσει [1] · | μηδενὶ δὲ ἐξέστω τοῦτο τὸ μνημῆ|ον ἢ μέρος τι αὐτοῦ μήτε πωλῆσαι μήτε ‖ μεταθῆναι μήτε ἐξαλλοτριῶσαι μήτε δό|λωι πονηρῶι [2] τι ποιῆσαι · ὁμοίως δὲ μηδενὶ ἐξ|έστω ἀγοράσαι αὐτὸ ἢ δόλωι πονηρῶι [τι ποιῆσαι] · | τῷ δὲ ὑπεναντίον τούτοις τι ποιήσαντι ἢ πω|λήσαντι ἢ μεταθέντι ἢ δόλωι πονηρῶι τι ποι[ή]σαν‖τι μήτε γῆ ἐπιβατή, μήτε κάρπους ἐκ γῆς ἢ ἐκ θα|λάσσης ἱλαροὺς [3] εἴη δέξασθαι, οἵ τε θεοὶ οἱ οὐρά|νιοι καὶ οἱ κατὰ γῆς δα[ί]μονες κεχολωμένοι αὐτῶ|ι καὶ γένει αὐτοῦ εἴασαν καὶ ὁ παρὰ ταῦτα ποιήσας ἢ πω|λήσας ἢ μεταθεὶς ἢ ἀγοράσας ἀποτεισάτω τῇ Ζμυρ‖ναίων γερουσίᾳ ἀργυρίου δηνάρια δισχείλια καὶ τῶι | ἐπεξελευσομ[ένωι] ..... | δηνάρια χείλια καὶ ο.........

1. Hoc monumentum heredem non sequetur. — 2. Dolo malo. — 3. Laetas fruges.

1480. Hae praeterea multae in lapidibus Smyrnaeis imperantur :

C. I. Gr., n. 3266 : τοῖς ἐν | Σμύρνῃ ναοῖς τῶν Σεβαστῶν | δηνάρια βφ'.

n. 3276 : τῇ Ζμυρναίων πόλει | δηνάρια δισχείλια πεντακόσια | καὶ τὸ πραθὲν ἔστω ἄκυρον · ταύ|της τῆς ἐπιγραφῆς ἐξσφρά‖γισμα ἀπόκειται ἐν τῷ ἱερῷ | Καισαρήῳ γενηθὲν [ἐν] διπλώ|ματι.

n. 3289 : τῷ ναῷ (Augustorum) τῷ Ζμυρ|ναίων δηνάρια αφ'.

n. 3295 : εἰς τὸν τοῦ κυρίου φίσκον δηναρίοις χει|λίοις πεντακοσίοις · τούτου τοῦ τίτλου ἀντίγραφον | ἀπετέθη εἰς τὸ ἀρχεῖον.

n. 3335 : δήμῳ Ῥωμαίων δηνάρια ..

n. 3384 : εἰς τὸν φίσκον τῶν κυρίων | αὐτοκρατόρων δηνάρια πεντακισχείλια.

n. 3400 : τῷ φίσκῳ δηνάρια φ'.

n. 3403 : εἰς τὸν φίσκον ...

1481. Bournabat. — Le Bas et Waddington, n. 20.

Μ. Αὐρ. Ζήνων καὶ Μ. Κλ. | Ἰουλιανὴ Ἀσιάρχαι τὸ δεύτερον Ζωτικῷ πραγματευτῇ [1], | μνείας χάριν.

1. Procuratori suo.

1482. Hadjilar. — *C. I. L.*, III, 471-475. In miliario.

a) [Imp. Caes. | L. Septimio Seuero | P]io [Pertinaci Aug. | A]rabico [Adiabenico] Par‖[th]ico M[aximo p. m. tr. p. ..] | imp. XI [cos III p. p. et] | Imp. Caes. [M. Aurelio] | Antonin[o Augusto | et P. Septimio Getae nob. Caes ‖ et] Iulia[e Domnae Aug.] | matri [Aug. et Caes. et castr.] [1].

b) Ἡ λαμπροτάτη καὶ πρώτη | τῆς Ἀσίας καὶ δὶς νεωκόρος | τῶν Σεβαστῶν Σμυρναίων | πόλις ἀνέστησεν ἐπὶ ἀνθυπάτου ‖ Λολλιανοῦ [2].

c) [Αὐ]τοκράτωρ | [Κα]ῖσαρ Λουκ. [Δομίτιος Αὐρηλιανὸς] Εὐσε|βὴς Εὐτυχὴς Σεβ(αστὸς) | [καὶ Οὐ]λπία Σεβηρεῖνα Σεβ(αστή) [3]. ‖ [Ἀπὸ Σ]μύρνης | μιλιάριον ἕκτον. |

d, *e*, *f*. Sequuntur tituli tres, quibus inscripta erant nomina Diocletiani, Constantini et Valentiniani; eos omisimus utpote latino tantum sermone conceptos.

Miliarium est VI viae Smyrna-Sardes.

1. Annis 198-211 post C. n. — 2. Anno 209. Cf. n. 1483. — 3. Anno 270-275.

1483. Hadjilar. — Le Bas et Waddington, n. 9. In miliario :

[Ἡ λαμπροτάτη καὶ πρώτη | τῆς Ἀσίας καὶ δὶς νεωκόρος | τῶν Σεβασ]τῶ[ν Σμυρναίων] πόλις ἀν[έ]|στησεν ἐπὶ ἀνθυ(πάτου) Λο[λ]λιανοῦ ‖ Γεντιανοῦ [1]. Ἀπὸ Σμύρ[νη]ς | μι[λιάριον] ὄγδοον [2].

1. Q. Hedius Rufus Lollianus Gentianus cos. suff. ante annum 193, proconsul Asiae anno 209 post C. n. : *Prosop. imp. rom.*, II, p. 128, n. 27. Cf. titulum n. 1482.

1484. In monte Pago. — Contoléon, *Rev. des ét. gr.*, XIV (1901), p. 299, n. 10.

Ὁ δῆμος. Ἡ γερουσία | ...λοιν οἱ κάτοικοι? | Οἱ Ῥωμαῖοι [1]. | Οἱ θιασῶται. ‖ Ὀν<ι>ήσιμε Ἀπολλωνίου | ομαδευ... δινος |.....νιλου | ....λιος νείκη χρηστὴ | ....αρε .... χαῖρε ‖ ....

Infra traditur : ......ΟΙΜΑΤΗΡ ΝΕΙΚΗ | .....ΟΝΗΝΑΤΑΘΟΥ | .....ΙΑΨΕΝ ΕΠΗΣΤΗ | ....ΑΚΟΥΑΚΑΙΚΟΠΕ ‖ ....ΑΣΑΙΟΡ

1. Cf. infra n. 1494.

1485. In monte Pago. — Polak, *Mnemosyne*, XV (1887), p. 254, n. 16.

Τε[ρ]τυλλιανὸς κατεσκε[ύ]ασ|α ἐνσόρι[ο]ν ἐμαυτῷ καὶ γυν|αικί μου καὶ τέκνοις μου, | μηδενὸς ἔχοντος ἑτέρου ‖ ἐξουσίαν [ε]ἰς αὐτὸ θεῖναι · ἐ|ὰν δέ τις τολμήσει θάψαι | τινά, ἀποδώσει [ε]ἰς τὸν φί[σ]|κον δηνάρια φ' · τού(του) ἀντίγ|ραφον ἀπόκειται [ε]ἰς τ[ὰ] ἀρχεῖ[α].

1486. Inter Smyrnam et Sedikeui. — *C. I. L.*, III, 7203.

Imp. Caesar Vespasianus Aug. | pontif. max. trib. potes. VI | imp. XIII p. p. cos. VI | desig. VII ‖ censor uias reficien|das curauit. |

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Οὐε|σπασιανὸς Σεβαστὸς ἀρ|χιερεὺς μέγιστος δημ|αρχικῆς ἐξουσίας τὸ ς' ‖ αὐτοκράτωρ τὸ ιγ' ὕπατ|ος τὸ ς' ἀποδεδειγμέ|νος τὸ ζ' [1] τειμητὴς τὰ|ς ὁδοὺς ἐπεσκεύασεν.

1. Anno 75 post C. n. Alter titulus hujus omnino similis, sed mutilus, eodem fere loco inventus est : *C. I. L.*, III, 7204. Cf. titulum hujus voluminis n. 1193.

1487. Sedikeui. — *C. I. Gr.*, 3181.

[Αὐτοκράτορι] Καίσα[ρ]ι Βειβίῳ | [Τρεβωνιανῷ] Γάλλῳ Εὐσεβεῖ [Εὐτυχεῖ Σεβαστῷ | καὶ] Αὐτοκράτορι [Καίσαρι Βειβίῳ] | Οὐολουσιανῷ .. ‖ [Εὐσε-β]ε[ῖ] Εὐτυχεῖ Σεβ[αστῷ] [1] | Ὑρκανῶν πόλις [2] ἐπεσκεύασεν | ....ς ἐκ τοῦ κατ... .....|... .....του ....

1. Annis 251-253 post C. n. — 2. Civitas Lydiae. Cf. nn. 1354, 1355.

1488. Bounar-Bachi. — Fontrier, *Rev. des ét. anc.*, IV (1902), p. 195, n. 6.

Ἀρτέμιδος Σεβαστῆ[ς].

1489. Bounar-Bachi. — Cf. *C. I. L.*, III, 14404 b. In milario :

Insunt in parte dextra titulus cum nominibus Diocletiani, in sinistra titulus alter :

[Constantin]o Maxi[mo | se]m(p)er Au[gusto | de]b[e]l[latori? ..|.. et Con]stan-t[io] ‖ nob. Caes. | Μί(λια) η' [1].

In ima parte litteris inversis :

....[Εὐ]τυχ[εῖ] .|..ο.. | Καίσαρι Οὐαλερίῳ | μ..‖.... ινο...|.. Τ. Αἰλ. [Ἁ]δ[ρι]α[νὸς] [2] |.. Θ..|.. Ρ...|. ж...... ‖ Ἀπὸ Σμύρνης | μ(ίλια) η' [3].

1. Annis 323-337 post C. n. — 2. Annis 138-161 post C. n. — 3. Miliarium est VIII viae Smyrna Sardes.

1490. Souknari in nymphaeo. — Le Bas et Waddington, n. 33.

Ἀπόλλων[ος] | καὶ Σε[ράπιδος] | Σεβαστῶν εἰ[ργ]ά[σατο] | τὸ [βα]λανεῖον [1] [σὺν] ‖ παντὶ [τῷ κ]όσμ[ῳ Πρ]ό[κλο[ς Βί]τ[ω]ν, ψηφ[ί]|σαντος Τί[τ]ου Κα|τίου [2] [το]ῦ [εὐεργ]έ[του καὶ | π]άτρωνος [αὐ]τοῦ, λ(υκάβαντος) γ' [3].

Supplementa valde incerta sunt. — 1. Fons cum thermis sacer Apollini et Serapidi salutaribus. — 2. Magistratus profecto romanus : *Prosop. imp. rom.*, I, p. 320, n. 467. — 3. Annus III principis imperantis.

1491. Kassaba. — *C. I. Gr.*, 3454.

Κλαυδίῳ Καί|σαρι Σεβαστῷ Γερμανι|κῷ τῷ αὐτοκράτορι ἡ κατοι|κία ἐκ τῶν ἰδίων πόρων τὰς ‖ κρήνας καὶ τὸ ἐκδόχιον καὶ | τὰ ὑδραγώγια καθιέρ[ω]σεν|, ἐπιμεληθέντος | Ἀττάλου τοῦ | Ἀττάλου ‖ Ἀπολλωνίου Κρανίου [1].

1. « Cranius sitne ethnicum an Apollonii patris nomen, dubites; equidem praeferam posterius. » Boeckh.

1492. Kassaba. — Buresch, *Aus Lydien* (1898), p. 1, n. 1.

[Αὐτοκράτο]ρι Καίσαρι Τραιανῷ | [Ἁδριανῷ κα]ὶ νέᾳ Ἥρᾳ Σαβείνῃ Σε|βασ[τῇ [1] καὶ τ]ῇ Τατεικωμητῶν κα|τοικίᾳ [2] Κορνηλία Πούλχρα τὴν Ἀ‖φροδείτην ἀνέθηκεν, ἐπιμελη|μένων Ἀπολλωνίου Παραμό|νου Στρονγύλου καὶ Ἀπολλω|νίου Μενάνδρου κωμαρχῶν.

1. Vibia Sabina, uxor Hadriani, νέα Ἥρα. Cf. supra, t. III, n. 663. Augusta appellata est fere anno 128, decessit anno 136 : *Prosop. imp. rom.*, III, p. 429, n. 414. — 2. Tateium, pagus illius regionis ignotus.

1493. Kassaba. — *C. I. Gr.*, 3458.

Αὐτοκράτορα Καίσαρα | Σεπτίμιον Σεουῆρον Σεβαστόν.

1494. Inter Kassaba et Mermere. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad. der Wissensch., philos. hist. Klasse*, LIV (1911), p. 7, n. 10.

Ὁ δῆμος | ὁ ... σζεδδίων Ἕλλ[η]νέ[ς | τε] κα[ὶ Ῥω]μαῖοι [1] ἐτείμ[η]σαν | Μᾶρκον Ἀ[ν]τώνιο[ν] Βα[γώ[α]ν || τὸν ἑαυτῶν εὐεργ[έ]την | καὶ Μᾶρκον Ἀντώ-ν[ιο]ν Μ[ελίσ]|σου υἱὸν Βα[γ]ώαν ..... | ἐργεπιστατήσαντος Ζωΐ[λου τοῦ Βακχίου κ[αὶ Ἀπολ]||λωνίου Διάδος.

1. Conventus civium romanorum in hoc loco commorantium.

1495. Caesareis Trocettis. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad. der Wissensch., philos. hist. Klasse*, LIII (1910), II, p. 12, n. 17.

.... [Vespa]siano A[ugusto]...... |
.... [Οὐεσπασι]ανῷ Σε[βαστῷ] [1].....

1. Aut Vespasianus aut Titus.

1496. Caesareis Trocettis. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad. der Wissensch., philol. hist. Klasse*, LIII (1910), II, p. 12, n. 19.

[Αὐ]τοκράτορι [Δομετιανῷ] | Καίσαρι Σεβαστῷ Γε[ρ]μ[α]νικῷ τὸ ιβ´ Σερ-βί[ῳ Κορνη]λί[ῳ Δολαβ]έ[λλ]α ὑπά[τοις] [1].

1. Anno 86 post C. n.

1497. Caesareis Trocettis. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad. der Wissensch., philos. hist. Klasse*, LIII (1910), II, p. 13, n. 20.

[Θ]εοῖς πατρίοις κ(αὶ) Αὐ|[τ]οκράτορι Καίσαρι Τί|[τ]ῳ Αἰλίῳ Ἁδριανῷ Ἀν|[τω]νείνῳ Σεβαστῷ Εὐ||[σε]βεῖ ἡ Σελινδηνῶν | [κατ]οικία [1] τὸ ἔργον σὺν | [τῷ] περὶ αὐτῷ κόσμῳ κα|θιέρωσεν, | [ἐ]πιμεληθέντων Ἡρα||[κ]λείδου Ἀπολ-

λωνίου | [τ]οῦ β´ κ(αὶ) Τι. Ἰουλίου Καικιλι|ανοῦ τῶν βραβευτῶν [2] κ(αὶ) | τοῦ ἐργεπιστάτου | Τι. Ἰουλίου Γαμικοῦ, ‖ ἐπὶ στεφ(ανηφόρου) [3] Ἰουλ(ίας) Ῥουφείνης.

1. Selindus, pagus illius regionis ignotus. — 2. Cf. n. 1304. — 3. Civitatis ad quam pagus pertinebat.

1498. Caesareis Trocettis. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad. der Wissensch., philos. Klasse*, LIII (1910), II, p. 8, n. 16.

a. Θεοῖς Σεβασ[τοῖς] | κατὰ χρησμὸν Κλαρί[ου] | Ἀπόλλωνος Καισαρεῖ[ς] | Τροκεττηνοὶ καθιέρωσα[ν] ‖ Ἀπόλλωνα Σωτῆρα, χαρ[ι]|σαμένου τὸ ἀργύριο[ν] | εἰς τὸν θεὸν καὶ τὴν βά|σιν Μειλήτου τοῦ Γλύ|κωνος Παφλαγόνος ‖ τοῦ ἱερέως αὐτοῦ, ὑπο|[σ]χομένου τὴν ἐργεπ[ι|σ]τασίαν Ἑρμογένους το[ῦ] | .... |

b. Χρησμός. |

Οἳ νεμέθεσθε Τρόκεττα πα|[ρ]αὶ νιφόεντι Τυμώλῳ,
τειό|[μ]ενοι Βρομίῳ καὶ ὑπερμενέι ‖ Κρονίωνι,
τί δὴ νύπερ τεθηπό|[τ]ες βηλῷ προσοιμέεσθε,
ἐελ|μένοι νημερτίη(ς) ἐς οὔαδας | πελάζειν;
οἷσιν μεμηλόσιν φά|τιν πανατρεκῆ βοήσω.
Φεῦ φεῦ, ‖ κραταιὸν πῆμα προσθρώσκει πέ|δῳ,
λοιμὸς δυσεξάλυκτος, ᾗ | μὲν ἀμπαφῶν
ποιναῖον ἄορ | χειρί, τ(ῇ)δ´ ἀνηρμένος
νεουτά|των εἴδωλα δυσπενθῆ βροτ(ῶ)ν. ‖
Τρύει δὲ πάντῃ [δ]άπεδον ἐν|πολεύμενον,
ἀμαῖ νεογνὸν — | πᾶσα δ´ ὄλλυται φύτλη —
φύρδην | δὲ τείρ(ω)ν φῶτας ἐκβιάζεται. |
Καὶ τὰν ποσὶν μὲν τοῖα μήδεται ‖ [κακά]
. . . .

c. [Ἀ]τὰρ ἐσ(σ)ύμενοι τῶν δ´ ὑπά|[λ]υξιν, Ἴω(ν)ες, κατὰ τεθμὸν ἰδέσθαι, |
οἳ μάλα δῆθ´ εἰς ἐπ´ ἐμὴν | πελάειν πάνυ μερμαίρετ´ (ἐπ)αρ‖ωγὴν [1],
ἀπὸ μὲν λιβάδων ἑπτὰ | ματεύειν καθαρὸν ποτὸν ἐν|τύνεσθαι,
ὃ θεειῶσαι πρόσσ(ω)|θεν ἐχρῆν καὶ ἐπεσ(σ)υμένους | ἀφύσασθαι,
ῥῆναί τε δόμους ‖ αὐτίκα νύμφαις, αἵθ´ εἱμερταὶ γε|γάασιν [2],
ὡς ἀνούτητοί γε φῶ|τες ἐνλελειμμένοι πέδῳ |
ἐκ παλινβίων ὀφελμῶν κάλλι|μα ῥέξωσ<ι> ἄδην.

Αὐτὰρ ἐντύ‖νεσθε Φοῖϐον μέσσον ἱδρῦσαι | πέδου,
τῇ μὲν ἀμπαρῶντα | [τόξον] [3]..........

Inscriptus erat titulus in templo Augustorum sub statua Apollinis Clarii, cujus oraculum civitatem docuerat quo pacto pestem depelleret. Tradita sunt memoriae statuae dedicatio (*a*) et ipsum oraculum (*b c*). Quanquam ea referri possunt ad pestilentiam quae Asiam invasit anno 166 post C. n. (cf. n. 360), tamen videntur homines potius fame periisse, quod morbus aliquis circa eamdem aetatem fruges consumpsisset (*b*, v. 10-13).

1. « οἳ μάλα δῆθε πάνυ μερμαίρετε εἰσπελάσειν ἐπ' ἐμὴν ἐπαρωγήν, qui vehementissime cupitis adire ad meum auxilium ». — 2. « Ex fontibus septem purum potum quaerite parandum, quem sulfurare oportet et celeriter haurire, domusque nymphis confestim respergite amoenis ». — 3. Ponatur statua Apollinis, dextra arcum tenentis.

1499. Caesareis Trocettis. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad. der Wissensch., philos. hist. Klasse*, LIII (1910), II, p. 12, n. 18.

Ἐ[πὶ] ἀνθυπά[του Πο]υπλίου | Πετρωνίου τὸ γʹ [1], [ἐ]πιμεληθέντος | Ἀπολλωνίου ‖ Μιλούρου.

1. Anno 31/32 post C. n.; nam P. Petronius Asiam rexit annis 29-35 : *Prosop. imp. rom.*, III, p. 26, n. 198.

1500. Hadji Bostanlar. — David M. Robinson, *Amer. journ. of philology*, XXXI (1910), p. 402.

...... οὐκ ἐξέσται δὲ ἕτερόν τιν[α θεῖναι] | εἰς τοῦτο τὸ ἡρῷον ἐκτὸ[ς ἐὰν μὴ] | βουληθῶ τεθῆναί τινα · εἰ [δέ τις τολμήσει] | θεῖναί τινα, εἰσοίσει εἰς τ[ὸ ἱερώτατον] ‖ ταμιεῖον δηνάρια .. | Τούτου τὸ ἀντίγραφον ἀπετέ[θη εἰς τὸ ἐν Ἱεροκαισαρείᾳ? ἀρχεῖον], | ἀνθυπάτῳ Τε[ρτύλλῳ [1], μηνὸς] ......

1. Sex. Sulpicius Tertullus, cos. anno 158 post C. n. (*Prosop. imp. rom.*, III, p. 290, n. 736), ut putat editor. Sed de illo proconsule Asiae nihil ad nos traditum est.

1501. Urganli. — Gaudin, *Athen. Mittheil.*, XXV (1900), p. 122.

Ἀνθυπάτῳ Ἐ[γνατίῳ] Λολλ[ιανῷ [1], | μηνὸς] ..... Σεϐαστῇ [2], Αὐρ. Μηνοφαντος Ἑσπερί[ωνο]ς | καὶ Αὐρ. Εὐμένεια κατεσκεύασ[αν] | τὸ ἡρῷον αὑτοῖς καὶ

Αὐρ. Μηνοφ[ά]ν‖τῳ καὶ Αὐρ. Ζωσίμῳ τοῖς τέκνοις | καὶ Αὐρ. Μηνοφάντῳ τῷ ἐγγόνῳ· | μετὰ δὲ τοῦτο | μηδενὶ ἐξὸν ἔσται τεθῆναι ἔσω | τῆς θύρας, ὡς, ἐὰν Ζωτικὸς καὶ ‖ Ἐπίκτησις τὰ θρεμμάτια παραμεί|νωσί μοι, καὶ αὐτὰ τεθήσονται ἔσω, | μηδενὸς ἔχοντος ἐξουσίαν κει|νῆσαί τινα τῶν δεσποτῶν, ἢ | ὁ κεινήσας θήσει ἰς τὸ ἱερώτα[τον] ‖ ταμεῖον δηνάρια δισχείλια πεντακόσ[ι]α | κα[ὶ] Τροφίμῳ τῷ ἀδελφιδεῖ τῶν παιδίω[ν] σ[υνε]|χώρησα εσιον....δου. τῆς θύρ[ας..... εἰ] δ[έ τις] | τούτους βιάσε[ται] ἕτερ[ος] ....

1. L. Egnatius Victor Lollianus, proconsul Asiae per annos tres, anno tertio sub Philippo (244-249 post C. n.) : *Prosop. imp. rom.*, II, p. 34, n. 30. — 2. Mensis ignoti die I.

1502. Sardibus. — *C. I. Gr.*, 3453.

Ὁ δῆμος ὁ Καισαρήων Σαρδι|ανῶν [1] Τιβέριον Κλαύδιον Καί|σαρ[α] Σεβαστὸν Γερμανικ|ὸν αὐτοκράτορα.

1. Sardes cognomen Caesareas profecto assumpserunt anno 17 post C. n., postquam Tiberius « condidit uno tempore duodecim civitates Asiae, terrae motu vexatas » (*C. I. L.*, III, 7096) : Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 66.

1503. Sardibus. — *C. I. Gr.*, 3451.

Φίλη Τυμωλὶς [1] ἐτείμη|σεν ἐκ τῶν ἰδίων Τιβέ|ριον Καίσαρα [2].

1. Φ[υ]λή conjecit Boeckh, tribum hanc fuisse Sardianorum excogitans ; potius videtur Phila fuisse mulier oriunda Tmolo, sive Tumolo Aureliopoli, ex urbe Lydorum vicina, cujus nummi exstant : Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 99, not. 4. — 2. Sardes et Tmolum, cum decem aliis Asiae urbibus terrae motu collapsas, Tiberius levavit tributis, anno 17 post C. n. Cf. titulum praecedentem.

1504. Sardibus. — *C. I. Gr.*, 3452.

Δροῦσον Καίσ[αρα Γερ|μανι]κοῦ Καίσαρος υ[ἱὸν Νέ|ρωνος Κλαυδίου Δρούσου] Γε[ρμα|νικοῦ υἱωνόν] [1].......

1. Drusus, Germanici filius, natus est anno 7 vel 8 post C. n., obiit anno 33. *Prosop. imp. rom.*, II, p. 177, n. 145.

1505. Sardibus. — *C. I. L.*, III, 409.

[Ti. Claudi]us Drusi f. Caesar Augustus [Germanicus pont. max. | tr. p. ... [1], cos. V imp. XX[VII [p. p. a]quam ciuitati Sardianorum [a fonte ..... adduxit. | instante] Ti. Claudio Demetri f. Quirina Apollophane. |

[Τιβέριος Κλαύδι]ος [Δ]ρούσου υἱὸς Καῖσαρ Σεβαστὸς Γερμανικὸς [ἀρχιερεὺς μέγιστος] | δημ(αρχικῆς) ἐξ(ουσίας) τὸ .. ὕπ(ατος) τὸ ε' αὐτ(οκράτωρ) τὸ κς' πατὴρ πατρίδος ὕδ[ω]ρ ἀπὸ πηγῆς ι.........|......., ἐργεπιστατήσαντος Τιβερίου Κλαυδίο[υ] ......

1. [XII, XIII aut XIIII] = anno 53 aut 54 post C. n.

1506. Sardibus. — *C. I. Gr.*, 3457.

Αὐτοκράτορα Καίσαρα Θεοῦ | Ἀδριανοῦ υἱὸν Θεοῦ Τραιανοῦ | υἱωνὸν Τ. Αἴλιον Ἀδριανὸν | Ἀντωνεῖνον Εὐσεβῆ Σεβαστὸν ‖ δημαρχικῆς ἐξουσίας β' ὕπατον | τρίτον [1] πατέρα πατρίδος | ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος τῶν | Σαρδιανῶν ἐτείμησαν ἥρωα, | εὐνοίας αὐτοῦ χάριν.

1. Anno 139 post C. n.

1507. Sardibus. — Fontrier, Μουσεῖον, V (1884-1885), p. 58, n. 444.

Φαυστεῖναν Σεβαστὴν θεάν, | γυναῖκα Αὐτοκράτορος Καί|σαρος Μ. Αὐρ. Ἀντωνίνου Σε|βαστοῦ Γερμανικοῦ Σαρμα‖τικοῦ μεγίστου, | Κλ. Ἀντω. Λέπιδος.

1508. Sardibus. — *C. I. Gr.* 3465.

..... Αὐρηλίῳ Κόττᾳ [1] ...... [Ῥω]μ[αίων?] | .....σα Ἀλεξινόου? ..|..ω ἐκ τῆς διαταγῆς ...|..[χ]άρμου τῷ ἰδίῳ φίλῳ ‖ [καὶ] εὐεργέτῃ.

1. Fortasse M. Aurelius Cotta Maximus cos. anno 20 post C. n. (*Prosop. imp. rom.*, I, p. 203, n. 1236), nisi ad alium virum ejusdem gentis antiquiorem titulus referendus est; V. Rohden ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclop.*, II, p. 3487, n. 107.

1509. Sardibus. — Ritterling, *Jahreshefte des oesterr. Inst.*, X (1907), p. 299.

[Τι. Ἰούλιον Τι. υἱὸν Κορνηλίᾳ | Κέλσον Πολεμαιανὸν [1] πρεσ|βευτὴν α]ὐτ[οκρατόρων Θε|οῦ Οὐ]εσπασια[νοῦ καὶ Τίτου ‖ Σεβ]αστοῦ Καπ[παδοκίας Γαλα|τία]ς Πόντου [Πισιδίας Λυκα|ο]νίας Παφλαγ[ονίας Ἀρμενί|α]ς μικρᾶς, πρεσ[βευτὴν Αὐτο|κ]ράτορος Τίτ[ου Καίσαρος Σε]‖βαστοῦ λεγιῶ[νος τετ]άρ[της] | Σκυθικῆς, τὸν [ἑαυτῶ]ν [εὐε]|ργέτην καὶ [σωτῆρα], ἐ[πιμε|ληθέ]ντος Κοίν[του .... | Φ]ίρμου τοῦ ἀρχ[ιερέως τῶν] ‖ Σεβαστῶν......

1. Ti. Julius Celsus Polemaeanus, cui filius Aquila bibliothecam Ephesiam dicavit, tum temporis, Tito principe, in Syria praeerat legioni IV Scythicae; consul suffectus fuit anno demum 92. De aliis honoribus ab eo gestis cf. *Prosop. imp. rom.*, II, p. 186, n. 176 et titulos Ephesios, qui infra edentur.

1510. Sardibus. — Le Bas et Waddington, n. 629; Kaibel, *Epigr. gr.*, (1878), n. 903; David Robinson, *Americ. Journ. of archaeol.*, XIV (1910), p. 414.

Οὗτος ὁ τῆς Ἀσίας | ὑψαύχενα θῶκον | ὑπάρχων
πυργώσας | καθαροῖς δόγμασιν ‖ Ἀχόλιος [1],
ᾧ βουλή, με|γάλων ἀγαθῶν χάριν, | εἰκόνα [ἡ]βαίην
στησαμένη, | εὐνομίης μάρτυρα πιστοτάτην,
ἡδ' ὅτι λα|[ι]νέων δαπέδων κρη‖πῖδα τορήσας |
τεῦξε[ν] | ἐλευθερίης ἐνναέ|ταις τέμενος [2].

1. Sardes, Asiae arcem, praeses ille muniverat. — 2. Acholium vixisse saeculo IV exeunte, postquam Lydia consulari tradita est, opinatur Kaibel, cui ἐλευθερίης τέμενος videtur fuisse templum Asiae commune. Melius autem conjecerat Waddington ab Acholio Sardianorum moenia instaurata esse principe Valeriano aut Gallieno (annis 253-268 post C. n.), cum barbari Asiam invaserunt. Cf. enim *Prosop. imp. rom.*, I, p. 5, n. 31.

1511. Sardibus. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad. der Wissensch., philos. hist. Klasse*, LIII (1910), II, p. 23, n. 28.

Ἕως ὧδε [1] Ἑρμείου | λαμπροτάτου [2], | ἐντεῦθεν Μαρκελλείνου | πολειτευομένου [3].

1. Terminus est inter duos agros positus. — 2. Sine dubio Ti. Claudius Hermias, cos. suffectus anno incerto, titulo Ephesio notus : *Prosop. imp. rom.*, I, p. 380, n. 709. — 3. Magistratum aliquem gerens.

1512. Sardibus. — Papadopoulos Kerameus, *Athen. Mittheil.*, VI (1880), p. 268, n. 9.

Τιβ. Κλ. Ζωΐλον [1] | [τ]ὸν κράτιστον | [ἐ]πίτροπον | [τ]οῦ Σεβ. ‖ [οἱ πε]ρὶ Αὐρήλ[ι]ον Κ[ρ]άτην δὶς | [Φι]λιππιανὸν | [ἄρ]χοντες τὸν [τῆ]ς πατρίδος | [κα]ὶ ἑαυτῶν εὐ‖εργέτην.

1. *Prosop. imp. rom.*, I, p. 404, n. 838.

1513. Sardibus. — Le Bas et Waddington, n. 621.

..... | Ἀπόλλωνος δηνάρ[ια] δια|κόσια πεντήκοντα καθ' ἕ|καστον ἔτος, δικαιότατον ‖ αὐτῶν τὴν γνώμην ἀξι|οῦσθαι τέλους εἰς τὴν | εὐσέβειαν τῶν Σεβαστῶν. | Ἐρρῶσθαι ὑμᾶς | βούλομαι.

1. Fragmentum est epistulae ab aliquo magistratu scriptae de reditibus sacris.

1514. Sardibus. — Le Bas et Waddington, n. 620.

.... | Σαβεῖνος Μοστηνός · ἔδοξ[εν]. |
Σέλευκος Νεάρχου Κιβυρά[της · ἔδοξεν]. |
.... Κλαυδιανὸς Μάγνης · ἔδοξεν. ‖
Χαρμίδης Ἀπολλωνίου · ἔδοξεν. |
...... Ἱεροκαι[σαρεὺς · ἔδοξεν.] |
Μακεδὼν Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἰσκόνδου Ἀπολλωνιδεὺ[ς · ἔδοξεν]. |
...... Ὑρκάνιος · ἔδοξεν. |
Σεραπίων [Φ]ιλοδήμου Μυρειναῖος · ἔδοξεν. ‖
.... |
Διογένης Διογένους Τημνείτης · ἔδοξεν.

1. Mostena, Cibyra, Magnesia a Sipylo, Hierocaesarea, Apollonis, Hyrcanis, Myrina, Temnus fuerunt inter urbes Asiae terrae motu anno 17 post C. labefactas. Cf. n. 1351. Unde verisimiliter conjicitur « convenisse Sardibus illarum urbium legatos, qui de donario agerent, quo gratificarentur urbes Tiberio » (Boeckh) et scriptum esse de ea re decretum, subscriptis nominibus legatorum quibus placuerat. Desunt Sardes, Philadelphia, Aegae, Cyme, Tmolus.

1515. Sardibus. — *C. I. Gr.*, 3456.

[Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | ὁ Καισαρήων Σαρ|δια]ν[ῶ]ν ἐτείμησ[αν] | τὸν δῆμον τὸ[ν τῶν] ‖ Ἀθηναίων τὸν ἑ|[αυ]τῶν συ[γ]γενῆ [1], | Ἀπολλ[ο]δ[ώ]ρου τοῦ [Ἑρ]|μίππου Μοιρα[γ]έν[ους, | φ]ύσει δὲ Μητροδ[ώρου ‖ Ἑ]ρμίππου Καισαρ[ήου] | Σαρδιανοῦ, τοῦ | ἐκ προγόνων Ἀθ[ηναίου, ἀ]|ναθέντος ἐκ τ[ῆς ἰδία|ς] οὐσίας τῇ [πατρίδι].

1. Multae Asiae civitates se Graecarum cognatas praedicaverunt, postquam Panhellenium instituit Hadrianus. Cf. t. I, n. 418 et Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 497.

1516. Sardibus. — *C. I. Gr.*, 3464.

[Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος τ|ῆ]ς Σαρδια[νῶν ...... νε]|ωκόρου [τῶν Σεβασ]|τῶν καὶ [λαμπρο]‖τάτης π[όλεως] .....|του φι....... |μαχ....... [φιλοκαί]|σαρα ? ..... | ἐτείμ[ησαν] ..... ‖ τρὶς κ[αὶ] .....|λλυ......|δοξ..........|ετο......

1517. Sardibus. — *C. I. Gr.*, 3455.

.... ἐψηφισάμε[θ]α τάχειον [1] | ἀγῶνα πενταετηρικόν ....

Eidem lapidi nunc amisso inscriptum erat decretum Hadriani, νεοῦ Διονύσου, de quinquennali certamine apud Sardianos instituendo.

1. Prius.

1518. Sardibus. — Le Bas et Waddington, n. 624.

.... |[Σα]ρδιανῶν πόλε[ως | ἡ β]ου[λὴ καὶ ὁ] δῆμος | ἐτίμη[σεν ...... ‖ Ἀρ]ούντι[ον Μαρ]εῖνον | ....|..... Ἀρουν|[τίο]υ Μα[ρ]ε[ίνο]υ Ἀσ[ιάρ|χ]ου, υἱοῦ [Ἀρουντ]ίου Μ‖α[ρ]είνο[υ] ......|.........|.... π]ρώτων ἀ|[γ]ώνων Χρυσανθίνω[ν [1] | τ]ῶ[ν εισε]λασ[τ]ικῶν ‖ [κατὰ τὴ]ν οἰκο[υμένην] |.........

1. Ludi Sardianorum celeberrimi, nummis post Caracallam memorati : Babelon, *Invent. de la coll. Waddington*, nn. 5262, 5264, 5267, 5272.

1519. Sardibus. — Keil et von Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad. der Wissensch., philos. hist. Klasse*, LIII (1910), II, p. 19, n. 27.

In parte antica :

a. [Μᾶρκος Αὐρ. Δημόστρατος Δαμᾶς | Σαρδιανὸς, Ἀλεξανδρεὺς, Ἀντινοεὺς, Νει[κομηδεὺς, Ἐφέσιος, Σμυρναῖος, Μιλήσι[ο]ς [1], Περγαμηνὸς, Κ[ορίνθιος, Ἀθηναῖ]‖ος, Ἀργεῖος, Λακεδ[αιμόνιος, Δελφὸς, Ἠ[λ]εῖος, νεικήσας ἀ[γῶνας πλείστους πάν[τ]ων ἱεροὺς εἰσελαστικο[ὺς Ἰταλίας], | Ἑλλάδος, Ἀσίας, Ἀλεξανδρεί[ας τοὺς ὑ]πογεγραμμένους · Ὀλύμπια ἐ[ν Πείσῃ .,] ‖ Πύθια ἐν Δέλφοις γ', Ἴσθμια ε', [Νέμεα .,] | τὴν ἐξ Ἄργους ἀσπίδα γ', Ῥώμη[ν Καπι]|τώλια β', Ποτιόλους β', Νέαν πόλ[ιν .,] | Ἄκτια β', Ἀθήνας ι', Παναθήναια μ[ὲν .,] | Πανελλήνια δὲ γ', Ὀλύμπια[., Ἀδριά]‖ν εια α', Ῥόδον Ἅλεια γ', Σάρδεις [Χρυσάν|θ]ινον δ', Ἔφεσον θ', Σμύρναν ς', Πέργα]μον Αὐγούστεια γ', Ἀλεξάνδρει[αν ., Ῥώ]μην ἐπινείκια τῶν κυρίων Αὐτοκρα[τόρω]ν | Ἀντωνίνου καὶ Κομμόδου [2], ἐστεφανώθη ‖ χρυσῷ στεφάνῳ καὶ ἔλαβε χρυσοῦν [βραβεῖ]ον [3], αἰτησάμενος καὶ τυχὼν παρὰ τ[ῶν κυ[ρ]ίων ἡμῶν θειοτάτων Αὐτοκρατόρ[ων] | Σεουήρου καὶ Ἀντωνίνου [4] τήν τε ἀρ[χιερ[ω]σύνην [5] καὶ τὰς ξυσταρχίας εἰς τὴ[ν τῶν] ‖ παίδων διαδοχήν. |

Ἀναστησάντων τὸν ἀνδριάντα Αὐ[ρηλίου] | Δαμᾶ ἀρχιερέως τοῦ σύμπαντος ξ[υστοῦ] | διὰ βίου, ξυστάρχου καὶ ἐπὶ βαλ[ανείων | τ]οῦ Σεβαστοῦ, πλειστονείκου π[αραδόξου] ‖ καὶ Μάρκου Δημοστρατιανοῦ πλειστο[νείκου παραδόξου καὶ Δημο[στράτου] | Ἡγεμονίδου πλειστονείκο[υ παραδό]|ξου καὶ Δαμιανοῦ ξυστάρ[χου], ‖ τῶν πα[ίδω]ν, ‖ καὶ Ὀσου.θ.

In latere sinistro :

b. Μόνος καὶ πρῶτος τῶν [ἀπ' αἰ]|ῶνος ἀνθρώπων νεικήσ[ας] | παίδων μὲν ἱεροὺς κ', | ἐκ παιδὸς δὲ τὸν ἄνδρα ‖ προσβὰς ἱεροὺς μη', | ἐν οἷς πυγμῆς Πύθια ἐν | Δελφοῖς, Ἴσθμια, Νέμεα, | Ἁδριάνεια Φιλαδέλφειον [6] | ἐν Ἀλεξανδρείᾳ · ‖ τειμηθεὶς ὑπὸ Θεοῦ Μάρκου | καὶ Θεοῦ Κομμόδου πολει|[τ]είᾳ μὲν Ἀλεξανδρέων ἰθ[α|γ]ενεῖ [7], ξυσταρχίαις δὲ ταῖς | ὑπογεγραμμέναις · ‖ Ῥώμης Καπιτωλίων, | Σαρδέων Χρυσανθίνου, | Σαρδέων κοινοῦ Ἀσίας, | Μειλήτου Διδυμείων, | Ἀλεξανδρείας Ἁδριανείου ‖ Φιλαδελφείου, | Ἀλεξανδρείας Σεβαστείου, | Ἀλεξανδρείας Σελευκείου, | Ἀντινόου πόλεως καὶ τῶν | ἐν Αἰγύπτῳ πάντων, ‖ Τράλλεων κοινοῦ Ἀσίας, | Νεικομηδείας κοινῶν Βειθυν(ίας), | Λακεδαίμονος Εὐρυκλείων, | καὶ ὑπὸ Θεοῦ Σεουήρου καὶ τοῦ κυ[ρίου ἡμῶν θειοτάτου αὐτοκράτο‖ρος Ἀντω-

νίνου [8] ἄλλαις τε πολ|λαῖς καὶ μεγάλαις τειμαῖς κα[ὶ] | ξυσταρχίαις Εὐσεβείων ἐν Πο|τιόλοις καὶ Σεβαστῶν ἐν Νέᾳ πόλει·

In latere dextro :

c. ....ς γ', | [κοινὸν Θεσσα]λίας [9] γ', | ......[? Ἐρω]τίδεια [10] α', | ..... α', ‖ ..... β', | .... [α]ς α', | ....α δ', | ....ν α', | ..... α', νῦν ἱερὸς [11], ‖ ..... α', νῦν ἱερὸς, | ....ν.ιον α', νῦν ἱερὸς, | .....θον α', νῦν ἱερὸς, | ['Ολύμπ]εια τῆς Μακεδονίας [12], | ...... β', ‖ [κοινὸν Ἀρκ]άδων ἐν Μαντινείᾳ γ', | [Λακεδαί]μονα ς', | [Εὐρύκλ]εια β', νῦν ἱερὸς, | [Διοσκούρη]α γ', | [Λεωνίδ]εια [13] α', ‖ [λαμ]πάδα Μακεδονίας α', | [Ἑλλώτ]εια ἐν Ἰσθμῷ δ', | [? Εὐκλεῖ]α ἐν Ἰσθμῷ γ', | [Λακεδαίμ]ονα α'.

1. Expletae sunt lacunae collato titulo qui in urbe Roma eidem athletae positus est : t. I, n. 155. Illius primum refertur honorum summa (*a*), deinde enumerantur victoriae in ludis sacris (*b*) et thematicis (*c*) reportatae. — 2. Ludi M. Aurelii et Commodi triumphales acti sunt anno 176 post C. n., decembri exeunte : *Vita Marci*, 17 ; *Commodi* 12. — 3. Aureum munus aliud atque corona ; quod fuerit, non liquet. — 4. Septimius Severus et Caracalla. — 5. Summum sacerdotium xysti. — 6. Certamen unum et idem, ab Hadriano conditum Alexandriae, a M. Aurelio et L. Vero fratribus postea instauratum. — 7. Nam fuit Alexandriae jus civitatis alterum, et illud quidem minus, de quo nihil memoriae proditum est. — 8. Post mortuum Getam (anno 212 post C. n.), ante mortuum Caracallam (217). — 9. Larissae. — 10. Thespiis. — 11. Nunc sacer, antea thematicus. — 12. Beroeae. — 13. Euryclea, Dioscurea, Leonidea ludi fuerunt Lacedaemoniorum.

1520. Sardibus. — Le Bas et Waddington, n. 631.

Τ. Αὐρ. Κλ. Μάγνου νομικοῦ.

1521. Sardibus. — Le Bas et Waddington, n. 619.

[Ἐπ]ὶ ἀγων[οθέτου | Μ.] Αὐρ. Ποπιλ[ίου Βακ]|χίου ἱππικοῦ ..... | Ἀγαθίας ὁ [λεγόμενος Ἐπ]‖ίχρημνος [ἀνέθηκε] | τ[ὰ]ς λαμπά[δας] . . |ς νεικήσας ...... | δρόμον.

1522. Sardibus. — Μουσεῖον, III, 1-2 (1878), p. 182.

Ἐπὶ ἱερέως τῆς Ῥώμης[1] Διονυσίου τοῦ Ἀθηναίου, | μηνὸς Ὑπερβερεταίου ια', Ἀρτεμίδωρος | Ἀρτεμιδώρου, ἐτῶν με'.

1. Cf. n. 1526.

1523. Sardibus. — *C. I. Gr.*, 3461.

Λεύκιον Ἰούλιον Βοννᾶτον, | ἄνδρα ἐκ προγόνων μέγαν καὶ φιλόπατριν, | ἀρχιερέα τῆς Ἀσίας ναῶν τῶν ἐν Λυδίᾳ Σαρδιανῶν[1] | καὶ ἱερέα μεγίστου Πολιέ[ω]ς Διὸς δίς, ἀρχιερέα ‖ τῶν τρισ[καίδεκ]α πολέων[2] καὶ στεφανηφόρον καὶ ἱερέα | Τιβερίου Καίσαρος[3] καὶ στρατηγὸν πρῶτον δὶς | καὶ ἀγωνοθέτην Δια[σ]ίων[4], ἐνδείας γενομένης | κατὰ τὸν δῆμον, μεγαλοψυχίᾳ χρησάμενος, | ἐκ τῶν ἰδίων εἰς ἐπικουφισμὸν ἑκαστῷ πολίτῃ ‖ ἐχαρίσατο μόδιον, καὶ πάσας ἀρχὰς φιλοτίμως | τετελεκότα τῇ πατρίδι.

1. Communia provinciae templa Augustorum habuerunt apud Lydos Ephesus, Smyrna, Sardes Trallesque : suum autem Sardianis non ante Trajanum fuit. Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 440-453. — 2. Commune Ionum urbium tredecim in Asia provincia sub imperio Romano usque permansit ; earum nomina vide apud Chapot, p. 457-458. — 3. Sardiani, quibus sub Tiberio non concessum erat ut templum Augustorum provinciale statuerent (Tac. *Ann.* IV, 55), municipale ei dedicaverunt ob beneficia in urbem collata. — 4. ΔΙΑΡΙΩΝ traditur ; ὑπὲρ ὧν conj. Boeckh, fortasse recte ; aliter enim vix ferri possunt ἐχαρίσατο ... τετελεκότα.

1524. Sardibus. — Le Bas et Waddington, n. 626.

...... γυναῖκα δὲ Κλαυδί[ου Ἑρ]μογένους τοῦ ἱερέως καὶ στρατ[ηγοῦ] | καὶ στεφανηφόρου, διά τε τὴν τ[οῦ γέ]|νους ἀξίαν καὶ τῶν ἠθῶν, ἣν ἐπ[εδεί]|ξατο ἐν τῷ βίῳ, φύσιν μὲν ἑαυ[τῆς], ‖ πίστιν δὲ προγόνων. | Τὴν τειμὴν ἀποκαθέστησεν ὁ ἀ[δελ]|φὸς αὐτῆς Τι. Κλαύδιος Μειδί[ας], | ἀρχιερεὺς τῆς Ἀσίας ναοῦ το[ῦ ἐν] | Σμ[ύρ]νῃ[1].

1. Smyrna neocorus fuit jam ab anno 26 post C. n. : Tac. *Ann.* IV, 55, 56. Chapot, ***Prov. rom. d'Asie*, p. 440.**

1525. Sardibus. — *C. I. Gr.*, 3462.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος καὶ ἡ γερουσία | ἐτίμησαν Τιβέριον Κλαύδιον Τιβερίου υἱὸν | Κυρίνᾳ Ἰουλιανὸν πατέρα καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ | Κλαύδιον Διομήδην ἥρωα, Τιβέριον Κλαύδιον ‖ Χαιρέα(ν) ἥρωα, πατρὸς καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ, στρατηγοῦ | δὶς καὶ στεφανηφόρου καὶ γυμνασιάρχου καὶ τὰς | μεγίστας ἀρχὰς καὶ τὰς λοιπὰς λειτουργίας τῇ | πατρίδι φιλοτίμως καὶ αὐθαιρέτως ἐκτελέσαντος, | υἱοὺς καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς αἰδήμονας, σεμνοὺς, ‖ μετρίους, πεπαιδευμένους, φιλοπάτριδας καὶ φιλοπάτορας, | καὶ Τιβέριον Κλαύδιον Κρίσπον Τατιανὸν, ἄρξαντας τὰς | πλείστας ἀρχὰς καὶ λειτουργίας ἐνδόξως καὶ ἐπιφανῶς | καὶ γραμματεύσαντας φιλοτίμως καὶ πανηγυρ(ιαρχήσαντας) εἰσελαστικῶν.

1526. Sardibus. — Μουσεῖον, II, 2-3 (1878), p. 62, n. 146.

Ἐπὶ ἱερέως τῆς Ῥώμης [1] Κοτοβήους, | μηνὸς Ἀρτεμισίου ιε', Ἀρτεμισία | Ἀρτεμιδώρου, ἐτῶν ιζ'.

1. Ut Ephesiorum ita Sardianorum eponymus erat sacerdos Romae certe anno 98 ante C. n. (Cf. n. 297, v. 96); qui mos potuerat invalescere jam ab anno 195. Hierocaesareae Augusto etiam principe mos idem manebat. Cf. n. 1304.

1527. Sardibus. — Buresch, *Aus Lydien* (1898), p. 11, n. 7.

Λ. Κορνήλιον | Οὐεττηνιανόν [1].

1. L. Cornelius Vettinianus, Sardianorum strategus et Asiarcha Caracalla principe, ut docent nummi : Babelon, *Invent. de la coll. Waddington*, n. 5262.

1528. Sardibus. — Cichorius, *Sitzungsber. der Berlin. Akad.*, 1889, p. 371, n. 3.

...... [μεγίσ]|της ἀφ[ο]ρο[λογήτου καὶ ἱε]|ρᾶς τῶν θε[ῶν, πρώτης Ἑλλα|δος καὶ μητροπόλεως πρώ‖της Ἀσίας καὶ Ἑλλαδος] | πάσης, καὶ δὶ[ς νεωκόρου] | τῶν Σεβαστῶν [1] κ[ατὰ τὰ] | δόγματα τῆς ἱε[ρᾶς συγ]|κλήτου, φίλης κ[αὶ συμ]‖μάχου Ῥωμαίων κ[αὶ ἰδ]|ίας τοῦ κυρίου ἡμ[ῶν αὐτο]|κράτορος, Σαρδιαν[ῶν πό]|λεως | [Ποπλ.] Αἴλ. Θεόδωρο[ς]..|....ανὸς, ὁ ἐργεπισ[τάτης] ‖ τῆς τε οἰκοδομῆσ[εως καὶ] | σκουτλώσεως τοῦ [ἔξω? βα]|σιλικοῦ, τὸν τῆς π[ατρί]|δος καὶ ἑαυτοῦ ἐν [πᾶσιν] | εὐεργέτην.

1. Post Septimium Severum : Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 452.

1529. Castolli. — Keil et von Premerstein. *Denkschr. der Wien. Akad., philos. hist. Klasse*, LIV (1911), p. 117, 224.

.... [τ]ελέσας μέγα [π]ρᾶ[γμα]|....
εἰς φάος ἔστησεν [λαμ|πρὸ]ν, ἐλευθέριον
ἐγ[γ]ενεῖς [βλα|στ]όντα, [ἀρ]χὴν τελ[έσαντα, πολ[ει]‖την
Ῥωμαῖον ποῖσεν δὲ αὐτὸν [ὁ Καῖ|σαρ ?][1] · ἐπεὶ
εὔξησεν δὲ αὐτὸν [τόσ|σον], διὰ ταῦτά τε πάντα
κόσμι[α τῷ | μεγ]άλῳ θήκατο δῶρα θεῷ
Σαβαθ[ικῷ][2] | ἁγ]ίῳ εὐχῆς χάριν, ἣν [ἐτ]λέωσεν
....‖.τηι. Ὦ μέγας ὢν κα[ὶ] δυνατὸς δ[υνά]μει ?
χ]αίροις, ὦ μακάρων πάντων [τε | μ]έγιστος ὑπάρχων
καὶ δυνατὸς [κραί|ν]ειν · ταῦτα γάρ ἐστι θεοῦ
τοῦ κατέχον[τος] | τὸν κόσμον · σὺ δὲ χαῖρε καὶ αὔξοις
[εἰς αἰ‖εὶ σώζων [πρ]ῶ[τ]ον ἐν Αἰνεάδαις |
[τιμ]αῖς δῶμά τε[3] καὶ τῶν γραψάντω[ν τόδε | σῖκ]ῳ[4]
καὶ τέκνοις αὐτῶν πᾶσι φίλον [θ]έ[μενος.

1. Civitate romana donatus, vir ille obierat magistratum aliquem, qua se clarum ferebat. — 2. Non Sabazius, Phrygum deus, sed potius deus Judaeorum sabbata colentium. — 3. Ille suum laudat deum et precatur ut domum Augustorum servet. — 4. Collegium sabbatistarum.

1530. Sirge. — *C. I. Gr.*, 344. Cf. Keil et von Premerstein, *Denkschr. d. Wien. Akad. Wissensch., philos. hist. Klasse*, LIV (1911), p. 124-125. In miliario.

Τοῖς κυρίοις ἡμῶν Καίῳ Οὐαλερίῳ Διοκλητιανῷ | καὶ Αὐτοκράτορι Καίσαρι Μάρκῳ Οὐαλερίῳ Μαξ[ι]μιανῷ καὶ Φλαουίῳ Οὐαλερίῳ Κωνσταντίῳ | καὶ Οὐαλερίῳ Μαξιμιανῷ τοῖς ἐπιφανεστάτοις ‖ Καίσαρσιν[1]. Ἀπὸ τῆς λανπρᾶς Βαγηνῶν πόλεως[2] μ(ίλια) ιε'[3].

1. Annis 292-305 post C. n. — 2. Bagis civitas fuit (Gjure) in limite Phrygiae sita. — 3. Viae Bagide Sardes.

1531. Mussa Bey. — Fontrier, Μουσεῖον, V (1885-1886), p. 66, n. φνδ'.

.... Αἰλιανὸν ....|..ομικονα θεῶν σε[μνό|τατ]ι κεκοσμάμενον ἀλ καὶ

λ[έ|γο]ντα καὶ πράττοντα τὰ ἄρισ‖[τ]α τᾷ πάτρι, ἰρ[οτε]ύσαντα τῶ | κυρίω Καίσαρος καὶ παραφυ[λά]|ξαντα καὶ ἀγορανομήσαντ[α] | καὶ δεκαπρωτεύσαντα καὶ κο[υ]|ρατορεύσαντα καὶ τανῦν ἀπυ‖δειχθέντα στροτάγον ἐπὶ | τῶν πόρον φιλοτιμίας παί|σας καὶ ἀρετᾶς ἔννεκεν, ἐπιμε|[ληθ]έντ[ος] τ[ᾶ]ς κα(τα)σκευᾶς ......

1532. Erythris, in spelunca Sibyllae. — Buresch, *Athen. Mittheil.*, XVII (1892), p. 17, n. 4-8.

Δήμητρι θεσμοφόρωι καὶ [Μάρ]κωι Αὐ[ρηλίωι | Ἀντω]νείνῳ καὶ Λουκίωι Αὐρηλίωι [Οὐήρωι Σεβαστοῖς [1] ..... Κλαύ]διος Π... | τὴν πηγὴν τοῦ ὕδατος ἀν[έθηκεν...... σ]ὺν τοῖ[ς | ἀγάλμασιν] ἐκ τῶν ἰδίων.

1. Annis 161-169 post C. n.

1533. Erythris. — Pottier et Hauvette-Besnault, *Bull. de corr. hellén.*, IV (1880), p. 157, n. 4; Quandt, *De Baccho ab Hadriani aetate in Asia minore culto, Dissert. philol. Halenses*, XXI (1913), p. 150.

[Διο]νύσῳ προπάτο[ρι καὶ] ...ανῷ Ἀντωνείν[ῳ ....]ΟΥΒΗΡΩ Καίσαρι[1]|....ου ὁ ἱρεὺς τοῦ Διο[νύσου | τὸν] ἱερὸν οἶκον ἐκ [τῶν ἰδίων] | ἀν[έθηκεν] aut ἀν[έστησεν].

1. De Caracalla cogitat Quandt.

1534. Erythris. — Keil, *Jahreshefte des österr. Instit.*, XIII (1910), *Beiblatt*, p. 47, n. 11.

[Ὁ δῆ]μος | [Θεᾶι Ῥώμηι καὶ Σε]βαστῶι Καίσαρι | ..... [1] Οὐρανίωι.

1. [Θεοῦ υἱῶι] aut [Διὶ Σωτῆρι] conjecit Keil.

1535. Erythris. — Μουσεῖον, II, 2-3 (1878), p. 59, n. 140.

[Μ. Αὐρ. Ἀντωνεῖνον Καίσαρα | Σεβαστὸν Ἀρμενιακὸν Παρθικὸν | μέγιστον Μηδικὸν Γερμανικὸν | Σαρματικὸν] [1] ‖ .....υσια.... | Ἀντωνεί[νου υἱὸν Θεοῦ Ἁδρι]|ανοῦ υἱωνὸν [Θεοῦ Τραιανοῦ Παρ]|θικοῦ ἔκγον[ον Θεοῦ Νέρουα ἀπό]|γονον ἡ [βουλὴ καὶ ὁ δῆμος] ‖ ὁ Ἐρυθραίων [καθιέρωσαν] | ἐκ τῶν ἰδίω[ν, ἐπιμεληθέντος] Γαίου Ῥαουιρ[ίου] ..... | ῥητορος.

1. M. Aurelius, nisi supplendum est Λ. Αὐρ., quod de L. Vero esset intellegendum.

1536. Erythris. — Le Bas et Waddington, n. 54.

Ὁ δῆμος | Αὐτοκράτορα Καί|σαρα Λούκιον Σε|πτίμιον Σεουῆρον Περτίνακα Σεβα|στόν.

1537. Erythris. — Pottier et Hauvette-Besnault, *Bull. de corr. hellén.*, IV (1880), p. 155, n. 2.

Ὁ δῆμος | Μᾶρκον Κοσκώνιον Γαίου υἱὸν Ῥωμαῖον [1] | ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας τῆς εἰς ἑαυτόν.

1. Profecto M. Cosconius praetor Macedoniae, qui, post mortuum Attalum III (anno 133 ante C. n.), nonnullis Asiae civitatibus opem tulit contra Aristonicum. Cf. n. 134 et Münzer ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclop.* IV, p. 1669, n. 8.

1538. Erythris. — Weber, *Athen. Mittheil.*, XXVI (1901), p. 117, n. 3.

Ὁ δῆ[μος] | Γναῖον Δομί[τιον] [1]..............

1. Cn. Domitius Cn. f. legatus fuit M' Aquillii in Caria annis 129-127 ante C. n., cum ordinata est Asia provincia. Cf. n. 968. Münzer ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclop.*, V, p. 1316, n. 11. Sed Asiam rexerunt Cn. Domitius Calvinus anno 47/46 ante C. n., Cn. Domitius Corbulo, Claudio principe : Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 309.

1539. Erythris. — Wilamowitz-Möllendorff et Jacobsthal, *Abhandl. d. Berlin. Akad.*, 1909, p. 48.

In latere minimo lapidis :

[Ἑκάτηι?] χοίρου η·
τετ[άρτηι] [1], Ἀπόλλωνι Ἀπ[ο|τρο]παίωι, Ἑρμεῖ (Ἱ)ππίωι γ[αλα|θη]νῶν [2] δύο ις, Ποσειδῶν[ι] | Ἱππίωι τελείου [3] κδ, Ἡρα‖κλεῖ Καλλινίκωι, Ποσειδῶ|νι Ἀσφαλείωι, Ἀπόλλωνι, Ἀρ|τέμιδι τοῖς ἐν τῶι πυλῶνι [4] | τελείων τεσσάρων ρ· |
[π]έμπτηι, Ἡρακλεῖ, Ἀρετῆι, Ἀ‖[φρ]οδίτηι Στρατείαι τελεί[ων] τριῶν οϐ·
ἕκτηι, Ῥώμηι [5] τε|[λ]είου κδ κοινόν [6]·
ἑϐδόμηι, | Ἀπόλλωνι Πυθίωι Ἐπικωμίωι | τελείου κδ·
τεσσαρεσκαι‖δεκάτηι, Ἀγχιάνακτι [7] τελείο|υ κδ·
πεντεκαιδεκάτηι, | Ἀρτέμιδι Ἀποϐατηρίαι, τε|λείου κδ· Ἀπόλλωνι, Λητ[οῖ] | γαλαθηνῶν δύο ις·

ἐκκαι‖[δ]εκάτηι, Ἀθηνᾶι Πολιάδι τ[ελ]είου κδ, ταῖς ὄπισθε θεαῖ[ς [8] | χ]οίρου η, βασιλεῖ Ἀντιόχω[ι [9] | ε]ἰς θυσίαν κβs [10] κοινὸν, Φαν[α|γόρα(ι) εἰς θυσίαν π · ὀκτωκ[αι‖δ]εκάτηι, ταῖς ὄπισθε θε[αῖς ἐ|π]ὶ παννυχίδος χοίρο[υ η · ν(ουμηνί)αι [11] | πρ]οτέραι εἰς τὴν κατ[ὰ μῆνα | θυσί]αν τοῖς βασ[ιλεῦσι [12], τε|λείου] κδ κο[ινόν] ....

Alia latera duo ejusdem lapidis, unde hausta sunt quaedam supplementa, describere ab re nostra alienum erat. Enumerantur pecuniae, quas certis cujusque mensis diebus arcarius civitatis solvere debebit sacris cujusque dei celebrandis. Quo autem de mense tractet latus I, plane ignoratur. Numeris drachmae expressae sunt. De Erythraeorum sacris v. Bürchner, *Erythrai* ap. Pauly et Wissowa, *Realencycl.* VI, 588, 18.

1. Illius mensis die IV. — 2. Agni. — 3. Ovis aut caper. — 4. Dei profecto ante portam praecipuam civitatis culti. — 5. Idem sacrificium iisdem verbis praescribitur in diem VI alius mensis in latere III lapidis. — 6. Pecunia Communis Ionum civitatum. Cf. nn. 1523 et 1543. — 7. Anchianax et Phanagoras (v. 23) videntur fuisse cives in heroas relati, utpote qui prius de Erythraeis bene meruissent. — 8. Profecto Ceres et Proserpina, inferorum deae, quae perendie (v. 26) pannychismo coluntur. — 9. Antiochus II Theus (mortuus anno 246 ante C. n.), qui Ionum civitates liberas esse jusserat : Gäbler, *Erythrae im Zeitalter des Hellenismus*, Berlin. progr. (1892), p. 33. — 10. s significantur 3 oboli, sive drachmae pars dimidia; κβs = 22 drachmae semis. — 11. Die I mensis insequentis; nam profestus erat dies II (νουμηνίαι ὑστέραι). — 12. Attali, Pergamenorum reges, quibus Romani, post victum Antiochum III, Lydiam dederant ; haec scripta esse patet inter annos 189 et 133 ante C. n. : Gäbler, *op. cit.*, p. 54.

1540. Erythris, in spelunca Sibyllae. — Buresch, *Athen. Mittheil.*, XVII (1892), p. 19, n. 9.

Ἡ Φοίβο[υ π]ρόπολος χρη|σμηγόρος εἰμὶ Σίβυλλα |
νύμφης Ναϊάδος πρεσβυ|γενὴς θυγάτηρ · ‖
πατρὶς δ'οὐκ ἄλλη, μούνη | δέ μοί ἐστιν Ἐρυθραὶ |
καὶ Θεόδωρος ἔφυ θνη|τὸς ἐμοὶ γενέτης · [1] |
Κισσώτας [2] δ' ἤνεγκεν ἐ‖μὸν γόνον [3], ᾧ ἐνὶ χρησμοὺς |
ἔκπε[σ]ον ὠδείνων εὐθὺ | λαλοῦσα βροτοῖς. |
Τῇιδε δ' ἐφεζομένη πέ|τρηι θνητοῖσιν ἄεισα ‖
μαντοσύνας παθέων | αὖθις ἐπεσσομένων · |
τρὶς δὲ τριηκοσίοισιν ἐ|γὼ ζώουσ' ἐνιαυτοὺς [4] |
παρθένος οὖσ' ἀδμὴς ‖ πᾶσαν ἐπὶ χθον' ἔβην,
αὖθις δ' ἐνθάδ' ἐγώ γε φίλη | πὰρ τῇιδέ γε πέτρηι

ἧμαι νῦν ἀγανοῖς ὕδα|σι τερπομένη. |
Χαίρω δ' ὅττι χρόνος μοι | ἐλήλυθεν ἤδη ἀληθής, ‖
ᾧ ποτ' ἀνανθήσειν αὖθις | ἔφην Ἐρυθράς, |
πᾶσαν δ' εὐνομίην ἕξειν | πλοῦτόν τ' ἀρετήν τε |
πάτρην ἐς φιλίην βάντι ‖ νέωι Ἐρύθρωι [5].

1. Loquitur ipsa de se Sibylla Erythraea, quae ferebatur ex nympha montis Coryci et Theodoro pastore orta esse; Sibyllae etiam sacrificabatur, ut docet tituli n. 1539 ea pars quam omisimus, v. 55. — 2. Sane rivus monte Coryco delapsus. — 3. Partum meum tulit, id est me nascentem vidit. — 4. Annos nongentos nata. Narrabatur Sibylla anno fere 700 ante C. n. venisse in vitam (Suid. s. v.). — 5. Ut Erythrus olim, ita heros aliquis novus civitatem condidit; eum vero arbitratur Buresch fuisse L. Verum, qui anno 162 post C. n. « per singulas maritimas civitates Asiae clariores voluptatibus immoratus est. » *Vita Veri*, 6. Cf. nn. 1532, 1533.

1541. Erythris, in spelunca Sibyllae. — Le Bas et Waddington, n. 58; Buresch, *Athen. Mitteil.*, XVII (1892), p. 33.

Ἀγαθῇ τύχῃ. |
Νύμφαις Ναϊάσιν ἀγα[λ]|λόμενος, ἔνθα Σιβύλλη [1], |
εἰρήνης ἄρξας Εὐτυχια‖νὸς τὸ πάροιθε, |
δαπάναις ἑτοίμοις ἀγο|ρανόμος φιλότειμος,
ἄμφω δ' εὐψύχως, σὺν | Εὐτυχιανῷ παι‖δὶ πανηγυριάρχῃ |
ἐκ προσόδων ἰδίων | τῇ πατρίδι τὸ ὕδωρ, |
φαιδρυνέν τε γραφαῖς | ἐπικοσμήσας τὸ αὐλιεῖον, ‖
μνημόσυνον [τοῦτο] | τοῖσιν [ἐπεσσομένοις] [2].

1. ΣΙΒΥΛΛΗΣ lapis. — 2. Eutychianus irenarcha fontem publicum faciendum et speluncam picturis ornandam pecunia sua curaverat, faventibus nymphis Coryciis, Sibyllae Erythraeae comitibus.

1542. Erythris. — Keil, *Jahreshefte des österr. Inst.*, XIII (1910), *Beiblatt*, p. 52, n. 17.

Ἡ πατρὶς καὶ ἡ ἱερὰ | θυμελικὴ σύνο|δος ἐτείμησαν | Ἀντωνίαν Τυρ[α]ννί‖δα Ἰου[λια]νὴν ἀγωνο|θετήσασαν τῶν με|γάλων Ἁδριανείων | ἐπιβατηρίων [1] ἐνδόξως | καὶ πιστῶς, τὸν ἀν|δριάντα ἀναστήσασαν ‖ ἐκ τῶν ἰδίων.

1. Ludi qui videntur eo tempore instituti esse cum Hadrianus Asiam peragravit,

anno 123/124 post. C. n., ut memoraretur ejus adventus. Cf. titulum n. 1260 et Jessen ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclop.*, VI, p. 28, v. 42.

1543. Erythris. — Le Bas et Waddington, n. 57.

..αιι....αιτω.. | Ἐρυθραίων πόλεως. | Τ. Φλ. Αὐρή. Ἀλέξανδρον | τὸν ἐκ προγόνων καὶ ἀπὸ ‖ παιδὸς ἡλικίας λιτουργόν, | τὸν μιμαντοβάτην [1] | καὶ ἱερέα θεοῦ Ἀλεξάνδρου [2] | καὶ ἀγωνοθέτην τῶν Διονυσίω[ν], | τὸν καὶ αὐτὸν ἱερέα τῆς Ἰωνίας [3], ‖ ἀγορανόμον, | βούλαρχον, | σειτώνην τὸ β', | εἰρήναρχον, | Φλαβία Αὐρ. Πῶλλα ‖ καὶ Φλαβία Αὐρ. Τρύφαινα | αἱ θυγατέρες | τὸν ἑαυτῶν γλυκύτατον | πατέρα, | υἱὸν ἀγωνοθέτου καὶ τε‖τράκις ἀγωνοθέτην.

1. Videtur ille aliquod sive sacerdotium sive civile munus exercuisse in monte Mimante, Erythris proximo. — 2. In luco Chalcidensium, inter Teum et Clazomenas, colebatur Alexander, Macedonum rex, cujus die natali agebantur ludi solemnes a Communi Ionum civitatum tredecim : Strab., XIV, 1, 31. Cf. Dittenberger, *Sylloge inscr. gr.*, ed. II, n. 600, v. 111; *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 222, v. 25. — 3. Cf. n. 1523.

1544. Erythris. — Dittenberger, *Sylloge inscr. gr.*, ed. II (1898), n. 413.

[Ἀγαθ]ῇι [τ]ύ[χη]ι · | [τ]ὸν τοῦ σοφιστοῦ | Φλ. Φιλοστράτου [1] | καὶ τῆς κρατίστης ‖ Αὐρηλίας Μελιτίνης | υἱὸν Φλ. Καπιτωλεῖνον [2], | συγγενῆ καὶ ἀδελφὸν | καὶ θεῖον συνκλητικῶ[ν], | ἡ κρατίστη βουλὴ τὸν ‖ ἑαυτῆς τρόφιμον καὶ | εὐεργέτην, ἐπιμε|λησαμένου τῆς ἀνα|στάσεως τοῦ βουλάρ|χου Αὐρ. Εὐτυχιανοῦ.

1. Nobilissimus ille auctor, qui librum de Apollonio Tyanensi et Vitas sophistarum conscripsit, principe Septimio Severo : *Prosop. imp. rom.*, II, p. 71, n. 217. — 2. *Ibid.*, p. 66, n. 165.

1545. Erythris. — *C. I. L.*, III, 7112.

L. Marius M. f. | Aem(ilia) Caiata. | Λούκιος Μάριος | Μάρκου υἱὸς ‖ Αἰμιλίᾳ Γαάτης.

Intra octo coronas in latere sinistro :

Ὁ δῆ|μος | Κολοφω|νίων. ‖ Ὁ [δῆ|μος] | Ἐφ[ε]σίω[ν]. | Γερου|σία ‖ Μαγνή|[τ]ων ἀπ|[ὸ] Σιπύλ|ου. | Ζμυρ‖ναίων. | Κυμαί|ων. |

Intra quinque coronas in latere dextro :

Γερουσία | Ζμυρ|ναίων. | Μυρει‖ναίων. | [Κλαζο]|μεν[ί]|ων. | Τηίων. ‖ Λεβε|δίων.

Tres coronae in eodem latere non inscriptae sunt.

1546. Erythris. — Pottier et Hauvette-Besnault, *Bull. de corr. hellén.*, IV (1880), p. 161, n. 12.

....χίου | ἁμίλλαις | .ρεφεται |

Seorsum suo margine seclusa haec leguntur :

[Οἱ πρ]α[γ]‖ματευ|όμενοι [1].

1. Nempe Ῥωμαῖοι. Hatzfeld, *Les trafiquants italiens dans l'Orient hellénique* (1919), p. 105-107. Cf. nn. 1545, 1547, 1548.

1547. Erythris. — Le Bas et Waddington, n. 50.

a. χαῖρε.
b. **intra coronam** ὁ δῆμος.
c. .... [κ]ρατέου χρηστέ, χαῖρε.
d. **intra coronam** οἱ Ῥωμαῖοι.

1548. — Erythris. — Keil, *Jahreshefte des österr. Instit.*, XIII (1910), *Beiblatt*, p. 72, n. 36.

Supra sex coronas :

Ὁ δῆμος | [Φω]καέων. | Ἡ γερουσία | Σμυρναίων. ‖ Οἱ Ῥωμαῖοι | Τηίων [1].

1. Οἱ Ῥωμαῖοι οἱ ἐν Τήῳ. Cf. nn. 1545-1547.

1549. Clazomenis. — Le Bas et Waddington, n. 36.

[Τιβερίῳ Καίσαρι Θεοῦ Σεβαστοῦ υἱῷ Σεβαστῷ, Δρούσῳ Καί|σαρι, |

Γερ]μανικῷ Καί|σαρι [1] [... Κλαύδιος ... υἱὸς Παλατ]είνα [2] Νεικόμαχος, ‖ [καθὼς ὑπέσχετο ἀγωνοθε]τήσας, καὶ τὸν ἀ[ν]δριάντα ἐκ τῶν ἰδ]ίων καὶ [τὰς τει]μὰς ἀνιέρωσεν.

1. Tiberii statuae adstitisse videntur statuae filiorum, Drusi dextra, Germanici sinistra, positae inter annos 14 et 19 post C. n., fortasse anno 18, cum Germanicus in Asiam iter faciens appulit Colophona : Tac. *Ann.* 54. — 2. Claudii plerique ad tribum Palatinam pertinebant ; cf. tamen n. 1550.

1550. Clazomenis. — Keil, *Jahreshefte des österr. arch. Inst.*, XIV (1911), *Beiblatt*, 55, n. 6.

[Τι. Κλαύ]διον Καίσαρ[α] | Σεβαστὸν Γερμανικὸν | Τι. Κλαύδιος Μενάνδρου | υἱὸς Κυρίνα Μενεκλῆς ‖ φιλορωμαῖος εὐσεβ|ίας | χάριν.

1551. Clazomenis. — Perrot, *Rev. arch.*, XXXII (1876), p. 44.

Αὐτοκράτορι Καί|σαρι Τραια|νῷ Ἀδρι[ά]|νῷ Ὀλυ[μ]πίῳ [1] νέῳ ‖ Ἡλίῳ [2] κτί[στῃ].

1. Annis 129-138 post C. n. — 2. Cf. t. III, n. 345 ; IV, n. 145, v. 2.

1552. Inter Clazomenas et Teum. — Chapot, *Rev. de philologie*, XXVIII (1904), p. 72. In miliario.

Ἀγαθῇ τύχῃ. | [Γ. Αὐρ.] Οὐαλ. | [Δ]ιοκλητιανῷ | καὶ Μ. Αὐρ. Οὐαλ. ‖ Μαξιμιανῷ Σεβ(αστοῖς) [1]. | Ἀπὸ Τέω | μί(λια) [ε?] [2].

1. Annis 286-292 post C. n. — 2. Viae Teo Smyrnam. Cf. n. 1553.

1553. Clazomenis. — Chapot, *Rev. de philologie*, XXVIII (1904), p. 70. In miliario.

a [Γ. Αὐρ. Οὐαλερ. Διοκλητιανῷ καὶ] | Μ. Αὐρ. Οὐαλερ. Μαξιμιαν[ῷ] Σεβαστοῖς | καὶ | Φλ. Οὐαλερ. Κωνσταντίῳ καὶ ‖ Γαλερ. Οὐαλερ. Μαξιμιανῷ ἐπιφ(ανεστάτοις) Καίσαρσιν [1]. | Ἀπὸ Τέω ἐπ[ὶ] ...? | μί(λια) θ΄.

Ab altera parte :

b [᾿Αγ]αθῇ τύχῃ · | Φλ. ᾿Αρκαδείου | κὴ Φλ. ῾Ονορείου | κὴ Φλ. Θεο[δο-σ]ίου ‖ νέου βασιλέος[2]. | Μί(λια) ϛ'[3].

1. Annis 292-305 post C. n. — 2. Annis 402-408 post C. n. — 3. Viae Teo Smyrnam. Cf. n. 1552.

1554. Clazomenis. — *C. I. Gr.*, 3131.

᾿Αγαθῇ τύχῃ · | Και[κ]. Μόντιον | τὸν λαμπρό|τατον ἀνθύ‖πατον[1] ἡ λαμ-[πρὰ] | Κλα[ζο]μ[ενίων πόλις].

1. Nomen sine ullo dubio pessime corruptum est et de illo proconsule nihil memoriae proditum est.

1555. Clazomenis. — Keil, *Jahreshefte des österr. arch. Institut*, XIV (1911) ; *Beiblatt*, p. 56, n. 7.

᾿Αγαθῆι τύχηι · | ἡ φιλοσέβαστος | γερουσία ἀποκα|τέστησεν Φλ. Νε[ι]‖κη-φόρον, λογισ|τεύοντος[1] Μ. .....|λίου ᾿Αττάλο[υ Πο|σ]ιδωνιανοῦ.

1. Collegio senum curator ab imperatore saepius dabatur, qui rem nummariam turbatam restitueret et in exigendis pecuniis eos adjuvaret. Cf. Isid. Lévy, *Rev. des ét. gr.*, VIII (1895), p. 248-249.

1556. Tei. — *C. I. Gr.*, 3074.

Διὸς Κτησίου[1], | Διὸς Καπετωλίου, | ῾Ρώμης, | ᾿Αγαθοῦ δαίμονος.

1. Qui bona domus cujusque servat et auget. Cf. Dittenberger, *Sylloge inscr. gr.*, ed. II, n. 576, not. 2. Scheffler, *De rebus Teiorum*, p. 72.

1557. Tei. Inter rudera templi Bacchi. — Dittenberger, *Sylloge inscr. gr.*, ed. II (1898), n. 279; Ch. Michel, *Recueil d'inscr. gr.*, n° 51.

῾Ρωμαίων[1].

Μᾶρκος Οὐαλάριος Μάρκου στρατηγὸς[2] καὶ | δήμαρχοι καὶ ἡ σύνκλητος

Τηΐων τῆι βουλῆι καὶ τῶι | δήμωι χαίρειν · Μένιππος [3] ὅ τε παρ' Ἀντιόχου βα‖σιλέως ἀποσταλεὶς πρὸς ἡμᾶς πρεσβευτής, προ|χειρισθεὶς καὶ ὑφ' ὑμῶν πρεσβεῦσαι περὶ τῆς πόλεως, | τό τε ψήφισμα ἀνέδωκεν καὶ αὐτὸς ἀκολούθως | τούτωι διελέχθη μετὰ πάσης προθυμίας · ἡμεῖς δὲ τόν τε ἄν|δρα ἀπεδεξάμεθα φιλοφρόνως καὶ διὰ τὴν προγεγενη‖μένην αὐτῶι δόξαν καὶ διὰ τὴν ὑπάρχουσαν καλοκά|γαθίαν, περί τε ὧν ἠξίου διηκούσαμεν εὐνόως. Καὶ ὅτι | μὲν διόλου πλεῖστον λόγον ποιούμενοι διατελοῦ|μεν τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβείας, μάλιστ' ἄν τις στο|χάζοιτο ἐκ τῆς συναντωμένης ἡμεῖν εὐμενείας ‖ διὰ ταῦτα παρὰ τοῦ δαιμονίου · οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐξ ἄλ|λων πλειόνων πεπείσμεθα συμφανῆ γεγονέναι | τὴν ἡμετέραν εἰς τὸ θεῖον προτιμίαν. Διὸ καὶ διά τε ταῦ|τα καὶ διὰ τὴν πρὸς ὑμᾶς εὔνοιαν καὶ διὰ τὸν ἠξιω[μέν]ον | πρεσβευτὴν κρίνομεν εἶναι τὴν πόλιν καὶ τὴγ χώ‖ραν ἱεράν, καθὼς καὶ νῦν ἐστιν, καὶ ἄσυλον καὶ ἀφορο|λόγητον ἀπὸ τοῦ δήμου τοῦ Ῥωμαίων, καὶ τά τε εἰς | τὸν θεὸν τίμια καὶ τὰ εἰς ὑμᾶς φιλάνθρωπα πειρασό|μεθα συνεπαύξειν διατηρούντων ὑμῶν καὶ εἰς τὸ | μετὰ ταῦτα τὴν πρὸς ἡμᾶς εὔνοιαν. Ἔρρωσθε.

1. « Praeter hanc magistratuum senatusque Romani epistulam etiam decreta Aetolorum, Delphorum et multarum civitatium Creticarum Tei inventa sunt, quibus Teiis jus asyli confirmatur ; quae fere ejusdem aetatis esse verisimile est ». Dittenberger. Cf. A. Wilhelm, *Götting. gel. Anzeigen*, 1898, p. 219 et Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 406. — 2. M. Valerius Messalla praetor erat peregrinus anno 193 ante C. n. T. Liv. XXXIV, 54, 2 ; 55, 6. — 3. Ipso anno 193 ante C. n. Menippus et Hegesianax, regis Antiochi legati, Romae versabantur. T. Liv. XXXIV, 57, 6 ; 59, 3, 6.

1558. Tei. — Dittenberger, *Sylloge inscr. gr.*, ed. II (1898), n. 303 ; Ch. Michel, *Recueil d'inscr. gr.*, n° 325.

Ὁ δῆμος ὁ Ἀβ[δηριτῶν] Ἀμύμο|να Ἐπι|κούρου, Μεγάθυ|μον Ἀθη‖ναίου.

Ἐπειδὴ χρείας τῶι δήμωι γενομένης πρεσβείας εἰς | Ῥώμην ὑπὲρ τῆς πατρίο[υ χώρας], περὶ ἧς ἐπιδοὺς ἀξίω|μα βασιλεὺς Θρᾳκῶν Κότ[υς [1] τῆι συ]γκλήτωι διά τε τοῦ υἱοῦ | αὐτοῦ [2] καὶ τῶν ἅμ' ἐκείν[ωι ἐξ]αποσταλέντων ὑπ' [αὐ]|τοῦ πρεσβευτῶν ἤτει τ[ὴν π]άτριον ἡμῶν χώραν, ‖ αἱρεθέντες πρεσβευτα[ὶ ὑπὸ το]ῦ δήμου τοῦ Τηΐων [3] Ἀμύ|μων τε Ἐπικούρου καὶ Μ[εγάθυμ]ος Ἀθηναίου, ἄνδρες | καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ καὶ ἄξ[ιοι σφετέρ]ας πατρίδος καὶ εὔνοι | τῶι ἡμετέρωι δήμωι ὄ[ντες, τὴ]ν πᾶσαν σπουδήν τε καὶ | φιλοτιμίαν εἰσήνεγκαν [προθυμ]ίας οὐδὲν ἐλλείπον‖τες. Ἔν τε γὰρ ταῖς συνεδ[ρίαις τ]αῖς γενομέναις ὑπὲρ

τῆς | χώρας πᾶσαν ἐπίνοιαν π[αρέσχ]οντο χάριν τοῦ μηθὲν π[α]|ραλειφθῆναι τῶν δυναμ[ένων ἐπα]νορθῶσαι τὰ πράγματα, ἀ|ρατὴν ἅμα καὶ σωτήριον [περὶ τῶ]ν ἀπορουμένων ἀεὶ π[ρο]|τιθέντες γνώμην · εἴς τε [Ῥώμην π]ρεσβεύσαντες ὑπὲρ τοῦ | δήμου ψυχικὴν ἅμα καὶ σω[ματικὴν] ὑπέμειναν [κακοπάθ]ει|αν | ἐντυγχάνοντες μὲν τοῖ[ς πρώτοι]ς Ῥωμαίων καὶ ἐξομηρευ|όμενοι διὰ τῆς καθ' ἡμέρα[ν προσκυν]ήσεως, καταστησάμε|νοι δὲ τοὺς πάτρωνας τῆς [πατρί]δος εἰς τὴν ὑπὲρ τοῦ ἡμε[τέρου] δήμου βοήθειαν, τ[οὺς προ]νοουμένους τοῦ ἀντιδίκου || ἡμῶν καὶ προστατοῦντα[ς] αὐτοῦ, πολλ[ῶν] πραγμάτων παραθέσει[4], | ὥστε καὶ τῆς καθ' ἡμέρα[ν] μετέχον[τ]εις ἐφοδείας ἐπὶ τῶν ἀτρέ|ων ' ἐφιλοπο[ν]οῦντο[6] · περὶ δ[ὴ] τούτων ἔ[δ]οξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι τῶι Ἀβδηριτῶν ἐπαιν[έσαι το]ὺς προγεγραμμένους ἄν|δρας καὶ καλεῖσθαι εἰς προ[εδρίαν κατ'] ἐνιαυτὸν Διονυσίων τῶι ἀ|γῶνι ἕως ἂν ζῶσιν, καὶ [στεφανοῦσ]θαι χρυσῶι στεφάνωι ἐν ἀγ[ῶ]νι | τὴν ἀναγγελίαν ποιουμέν[ου] τοῦ κήρυκος, διότι ὁ δῆμος στε|φανοῖ χρυσῶι στεφάνωι Ἀ[μ]ύμονα Ἐ[πι]κούρο[υ] Τήιον ἀρετῆς ἕνε[κ]εν καὶ εὐνοίας τῆς εἰς ἑα[υ]τόν, καὶ Με[γ]άθυμον [Ἀ]θηναίου Τήιον χρυ|σῶι στεφάνωι ἀρετῆς ἕνε[κ]εν καὶ εὐν|οίας τῆς εἰς ἑαυτόν. Οἱ δὲ νο[μ]οφύλακες οἱ ἐπὶ ἱερέως Η..... [ἀν]αγραψάτωσαν τόδε τὸ ψήφισ|μα εἰς στήλην λευκοῦ λίθ[ου] καὶ στησά]τωσαν ἐν τῶι ἐπιφανεστά[τ]ωι τόπωι τῆς ἀγορᾶς, ἵνα [πάντες κο]ινῶς [ε]ἰδῶσιν τὴν τοῦ δήμου | προθυμίαν ἣν ἔχει πρὸς τ[ο]ὺς καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς [τῶν] ἀν[δ]ρῶν. Καὶ ἐ[π]ιλεέσθωσαν οἱ νομοφύλακ[ες πρεσβε]υτὰς δύο πρὸς Τηίους, οἵτ[ι]νες | ἀποδημήσαντες εἰς Τέ[ω]ν καὶ δό[ντες] τόδε τὸ ψήφισμα παρακα||λέσουσιν Τηίους προσαγγ[ε]ῖλαι τὰς ἐ|ψηφισμένας ὑπὸ τοῦ δήμου ἡ|μῶν τοῖς πολίταις αὐτῶν [τιμάς, καὶ σ[υ]γχωρῆσαι τοῖς πρεσβε[υ]ταῖς | στῆσαι στήλην λευκοῦ λίθ[ου] ἐν τῶι ἐ[πι]φανεστάτωι τόπωι, ἐν [ἧι] | ἀναγραφήσεται τόδε τὸ ψή[φισμα · τὸ δ]ὲ γενόμενον ἀνάλωμα ἐπί | τε τὴν στήλην καὶ ἐπὶ ἀναγ[ραφὴν] τοῦ ψηφίσματος ἀπο[λ]ογισά||μενοι τῆι πόλει οἱ πρεσβε[υ]ταί, ὅπω[ς] ἀμείβωνται, κομι[ζόντων] | ἀπὸ τῆς τραπέζης, θεμέν[ων αὐτοῖς] τὸ διπλάσιον τῶν νομοφυλά|κων ἀπὸ τῶν εἰς τὰς πρεσβ[ε]ίας · τὸ δὲ [ψήφισμα τόδε εἶναι εἰς εὐχα|ριστίαν τοῦ δήμου · Ε[ἱρέθησα]ν πρεσβευταὶ Ἡρακλεί|δης Ἀλκίφρονος, Ἀλκ[ίφρων Δη]μητρίου.

1. Cotys, rex Thracum, victo Perseo, a Romanis petiverat ut Abdera, urbem in Thraciae littore sitam, sibi concederent (anno 168 ante C. n.). — 2. Bithyn filium Cotys legatis praefecerat quos Romam miserat, ut de Abderis cum senatu agerent. — 3. Ipsi quoque Teii ob defendendam libertatem Abderorum, coloniae suae, in Urbem cives duos legaverant. Cf. Schefller, *De rebus Teiorum*, p. 14. — 4. Teiorum legati senatores, patronos suos, qui prius Cotyi favebant, sibi conciliaverunt, ut interpretatur Dittenberger, quia

multas causas attulerunt « cur Romanorum non interesset illi morem gerere ». — 5. Legati singulos senatores in atriis suis salutandi causa, Romano de more, adierunt. — 6. ἐφιλοποίουντο lapis. Correxit Dittenberger. — 7. ἴδωσιν lapis.

1559. Tei. — Judeich, *Athen. Mittheil.*, XVI (1891), p. 295, n. 19.

Ὁ δῆμος | Αὐτοκράτορα Τίτον | Καίσαρα Οὐεσπασιανὸν | Θεοῦ υἱὸν Σεβαστόν.

1560. Tei. — Le Bas et Waddington, nn. 96-97.

..... Ἁδριανῷ Σεβαστ[ῷ.....|.... ἀρχιερατ]εύοντος τὸ β'.

1561. Tei. — Le Bas et Waddington, n. 98.

.... [Ἀν]τωνεῖνο[ν τὸ]ν εὐεργέτ[ην].

1562. Tei. — Ruge, *Berl. philol. Wochenschr.*, 1892, n. 23707, n. 6.

Ἀγαθῇ τύχῃ · | τὴν κυρίαν ἡμῶν | Γαλερ. Οὐαλερίαν | εὐσεβε[στ]άτην ‖ Σ[ε]βαστ[ὴν] [1], μητέ[ρα | κάστρων] [2].

1. Uxor M. Aurelii. Sed Valeria nunquam audiit: quod nomen pro Φαυστεῖνα scripsisse videtur lapicida. — 2. Post annum 174. Anno autem 176, maritum in Orientem comitata, in radicibus montis Tauri, in vico Halalae, mortua est. *Prosop. imp. rom.*, I, p. 77, n. 553.

1563. Tei. — Le Bas et Waddington, n. 99.

[Αὐτοκράτορα....... δημαρχι]κῆς ἐξουσίας | [τὸ.] ὕπατον τὸ β', ἀν|[έστησεν ἡ βουλ]ὴ καὶ ὁ δῆμος ὁ Τ|[ηίων, ἐπιμεληθέντ]ος Α. Ἰουλίου Διο‖[τίμου? τ]οῦ ἄρχοντος καὶ | .... τῆς πόλεως.

1564. Tei. — Lebas et Waddington, n. 103.

Ὁ δῆμος | ἐτείμησεν Αὖλον Βίβιον | Ἁβῖτον [1], τὸν ἀδελφὸν τοῦ τῆς | πόλεως εὐεργέτου Γαΐου Οὐιβίου ‖ Ποστόμου [2].

1. A. Vibius Habitus, cos. suffectus anno 8 post C. n. *Prosop. imp. rom.*, III, p. 422,

n. 384. — 2. C. Vibius Postumus cos. suffectus anno 5 post C. n., proconsul Asiae per triennium, ab anno fere 13 ad 16. *Ibid.*, p. 423. n. 392.

1565. Tei. — Le Bas et Waddington, n. 132.

Πόπλιον Κλαύδι|ον Τιβερίου υἱὸν | Παλ[λ]ατείνα Πολλίωνα, ἔπα[ρχ]ον | σπείρης πρώτης ‖ μειλιαρίας Θρακ[ῶ]ν [1] | Τιβέριος Κλαύδιος | Χάρμος Κλαζο-μέ|νιος, ἀρετῆς ἕνεκεν | καὶ ἠθῶν, ἐκ τῶν ἰδί‖ων ἀνέθηκεν.

1. Cohors I Thracum miliaria in Syria tendebat : Cichorius ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclop.*, IV, p. 337, v. 16.

1566. Tei. — Le Bas et Waddington, n. 104.

Ὁ δ[ῆμος ἐτείμησεν] | Ποὺπ[λιον Στατ]είλιο[ν Γαίου?] | [υἱὸν Κολλ[ε]ί[ν]α Πόστο[μον], | ἔπαρχον σπείρης τρίτης [1] ἐν ‖ Μαυρητανίᾳ, καὶ διὰ τὰς τοῦ | γένους αὐτοῦ εἰς τὴν πατ[ρίδα | [εὐεργεσία[ς]].....

1. Fortasse significatur cohors III Asturum, in Mauretania Tingitana tendentium : *Not. Dign.* (*Occ.*), XXVI, 19. Cichorius ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclop.*, IV, p. 257, v. 14.

1567. Tei. — Le Bas et Waddington, n. 106.

Τι. Κλαύδιον Ἰτα[λικοῦ] | υἱὸν Πίον Πεισω[νεῖνον] | τὸν Ἀσιάρχην [1] οἱ το[ῦ] | Σητα[νείου [2] θεοῦ Διονύσο[υ μύσται] ‖ τὸν ἐκ προγόνων εὐεργ[έτην] | εὐχαριστίας χάριν, Τίτου [Αὐρη]λίου Γεώργου Ἀτταλιανο[ῦ] | τοῦ ἐν πᾶσιν φιλοτίμο[υ] | τὸ ἀνάλωμα ποιήσαντ[ος] | εἴς τε τὸν ἀνδριάντα καὶ [τὸν] ‖ βωμὸν ἐκ τῶν ἰδίων.

1. Eidem Pio positus esse videtur titulus alter (*ibid.*, n. 90), quo Teii traduntur decrevisse ut certus dies mensis cujusque ei sacer fieret. — 2. Ut panis ex frumento hornotino factus, ita vinum novum dictum est σητάνειον, unde Bacchi nomen fluxit. Cf. Scheffler, *De rebus Teiorum* (1882), p. 78 et Quandt. *l. laud.*, p. 244.

1568. Tei, in theatro. — *C. I. Gr.*, 3082. Cf. Quandt, *l. laud.*, p. 154.

[Οἱ περὶ τὸν Διόνυσον τεχνῖται | οἱ ἐπ' Ἰωνίας καὶ Ἑλλησπόντου] | καὶ οἱ τούτων συναγων[ισταὶ] [1] | ἐτείμησαν ‖ Τιβέριον Κλαύδιον [Μασιμάχου] | υἱὸν καὶ

τοῦ δήμου, φύ[σει δὲ] | Ἑρμοθέστου, Κυρείνᾳ Φ[ιλιστέα], | ἀγωνοθέτην τὸ τρίτον τ[ῶν πεν]|ταετηρικῶν ἀγώνον Διον[υσιακῶν] ‖ Καισαρήων [2], μεγαλοφροσύνη[ς ἕνεκεν] | καὶ δαψιλείας, οὐ μόν[ον] ἐ[πεὶ πρὸς] | τοὺς πολείτας ἐνδέ[δ]ε[ικται αὐτὴν] | διὰ βίου διὰ τ[ῶν] ἀναλωμάτων [καὶ τῶν ἀνα]|θημάτων [τ]ῶν ἑκάστοτε περ[ὶ τὴν] ‖ εὐσέβειαν τοῦ οἴκου τῶν Σε[βαστῶν, ἀλ]|λὰ ἐπεὶ καὶ πρὸς τὴν [ἱ]εράν [σ]ύ[νοδον ὁ]σίως καὶ μεγαλο[ψ]ύ[χ]ως προ[σενεχθὶς] | ἐπη[ύ]ξη[σε]...... καθ' ἑκάσ[την ἀγωνοθε]|σίαν τὴν τοῦ ἀγῶνος ἀ[ξ]ί[αν καὶ πε]|ρι[ττ]ὰ θέματα ἐκ τῶν ἰ[δίων ἔθηκεν ‖ τοῖς ἀ]γωνισταῖς· ἀναγ[γέλλειν? δὲ...... | καὶ στ]εφανοῦν τῷ [ἐκ τοῦ νόμου..... | στεφ]άνῳ, ὡς [π]ά[τριόν ἐστιν, ἐν τῷ ἱερῷ | τοῦ Διονύσ]ου? κα[ὶ]..........

1. De illo collegio, quod Tei sedem suam habuit, v. Poland, *Gesch. d. gr. Vereinswesens* (1909), p. 138. — 2. Ludi apud ipsos Teios celebrati. Scheffler, *De rebus Teiorum* (1882), p. 76.

1569. Tei. — *C. I. Gr.*, 3081.

Τιβέριος Κλαύδιος | Μασιμάχου υἱὸς, φύσει | δ' Ἑρμοθέστου, Κυρείνᾳ | Φιλιστ[εύ]ς ‖ τοῦ Φιλαίου πύργου [1]. | Τὸ β' [2].

1. Adscriptus erat « turri, sive Teiorum δήμῳ », cui nomen suum olim dederat Philaeus, colonus Atheniensis. Cf. n. 1570; Boeckh ad n. suum 3064. Scheffler, *De rebus Teiorum*, p. 35. — 2. Fortasse statua II eidem viro posita.

1570. Tei. — *C. I. Gr.*, 3083; Le Bas et Waddington, n. 108.

[Ἡ] βουλὴ [ἐ]τ[είμησ]εν | [Τιβέ]ριον Κλαύδιον Μ[ασι]μάχου [1] καὶ τοῦ δήμου | [υἱὸ]ν, φύσει δὲ Ἑρμοθέστου, Κυρείνᾳ Φιλιστέα, | εὐσεβῆ, φιλοσέβαστον καὶ φιλόπατριν, νέον Ἀθά‖μαντα [2], πολλὰ καὶ μεγάλα καὶ καθ' ἕνα καὶ κοινῇ τῇ πα|τρίδι παρεσχημένον, εὐχομένη τοιούτους εἰσαιεὶ | ἑαυτῇ τε καὶ τῇ πατρίδι ἄνδρας γενέσθαι.

1. Cf. nn. 1568, 1569; Μ[ενε]μάχου Wadd. — 2. Athamas, proles fabulosi regis Boeotorum ferebatur Teum condidisse : Escher ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclop.*, II, p. 1933, v. 58. Scheffler, *De rebus Teiorum*, p. 6.

1571. Tei. — *C. I. Gr.*, 3092; Le Bas et Waddington, n. 110.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ [δῆμος] | ἐτείμη[σαν] | Κλ. Τρύφαιναν ἀ[ρχιέρειαν] | Ἀσίας

καὶ ἱέρει[αν τοῦ τῆς] ‖ πόλεως θεοῦ Δι[ονύσου] [1], | θυγατέρα Φησεί[νου καὶ] | Στρατονείκης ἀρ[χιερέων] | Ἀσίας, ἀναστησά[ντων τὸν] | ἀνδριάντα Καλω...... [καὶ] ‖ Πεισωνίνου [2] τῶν υἱ[ῶν].

1. Bacchi Ductoris, quem Pergameni summa pietate colebant (cf. nn. 292, 293, 317, 367, 370, 396, 397, 468), sacra celebrabat synodus artificum Dionysiacorum, quae, ut in aliis urbibus Asiae, ita maxime Tei floruit. Scheffler, *De rebus Teiorum*, p. 75; Poland, *Gesch. d. gr. Vereinswes.*, p. 139; Quandt, p. 158-159. — 2. Cf. n. 1567.

1572. Tei. — *C. I. Gr.*, 3080; Le Bas et Waddington, n. 107.

.......ιαιοι περὶ τὸ δια|φθαρὲν [1], κατασκευάσαντα δὲ ἐκ τόκων [τήν τ]ε στοὰν τῆς γερουσίας καὶ τὰ προβαλαν|εῖα πάντα σὺν τῷ λουτρῶνι [2] καὶ τοῖς λοι|ποῖς προσκοσμήμασι πᾶσιν ἐκ τῶν ὑπὸ ‖ τοῦ πατρὸς καταλειφθέντων τῇ πόλει χρη|μάτων, ἀναδεξάμενον τοῖς ἀνανκαιοτάτοις | καιροῖς σειτωνίας πλεονάκις ὅτε μηδείς, | καὶ φυλάξαντα τὴν εὐθηνίαν, προσκαθιε|ρώσαντα τοῖς πατρῴοις καὶ μητρῴοις ‖ γερουσιακοῖς χρήμασιν [3] καὶ ἴδιον χρῆμα | εἴς τε τὴν τοῦ Σεβαστοῦ [4] ἐπιταγὴν πείσαν|τα διὰ τῆς ἑαυτοῦ μεγαλοφροσύνης πο|λείτας αὐ|τομόλους στρατεύσασθαι [5], εὐεργέ|την ὄντα τῆς πόλεως ἐν πᾶσιν καὶ διὰ τὰς ἀνυ‖περβλήτους αὐτοῦ περὶ πάντα φιλοδοσίας.

1. Aedificium vetustate collapsum. — 2. « Singulae cellae ante lacum balnearium dispositae ». Boeckh ad *C. I. Gr.*, 3080. — 3. Pecuniae collegio seniorum legatae. — 4. Octavianus Augustus, Teiorum conditor: Boeckh, dubiis, ut videtur, indiciis fretus. — 5. Princeps « Teiis imperaverat milites; is vero qui laudatur hoc decreto persuasit civibus, pecunias iis largitus, ut voluntarii militarent ». Boeckh. Cf. Scheffler, *De rebus Teiorum*, p. 34.

1573. Tei. — *C. I. Gr.*, 3095.

Ἀλέξανδρε | βέρνα [1] χρ[η]στὲ [2], | χαῖρε.

1. = verna. — 2. χριστε lapis.

1574. Tei — *C. I. L.*, III, 422.

Claudia Au[g. l(ib)...] | monumen[tum fecit] | Lae[t]o Caes[aris n(?)...]
Κλαυδία Σ[εβαστοῦ] .....

1575. Tei. — Hauvette-Besnault et Dubois, *Bull. de corr. hellén.*, IV (1880), p. 178, n. 38.

Κλ. Ἀνένκλητε καὶ Νείκη | Ἀμμὰς χρηστοί, χαίρετε. | Εἰς τὴν τούτων πυρίαν οὐ|δενὶ ἔξεσται κηδεῦσαί τινα · || ὃς ἂν δὲ ἐπιχειρήσει κηδεῦσαι, | δώσει εἰς τὸν Καίσαρος φίσ|κον δηνάρια χίλια καὶ γενήσεται παρὰ | θεοῖς καὶ ἀνθρώποις ἐπικατά|ρατος καὶ ὀλέθριος.

Ibid., n. 39, v. 13 : εἰς τὸν | [φίσ]κον δηνάρια χε[ί]λι[α].

1576. Tei. — *C. I. Gr.*, 3104.

Διονύσιος, δ(οῦλος) πραγματευτὴς Φλ. Δημητρίας Φλακίλλης | ὑπατικῆς [1], ζῶν τὴν καμάραν κατεσκεύασεν ἑαυτῷ καὶ τῇ γυ|ναικὶ αὐτοῦ Θαλλούσῃ καὶ τοῖς τέκνοις · εἰ δέ τις ἕτερος θη|λήσῃ κηδευθῆναι, δώσει τῇ δεσποίνῃ μου ἢ τοῖς κληρονό||μοις αὐτῆς δηνάρια χείλια πεντακόσια.

1. *Prosop. imp. rom.*, II, p. 81, n. 276.

1577. Tei. — *C. I. L.*, III, 423; Kaibel, *Epigrammata graeca*, n. 298.

Iope Hi|lari Caes(aris) | uixit annis XV. |
Qui [1] superos potui iuuenis laesisse penates ||
quod tumulo Iopes ossa sepulta latent ? |
Nec patrio potui gremio mea debita fatis |
reddere nec matris [2] lumina contegere. |
In Phrygia miserae corpus, Volcane, cremasti, |
sumeret ut tellus muneris ossa mei, ||
et quae debebam matri supremo tempore terram |
ponere vel maestos pietatis scindere crines, |
effecit properans mortis quae uenerat hora, |
ut genetrix casus fleret ubique meos. |

Ἰόπη | χρηστή, χαῖρε. |
Τίς τοὐμὸν δύστηνον ἐπ' οὔνομα γράψε τὸ χαῖρε; |
τίς κωφὴν ματέως [3] θήκατό μοι χάριτα; ||
οὔτε γὰρ εἰσορόω λαμπρὸν φάος οὔτ' ἐσακούω, |
ὀστέα καὶ σποδίη κειμένη ἐνχθονίος. |
Π[υκνῶν] δ' ἀλλά, [πάτερ], θρήνων, φίλε, παύεο · μῆτερ |

Πρειμιγένη, ἀπόθου θυμοδακεῖς ὀδύνας · |
τῆς ἐπ' ἐμοὶ λύπης παραμύθιον ἐμφρεσὶ θέσθε ||
τοῦτον · καὶ μακάρων παῖδες ἔνερθεν ἔβαν.

1. *quis* lapis. — 2. *manibus* lapis. — 3. = ματαίως.

1578. Tei. — Le Bas et Waddington, n. 123.

.....[ὑ]πόδικος ἔστω δοῦναι τῷ μὲν τοῦ κυρίου ἡμῶν | αὐτοκράτορος φίσ[κῳ δηνάρια βφ', ὡσαύτως | δὲ] καὶ ἱερωτάτῃ Τηίων βουλῇ δηνάρια βφ'.

1579. Tei. — Hauvette-Besnault et Dubois, *Bull. de corr. hellén.*, IV (1880), p. 179, n. 40.

Ἀμβειβε[ια [1] χρησ]τή, χαῖρε. |
Ὁ δῆμος [Τ]ηί[ων]. Ὁ δῆμος ὁ Λεβεδίων. | Οἱ ν[έ]οι. Ὁ δῆμος Κλαζομενίων. | Οἱ Ῥωμαῖοι. ||
Μυριάδος τόδε.............................. [2] |
ψυχὰς ἐς μακάρων νᾶσον ἀποπταμένας |
Ἑρμᾶς ἀδάκρυτος · Χάριτες γὰρ.......... [3]. |
ἔργουσιν στοναχὰς καὶ γόον ὠγύγιον.
.................σ..............................

1. Ambivia. Restituit Haussoullier. — 2. Traditur ΛΟ Μ Υ. — 3. Traditur ΑΝΗ ΑΚΕ, sub quibus latet adjectivum cum στοναχὰς conjunctum.

1580. Tei. — *C. I. L.*, III, 421.

Intra coronam Ὁ δῆμος | *Intra coronam* Ὁ δῆμος |
Dis manibus .. | . Quir(ina) ..[corus .... | classis Syriacae [1]..... || [f]ecit. |
Θεοῖς [καταχθονίοις | ...... Κυρ]είν[α] ....|που [ναύαρ]χος [2] στό[λου Συριακοῦ] | υἱῷ ἐποίησεν.

1. Classis Syriaca stabat Laodiceae ad Orontem. — 2. Traditur ΚΟΣ.

1581. Tei. — *C. I. Gr.*, 3108.

In sepulcro cujusdam Zosimae.

v. 7 : εἰς τὸν ναὸν | τῶν Σεβαστῶν δηνάρια βφ' καὶ εἰς τὸν προε|στῶτα τῆς ἱερ]ωτάτη[ς] π[όλεω]ς [ἡ]μῶν θεὸν Διόνυσον δηνάρια βφ'.

Ibidem, n. 3113 : τῷ ταμείῳ δηνάρια ε.

n. 3126 : τῷ μὲν τοῦ κυρίου ἡμῶν | αὐτοκράτορος φίσκ[ῳ δηνάρια βφ', ὡσαύτως δ]|ὲ καὶ τῇ ἱερωτάτῃ Τηίων βουλῇ δηνάρια βφ'.

1582. In insula Macride contra Myonnesum. — Wieseler, *Götting. Nachrichten*, 1874, p. 15.

Διὶ Σωτῆρι | Κίνναμος ἀπελεύ|θερος | Μάρκου Καικιλίου Καν||δίδου καὶ | Μάρκου Λαρτιδίου Κέ|λερος [1] τὸν | β[ω]μόν [2].

1. Fortasse cognatus Ti. Lartidio Celeri, cos. suff. sub Hadriano : *Prosop. imp. rom.*, II, p. 265, n. 71. — 2. BOMON lapis.

1583. Lebedi. — Μουσεῖον, III, 1-2 (1880), p. 173. In miliario :

['Αγα]θῇ τύ[χῃ, | Φ]λα. Οὐ[αλ.] | Κωνσταντίῳ | καὶ Γαλ. Οὐαλερίῳ || Μαξιμιανῷ | Καίσαρσιν [1] | .....

1. Annis 292-305 post C. n.

1584. Colophone. — Μουσεῖον, III, 1-2 (1878), p. 216.

[Αὐτοκράτορα Κ]αίσαρ[α Λούκιον | Αὐρήλιο]ν Οὐῆρον Σεβ[αστὸν [1] ὁ δῆ|μος ὁ Κο]λοφωνίων Γ........|..[στρα]τηγοῦντος.

1. L. Verus bellum Parthicum in Oriente administravit annis 162-166 post C. n.

1585. Colophone. — *C. I. Gr.*, 3031. In sepulcro.

V. 3. [εἰς τὸν] φίσκον δηνάρια αφ' κα[ὶ τ]ῷ Κ[λαρίῳ | 'Απόλλω]νι [1] τὰ αὐτὰ δηνάρια.

1. Cf. nn. 1586-1590.

1586. Clari, in templo Apollinis. — B. Haussoullier. *Rev. de philologie*. XXII (1898), p. 259. n. 2; Dittenberger. *Or. gr. inscr. sel.*, n. 530; Ch. Picard. *Bull. de corr. hellén.*, 1915. p. 49, note 3.

Ἀγαθῇ τύχῃ | Ἀμισοῦ [1] ἐλευθέρας καὶ αὐτο|νόμου καὶ ὁμοσπόνδου Ῥω|μαίοις · ἐπὶ πρυτάνεως Ἀπόλ‖λωνος τὸ ξγʹ [2], ἱερατεύοντος Μ. Ὀλ. | Ἀρτεμιδώρου, θεσπιῳ|δοῦντος | Ἀσκληπίδου τοῦ Δημοφίλου, | τῶν ἀπ' Ἄρδυος Ἡρακλειδῶν | Πατροξ|ενίδου [3], προφητεύον‖τος Ἑρμίου Ἀττάλου, γραμμα|τέων [4] Ἀττάλου βʹ, Ἑρμογένους (Δαδέου), θεοπρόποι [5] ἦλθον | Κρῖσπος Τρύφωνος καὶ | Π. Πούπιος Καλλικλῆς, ‖ οἵτινες μυηθέντες ἐνεβάτευσαν [6], | ἔτους ρξγʹ τῆς ἐλευθερίας [7].

1. Amisus civitas Ponti. Cf. t. III, n. 97. — 2. Ipse Apollo Clarius illo anno prytanis erat eponymus vicinae Colophonis eoque munere fungebatur sexagesimum tertium. Cf. n. 1589. — 3. Vir ille, cum originem duceret ab Ardye, uno Heraclidarum, qui ferebatur rex primus Lydorum fuisse (Ed. Meyer ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclop.*, II, p. 617, v. 17), videtur ob nobilitatem gentis suae adfuisse sacris. — 4. Cf. n. 1587. — 5. Cf. n. 1587. — 6. Postquam ritus didicerunt, legati Amisenorum intraverunt in speluncam oraculi. — 7. Aerae Amisenae anno 163 = 132 post C. n.

1587. Clari, in templo Apollinis. — B. Haussoullier. *Rev. de philologie*, XXII (1898), p. 261, n. 3.

[Λαο]δικέων πρὸς τῷ Λύκῳ. | [Ἐπὶ ἀν]θυπάτου Βερενεικιανοῦ Ἀλεξάνδρου [1], | [πρυτάν]εως [2] δὲ καὶ προφήτου [3] Κλ. Ῥούφου, | [ἱερατ]εύοντος Ὀλ. Ἀρτεμιδώρου, ‖ [θεσπι]ῳδοῦντος [4] Ἀσκληπίδου τοῦ Δημοφίλου, | [γραμμ]ατέων [5] Κλ. Κριτολάου καὶ Βάσσου βʹ, | [κ]λειδοφοροῦντος [6] Βάσσου γʹ, Μ. Ἀν. Μ. Ἀν. | Αἰφνιδίου Φιλοπαππιανοῦ υἱὸς Φιλοπαπ|πιανὸς Βαλεριανὸς ὁ προφήτης Ἀπόλλωνος ‖ Πυθίου [7] Κλαρίῳ Ἀπόλλων<ο>ι ὑμνήσας τὰ τῶν | συνυμνησάντων παίδων καὶ παρθένων ὀνόματα | ἐχάραξε, παρόντων αὐτῷ Μ. Ἀν. Α[ἰ]φνιδίου | τοῦ πατρὸς καὶ Λουκίου Ἀστρανίου Βηρύλλου | τοῦ παιδονόμου τὸ εʹ, [8] καὶ ὑμνογράφου διὰ βίου [9] ‖ Νηδυλλιανοῦ τοῦ Νηδύλλου ἱερονείκου, καὶ πα|ρέδρου διὰ βίου [10] Ἀπολλωνίου τοῦ Ἀλεξάνδρου. | Εἰσὶν δέ · Ἄτταλος γʹ καὶ Μόσχας Ἀττάλου γʹ | καὶ Πρόπινκος Ἀττάλου γʹ, Διονύσιος (βʹ) τοῦ Ἀπολλωνίου, | Ἀθηνόδωρος βʹ τοῦ Ἀλεξάνδρου, Μ. Ἀν. Ἑρμογένης Αἰφνιδίωνος · ‖ παρθένοι · Ἀπιελλαΐς Τειμοθέου βʹ τοῦ Νεικάνδρου | τοῦ Μηνοφίλου, Νεικομαχὶς καὶ Μαρκία Διογένους | τοῦ Εὐμένους (τοῦ) Ἐπιμάχου, Ἀμμία Διοφάντου τοῦ |

Ἀγαθοκλέους, Νεικομαχὶς Ἀβασκάντου τοῦ | Ἀπολλωνίου, Τάτιον Διαδουμενοῦ τοῦ Ἀπελλίδου · ‖ συμπαρόντος Λ. Ἀστρανίου Ρούσωνος, | υἱοῦ Βηρύλλου τοῦ παιδονόμου.

1. C. Iulius Alexander Berenicianus proconsul Asiae sub Hadriano : *Prosop. imp. rom.*, II, p. 165, n. 94. — 2. Prytanis vicinae Colophonis. — 3. Propheta celeberrimi illius oraculi Apollinis Clarii, de quo consulendi sunt B. Haussoullier l. c. et Ch. Picard, *Bull. de corr. hellén.*, 1915, p. 33-52. Cf. Tac., *Ann.*, II, 54. — 4. Ὁ θεσπιῳδὸς, artis poeticae peritus, responsa dei, per prophetam edita, versibus mandabat. — 5. Scribae oracula scribebant consulentibus et in tabulario templi asservabant. — 6. Claviger, ianitor templi. — 7. Propheta Apollinis Pythii apud Laodicenses. — 8. Pueros hymnum docuit, paedonomus quintum. — 9. Iubebatur hymnos novos, quoad vivebat, componere in templo canendos. — 10. Hymnographo aderat paredrus, ipse etiam perpetuus. Ambo in ludis sacris victorias rettulerant.

1588. Clari, in templo Apollinis. — Macridy, *Jahreshefte des österr. arch. Inst.*, XV (1912), p. 54, n. 26.

Καισαρέων τῶν πρὸς τῷ Ἀργαίῳ [1]. | Ἐπὶ πρυτάνεως καὶ προφήτου Ἀπολλωνίου | Εὐτυχίωνος τοῦ Ἀπολλωνίου, ἱερέως Γ. Ἰου(λίου) | Ζωτίχου, θεσπιῳδοῦντος Γν. Ἰου(λίου) Ῥηγείνου ‖ Ἀλεξάνδρου, γραμματεύοντος Σεξ. Ἰου(λίου) Διο|γνήτου, θεοπρόπος Βαιβιανὸς Ἰσοχρύσου.....

1. Caesarea ad Argeum montem, civitas Cappadocum, legatum (θεοπρόπον v. 6) ad Apollinem Clarium miserat. Cf. n. 1589.

1589. Clari, in templo Apollinis. — B. Haussoullier, *Rev. de philologie*, XXII (1898), p. 262, nn. 4-5.

.........ου τοῦ Ἡρι....|... [ὁ] καλούμενος Ἀπολλω...... | [οἱ Κλαυ]δίου Ἀκτίου υἱοὶ Ἀντωνῖνος [καὶ] | ... β' τοῦ Μενάνδρου τοῦ Κλωδίου ...‖...ολιανὸς Διονυσίου τοῦ Βλάστου. Παρθένο|ι · αἱ Κοίντου θυγατέρες Τατάριον καὶ Τάτιον, | [Ζ]ηνωνὶς Ζήνωνος τοῦ Ἑρμίππου ἡ καλουμένη Α. | Κλαυδία, αἱ Κλαυδίου Ἀκτίου θυγατέρες Ἀμμία καὶ Κλ[αυδία], | Τάτα Σωσάνδρου τοῦ Ἱκεσίου, ‖ παρεδρεύοντος Μηναγόρου τοῦ Σελεύκου [1]. |

Εἰκονέων Κολώνων [2] · ἐπὶ πρ[υτάνεως] | Ἀπόλλωνος τὸ ξε' [3], προφητεύοντος Γ[αίου] | Ἰουλίου Ζωτίχου, | θεσπιῳδοῦντος Κλ. Ἀσκληπίδου, θεοπρό[ποι] ‖ Αὐληνὸς Παῖτος Πονπωνιανὸς Κοδρᾶτος, | Αὐληνὸς Κάνδιτος Αἰλιανὸς

Οὐάλης. Κο(ῦ)ροι Λ.. | Σεργιανὸς Ἀγριπεῖνος Κοδρᾶτος Φροῦγις Νε.. | Π.......ιος.

1. Nomina sunt puerorum et puellarum qui hymnum Apollini cecinerant. Cf. n. 1587. — 2. Iconiensium coloniam in Galatia Hadrianus condidit. Cf. t. III, n. 260-267, et nummos : Babelon, *Invent. de la coll. Waddington*, nn. 4769-4773. — 3. Cf. n. 1586.

1590. Clari, in templo Apollinis. — Macridy, *Jahreshefte des österr. arch. Inst.*, XV (1912), p. 56, n. 33.

... ὁ νεω[κόρος] [Καίσαρος Ἀδρ]ιανοῦ] | ... Ἀλεξάνδρου θε..... | νος Πα(ῖ)τος β´ κ(αὶ) Τ. Λαίλ[ιος] | Φλάκκος, Τι. Γάουιος Κ....., | Τ. Πετρώνιος Παῦ[λ]λος, Τ. Γάουιος | ....αστεων.

1591. Bajandyr. — *C. I. L.*, III, 418.

M. Antonius | Nicephorus | .
Μᾶρκος Ἀντώνιος | Νικήφορος.

1592. Trianda. — Le Bas et Waddington, n. 21.

Τοῦτο τὸ ἡρῷον κατεσκεύ|ασεν Αὐρήλιος Νεικήτης | Εὐτύχου αὐτ[ῷ] καὶ γυναικὶ | αὐτοῦ καὶ τέκνοις καὶ ἐγγό|νοις καὶ θρέμμασιν αὐτ[ῶ]ν. | Εἰ δέ τις παρὰ τοὺς γεγραμμέ|νους βιάσεται, θήσει τ[ῷ] ταμ(ε)ί[ῳ].......

1593. Metropoli. — Fontrier, Μουσεῖον, V (1884-1885), n. 481, p. 75 : Cf. Contoléon, *Rev. des ét. gr.* (1901), p. 298, n. 3.

Ὁ δῆμος | Σεβαστῆι Προοράσει [1] | καθιέρωσεν.

1. Providentia Augusta in nummis saepe efficta. Blanchet ap. Daremberg et Saglio, *Dict. des ant.*, s. v. Cf. titulum n. 584.

1594. Metropoli. — Μουσεῖον, II, 2-3 (1878), p. 89.

Ἀγαθῇ τύχῃ · | Αὐτοκράτορι | Καίσαρι Τραιανῷ | Ἁδριανῷ Διὶ Ὀλυμ|πίῳ σωτῆρι καὶ | κτίστῃ.

Hic titulus idem videtur esse qui editus est in *C. I. Gr.* 3036. Cf. Dürr, *Die Reisen des Kaisers Hadrian* (1881), p. 104.

1595. Metropoli. — Μουσεῖον, II, 2-3 (1878), p. 100.

Ἥρα | Σαβεί|νῃ [1] Σε|βαστῇ.

1. Vibia Sabina, uxor Hadriani. Annis 128-136 post C. n. Cf. t. III, n. 663.

1596. Metropoli. — Μουσεῖον, II, 2, 3 (1878), p. 94. In miliario.

Ἀγαθῇ τύχῃ | Αὐτοκρατόρων | Γ. Αὐρ. < Ου > Οὐαλερίου Διοκλη|τι|ανοῦ, Μ. Αὐρ. Οὐαλερίου ‖ Μαξιμιανοῦ, Φλαβ. Οὐα|λερίου Κωνσταντίου, Γα|λερ. Οὐαλερίου | Μαξιμιανοῦ Καισά|ρων ἐπιφανεστάτων ‖ Και(σά)ρων [1]. Ἀπὸ Ἐ|φέσου α΄ μ(ίλιον) [2].

1. Traditur ΚΑΙΡΩΝ. — 2. Viae Epheso Smyrnam.

1597. Metropoli. — *C. I. L.*, III, 7113.

[Im]p. Cae[sar di]|ui f. Augus[tus pon]tifex [maximus | trib]unic[(ia) potes|t(ate) | pater] patr(iae) ‖ .. [c]uram [agente | .. D]omit[io] ... |

[Αὐτ]οκράτ[ωρ Καῖσαρ | Σεβ]αστὸς ἀρχι[ερεὺς μέγιστος, | δημαρχικῆς ἐξουσίας πα‖τὴρ πατ]ρίδος ....|....ε ἐ[πισ]τα[τοῦντος] ....|.....ου Δομ[ιτίου] ...|...του Μ.............

1598. Metropoli. — Μουσεῖον, II, 2, 3 (1878), p. 98. In miliario.

.......|.... uia[s] re[ficiendas curauit] | ... | .

[Αὐτοκ]ράτωρ Καῖσαρ Θε[οῦ | Οὐεσπασια]νοῦ υἱὸς Σεβασ[τὸς | Δομιτιανὸς] ἀρχιερεὺς μέγι|[στος δημ]αρχικῆς ἐξουσίας ‖ [τὸ .. [1] αὐτο]κράτωρ τὸ κα΄, ὕπατος | [τὸ .. [2] τὰς ὁδοὺς ἀποκατέστησε].

1. ι΄ aut. ια΄ aut ιβ΄. — 2. ιε΄ aut ις΄. Nota nomen imperatoris post Σεβαστὸς positum contra usum communem.

1599. Metropoli. — Μουσεῖον, II, 2-3 (1878), p. 96; *C. I. L.*, III, 7115.

Marcus Ailius | .... [1] M. f. Aim...... |

Μᾶρκος Αἴλιος | Μάρκου υἱός .....

1. Traditur P.ILIVS.

1600. Metropoli. — *C. I. L.*, III. 14192, 17.

Cusinia [Euhemeria] | Cusini [Messa]lini [1] [l]iberta[.] | [Κ]ουσινία Εὐημερία ‖ Κουσινίου Μεσσαλείνου | ἀπελευθέρα.

1. Ex gente non ignota : *Prosop. impr. rom.*, I. p. 488, n. 1329-1331.

1601. Alsanar. — Fontrier, *Rev. des ét. anc.*, 1902, p. 262.

Αὐρ. Ὀνησιφ[ό]|ρου Φινούσκι|ος συναιχώρει [1] | Αὐρ. Γλύκωνι Μηλ‖αιτήτου τὸ ἡρῷο[ν] | καὶ οὐδενὶ ἑτέρῳ ἐ[ξὸν] | θῖναι ε[ἰ] μὴ τοῖς τέκνοι[ς] αὐ|τοῦ καὶ ἐγγιγόνοις · εἰ δὲ | ἕτερος βουληθῇ θῖναι, δ[ώσει] ‖ τῷ ἱερωτάτῳ ταμίῳ δηνάρια...

1. = συνεχώρει.

1602. Chondriae. — Fontrier, *Rev. des ét. anc.*, 1902, p. 261.

Πόπλιος Αἴλιος Τρόφιμος καὶ | Κύντος Βαίβιος Μαρτι|άλης κατεσκεύασαν τὸ [μνη]μεῖον ἑαυτοῖς καὶ τέκνοις [ἰδί]‖οις καὶ Ποπλίῳ Αἰλίῳ Γλύκω[νι], | ἀδελφῷ Αἰλίου Τροφίμου, καὶ | Φλαβίᾳ Τρυφώσῃ, γυναικὶ Κύν|του Βαιβίου Μαρτιάλου · ἐξέ[σται] | δὲ μηδενὶ ἑτέρῳ ἐξω‖τικῷ τεθῆναι εἰς τοῦτο τὸ [μνη]μεῖον ἐπεὶ ἀποδώσει εἰς τὸ[ν] τοῦ | Καίσαρος φίσκον δηνά[ρια] | ἑπτακόσια πε[ντήκοντα].

Ibidem, n. 7, εἰς τὸ ταμῖον δηνάρια χ..; n. 10, τῷ ἱερωτάτῳ ταμίῳ δηνάρια α'.

1603. Chondriae. — Körte, *Inscr. Bureschianae*, *Wissensch. Beilage der Universit. Greifswald*, 1902, p. 10, n. 9.

Τούτου τοῦ ἡρώου κήδεται Αὐρ. [Αντ]ώνιος | καὶ Αὐρ. Τατιανὴ κλείνης βοριακῆς [1] κατὰ συν|χώρησιν Αὐρ. Τροφίμου καὶ [Α]μμιανοῦ καὶ Ζω|σίμου. Οὐδενὶ δὲ ἑτέρῳ ἐξὸν τεθῆναι(ι) · εἰ δέ τις ‖ τορμήσει ἕτερον θάψαι τινὰ ἢ γράμμα ἐκόψαι, θή|σει(ι) τῷ ταμίῳ δηνάρια [,]α καὶ τῇ Χονδριανῶν κώμῃ δηνάρια φ'.

1. Cubiculi septentrionalis. Cf. n. 1606.

1604. Elifli. — Fontrier, *Rev. des ét. anc.*, IV (1902), p. 263, n. 11.

Post quatuor versus latine inscriptos et pessime descriptos :

...... Σεβαστοῦ ἀπελευθ[ερ .... | τ]ῇ γυναικὶ αὐτοῦ καὶ ......|σι ικι.|.. [α]ὐτοῦ ἐπιμε ..... | Σεραπ....... καὶ Κυρινος.....

1605. Thyaeris. — Fontrier, *Rev. des ét. anc.*, IV (1902), p. 263, n. 12.

.... [καὶ τέ]|κνα αὐτοῦ καὶ κληρονό[μους καὶ] | ἐκγόνους αὐτῶν ἔσω τεθή[σεται] | καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἰς τὴν σορὸ[ν] ‖ ἐν τῇ κλείνῃ, ἐν ᾗ οὐκ ἐξὸν βλη[θῆ]-|ναι · ἕτερος ὁμοίως οὐδὲ συν[χω]|ρῆσι ἰσενένκεῖν τινα, εἰ μή τινι ἐ|γὼ διατάξω · οὐκ ἔξεσται δὲ οὐδεν[ὶ] | πωλῆσαι τοῦτο τὸ ἡρῶον οὐδὲ ‖ τὸ πρὸ αὐτοῦ περιβόλιον, ἐν ᾧ | ἐστιν ἡ καύστρα · εἰ δέ τις παρὰ τὰ | προγεγραμμένα τι ποιήσει. δώ|σει τῷ φίσκῳ δηνάρια βφ´ καὶ τῇ Θ|υαιρηνῶν κώμῃ δηνάρια αφ´.

1606. Tchatal-Tepe. — Buresch, *Aus Lydien* (1898), p. 119, n. 57.

Θεῷ ὑψίστῳ [1] Ἀ|γαθόπους καὶ | Τελέσειρα εὐ|χὴν, ἔτους σν´ [2] ‖ μηνὸς Δαισίου κ´.

1. Cf. nn. 47, 1176, 1615, 1660. — 2. Aerae Sullanae anno 250 = 166 post C. n.

1607. Tchatal-Tepe. — Körte, *Inscr. Bureschianae, Wissensch. Beilage der Universit. Greifswald*, 1902, p. 8, n. 6.

[Διὶ Σ]ωτῆ[ρ]ι Ὀλυμπίῳ καὶ | Αὐτοκράτορι Καίσαρι Θε|οῦ Τραιανοῦ Παρθικοῦ | υἱῷ Θεοῦ Νέρουα υἱωνῷ ‖ [Τραιαν]ῷ Ἁδριανῷ Καί|σαρι Σεβαστῷ ἀνέ[σ]τησαν Τολοκαισαρε[ῖς | τὸν ἀνδριάντ]α καὶ τὸ [βάθ|ρον? καὶ τὸ μ]άκελλον ἐκ | [τῶν τῆς κ]ώμης πόρων.

1608. Hypaepis. — Keil, *Jahreshefte des österr. Instituts*, XI (1908), p. 103.

a. ....ωνο .....ο .... | [ὑπὲρ τῆς αἰωνί]ου διαμονῆς Τιβερ[ίου Κλαυ|δίου Καίσαρος] Σεβαστοῦ Γερμανικ[οῦ καὶ | τοῦ σύμπαν]τος οἴκου αὐτοῦ · ἐπὶ στ[εφανη‖φόρου Τ]ιβερίου Κλαυδίου Ἀσκληπιο[δώ|ρου υἱοῦ] Κυιρίνᾳ Τρύφωνος, ἐπὶ δὲ γρα[μ|ματέ]ως τοῦ δήμου καὶ νεωκόρου καὶ [δ]ι[α|νομ]έως τῶν Σεβαστείων χρημάτω[ν | Ἀ]λεξάνδρου τοῦ Ἀπολλωνίδου. ‖ Οἱ ὑμνῳδοὶ [1] ἀνέθηκαν κατὰ τὸ γενόμε[νον] | ψήφισμα ἐν Περγάμῳ ὑπὸ τῆς ἱερᾶς [συνό]|δου ἐγγράψαντες ὅσα

δίκαια [καὶ φιλάν]|θρωπά ἐστιν αὐτοῖς δεδομέ[να ὑπ' αὐτοῦ][2]. | [Ὅ]σιος Ἀπολλωνίου Ἑρμ........ ‖

b. Τιβέριος Κλαύδιος Καῖσαρ Σ[εβαστὸς Γερ]|μανικὸς αὐτοκράτωρ τ[ὸ β' ἀρχιερεὺς δη|μ]αρχικῆς ἐξουσίας [ὕπατος ἀποδεδει]γμέ[νος τὸ β'][3] ἀνθύπ[ατος, πατὴρ πατρίδος ‖ τῇ ἱερ[ᾷ ὑμνωδῶν [συνόδῳ χαίρειν? | Ἀναγνοὺ[ς τὸ ψή]φισμα τὸ]....... |......

c. .....το .... | [ἔδοξεν το]ῖς ἀπὸ τ[ῆς Ἀσίας Ἕλλησιν, | γνώμη Ἀν]αξαγόρου τ[οῦ ...... τοῦ | ....ς φιλοκαίσα]ρος ἀρχιερέως ‖ τῆς Ἀσί]ας καὶ διὰ βίου ἀγων[οθέτου θεᾶς | Ῥώμης κα]ὶ θεοῦ Σεβαστοῦ Κα[ίσαρος Θε]οῦ υἱ[οῦ αὐτοκράτορος καὶ ἀρχιερέως | [μεγ]ίστου πατρὸς τῆς πατρίδος κ[αὶ τοῦ | σύμπ]αντος τῶν ἀνθρώπων γένους· ‖ ἐπεὶ τὴ[ν πρὸς τὸν Σεβαστὸν οἶκον εὐσέ|[βειαν φαν]ερὰν κατ' ἐνιαυτὸν παρέχεσ|θαι δεῖ, οἱ πά[σης Ἀσίας ὑμνωδοὶ τῇ ἱερω|[τάτη τοῦ Σεβα|στοῦ Τιβερίου Καίσαρος | γενεθλίῳ ἡ]μέρᾳ συνερχόμενοι εἰς ‖ [τὰ ἱερὰ? μεγα]λοπρεπὲς ἔργον εἰς τὴν | τῆς συνόδου δόξαν ἐπιτελοῦσιν καθυ|[μνοῦντες τὸν Σεβα]στὸν οἶκον καὶ το[ῖς | Σεβαστοῖς θεοῖς θυσία]ς ἐπιτελοῦν[τες | καὶ ἑορτὰς ἄγοντες καὶ ἑσ[τιάσεις [καὶ ....παν......‖.........

a. dedicatio monumenti est ab hymnodis facta; *b*. epistula imperatoris Claudii ad hymnodos; *c*. decretum Communis Asiae.

1. Cf. nn. 353, 1398, etc... Chapot. *Prov. rom. d'Asie*, p. 437. — 2. Eadem verba leguntur in duobis aliis epistulis quas Claudius ad artifices Dionysiacos scripsit annis 43 et 48: B. Haussoullier. *Revue de philologie*, 1920, p. 71. — 3. Anno 41 post C. n.

1609. Hypaepis. — Keil. *Jahreshefte des österr. arch. Inst.*, X (1907), *Beibl.*, p. 35.

[Ἀ]γωνοθετοῦντος | Αὐρ. Μοσχίωνο[ς] δ', | τοῦ Ἀττάλου | Ἀσιάρχου υἱοῦ, ‖ Ἀρτεμεισιάδος ξ[δ'], | Αὐρ. Διαδούμενο[ν] | δὶς Ὑπαιπηνόν, | νεικήσαντα | παιδικῶν δίαυλον ‖ δ' κατὰ τὸ ἑξῆ[ς] | ἐνδόξως τὸν | ἀγῶνα τῶν | Ἀρτεμεισίων[1].

1. Ludi ab Hypaepenis editi in honorem Dianae Anaïtidis. Cf. nn. 1611, 1612.

1610. Hypaepis. — Keil. *Jahreshefte des österr. arch. Inst.*, X (1907), *Beiblatt*, p. 37.

Ἀγωνοθετοῦντος | Αὐρ. Μοσχίωνος δ', | [τ]οῦ Ἀττάλου Ἀσιάρ|[χ]ου υἱοῦ, Ἀρτεμει‖[σ]ιάδος[1] ξδ', | [Α]ὐρ. Ῥηγεῖνον | [Σ]αρδιανὸν <ον> | νεικήσαντα | πάλην.

1. Cf. nn. 1610, 1612.

1611. Hypaepis. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 470.

a. [Τὸ κοινὸν τῶν ἐπὶ τῆς Ἀσίας | Ἑλλήνων Θεόφρονα Θεόφρονος | νεώτερον Ὑπαιπηνὸν διά τε τὴν] | ἰδίαν αὐτοῦ ἀρετὴν ἐν πᾶσιν ‖ καὶ διὰ τὴν τοῦ γένους καὶ τοῦ | πατρὸς αὐτοῦ Θεόφρονος τοῦ | Θεόφρονος Ἑρμολάου Θεόφρο|νος, ἱερέως διὰ γένου[1] τῆς Ἀ|ναΐτιδος Ἀρτέμιδος[2], ἐν τῇ ‖ [Ἀ]σίᾳ καὶ πρὸς τὴν πατρίδα | [λ]αμπρότητα. |

b. [Ἔ]δοξεν τοῖς ἐπὶ τῆς Ἀσίας Ἕλλησιν, γνώμῃ Γαίο[υ | Ἰ]ουλίου, Παρδαλᾶ καὶ τοῦ δήμου τοῦ Σαρδι[α|ν]ῶν υἱοῦ, Παρδαλᾶ, ἀρχιερέως καὶ διὰ βίου ἀγω‖[ν]οθέτου θεᾶς Ῥώμης καὶ Αὐτοκράτορος θεοῦ | [υ]ἱοῦ Σεβαστοῦ, ἀρχιερέως μεγίστου καὶ πατρὸς | τῆς πατρίδος[3] καὶ τοῦ σύμπαντος τῶν ἀνθ[ρώ|π]ων γένους· ἐπ(ε)ὶ Θεόφρων Θεόφρονος νεώτε|ρος, ἀνὴρ καὶ ἐν τῇ πατρίδι γένου πρώτου καὶ φιλο‖δοξοτάτου καὶ πατρὸς ἐντιμοτάτου καὶ πο[λ]|λὰ τὴν πόλιν ὠφελοῦντος, ἱερέως τε τῆς ἐπι|φανεστάτης Ἀναΐτιδος Ἀρτέμιδος καὶ ἐν τῇ Ἀ|σίᾳ λαμπροτάτου ἀξιώματος ὡς καὶ συνγε[νι]|κοῖς ἀρχιερατικοῖς στεφάνοις κεκοσμῆσθαι, ‖ νῦν τὸν βίον μετήλλαχεν· καθήκει οὖν διά τε α[ὐ]|τὸν καὶ διὰ τὸ τοῦ γένους πρόσχημα συνεπικε|[κοσμῆσθαι] μὲν αὐτὸν τῇ τῶν Ἑλλήνων συνπα|[θείᾳ καὶ ἐστ]εφανῶσθαι χρυσῷ στεφάνῳ καὶ τει|[μᾶσθαι εἰκόνι γραπτῇ] ἐν ὅπλῳ ἐπιχρύσῳ καὶ ‖ .... ἐπὶ τῇ πατρίδι τῆς θε| ....ης διαπεμφθῆναί τε | [τοῦ δόγματος τὸ ἀντίγραφον] πρὸς Ὑπαιπηνούς.

a. titulus est sub statua hominis incisus; *b*. decretum Communis Asiae de ejus honoribus.

1. Pro γένους bis in lapide scriptum. Cf. v. 16. — 2. Dianam Anaïtidim, Persarum deam (Cumont ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclop.*, I, p. 2030) Hypaepis cultam esse testatur Pausan. V, 27, 5. — 3. Post annum 2 ante C. n.

1612. Hypaepis. — Jordanidis, *Athen. Mitteil.*, XXIII (1898), p. 365.

.... Ποστουμίῳ Τιτια[νῷ]......| ἐν Ὑπαίποις Αὐρ. Ἀφ...... [ἐκ προ|γόνων] | στεφανηφόρων Ἀσιαρ[χῶν] .... | πόλει καὶ βουλευταῖς ....‖ τὴν καὶ αὔταρχον ὑμῶν κατὰ .... | ἠπιστάμην, ὅτι μείζονα πα[σῶν τῶν] .. | παρ᾽ ὑμῶν μάλιστα ἀρετῶν..........

Epistula est ab aliquo sive praeside sive imperatore ad illam civitatem scripta.

1613. Coloae. — Fontrier, *Rev. des ét. anc.*, IV (1902), p. 264, 14.

Ἔτους τμ' [1] Αὐρ. Ἡρωδι|ανὸς Ἡρώδου κατεσκεύ|ασα τὸ ἡρῷον καὶ γυ|ναικί μου Ἑρ. Μενεκρα‖τίᾳ καὶ τέκνοις ἡμῶν καὶ ἐγγόνοις καὶ νύμφαις μου γεναμέ|ναις β', ἑτέρῳ οὐδενί · εἰ δὲ | μή, ἀποτίσει τῷ Σεβαστῷ | γυμνασίῳ Κολοηνῶν δηνάρια βφ'.

1. Aerae Sullanae anno 340 = 256 post C. n.

1614 Philadelphiae. — Keil et von Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad. der Wissensch., philos. hist. Klasse*, LIII (1910), II, p. 27, n. 39.

Ἔτους σξθ' [1], μηνὸς | Αὐδιναίου ι', Φλα[β]ία Θεῷ ὑψίστῳ [2] | εὐχήν.

1. Aerae Actiacae anno 269 = 238/239 post C. n. — 2. Cf. nn. 47, 1176, 1607, 1658 et Dussaud, *Rev. arch.*, 1905, I, p. 167.

1615. Philadelphiae. — Keil et von Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad. der Wissensch., philos. hist. klasse*, LIII (1910), II, p. 29, n. 43.

Γαίῳ Καίσαρι Αὐγούστῳ Γερμανικῷ τὸ τρίτον ὑπάτωι, | πρὸ ἐννέα καλανδῶν Ὀ|κτωβρίων [1], ἔτους ο' καὶ α' ‖ τῆς Καίσαρος < ος > νείκης [2], μη|νὸς Καίσαρος [3] Σεβαστῇ [4], | ἡ κατοικία ἐτείμησεν Μᾶρκο[ν] | Ἀντώνιον Δίωνα καὶ Ἀντων[ί]|αν Πρεῖμαν τὴν γυναῖκα αὐτο[ῦ] ‖ καὶ Μᾶρκον Ἀντώνιον Γλαῦκον | καὶ Μᾶρκον Ἀντ[ώ]νιον Τραιανὸν | καὶ Ἀντωνίαν < ιαν > Τερτίαν, τὰ | τέκνα αὐτῶν, διὰ τὸ ἐν παντὶ | [κ]αιρῷ εὐεργέτας γεγενῆσθαι ‖ καὶ διὰ τὸ μεγαλομερῶς καὶ πο|λυδαπάνως συνευξηκέναι | αὐτοὺς τὰς τῶν θεῶν Σεβασ|τῶν θυσίας, | ἐπιμελησαμένης Ἀντωνίας ‖ Πρείμης ἐκ τοῦ [ἰ]δ[ί]ου.

1. Anno 40 post C. n., die 23 Septembris, Augusti natali, quo incipiebat annus Asiaticus. — 2. Anno 71 aerae Actiacae. — 3. Mensis Caesar, anni primus, a die 23 Septembris ad diem 23 Octobris. — 4. Die I. Cf. n. 353 *b*, v. 4.

1616. Philadelphiae. — Papadapoulos Kerameus, *Athen. Mitteil.*, VI (1880), p. 269, n. 12.

.... Τραιανὸς Θ..ιε.ρηνο.......

1617. Philadelphiae. — Keil et von Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad. der Wissensch., philos. hist. klasse*, LIII (1910), II, p. 27, n. 40.

[Αὐτοκράτορα Κα]ίσ[αρα | Θεοῦ Τραι]ανοῦ | [Παρθικοῦ υἱὸν Θεοῦ] Νέρουα | [υἱωνὸν Τραιανὸν Ἁδρια]νὸν Σεβαστὸν, ‖ [ἀρχιερέα μέγιστον, δημαρ]χικῆς ἐξου|[σίας τὸ .., ὕπατον τὸ .], ἀνθύπατον | [ὁ δῆμος τῶν Φιλαδ]ελφέων.

1618. Philadelphiae. — Keil et von Premerstein, *Jahreshefte des österr. arch. Inst.*, XIV (1911), *Beiblatt*, p. 45. In aediculae fronte.

Ἀγαθῇ τύχῃ · ὑπὲρ τῆς | τοῦ αὐτοκράτορος | Κομόδου τύχης καὶ δι|αμονῆς ‖ οἱ Ἔρωτες [1] ἐποίησαν ἐκ τῶν | ἰδίων.

Sequuntur nomina virorum 22.

1. Collegium virorum Amorem colentium.

1619. Philadelphiae. — Dittenberger, *Sylloge inscr. gr.*, ed. II (1898), n. 416. Lapis in templi figuram elaboratus.

a. Ἀντωνεῖνός σ' ἔκτιζε. |

b. Αὐτοκράτωρ | Καῖσαρ Μᾶρκος | Αὐρήλιος Ἀντωνεῖ‖νος Εὐσεβὴς Σεβασ|τὸς Παρθικὸς μέγισ|τος Βρεταννικὸς μέ|γιστος Γερμανικὸς | μέγιστος [1] Αὐρηλίῳ ‖ Ἰο[υλιανῷ]ι [2] τῷ τιμι|ωτάτωι χαίρειν · | εἰ καὶ μηδεὶς αἱρεῖ | λόγος [3] τὸν Φιλα-δελ|φέα Ἰουλιανὸν ἀ‖πὸ τῶν Σαρδιανῶν | εἰς τὴν τῆς πατρί|δος μεταθεῖναι φι|λο-τειμίαν [4], ἀλλ' ὅμως | τὴν χάριν ἡδέως ‖ τοῦτο ποιῶ, δι' ὃν καὶ | τὴν νεωκορίαν αὐ|τὴν τοῖς Φ[ιλ]αδελ|φεῦσ[ιν δέ]δωκα · | ἔρρωσο Ἰ[ου]λι[ανὲ] ‖ τιμιώτατέ μοι καὶ φίλ|τατε. | Ἀνεγνώσθη ἐν τῷ | θεάτρῳ ἔτους σμε', μη|νὸς Ἀπελλαίου ε' [5].

a. Verba in epistylio templi scripta : Caracalla hoc templum Augustorum condidit.

b. Epistula Caracallae Philadelphenis neocoriam concedentis.

1. Anno 213 post C. n. Cf. v. 29. — 2. Vir hodie ignotus, apud cives suos illa aetate nobilis. Cf. v. 25. Alter autem Iulianus citatur v. 15. — 3. Quanquam nulla cogit ratio nec necesse est. — 4. Probabile videtur « petitum esse ut ille alter Iulianus Philadelphenus, qui Sardibus haberet domicilium suum, sacerdotium tamen imperatoris in patria potius gereret ». Dittenberger. — 5. Aerae Actiacae anno 245 = 213 post C. n., fere mense Novembri.

1620. Philadelphiae. — Fontrier, Μουσεῖον, V (1884-1885), p. 62, n. 452.

.......[τῇ] πρ[ώ[τ]ως ἀχθείσῃ ὑπὸ Γ[ε]μίνου [1] [τ]οῦ ἀνθυπάτου δίκᾳ [2] | καὶ Στρατονείκην Μηνοφίλου Μύρτον, γυναῖκα Παναρίστ[ου].

1. Proconsul Asiae ignotus. Cf. *Bull. de corr. hellén.*, VII (1883), p. 504. Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 311. — 2. Cum primum jus in conventu dixit.

1621. Philadelphiae. — *C. I. Gr.*, 3430; Le Bas et Waddington, n. 644. Eumdem, ut videtur, titulum edidit etiam Papadopoulos Kerameus, Μουσεῖον, I (1875), p. 119.

Φλ. [1] Ἀρχέλαον | Κλαυδιανὸν [2] ὑπ[ατ]ικὸν, | ἐπιμεληθέντος | τῆς ἀναστάσεως ‖ Γλύκωνος, πάπ[π]ου | αὐτοῦ [3], βουλάρχου.

1. ΚΛ. Papadopoulos. — 2. *Prosop. imp. rom.*, II, p. 63, n. 149. — 3. ΑΥΡΟΥ Boeckh; πά[ππ]ου αὐτοῦ rest. Le Bas; Παπίου, Αὐρ. Οὐ[άλεντος) Papadopoulos.

1622. Philadelphiae. — Keil et von Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad. der Wissensch., philos. hist. Klasse*, LII (1910), II, p. 31, n. 44.

Ἀρουσπικ[ία] | Δημὼ [1] ὑπατι[κή].

1. Nomen feminae. Cf. n. 1625.

1623. Philadelphiae. — Keil et von Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad. der Wissensch., philos. hist. Klasse*, LIII (1910), II, p. 31, n. 45.

Πρείσκιλλα | ὑπατικὴ, θυ|γάτηρ Δημοῦς [1].

1. Cf. n. 1624.

1624. Philadelphiae. — Gaudin, *Athen. Mitteil.*, XXV (1900), p. 124.

Ἀγαθῆι τύχηι · | Μ. Αὐρ. Ἀρτέμων | β' τοῦ Ἰουκούν|δου ὁ κράτιστος ‖ συνήγορος τοῦ | ἱερωτάτου ταμεί|ου Ἀλεξανδρεί|ας καὶ Αἰγύπτου | πάσης καὶ Λιβύ‖ης Μαρμαρικῆς [1] | Αὐρ. Μηνογε|νίδα τὴν γλυ|κυτάτην θυ|γατέρα.

1. *Prosop. imp. rom.*, I, p. 193, n. 1198. Advocatus fisci Alexandriae et Aegypti totius

et Libyae Marmaricae, sive inferioris, sive Mareotidos, inter Aegyptum et Cyrenaïcam sitae. Advocatos fisci primus instituit Hadrianus. Kubitschek ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclop.*, I, p. 438. Cf. infra titulum n. 1644.

1625. Philadelphiae, — *C. I. Gr.*, 3423.

[Σ]άλουιον | Σεουῆρον [1] | ὁ δῆμος ἐτεί|μησεν, τῆς εἰς ἑαυτ[ὸ]ν ‖ εὐνοίας | χάριν.

1. Fortasse magistratus Romanus : *Prosop. imp. rom.*, III, p. 170, n. 114.

1626. Philadelphiae. — Gaudin, *Athen. Mitteil.*, XXV (1900), p. 124.

.. Ἰούλιον Πο|[σ]ειδώνιον | [χ]ειλίαρχον | [Α]ὐγούστου ‖ ὁ δῆμος.

1. Tribunus militum, non a populo, sed ab Augusto creatus : Marquardt, *Organisat. milit.*, p. 61.

1627. Philadelphiae. — Le Bas et Waddington, n. 1669 *a*.

.....τονα χιλ[ίαρχ]ον ..... [1] | Αὐτοκράτορος Τ. Αἰλ[ίου] | Ἁδριανοῦ Ἀντωνείνο[υ Εὐ]|σεβοῦς Καίσαρος Σε[βασ]‖τοῦ, Ἑρέννιοι Ν[εικο...? καὶ] | Ἀττικός πραίφεκτοι [2].

1. ..I.I IONKA. E.\I... lapis. — 2. Praefecti cohortum (?)

1628. Philadelphiae. — Kontoleon, *Athen. Mitteil.*, XII (1887), p. 256, n. 25.

.... Ἐρπιδοφόρο|υ τοῦ κ(αὶ) Εὐτο|νείου πριμειπί|λου Ἐπιχάρμου, ἥρωα.

1629. Philadelphiae. -- Weber, *Athen. Mitteil.*, XXV (1900), p. 123.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | καὶ ἡ γερουσία ἐτείμησαν Λ. Ἀντώνιον | Ἀγαθόποδα ἄνδρα ‖ καλὸν καὶ ἀγαθὸν | κουρατορεύσαντα | δεκαπρωτεύσαντα | πανηγυριαρχήσαντα | ἀγώνων κοινῶν τῆς Ἀ‖σίας φιλοτείμως καὶ | ἀναθέντα τῇ μὲν βου|λῇ δηνάρια αφ´ καὶ τῇ γερου|σίᾳ δηνάρια ατ´ πρὸς τὸ τὸν | ἀπ᾽ αὐτῶν τόκον δια‖νέμεσθαι τοῖς βουλευ|ταῖς καὶ γερουσιασταῖς.

1630. Philadelphiae. — Sarantidis, Μουσεῖον, I (1875), p. 130, n. 48. Cf. Riemann, *Bull. de corr. hellén.*, I (1877), p. 86, n. 27.

Λ. Ἀντώνιον Σεργίᾳ Π[ω]|λιανὸν τὸν σοφιστὴν καὶ | κτίστην καὶ διὰ βίου σειτοδότην καὶ | στεφανηφόρον, ‖ ἐπιμεληθέντος | τῆς ἀναστάσεως τοῦ τῆς | πόλεως οἰκονόμου | Ἀντωνίου.

1631. Philadelphiae. — Le Bas et Waddington, n. 649.

Κατὰ τὰ ψηφισ|θέντα ὑπὸ τῆς | κρατίστης βου|λῆς καὶ τοῦ λαμ‖προτάτου δήμου, | Μ. Αὐρ. Διόδωρον | δὶς τοῦ Ἀδμήτου, ἄν|δρα βουλευτὴν καὶ | γερουσιαστήν, συγ‖γενῆ Μανιλίου Ἀ|λεξάνδρου Ἀσιάρ|χου, ἀγορανομήσαν|τα ἐν μεγάλῳ και|ρῷ ἐνδόξως καὶ φιλοτείμως καὶ τα‖μιεύσαντα καὶ ἐφηβαρχήσαντα εὐσε|βῶς καὶ ἐπιφανῶς, | προνοησαμένου | τῆς ἀναστάσεως · | τοῦ ἀνδριάντος Φλ. ‖ Αὐρ. Ἡφαιστίωνος | Παπιανοῦ τοῦ ἀξι|ολογωτάτου, | καὶ βουλαρχήσαν|τα σεμνῶς.

1632. Philadelphiae. — Le Bas et Waddington, n. 648.

Ἀγαθῇ τύχῃ · | Αὐρ. Ἕρμιππον ξυστάρχην, ἱερέα | τῆς Ἀρτέμιδος, τὸν ἔνδοξον καὶ | φιλόπατριν καὶ ἐμ πᾶσιν πρῶτον, ‖ ἀρχιερασάμενον ἐνδόξως με|τὰ μεγάλων ἀναλωμάτων καὶ | δόντα κοντοκυνηγέσιον | ἐνόζυγον [1] ἀπότομον [2] ἐκ θείας | φιλοδωρίας, ἄρξαντα τὴν πρώτη[ν] ‖ ἀρχὴν ἐπιφανῶς καὶ τὰς λοιπὰς | ἀρχὰς καὶ λειτουργίας ὑπέρ τε αὐ|τοῦ καὶ τῶν παίδων Νεικήτου καὶ | Ἑρμίππου ἐκτελέσαντα, ἀνα|θέντα τῇ πόλει τάχειον [3] μὲν εἰς ‖ σειτωνικὰ χρήματα δηναρίων | μυριάδας πέντε καὶ δόντα εἰς | ἐπισκευὴν τοῦ πετάσου τοῦ θε|άτρου [4] δηνάρια μύρια, ποιησάμε|νον δὲ καὶ ἐπιδόσεις χρημάτων τῇ ‖ τε γλυκυτάτῃ πατρίδι εἰς χρήματα | σειτωνικὰ δηναρίων μυριάδας πεν|τήκοντα καὶ τῇ κρατίστῃ βουλῇ δη|ναρίων μυριάδας πέντε καὶ τῷ σε|μνοτάτῳ συνεδρίῳ τῆς γερουσίας ‖ δηνάρια μύρια, φυλαῖς ἑπτὰ ταῖς ἑσ|τακύαις τοὺς ἀνδριάντας πρὸς δη|νάρια χείλια, | ἡ ἱερὰ φυλὴ τῶν ἐριουργῶν τὸν | ἑαυτῆς καὶ τῆς πατρίδος ἐν πᾶ‖σιν εὐεργέτην.

1. Venatio in qua bestiariorum quisque conto armatus pugnabat, cum singulis bestiis compositus: nam fuerunt etiam missiones passivae; cf. Lafaye, ap. Daremberg et Saglio, *Dict. des ant.*, s. v. *Venatio II*. — 2. Venatio severa, multi cruoris causa. Cf. *C. I. Gr.*,

2880. — 3. Prius, ante τὰς ἐπιδόσεις (v. 19). Cf. Hula, *Jahreshefte d. osterr. Inst.* V (1902), p. 200, n. 7. — 4. Tectum rotundum theatri, aut potius odei. — Cf. Plin. N. H. XXXVI, 92. Pausan. I, 8, 6.

1633. Philadelphiae. — Le Bas et Waddington, n. 643.

...... [Ἑ]ρμίππου ἐφήβαρχον ἐν παιδὶ γενόμενον ....|..... [Κ]αίσαρος, τελέσαντα τὴν ἀρχὴν διά τε αὑτὸν τὸν πα[τέρα | καὶ τὰς πα]ντὸς τοῦ οἴκου εἰς τὴν πόλιν φιλοδοξίας.

1634. Philadelphiae. — Le Bas et Waddington, n. 665.

Ἀγαθῇ τύχῃ · | ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | Αὐρ. Εὐγενέτορα | Ἐλπιδιανοῦ Φιλαδελ‖φέα, ἔφηβον πανκρα|τιαστὴν νεικήσαν|τα τὰ μεγάλα Σεβαστὰ Ἀναείτεια[1] ἐνδό|ξως, ἐπὶ Αὔλου Ὀστί|ου Ἱέρωνος βουλάρ‖χου, στήσαντος | τὴν τειμὴν τοῦ ἀξι|ολογωτάτου βουλάρ|χου ἐκ τῶν ἰδίων.

1. Cf. nn. 1610, 1611, 1612.

1635. Philadelphiae. — Le Bas et Waddington, n. 1669.

Μ. Αὐρ. Μαν(είλιον) | Ἀλέξανδρον | τὸν ἀξιολογώ|τατον Ἀσιάρχη[ν], ‖ Μ. Αὐρ. Μανειλίο[υ] | Ἑρμίππου ...|......[1] κ(αὶ) Ἀσιά[ρ]|χου [υἱὸ]ν, τὸν [ἁγν]|ὸν προστάτην, ‖ ἡ Μυλειτῶν [κώμη ......|.., προ]νοησαμέν[ων | τῆς] ἀναστάσεως | [τοῦ ἀ]νδριάντος | [Αὐρ.] Μελιτ[ια]νο[ῦ ‖ τοῦ ἀξ]ιο[λογω]τάτο[υ | καὶ] Μ. Ἰουλ. Ἀπο|[λλωνίου καὶ ......|.. Ἀ]κειλίου Μαρ[κιαν]|οῦ κωμάρχων, ‖ τοῦ [σ]ξ' ἔτους[2].

1. Traditur ..ΛΑϹ|ΙΝΗΣΙΟΥ. — 2. Aerae Sullanae anno 260 = 176 post C. n.

1636. Philadelphiae. — *C. I. Gr.*, 3425.

...... Αὐρ. Χάρμον Φιλαδελφέα καὶ | Νεικομηδέα καὶ Ἀθηναῖον | καὶ ᾠδὸν παράδοξον, περιο|δονείκην στεφανωθέντα ἱε‖ροὺς ἀγῶνας τοὺς ἀπὸ τῆς οἰκου|μένης πάν[τ]ας ἀπὸ Καπετωλεί|ων ἕως Ἀντιοχείας τῆς Συρίας.

1637. Philadelphiae. — Le Bas et Waddington, n. 647.

[Ἡλι]ό[δωρ]ον δὶς τοῦ Ἡλιο|[δ]ώρου, [ἄ]νδρα ἐπιφανῆ, | βουλαρχήσαντα, στρατη[γ]ήσαντα, δόντα ὑπὲρ ‖ ἀγορανομίας δηνάρια μύρια | καὶ ὑπὲρ | πέψεως ἡμε|ρῶν ιε´ [1] δηνάρια γ´, ἱππαρχήσαντα, | σειτωνήσαντα, πανηγυ‖ριαρχήσαντα, νομοφυ[λ]άξαντα, δόντα εἰς τὴν | κατασκευὴν τοῦ προπυ|λαίου τῆς βασιλικῆς ὑπὲρ | ἀρχιερωσύνης δηναρίων ‖ μυ(ριάδας) πέντε, πληρώσαντα | δὲ καὶ τὸ ἱερώτατον ταμεῖον | παρ' ἑαυτοῦ [2], Αὐρηλία | Συλλεῖνα Ἀρείου Ἀντωνία | τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα ‖ κατὰ τὰ ψηφισθέντα | ὑπὸ τῆς ἱερωτάτης | βουλῆς.

1. Coctorum ciborum divisio plebi facta per dies quinque. — 2. Partem vectigalium fisco debitorum solvit de sua pecunia. Cf., t. III, n. 488 = Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 565.

1638. Philadelphiae. — Ex ectypo a P. Gaudin misso, *Athen. Mitteil.*, XXV (1900), p. 124.

Γ. Ἰούλιον Μακεδόνα | Αὐρηλιανὸν ἄνδρα καλὸν | καὶ ἀγαθὸν περί τε τὴν | πατρίδα καὶ τὴν ἱερωτά‖<τα>την βουλὴν ἔν τε ἀρ|χαῖς καὶ λειτουργίαις | δοκιμώτατον, χρεοφυ|λάξαντα, κουρατορεύ|σαντα, ταμι<ατ>εύσαντα ‖ ἐν ἀγοραίᾳ [1], πανηγυριαρχή|σαντα ἐν κοινῷ τῆς Ἀσίας | ἀγῶνι, σειτωνήσαντα, πέψαν|τα [2] παρ' ἑαυτοῦ, εἰσαγωγέ[α] [3] γε[|νόμενον καὶ ἐν ἄλλοις πλείο‖σιν εὔχρηστον γενόμενον | καὶ ὑπηρετήσαντα τῇ πατρ[ί]δι, ἀναστ[ή]σαντα δὲ τὸν | ἀνδρ[ι]άντα ἐκ τῶν ἰδίων.

1. αγοραια lapis. In conventu juridico. Cf. Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 517, not. 7. — 2. Cf. n. 1637, v. 7. — 3. Unus magistratuum litibus in illa urbe judicandis; eos Athenis constat decem viros fuisse. Cf. Dittenberger, *Sylloge inscr. gr.*² ad n. 510, not. 4; Thalheim ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclop.*, V, p. 2138, v. 33.

1639. Philadelphiae. — Le Bas et Waddington, n. 653.

Ἀγαθῇ τύχῃ · | Κ. Ἰουλ. Περικλέα, | υἱὸν Ἰουλίου Καλ|πουρνίου ἀρχι‖ερέως Ἀσίας να|ῶν τῶν ἐν Περγά|μῳ καὶ τῆς λαμπρο|τάτης πατρίδος, | ἔγγονον Ἰουλίου ‖ Περικλέους δὶς | ἀρχιερέως, τὸν | ἀγωνοθέτην | τῶν μεγάλων | Ἀλείων [1] καὶ ἐν πᾶ‖σιν φιλότειμον, | ἡ ἱερωτάτη βου|λὴ καὶ ὁ λαμπρό|τατος δῆμος.

1. Cf. nn. 1111, 1119, 1140, 1645.

1640. Philadelphiae — Le Bas et Waddington, n. 650.

[Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δ]ῆμο[ς] | ἐτείμησαν Π. Κορν[ή]λιον Πρεῖσκον ἀγορα[ν[ομή]-σαντα λαμπρῶς | ἅμ[α] καὶ φιλοδόξως ἐν δυσχρήστῳ καιρῷ, τοῖς ‖ ἔτι πρώτοις ἡλικίας | χρόνοις τελείαν φιλο|δοξίας ἐπαν[γ]ειλάμενο[ν] | λειτουργίαν, ἀναθέντων | τὴν τειμὴν Κορν[η]λίου ‖ Ζηλώτου, ἀνδρὸς δ[ε]|δεκαπρωτευκότος ἐ[πι]|σήμως, κεκουρατορευ|κότος φιλοτείμως, πα|νηγυριαρχήσαντος ‖ ἐκτενῶς, καὶ Κλαυδίας | Στρατονείκης, τῶν | γονέων αὐτοῦ.

1641. Philadelphiae. — Keil et von Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad. der Wissensch., philos. hist. Klasse*, LIII (1910), II, p. 37, n. 61.

Λεύκιος σαλπι|στὴς [1], Λαμπρέας.

1. Tubicen fortasse miles.

1642. Philadelphiae. — Contoleon, *Rev. des ét. gr.*, IV (1891), p. 297.

Ἀγαθῇ τύχῃ · | Λ. Πεσκέννι|ον Γέσσιον | τὸν Ἀσιάρχην ‖ καὶ λογιστὴν | ἡ βουλὴ | καὶ ὁ δῆμος, | προνοησαμένου τῆς ἀναστά|σεως Αὐρ. Ἀρτέ‖μωνος β΄ τοῦ | Ἰουκούνδου [1] | τοῦ ἐπὶ τῶν | ἔργων [2].

1. Cf. n. 1624. — 2. ἐργεπιστάτης, curator operum publicorum civitatis. Liebenam, *Städteverwalt.*, p. 384.

1643. Philadelphiae. — Fontrier, *Athen. Mitteil.*, XIX (1895), p. 558, et XXI (1896), p. 117.

Ἀγαθῆι τύχηι · | Πομπηίαν Πρείσκαν | τὴν καὶ Συλλεῖναν | Σμυρναίαν καὶ Φιλαδελ‖φίδα, Κορ. Ὀνησίμης | τρὶς ἀρχιερείας ἐγ|γόνην, Ῥουπυλίας Συλ|λείνης, τῆς Σελλίου | Σύλλα, τοῦ ἀξιολογω‖τάτου Ἀσιάρχου καὶ | θαυμασιωτάτου ῥή|τορος, ἀδελφῆς θυγα|τέρα, καὶ Πο. Πομπείου | Εὐτυχοῦς τοῦ καὶ Νιν‖νάρου β΄ περιοδονείκου ξυστάρχου θυ|γατέρα, Μ. Κλ. Στατιανὸς | Ῥαβιανὸς τὴν γλυκυ|τάτην ἑαυτοῦ σύμβιον, | σεμνότητος καὶ φι|λανδρίας χάριν, ‖ προνοησαμένου τῆς | ἀναστάσεως Γ. Ἰουλ. | Ἰουλίου,

1644. Philadelphiae. — Weber, *Athen. Mitteil.*, XXV (1900), p. 123.

[Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος] | καὶ οἱ Ῥωμαῖοι καὶ ἡ γε|ρουσία ἐτείμησαν | Τίτον Φλάουιον ‖ Ἀθηνόδωρον ἄνδρα | στεφανηφορικόν, | Τίτου Φλαουίου Παπίου | υἱὸν ἀνδρὸς στεφανη|φόρου ἐκ προγόνων καὶ ‖ πᾶσαν φιλοτειμίαν ἀποδεδωκότος τῇ ἑαυτοῦ | πατρίδι, τὸν δὲ Ἀθηνόδω|ρον καὶ αὐτὸν φιλοτείμως | ἀναστραφέντα τῇ ἑαυτοῦ ‖ πατρίδι, δεκαπρωτεύσαντα | καὶ ταμιεύσαντα · τὴν δὲ τειμὴν ἀνέστησεν Κλαυ|δία Ἀριστόκλεια ἡ μήτηρ | αὐτοῦ ἐκ τῶν ἰδίων εὐ|σεβηκότι με τέκνῳ.

1645. Philadelphiae. — *C. I. Gr.*, 3428

..... Ἀδριάνεια ἐν Ἐφέ[σ]ῳ, Δεῖα Ἅλεια[1] ἐν | Φιλαδελφείᾳ, κοινὸν | Βειθυνίας ἐν Νεικο‖μηδείᾳ, Τραιάνεια | ἐν Περγάμῳ, Ὀλύμ|πια ἐν Κυζίκῳ, Ἀσ|κλήπεια ἐν Ἀγκύρᾳ, | ἐν Καισαρείᾳ τῇ πρὸς ‖ τῷ Ἀργαίῳ κοινὸν | Καππαδόκων, | Σευήρεια ἐν | Νεικομηδείᾳ, | Δεῖα Ἅλεια ἐν Φιλα|δελφείᾳ, ‖ κοινὰ Ἀσί|ας ἐν Φιλαδελφείᾳ, | Ἀπολλώνεια Πύθια β´ | ἐν Ἱεραπόλει.

1 Ludi in honorem Iovis Solis celebrati. Cf. nn. 1111, 1119, 1140, 1639.

1646. Philadelphiae. — Keil et von Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad. der Wissensch., philos. hist. Klasse*, LIII (1910), II, p. 36, n. 60.

Ὑποσόριον | Ἀρτεμιδώρου β´ | σκανδαλαρίου[1].

1. Scandularius, artifex qui aedes tegit ligneis scandulis sive scindulis.

1647. Philadelphiae. — Foutrier, Μουσεῖον, V (1884-1885), p. 67, n. 466.

Ἔνθα τέθαπτε γυνὴ | κικλησκομένη Δόξα, πατρὸς | Εὐβούλου Γορδηνοῦ βουλευτ[οῦ], | ἥτινι σχολάση ὁ τάφος ἅμα ‖ τῷ ποθεινοτάτῳ ἀνδρὶ | Ἀμμιανῷ, τῷ τὰ νῦν ὄντ[ι] | λιβραρίῳ[1], ἔτους τογ´[2], | μηνὸς] Δαίου δ´, ἡμέρᾳ | Ἀφροδείτης[3].

1. Librarius scriptor. — 2. Aerae Sullanae anno 373 = 289 post C. n. — 3. Dies Veneris, hebdomadis cujusque septimus. Cf. S. Reinach ap. Daremberg et Saglio, *Dict. des ant.* s. v. *Dies*, p. 171.

1648. Philadelphiae. — Fontrier, Μουσεῖον, V (1884-1885), p. 64, n. 455.

Ὀκτωκαιδεκέτης | κεῖμαι, φίλε, τῷδ' ἐ|νὶ τύμβῳ |
Δῶρος ‖ Σαρδιανὸς δακτυ|λοκοιλογλύφος [1] |
Μαρίωνος Λύδοι|ο πατρὸς, μητρὸς | δὲ Λακαίνης, ‖
σεμνὸν ἄτερ | Κύπριδος ζήσας | βίον · ἀλλά με | καὶ ακ..ρον
. . . .

1. Annulorum caelator.

1649. Philadelphiae. — Keil et von Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad. der Wissensch., philos. hist. Klasse*, LIII (1910), II, p. 37, n. 62.

Ἡρῷον | [Ἐπικ]τήτου | [Ἀλ]εξάν[δρο]υ | σ[τρ]ατιώ‖τ[ο]υ.

1650. Philadelphiae. — Fontrier, Μουσεῖον, V (1884-1885), p. 68, n. 468.

Μεμόριον [1] Ἰουλιανῆ[ς] | Ἀμμιανοῦ | κὲ τοῦ ἀν[δ]ρὸς αὐτῆς | Πατρικείου.

1. Memoria, sepulcrum.

1651. Philadelphiae. — Dittenberger, *Orient. gr. inscr. sel.*, n. 526.

Σεουῆρος, Σεβαστο(ῦ) ἀπελεύθερος, βοηθὸς ἐπιτρόπων [1] | ῥεγιῶνος Φιλαδελφηνῆς [2], ἀγοράσας σορὸν, μετὰ τοῦ ὑπο|κειμένου λιθίνου σχήματι β(ω)μοῦ [3], ἐν ἡρώι(ῳ) Κλεισθένους, | κατεθέμην Αὐρηλ(ίαν) Ποίαν, τὴν γλυκυτάτην καὶ σεμνοτάτην ‖ σύνβιόν μου.

1. « Adjutor procuratorum qui in provincia Asiae senatoria reditus fisci Caesaris curabant ». Dittenberger. Cf. Habel ap. Pauly et Wissowa, *Realencyclop.*, I, p. 364. — 2. De illis regionibus Asiae provinciae cf. Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 93 sqq. Profecto intellegendum est ab eo in regione Philadelphena adjutos esse procuratores Asiae. — 3. Cum supposito (opere) lapideo, in arae figuram elaborato.

1652. Philadelphiae. — Keil et von Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad. der Wissensch., philos. hist. Klasse*, LIII (1910), II, p. 36, n. 58.

Sub imagine thraecis gladiatoris :

. . . .

[? Οἰκτροτάτ]η δέ |με Μ|οῖρα | κατήγαγεν ἔνθα | βιαίως
καὶ δέμα[ς ἐ‖ν]κατέθηκε φ........... |
.... | Πέ[ρ]γη [1] | δέ | μο[ι] πά‖τρα.

1. Perga civitas Pamphyliae. Cf. t. III, nn. 788-799.

1653. Abis. — Anderson, *Journ. of hellen. studies*, XVIII (1898), p. 87. Cf. Buresch, *Aus Lydien* (1898), p. 122, n. 62, et p. 208.

[Ἔτ]ους ... τῆς Καίσαρος | [νίκ]ης, μη[νὸς] Π[ανήμου δ', οἱ κά|[το]ικοι ἐν] Ἄβοις ἐτείμησαν |..ο.... Θεοδώρου Θεόφι[λον ‖ τὸ]ν ἥ|ρωα, τὸν] ἑαυτῶν εὐεργέ[τ|η]ν, ἀρε[τῆς] ἕνεκεν καὶ εὐνοί|[α]ς τῆ|ς εἰς] ἑαυτούς, ἀνα[στή|σαν]τα [παρ' ὑμεῖν στο[ι]ὰς [καὶ βουλ|ευ]τήριον? καὶ εἰσαγ[αγόντα ‖ τὸ ὑ]δραγώγιον ἐ[κ τοῦ ὄρους] ....

1654. Notii. — Macridy, *Jahreshefte des österr. arch. Inst.*, XV (1912), p. 60 c.

Αὐτοκράτορα Νέρουαν | Τραιανὸν Καίσαρα Σεβασ|τὸν Γερμανικὸν | ὁ δῆμος καθιέρωσεν.

1655. Notii. — Schuchhardt, *Athen. Mitteil.*, XI (1886), p. 427, n. 8.

Τὸν πάσης πο[λ]ύβυβλον | ἀφ' ἱστορίης μελεδωνὸν
πρέσβυν ἀοιδοπόλων δρε|ψάμενον σελίδα,
τὸν σοφίην | στέρξα[ν]τα νόῳ μεγαλόφρο‖να Γόργον,
τὸν Κλαρίου <τρι>τριπόδων Λητοίδεω θέρ|απα [1],
Κεκροπὶς ἐν κόλποις | κρύπτει κόνις · εὐσεβίης | δὲ
εἵνεκεν εὐσεβέων | χῶρον ἔβη φθίμενος.

1. Apollinis Clarii hymnographus. Cf. n. 1587 et B. Haussoullier, *Rev. de philol.*, XXII (1898), p. 272, not. 1.

1656. Notii. — Schuchhardt, *Athen. Mitteil.*, XI (1886), p. 426, n. 6.

[Τοῦτο τὸ] ἡρῷόν ἐστιν | ... | ... | ... ‖ ..... | ...... | ... [1] · ἂν [δ]ὲ ἄλλ[ο]ς ἐπιχειρήσει μετὰ τὸν | [θ]άν[α]τόν μο[υ] ἀν[οῖξ]αι | καὶ [θ]εῖναί τιν[α] ἢ γράμ‖μα ἐκκόψει, [θ]ήσει [ἐν | τ]ῷ ταμείῳ προστεί|μου δηνάρια β[φ]'. Τούτου τὸ | ἀντίγραφον ἀπετέθη | [εἰς τὸ ἀρχ]εῖον.

1. Traditur ΙΛ.... Κ////ΠΙ Ε | ..ΝΕΛ ..... | Δ//// .... ΤΗΣ Η | ΤΕ ΟΝΙΕ .... | ..., ΙΜΟ ..... | ΜΝ//////ΗΟΣ.

1657. Almuris. — Homolle, *Bull. de corr. hellén.*, XVIII (1894), p. 538. Cf. Fontrier, Ἁρμονία, 18 Maii 1895.

.... | καὶ Γαίῳ Καίσαρι Σεβα[στῷ] | ἡ Ἀλμουρηνῶν κατ[οικία] [1] | ἀνέθηκεν τὸ κρήνιον, ‖ ἐπιμεληθέντ[ο]ς Κόρδου ἀργυροτ[αμίου].

1. Pagus Tiris vicinus (Darmara), de quo vide Buresch, *Aus Lydien*, p. 135.

1658. Tiris. — Μουσεῖον, II, 2-3 (1878), p. 32.

Θεῷ ὑψίστῳ [1] | Νεικηφόρος Ἑρ|μοκράτου ἱερε|[ὺ]ς σὺν καὶ Ἑρμο‖[κρ]άτει τῷ ἀδ[ελ|φῷ] τὸν βωμὸ[ν | ἀνέσ]τησαν, | [ἔτ]ους σκ' [2].

1. Syrorum Jupiter summus. Cf. nn. 47, 1176, 1606, 1614 et Cumont, *Religions orientales dans le paganisme romain* (1907), p. 153. — 2. Aerae Sullanae anno 220 = 136 post C. n.

1659. Tiris. — *C. I. L.*, III, 14202[4]. In miliario.

M' Aquilli[us M' f. cos. |
M]άνιο[ς] Ἀκύλλι[ος Μα]νίου υἱὸς [ὕπατος Ῥωμαίων [1]. |
L.] Aquillius [M' f.] M' n. Floru[s quaestor] | restitu[it. xxi]iii. ‖
[Λε]ύκιος Ἀκυιο[ς Μ]ανίου υἱὸς | [Μ]ανίου δὲ υἱ[ωνὸς Φλῶ]ρος ταμίας [2] |
ἀποκατέσ[τησεν]. | Κδ' [3].

1. Cos. anno 129 ante C. n., proconsul Asiae annis 129-127. De viis Asiae ab eo stratis cf. nn. 270, 880. — 2. L. Aquilius Florus, quaestor Asiae paucis annis post patrem proconsulem, ut conjicere est. — 3. Miliarium xxiv viae Epheso Sardes.

1660. Tiris. — Μουσεῖον, II, 2-3 (1878), p. 33.

Ὑπὲρ τῆς τοῦ Αὐτοκρά|τορος Τραιανοῦ Καίσαρος | Σεβαστοῦ τύχης Εὔτυ|χος Πόλεμος δηνάρια ε..ευ‖..... Ἡρακ......|εο..σ. ομ.....|ον, λογιστεύοντος [1] Ἡρακλείου.

1. Curator civitati aut ab imperatore aut a proconsule datus. Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 246 seq.

1661. Prope Tira. — Jordanidis, *Athen. Mitteil.*, XXII (1897), p. 360, n. 3.

Ἀγαθῇ τύχῃ · | Αὐτοκράτορι | Καίσαρι Τραιανῷ | Ἀδριανῷ Σεβασ‖τῷ Διὶ Ὀλυμπίῳ.

1662. Tiris. — Homolle, *Bull. de corr. hellén.*, XVIII (1894), p. 538. Cf. Sarantidis *Athen. Mitteil.*, XX (1895), p. 238.

Αὐτοκράτορι Καί σαρι Μ. Αὐρ. Ἀντω|νείνῳ (*vacat*). | ἔτους σνθʹ [1], Γλύκων ‖ καὶ... κος οἱ Παμφ|.....|... λογιστεύσαντες | [τῆς τῶν] Τειρηνῶν [2] κα|[τοι]κίας ‖ ἐν τῷ σνδʹ ‖ [ἔτει] [3] ἐπὶ μιᾷ φιλοτειμίᾳ .... δόντες τὸν λό|γον κατὰ τὴν προτροπὴν [4] | τοῦ ἀξιολογωτάτου Τ. | Φλ. Λευκίου Ἱέρακος, | ἔδωκαν παρ' ἑαυτῶν ‖ ἔξωθεν, εἰς τὴν ἐπισ|κευὴν τοῦ μεγάλου βα|λανίου, ἀργυρίου δηνάρια σνʹ.

1. Aerae Sullanae anno 259 = 175 post C. n. — 2. Traditur Πατειρηνῶν. — 3. Anno 254 = 170 post. C. n. — 4. Exhortante illo viro. Cf. n. 1665.

1663. Tiris. — *Athen. Mitteil.*, XX (1895), p. 503. In titulo admodum mutilo, qui videtur ad sepulcrum pertinuisse, legitur.

V. 3 : .....δος καὶ τῶν Σεβασ[τῶν] ....

1664. Tiris. — Papadopoulos Kerameus, *Athen. Mitteil.*, III (1878), p. 56, n. 1.

Ἀγαθῇ τύχῃ · | ἐπὶ πρυτάνεως Λ. Σεπτ. Αὐρ. | Ἀχιλλείδη, Νεοκαισαρεῶνος) μη(νὸς) [1] ε', Αὐρ. Ἑρμόλαος | Ῥουστίκου ἔδωκεν ὑπὲρ ἀρχῆς ‖ λογισ-

τείας [2], καθὼς ἔδοξε τοῖς | κωμήταις, δηνάρια διακόσια πεντή|κοντα, προχωρήσαντα εἰς τὴν | τῶν Τειρ[η]νῶν [3] συντέλειαν [4].

1. Cf. n. 1665. — 2. Dedit ob honorem curae suae (cf. n. 1660) « summam honorariam ». Liebenam, *Städteverwalt.*, p. 54, 65. — 3. Τειρωνῶν lapis. Cf. n. 1662. — 4. Arca pagi.

1665. Tiris. — Papadopoulos Kerameus, *Athen. Mitteil.*, III (1878), p. 56, n. 2.

Ἀγαθῇ τύχῃ · | ἐπὶ πρυτάνεως Ἀπολήιας Φαυστείνη[ς], | τοῦ ἑξῆς ἔτους, μ(ηνὸς) Νεοκαισαρεῶνος [1] | δ' ἱσταμένου, Αὐρ. Λαρεισαῖος Πλου‖τίωνος Ἐφέσιος, ἀγορανομήσας τάχιον [2], | νῦν διὰ συλλόγου προτρεψαμένου [3] αὐ|τὸν Μ. Αὐρ. Ἀρτεμιδώρου δ' Θυαιρίου [4], | φιλοσεβ(άστου) βουλάρχου, ὑμνῳδοῦ τῆς | ἁγιωτάτης Ἀρτέμιδος, τοῦ προεστῶ‖τος τῆς κατοικίας, ἔδωκεν ὑπὲρ [κτή|σε]ως [ἀρχ]ῆς λογισ[τείας] [5] ......

1. Mensis nomen. Cf. n. 1664. Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 392. — 2. Prius. — 3. Cf. n. 1662. — 4. Thyaera, urbs Lydiae. Cf. n. 1605. — 5. Cf. nn. 1660, 1664.

1666. Tiris. — Papadopoulos Kerameus, *Athen. Mitteil.*, III (1878), p. 57, n. 3.

[Τάδε χρῆσθαι | τῇ γενε]θλίῳ ἡμέρᾳ τοῦ κυρί[ου | ἡμῶν Αὐτοκρά]τορος καθὼς ὑπογέ|γ[ραπται] ὅσ' ἂν μου κληρονομ[ῶν‖ται] δί[δωμ]ι · καταλείπω τ[ῇ | τῶν Τει]ρηνῶν κατοικίᾳ χρῆ|[σιν [1] νο]μῆς καὶ καρπ[ε]ίας ἀγρο[ῦ | καλουμ]ένου ......ης, [ἵνα | οἱ κω]μῆται χρῶνται καὶ κα[ρ‖πῶν]ται αὐτῷ σὺν τοῖς πρ[οσ|γενομέν]οις ἐλεῶσιν καλουμέ|[νῳ τόπ]ῳ Κατωτέρῳ καὶ Γω|...σῳ καὶ Κέρδωνι καὶ Μέλα[νι | ὁμορ]οῦντι ποταμῷ [2] καὶ [ἱε‖ρῷ Σ]ωτείρ[α]ς, πρὸς τὸ εὐω|[χεῖσθ]αι αὐτοὺς καθ' ἕκαστο[ν | ἔτος τ]ῇ γενεθλίῳ ἡμέρᾳ το[ῦ | κυρίο]υ ἡμῶν Αὐτοκράτορος | [Καίσα]ρος, μένοντος αὐτοῦ ‖ [ἀνεξ]αλλοτριώτου, εἰσηγη|[σαμέ]νου τὸ ψήφισμα Τρύφω|ν[ος Π]ετρωνίου βουλευτοῦ | [τῆς Ὑ]παιπηνῶν πόλεως, πρ[ο|ν]οήσαντος τῆς ἀναστά‖σεως τοῦ ἀνδριάντος, | [ἀνα]στησάντων τὴν βάσιν | [παρ' ἑ]αυτῶν Ἐλπιδηφ[ό]ρου β' | [σὺν] καὶ τῷ πατρὶ Ἐλπιδηφόρ[ῳ].

1. χρῆ[σθαι] editor. Corr. B. Haussoullier. — 2. Caystro.

1667. Tiris. — Μουσεῖον, II, 2-3 (1878), p. 31, n. 233.

.... ἥντινα σορὸν οὐδ[ενὶ ἔξεστ]αι μετακομί[σαι ἢ γράμ]μα ἐκ[κόψαι] · ἐπε[ὶ] |

ὁ τολμήσας τι τοιοῦτον ἀποτείσει τῷ ἱερωτάτῳ ταμείῳ δηνάρια βφʹ · κη|δονται δὲ τῆς σοροῦ Ἰούνιοι Ἀλέξανδρος καὶ Ποτάμων καὶ κληρονόμοι | αὐτῶν. Ζῶσιν. Ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς ἀντίγραφον ἀπετέθη ἰς τὸ ἐν Ἐ|φέσῳ ἀρχεῖον.

1668. Tiris. — *C. I. Gr.*, 3029.

In sepulcro cujusdam Flaviani legitur :

V. 5 : τῷ ἱερωτάτῳ ταμείῳ | δηνάρια βφʹ.

1669. Prope Tira. — Jordanidis, *Athen. Mitteil.*, XXII (1897), p. 359.

In sepulcro cujusdam L. Staedii Philetae :

V. 6 : τῷ ἱερωτάτῳ ταμείῳ δηνάρια πεντακισχείλ[ι]α.

1670. Tiris. — Fontrier, *Bull. de corr. hellén.*, XIX (1895), p. 263.

In sepulcro cujusdam Eutychis :

V. 15 : ε[ἰς] | τὸ ταμ(ε)ῖον δηνάρια αφʹ.

1671. Tripoli. — Paris, *Bull. de corr. hellén.*, VIII (1884), p. 379.

Ἀγαθῇ τύχῃ · |
Εἰκὼν Ἑρμολάοιο, τὸν ἠέξησε [1] πάρος μὲν |
Μαιονίη Τρίπολις, Ῥώμης δ' ἐνικάθθετο [2] βουλή [3] · |
Εἰ δὲ θέλεις γενεὴν καὶ ἐ....ατα ἔργα [πυ]θ[έσ]θαι, ||
Μάρτυρες ἐνναέται πόλιος καὶ δώματα κλεινὰ |
. . . .

1. = ηὔξησε. — 2. = ἐγκατέθετο. — 3. Senator fuit romanus.

1672. Bouyouk Katefkhès. — Fontrier, *Athen. Mitteil.*, XXI (1896), p. 375.

Imp. Caesar | Augustus fines | Dianae [1] restituit. |
Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ || Σεβαστὸς ὅρους | Ἀρτέμιδι ἀποκατέ|στησεν.

1. Ephesiae. Cf. n. 1673.

1673. Koutchouk Katefkhès. — Fontrier, *Rev. des ét. anc.*, 1902, p. 260, n. 4.

[Imp. C]aesar | [Augu]stus | [fines] Dianae [resti]tuit. | [Αὐτο]κράτωρ ‖ [Καῖσαρ Σ]εβασ[τὸς ὅρους Ἀρτέμι]δι ἀποκατέστησεν][1].

1. Cf. n. 1672.

1674. Belevi. — Jordanidis, *Athen. Mitteil.*, XXIII (1898), p. 166.

Λούκιον Φάβιον | Χείλωνα | τὸν λαμπρότατον | καὶ δὶς ὕπατον ‖ ἔπαρχον Ῥώμης[1].......

1. L. Fabius Cilo Septiminus, cos. II anno 204 post C. n., antea Galatiae et Bithyniae legatus. Cf. *Prosop. imp. rom.*, II, p. 45, n. 20.

1675. Belevi. — Fontrier, *Rev. des ét. anc.*, 1902, p. 258; B. Haussoullier, *ibid.*, 1903, p. 10.

In fronte :

Σωτήριχος Φιλο......... | Λουκίῳ, ᾧ ἀνεθρεψάμην ἀμπέλων δε|κανίαν, [ἣν] ἐκληρωσάμην, καὶ καλάμου | πλέθρον ἓν ἀπὸ δεκανίας Κολπηνῆς, ‖ ἅτινα ἀποκαταστήσει τῇ γλυκυτάτῃ | μου Βωνειτῶν κατοικίᾳ, ὡς τὸν | γεωργούμενον οἶνον καθ' ἕ[καστον | ἐνιαυτόν] ....

In latere dextro :

...κρατίστου Τ. Κλ. Σωτήριχον Φιλ......, | γραμ(μ)ατέα δήμου ἔνδοξον, δὶς ..... | μετέχοντα πάντων τῶν συμ..... | φιλότειμον, νεοποιὸν Ἀλεξ...... ‖ σπονδάς, πᾶσαν ....|...ας τοὺς κατο[ικ]οῦντας ....

In latere sinistro :

........|.... ΙΛΟC..ΟΠΟΙ.... | ΛΙΟΥΡΙΟC | ἰσόβιος γραμματεύς.. ‖ ......Ο..... ....κατοικ.... | ..... ΠΕΙ..Ν.... ΣΠΡΟCΝΕ.... | ΛΑΩC ....ίσαντας ἀπὸ | γινομένου τόκου...........

ADDENDA

ET CORRIGENDA[1]

1. Praemonitum habeas nos ea consulto omisisse quae levioris momenti visa sunt.

ADDENDA

ET CORRIGENDA

1676. Apolloniae. — Wiegand, *Athen. Mitteil.*, XXXVI (1911), p. 294, n. 4.

Γ. Σαύφιος Μά|κερ ὁ ἱερεὺς | τῶν Σεβαστῶν | γυμνασιαρχήσας ἐκ τῶν ἰδίων ‖ τοὺς νέους καὶ τὴν γερουσίαν | ἐν τῷ εκρ´ ἔτει [1] | κατεσκεύασεν | τῇ πόλει τὸν | μάκελλον ἐκ ‖ τοῦ συναχθέν|τος ἐκ τῆς γυ|μνασιαρχίας αὐ|τοῦ ἀργυρίου. | Πάτος [2].

1. Aerae Sullanae anno 125 = 40/41 post C. n. — 2. Indicatur via ad macellum a Saufeio instructum.

1677 = 304. Pergami. — Hepding, *Athen. Mitteil.*, XXXIV (1909), p. 336, sic titulum melius restituit :

[Ὁ δῆμος | ἐτίμησε] τὸν ἑαυτοῦ σ[ωτῆρα καὶ εὐεργέτην | Γάιον Ἰού]λιον Γαίου υἱὸν Καίσ[αρα τὸν αὐτοκράτορα καὶ | ἀρχι]ερέα καὶ δικτάτορα τὸ [β´ πάσης ἀρετῆς καὶ εὐνοίας ‖ ἕνεκ]εν ἀποκαταστήσα[ντα τοῖς θεοῖς τήν τε πόλιν | καὶ τὴ]ν χώραν ο[ὖ]σαν ἱερὰ[ν καὶ ἄσυλον καὶ αὐτόνομον] [1].

1. Cf. nn. 305 et 306.

1678 = 350, 351. Pergami in gymnasio. — Hepding, *Athen. Mitteil.*, XXXV (1910), p. 414, n. 6.

350 fragm. *a. d.* dele ; nam non alia sunt atque **351** v. 18 seq. — **351** fragm. *n*, altero fragmento recentius reperto, ita scribendum est : ....ω.....|....ντω... ..|...ιαι περὶ π......|.. [ἐ]πετέθη τω....‖..... [Περ]γαμηνῶν τῆι [βουλῆι καὶ τῷ δήμῳ...|.... εἰς τὸ τῶν] νέων ἐλεοχρεί[στιον [1]....|.... ἐ]λάμβανεν τὴν.....|.....

[ἀ]ναγκαῖον δὲ κρεί[νας]....|..... λογιστοῦ τὴν....‖..... [τῆ]ι βουλῆι καὶ τῶ[ι δήμῳ]....|...... τος τὸ Ε'''ΑΙ.....|.... παραληψ....|.... ¯Ω''....|.....

1. = ἐλαιοχρείστιον, pecunia ad emendum oleum gymnasii constituta. De eo vide Hepding, *ibid.*, n. 8-10 et p. 419 seq.

1679 = 353. Pergami. — P. 145, v. 11 *pro* Mensis Caesaris *lege* Mensis Caesar; v. 41 *pro* quae *lege* qui. — P. 147, v. 17 et 19 *pro* denarios *lege* denarii.

1680 = 477. Pergami. — Hepding, *Athen. Mitteil.*, XXXV (1910), p. 476, n. 64 plenius edidit.

.......νην ἔνδοξον ἐν [τ]ῇ[ι ὑπὸ τῆς πό]|λεως δοθείσῃ τῶν μονομ[αχιῶν, τρο]|φέα, τριτευτὴν, ἐπί τε ἑαυτῶι καὶ | παισὶν τοῖς ἑαυτοῦ, ἀγορανόμον ‖ [ἐ]φ' ἑαυτῶι καὶ παιδὶ, ἱερονόμον, | πατέρα ἀγωνοθέτου, ἀρχιερείας | καὶ ἱερειῶν δυεῖν τῆς Νικηφό|ρου καὶ Πολιάδος ['Α]θηνᾶς, φαιδυν|τὴν [1]........ αντα ἐν πᾶσιν ‖ φιλ[ο-τ]ι[μ]ο[ν]ι......... φιλόπολιν. |

[Τ]ὸ πρ[ῶ]τον βασιλικὸν [2] καὶ ἱερώτα|τον τῶν Πανιαστῶν Ἱππικειτῶν [3] | [πλ]ῆθος [4] τὸν ἴδιον προστάτην.

1. Is qui statuas deorum curabat tuendas et ornandas, ut ostendit Foucart, *Mém. de l'Acad. des Inscriptions*, XXXVII (1904), p. 59. — 2. Profecto eodem sensu quo Σεβαστὸν; nam titulus non ante saeculum II post C. n. exaratus est. — 3. Ex parte aliqua civitatis, aut ex pago vicino. — 4. Collegium. Poland, *Griech. Vereinwesen*, p. 168.

1681. Pergami. — Hepding, *Athen. Mitteil.*, XXXV (1910), p. 483, n. 77.

[P. Cornelius P. f. Scipio] Nasica l[egatus pontifex maximus]. |
[Π. Κορνήλιος Σκιπίων] Ποπλίου Νασίκας πρεσβευτὴς ἀρ[χιερεὺς μέγιστος].

Pertinuit titulus ad frontem aedificii ornatissimi quod conjicitur fuisse sepulcrum Scipionis Nasicae; Pergami enim decessit anno 132 ante C. n., cum a senatu legatus esset in Asiam ut novam provinciam constitueret. Dittenberger, *Or. gr. inscr.*, n. 339, n. 11; Foucart, *Mém. de l'Acad. des Inscriptions*, XXXVII (1904), p. 325.

1682. Pergami in gymnasio. — Hepding, *Athen. Mitteil.*, XXXIV (1909), p. 329.

Ὁ δῆμος ἐτίμησεν | Μιθραδάτην [1] Μηνοδότου τὸν διὰ γένους ἀρχιερέ[α] | καὶ

ἱερέα τοῦ Καθηγεμόνος Διονύσου διὰ γένο[υς] | ἀπο[κα]ταστήσαντα τοῖς πατρῴοις θεοῖς τ[ήν τε πόλιν] ‖ καὶ [τὴν] χώραν καὶ γενόμενον τῆς πατρίδος με[τὰ Πέργαμον] [2] | καὶ Φιλέταιρον [3] νέον κτίστην [4].

Alterum exemplar fere simile ejusdem tituli Pergami repertum vide *ibidem.*, p. 331 et *Athen. Mitteil.*, XXXV (1910), p. 471.

1. Mithradates Pergamenus, nothus, ut ferebant, Mithradatis Eupatoris, regis Ponti, amicus C. Julii Caesaris, qui eum post pugnam Pharsalicam regem Bospori constituit, occisus est ab Asandro anno 46/45 ante C. n. Cf. *Bell. Alex.*, 26-28, 78; Strab., XIII, 625; Cass. Dion., XLII, 48. — 2. Heros urbi Pergamo conditor fabula assignatus. Fränkel, *Inschr. von Perg.*, II, n. 289; *Alterth. von Perg.*, p. 252, n. 310. Cf. titulum nostrum 360, v. 22. — 3. Attalidarum primus, qui Pergamum rexit inter annos 281 et 263 ante C. n. — 4. Forsitan Julius Caesar civitati, rogante Mithradate, anno 46 libertatem amissam reddiderit.

1683. Pergami, in templo Junonis. — Ippel, *Athen. Mitteil.*, XXXVII (1912), p. 294.

Ὁ δῆμος Ἀδο[βο]γιώναν [1] Δηιοτάρου [2], | γυναῖκα δὲ Βρογιτάρου [3] τοῦ Δηιο|τάρου [4] Γαλατῶν Τρόκμων | τετράρχα, ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ ‖ εὐεργεσίας τῆς εἰς ἑαυτόν.

1. De ea vide titulum n. 3 et Dittenberger, *Or. gr. inscr.*, n. 348. — 2. Dejotarus I, tetrarcha nobilissimus Galatarum Tolistobogiorum, Romanorum amicus, cujus causam oravit Cicero, defunctus est anno circiter 40 ante C. n. V. Niese ap. Pauly et Wissowa, *Real. Encycl.*, IV, 2, p. 2401, 2. — 3. Klebs ap. Pauly et Wissowa, *op. laud.*, III, p. 887. — 4. Alter ille Dejotarus, ex gente Trocmorum, priore multo minus insignis (Niese, l. c., n. 1), videtur fuisse pater etiam alterius Adobogianae: Stähelin ap. Pauly et Wissowa, *op. laud.*, *Suppl.*, I, p. 10; Dittenberger, *l. c.*, n. 347. Adjuvante titulo Pergameno, Ippel genealogiam illorum principum expedire tentavit. Unde fieri potest ut ea corrigenda sint quae ad titulum nostrum n. 3 adnotavimus. Cf. n. 173.

1684. Pergami, in thermis. — Ippel, *Athen. Mitteil.*, XXXVII (1912), p. 297, n. 22.

[Ὁ δῆμος] ἐτίμησεν | Μάαρκον Καλείδιον Κοίντου | υἱὸν τὸν ἑαυτοῦ πάτρωνα [1].

1. M. Calidius Q. f., orator magni nominis, praetor anno 57 ante C. n., amicus Ciceronis qui eum amplissime laudavit (*Brut.*, 274-278); Münzer ap. Pauly et Wissowa, *Real. Encycl.*, III, p. 1353, n. 4. Pergami potius quam Romae Apollodoro celeberrimo illo rhetore dicendi magistro usus ut: Hieron. ad annum 63 ante C. n., Susemihl, *Gesch. der gr. Litt.*, (II, p. 504-505). Jam decesserat anno 47, cum Cicero eum laudavit.

1685. Pergami. — Hepding, *Athen. Mitteil.*, XXXV (1910), p. 463, n. 44.

Αὐτοκράτορι | Ἁδριανῶι | Ὀλυμπίωι σω|τῆρι καὶ κτίστη(ι).

1686. Pergami, in gymnasio superiore. — Ippel, *Athen. Mitteil.*, XXXVII (1912), p. 297, n. 23.

.... ἐτίμησαν | Αὖλον Ἰούλιον Κουαδρᾶτον | πρεσβευτὴν αὐτοκράτορος | Δομιτιανοῦ Καίσαρος ‖ Σεβαστοῦ ἐπαρχειῶν Καππα|δοκίας καὶ Γαλατίας καὶ | πρεσβευτὴν καὶ ἀντιστράτη|γον Ἀσίας δὶς καὶ Πόντου καὶ | Βειθυνίας [1], ‖ γραμ-ματεύοντος Ἀθηναίου | Ἡρακλείδου ἐκ ...... ςιςτηαι|θαλει Γλύκων[ος] τοῦ καὶ | Καλπουρνίου.

1. Cf. nn. 373-399.

1687. Pergami, in porticu inferiore. — Ippel, *Athen. Mitteil.*, XXXVII (1914), p. 299, n. 25.

Ἰουλία Αὔλου [1] θυγάτηρ | Πῶλλα βασιλὶς | τῶν ἐν θεᾶι Ῥώμη(ι) ἱερῶν [2], γυμνασίαρχος καὶ πρύτανις | τῆς μητροπόλεως τῆς Ἀσίας ‖ καὶ δὶς νεωκόρου [3] πρώτης Περ|γαμηνῶν πόλεως σὺν τοῖς τέ|κνοις Γ. Ἰ(ουλίῳ) Νάβῳ καὶ Γ. Ἰ(ουλίῳ) Φρόντωνι [4] | συγκλητικοῖς Ἰουλίαν Τύχην | τὴν ἑαυτῆς μητέρα, πρύτανιν ‖ καὶ ἱέρειαν διὰ βίου τῶν θεσμο|φόρων θεῶν [5].

1. Profecto A. Iulius Quadratus. Cf. n. 1686. — 2. Regina sacrorum in urbe Roma. Cf. *C. I. L.*, VI, 2123, 2124. — 3. Post annum certe 114 post C. n. *Inschr. von Perg.*, II, p. 306, n. 441. — 4. C. Iulius Fronto, qui anno 129 post C. n. praefectus classis Misenensis fuit (Ael. Aristid. *Or.* X; *Prosop. imp. rom.*, II, p. 193, n. 218), si verum vidit editor, qui genealogiam illius gentis restituit. — 5. Ceres et Proserpina. Cf. n. 282.

1688. Pergami, prope templum Cereris. — Ippel, *Athen. Mitteil.*, XXXVII (1912), p. 301, n. 26.

[Ἡ βου]λὴ καὶ ὁ δῆμος | [τῶν πρώ]των καὶ δὶς νεωκόρων | [Περγα]μηνῶν ἐτίμησε | [Τίτον Τ]εττιηνὸν Γαλέωνος ‖ ...Ἑρμᾶ Σερῆνον [1] Λούκιον | [Ῥα]ούιον Λικιννιανὸν Μᾶρκον | Ἐπουλαίιον Πρόκλον Τιβέριον | Καιπίωνα Ἵσπωνα [2], υἱὸν τοῦ | εὐεργέτου τῆς πόλεως Τεττιην[οῦ] ‖ Σεουήρου τοῦ ἀνθυπάτου [3], | τὴν τιμὴν

ἀνα[θέντος] | Τιβερίου Κλαυδίου Μη[νο]... | Ἀσιάρχου καὶ στρατηγοῦ | τὸ δεύτερον.

1. Cf. *Prosop. imp. rom.*, III, p. 308, nn. 96, 97. — 2. M. Eppuleius Proculus Ti. Caepio Hispo Asiam administravit circa finem Trajani imperantis : *Prosop. imp. rom.*, II, p. 37, n. 62; Groag ap. Pauly et Wissowa, *Real. Encycl.*, VI, p. 260. — 3. Galeonem Tettienum Severum illum quem novimus (*Prosop.*, *l. c.*, n. 98) hic nominari vix credibile est.

1689. Pergami, in thermis. — Hepding, *Athen. Mitteil.*, XXXV (1910), p. 472, n. 58.

[Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος τῶν] νεωκόρω[ν Περγαμηνῶν ἐτείμησεν | .. Ἰούλιον Σέξτον νέον ἥ]ρωα προφύλα[κα [1] υἱὸν Σέξτου Ἰουλίου | ...... ἀνδρὸς κα]λοῦ κἀγαθοῦ κα[ὶ ἐμ πᾶσιν εὐχρήστου τῆι | πατρίδι γεγενημένου, κ]τίστου στοᾶς [τῆς ἐν τῶι τῶν νέων γυμνα‖σίωι ..., κατὰ πάσας τὰς] ἀρχὰς καὶ λειτο[υργίας ἀρέσαντος καὶ | ἀγωνοθετήσαντο]ς καλῶς, νεοκορ[ήσαντος]............| ....ου τῶν αὐτοκ[ρατόρων]..

1. De eo cf. n. 455, ubi in fine [ἀνδ]ρὸς | [καλοῦ κἀγαθοῦ] et quae hic sequuntur supplenda sunt.

1690. Pergami. — Hepding, *Athen. Mitteil.*, XXXV (1910), p. 485, n. 80.

[Φλ]αβίαν Ἄπφιον | [Κ]ο[ρ]νηλιανὴν | [τὴν μη]τέρα Κλ. Σεβήριος | [θυγ]ατέρα Ἡροδότου ‖ φιλοσόφου Σμυρναίου [1].

1. Cf. titulum fere similem n. 125.

1691. Elaeae. — *C. I. Gr.*, 3532 b.

Μ. Κασσίῳ Ὁμηριανῶι | μελοποιῶι | Λ. Ἴρριος Καπίτων | ὁ φίλος.

1692. Elaeae [1]. — Fabricius, *Athen. Mitteil.*, XXXVIII (1913), p. 37.

.........[πρ]ὸς θεῶ[ν... | ....τ]ούτου δὲ τη... | ....ου. [2] |
[Ἔδοξε τῆι βουλῆι κ]αὶ [τ]ῶι δή[μωι. ‖ .... Νικ]άνορος | .... [Διο]ν[υ]σίου | .... [Ἀρ]χίο[υ | ...... Με]νάνδρο[υ | Π]ολύστρ[ατος Μ]ένωνος ‖

στρατη[γοὶ εἶ]παν. | [Ἐπεὶ ὁ δῆ]μος ἡμῶν [φυλάσσ]ων ἀπ' ἀρ[χῆς τὴν | πρὸς Ῥ]ωμαίους εὔν[οιαν κα]ὶ φιλίαν π[ολλὰς | καὶ ἄ]λλας ἐν τοῖς [ἀναγκα]ιο[τά]τοις κ[αιροῖς | τῆς] προαιρέσεως [ἀποδε]ίξεις πεπό[ηται, ‖ ὁμ]οίως δὲ καὶ ἐν τ[ῶι πολέ]μωι τῶι π[ρὸς | Ἀρ]ιστόνικον [3] τὴ[ν πᾶσα]ν εἰσφερό[μενος | σ]πουδὴν μεγάλο[υς ὑπέ]στη κινδύ[νους | κ]αὶ κατὰ γῆν καὶ κ[ατὰ θ]άλασσαν, [ἐξ ὧν | ἐ]πιγνοὺς ὁ δῆμος [ὁ Ῥωμ]αίων τὴν π[ροαίρε‖σ]ιν τοῦ ἡμετέρου [δήμου] καὶ ἀποδεξ[άμενος] | τὴν εὔνοιαν προσ[δέδεκ]ται τὸν δῆ[μον] | ἡμῶν πρός τε τὴν φ[ιλίαν κ]αὶ συμμα[χίαν], | ἀνακειμένο[υ] δὲ ἐ[ν Ῥώμη]ι ἐν τῶι ἱερῶ[ι τοῦ] | Διὸς τοῦ Καπετωλ[ίου πίν]ακος [χ]αλκο[ῦ καὶ ‖ ἐ]ν αὐτῶι κατατετα[γμένων] τοῦ [τε γε]γονότος | [δ]όγματος [ὑ]πὸ τῆς [συγκλήτ]ου περὶ τῆς συμμα|[χ]ίας, ὁμοίως δὲ καὶ τ[ῆς συνθήκ]ης, καθήκει καὶ | [πα]ρ' ἡμ[ῖν] ἀναγραφῆν[αι αὐτὰ ε]ἰς πίνακας | [χ]αλκοῦς δύο καὶ τε[θῆναι ἔ]ν τε τῶι ἱερῶι ‖ [τ]ῆς Δήμητρος καὶ ἐ[ν τῶι β]ουλευτηρίωι | [παρ]ὰ τὸ ἄγαλμα τῆς [Δημοκ]ρατίας [4] · δεδ[όχ]θαι | [τῆι] βουλῆι καὶ τῶι δ[ήμωι] τοὺς ἐξετασ[τ]ὰς | [δι'] ὧν καθήκει ἔγδο[σιν πο]ήσασθαι τῆς τε | [τῶν πι]νάκων κατασκε[υῆς κ]αὶ τῆς ἐν αὐτοῖς ‖ [ἀναγ]ραφῆς, ὁμοίως [δὲ καὶ] στηλῶν μαρμαρί|[νων δ]ύο, εἰς ἅς, ὅταν [οἱ πίν]ακες συντελεσθῶ|[σιν, ἐ]ναρμοσθῆναι [αὐτού]ς, ἀναγραφῆναι δὲ | [ἐν ταῖ]ς στήλαις διε[ξοδικ]ῶς τὸ ἀντίγραφον | [τοῦδε] τοῦ ψηφίσμα[τος ὅτα]ν τε ἡ ἀνάθεσις ‖ [αὐτῶ]ν ἐπιτελῆται, [τὸν στ]εφανηφόρον καὶ | [τοὺς ἱ]ερεῖς καὶ τὰς ἱ[ερείας κ]αὶ τοὺς ἄρ[χ]οντας | [ὑπὲρ] τῶν πολιτῶν [ἀνοίξα]ντας τοὺς ναοὺς | [τῶν θ]εῶν ἐπιθυμιᾶ[ν τὸν λιβ]ανωτὸν, ε[ὐχ]ομέ|[νους] · « Ἐπ' ἀγαθῆι τύχ[ηι καὶ σω]τηρίαι τοῦ τε ‖ [ἡμε]τέρου δήμου κ[αὶ τῶν Ῥωμ]αίων καὶ τοῦ κοι|[νοῦ τ]ῶν περὶ τὸν Κ[αθηγεμόν]α Διόνυσον τε[χ]νι|[τῶν] μεῖναι ἡμῖν εἰς ἅπ[αντα τὸ]ν [χ]ρόνον τὴν πρὸς | [Ῥωμ]αίους φιλίαν κα[ὶ συμμα]χίαν. » παραστα|[θῆ]ναι δὲ καὶ θυσίαν ὡ[ς καλλ]ίστην τῆι τε ‖ [Δή]μητρι καὶ τῆι Κόρ[ηι ταῖς π]ροκαθημέναις | [θε]αῖς τῆς πόλεως ἡ[μῶν, ὁμο]ίως δὲ καὶ τῆι | [Ῥώμ]ηι [6] καὶ τοῖς ἄλλοι[ς θεοῖ]ς πᾶσι καὶ πάσαις · | [εἶν]αι δὲ καὶ τὴν ἡμέρ[αν ἱερ]ὰν καὶ ἀνεθῆναι | [τού]ς τε παῖδας τῶν μ[αθημάτ]ων καὶ τὴν οἰκε‖[τε]ίαν τῶν ἔργων · ἐπι[τελεσθ]ῆναι δὲ ἀπὸ τῆς | [θυ]σίας διαδρομὴν το[ῖς τε πα]ισὶν καὶ τοῖς νέοις, | [τὴ]ν ἐπιμέλειαν ποησ[αμένω]ν τοῦ τε παιδονόμου | [κα]ὶ τοῦ γυμνασιάρ[χ]ο[υ · τὸ δὲ ἐ]σόμενον ἀνά[λ]ωμα | [εἴ]ς τε τὴν κατασκευὴ[ν τῶν π]ινάκων καὶ τἄλλα ‖ [πρ]οέσθαι Εὐκλῆν καὶ Δ[ιονύσι]ον τοὺς ταμίας | [ἀφ'] ὧν [χ]ειρίζουσιν προ[σόδων].

1. Potius quam Pitanae; nam lapis in ripa Caïci inter duas urbes repertus est. — 2. Explicit mutilum documentum de re ignota conceptum. V. 4 incipit decretum illius

civitatis de foedere cum Romanis novissime contracto. — 3. Aristonicus, Eumenis II, regis Pergameni nothus, ne Romani adirent hereditatem regni quod Attalus III eis testamento legaverat anno 133 ante C. n., bello impedire tentaverat; postquam victus et captus est, anno 129 M' Aquilius composuit provinciam; tum Elaeenses senatus consulto (v. 19-27) accepti sunt inter socios et amicos populi Romani. — 4. Deam Democratiam non modo Athenae sed etiam Cnidus et Telos coluerunt : Waser ap. Pauly et Wissowa, *Real. Encycl.*, V, p. 135. Circa Pergamum tamen divinos honores habere vix potuit nisi paulo post annum 133 ; affert Fabricius titulum ejusdem fere aetatis in quo dicitur de populo Pergameno : κατεστάθη εἰς τὴν πάτριον δημοκρατίαν ; Dittenberger, *Orient. gr. inscr.*, 337. — 5. Senatus consulti et foederis, quae Romae in templo Jovis Capitolini asservantur in tabula aenea inscripta (vv. 23-27), duo exempla in duabus tabulis aereis exscribi jubet civitas apud se ponenda, unum in templo Cereris, alterum in curia sua (vv. 27-31) ; praeterea inscribi ipsum decretum suum duabus tabulis marmoreis, quarum unam hic habemus ; de altera nihil amplius notum est (vv. 31-39). — 6. Romam deam venerabantur Smyrnaei jam anno 195 ante C. n. : Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 423.

1693. Aezanis. — Kornemann, *Klio*, IX (1909), p. 422.

Ἀπὸ Βονωνίας τῆς ἐν Γαλλίαι [1] ἐνεχθ[εῖσα ἐπιστολὴ Τιβερίου Καίσαρος]. | Τιβέριος Καῖσαρ [2] Αἰζανειτῶν βουλῆι | δήμωι [χαίρειν]. | Ἀρχῆθεν ὑμῶν τὴ[ν εὐσέβειαν? καὶ] ‖ πρὸς ἐμὲ συνπαθί[αν μαθὼν ἀπεδεξά]|μην ἥδιστα καὶ ν[ῦν παρὰ τῶν ὑμε]|τέρων πρεσβευτῶν [τὸ ψήφισμα [3] τὸ] | διαφαῖνον τῆς πό[λεως τὴν εἴς με εὔ]|νοιαν · πειράσομαι [οὖν ὑμῖν ὅσον] ‖ ἂν ὦ δυνατὸς συν[αύξειν ἐν πᾶσι καί]ροις οἷς ἀξιοῦτε τ[υχεῖν βοηθείας].

1. Boulogne-sur-mer (Pas-de-Calais). — 2. Anno 4 post C. n., post diem 26 Junii, aut anno 5, cum Tiberius, collega imperii ab Augusto adsumptus et « a patria protinus in Germaniam missus », iter fecisset « per tractum omnem Galliae provinciarum » (Vell., II, 104, 3). Tum consentaneum est eum, priusquam Cannanefatibus bellum inferret (*ibidem*, 105), aliquandiu moratum esse Bononiae (sive Gesoriaci), quam Drusus frater anno 12 ante C. n. « classibus firmaverat » (Florus, II, 30, 26). — 3. Decretum, quo Aezanitae Tiberio gratulati erant collegae imperii adsumpto, Romam legati eorum adtulerant. Nam Tiberius ante annum 2 post C. n., quo rediit in Italiam, septem annos Rhodi inter Graecos vixerat, summo in honore habitus (Cass. Dio, LV, 9 ; Vell., II, 103 ; Suet., *Tib.*, 13).

1794. Temenothyris Flaviopoli. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wien. Akad., philos. hist. Klasse*, LIV, II (1911), p. 135, n. 248.

.... ονει..|...ιων καὶ ἔστησεν παρόντων καὶ τῶν ὑπάτων. Ἐ[πεὶ | Ἀντ]ί-

πατρος Περιλάου Δερβήτης [1] πολλὰς ἀποδείξ[εις | παρέ]σχηται τῆς πρὸς ἡμᾶς εὐνοίας ἐν παντ[ὶ και‖ρῶ]ι τοῖς......... [τ]ῆς πισ[τῆς | πρ]οθυ[μίας?]......... πολε.....|.. νόμο......... καὶ ιερε...|......

1. Antipater, Perilaï filius, tyrannus Derbes in Lycaonia, eversus et occisus anno 36 ante C. n. ab Amynta Galatarum rege. Klebs ap. Pauly et Wissowa, *Real. Encycl.*, I, p. 2513, n. 20; v. Rohden, *ibid.*, p. 2007, n. 21. Ciceroni « non solum hospitium, verum etiam summa familiaritas » cum eo intercesserat ante annum 51/50 (Cic., *Epist. ad fam.*, XIII, 73, 2). In hoc decreto videtur laudatus esse Antipater ab aliqua Lydorum civitate quod legationem in senatu romano « praesentibus consulibus » feliciter explevisset.

1695. Temenothyris Flaviopoli. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wien. Akad., philos. hist. Klasse*, LIV, II (1911), p. 136, n. 250.

.....|...λε.....ου|... ἑκατόνταρ|[χ]ον ἐκ Βατάο(υ)ων [1], ‖ [τ]ὸν εὐγενέστα|[τ]ον καὶ ἐν πᾶσιν | [τῆ]ς πόλεως εὐερ|[γ]έτην, ἐπιμελησα|[μ]ένου Αὐρ. [Σ]υντρό‖[φ]ου.

1. Βαταόνων lapis. Scriptura est saeculi fere II aut III post C. n. Bang, *Die Germanen im röm. Dienst*, 1906, p. 90, 98.

1696 = 643. Acmoniae.

V. 2. *Pro* [Λ. Σά]λουιον *scribe* [Τ. Φλ]άουιον [1].

1. De T. Flavio Montano, qui theatrum Ephesi conficiendum curavit inter annos 102 et 112 post C. n., cf. Heberdey, *Forschungen in Ephesos*, II (1912), p. 174, n. 61.

1697. Sebastae. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wien. Akad., philos. hist. Klasse*, LIV, II (1911), p. 140, n. 265.

......|.[ιο]ν Δέξτρο[ν | τ]ὸν κράτιστο[ν] | συνκλητικὸ[ν, ‖ τ]α[μίαν] κ[αν]δί|δα-[τ]ον [1], [δήμαρχον] | καν[δ]ί[δα]τ[ον, | Λ]όλλιοι Κλ[αύδιο]ι | ..η..... .ος καὶ [Κη]ν|[σω]ρεῖνος τὸν ἑ[α]υ‖[τῶν] φίλο[ν καὶ] εὐ|εργέτη[ν].

1. Candidatus principis.

1698 = 712. Nai. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wien. Akad., philos. hist. Klasse*, LIV, II (1911), p. 146, ad n. 269 correxerunt.

[Αὐτοκράτορ]ι [1] Καίσαρι Σεβασ[[τῶι κ]αὶ τῶι δήμωι | [Γ. Μούμμιος] Μάκερ [2] τὸ πρόπυλον | [καὶ τ]ὰ ἐργαστήρια ‖ [τοῖς ἰδίοι]ς [ἀναλώμασιν?] | ἀνέθη[κεν].

1. Aut [Τι. Κλαυδίω]ι. — 2. Cf. Keil et von Premerstein, n. 270.

1699. Nai. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wien. Akad., philos. hist. Klasse*, LIV, II (1911), p. 150, n. 278.

Ἀτείμη|τος Κέ|σαρος | δοῦλος ‖ οἰκονό|μος [1] | Φοίβῳ | καὶ Ἀκυνέ|ᾳ [2] Εὐ(τ)ελείᾳ ‖ θρέψασειν | τὸ μνῆμα | ἐποίει.

1. Vilicus. Magie, *De Romanorum vocabulis solemnibus in Graecum sermonem conversis* (1905), p. 116. — 2. Aquipia.

1700 = 719. Blaundi. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wien. Akad., philos. hist. Klasse*, LIV, II (1911), p. 145, n. 268, ex novis fragmentis ita compleverunt :

[C. Octauius......... uir in deos et] in patri[am pien]tissimus sua pec[u]nia templum et porticu[s fecit. | Ti. Claudius Ti. f. Menecra]tes V..... fac(iendum) cur(auit). |

.........[Γ]άιος Ὀκτάο[υιος........ εὐ]σε[β]ὴς καὶ φιλόπατ[ρις δραχμῶν ἑκατ]ὸν χι[λιά]δων ἀναλώματι τὸν ναὸν καὶ τὰς στοὰς ἀνέθηκεν, τὴν ἐ]πιμέλειαν τῆς [κατασκευῆς καὶ τοῦ κόσμου? α]ὐτῶν ποιησαμ[ένου Τιβερίου] Κλαυδίο[υ ‖ Τιβερίου υἱοῦ Κυρ]είνᾳ [Μ]ενεκράτους [Οὐ].....ντο[ς]?

Scriptura saeculi I aut II incipientis.

1701 = 946. Chii.

V. 10. Lege [κατασκε]υάσασα. — V. 13-15 ἀγων[οθεσία]ς καὶ τοὺς πατρίο[υς ἀγῶ‖νας] τῶν Σεβαστῶν. — V. 16. [χ]ράσιμον male restitutum est; de vera lectione ambigitur. Supplevit et correxit Foucart.

1702 = 954 Chii.

V. 3. Lege [προῖκ]α πρεσβεύσαντος. Suppl. Foucart.

1703. Chii. — Aemilia Zolotas, Ἀθηνᾶ, XXI (1909), p. 347; Bernard Haussoullier, *Rev. de philol.*, XXXIV (1910), p. 119; Keil, *Jahreshefte des österr. arch. Inst.*, XIV (1911), *Beiblatt*, p. 54, 5.

.....ι [κ]αὶ τὸ περὶ προ[σ]τίμων ὧν νῦν δί[δ]ωσιν [μυ]ρίων δισχ[ιλίων]· |.... [κ]ατὰ τὸ αὐτὸ ψήφισ[μα] τὴν διατ[αγ]ὴν μηδεν[ὸ]ς ἔξοντος ἐξουσίαν μηδ|[εν]ὸς π[ράγ]ματος γράψαι περὶ αὐτῶν ἢ εἰς διόρθωμα κατατάξ[αι] | μεταγωγῆς ἢ μεταθέσεως τ[ῶ]ν χρημ[ά]των τούτων ἢ τῶν προ[σόδ]ων αὐτῶ[ν, ὡς μη]‖δὲ καὶ περὶ τῶν πρὸ τοῦ δεδομένων ὑπ' α[ὐ]το[ῦ] χρημάτων ἢ τῶν πρ[ο]σόδων αὐτῶν. | [Ἐὰν] δέ τις πράξῃ παρὰ τὰ προτοῦ διησφαλισμένα ἢ τὰ νῦν ἐγν[ω]σμένα, ἔστω τ[ὰ χ]ρήματα | [ταῦτα] τῶν Λευκίου κληρονόμων· ἐὰν δὲ μὴ πράξωνται οἱ κληρονόμοι, ἔστω τοῦ δήμ[ου | τοῦ Ῥωμ]αίων [1], ἔστω δὲ καὶ ὁ ποήσας τι τῶν ἀπηγορευμένων ἐν τοῖς [αὐ]τ[ο]ῖς προστείμ[οις | καὶ ἐν ἐ]παρῇ. — Δεδόχθαι ἐπικεχωρῆσθαι αὐτῷ περὶ πάντων καθότι [ἂν β]ούληται καὶ ἐπ[ει‖δὴ] προεψηφίσατο ὁ δῆμος ἀνδρίαντος ἀνάστασιν αὐτῷ ἐν τῷ ἐπι[ση]μοτάτῳ τῆς ἀγ[ο|ρ]ᾶς τόπῳ, βούλεται δὲ αὐτὸν συναναστῆσαι τοῖς τῶν τέκνων ἀνδριᾶσιν ἐπὶ τῶν | [Σ]τυλειδῶν [2], δεδόχθαι ἐπικεχωρῆσθαι αὐτῶι· ὁμοίως δὲ ἐξεῖναι αὐτῶι καὶ τὰ ἀγάλμα|[τα] τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ἃ ἐψηφίσατο ὁ δῆμος ἀνατεθῆναι ἐν τῶι γυμνασίωι, ἀναστῆ|[σ]αι ἐν ᾧ ἂν βούληται τοῦ ἀκροατηρίου [3] τόπωι. Ὅπως ταῦτά τε τὰ ἀγάλματα καὶ τὸ ‖ [ἀ]νασταθὲν ὑπὸ Ῥωμαίων [4] ἐν τῇ ἐξέδρᾳ, ἥ(ν) αὐτὸς κατεσκεύασεν ἐν τῷ πρεσβυτι|[κ]ῶι [5], καὶ οἱ ἀνδρίαντες οἱ ἀνασταθησόμενοι Λευκίου τε καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ μὴ μεταρθῶ|[σιν] μηδὲ μετεπιγραφῶσιν, συντηρῆται δὲ εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον ἥ τε [τοῦ] δήμου χάρις καὶ ἡ | [μνήμη τοιού]των ἀνδρῶν, εἶναι τα(ὐ)τὰ [6] ἀπαγορεύματα καὶ πρόστιμα ὅσα γέγραπται καὶ πε[ρὶ | τῶν] ἀγαλμάτων τῶν ἐν τῇ ἐξέδρᾳ. Ἐν Πανήμωι τῶι ἐπὶ Ἀρίστωνος [7]· εἶναι δὲ ‖ [αὐτοὺ]ς ἐνό[χ]ους ἱεροσυλίᾳ καὶ ἐν ἐπαρῇ. Ἀποδεδειγμένου [δ]ὲ Λευκίου Νασσίου | καὶ τ[ούτω]ν τὴν πρὸς τὸν δῆμον εὐνοίαν καὶ τὸ διηνε[κ]ὲς ἑδρ[αί]ως ἐν πᾶσι[ν] |.......... ὡς αὐτῷ χαρτὸν καὶ πάσης εὐχῆς ἐπά[ξι]ον κ[αὶ] τῷ σύνπαντι δή[μῳ] |.......... τοῦ γένους παισὶ παίδων παραδοθῆναι τήν τ' οἰκίαν ἄθραυ[στον] |.......... μεῖναι, ὅπως ἥ τε εἰς αὐτὸν μνήμη καὶ εὐχαριστία τοῖς ἀπο[γό‖νοις]....... τὴν ἀπόλαυσιν, ἥ τε ἐξ αὐτῶν εὔ[νο]ια πατροπαράδοτος οὖ[σα] |......... ἀεὶ χρόνον τῷ δήμῳ φυλάσσηται ἐπὶ δὲ ΗΦΘΟΝΕ.......... | ....[ἄ]νδρας ἀγαθοὺς μὲν καὶ προσηνεῖς πατρὶ ἀγα[θοὺς]......|..........ι τὰς εἰς ἔλπιδας αὐξομένων καταΛΛΗ...............|.... ...... παρὰ Λευκίου καὶ αὐτῶ[ν] τὸ παρὰ τὸν ....‖.......... ....ΗΣ.....ΣΟΙ.....ΟΣΑΝ......

A Chiorum senatu et populo decernuntur honores L. Nassio, civi romano, saeculo I ante C. n., ut existimat Keil. 1. [Ἐρυθρ]αίων suppleverat Aemilia Zolotas, quia lapidem Erythris translatum opinabatur. Quod cum negaret, Keil [Ῥωμ]αίων scripsit; cf. v. 15. — 2. [Π]υλείδων Aem. Zolotas. Corr. Keil. De more statuas columellis imponendi cf. Dittenberger, *Orientis gr. inscr.* nn. 26, 27, 332, v. 9-10. — 3. Ephebeum (Vitr. V, 11, 2) gymnasio juniorum additum audiendis recitationibus. — 4. Romani in illa urbe consistentes. Vide Hatzfeld, *Les trafiquants italiens dans l'Orient hellénique* (1919), p. 96, qui hunc titulum etiam interpretatus est. — 5. Seniorum gymnasium. De eo cf. *C. I. Gr.*, 2220, 2221. — 6. τοιού]των, τα(ύ)τὰ Hatzfeld. — 7. Quo anno ille Aristo prytanis eponymus Chiorum fuerit incertum est. Tum decreto antea scripto de iis mulctandis qui statuas violaverint addita est exsecratio.

1704 = 966. Chora. — Schede, *Athen. Mitteil.*, XXXXIV (1919), p. 39 ad n. suum 31.

V. 4 ἐν τῷ ρμ[. ἔτει] Anno incerto inter 140, ρμ et 146, ρμ[ς'], postquam Augusti mortui decreta est consecratio = anno incerto inter 154 et 160 post C. n. De illa Samiorum aera cf. nn. 1726, 1732. Corr. Schede.

1705 = 981. Sami.

Versu 1 lege Ἡγεμονέως, versibus 3-4, ἀπόγον[ο]ν | ..... Ἀλκι[βι]άδου γ[ε]νεᾶς [ἀπ]ὸ [καθόδ]ο[υ]. Restituit Schede, *Athen. Mitteil.*, XXXXIV (1919), p. 43 ad n. suum 34, postquam inventus est in Heraeo lapis alter paulo recentior ad posteros ejusdem Hegemonis pertinens. Cf. n. 1729.

1706 = 991. Sami in Heraeo.

Aeras duas in eodem titulo vicissim adhibitas sic definivit Schede, *Athen. Mitteil.*, XXXXIV (1919), p. 40 :

1° V. 1-55. Anni computati sunt post victoriam Actiacam, cum Augustus Samum se recepit anno 29 ante C. n. (cf. n. 975), ita ut annus recentissimus μδ' 44 (versu 24) congruat cum anno 13/14 post C. n.

2° V. 56-70. Anni computati sunt postquam Augustus Samios donavit libertate (Cass. Dio, LIV, 9, Euseb. ad ann. Abrah. 1997; Strab., XIV, 1, 14), cum apud eos iterum hibernavit, anno 19 ante C. n. (cf. nn. 976 et 1707; Chapot, *Province romaine d'Asie*, p. 386). Alteram autem illam aeram post Augustum non mansisse sed tertiam successisse credibile est, de qua vide nn. 1704, 1726, 1732. V. 56-58 [Ἔτους] δ' τῆς κολ[ω]νίας, ν[εω]ποίης legit Schede, qui ambigit an numerus potius fuerit [ι]α' aut [ι]δ'.

1707 = 992. Sami in Heraeo.

Versu 8 ἔτους... τῆς κολωνίας. Desitne numerus dubitat Schede, *Athen. Mitteil.*, XXXXIV (1919), p. 40, qui illum ipsum annum intelligit quo colonia ab Augusto fuerit condita (19 ante C. n.). Cf. n. 1706.

1708 = 996. Sami. — V. 8 pro [εἰς τὸ ἀ]εὶ lege [εἰς τὸν ἀ]εὶ ....

1709. Sami. — Rayet, *Bull. de l'école franç. d'Athènes*, I (1871), p. 229 et v. 5; Rehm, *Das Delphinion in Milet* (1912), p. 393.

Ὁ δῆμος .... | Μᾶρκον Πίσωνα..... | πρεσβευτὴν [καὶ ἀντιστράτηγον] | τὸν πάτρωνα κ[αὶ] .... ‖ διὰ πέπραγμεν... .... | καίροις ἐπισ........ | κόντων τῇ π[όλει]........

1710. Sami. — Schede, *Athen. Mitteil.*, XXXVII (1912), p. 217, n. 18; Laum, *ibid.*, XXXVIII (1913), p. 59; Rehm, *Das Delphinion in Milet*, p. 394.

Ὁ δῆμος ὁ Σαμίων Γναῖον | Πομπήιον Γναίου υἱὸν Μέγαν | αὐτοκράτορα, τὸν εὐεργέτην κα[ὶ] | σωτῆρα [1], τῆς πόλεως παραι[τήσει] [2].

1. Post bellum Piraticum (anno 67 ante C. n.), cum Sami Heraeum etiam hostes diripuissent (Cic., *De imp. Cn. Pomp.* 12, 33; Plut. *Pomp.* 24) Pompeius victoria sua insulis pristinam securitatem reddiderat. Cf. Dittenberger *Syll.*[2], n. 336. — 2. Suppl. Laum jure dubitans; nam quid intersit inter δῆμον et πόλιν vix patet.

1711. Sami. — Schede, *Athen. Mitteil.*, XXXVII (1912), p. 218, n. 20.

Ὁ δῆμος | Τιβέριον Κλαύδιον Καίσαρα | Σεβαστὸν Γερμανικὸν αὐτο|κράτορα νέον κτίστην [1].

1. Claudius imperator, qui « aedem Liberi patris vetustate et terrae motu » conlapsam Sami restituerat, anno 47 post C. n., ut docet titulus latinus ibidem repertus (Schede, n. 19) potuit etiam aliis beneficiis eodem tempore de Samiis bene mereri.

1712. Sami in Heraeo. — Schede, *Athen. Mitteil.*, XXXXIV (1919), p. 30, n. 16.

Βασιλεὺς Ἄτταλος [1] | βασιλέως Ἀττάλου | Φιλοποίμενα [2] Ἀνδρονίκου [3] | τὸν στρατηγὸν καὶ ἐπὶ τῆς ‖ σφραγῖδος [4], ἀρετῆς ἕνεκα | καὶ ἀνδραγαθίας καὶ τῆς | πρὸς αὐτὸν εὐνοίας, | Ἥρηι.

1. Attalus II rex Pergamenorum annis 159-138 ante C. n. — 2. Is qui Attali milites Mummio adduxit ad Isthmum contra Graecos pugnaturo (anno 146 ante C. n.) : Pausan., VII, 16, 1 et 8. Cf. Plut., *Mor.*, p. 792 A. — 3. Propinquus, ut suspicari licet, Andronici illius qui de rebus Attali apud Romanos egit annis 156 et 151/150 : Polyb., 32, 26; Appian., *Mithrad.*, 4 ; Wilcken ap. Pauly et Wissowa, *Real. Encycl.*, I, p. 2163, n. 16. — 4. Imperator et signi regii custos.

1713. Sami in Heraeo. — Schede, *Athen. Mitteil.*, XXXXIV (1919), p. 33, n. 19.

Ὁ δῆμος Μᾶρκον Τύλλιον | [Μ]άρκου υἱὸν Κικέρωνα.

Cum « fanum antiquissimum et nobilissimum Junonis Samiae » et ipsum oppidum spoliavisset Verres anno 80 ante C. n., ut legatus Dobabellae praetoris Ciliciam petens, et Samiorum querimonias. L. Claudius Nero, qui Asiam administrabat, audire noluisset, Marcus Cicero post decennium Romae primus Verrem de ea re accusavit (*Verr.*, I, XIX, 50). Deinde piratis a Pompeio victis profligatisque (cf. n. 1710), Quintus Cicero praetor Asiae (annis 61/59) Samum « dirutam ac paene desertam recreavit » (Cic. *Ad Q. fr.*, I, 8, 25). Templum monumentumque quae pecunia sua aedificanda decreverant Asiae civitates « pro Marci magnis meritis et pro Quinti maximis beneficiis » Marcus « accipienda non putavit. » *Ad Q. fr.*, *l. c.*, 26 ; *Ad Att.*, V, 21, 7). Hic tamen titulus sub statua aenea clarissimi oratoris positus est in dextra parte exedrae cujus vestigia supersunt; fuisse in sinistra Quinti fratris statuam conjectura probabile est.

1714. Sami in Heraeo. — Schede, *Athen. Mitteil.*, XXXXIV (1919), p. 36, n. 26.

Ὁ δῆμος Μαγιλίαν τὴν γυ|ναῖκα τοῦ ἐπάρχου Μάρκου | Αἰφικίου Καλουίνου [1] ἀρετῆι καὶ σωφροσύνηι διαφέρου|σαν [Ἥ]ρηι.

1. M. Aeficius Calvinus, aliunde notus, profecto idem fuit atque « eques ille Romanus praedives » qui L. Appuleium grammaticum magno pretio conduxit ut scholam aperiret temporibus fere Ciceronianis : Suet. *Gramm.* 3; Pauly et Wissowa, *Real. Encycl.*, I, p. 475, II, p. 258, n. 12.

1715. Sami in Heraeo. — Schede, *Athen. Mitteil.*, XXXXIV (1919), p. 34, n. 20.

[Ὁ δῆμος | Καλπουρνίαν, Λευκίου | Καλπουρνίου Πίσωνος | Καισωνίνου θυγατέρα, γυναῖ]|κα δὲ Γαίου Ἰουλίου Καίσαρος | τοῦ αὐτοκράτορος, τὸ τρίτον | ὑπάτου [1] καὶ ἀρχιερέως μεγίσ|του, διὰ τὴν ἐκ τοῦ ἀνδρὸς | αὐτῆς γενομένην περὶ ‖ [τὴν πόλιν εὔνοιαν Ἥρηι].

1. Anno 46 ante C. n. De Calpurnia C. Julii Caesaris uxore vide Münzer ap. Pauly et Wissowa *Real Encyl.*, III, p. 1407, n. 126, et de L. Calpurnio Pisone Caesonino, patre ejus, *ibid.*, p. 1387, n. 90.

1716. Sami in Heraeo. — Schede, *Athen. Mitteil.*, XXXXIV (1919), p. 35, n. 21.

Ὁ δῆμος Παυλλεῖναν, Φαβίου | Μαξίμου [1] θυγατέρα, γυναῖκα δὲ | Μάρκου Τιτίου Λευκίου υἱοῦ [2], τοῦ | πάτρωνος τῆς πόλεως, εὐσεβήας ‖ χάριν τῆς πρὸς τὸ θεῖον Ἥρηι.

1. Ut videtur, Q. Fabius Maximus cos. anno 45 ante C. n.; Münzer ap. Pauly et Wissowa, *Real Encycl.*, VI, p. 1791, n. 108. — 2. M. Titius, praefectus classis, in Asiam ab Antonio missus, Sex. Pompeium interfecit anno 35 ante C. n. et Asiam rexit annis 34/32. Circa idem tempus uxori ejus statuae honorem decreverunt Samii : *Prosop. imp. rom.*, III, p. 328, n. 196.

1717. Sami in Heraeo. — Schede, *Athen. Mitteil.*, XXXXIV (1919), p. 35, n. 23.

Ὁ δῆμος Ἰουλίαν Αὐτοκράτορος Καίσαρος Σεβαστοῦ | θυγατέρα, γυναῖκα δὲ Μάρκου Ἀγρίππα [1], Ἥρηι.

1. Julia, Augusti filia, nupsit Agrippae anno 21; Agrippa autem obiit anno 12 ante C. n. *Prosop. imp. rom.*, II, p. 222, n. 420. Samum fortasse appulit Julia aut anno 19 cum patre, aut inter annos 15 et 13, quando maritum in Asiam comitata est. Cf. nn. 975-978.

1718. Sami in Heraeo. — Schede, *Athen. Mitteil.*, XXXXIV (1919), p. 35, n. 22.

Ἀγρίππα Ἰουλίου Σεβαστοῦ, | τοῦ θεοῦ Ἰουλίου υἱωνοῦ, | Καίσαρος [1].

1. Agrippa Julius Caesar, Augusti filius, divi Julii nepos, Postumus, adoptatus anno 4 post C. n., in exsilium ejectus anno 7 : *Prosop. imp. rom.*, II, p. 172, n. 139.

1719. Sami in Heraeo. — Schede, *Athen. Mitteil.*, XXXXIV (1919), p. 36, n. 24.

Ὁ δῆμος Σέξτον Ἀππολήιον | Σέξτου υἱὸν [1], τὸν πάτρωνα τῆς | πόλεως, εὐσεβείας μὲν χάριν | τῆς πρὸς τὸ θεῖον, εὐνοίας δὲ ‖ τῆς εἰς ἑαυτὸν Ἥρηι.

1. Sex. Appuleius, filius Octaviae, sororis Augusti, cos. anno 29 ante C. n. cum ipso Augusto, qui Sami quintum consulatum iniit; Asiae posterius proconsul fuit. *Prosop. imp. rom.*, I, p. 118, n. 777.

1720. Sami in Heraeo. — Schede, *Athen. Mitteil.*, XXXXIV (1919), p. 36, n. 25.

Δροῦσον Καίσαρα [τοῦ πάτρωνος] | ἡμῶν Τιβερίου Κα[ίσαρος υἱόν] [1].

1. Drusus Julius Caesar, Tiberii filius, natus anno 15 ante C. n., mortuus anno 23 post C. n.; Julius Caesar non dictus est ante annum 4 post C. n., quo patrem ejus Augustus adoptavit. *Prosop. imp. rom.*, II, p. 176, n. 144.

1721. Sami in Heraeo. — Schede, *Athen. Mitteil.*, XXXXIV (1919), p. 38, n. 29.

Ὁ δῆμος | Δρούσιλλαν, νέαν Χάριτα [1], ἀδελφὴν | Γα[ίου Καίσαρος Γερμανικοῦ Σεβαστοῦ] [2].

1. Julia Drusilla, soror C. Caesaris imperatoris, defuncta et inter deos relata anno 38 post C. n.: *Prosop. imp. rom.*, II, p 228, n. 439. — 2. Cf. n. 981.

1722. Sami in Heraeo. — Schede, *Athen. Mitteil.*, XXXXIV (1919), p. 44, n. 35.

[Ἰ]ουλίαν Δόμναν Σεβα|στήν, μητέρα κάστρων, | γυναῖκα αὐτοκράτορος | Λ. Σεπτιμίου Σεουήρου ‖ Περτίνακος καὶ μητέ|ρα αὐτοκρατόρ[ων] Μ. Αὐ|ρηλίου Ἀντωνείνου | [καὶ Π. Σεπτιμίου | Γέτα] Σεβαστ[ῶν] μεγί‖στ[ων] ἡ πόλις διὰ τῶν πε|ρὶ τὸν ἀρχιπρύτανιν Ἀρ|τεμίδωρον ζ′ τοῦ Ἀρτε|μιδώρου Λεωνίδην | στρατηγῶν.

V. 6 αὐτοκράτορ[ος]; v. 9, 10 Σεβαστ[οῦ] μεγίστ[ου] in lapide rescripta sunt, cum erasum est Getae nomen. Titulus autem scriptus fuerat vivo Septimio Severo, postquam Geta audiverat Augustus, inter annos 198 et 211 post C. n.

1723. Sami in Heraeo. — Schede, *Athen. Mitteil.*, XXXXIV (1919), p. 38, n. 28.

Ὁ δῆμος | Γάιον Σολπίκιον ...... | τὸν ἀνθύπατο[ν][1] | Ἥρηι.

1. De C. Sulpicio Galba, imperatoris fratre (*Prosop. imp. rom.*, III, p. 284, n. 721), cogitare vetat Tacitus, *Ann.*, VI, 40 : « A Tiberio prohibitus sortiri anno suo proconsulatum mortem sibi conscivit ». Noli tamen descendere usque ad Sulpicium Crassum (*Prosop.* l. c. n. 717); nam scriptura est saeculi I post C. n.

1724. Sami in Heraeo. — Schede, *Athen. Mitteil.*, XXXXIV (1919), p. 37, n. 27.

a. Ὁ δῆμος | Γάιον Στερτίνιον Μάξιμον ὕπατον[1] | εὐσεβείας χάριν τῆς πρὸς τὸ θεῖον Ἥρηι.

b. Ὁ δῆμος | Γάιον Ἀσίνιον Πωλλίωνα ὕπατον[2] | εὐσεβείας χάριν τῆς πρὸς τὸ θεῖον | Ἥρηι.

c. Ὁ δῆμος | Τιβερίωι Καίσαρι Σεβα|στῶι αὐτοκράτορι[3].

1. Hinc apparet C. Stertinium Maximum consulem (suffectum) fuisse anno 23 post C. n., non [Q. Sanquinium M]aximum, quod ferebatur : *Prosop. imp. rom.*, I, p. 173, n. 136; p. 273, nn. 660, 661. — 2. C. Asinius Pollio minor, filius C. Asinii Galli, cos. anno 23 post C. n.; *Prosop. imp. rom.*, I, p. 167, n. 1026. — 3. Anno 23 Samii per legationem a senatu romano petiverunt ut Junonis delubro vetustum asyli jus firmaretur. Jam anno 22 similium legationum « copia fessi patres consulibus permiserunt ut, perspecto jure, rem integram rursum ad senatum referrent ». Tac., *Ann.*, III, 60-63 ; IV, 14. Facto senatus consulto, quo jus suum Heraeo firmabatur, consentaneum est Samios, beneficii memores, statuas et consulibus et imperatori posuisse; nam terni tituli videntur fuisse in aedificio inter se propinqui.

1725. Sami in Heraeo. — Schede, *Athen. Mitteil.*, XXXXIV (1919), p. 45, n. 36. In fragmentis duobus.

a. Ἥ[ρη Ζη]νὸς ἄκοιτι, ἐὸν[1] νόον εὐμενέον[τα] |
Αἰὲν ἐφ' ἡγεμονῆι[2] φέροις, ὡς λίσσομ' ἔγωγ[ε], |
Οὕνεκα σοι καὶ νηὸν ἐδείματο καὶ γέρας ἱρ[ὸν] |
Κλεινότερον πόρσυνε δικασπόλος, αἴδεσις [ἔστω]. ||
....
b. Εἵλαθι κἀμὲ φύλαττε, σαόπτολι, σὸν λάτριν ἁγνόν. |
Ἄρτι γὰρ ἱρὰ Διεὶ ῥ[έξ]ας Κρήτησιν ἐν ἄντροις |
Ἴδης ἐν σκοπέλοισι λάχον γέρας ἐκ βασιλῆος |

Νήσων [3], τὰς περὶ πόντος ἁλίκτυπος ἐστεφάνωκε, ‖
Ἡγῖσθαι Πλούταρχος ἔχων πατρὸς οὔνομα κλεινόν [4]. |
[Οὐρανίοις] συμπ[ᾶσι]ν ἐμὸν βασιλῆα φύλα[ξον].

Haec non ante saeculum III post C. n. scripta sunt.

1. = σόν. — 2. Praeses provinciae (cf. n. 967, 1), fortasse Insularum (*b*, 4, 5), quae Diocletiano principe constituta est : Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 86. — 3. **ΝΗΠΩΝ** lapis. — 4. Haud scimus an originem traxerit a Plutarcho Chaeronensi scriptore illo insigni, cujus memoria posteri sui gloriabantur, ut ostendunt alii tituli : Dittenberger, *Sylloge* [3], 844, 845 ; nisi laudaverit Plutarchum platonicum philosophum qui obiit anno 431 post C. n. : A. Croiset, *Hist. de la litt. gr.*, V, p. 1029-1030.

1726. Sami in Heraeo. — Schede, *Athen. Mitteil.*, XXXXIV (1919), p. 41, n. 31 c.

.....**ΜΩΣΙΟΥΛΙ**[ου?.... ἔτους | .. τ]ῆς ἡγεμονίας [1] ....[ἔτους .. τῆς Καί]|σαρος ἀποθεώσε[ως [2] ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ ·] | Ἐπεὶ Ζωσίμη Διον[υσίου ....., γυ]‖νὴ τοῦ φιλοπάτριδο[ς] ...... | στεφανηφόρου κ[αὶ? ..... καὶ αὐτὴ στε]|φανηφόρος, οἴκου ο.....|του περὶ τὴν πατρίδ[α]..... | καὶ φιλοδοξότατα π[ερὶ ..... δι]|ακειμένη πρὸς τού[ς]....... ‖ τοὺς πολείτας, ὑποσ[χομένη]..... | καὶ εἰς τὴν εἰσαγωγὴν [σίτου] .....|ματος παρέξειν δηνά[ρια .... ἱερὰ] | τῆς θεᾶς, ἣν ἐπηνγεῖ[λατο .... ἐπι]|τήδειον ητε βουλε .... ‖ τῶν πολειτ[ῶν] ....

1. Anno .. principis alicujus imperantis. — 2. Post mortuum Augustum. Cf. nn. 1704, 1732.

1727. Sami in Heraeo. — Schede, *Athen. Mitteil.*, XXXXIV (1919), p. 33, n. 18 e.

Ὁ δῆμος ὁ Σ[αμίων] | Ἡράκλειτον Διοδώρου τοῦ | Ξενομβρότου νικήσαντα | Ἴσθμια καὶ Καισάρηα τὰ τιθέ‖μενα ἐν Κορίνθωι ἅρματι τελήωι [1] | Ἥρηι.

1. Cursus praemium tulerat non pullis, sed adultis equis vectus.

1728. Sami in Heraeo. — Schede, *Athen. Mitteil.*, XXXXIV (1919), p. 39, n. 30.

Ὁ δῆμος | Σκρειβωνίαν, Ποπλίου Σκρειβω|νίου Ποπλίου υἱοῦ Μεννηνίᾳ | Καπίτωνος θυγατέρα, ‖ Βάσσαν διά τε τὴν πρὸς τοὺς γο|νεῖς αὐτῆς καὶ τὸν θεῖον τειμήν.

1729. Sami in Heraeo. — Schede, *Athen. Mitteil.*, XXXXIV (1919), p. 43, n. 34.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | ἐτείμησαν τὸν | τοῦ ἀρχιερέως καὶ φιλόπατρι | καὶ υἱο(ῦ)[1] τῆς βουλῆς καὶ ‖ τοῦ δήμου Τίτου Φλαβίου | Ἡγεμονέως[2] υἱὸν καὶ Οὐλπίας | Δημοκρατίας Φλάβιον Ἡγεμονέα<ς> | ἥρωα, γενεᾶς τῆς ἀπ' Ἀλκιβιάδου[3] | καὶ τῆς καθόδου[4], διά τε τὰς τῶν ‖ προγόνων αὐτοῦ εἰς τὸν δῆ|μον εὐεργεσίας καὶ τὴν | τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ παντὸς | οἴκου πρὸς τὴν πόλιν εὔ|νοιαν καὶ φιλοτειμίαν, ‖ ποιησαμένου τὴν ἀνάθεσιν | τοῦ ἀνδριάντος ἐκ τῶν | ἰδίων Ἰουλίου Φιλογραμ|μάτου.

1. υἱόν lapis. — 2. Cf. nn. 981 et 1705. — 3. Alcibiades, clarissimus ille dux et orator Atheniensis, anno 408/407 ante C. n., cum in Ioniae littora classem duxisset, summo honore a plerisque civitatibus acceptus fuerat et ipsi Samii aeream ejus statuam in Heraeo posuerant, quae exstabat etiam Pausaniae temporibus (Pausan., VI, 3, 16). Duris quoque Samius, historiarum scriptor et tyrannus (a. fere 340-260 ante C. n.), se ab Alcibiade prognatum praedicabat (Plut., *Alcib.*, 32). — 4. Ex una gentium Samiarum quae, cum ab Atheniensibus in exsilium pulsae essent, redierant in patriam annis 322-319 ante C. n. : Diod., XVII, 109; XVIII, 18 et 56. Vespasianus « Samum, libertate adempta, in provinciae formam redegit » (Suet., *Vesp.* 8; Eutrop., *Brev.* VII, 19), quod quomodo intellegendum sit, disceptatio est : Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 83, not. 4, et p. 120. Utique T. Flavius Hegemones, ortus ex gente inter Samios multis saeculis clarissima, ab uno Flaviorum principum romanam acceperat civitatem.

1730. Sami in Heraeo. — Schede, *Athen. Mitteil.*, XXXXIV (1919), p. 42, n. 32.

Φλαβίαν Σκρειβω|νιανήν, τὴν ἱέρει|αν τῆς Ἥρας, θυγα|τέρα καὶ ἐκγόνην κα[ὶ] ‖ ἀπογόνην ἱερέων | τῆς Ἥρας καὶ ἀρ|χιερέων[1] καὶ βασι|λέων[2] ἀνὰ πάτρην[3] | τῆς Ἰωνίας, ἀδελφὴν ‖ Τ. Φλαβ. Σκρειβωνι|ανοῦ ἱερέως τῆς Ἥ|ρας καὶ βασιλέως | Ἰώνων ἀνὰ πάτρην, | τὴν τειμὴν ἀνα‖στήσαντος τοῦ | ἀδελφοῦ αὐτῆς | Σκρειβωνιανοῦ.

1. ὁ ἀρχιερεὺς τῆς Ἰωνίας sive ιγ' πόλεων sacris praeerat quae a Communi tredecim Ioniae civitatum, inter quas erat Samus, omni memoria suscipiebantur. Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 457-458. — 2. Βασιλεῖς Ἰώνων memorantur etiam Phocaeae et Ephesi. Quid fuerit illud munus parum liquet; ad Commune Ionum forsitan non pertinuerit. Chapot, l. c.; Dittenberger, *Orient. gr. inscr.*, 489, n. 9. — 3. = διὰ γένους, ab stirpe. Titulum saeculo II post C. n. scriptum esse arbitratur editor.

1731. Sami in Heraeo. — Schede, *Athen. Mitteil.*, XXXXIV (1919), p. 43, n. 33.

Ὁ δῆμος | Ξενοφῶντα Ἀρίστου | παῖδα, ἱστοριῶν | συγγραφέα τέλειον, ‖ Ἥρηι.

1732. Sami in Heraeo. — Schede, *Athen. Mitteil.*, XXXXIV (1919), p. 39, n. 31 A.

Ἔτους οα´ τῆς ἀπο|θεώσεως [1], νεοποί|ης [2] εὐσεβὴς Ὀνή|σιμος Ὀνησιφόρου ‖ φιληραιστὴς [3] | φιλοσέβαστος [4].

1. Anno 71 postquam Augusti mortui decreta est consecratio = 85 post C. n. Cf. nn. 1704, 1726. — 2. Curator templi. Cf. n. 991. — 3. Amicus collegii Ἡραιστῶν Junonem colentium. — 4. Quia Liviae Augusti suum erat fanum prope Heraeum. Cf. nn. 982-984.

1733. Nisyri. — Diamandaras, Ἀρχειολογ. ἐφημερίς, 1914, p. 3.

Ὁ δᾶμος ὁ Ἰσθμιωτᾶν [1] | καθιέρωσεν | Καίσαρα Βρετανικόν [2].

1. In Cariae Chersoneso. Suspicio est lapidem Cnido advectum esse in insulam Nisyrum. — 2. Inter annos 43 et 54 post C. n.

1734. In insula Telo. — Porro, *Annuario della reale scuola arch. di Atene*, II (1916), p. 131, n. 24.

Ὑπὲρ | Αὐτο[κράτορ]ος Καίσαρος | Νέρο[υα υ]ἱωνοῦ Τραια|νοῦ Ἀδριανοῦ Σεβα‖στοῦ.

Fuit in lapide aut esse debuit : Θεοῦ Νέρουα υἱωνοῦ, Θεοῦ Τραιανοῦ Παρθικοῦ υἱοῦ, Τραιανοῦ etc.

1735. Suleiman Kieui. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wien. Akad.*, *philos. histor. Klasse*, LIV, II (1911), p. 59, n. 123.

Ἀγαθῆι τύχηι. | Αὐτοκράτορα Καίσαρα Λ. | Σεπτίμιον Σεουῆρον Περτίνα|κα Εὐσεβῆ Σεβ. Γερμανικόν [1].

1. Germanicum nomen Septimio Severo publice additum esse nemo veterum asseveravit. Vide tamen *C. I. Gr.*, 3407 et *Athen. Mitteil.*, XXIV (1899), p. 240, n. 89. Quod ad Caracallam attinet cf. v. Rohden ap. Pauly et Wissowa, *Real Encycl.*, II, p. 2443. Ambo simul potuerunt Germanici aliquando appellari.

1736. Attaleae. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wien. Akad., philos. histor. Klasse*, LIV, II (1911), p. 62, n. 128.

[Φ]λ. Ἀλεξάνδρεια Ἐλπίδ[ι | θ]ρεψάσῃ βωμὸν θέτ[ο] | τόνδε, ἥτις με ἔλιπεν | πάνυ νηπίαν ἐν κόλ‖ποις μήπως πληροῦσαν | [ἔ]τος πρῶτον· αὐτὴ δ[ὲ ἔ|σ]πευσεν πρὸς παίδων | [ἰδ]ίων φιλίαν προλιπο[ῦ|σα] φάος ὀκτὼ καὶ εἴκο‖[σι] ἐτῶν, ἐμὲ δὲ ἔθρεψε[ν | σ]ύννυνφος σὴ ΗΣΟΥ | ..α Ἡλιοδώρα [1]. Τὸν βωμ[ὸν | ἀ]νέστησεν Φλ. Βουλ[ευ|τῖ]νος ὁ πατήρ μου ‖ [τ]ῷ θρέψαντι μου .... | .χύλῳ μνείας χ[ά]|ριν, ἀνθυ(πάτῳ) | [Λικ]ινίῳ Δωνάτῳ [2], | [μη(νὸς) Ξ]ανδικοῦ ζ'.

1. Epitaphio frustula aliquot versuum incondita temere miscuit scriptor. — 2. Proconsul ignotus, qui Asiam rexit fere ante medium saeculum II post C. n., si scripturae credendum est.

1737. Thyatiris. — Fontrier, *Rev. des ét. anc.*, IV (1902), p. 239, n. 4.

Μοσχιανὸς Βασιλεὺς [1] | Ὑψίστῳ Θεῷ [2] εὐχήν.

1. Βασσιαν[ός] legerat Wagener, *Mém. couronnés par l'Acad. royale de Belgique*, XXX (1861), p. 39, n. XIV. — 2. Cf. nn. 47, 1176, 1606, 1614, 1658, 1742, 1746.

1738. Juliae Gordi. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wien. Akad., philos. hist. Klasse*, LIII (1910), p. 74, n. 156.

Ἔτους ρϙε' [1], μην(ὸς) Γορ(πιαίου) ι'. | Θεοῖς καταχθονίοις. | Κλαύδι[ο]ς Προκλῆς. | Ἐτείμησαν Κ[λα]υδία Βάσσα ‖ μήτηρ κ[αὶ] .....ς Αὐτοκράτ(ορος) | Νέρου[α] Τρ[αι]αν[ο]ῦ Κ[α]ίσαρος | Σεβαστοῦ Γερ[μα]νικοῦ | (ἀν)εικήτ[ου δοῦλος] ἀ[ρκ]άριος | καὶ .... [καὶ] Φλάουι‖ος Συλ.... [καὶ] ....α [Π]ολυνίκ[η] | καὶ Φλ[α....... καὶ] Κλαυδία | Πελαγία [καὶ] ...... Ἀντίφιλο[ς] | μετὰ τῶν ἰ[δίων καὶ] οἱ συν|γενεῖς πάντες. ‖ Χαῖρε.

1. Aerae Sullanae anno 195 = 110/111 post C. n.

1739. Cymes. — Plassart et Picard, *Bull. de corr. hellén.*, XXXVII (1913), p. 179.

[Τιβέριος Καῖσαρ Θεοῦ Σεβαστοῦ υἱὸ]ς Θεοῦ Ἰουλ[ίου υἱωνὸς ....|... δημαρχικῆς ἐξουσίας? λ]γ' [1] αὐτοκρά[τωρ η'?] ....

1. = anno 31/32 post C. n. Cyme inter civitates Asiae fuerat anno 17 terrae motu con-

lapsas, quas Tiberius refici et refoveri jusserat. Tac., *Ann.*, II, 47. Cf. titulum latinum anni 34-35 Cymes etiam erutum; Sal. Reinach, *Rev. arch.*, 1888, I, p. 86. Baltazzi, *Bull. de corr. hell.*, XII (1888), p. 365, n. 14.

1740. Cymes. — Baltazzi, *Bull. de corr. hellén.*, XII (1888), p. 368, n. 17. Cf. Kaibel, *Epigr. gr.*, *Addenda*, n. 241 *b*.

Ὁ τᾶς ἀοιδ[ᾶ]ς ἀγεμὼν ἀν' Ἑλλάδα,
ὁ παντάπασιν ἐξισώσας τὰν λόγῳ [1]
καὶ τὰν ἀτάραχον ἐν βροτοῖς θεύσας ὁδὸν
Πυρρωνιαστὰς [2] Μενεκλέης ὅδ' ἤμην ἐγώ [3].

1. Carmina notissima (?) — 2. Pyrrhonius philosophus (cf. v. 3) potius quam socius collegii a Pyrrhone quodam instituti. — 3. « Voluit ὅδ' εἴμ' ἐγὼ vel ὅδ' ἦν ἐγώ » Kaibel.

1741 = 1307. Hierocaesareae. — Vidit et correxit Buresch, *Aus Lydien* (1898), p. 4, n. 2.

Τὸν λ[αμπρότατον ὑπα]|τικὸν [ἡγεμόνα Ἀσί]|ας [δ]ιοι[κήσεως Περγα]|μηνῆς ἐ[κ .... ἀξιω]‖μάτων στρα[τι]ω[τικῶν ?] | δικαιοδότην Σπα[νίας] | διοικήσεως Ταρακων[η]|σίας, δικαιοδότην Ἀπο[υ]|λίας Καλαβρίας Λυκα‖ονίας, ἐπιμελητὴν | ὁδῶν Λαβικανῆς καὶ | Λατείνης, λογιστὴν | Τρωαδέων, στρατη|γὸν, δήμαρχον, ταμί‖αν Λυκίας Παμφυλίας, | κυαίστορα, βιόκουρον | Λουκία Πομπωνία | Μελίτη ἡ κρατίστη | ὑπατικὴ τὸν γλυκύ‖τατον ἄνδρα.

1742. Silandi. — Le Bas et Waddington, n. 708.

Θεῷ Ὑψίστῳ [1] εὐχὴν ἀνέθηκε Ἑλένη ὑπὲρ Θρασυβούλου τοῦ υἱοῦ Θρασυβούλου.

1. Cf. nn. 47, 1176, 1606, 1614, 1658, 1737, 1746.

1743. Magnesiae ad Sipylum. — Schuchhardt, *Athen. Mitteil.*, XXIV (1899), p. 239, n. 88.

Στράτων Τυράννου | Ἰουδαῖος ζῶν τὸ μνη|μεῖον κατεσσκέασε | ἑαυτῷ καὶ γυναικὶ ‖ καὶ τέκνοις.

1744 = 1362. Balek-Iskelessi. — Buckler, *Journ. of hellen. studies*, XXXVII (1917), p. 111, n. 24, altero fragmento etiam noto (Radet, *Bull. de corr. hellén.*, XI (1887), p. 446, n. 2) ita complevit :

Ἀντίοχος Ἀντιόχου | [κ]αὶ Θράσων ὁ πάτρως ἑα|υτῶν Θράσωνι καὶ Ἀντι|όχῳ τωῖς ἑαυτοῦ τέκν‖οις τοῖς δυστυχ[έ]σ(ι)· πα|ρ' ὧν χάριν μὴ λαβὼν μη|[δ]ὲ [δού(ς)], [ἠ]θῶν [δὲ] ἰς τὴν [π|ατρίδα πίστιν ἐπιδει|ξάμενος [1], ἐ]ποίησε μν[ία]‖ς ἕνεκα, ἀνθυπάτ[ῳ] | Σιλβανῷ [2], μη(νὸς) Ξανδίκου | γι'.

V. 5 δυστυχής; 7 ἐθῶν; 10 ἀνθυπάτου lapis.

1. « Non quia gratiam ab iis accepit aut iis reddidit, sed [ut testaretur eorum fidem in patriam civitatem] », si recte lacunam implevit Buckler. — 2. De Ti. Plautio Silvano Aeliano, proconsule Asiae circa annum 54 post C. n. (*Prosop. imp. rom.*, III, p. 47, n. 363), potius quam de M. Plautio Silvano, proconsule anno 415, id intellegit Buckler, scriptura unice fretus.

1745. Porias-Damlarii. — Buckler, *Journ. of hellen. studies*, XXXVII (1917), p. 102, n. 13.

Ἀγαθῇ [τύχῃ,] | Ἡρακλεῖ, Ὦπ[ι Ἀρτέμιδι?] [1], | ἀνθυπάτῳ Λολλίῳ [Παυλείνῳ?] [2], | κατασκευασθέντος το[ῦ περιβό]‖λου ὑπὸ ἐργεπιστάτο[υ] | .....|ου Μενεκράτου ἐπίκλην Κο...|......

1. Dianam suam Ephesii quoque Opim vocabant : Macrob. *Sat.*, V, 22, 4. — 2. M. Lollius Paullinus Valerius Asiaticus Saturninus, proconsul Asiae sub Trajano (*Prosop. imp. rom.*, II, p. 296, n. 233), aut alius Lollius aliquis, de quo nihil hactenus traditum est.

1746. Koula. — Fontrier, Μουσεῖον, III, 1-2 (1878), p. 161.

Ἀπολλωνίσκος | ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ Ἑρμογένου Θεῷ | Ὑψίστῳ [1] εὐχήν.

1. Syrorum deus in Asia minore etiam impensis honoribus cultus. Cf. 47, 1176, 1606, 1614, 1658, 1737, 1742.

1747. Koula. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wien. Akad., phil. hist. Klasse*, LIII (1910), p. 88, n. 191.

[Ἔ]τους σξζ' [1], μη(νὸς) Ὑπερβερεταίου, | [κα]θὼς ἄγουσιν Ἀζανεῖται [2],

Τιβέρις | Ἰούλις Σπίνθηρ Ἰουλίαν Τύχη[ν τὴν | ἑαυτοῦ] σύ[νβιο]ν, μν[ήμης χάριν].

1. Aerae Sullanae profecto anno 267 = 183 post C. n. — 2. « Ut computant » in Phrygia « Aezanitae » (cf. nn. 557-591); quod videtur de mense, non de aera, accipiendum; nam apud eos Augusti die I, non Septembris XXIII, annus incipiebat. Cf. Ramsay, *Cities and bishoprics*, p. 204; Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 390. Igitur si Aezanitae ut alii computavissent, mensis Hyperberetaeus non primus, sed ultimus fuisset; annus autem non 267, sed 266. Ibidem iidem auctores titulos undecim praeterea descripserunt, in quibus adhibita est aera Sullana; satis erit referre ex antiquissimo n. 193, annum [ρ]νε' (155) = 70/71 post C. n.; ex recentissimo n. 190, annum τγ' (303) = 218/219 post C. n.

1748 = 1393. Smyrnae. — Tod, *Class. Review*, XXIX (1915), p. 1 :

V. 1-7, not. 1. Anno 80 post C. n. Adde : ante diem 13 Junii, aut etiam ante 1 Maii, cum Titus et Domitianus consulatu abierunt ; *C. I. L.*, III, p. 854 ; Weynand ap. Pauly et Wissowa, *Real Encycl.*, *VI*, *p. 2719*.

V. 15, not. 3 : « aut debitam ab aliis sua expleverunt ». Dele.

V. 17-18, lege Ἀρτεμᾶς, Εὔδημος. Ita lapis. Cf. *b*, v. 7 : Διονύσιος Κικῖνος, ubi delendum est signum interrogationis.

V. 17-18, πατρομύστης. Intellige non « mystam principem » (not. 4), sed ab stirpe, jure hereditario mystam : Poland, *Griech. Vereinswesen*, p. 298.

1749 = 1490. Souknari. — Hic titulus unus et idem est ac Smyrnaeus 1440. Dele.

1750 = 1510. Sardibus. — Buckler et Robinson, *American journ. of arch.*, XVII (1913), p. 29, putant Acholium eumdem fuisse atque magistrum admissionum Valeriani principis (*Prosop.*, l. c.), quod conjecerat Waddington. V. 7 pro εἰκόνα [τ]ῆ]βαίτην recte εἰκόνα βαίτην scripserunt iidem et Theod. Reinach, *Rev. des ét. gr*, XXXIV (1921), p. 398. Pro στησαμένη εὐνομίης lege στησαμεν' εὐνομίης (Buckler et Robinson).

1751. Sardibus. — Buckler et Robinson, *American journ. of arch.*, XVIII (1914), p. 42, n. 11. In miliario.

['Αγαθῇ τύχῃ]? · | τοῖς κυρίοις ἡμῶν | Γ. Οὐαλ. Διοκλητιανῷ | κὲ Μ. Αὐρ. Οὐαλερίῳ ‖ Μαξιμιανῷ Σεβ(αστοῖς) | κὲ τοῖς ἐπιφανεστάτοις | Καίσαρσιν < κὲ >

Φλ. Οὐαλερ. | Κωνσταντίῳ κὲ Γαλερ. | Οὐαλ. Μαξιμιανῷ ‖ ἀηττήτοις[1]. Ἀπὸ Σάρδεων | μί(λια) ζ'[2].

1. Inter dies 1 Martii a. 392 et 1 Maii a. 305 post C. n. — 2. Miliarium septimum viae Sardibus Thyatira.

1752. Sardibus. — Buckler et Robinson, *American journ. of arch.*, XVIII (1914), p. 54, n. 16. In urna cineraria.

Ἐπὶ Παρδαλᾶ[1] τὸ ιγ',[2] | μηνὸς Δαισίου ι', | Τρύφων Ἰσιδώρου Ἀλι|6αλ[ίδ]ος[3], ἐτῶν ξε'.

1. Fortasse ille idem qui commemoratur in titulo hujus voluminis 1611, *b*, v. 2, aut filius ejus C. Julius Pardalas, Augusti aequalis. Cf. Plut. *Praecepta ger. reip.* 32, 813 F et 825 D. — 2. Romae sacerdos eponymus. Cf. nn. 1753, 1754. — 3. Ex tribu aliqua Sardianorum aut ex urbe non minus ignota.

1753. Sardibus. — Buckler et Robinson, *American journ. of arch.*, XVIII (1914), p. 46, n. 14. In urna cineraria.

Ἐπ' ἱερέως[1] Πο]λεμαίου Κεράσι(ος) β'[2], | μηνὸς Ξαν(δικοῦ), | Μήνοιτος π'[3].

1. Romae sacerdos; nam Sardianorum eponymus fuit jam saeculo II ante C. n. quicumque sacerdotium Romae gerebat (Cf. hujus voluminis n. 297, v. 95-96). — 2. Polemaeus, Cerasios filius, nummis notus (*Gr. coins of the British Museum, Lydia*, pp. XCIX, 242, nn. 54-56), videtur vixisse saeculo I ante C. n. — 3. Menoetus ille, cujus cineres urna continebantur, obierat annos octoginta natus.

1754. Sardibus. — Buckler et Robinson, *American journ. of arch.*, XVIII (1914), p. 55 n. 17. In urna cineraria.

Ἐπὶ στεφανηφό[ρ]ου[1]..... | τῆς[2] Διοκλέους, | .... δεκάτῃ, | Μελιτίνη Ἀλεξάνδρου, ‖ ἐτῶν ..

1. Romae et Augusti sacerdos eponymus, qui ante Augustum ἱερεὺς tantum vocabatur; cf. nn. 1752, 1753 paulo antiquiores. — 2. Mulierem stephanophoria functam esse non sine exemplo est. Cf. n. 1325.

1755. Sardibus. — Buckler et Robinson, *American journ. of arch.*, XVII (1913), p. 353. In una paginarum duarum.

Ἡ βουλὴ κα[ὶ ὁ δῆμ]ος ἐτείμησεν | Κλ. Πῶλλαν Κυιν[τί]λλαν καύειν [1], ἱε|ρατεύσασαν τῆς θεοῦ [2] κοσμίως | καὶ παρασχομένην πάντα ἱεροπρε|πῶς καὶ πολυτελῶς καὶ ἀναστρα|φεῖσαν πρός τε τὴν θεὸν εὐσεβῶς | καὶ πρὸς τὴν κατοικίαν φιλοτεί|μως καὶ τὰς ὑπὸ τῆς πόλεως ἐπιτε|λουμένας κατὰ μῆνα δημοτελεῖς | θυσίας ἐπιτελέσασαν ἐκ τῶν ἰδίων | ἐκτενῶς, Στερτινίῳ Κουάρτῳ ἀν|θυπάτῳ [3].

1. Sacerdos. Vox profecto barbara, aliis monumentis nota, de cujus origine non constat. Vir sacerdos καύης dicebatur, femina καύεις. — 2. Ἄρτεμις, ut in altera pagina legitur. — 3. Proconsul Asiae anno 126-127 post C. n. *Prosop. imp. rom.*, III, p. 273, n. 662.

1756. Sardibus. — Buckler et Robinson, *American journ. of arch.*, XVIII (1914), p. 321, n. 29.

Τὸ κοινὸν | τῶν ἐπὶ τῆς Ἀσίας | Ἑλλήνων καὶ ὁ δῆμος ὁ Σαρδι|ανῶν καὶ ἡ γερουσία ἐτίμησαν Μηνογέ|νην Ἰσιδώρου τοῦ Μηνογένους τοῖς ὑπογεγραμμένοις · |

I. Εἰσανγειλάντων Μητροδώρου Κόνωνος καὶ Κλεινίου καὶ Μουσαίου καὶ Διονυσίου στρατηγῶν · | ἐπεὶ Γάιος Ἰούλιος Καῖσαρ ὁ πρεσβύτατος τῶν τοῦ Σεβαστοῦ παίδων τὴν εὐκταιοτάτην | ἐκ περιπορφύρου λαμπρὰν τῷ παντὶ κό(σ)μῳ ἀνείληφε τήβεννον, ἥδονταί τε πάντες | ἄνθρωποι συνδιεγειρομένας ὁρῶντες τῷ Σεβαστῷ τὰς ὑπὲρ τῶν παίδων εὐχάς, ἥ τε ἡ|μετέρα πόλις ἐπὶ τῇ τοσαύτῃ εὐτυχίᾳ τὴν ἡμέραν τὴν ἐκ παιδὸς ἄνδρα τεληοῦσα[ν] | αὐτὸν ἱερὰν ἔκρινεν εἶναι, ἐν ᾗ κατ' ἐνιαυτὸν ἐν λαμπραῖς (ἐ)σθῆσιν στεφανηφορεῖν ἅπαντας, θ[υ]|σίας τε παριστάν(αι) τοῖς θεοῖς τοὺς κατ' ἐνιαυτὸν στρατηγοὺς καὶ κατευχὰς ποιεῖσθαι διὰ τῶν | ἱεροκηρύκων ὑπὲρ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ, συνκαθιερῶσαί τε ἄγαλμα αὐτοῦ τῷ τοῦ πατρὸς ἐν|ιδρύοντας ναῶι, ἐν ᾗ τε εὐανγελίσθη ἡ πόλις ἡμέρα καὶ τὸ ψήφισμα ἐκυρώθη καὶ ταύτην στε|φ(αν)ηφορῆσαι τὴν ἡμέραν καὶ θυσίας τοῖς θεοῖς ἐκπρεπεστάτας ἐπιτελέσαι, πρεσβήαν τε | ὑπὲρ τούτων στεῖλαι τὴν ἀφιξομένην εἰς Ῥώμην καὶ συνχαρησομένην αὐτῶι τε καὶ τῶι Σε|[β]αστῶι · δεδόχθαι τῇ βουλῆι καὶ τῶι δήμωι ἐξαποσταλῆναι πρέσβεις ἐκ τῶν ἀρίστων ἀν|δρῶν τοὺς ἀσπασομένους τε παρὰ τῆς πόλεως καὶ ἀναδώσοντας αὐτῶι τοῦδε τοῦ δό|γματος τὸ ἀντίγραφον ἐσφραγισμένον τῇ δημοσίᾳ σφραγῖδι, διαλεξομένους τε τῶι Σε|βαστῶι περὶ τῶν κοινῇ συμφερόντων τῇ τε Ἀσίαι καὶ τῆι πόλει καὶ ἡρέθησαν πρέσβεις Ἰόλλας Μητροδώρο[υ] | καὶ Μηνογένη(ς) Ἰσιδώρου τοῦ Μηνογ(έ)νους. |

II. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ θεοῦ υἱὸ(ς) Σεβα(σ)τὸς, ἀρχιερεὺς, δημαρχικῆς ἐκξουσίας ιθ', | Σαρδιανῶν ἄρχουσι βουλῆι χαίρειν · οἱ πρέσβεις ὑμῶν Ἰόλλας τε Μητροδώρου καὶ | Μηνογένης Ἰσιδώρου τοῦ Μηνογένους συνέτυχον ἐν Ῥώμῃ μοι καὶ τὸ παρ' ὑμῶν ‖ ψήφισμα ἀπέδοσαν δι' οὗ τά τε δόξαντα ὑμεῖν περὶ ὑμῶν δηλοῦντες καὶ συνήδεσθε ἐπὶ τῆι τε λειώσει τοῦ πρεσβυτέρου μου τῶν πάιδων · ἐπαινῶ οὖν ὑμᾶς φιλοτειμουμένους ἀνθ' ὧν εὐεργε|τῆσθε ὑπ' ἐμοῦ εὐχαρίστους άτοὺς εἴς τε ἐμὲ καὶ τοὺς ἐμοὺς πάντας ἐνδείκνυσθαι · ἔρρωσθε. |

III. Εἰσανγειλάντων τῶν στρατηγῶν · ἐπεὶ Μηνογένης Ἰσιδώρου τοῦ Μηνογένους ὁ ἐν τῶι ἐξιόντι ἔτει | ἐκλογιστὴς, ἀνὴρ καλὸς καὶ ἀγαθὸς ἐκ προγόνων καὶ ἀνεστραμμένος ἐν τῆι ἀρχῆι ἐπιμελῶς καὶ ‖ εὐτόνως, πεμφθεὶς πρεσβευτὴς εἰς Ῥώμην πρός τε τὸν Σεβαστὸν Καίσαρα καὶ πρὸς Γάιον Καίσαρα | τὸν πρεσβύτατον τῶν παίδων αὐτοῦ καὶ τοὺς λοιποὺς ἄνδρας πρὸς οὓς ἀπεκόμισεν τὰ ψηφίσμα|τα ὑπέρ τε τῆς πόλεως καὶ τοῦ κοινοῦ τῶν Ἑλλήνων, ἐτέλεσε τὴν πρεσβήαν εὐπρεπέστατα ἀξί|ως τῆς πόλεως καὶ συντυχὼν τῶι Σεβαστῶι ἐδήλωσεν τὴν τῆς πόλεως ἐπὶ τῶι Γαίωι χαρὰν καὶ | περὶ ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ εὔνοιαν, παραγενόμενός τε ἐν τῆι συναχθείσῃ δημοτελεῖ ἐκ(κ)λησίαι ‖ τὴν ἀποπρεσβείαν ἐποιεῖτο, ὁ δὲ δῆμος ἀποδεξάμενος αὐτὸν καὶ ἐξ ὧν ἐκόμισεν ἀποκριμάτων | τὸ σπουδαῖον αὐτοῦ καὶ ἐπιμελὲς καταμαθὼν ἐπηνέχθη τιμᾶν αὐτόν · δεδ(ό)χθαι τῆι βουλῇ τὰς μὲν | τειμ(ὰ)ς αὐτοῦ εἰς τοὺς ἐννόμους ὑπερτεθεῖσθαι χρόνους, τὴν δὲ τοῦ δήμου εἰς αὐτὸν, μα(ρ)τυρίαν | δεδηλῶσθαι διὰ τοῦδε τοῦ ψηφίσματος, εἶναί τε αὐτὸν ἐν τῇ καλλίστῃ καὶ ἐν τούτοις ἀποδοχῇ. |

IV. Εἰσανγειλάντων τῶν στρατηγῶν · ἐπεὶ Μηνογένης Ἰσιδώρου τοῦ Μηνογένους ὁ βουλευτὴς καὶ ἐν τῷ ‖ ἐξιόντι ἔτει ἀποδιχθεὶς ἔκδικος ὑπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀσίας Ἑλλήνων, ἀνὴρ σπουδαῖος περὶ τὴ[ν] | πατρίδα καὶ ἐν παντὶ παρεχόμενος ἑαυτὸν εὔνουν εἰς τὰ χρήσιμα τῶι δήμωι, πρεσβεύωυ καὶ ἐκδικῶ[ν] | καὶ ἀναλῶν εἰς τὰ συνφέροντα, πρός τε τὸν Σεβαστὸν θεὸν Καίσαρα εἰς Ῥώμην ἀφικόμενος καὶ | πρὸς Γάιον Καίσαρα τὸν υἱὸν αὐτοῦ ὑπέρ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τοῦ δήμου καὶ τῆς γερουσίας ἡμῶ[ν] | ὡς μάλιστα κοσμῆσαι τοὺς ἐκπέμψαντας δι' ὧν ἐκόμισεν παρὰ τοῦ Σεβαστοῦ ἀποκριμάτων, ἔν [τε] ‖ ταῖς ὑπὸ τῆς πατρίδος δεδομέναις αὐτῷ ἀρχαῖς καὶ λειτουργίαις ἀνεστρα(μ)μένος ἁγνῶς καὶ πιστ[ῶς] | καὶ ἐπαξίως τοῦ γένους, ἐστὶν ἐν τῇ καλλιστῇ ἀποδοχῇ, ἐφ' οἷς ὁ δῆμος καὶ διὰ τὴν λοιπὴν (ἀν)αστροφὴ[ν] | καὶ ἐν πᾶσιν σεμνότητα αὐτοῦ ἐπηνέχθη τειμᾶν αὐτὸν, νῦν δὲ ὄντων τῶν ἐννόμων χρόνων, δεδό|χθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ ἐπηνῆσθαί τε αὐτὸν τετειμῆσθαι δὲ καὶ εἰκόνι γραπτῇ ἐνόπλῳ ἐπιχρύσῳ καὶ | ἀγάλματι

μαρμαρινῷ, ἃ καὶ ἀνατεθῆναι ἐν τῇ ἀγορᾷ γενομένης ἐπιγραφῆς · ὁ δῆμος ἐτείμησεν ‖ Μηνογένην Ἰσιδώρου τοῦ Μηνογένους πρεσβεύσαντα εἰς Ῥώμην πρὸς τὸν Σ(ε)βαστὸν Καίσαρα | καὶ Γάιον Καίσαρα τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἔκδικον τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀναστραφέντα ἁγνῶς καὶ πιστῶ[ς]. |

V. Ἡράκων Ἡράκωντος ὁ γυμνασίαρχος τῶν γερόντων καὶ Ἀπολλώνιος Διοδώρου (τοῦ) Ἑρμ(ίπ)που Πατάγας λογιστὴς εἶπ[ον ·] | ἐπὶ τῆς ἀποπρεσβείας γενηθείσης ὑπὸ Μηνογένους τοῦ Ἰσιδώρου τοῦ Μηνογένους τοῦ ἐν τῷ ἐξιό[ν]|τι ἔτει ἐκλογιστοῦ τῆς πόλεως ἡμῶν, ἀνδρὸς ἀγαθοῦ κατὰ πᾶσαν ἀρετὴν καὶ διὰ τῶν ἐνκεχιρισμένων αὐ‖τῶι ἀρχήων ὑπὸ τῆς πατρίδος ἀνεστρα(μ)μένου ἐπιμελῶς καὶ πιστῶς καὶ καθαρείως, ἔν τε τούτοις κα(ὶ) τῇ [λοι]|πῇ τοῦ βίου σώφρονι καὶ κοσμίῳ ἀγωγῇ τῆς πρεπούσης ἀποδοχῆς καὶ παρὰ τῶι δήμωι καὶ τῇ γερουσίᾳ [τυν]|χάνοντος περὶ ὧν ἐπρέσβευσεν πρός τε τὸν Σεβαστὸν καὶ Γάιον τὸν πρεσβύτατον αὐτοῦ τῶν παίδων καὶ τοὺ[ς] | λοιποὺς ἡγεμόνας ὑπέρ τε τῆς πόλεως καὶ τοῦ κοινοῦ τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἀποδεδωκότος τὰ ἀποκρίματα ἄξια τῆς | γερουσίας ἡμῶν, σπουδὴν εἰσενηνεγμένο(υ) φιλοφρόνως τοῦ καὶ ἐκ τῶν ἡγεμόνων τὸ ἀξίωμα αὐτῆς [δι]‖αφυλάσσειν, ἡ γερουσία ἀποδεξαμένη αὐτὸν ἔκρινεν νῦν μὲν τὸν ἀληθῆ καὶ καθήκ(ο)ντα αὐτῷ ἔπαιν[ον] | διὰ τοῦ ψηφίσματος μαρτυρῆσαι περί τε τιμῶν αὐτῶι τῶν πρεπουσῶν γενέσθαι πρόνοιαν ἐν τοῖς κ[αθή]|κουσιν χρόνοις · δεδόχθαι γενέσθαι καθ' ὅτι προγέγραπται. |

VI. Ἡράκων Ἡράκωντος ὁ γυμνασίαρχος καὶ Ἀπολλώνιος Διοδώρου (τοῦ) Ἑρμίππου Πατάγας λογιστὴς [εἶπον ·] | ἐπεὶ Μηνογένης Ἰσιδώρου τοῦ Μηνογένους ὁ ἐν τῷ ἐξιόντι (ἔτει) ἐκλογιστὴς τῆς πόλεως ἡμ[ῶν, ἀνὴρ] ‖ καλὸς καὶ ἀγαθὸς καὶ πατρὸς ἐκ προγόνων τιμίου, ἀπὸ τῆς ἐκ παιδὸς ἡλικίας ἠγμένος εὐτάκτως [καὶ δικαί]|ως περί τε τὸ ἦθος καὶ τὴν λοιπὴν τοῦ βίου σώφρονα καταστολήν, γεγονὼς ἀνὴρ βέλτιστος ἐν [πᾶσιν καὶ] | τυνχάνων τῆς καθηκούσης ἀποδοχῆς, διά τε τῆς ἀρχῆς παρεσχημένος ἑαυτὸν σπουδαῖον κα(ὶ) ε[ὔνουν] | τῇ πατρίδι εἱρέθη καὶ πρεσβευτὴς εἰς Ῥώμην ὑπέρ τε τοῦ κοινοῦ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς πατρίδο[ς πρός τε Αὐ]|τοκράτορα Καίσαρα Σεβαστὸν καὶ Γάιον τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ ἐτέλεσεν τὴν πρεσβήαν καὶ ὑπὲρ τῶ[ν γερόντων] ‖ ἐπιτυχῶς, οἱ δὲ γέροντες καὶ πρότερον μὲν αὐτὸν ἐπήνεσαν καὶ νῦν ἔκριναν, τῶν ἐννόμων ἐ[λθόντων] | χρόνων, καὶ τιμῆσαι αὐτὸν · δεδόχθαι τετιμῆσθαι αὐτὸν ἰκόνι γραπτῇ ἐνόπλῳ ἐπιχρύσῳ, ἧς γενομ[ένης τῆς] | ἀναθέσεως ἐν τῷ πρεσβυτικῷ ἐπι(γ)ραφῆναι · ἡ γερουσία ἐτίμησεν Μηνογένην Ἰσιδώρου τοῦ Μη[νογένους] | ἄνδρα καλὸν καὶ ἀγαθόν, πρεσβεύσαντα δὲ καὶ ἰς Ῥώμην πρὸς τὸν Σεβαστὸν καὶ Γάιον

τὸν υἱὸν αὐτ[οῦ καὶ πρὸς] | τοὺς λοιποὺς ἡ(γ)εμόνας καὶ ὑπὲρ τῆς γερουσίας ἐπιτυχῶς, ἀρετῆς ἕνεκα καὶ εὐνοίας τῆς εἰς ἑατ[ήν.] ‖

VII. Χαρῖνος Χαρίνου Περγαμηνὸς, ὁ ἀρχιερεὺς θεᾶς Ῥώμης καὶ Αὐτοκράτορος Καίσαρος θεοῦ υἱοῦ Σεβαστο[ῦ, Σαρδιανῶν] | ἄρχουσι βουλῇ δήμῳ χαίρειν· ἐ(κ)κλησίας ἀρχαιρετικῆς συναχθείσης καὶ συνελθόντων τῶν ἀπὸ τῶν [πόλεων ἑ]|κατὸν κ(αὶ) ν´ ἀνδρῶν τιμᾶν ἐπηνέχθησαν ἄθροοι τὸν καθ' ἔτος ἔκδικον τοῦ κοινοῦ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀσί[ας Ἑλ]|λήνων Μηνογένην Ἰσιδώρου τοῦ Μηνογένους τὸν πολείτην (ὑ)μῶν, διὰ τὴν ἐξ αὐτοῦ ἰς τὴν Ἀσίαν [εὔδη]|λον εὔνοιαν καὶ διὰ τὸ τὴν ἀρχὴν αὐτὸν τετελέκεναι καθαρῶς καὶ συνφερόντως, ἰκόνι γραπτῇ ἐνόπλῳ (ἐ)πιχρ[ύσῳ] ‖ ἣν καὶ ἀνατεθῆναι ἐν ᾗ ἂν βούληται πόλει τῆς Ἀσίας, ἐφ' ἧς καὶ ἐπιγραφῆναι· οἱ ἐπὶ τῆς Ἀσίας Ἕλ(λ)ηνες ἐτίμησ[αν] | Μηνογένην Ἰσιδώρου τοῦ Μηνογένους Σαρδιανὸν, ἔκδικον, τελέσαντα τὴν ἀρχὴν κα(θ)αρῶς καὶ σ[υν]|φερόντως τῇ Ἀσίᾳ· δι' ὃ καὶ γεγράφαμεν ὑμεῖν περὶ τῶν τιμῶν αὐτοῦ ἵνα ἰδῆτε. |

VIII. Δημήτριος Ἡρακλείδου Μασταυρείτης, ὁ ἀρχιερεὺς θεᾶς Ῥώμης καὶ Αὐτοκράτορος Καίσαρος θεοῦ υἱοῦ Σεβα[σ]|τοῦ, Σαρδιανῶν ἄρχουσι βουλῇ δήμῳ χαίρειν· Μηνογένην Ἰσιδώρου τοῦ Μηνογένους τὸν πολείτην ὑμῶν ‖ ἐπηνέχθησαν ἐπὶ τῶν ἀρχαιρεσιῶν οἱ ἐπὶ τῆς Ἀσίας Ἕλληνες διὰ τὴν ἀρετὴν καὶ περὶ πάντα σεμν(ό)|τητα τειμῆσαι ἰκόνι γραπτῇ ἐνόπλῳ ἐπιχρύσῳ, ἣν καὶ ἐξεῖναι ἀναθεῖναι τῷ Μηνογένῃ ἐν ᾧ ἂν βούλη|ται τῶν τῆς Ἀσίας τόπων γενομένης ἐπιγραφῆς· οἱ ἐπὶ τῆς Ἀσίας Ἕλληνες ἐτίμησαν Μηνογένην | Ἰσιδώρου τοῦ Μηνογένους Σαρδιανὸν, ἄνδρα ἀγαθὸν καὶ τίμιον τῇ Ἀσίᾳ. |

IX. Ἔδοξεν τοῖς ἐπὶ τῆς Ἀσ(ί)ας Ἕλλησιν· γνώμη τοῦ ἀρχιερέως θεᾶς Ῥώμης καὶ Αὐτοκράτορος Καίσαρος ‖ θεοῦ υἱοῦ Σεβαστοῦ Φιλιστήους τοῦ Ἀπολλοδώρου τοῦ Ἀπολλοδώρου φιλοπάτριδος Σμυρναίου· ἐπεὶ | Μηνογένης Ἰσιδώρου τοῦ Μηνογένου(ς) Σαρδιανός, ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐν τῇ πατρίδι πλείστης | ἀποδοχῆς τυνχάνι ἐπί τε καλοκἀγαθίᾳ καὶ σεμνότητι καὶ πρεσβήαις ταῖς πρὸς τὸν Σεβαστὸν καὶ τῆι | τῶν ἐνπεπιστευμένων ἀρχήων πίστει, χειροτονηθεὶς καὶ ἔκδικος τὸ δεύτερον ἁγνῶς καὶ ἐπιμε|λῶς, τοῖς τῆς Ἀσίας πράγμασιν προσήδρευσεν, οὐδένα καιρὸν πρὸς τὸ συνφέρον τῶν Ἑλ(λ)ήνων παριεὶς ‖ πάσῃ δὲ χρώμενος σπουδῇ, ἐφ' οἷς δίκαιός ἐστιν τετειμῆσθαι ἰκόνι γραπτῇ ἐνόπλῳ ἐπιχρύσῳ, ἣν | καὶ ἀνατεθῆναι ἐν ᾗ ἂν πόλει βούληται τῆς Ἀσίας γενομένης ἐπιγραφῆς· οἱ ἐπὶ τῆς Ἀσίας ἐτίμησαν | Ἕλληνες Μηνογένην Ἰσιδώρου τοῦ Μηνογένους Σαρδιανὸν, τὸ δεύτερον ἔκδικον, καὶ ἀνα|στραφέντα ἁγνῶς καὶ συνφερόντως τῇ Ἀσίᾳ, ἀρετῆς ἕνεκα πάσης. |

X. Ἔδοξεν τοῖς ἐπὶ τῆς Ἀσίας Ἕλλησιν, γνώμη Μάρκου Ἀντωνίου Λεπίδου Θυατιρηνοῦ, τοῦ ἀρχιερέως καὶ ‖ ἀγωνοθέτου διὰ βίου τῶν μεγάλων Σεβαστῶν Καισαρήων θεᾶς Ῥώμης καὶ Αὐτοκράτορος Καίσαρος | θεοῦ υἱοῦ Σεβαστοῦ, ἀρχιερέως μεγίστου καὶ πατρὸς τῆς πατρίδος καὶ τοῦ σύνπαντος τῶν ἀνθρώπων | γένους · ἐπεὶ Μηνογένης Ἰσιδώρου τοῦ Μηνογένους Σαρδιανὸς, ἀνὴρ γένους ἐνδοξοτάτου | καὶ πολλὰ παρὰ τῇ πατρίδι ἠνδραγαθηκότος διά τε ὧν ἐπιστεύθη ἀρχῶν καὶ ἱερωσυνῶν, πρεσβεύ|σας τε καὶ πρὸς τὸν Σεβαστὸν Καίσαρα ὑπέρ τε τοῦ κοινοῦ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς πατρίδος, καὶ πάντα ‖ < καὶ πάντα > κατορθωσάμενος προσηκόντως καθὼς τὰ ἀποκρίματα περιέχι, γενόμενος δὲ καὶ τῆς | Ἀσίας τὸ τρίτον ἔκδικος, καὶ ἀναστραφεὶς ἁγνῶς καὶ συνφερόντως τοῖς τῆς Ἀσίας πράγμασιν, ὡς | μάλιστα ἐπηνῆσθαι καὶ τετιμῆσθαι αὐτὸν παρ' ὅλον ἐν ταῖς ἀρχαιρεσίαις, δίκαιον δέ ἐστιν καὶ νῦν | μαρτυρῆσαι τῷ ἀνδρὶ ὅτι οὐδέποτε ἐνλίπει τοῖς κοινοῖς τῆς Ἀσίας πράγμασιν, αἰεί ποτε δὲ αἴτιος παν|τὸς ἀγαθοῦ γίνεται · δι' ὃ δεδ(ό)χθαι τῷ κοινῷ τῶν Ἑλλήνων τετιμῆσθαι αὐτὸν ἰκόνι γραπτῇ ἐνόπλῳ ‖ ἐπιχρύσῳ, ἣν καὶ ἀνατεθῆναι ἐν ᾗ ἂν πόλει βούληται τῆς Ἀσίας γενομένης ἐπιγραφῆς · οἱ ἐπὶ τῆς Ἀσί|ας Ἕλληνες ἐτίμησαν Μηνογένην Ἰσιδώρου τοῦ Μηνογένους Σαρδιανὸν, γενόμενον τρὶς ἔ[κ]|δικον καὶ ἀναστραφέντα πιστῶς καὶ ἀξίως τοῦ γένους, ἀρετῆς ἕνεκα πάσης · τετιμῆσθαι δὲ καὶ | Ἰσίδωρον Μηνογένους τοῦ Ἰσιδώρου Ἀσιανόν, τὸν υἱὸν αὐτοῦ γεγεννημένον ἐπὶ ταῖς καλλίσταις | ἐλπίσιν, καὶ ἀνατεθῆναι αὐτοῦ ἰκόνα ἔνοπλον ἐπίχρυσον ἐν ᾗ ἂν πόλι βούληται τῆς Ἀσίας Μηνο‖γένης ὁ πατὴρ αὐτοῦ γενομένης ἐπιγραφῆς · οἱ ἐπὶ τῆς Ἀσίας Ἕλληνες ἐτίμησαν Ἰσίδωρον Μηνογέ|νους τοῦ Ἰσιδώρου Ἀσιανὸν τὸν Μηνογένους υἱὸν, διὰ τὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἀσίαν σπουδὴν | τε καὶ εὔνοιαν, ἀρετῆς ἕνεκα πάσης · ἐξῖναί τε τῷ Μηνογένη τὰ ἴδια τίμια καὶ τὰ τῶν προγόνων ἐν | στήλῃ μαρμαρινῇ ἐνχαράξαι ἣν καὶ ἐπιτετράφθαι αὐτῷ ἐν ᾗ ἂν βουληθῇ τῆς Ἀσίας πόλι<ς> ἢ ἱερῷ ἀναστῆ|σαι, πεμφθῆναι δὲ τοῦδε τοῦ ψηφίσματος τὸ ἀντίγραφον πρὸς Σαρδιανοὺς ἐσφραγισμένον τῇ ἱερᾷ σφ(ρ)αγῖδι. ‖

XI. Ἔδοξ(ε)ν τῇ βουλῇ περὶ ὧν εἰσήν(γ)ειλαν οἱ στρατηγοὶ Ποσιδώνιος Νικομάχου ὁ καὶ Νεικόμαχος καὶ Μωγέτης | καὶ Παρδάλας καὶ Μοσχίων · ἐπειδὴ Μηνογένης Ἰσιδώρου τοῦ Μηνογένους ὁ ἔκδικος τὸ τρίτον τῆς Ἀσίας, | ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ εὐγενὴς, ἀπὸ τῆς πρώτης ἡλικίας σπουδάσας περὶ ἀρετὴν, τέλειος ἀνὴρ γέγονεν, πισ|τευθείς τε παρὰ τῆς πατρίδος ἀρχὰς τιμιωτάτας ἐν πάσαις ἀνέστραπται ἁγνῶς καὶ ἐπιμελῶς καὶ | πιστῶς, πρεσβεύσας τε πρός τε τὸν Σεβαστὸν καὶ τοὺς ἄλλους ἡγεμόνας ἐπιτυχῶς καλλίστοις ‖ ἀποκρίμασιν τὴν πατρίδα ὑπὲρ τῶν

συνφερόντων κεκόσμηκε, τῇ τε παρὰ τοῖς Ἕλλησι διαπρέπων | γνώσει ἠξίωται τρὶς τῆς αὐτῆς ἀρχῆς διὰ βίον πιστὸν καὶ ἤθη ἀγαθὰ καὶ ἀνδρήαν, ἐφ' οἷς ἅπασιν ἡ βου|λὴ ἐπαινέσασα αὐτὸν καὶ ἐπὶ τῷ ἱεροπρεπῶς τὴν Περγαμηνῶν ἱερωσύνην ἄρξαι ἔκρινε τιμῆσαι · δε|δόχθαι τετιμῆσθαι αὐτὸν ἰκόνι χαλκῇ, ἧς ἀνατεθείσης | ἐν τῇ ἀγορᾷ γενέσθαι τὴν ἁρμόζουσαν ἐ[πι]|γραφὴν, τετιμῆσθαι δὲ αὐτοῦ καὶ τὸν υἱὸν Ἰσίδωρον ἰκόνι γραπτῇ ἐνόπλῳ ἐπιχρύσῳ, ἧς ἀνατεθίσης ἐν ‖ τῷ παιδικῷ τυχῖν τῆς προσηκούσης τοῖς ἐψηφισμένοις ἐπιγραφῆς · ἐπετράπη τε αὐτῷ τὸ ψήφισμα | ἐνχαράξαι εἰς (σ)τήλην καθὼς καὶ οἱ Ἕλληνες ἐψηφίσαντο. |

XII. Ἔδοξεν τῇ βουλῇ περὶ ὧν ἰσήνγειλεν Χρυσόγονος Χρυσογόνου νεώτερος Ὀπίνας, ὁ γραμ(μ)ατεὺς τοῦ δήμου | τὸ δεύτερον καὶ ἀντάρχων τῶν στρατηγῶν · ἐπιδὴ ἐπελθόντες οἱ ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ τε Πολιέως Διὸς | καὶ τῆς Ἀρτέμιδος οἰκοῦντες ἠτήσαντο εὐχαριστίας ἕνεκαν καὶ ὧν πεπόνθασιν εὖ ἐκ Μηνογένο[υς] ‖ τοῦ Ἰσιδώρου τοῦ Μηνογένους, ἀνδρὸς ἀγαθοῦ καὶ παρά τε τῇ πατρίδι τῆς καλλίστης τυνχάνοντος ἀπ[ο]|δοχῆς τε καὶ μαρτυρίας καὶ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν τιμῆς, οἳ τρὶς ἤδη ἔκδικον αὐτὸν πεποίηνται ἑατῶν, ἰκόνα | γραπτὴν ἔνοπλον ἐπίχρυσον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἀναθῖναι ἐπιτραπῆναι αὐτοῖς Ἰσιδώρου τοῦ Μηνογένους τοῦ | Ἰσιδώρου Ἀσ[ια]νοῦ, καὶ ἡ βουλὴ διά τε τὸν πατέρα αὐτοῦ Μηνογένην καὶ διὰ τοὺς αἰτουμένους ἐπέτρεψεν · δε|δόχθαι ἀνατεθῆναι τὴν ἰκόνα αὐτοῦ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀρτέμιδος, ἐφ' ἧς καὶ γενέσθαι τὴν οἰκείαν ἐπιγραφήν.

His duodecim monumentis laudatur Menogenes, Isidori filius, Sardianus (vv. 81, 91, 97, 102, 111), quem legaverat civitas sua Romam ad Augustum imperatorem et qui paulo mox fuit ecdicus Communis Asiae et apud Pergamenos sacerdos Romae et Augusti. Illius effigie videtur percussus esse nummus Pergamenus ejusdem aetatis : *Gr. coins of the British. Museum, Mysia*, p. 140, n. 250.

I. Decretum senatus populique Sardianorum, quo Romam mittuntur legati duo ut Augusto gratulentur quod C. Caesar, ejus nepotum major, togam virilem sumpserit, anno 5 ante C. n., kalendis Januariis aut paulo post. Placuit etiam sacros esse quotannis diem quo togam sumpsit et diem quo civitas nuntium accepit.

II. Imperatoris Augusti epistola ad senatum populumque Sardianorum, qua legatos a se auditos et decretum acceptum renuntiat; tribuniciam vero potestatem XIX (v. 22) cum iniisset die 27 Junii, eodem anno 5 ante C. n., epistolam scriptam esse fere mense Julio credibile est.

III. Decretum senatus Sardianorum, quo Menogeni, postquam ad populum rettulit de legatione, redditur testimonium (μαρτυρία, v. 37) eum esse munere suo diligenter functum. V. 32. ὑπέρ τε τῆς πόλεως καὶ τοῦ κοινοῦ τῶν Ἑλλήνων, nempe non modo civitatis sed etiam provinciae suae nomine egerat Menogenes (vv. 43, 58, 104). V. 37 : τὰς μὲν τειμ(ὰ)ς

αὐτοῦ εἰς τοὺς ἐννόμους ὑπερτεθεῖσθαι χρόνους; illo enim anno asiatico exeunte (ἐν τῶι ἐξιόντι ἔτει, ante diem 23 Septembris) Menogenes erat civitatis ἐκλογιστής (v. 29), sive curator pecuniae publicae; leges autem prohibebant ne quis honoribus ornaretur priusquam munere suo decessisset. Hoc decretum factum esse mense Augusto aut incipiente Septembri anni 5 ante C. n. jure conjeceris.

IV. Decretum senatus populique Sardianorum : Menogeni, postquam ἐκλογίστης esse desiit, deferuntur promissi honores. Anno Asiatico exeunte (v. 39-40) designatus fuerat ut ecdicus Communis Asiae in comitiis provincialibus, ante diem 4 mensis Augusti (cf. v. 76 et notam). Hoc vero decretum factum est post diem 22 Septembris, fere Octobri anni 5. V. 42. Augustum θεόν, dum vivebat, jam ab Asiaticis vocatum esse satis notum est: qua de re vide *Indices*. V. 48-49. Menogeni in foro ponentur imago in aurato clipeo picta et statua marmorea cum sua quaeque inscriptione. Cf. n. 1757.

V. Sardianorum gerusia, anno asiatico exeunte (v. 53-54), Menogeni, etiam tum eclogistae, testimonium reddit eodem tempore atque senatus (III) et de honoribus cavet ei, cum lex feret, tribuendis (vv. 60-62). V. 52 λογιστής, curator, nempe gerusiae, cujus pecuniam administrabat. V. 53 ἐπί = ἐπεί. Cf. ἰς (v. 73, 78), τυγχάνι (92), περιέχι (105), τυχῖν (130), ἀναθῖναι (137) et not. ad 120. V. 57, 58 τοὺς λοιποὺς ἡγεμόνας, alios principes domus Augustae, Romanos senatores, magistratus, etc. Cf. 59, 74, 124.

VI. Sardianorum gerusia Menogeni, nunc eclogistia functo, promissos honores eodem tempore atque senatus (IV), lege permittente, tribuit et jubet imaginem ejus, in aurato clipeo pictam, poni in gerusiae ipsius aede aut gymnasio cum inscriptione (71-72). V. 60 **ΚΑΘΗΚΩΝΤΑ** lapis. V. 68 εἰρέθη = ἡρέθη. Cf. ἀρχήων (55, 93, 103), τελησοῦσαν (10), etc. V. 72 **ΕΠΙΕΡΑΦΗΝΑΙ** lapis.

VII. Charinus, Communis Asiae sacerdos maximus, ad Sardianos scribit Menogeni, de Asia optime merito, a Communi decretam esse imaginem in clipeo aurato pictam cum inscriptione, in ea Asiae civitate ponendam quam volet ipse Menogenes. Hoc decrevit Commune in comitiis suis (v. 76), quae de more habebantur diebus non minus quinquaginta ante finem anni asiatici. Dittenberger, *Orient. gr. inscr.*, 458, 83; decrevit igitur aut die 3 mensis Augusti, aut paulo ante, anno 4 ante C. n., cum Menogenes jam decimum mensem esset annuus Communis ecdicus (v. 76). V. 75-76 συνελθόντων τῶν ἀπὸ [πόλεων ἑ]κατὸν κ(αὶ) ν' ἀνδρῶν. | **ΚΑΤΟΝΚΙΑΝ** lapis. Supplementum suum ipsi editores ut incertum proponunt, allatis tamen Monceaux, *De communi Asiae* (1885), p. 38, et Brandis ap. Pauly et Wissowa, *Real Encycl.*, II, p. 1545; nam multum abest quin de numero civitatum Asiae constet. V. 77 **ΗΜΩΝ** lapis; sed cf. 84.

VIII. Demetrius, Communis Asiae sacerdos maximus, ad Sardianos scribit Menogeni a Communi similem honorem secundum decretum esse; imago tamen ponetur non solum in quacumque civitate (80), sed etiam in quocumque « loco » (87) Asiae, quod ad templa maxime pertinet (118). Scripta est epistola anno, ut videtur, 3 ante C. n., postquam comitia habita erant (85), mense Augusto aut Septembri. V. 83 Μασταυρείτης, ex Mastaura, urbe Lydiae meridianae, prope Nysam sita.

IX. Communis Asiae decretum, eumdem honorem deferentis Menogeni, ecdico suo secundum (v. 93), Philiste sacerdotium Asiae maximum gerente (v. 89-90), anno 3 ante C. n., post diem 23 Septembris, quo illud munus inierat Philistes, aut anno 2 incipiente,

priusquam Sardiani resciverunt (v. 101) Augustum patrem patriae appellatum esse (die V Februarii).

X. Communis Asiae decretum omnino simile in honorem Menogenis, qui fuerat ecdicus tertium (v. 105-106), M. Antonio Lepido sacerdotium maximum gerente (v. 99), anno 2 ante C. n., postquam comitia (v. 107) mense Augusto incipiente habita sunt. V. 100 ἀγωνοθέτου διὰ βίου τῶν μεγάλων Σεβαστῶν Καισαρήων; de ludis illis provinciae Asiae, cum quinquennales essent, cur mentio non facta sit in documentis VII-IX, facile intelligitur. V. 112-117 Isidorus, Menogenis filius profecto puer (vv. 129-130), eodem prorsus honore ornatur quo ipse Menogenes; Ἀσιανός autem dicitur (vv. 113, 117, 138) utpote ob aetatem inter cives Sardianos nondum receptus. V. 117-119. Praeterea permittitur Menogeni ut honores suos et avorum inscribat in tabula marmorea; quae haec ipsa est quam legimus. V. 119. Signum, quo obsignabitur decreti exemplar, ideo sacrum est quia eo nemo alius utitur nisi sacerdos maximus provinciae.

XI. Senatus Sardianorum novis honoribus (cf. III-IV) decorat Menogenem, ecdicum Asiae tertium (121), scilicet anno etiam 2 ante C. n. V. 120 Νικομάχου ὁ καὶ Νεικόμαχος; luculentius exemplum vix desideres scripturae ει pro ι (cf. v. 53 cum nota). V. 128-129 Ponetur Menogeni statua aenea in foro cum inscriptione; filio autem Isidoro imago picta in puerorum gymnasio cum sua quoque inscriptione. V. 130-131. Permittitur ut senatus decretum aeque atque Communis decretum in hac tabula inscribatur.

XII. Senatus Sardianorum, eodem anno 2 ante C. n. aut paulo post, cum Menogenes ecdicus Communis tertium jam fuerit (v. 136), permittit ut Isidoro filio imago picta cum inscriptione ponatur in templo Dianae, petentibus iis qui habebant in templo Jovis Polieos et Dianae domicilium, aedituis, sacrariis, servis, etc. V. 132 ἀντάρχων. Populi scriba de negotio rettulerat ad senatum, vicem agens quattuor strategorum civitatis (cf. vv. 120-121), qui illa die suo officio fungi non potuerant, aut noluerant.

1757. Sardibus. — Buckler et Robinson, *American journ. of arch.*, XVII (1913), p. 29, n. 2.

Ὁ δῆμος ἐτίμησεν | Ἰόλλαν Ἰόλλου χρυσοῖς στεφάνοις ἀριστή|οις δυσὶν καὶ ἰκόνι χρυσῇ καὶ ἄλλῃ χρυσῇ καὶ ἄλλῃ χρυσῇ κολοσ|σικῇ καὶ ἄλλῃ χρυσῇ ἐφίππῳ καὶ ἄλλαις χαλκαῖς δ' ‖ καὶ ἀγάλμασιν μαρμαρίνοις τρισὶν καὶ ἄλλαις | γραπταῖς δ' [1], ἄνδρα ἀγαθὸν καὶ φιλόπατριν ὄντα | καὶ πολλὰς πρεσβείας τελέσαντα ἐπιτυχῶς καὶ πολ|λοὺς κινδύνους καὶ ἀγῶνας καὶ ἐγδικασίας ὑπὲρ τοῦ | δήμου ἀναδεξάμενον [2] καὶ κατορθώσαντα καὶ στρα‖τηγήσαντα ε' κάλλιστα καὶ πολλὰ καὶ μεγάλα τῶν συν|φερόντων περιποήσαντ(α) τῇ πατρίδι καὶ γυμνασιαρχήσαν|τα ἐκ τοῦ ἰδίου βίου ἐπιφανέστατα καὶ ἀγωνοθετή|σαντα Παναθήναια καὶ Εὐμένηα [3] παρ' ἑατοῦ καὶ γενό|μενον ἱερέα τῆς Ῥώμης [4] καὶ καλλίστας ποιήσαντα θυ‖(σί)ας τοῖς θεοῖς πολλάκις ὑπὲρ τῆς τοῦ δήμου σωτη|ρίας καὶ τὰ ἀπὸ

τῶν θυσιῶν πάντα διανίμαντα | πᾶσι τοῖς πολίταις καὶ ξένοις ἐν τῇ ἰδίᾳ οἰκίᾳ καὶ | ἐν τῷ γυμνασίῳ καὶ τὰς ἄλλας ἄρξαντα ἀρχὰς | τὰς μεγίστας καὶ ἐν πάσαις ἀναστραφέντα ἀνδρήως ‖ καὶ καθαρήως καὶ δικαίως καὶ πολλὰς ἐν παντὶ τῷ | βίῳ ποιησάμενον ἐπιδόσεις τῇ πατρίδι, πάσης | ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐεργεσίας τῆς εἰς ἑαυτόν.

1. Ita lapis errore lapicidae, qui scribere debuit ἄλλοις γραπτοῖς. Eidem illi viro decretae erant coronae inauratae duae, statuae inauratae duae, statua inaurata colossica, statua inaurata equestris, statuae aheneae quattuor, imagines marmoreae tres, imagines pictae quattuor. Εἰκόνες nihil aliud esse possunt nisi statuae (v. 4, ε. ἐφίππῳ); ἀγάλματα igitur imagines intellige usque ad pectus fictas aut pictas (Cic. ap. Macrob. *Sat.* II, 3, 4). Aliter editores. — 2. Causas forenses et advocationes pro civitate sua susceperat. — 3. Ludi Sardibus instituti ab Eumene II in honorem Minervae, summae Pergamenorum deae, paulo post Gallos profligatos (anno 166 ante C. n.). — 4. Certe ante principem Augustum, non longo tamen intervallo, ut docet scriptura.

1758 = 1529. Castolli. — N. 1, *pro* qua *lege* quo.

1759 = 1539. Erythris. — Plassart et Picard, *Bull. de corr. hellén.*, XXXVII (1913), p. 246, n. 53; Keil, *ibid.*, p. 449, hoc fragmentum addiderunt.

.....ια.... | ....ιοισι..... | [τ]ῆι Εἰρή[νηι γαλαθηνοῦ | π]ροτέρα[ι εἰς τὴν κατὰ μῆ[ν]α θυσία[ν τοῖς βασιλεῦσι | τ]ελείου [κδ' κοινὸν καὶ εἰς | θ]υσίαν β[ασιλεῖ Ἀντιόχωι] | ....

1760. Philadelphiae. — Buckler, *Journ. of hellen. studies*, XXXVII (1917), p. 93, n. 6.

[Θ]εῷ Ὑψί(σ)τῳ [1], μεγάλῳ θε[ῷ], Διόφαντος Ἀκιαμοῦ ἱερεὺ[ς | ε]ὐχήν, ἔτους σξ[. [2] μη(νὸς)] | Γορπιαίου θ? ι'.

1. Cf. nn. 47, 1176, 1606, 1614, 1658, 1737, 1742, 1746. — 2. Anno aerae Actiacae 260 = 239/230 post C. n. Cum potuerit periisse numerus unus, addendi sunt fortasse aliquot anni, non plures tamen quam novem.

1761. Philadelphiae. — Buckler, *Journ. of hellen. studies*, XXXVII (1917), p. 88, n. 1.

[Ἀγαθῇ] τύχ[η · | Αὐρ.? Π]ολυκράτης Κιβυράτης β[ουλευ]τὴς πέ[νταθλος

καὶ Φιλαδελφεύ[ς | βουλε]υτής, ξυστάρχης διὰ βίου ‖ [τῶν] μεγάλων ἀγώνων Δείων Ἀ[λεί|ων] Φιλαδελφείων [1], καὶ Λακεδαιμό|νιος βουλευτὴς καὶ Ἀθηναῖος κα[ὶ] | Ἐφέσιος καὶ Νεικοπολείτης καὶ ἄ[λ]|λων πόλεων πολλῶν πολείτης, ‖ νεικήσας τοὺς ὑπογεγραμμένου[ς] | ἀγῶνας· Σεβήρεια ἐν Νεικέᾳ παίδ[ων] | πένταθλον πρώτῃ τρειάδι, Βα[λ]|βίλληα ἐν Ἐφέσῳ παίδων πέντ[α]|θλον πρώτῃ τρειάδι, ‖ Τραιάνε[ια] | ἐν Περγάμῳ ἀγενείων στάδι[ον], | Ἁδριάνεια ἐν Ἀθή-να[ις ἀγενείων] | στάδιον πένταθ[λον, Χρυσάνθινα ?] | ἐν Σάρδεσιν ἀγ[ενείων στάδιον], ‖ Ἀπολλώνει[α Πύθια ἐν Ἱεραπόλει | ἀ]γενείων στ[άδιον, Ἄκτια ἐν Νει|κοπ]όλει ......

1. Ludi Philadelphiae quidem celebrati, sed qui videntur novum cognomen accepisse ut laudaretur amicitia fratrum Caracallae et Getae imperatorum, inter annos 200 et 212 post C. n. Cf. t. III, n. 860.

1762. Philadelphiae. — Buckler, *Journ. of hellen. studies*, XXXVII (1917), p. 94, n. 7. Sub tribus gladiatorum imaginibus incisum est cujusque nomen :

a. Αὐτόλυκος.
b. [Χρ]υσάνπελος.
c. Καλλίμορφος.

Anaglypta, cum tres lapides ornent ejusdem omnino formae modique, pertinuisse videntur ad sepulcrum aliquod familiae gladiatoriae commune. Cf. t. III, n. 97.

1763 = 1664. Tiris. — Keil et v. Premerstein, *Denkschr. der Wiener Akad.*, 57 (1914), 87; Rostovseff, *Journ. of Rom. studies* (1918), p. 26.

V. 3. νε[ωτέρου] Rostovtseff. V. 8, lapidis τειρωνῶν cave ne mutes. Hermolaüs ob honorem curae suae dedit summam honorariam « ad tironum collationem » (*Cod. Theod.* VII, 13, 2; Amm. 21, 6, 6; Cagnat, *Dilectus* in *Dict. des antiq. gr. et rom.*), ut pagum juvaret in conducendis et armandis tironibus. Ita rem explicuit Rostovzeff, qui titulum saeculo III post C. n. arbitratus est adjudicandum.

1764 = 1558. Tei. — V. 31 *lege* Ἐπικούρου.

INDICES

I

NOMINA VIRORVM ET MVLIERVM

N. B. Nomina perscripta litteris quadratis sunt virorum mulierumque ordinis senatorii.

II

COGNOMINA VIRORVM ET MVLIERVM

N. B. Numeri qui uncis comprehenduntur significant eosdem homines in indice nominum praecedente comparere, qui extra uncos leguntur eos nomine carere aut nomen periisse.

III

RES SACRA

1. Dii, deae, heroes.

Iudaïca et Christiana :

2. Sacerdotia populi romani, provincialia, municipalia. Sacra varia.

3. Iudaica.

4. Christiana.

5. Magica.

IV

IMPERATORES EORVMQVE FAMILIA

Iulius Caesar.

Augustus.

Agrippa.

C. et L. Caesares.

Agrippa Postumus.

Liuia Augusta.

Iulia Augusti f.

Octauia.

Tiberius.

Drusus Caesar et filia.

Drusus frater Tiberii.

Antonia.

Germanicus Caesar et filii.

Agrippina maior.

C. Caesar.

Drusilla.

Liuilla.

Claudius.

Messalina.

Britannicus.

Antonia Claudii f.

Octauia Claudii f.

Agrippina minor.

Nero.

Poppaea.

Vespasianus.

Titus.

Domitianus.

Domitia Domitiani.

Nerua.

Traianus.

Plotina Traiani.

Marciana.

Matidia.

Hadrianus.

Aelius Caesar.

Sabina.

Antoninus Pius.

M. Aurelius.

Galeria Faustina M. Aurelii.

Cornificia.

Faustina minor.

Claudius Seuerus.

L. Verus.

M. Aurelius et L. Verus.

Commodus.

Κόμμοδος, 1519.
αὐτοκράτωρ Κόμοδος, 1618.
Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Λ. Αὐρήλιος Κόμοδος, 365, 1294.
Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Μ. Αὐρήλιος Κόμμοδος Ἀντωνεῖνος, 1295.
Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Ἀντωνῖνος Σεβαστὸς Εὐσεβής, 613.
Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Μαρ. Αὐρ. Κόμμοδος Ἀντωνεῖνος Σεβαστὸς Εὐσεβὴς Εὐτυχής, 1011.
Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Μ. Αὐρήλιος Κόμμοδος Σεβαστὸς .... ἀρχιερεύς, δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ ., αὐτοκράτωρ τὸ ., ὕπατος τὸ γ', πατὴρ πατρίδος, 1201.
Θεὸς Κόμμοδος, 550, 566, 881, 1014, 1519.

Crispina Commodi.

Κρισπεῖνα Σεβαστή, 935.

M. Aurelius et Commodus.

Οἱ κύριοι αὐτοκράτορες, 676.
Οἱ κύριοι αὐτοκράτορες Ἀντωνῖνος καὶ Κόμμοδος, 1519.

Septimius Seuerus.

Ὁ μέγιστος καὶ ἀνείκητος αὐτοκράτωρ Λ. Σεπτίμιος Σεουῆρος, 881.
Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Λούκιος Σεπτίμιος Σεουῆρος Περτίναξ Σεβαστός, 1321.
Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Λ. Σεπτίμιος Σεουῆρος Περτίναξ Σεβαστός, 693.
Ὁ μέγιστος Αυτοκράτωρ Καῖσαρ Σεπτίμιος Σεβῆρος Περτίναξ Σεβαστός, 91.
Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Σεπτίμιος Σεουῆρος Σεβαστός, 1493.
Καῖσαρ Λ. Σεπτίμιος Σεουῆρος, 1180.
Αὐτοκράτωρ Λ. Σεπτίμιος Σεουῆρος Περτίναξ, 1722.
Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Λ. Σεπτίμιος Σεουῆρος Σεβ., 699.
Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Λούκιος Σεπτίμιος Σεουῆρος Περτίναξ Σεβαστός, 1536.
Αὐτοκράτωρ Λ. Σεπτίμιος Σεουῆρος Περτίναξ Σεβαστός, 567.
Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Λ. Σεπτίμιος Σεουῆρος Εὐσεβὴς Περτίναξ Σεβασ-

Iulia Domna.

Caracalla.

Geta.

Septimius Seuerus et filii.

Elagabalus.

Seuerus Alexander.

Gordianus.

Sabinia Gordiani.

Φουρία Σαβεινία Τραγκυλλεῖνα Σεβαστή, 1164.

Philippus.

Μ. Ἰούλιος Φίλιππος ἐπιφανέστατος Καῖσαρ, 598.
Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Μ. Ἰούλιος Φίλιππος Εὐσεβὴς Εὐτυχὴς Σεβαστός, 598.
Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Μ. Ἰούλιος Φίλιππος Γερμανικὸς καὶ ὁ σύμπας οἶκος τῶν Σεβαστῶν, 635.

Traianus Decius.

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Γ. Μέσσιος Κύιντος Τραιανὸς Δέκιος, 771.

Etruscilla Decii.

Ἑρενία Ἐτρουσκίλλη Σεβαστή, 771.

Decius filius.

Κύιντος Ἑρέννιος Δέκιος, 771.

Trebonianus Gallus.

Οὐείβιος Τρεβωνιανὸς Γάλλος Σεβ., 534.
Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Γ. Οὐίβιος Γάλλος Σεβαστὸς γῆς καὶ θαλάσσης δεσπότης, 626.
Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Βείβιος Τρεβωνιανὸς Γάλλος Εὐσεβὴς Εὐτυχὴς Σεβαστός, 1487.

Volusianus.

Οὐείβιος Γάλλος Οὐολοσσιανός Σεβ., 534.
Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Βείβιος Οὐολουσιανὸς ... Εὐσεβὴς Εὐτυχὴς Σεβαστός, 1487.

Valerianus.

Gallienus.

Valerianus et Gallienus.

Salonina Gallieni.

Aurelianus.

Tacitus.

Carus.

Carinus.

Diocletianus.

Maximianus.

Constantius.

Diocletianus et collegae.

Constantinus.

Crispus.

Licinius.

Theodosius.

Arcadius.

Honorius.

Incerti.

V

REGES EXTERNI

1. Reges et reginae.

Aegyptus.

Armenia.

Bithynia.

Bosporus.

Commagene.

Derbe Lycaoniae.

Galatia.

Iudaea.

Lacedaemon.

Macedonia.

Pergamus.

Pontus.

Syria.

Thracia.

2. Varia.

VI

RES PUBLICA ROMANORUM

1. Populus romanus, equites.

2. Viri illustres, egregii, clarissimi.

3. Senatus.

4. Honores, munera publica ciuilia maiora.

5. Magistratus publici reliqui.

6. Officia ciuilia minora. Administrationis partes nonnullae.

VII

RES MILITARIS

1. Legiones.

Λεγιὼν πρώτη Ἰταλική, 279, 616.	Στρατιώτης, 279. Σίγνων θεράπων, 616.
Λεγεὼν β΄ Τραιανή, 447.	Χειλίαρχος.
Λεγεὼν γ΄ Κυρηναική, 448.	Χιλίαρχος?
Λεγιὼν τετάρτη Σκυθική, 1509.	Πρεσβευτής.
Λεγιὼν ε΄, 445, 446, 1422.	Χειλίαρχος.
Λεγιὼν ἕκτη, 825.	Ὀπτίων.
Λεγιὼν ἕκτη Σιδηρά, 266.	Πρειμοπειλάριος ἐξ ἐπάρχων.
Λεγεὼν ζ΄, 124, 1375.	Χιλίαρχος πλατύσημος, 124. Κεντορίων, 1375.
Λεγιὼν η΄ Αὐγούστη, 642.	Χειλίαρχος.
Λεγιὼν ια΄ Κλ., 920.	Τεσσεράριος.
Λεγιὼν ιβ΄ Κεραυνοφόρος, 1323.	Χειλίαρχος.
Λεγιὼν τεσσαρεσκαιδεκάτη Γεμίνη, 837.	Θύετερανός.
Λεγεὼν κβ΄ Πριμιγενία, 1060.	Χειλιαρχήσας.
Λεγιὼν incerta, 233.	?

2. Alae.

Εἴλη .... Αὐγούστη, 642.	Ἔπαρχος.
Ἄλη δευτέρα Γάλλων, 964.	Ἔπαρχος.

3. Cohortes auxiliariae.

4. Munera militaria.

5. Bella, expeditiones.

6. Classes.

7. Varia.

VIII

RES GEOGRAPHICA

1. Tribus romanae.

2. Nomina prouinciarum, regionum, ciuitatum, etc.

IX

MVNERA PROVINCIALIA

N. B. Sacerdotes prouinciales uide supra p. 640 et sqq.

X

RES MVNICIPALIS

Romani consistentes et conuentus.

1. Populus.

2. Bulê, Gerousia, Ephebi.

3. Munera municipalia.

4. Honores, liturgiae.

5. Notabilia.

XI

ARTES PRIVATAE, COLLEGIA

1. Artes liberales.

2. Artes uariae.

3. Collegia.

4. Collegiorum honores.

XII

LVDI, AGONISTICA

1. Nomina ludorum.

2. Notabilia.

3. Gladiatores, uenationes.

XIII

AERAE, CALENDARIA

N. B. Annos imperatorum romanorum vide in indice IV.

---

1. Aerae.

Aera Actiaca.

Aera Amisena.

Aera Cibyratica.

Aera diui Augusti.

2. Calendaria graeca.

Calendarium Sidonium.

Menses alii.

Dies.

3. Calendarium romanum.

XIV

NOTABILIA

Aedificiorum partes uariae.

Condicio hominum et feminarum.

Epistulae, decreta, acta, libri, etc.

Inscriptiones.

Loci et monumenta urbis Romae.

Mensurae.

Monetae.

Clades publicae.

Sepulcra, nomina sepulcrorum.

Formulae sepulcrales, etc.

Multae funerales.

Statuae, simulacra, opera artium.

Tribus.

Viae; cf. Miliaria in Mensuris.

ERRATA

P. 47, v. 6. Lege Anno 153 aerae Sullanae = 68/69 p. C. n.

P. 260, v. 22. Augusta potius aliqua cum Pace dea aequata; Chapot, *Prov. rom. d'Asie*, p. 434, not. 3.

P. 331, v. 3. Lege ρμ[. ἔτει].

P. 494, nn. 1502, 1504 ad Kassaba (nn. 1491-1493) referendos esse monuit Robinson, *Rev. des ét. gr.*, XXXVIII (1925), p. 70.

P. 495, v. 3. Lege cibitati. Robinson *loc. cit.*, p. 71.

— n. 1506. Riemann, *Bull. de corr. hellén.*, I (1877), p. 85 ex Cyriaci Anconitani manuscripto, v. 2 Τραιανοῦ Παρθικοῦ; v. 4 Ἀντωνῖνον Εὐσεβῆ; v. 7 καὶ δῆμος ὁ τῶν.

— n. 1508 Sardianorum non est : Robinson *loc. cit.*

P. 501, n. 1522 edidit iterum Conze, *Archaeol. Zeit.*, XXXVII (1880), p. 38.

— n. 1523, Riemann, *Bull. de corr. hellén.*, I (1877), p. 84 ex Cyriaci Anconitani manuscripto, v. 7, Διαρίου, ἐνδείας δὲ γενομένης; v. 11 τῇ πατρίδι ἣ ἐτείμ[ησεν].

P. 502, n. 1525, Riemann, *ibid.*, v. 2 ἐτείμησαν; v. 10 post φιλοπάτορας nihil amplius scriptum erat. Ex altero lapide cetera relata sunt; v. 11 dele καί; lege v. 11 ἄρξαντα, v. 13 γραμματεύσαντα.

Le Puy-en-Velay. — Imprimerie « La Haute-Loire ».